

Suttantapiṭake Khuddakanikāye

Dhammapadapāliyā samvaṇṇanābhūtā

Bhadantamahābuddhaghosattherena katā

DHAMMAPADAṬṬHAKATHĀ

(Paṭhamo bhāgo)

Buddhavasse 2552

Marammavasse 1370

AD. 2008

Romanized from Myanmar version published in 1968

© Buddhasāsana Society

Aṭṭhakathā Series 21

First published in 2008 by Ministry of Religious Affairs

Yangon, Myanmar

THE PĀLI ALPHABET
IN BURMESE AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

အ a အာ ā ဣ i ဤ ī ဥ u ဦ ū ဧ e ဩ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

က ka	ခ kha	ဂ ga	ဃ gha	င ṅa
စ ca	ဆ cha	ဇ ja	ဈ jha	ည ṇa
ဋ ta	ဌ tha	ဍ ḍa	ဎ ḍha	ဏ ṇa
တ ta	ထ tha	ဒ da	ဓ dha	န na
ပ pa	ဖ pha	ဗ ba	ဘ bha	မ ma

ယ ya ရ ra လ la ဝ va သ sa တ ha ဠ ḷa ၵ ṁ

VOWELS IN COMBINATION

-၁ ၵ = ā ၵ = i ၵ = ī ၵ - ၵ = u ၵ - ၵ = ū - = e -၁ ၵ = o

က ka	ကာ kā	ကိ ki	ကီ kī	ကု ku	ကူ kū	ကေ ke	ကော ko
ခ kha	ခါ khā	ခိ khi	ခီ khī	ခု khu	ခုူ khū	ခေ khe	ခေါ kho ...

CONJUNCT-CONSONANTS

ကက kka	ဃ န္ဂha	ဏ န္ဍtha	ဈ သ္ဃya	ဠ ပla	ဣ လla
ကွ kka	ဠ cca	ဏ္ဍ ṇḍa	ဠ dhva	ဠ pba	လျ lya
ကျ kya	ဠ ccha	ဏ္ဍ ṇṇa	ဠ nta	ဠ bbha	လှ lha
ကြ kri	ဠ jja	ဏ္ဍ ṇha	ဠ ntva	ဠ bya	ဂှ vha
ကလ kla	ဠ jjha	တ္တ tta	ဠ ntha	ဠ bra	တ္တ sta
ကွ kva	ည ṇṇa	တ္တ ttha	ဠ nda	ဠ mpa	တ္တ strā
ချ khya	ည ṇha	တွ tva	ဠ ndra	ဠ mpha	သ္ဓ sna
ခွ khva	ည ṇca	ကျ tya	ဠ ndha	ဠ mba	သျ sya
ဂွ gga	ဠ ṇcha	တြ tra	ဠ nna	ဠ mbha	သ ssa
ဠ ggha	ည ṇja	ဠ dda	ဠ nya	ဠ mma	သ္ဓ sma
ဂျ gya	ည ṇjha	ဠ ddha	ဠ nha	ဠ mya	သ္ဓ sva
ဂြ gra	ဠ ṭta	ဠ dya	ဠ ppa	ဠ mha	တွ hma
ကံ ṅka	ဠ ṭtha	ဠ dra	ဠ ppha	ဠ yya	တွ hva
ခံ ṅkha	ည ḍḍa	ဠ dva	ဠ pya	ဠ yha	ဠ ḷha
ဂံ ṅga					

၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၀
1	2	3	4	5	6	7	8	9	0

Dhammapadaṭṭhakathā

Paṭhamabhāga

Mātikā		Piṭṭhaṅka
Ganthārambhakathā	...	1

1. Yamakavagga

1. Cakkhupālattheravatthu	...	2
2. Maṭṭhakuṇḍalīvattu	...	16
3. Tissattheravatthu	...	25
4. Kāḷayakkhinīvattu	...	29
5. Kosambakavatthu	...	34
6. Mahākāḷattheravatthu	...	42
7. Devadattavatthu	...	49
8. Sāriputtattheravatthu	...	52
9. Nandattheravatthu	...	73
10. Cundasūkarikavatthu	...	80
11. Dhammika-upāsakavatthu	...	83
12. Devadattavatthu	...	86
13. Sumanādevīvattu	...	97
14. Dvesahāyakabhikkhuvatthu	...	99

2. Appamādavagga

1. Sāmāvātīvattu	...	103
2. Kumbhaghosakaseṭṭhivatthu	...	147
3. Cūḷapanthakattheravatthu	...	153
4. Bālanakkhattasaṅghuṭṭhavattu	...	163
5. Mahākassapattheravatthu	...	164

Mātikā			Piṭṭhaṅka
6. Pamattāpamattadvesahāyakavatthu	166
7. Maghavatthu	167
8. Aññatarabhikkhuvatthu	178
9. Nigamavāsītissattheravatthu	179
3. Cittavagga			
1. Meghiyattheravatthu	182
2. Aññatarabhikkhuvatthu	183
3. Aññatara-ukkaṇṭhitabhikkhuvatthu	189
4. Saṅgharakkhitabhāgineyyattheravatthu	191
5. Cittahatthattheravatthu	194
6. Pañcasatabhikkhuvatthu	199
7. Pūṭigattatissattheravatthu	202
8. Nandagopālakavatthu	205
9. Soreyyattheravatthu	207
4. Pupphavagga			
1. Pathavikathāpasutapañcasatabhikkhuvatthu	212
2. Marīcikammaṭṭhānikattheravatthu	213
3. Viṭaṭūbhavatthu	214
4. Patipūjīkakumārivatthu	229
5. Macchariyakosiyaseṭṭhivatthu	232
6. Pāveyyakājīvakavatthu	237
7. Chattapāṇi-upāsakavatthu	240
8. Visākhāvatthu	242
9. Ānandattherapañhāvatthu	265
10. Mahākassapattherapiṇḍapātadinnavatthu	268
11. Godhikattheraparinibbānavatthu	272
12. Garahadinnavatthu	275

Mātikā

Piṭṭhaṅka

5. Bālavagga

1. Aññatarapurisavatthu	282
2. Mahākassapatttherasaddhivihārikavatthu	293
3. Ānandaseṭṭhivatthu	297
4. Gaṇṭhibhedakacoravatthu	299
5. Udāyittheravatthu	300
6. Timsamattapāveyyakabhikkhuvatthu	301
7. Suppabuddhakuṭṭhivatthu	302
8. Kassakavatthu	304
9. Sumanamālākāravatthu	306
10. Uppalavaṇṇattherīvatthu	310
11. Jambukattheravatthu	313
12. Ahipetavatthu	320
13. Saṭṭhikūṭapetavatthu	323
14. Cittagahapativatthu	327
15. Vanavāsītissasāmaṇeravatthu	333

6. Paṇḍitavagga

1. Rādhattheravatthu	346
2. Assajipunabbasukavatthu	348
3. Channattheravatthu	350
4. Mahākappinattheravatthu	351
5. Paṇḍitasāmaṇeravatthu	359
6. Lakuṇḍakabhaddiyattheravatthu	371
7. Kāṇamātuvatthu	372
8. Pañcasatabhikkhuvatthu	375
9. Dhammikattheravatthu	377

Mātikā			Piṭṭhaṅka
10. Dhammassavanavatthu	379
11. Pañcasata-āgantukabhikkhuvatthu	380

7. Arahantavagga

1. Jīvakapañhavatthu	382
2. Mahākassapattheravatthu	383
3. Belaṭṭhasīsatttheravatthu	386
4. Anuruddhattheravatthu	387
5. Mahākaccāyanattheravatthu	389
6. Sāriputtattheravatthu	390
7. Kosambivāsītissattherasāmaṇeravatthu	392
8. Sāriputtattheravatthu	395
9. Khadiravaniyarevatattheravatthu	396
10. Aññatara-itthivatthu	403

8. Sahassavagga

1. Tambadāṭṭhikacoraghātakavatthu	405
2. Bāhiyadārucīriyattheravatthu	408
3. Kuṇḍalakesittherīvatthu	413
4. Anattapucchakabrāhmaṇavatthu	418
5. Sāriputtattherassa mātulabrāhmaṇavatthu	420
6. Sāriputtattherassa bhāgineyyavatthu	421
7. Sāriputtattherassa sahāyakabrāhmaṇavatthu	422
8. Āyuvaddhanakumāravatthu	423
9. Saṅkiccāsāmaṇeravatthu	425
10. Khāṇuḥkoṇḍaññattheravatthu	433
11. Sappadāsatttheravatthu	434
12. Paṭācārātherīvatthu	437
13. Kisāgotamīvatthu	443
14. Bahuputtikattherīvatthu	446

Dhammapadaṭṭhakathāya paṭhamabhāge mātikā niṭṭhitā.

Khuddakanikāya

Dhammapadaṭṭhakathā

Namo tassa Bhagavato Arahato Sammāsambuddhassa.

Ganthārambhakathā

1. Mahāmohatamonaddhe, loke lokantadassinā.
Yena saddhammapajjoto, jālito jalitiddhinā.
2. Tassa pāde namassitvā, Sambuddhassa sirīmato.
Saddhammañcassa pūjetvā, katvā saṅghassa cañjalim.
3. Tam tam kāraṇamāgamma, dhammādhammesu kovido.
Sampattasaddhammapado¹, Satthā **Dhammapadam** subham.
4. Desesi karuṇāvega - samussāhitamānaso.
Yaṁ ve devamanussānaṁ, pītipāmojjavaḍḍhanaṁ.
5. Paramparābhatā tassa, nipuṇā **atthavaṇṇanā**.
Yā Tambapaṇṇidīpamhi, dīpabhāsāya saṅghitā.
6. Na sādhayati sesānaṁ, sattānaṁ hitasampadam.
Appeva nāma sādheyya, sabbalokassa sā hitaṁ.
7. Iti āsīsamānena², dantena samacārinā.
Kumārakassapenāham, therena thiracetasā.
8. Saddhammaṭṭhitikāmena, sakkaccaṁ abhiyācito.
Tam bhāsaṁ ativithāra - gatañca vacanakkamaṁ.

1. Sampannasaddhammapado (Syā)

2. Āsīsamānena (Sī, Syā)

9. Pahāyāropayitvāna, tantibhāsaṃ manoramaṃ.
Gāthānaṃ byañjanapadaṃ, yaṃ tattha na vibhāvitaṃ.
10. Kevalaṃ taṃ vibhāvetvā, sesaṃ tameva atthato.
Bhāsantarena bhāsissaṃ, āvahanto vibhāvinaṃ.
Manaso pītipāmojjaṃ, atthadhammūpanissitanti.

1. Yamakavagga

1. Cakkhupālattheravatthu

1. Manopubbaṅgamā dhammā, manoseṭṭhā manomayā.
Manasā ce paduṭṭhena, bhāsati vā karoti vā.
Tato naṃ dukkhamanveti, cakkaṃva vahato padanti—

Ayaṃ dhammadesanā kattha bhāsītāti? Sāvatthiyaṃ. Kaṃ ārabbhāti?
Cakkhupālattheraṃ.

Sāvatthiyaṃ kira Mahāsuvaṇṇo nāma kuṭumbiko ahosi aḍḍho mahaddhano mahābhogo aputtako. So ekadivasam nhānatittham¹ gantvā nhatvā āgacchanto antarāmagge sampannapattasākhaṃ ekaṃ vanappatim² disvā “ayaṃ mahesakkhāya devatāya pariggahito bhavissati”ti tassa heṭṭhābhāgaṃ sodhāpetvā pākāraparikkhepaṃ kārāpetvā vālukaṃ³ okirāpetvā dhajapaṭākam ussāpetvā vanappatim alaṅkaritvā añjaliṃ karitvā⁴ “sace puttaṃ vā dhītaraṃ vā labheyyam⁵, tumhākaṃ mahāsakkāraṃ karissāmi”ti patthanaṃ katvā pakkāmi.

Athassa na cirasseva bhariyāya kucchiyaṃ gabbho patiṭṭhāsi. Sā gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ ñatvā tassa ārocesi. So tassā gabbhassa parihāramadāsi. Sā dasamāsaccayena puttaṃ vijāyi. Tam nāmaggaṇa-

1. Nahānatittham (Sī, Syā)

2. Vanasvatim (Sī)

3. Vālikam (Sī, Syā)

4. Padakkhiṇam katvā (Ka)

5. Alaṅkaritvā puttaṃ vā dhītaraṃ vā labhitvā (Sī, Syā)

divase seṭṭhi attanā pālitaṃ vanappatiṃ nissāya laddhattā tassa **Pāloti**¹ nāmaṃ akāsi. Sā aparabhāge aññampi puttaṃ labhi. Tassa **Cūlapāloti** nāmaṃ katvā itarassa **Mahāpāloti** nāmaṃ akāsi. Te vayappatte gharabandhanena bandhimsu. Aparabhāge mātāpitaro kalamakamsu. Sabbampi vibhavaṃ itareyeva vicārimsu.

Tasmim̐ samaye Satthā pavattitavaradhammacakko anupubbenāgantvā Anāthapiṇḍikena mahāseṭṭhinā catupañṇāsakoṭidhanaṃ vissajjetvā kārīte Jetavanamahāvihāre viharati mahājanaṃ saggamagge ca mokkhamagge ca paṭiṭṭhāpayamāno. Tathāgato hi mātipakkhato asītiyā, pitipakkhato asītiyāti dve-asītiñātikulasahasseehi kārīte Nigrodhamahāvihāre ekameva vassāvāsaṃ vasi, Anāthapiṇḍikena kārīte Jetavanamahāvihāre ekūnapīsativassāni, Visākhāya sattavīsatiakoṭidhanapariccāgena kārīte Pubbārāme chabbassānīti dvinnāṃ kulānaṃ guṇamahattataṃ paṭicca Sāvattiṃ nissāya pañcavīsativassāni vassāvāsaṃ vasi. Anāthapiṇḍikopi Visākhāpi mahā-upāsikā nibaddhaṃ divasassa dve vāre Tathāgatassa upaṭṭhānaṃ gacchanti, gacchantā ca “daharasāmaṇerā no hatthe olokessanti”ti tucchahatthā na gatapubbā. Purebhattaṃ gacchantā khādanīyabhojanīyādīni gahetvāva gacchanti, pacchābhattaṃ gacchantā pañca bhesajjāni aṭṭha ca pānāni. Nivesanesu pana tesaṃ dvinnāṃ dvinnāṃ bhikkhusahassānaṃ niccaṃ paññattāsanāneva honti. Annapānabhesajjesu yo yaṃ icchati, tassa taṃ yaticchitameva sampajjati. Tesu Anāthapiṇḍikena ekadivasampi Satthā pañhaṃ na pucchitapubbo. So kira “Tathāgato Buddhasukhumālo khattiya sukhumālo, ‘bahūpakāro me gahapati’ti mayhaṃ dhammaṃ desento kilameyyā”ti Satthari adhimattasinehena pañhaṃ na pucchati. Satthā pana tasmim̐ nisinnamatteyeva “ayaṃ seṭṭhi maṃ arakkhitabbaṭṭhāne rakkhati. Ahañhi kappasatasahassādhikāni cattāri asaṅkhyeyyāni alaṅkatapaṭiyattaṃ attano sīsaṃ chinditvā akkhīni uppāṭetvā hadayamaṃsaṃ uppāṭetvā pāṇasamaṃ puttadāraṃ pariccajitvā pāramiyo pūrento paresaṃ dhammadesanatthameva pūresim̐. Esa maṃ arakkhitabbaṭṭhāne rakkhati”ti ekaṃ dhammadesanaṃ kathetiyeva².

1. Pālitoti (Sī)

2. Kathesiyeva (Syā)

Tadā Sāvattḥiyaṃ satta manussakoṭiyo vasanti, tesu Satthu dhammakathaṃ sutvā pañcakoṭimattā manussā ariyasāvakā jātā, dvekoṭimattā manussā puthujjanā. Tesu ariyasāvakanāṃ dveyeva kiccāni ahesuṃ—purebhattaṃ dānaṃ denti, pacchābhattaṃ gandhamālādihatthā vatthabhesajjapānakādīni gāhāpetvā dhammassavanatthāya gacchanti. Athekadivasaṃ Mahāpālo ariyasāvake gandhamālādihatthe vihāraṃ gacchante disvā “ayaṃ mahājano kuhiṃ gacchatī”ti pucchitvā “dhammassavanāyā”ti sutvā “ahampi gamissāmī”ti gantvā Satthāraṃ vanditvā parisapariyante nisīdi.

Buddhā ca nāma dhammaṃ desentā saraṇasīlapabbajjādīnaṃ upanissayaṃ oloketvā ajjhāsayavasena dhammaṃ desenti, tasmā taṃ divasaṃ Satthā tassa upanissayaṃ oloketvā dhammaṃ desento anupubbikathaṃ kathesi. Seyyathidaṃ? Dānakathaṃ silakathaṃ saggakathaṃ kāmānaṃ ādīnavaṃ okāraṃ saṃkilesaṃ nekkhamme ānisaṃsaṃ pakāsesi. Taṃ sutvā Mahāpālo kuṭumbiko cintesi “paralokaṃ gacchantaṃ puttadhītarō vā bhātaro vā bhogā vā nānugacchanti, sarīrampi attanā saddhiṃ na gacchati, kiṃ me gharāvāsena pabbajissāmī”ti. So desanāpariyosāne Satthāraṃ upasaṅkamitvā pabbajjaṃ yāci. Atha naṃ Satthā “atthi¹ te koci āpucchitabbayuttako ñātī”ti āha. Kaniṭṭhabhātā me atthi bhanteti. Tena hi taṃ āpucchāhīti. So “sādhū”tisampaṭicchitvā Satthāraṃ vanditvā gehaṃ gantvā kaniṭṭhaṃ pakkosāpetvā “tāta yaṃ mayhaṃ imasmim̃ gehe² saviññāṇakampi aviññāṇakampi dhanāṃ kiñci atthi, sabbaṃ taṃ tava bhāro, paṭipajjāhi nan”ti. “Tumhe pana kiṃ karissathā”ti³ āha. Ahaṃ Satthu santike pabbajissāmīti. Kiṃ kathesi bhātika, tvaṃ me mātari matāya mātā viya, pitari mate pitā viya laddho, gehe te mahāvibhavo, sakkā gehaṃ ajjhāvasanteheva⁴ puññāni kātuṃ, mā evaṃ karitthāti. Tāta ahaṃ Satthu dhammadesanaṃ sutvā gharāvāse vasituṃ na sakkomi. Satthārā hi atisaṇhasukhumaṃ tilakkhaṇaṃ āropetvā ādimajjhapariyosānakalyāṇo dhammo desito, na sakkā so agāramajjhe vasantena

1. Natthi (Sī, Syā)

2. Yaṃ imasmim̃ kule (Sī, Syā)

3. Tumhe pana sāmīti (Syā), tumhe pana kiṃ sāmīti (Sī)

4. Gehe ajjhāvasanteyeva (Ka)

pūretum pabbajissāmi tātāti. Bhātika taruṇāyeva tāva'ttha, mahallakakāle pabbajissathāti. “Tāta mahallakassa hi attano hatthapādāpi anassavā honti, na attano vase vattanti, kimaṅgam¹ pana nātakā, svāham tava katham na karomi, samaṇapaṭipattiṃ yeva pūressāmi,

Jarājajjaritā honti, hatthapādā anassavā.

Yassa so vihatatthāmo, katham dhammam carissati.

Pabbajissāmevāham tātā”ti tassa viravantasseva Satthu santikam gantvā pabbajjam yācitvā laddhapabbajjūpasampado ācariyupajjhāyānam santike pañca vassāni vasitvā vuṭṭhavasso pavāretvā Satthāramupasaṅkamitvā vanditvā pucchi “bhante imasmim sāsane kati dhurāni”ti. Ganthadhuram vipassanādhuranti dveyeva dhurāni bhikkhūti. Katamam pana bhante ganthadhuram, katamam vipassanādhuranti. Attano paññānurūpena ekam vā dve vā nikāye sakalam vā pana tepiṭakam Buddhavacanam uggaṇhitvā tassa dhāraṇam kathanam vācananti idam **ganthadhuram** nāma, sallahukavuttino pana pantasenāsanābhiratassa attabhāve khayavayam paṭṭhapetvā sātaccakiriyavasena vipassanam vaḍḍhetvā arahattaggaṇanti idam **vipassanādhuram** nāmāti. Bhante aham mahallakakāle pabbajito ganthadhuram pūretum na sakkhissāmi, vipassanādhuram pana pūressāmi, kammaṭṭhānam me kathethāti. Athassa Satthā yāva arahattam kammaṭṭhānam kathesi.

So Satthāram vanditvā attanā sahaḡāmino bhikkhū pariyesanto saṭṭhi bhikkhū labhitvā tehi saddhim nikkhamitvā vīsayojanasatamaggaṃ² gantvā ekam mahantam paccantagāmam patvā tattha saporivāro piṇḍāya pāvisi. Manussā vattasampanne bhikkhū disvāva pasannacittā āsanāni paññāpetvā nisīdāpetvā paṇītenāhārena parivisitvā “bhante kuhiṃ ayyā gacchantī”ti pucchitvā “yathāphāsukaṭṭhānam upāsakā”ti vutte paṇḍitā manussā “vassāvāsam senāsanam pariyesanti bhadantā”ti ṇatvā “bhante sace ayyā imam temāsam idha vaseyyum, mayam saraṇesu patiṭṭhāya sīlāni gaṇheyyāmā”ti āhamsu. Tepi “mayam imāni kulāni nissāya bhavanissaraṇam karissāmā”ti adhvāsesum.

1. Kimaṅga(Sī)

2. Vīsam yojanasatam maggaṃ (Sī)

Manussā tesam paṭiñṇam gahetvā vihāram paṭijaggitvā rattiṭṭhānadivāṭṭhānāni sampādetvā adamsu. Te nibaddham tameva gāmaṃ piṇḍāya pavisanti. Atha ne eko vejjo upasaṅkamtivā “bhante bahūnam vasanaṭṭhāne aphāsukampi nāma hoti, tasmim uppanne mayham katheyyātha, bhesajjam karissāmi”ti pavāresi. Thero vassūpanāyikadivase te bhikkhū āmantetvā pucchi “āvuso imam temāsam katihi iriyāpathehi vītināmessathā”ti. Catūhi bhanteti. Kim panetaṃ āvuso patirūpaṃ, nanu appamattehi bhavitabbaṃ. Mayaṃ hi dharamānakassa Buddhassa santikā kammaṭṭhānam gahetvā āgatā, Buddhā ca nāma na sakkā pamādena¹ ārādhetuṃ, kalyāṇajjhāsayena te vo ārādhetabbā. Pamattassa ca nāma cattāro apāyā sakagehasadisā, appamattā hothāvusoti. Kim tumhe pana bhanteti. Aham tīhi iriyāpathehi vītināmessāmi, piṭṭhim na pasāressāmi āvusoti. Sādhu bhante appamattā hothāti.

Atha therassa niddam anokkamantassa paṭhamamāse atikkante majjhimamāse sampatte akkhirogo uppajji. Chiddaghaṭato udakadhārā viya akkhīhi assudhārā paggharanti. So sabbarattim samaṇadhammaṃ katvā aruṇuggamane gabbhaṃ pavisitvā nisīdi. Bhikkhū bhikkhācārelāya therassa santikaṃ gantvā “bhikkhācārelā bhante”ti āhamsu. Tena hi āvuso gaṇhatha pattacīvaranti. Attano pattacīvaram gāhāpetvā nikkhami. Bhikkhū tassa akkhīhi assūni paggharante disvā “kimetaṃ bhante”ti pucchimsu. Akkhīni me āvuso vātā vijjantīti. Nanu bhante vejjena pavāritamhā, tassa kathemāti. Sādhāvusoti. Te vejjassa kathayimsu. So telam pacitvā pesesi. Thero nāsāya telam āsiṅcanto nisinnakova āsaṅcitvā antogāmaṃ pāvisi. Vejjo tam disvā āha “bhante ayyassa kira akkhīni vāto vijjhatī”ti. Āma upāsakāti. Bhante mayā telam pacitvā pesitaṃ, nāsāya vo telam āsittanti. Āma upāsakāti. Idāni kīdisanti. Rujjateva upāsakāti. Vejjo “mayā ekavāreneva vūpasamanasamattham telam pahitaṃ, kim nu kho rogo na vūpasanto”ti cintetvā “bhante nisīditvā vo telam āsittaṃ, nipajjitvā”ti pucchi. Thero tuṅhī ahosi, punappunam pucchiamānopi na kathesi. So “vihāram gantvā

1. Sāṭheyyena (Sī), saṭhena (Syā)

therassa vasanaṭṭhānaṃ olokessāmi”ti cintetvā “tena hi bhante gacchathā”ti theram vissajjetvā vihāram gantvā therassa vasanaṭṭhānaṃ olokento caṅkamananisīdanaṭṭhānameva disvā sayanaṭṭhānaṃ adisvā “bhante nisinnehi vo āsittam, nipannehī”ti pucchi. Thero tuṅhī ahosi. “Mā bhante evam karittha, samaṇadhammo nāma sarīraṃ yāpente¹ sakkā kātuṃ, nipajjitvā āsiñcathā”ti punappunaṃ yāci. “Gaccha tvaṃ tāvāvuso, mantetvā jānissāmi”ti vejjaṃ uyyojesi. Therassa ca tattha neva nātī, na sālohitā atthi, kena saddhiṃ manteyya? Karajakāyena pana saddhiṃ mantento “vadehi tāva āvuso Pālita, tvaṃ kiṃ akkhīni olokessasi, udāhu Buddhasāsanam. Anamataggasmim hi saṃsāraṇaṭṭe tava akkhikāṇassa² gaṇanā nāma natthi, anekāni pana Buddhasatāni Buddhasahassāni atītāni. Tesu te ekabuddhopi na paricīṇṇo³, idāni imaṃ antovassam tayo māse na nipajjissāmīti temāsam nibaddhavīriyam karissāmi⁴. Tasmā te cakkhūni nassantu vā bhijjantu vā, Buddhasāsanameva dhārehi, mā cakkhūni”ti bhūtakāyam ovaḍanto imā gāthāyo abhāsi—

“Cakkhūni hāyantu⁵ mamāyitāni,
 Sotāni hāyantu tatheva kāyo.
 Sabbampidaṃ hāyatu dehanissitaṃ,
 Kiṃ kāraṇā Pālita tvaṃ pamajjasi.
 Cakkhūni jīrantu mamāyitāni,
 Sotāni jīrantu tatheva kāyo.
 Sabbampidaṃ jīratu dehanissitaṃ,
 Kiṃkāraṇā Pālita tvaṃ pamajjasi.
 Cakkhūni bhijjantu mamāyitāni,
 Sotāni bhijjantu tatheva kāyo.
 Sabbampidaṃ bhijjatu dehanissitaṃ,
 Kiṃ kāraṇā Pālita tvaṃ pamajjasī”ti.

1. Sarīre yāpente (Sī, Syā)

2. Anakkhikakālassa (Sī)

3. Na paricchinno (Ka)

4. Te mānasam baddham (Sī, Syā)

5. Hāyanti (Sī)

Evam̐ tīhi gāthāhi attano¹ ovādaṃ datvā nisinnakova natthukammaṃ katvā gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi. Vejjo taṃ disvā “kiṃ bhante natthukammaṃ katan”ti pucchi. Āma upāsakāti. Kīdisaṃ bhanteti. Rujjateva upāsakāti. Nisīditvā vo bhante natthukammaṃ kataṃ, nipajjitvāti. Thero tuṅhī ahoṣi, punappunaṃ pucchiyamānopi na kiñci kathesi. Atha naṃ vejjo “bhante tumhe sappāyaṃ na karoṭha, ajjato paṭṭhāya ‘asukena me telaṃ pakkān’ti mā vadittha, ahampi ‘mayā vo telaṃ pakkān’ti na vakkhāmī”ti āha. So vejjena paccakkhāto vihāraṃ gantvā tvaṃ vejjenāpi paccakkhātosi, iriyāpathaṃ mā vissajji samaṇāti.

“Paṭikkhitto tikicchāya, vejjenāpi² vivajjito.

Niyato maccurājassa, kiṃ Pālita pamajjasi”ti—

Imāya gāthāya attānaṃ ovaditvā samaṇadhammaṃ akāsi. Athassa majjhimayāme atikkante apubbaṃ acarimaṃ akkhīni ceva kilesā ca bhijjimsu. So sukkhavipassako arahā hutvā gabbhaṃ pavisitvā nisīdi.

Bhikkhū bhikkhācāravelāya āgantvā “bhikkhācārakālo bhante”ti āhaṃsu. Kālo āvusoti. Āma bhanteti. Tena hi gacchathāti. Kiṃ tumhe pana bhanteti. Akkhīni me āvuso parihīnānīti. Te tassa akkhīni oloketvā assupuṇṇanettā hutvā “bhante mā cintayittha, mayaṃ vo paṭijaggissāmā”ti therāṃ samassāsetvā kattabbayuttakaṃ vattapaṭivattaṃ katvā gāmaṃ piṇḍāya pavīsimsu. Manussā therāṃ adisvā “bhante amhākaṃ ayyo kuhin”ti pucchitvā taṃ pavattim̐ sutvā³ yāguṃ pesetvā sayāṃ piṇḍapātamaḍāya gantvā therāṃ vanditvā pādamaḷe parivattamānā⁴ roditvā “bhante mayaṃ vo paṭijaggissāma, tumhe mā cintayitthā”ti samassāsetvā pakkamimsu.

Tato paṭṭhāya nibaddhaṃ yāgubhattaṃ vihārameva pesenti. Theropi itare saṭṭhi bhikkhū nirantaraṃ ovadati. Te tasso vāde ṭhatvā upakaṭṭhāya pavāraṇāya sabbeva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇimsu. Te vuṭṭhavassāca pana Satthāraṃ daṭṭhukāmā hutvā theramāhaṃsu “bhante Satthāraṃ

1. Attānaṃ (Ka)

3. Taṃ pavattim̐ ārocesum̐. Te taṃ sutvā (Ka)

2. Vejjenāsi (Sī, Syā)

4. Pavaṭṭamānā (Sī, Syā)

daṭṭhukāmamhā”ti. Thero tesam vacanam sutvā cintesi “aham dubbalo, antarāmagge ca amanussapariggahitā aṭavī atthi, mayi etehi saddhim gacchante sabbe kilamissanti, bhikkhampi labhitum na sakkhissanti, ime puretameva pesessāmi”ti. Atha ne āha “āvuso tumhe purato gacchathā”ti. Tumhe pana bhanteti. Aham dubbalo, antarāmagge ca amanussapariggahitā aṭavī atthi, mayi tumhehi saddhim gacchante sabbe kilamissathatumhe purato gacchathāti. Mā bhante evam karittha mayam tumhehi saddhim yeva gamissāmāti. “Mā vo āvuso evam ruccittha, evam sante mayham aphāsukam bhavissati, mayham kaniṭṭho pana tumhe disvā pucchissati, athassa mama cakkhūnam parihīnabhāvam āroceyyātha, so mayham santikam kañcideva paṇiṇissati, tena saddhim āgacchissāmi, tumhe mama vacanena Dasabalañca asītimahāthere ca vandathā”ti te uyyojesi.

Te theram khamāpetvā antogāmam pavisimsu. Manussā te disvā nisīdāpetvā bhikkham datvā “kim bhante ayyānam gamanākāro paññāyatī”ti. Āma upāsakā, Satthāram daṭṭhukāmamhāti. Te punappunam yācitvā tesam gamanachandameva ñatvā anugantvā paridevitvā nivattimsu. Tepi anupubbena Jetavanam gantvā Satthārañca asītimahāthere ca therassa vacanena vanditvā punadvise yattha therassa kaniṭṭho vasati, tam vīthim piṇḍāya pavisimsu. Kuṭumbiko te sañjānitvā nisīdāpetvā katapaṭisanthāro “bhātikatthero me bhante kuhin”ti pucchi. Athassa te tam pavattim ārocesum. So tam sutvāva tesam pādamūle parivattento roditvā pucchi “idāni bhante kim kātabban”ti. Thero ito kassaci āgamanam paccāsīti, tassa gatakāle tena saddhim āgamissatīti. Ayam me bhante bhāgineyyo Pālito nāma, etam pesethāti. Evam pesetum na sakkā, magge paripantho atthi tam pabbājetvā pesetum vaṭṭatīti. Evam katvā pesetha bhanteti. Atha nam pabbājetvā aḍḍhamāsamattam pattacīvaraggahaṇādīni sikkhāpetvā maggam ācikkhitvā paṇiṇimsu.

So anupubbena tam gāmam patvā gāmadvāre ekam mahallakam disvā “imam gāmam nissāya koci āraññako vihāro atthi”ti pucchi. Atthi bhanteti. Ko nāma tattha vasatīti. Pālitatthero nāma bhanteti. Maggam me ācikkhathāti. Kosi tvam bhanteti. Therassa bhāgineyyomhīti.

Atha nam gahetvā vihāraṃ nesi, so theram vanditvā aḍḍhamāsamattaṃ vattapaṭivattaṃ katvā theram sammā paṭijaggitvā “bhante mātulakuṭumbiko me tumhākaṃ āgamaṃ paccāsīsi, etha, gacchamā”ti āha. Tena hi imaṃ me yaṭṭhikoṭim gaṇhāhīti. So yaṭṭhikoṭim gahetvā therena saddhim antogāmaṃ pāvīsi. Manussā theram nisīdāpetvā “kiṃ bhante gamanākāro vo paññāyati”ti pucchimsu. Āma upāsakā, gantvā Satthāraṃ vandissāmīti. Te nānappakārena yācitvā alabhantā theram uyyojetvā upaḍḍhapathaṃ gantvā roditvā nivattimsu. Sāmaṇero theram yaṭṭhikoṭiyā ādāya gacchanto antarāmagge aṭaviyaṃ Kaṭṭhanagaraṃ nāma therena upanissāya vuṭṭhapubbaṃ gāmaṃ sampāpuṇi, so gāmato nikkhamitvā araṇṇe gītaṃ gāyitvā¹ dārūni uddharantiyā ekissā itthiyā gītasaddaṃ sutvā sare nimittaṃ gaṇhi. Itthisaddo viya hi añño saddo purisānaṃ sakalasarīraṃ pharitvā ṭhātuṃ samattho nāma natthi, tenāha Bhagavā—

“Nāhaṃ bhikkhave aññaṃ ekasaddampi samanupassāmi, yaṃ evaṃ Purisassa cittaṃ pariyādāya tiṭṭhati, yathayidaṃ bhikkhave itthisaddo”ti².

Sāmaṇero tattha nimittaṃ gahetvā yaṭṭhikoṭim vissajjetvā “tiṭṭhatha tāva bhante, kiccaṃ me atthī”ti tassā santikaṃ gato. Sā taṃ disvā tuṅhī ahoṣi. So tāya saddhim sīlavipattiṃ pāpuṇi. Thero cintesi “idāneva eko gītasaddo suyyittha, so ca kho itthiyā saddo chijji, sāmaṇeroṇi cirāyati, so tāya saddhim sīlavipattiṃ patto bhavissati”ti. Sopi attano kiccaṃ niṭṭhāpetvā āgantvā “gacchāma bhante”ti āha. Atha nam thero “pucchipāpojātosī sāmaṇerā”ti. So tuṅhī hutvā therena punappunaṃ puṭṭhopi na kiñci kathesi. Atha nam thero āha “tādisena pāpena mama yaṭṭhikoṭiggahaṇakiccaṃ natthī”ti. So samvegappatto kāsāyāni apanetvā gihiniyāmena paridahitvā “bhante ahaṃ pubbe sāmaṇero, idāni panamhi gihī jāto, pabbajantopi ca svāhaṃ na saddhāya pabbajito, maggaparipanthabhayena pabbajito, etha gacchāma”ti āha. Āvuso ghipāpopi samaṇapāpopi pāpoyeva, tvaṃ samaṇabhāve ṭhatvāpi sīlamattaṃ pūretuṃ nāsakkhi, gihī hutvā kiṃ

1. Araṇṇe gāyitvā gāyitvā (Sī)

2. Am 1. 1 piṭṭhe.

nāma kalyāṇaṃ karissasi, tādisena pāpena mama yaṭṭhikoṭiggahaṇakiccaṃ natthī”ti āha. Bhante amanussupaddavo maggo, tumhe ca andhā aparīṇāyakā, kathaṃ idha vassissathāti. Atha naṃ thero “āvuso tvaṃ mā evaṃ cintayi, idheva me nipajjitvā marantassāpi aparāparam parivattantassāpi tayā saddhiṃ gamaṇaṃ nāma natthī”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

“Handāhaṃ hatacakkhusmi, kantāraddhānamāgato.
Seyyamāno¹ na gacchāmi, natthi bāle sahāyatā.
Handāhaṃ hatacakkhusmi, kantāraddhānamāgato.
Marissāmi, no gamissāmi, natthi bāle sahāyatā”ti.

Taṃ sutvā itaro samvegajāto “bhāriyaṃ vata me sāhasikaṃ ananucchavikaṃ kammaṃ katan”ti bāhā paggayha kandanto vanasaṇḍaṃ pakkhanditvā tathā pakkantova ahoṣi. Therassāpi sīlatejena saṭṭhiyojanāyāmaṃ paññāsayojanavitthataṃ pannarasayojanabahalaṃ jayasumanapupphavaṇṇaṃ nisīdanuṭṭhahanakālesu onamanunnamanapakatikaṃ Sakkassa devaraṇṇo Paṇḍukambalasilāsaṇaṃ uṇhākāraṃ dassesi. Sakko “ko nu kho maṃ ṭhānā cāvetukāmo”ti olokento dibbena cakkhunā therāṃ addasa. Tenāhu porāṇā—

“Sahassanetto Devindo, dibbacakkhuṃ visodhayi.
Pāpagarahī ayaṃ Pālo, ājīvaṃ parisodhayi.
Sahassanetto Devindo, dibbacakkhuṃ visodhayi.
Dhammagaruko ayaṃ Pālo, nisinno sāsane rato”ti.

Athassa etadahosi “sacāhaṃ evarūpassa pāpagarahino dhammagarukassa ayyassa santikaṃ na gamissāmi. Muddhā me sattadhā phaleyya, gamissāmi tassa santikan”ti. Tato—

“Sahassanetto Devindo, devarajjasirindharo.
Taṅkhaṇena āgantvāna², Cakkhupālamupāgami.

Upagantvā ca pana therassa avidūre padasaddamakāsi. Atha naṃ thero pucchi “ko eso”ti. Ayaṃ bhante addhikoti. Kuhiṃ yāsi upā-

1. Semānako (Sī), sayamāno (Syā)

2. Khaṇena evāgantvāna (Sī)

sakāti. Sāvattھیyaṃ bhanteti. Yāhi āvusoti. Ayyo pana bhante kuhiṃ gamissatīti. Ahampi tattheva gamissāmīti. Tena hi ekatova gacchāma bhanteti. Ahaṃ āvuso dubbalo, mayā saddhiṃ gacchantassa tava papañco bhavissatīti. Mayhaṃ accāyikaṃ natthi, ahampi ayyena saddhiṃ gacchanto dasasu puññakiriyavattḥūsu ekaṃ labhissāmi, ekatova gacchāma bhanteti. Thero “eso sappuriso bhavissatī”ti cintetvā “tena hi saddhiṃ gamissāmi, yaṭṭhikoṭiṃ gaṇha upāsakā”ti āha. Sakko tathā katvā pathaviṃ saṅkhipanto sāyanhasamaye Jetavanaṃ sampāpesi. Thero saṅkhapaṇavādisaddaṃ sutvā “kattheso saddo”ti pucchi. Sāvattھیyaṃ bhanteti. Pubbe mayaṃ gamanakāle cirena gamimhāti. Ahaṃ ujumaggaṃ jānāmi bhanteti. Tasmīṃ khaṇe thero “nāyaṃ manusso, devatā bhavissatī”ti sallakkhesi.

Sahassanetto Devindo, devarajjasirindharo.

Saṅkhipitvāna taṃ maggaṃ. Khippaṃ Sāvattḥimāgamīti.

So therāṃ netvā therassevatthāya¹ kaniṭṭhakuṭumbikena kāritaṃ paṇṇasālaṃ netvā phalake² nisīdāpetvā piyasahāyakavaṇṇena tassa santikaṃ gantvā “samma Cūḷapālā”ti pakkosi. Kiṃ sammāti. Therassāgatabhāvaṃ jānāsīti. Na jānāmi, kiṃ pana thero āgatoti. “Āma samma, idāni ahaṃ vihāraṃ gantvā therāṃ tayā kārītaṃ paṇṇasālāya nisinnakaṃ disvā āgatomhī”ti vatvā pakkāmi. Kuṭumbikopi vihāraṃ gantvā therāṃ disvā pādāmūle parivattanto roditvā “idaṃ disvā ahaṃ bhante tumhākaṃ pabbajitūṃ nādāsin”ti-ādīni vatvā dve dāsadārake bhujisse katvā therassa santike pabbājetvā “antogāmato yāgubhattādīni āharitvā therāṃ upaṭṭhahathā”ti paṭiyādesi³. Sāmaṇerā vattapaṭivattaṃ katvā therāṃ upaṭṭhahimsu.

Athekadivasāṃ disāvāsino bhikkhū “Sattḥāraṃ passissāmā”ti Jetavanaṃ āgantvā Tathāgataṃ vanditvā asītimahāthere ca vinditvā⁴ vihāracārikaṃ carantā Cakkhupālattherassa vasanaṭṭhānaṃ patvā “idampi passissāmā”ti

1. Therassa vasanaṭṭhāya (Ka)

2. Pallaṅke (Sī)

3. Paṭiyādesi (Sī, Syā)

4. Disvā (Sī, Syā)

sāyaṃ tadabhimukhā ahesuṃ. Tasmim̄ khaṇe mahāmegho uṭṭhahi. Te “idāni atisāyanho, megho ca uṭṭhito, pātova gantvā passissāmā”ti nivattiṃsu. Devo paṭhamayāmaṃ vassitvā majjhmayāme vigato. Thero āradhaviṛiyo āciṇṇacaṅkamaṇo, tasmā pacchimayāme caṅkamaṇaṃ otari. Tadā ca pana navavuṭṭhāya bhūmiyā bahū indagopakā uṭṭhahiṃsu. Te there caṅkamante yebhuyyena vipajjiṃsu. Antevāsikā therassa caṅkamaṇaṭṭhānaṃ kālasseva na sammajjiṃsu. Itare bhikkhū “therassa vasanaṭṭhānaṃ passissāmā”ti āgantvā caṅkamane matapaṇake disvā “ko imasmim̄ caṅkamati”ti pucchiṃsu. Amhākaṃ upajjhāyo bhanteti. Te ujjhāyiṃsu “passathāvuso samaṇassa kammaṃ, sacakkhukakāle nipajjitvā niddāyanto kiñci akatvā idāni cakkhuvikalakāle ‘caṅkamāmī’ti ettake paṇake māresi, ‘atthaṃ karissāmī’ti anattaṃ karoti”ti.

Atha kho te gantvā Tathāgatassa ārocesuṃ “bhante Cakkhupālatthero ‘caṅkamāmī’ti bahū paṇake māresi”ti. Kim̄ pana so tumhehi mārento diṭṭhoti. Na diṭṭho bhanteti. Yatheva tumhe taṃ na passatha, tatheva sopi te paṇe na passati. Khīṇāsavaṇaṃ maraṇacetanā nāma natthi bhikkhaviṇe. Bhante arahattassa upanissaye sati kasmā andho jātoti. Attano katakammavasena bhikkhaviṇe. Kim̄ pana bhante tena katanti. Tena hi bhikkhave suṇātha—

Atīte Bārāṇasiyaṃ Kāsiraṇṇe¹ rajjaṃ kārente eko vejjo gāmanigamesu caritvā vejjakammaṃ karonto ekaṃ cakkhudubbalaṃ itthim̄ disvā pucchi “kim̄ te aphāsukan”ti. Akkhīhi na passāmīti. Bhesajjaṃ te karissāmīti. Karohi sāmīti. Kim̄ me dassasīti. Sace me akkhīni pākatikāni kātum̄ sakkhissasi, ahaṃ te saddhim̄ puttadhītāhi dāsī bhavissāmīti. So “sādhū”ti bhesajjaṃ sam̄vidahi, ekabhesajjeneva akkhīni pākatikāni ahesuṃ. Sā cintesi “ahametassa saputtadhītā dāsī bhavissāmīti paṭijjāniṃ, na kho pana maṃ saṇhena sammācārena samudācarissati, vañcessāmi nan”ti. Sā vejjenāgantvā “kīdisaṃ bhadda”ti puṭṭhā “pubbe me akkhīni thokaṃ rujjiṃsu idāni pana atirekataraṃ rujjanti”ti āha. Vejjo “ayaṃ maṃ vañcetaṃ kiñci adātukāmā, na me etāya

1. Bārāṇasirāje (Sī, Syā)

dinnāya bhatiyā attho, idāneva naṃ andhaṃ karissāmī”ti cintevā gehaṃ gantvā bhariyāya etamatthaṃ ācikkhi. Sā tuṅhī ahoṣi. So ekaṃ bhesajjaṃ yojetvā tassā santikaṃ gantvā “bhadde imaṃ bhesajjaṃ añjehī”ti añjāpesi. Athassā dve akkhīni dīpasikhā viya vijjhāyimsu. So vejjo Cakkhupālo ahoṣi.

Bhikkhave tadā mama puttana katakammaṃ pacchato pacchato anubandhi. Pāpakammaṃ hi nāmetaṃ dhuraṃ vahato balibaddassa¹ padaṃ cakkam viya anugacchatīti idaṃ vattum kathetvā anusandhiṃ ghaṭetvā paṭiṭṭhāpitamattikaṃ sāsaṇaṃ rājamuddāya lañchanto viya Dhammarājā imaṃ gāthamāha—

1. “Manopubbaṅgamā dhammā, manoseṭṭhā manomayā.
Manasā ce paduṭṭhena, bhāsati vā karoti vā.
Tato naṃ dukkhamanveti, cakkamva vahato padan”ti.

Tattha **manoti** kāmāvacarakusalādiḥhedam sabbampi catubhūmikacittam. Imasmim pana pade tadā tassa vejjassa uppannacittavasena niyamiamānam vavattḥāpiyamānam paricchiijiyamānam domanassasahagataṃ paṭighasampayuttacittameva labbhati. **Pubbaṅgamāti** tena paṭhamagāminā hutvā samannāgatā. **Dhammāti** guṇadesanāpariyattinissattanijjivavasena cattāro dhammā nāma. Tesu—

- “Na hi dhammo adhammo ca, ubho samavipākino.
Adhammo nirayaṃ neti, dhammo pāpeti suggatin”ti²—

Ayaṃ guṇadhammo nāma. “Dhammaṃ vo bhikkhave desessāmi ādikalyāṇaṃ”ti³ ayaṃ desanādhammo nāma. “Idha pana bhikkhave ekacce kulaputtā dhammaṃ pariyāpuṇanti Suttaṃ Geyyan”ti⁴ ayaṃ pariyattidhammo nāma. “Tasmim kho pana samaye dhammā honti khandhā honti”ti⁵ ayaṃ nissattadhammo nāma, nijjivadharmotipi eso eva. Tesu imasmim ṭhāne nissattanijjivadharmo adhippeto. So atthato tayo arūpino khandhā vedanākkhandho saññākkhandho saṅkhārakkhandhoti. Ete hi mano pubbaṅgamo etesanti **manopubbaṅgamā** nāma.

1. Balivaddassa (Sī, Syā) 2. Khu 2. 272; Khu 5. 357 piṭṭhesu. 3. Ma 3. 327 piṭṭhe.
4. Ma 1. 187 piṭṭhe. 5. Abhi 1. 35 piṭṭhe.

Katham panetehi saddhim ekavatthuko ekārammaṇo apubbam acarimam ekakkhaṇe uppajjamāno mano pubbaṅgamo nāma hotīti? Uppādapaccayaṭṭhena. Yathā hi bahūsu ekato gāmaghātādīni kammāni karontesu “ko etesam pubbaṅgamo”ti vutte yo nesaṃ paccayo hoti, yaṃ nissāya te taṃ kammam karonti, so datto vā mitto vā tesam pubbaṅgamoti vuccati, evamsampadamidaṃ veditabbam. Iti uppādapaccayaṭṭhena mano pubbaṅgamo etesanti manopubbaṅgamā. Na hi te mane anuppajjante uppajjituṃ sakkonti, mano pana ekaccesu cetasikesu anuppajjantesupi uppajjatiyeva. Adhipativasena pana mano seṭṭho etesanti **manoseṭṭhā**. Yathā hi corādīnam corajeṭṭhakādayo adhipatino seṭṭhā, tathā tesampi mano adhipati manova seṭṭho¹. Yathā pana dāru-ādīhi nipphannāni tāni tāni bhaṇḍāni dārumayādīni nāma honti, tathā tepi manato nipphannattā **manomayā** nāma.

Paduṭṭhenāti āgantukehi abhijjhādīhi dosehi paduṭṭhena. Pakatimano hi bhavaṅgacittam, taṃ apaduṭṭham. Yathā hi pasannaṃ udakaṃ āgantukehi nīlādīhi upakkiliṭṭham nīlodakādibhedam hoti, na ca navam udakam, nāpi purimam pasanna-udakameva, tathā tampi āgantukehi abhijjhādīhi dosehi paduṭṭham hoti, na ca navam cittam, nāpi purimam bhavaṅgacittameva, tenāha Bhagavā “pabhassaramidaṃ bhikkhave cittam, tañca kho āgantukehi upakkilesehi upakkiliṭṭhan”ti². **Evaṃ manasā ce paduṭṭhena, bhāsati vā karoti** vā so bhāsamāno catubbidham vacīduccaritameva bhāsati, karonto tividham kāyaduccaritameva karoti, abhāsanto akaronto tāya abhijjhādīhi paduṭṭhamānasatāya tividham manoduccaritam pūreti. Evamassa dasa akusalakammapathā pāripūrim gacchanti.

Tato nam dukkhamanvetīti tato tividhaduccaritato taṃ puggalam dukkham anveti, duccharitānubhāvena catūsu apāyesu, manussesu vā tamattabhāvaṃ³ gacchantam kāyavatthukampi itarampīti iminā pariyāyena kāyikacetasikam vipākadukkham anugacchati. Yathā kim? **Cakkamva vahato padanti** dhure yuttassa dhuram vahato balibaddassa padam cakkam viya. Yathā hi so ekampi divasam dvepi pañcapi dasapi aḍḍhamāsampi māsampi vahanto cakkam nivattetuṃ jahituṃ na

1. Tesampi manoti manoseṭṭhā (Sī, Syā)

2. Am 1. 9 piṭṭhe.

3. Tamabhāvaṃ (Sī)

sakkoti, atha khvassa purato abhikkamantassa yugaṃ gīvaṃ bādhati, pacchato paṭikkamantassa cakkam ūrumaṃsaṃ paṭihanati. Imehi dvīhi ākārehi bādhanam cakkam tassa padānupadikam hoti, tatheva manasā paduṭṭhena tīni duccharitāni pūretvā ṭṭhitam puggalam nirayādīsu tattha tattha gatagataṭṭhāne duccharitamūlakam kāyikampi cetasikampi dukkhamanubandhatīti.

Gāthāpariyosāne tiṃsasahassā bhikkhū saha paṭisambhidāyi arahattam pāpuṇīmsu. Sampattaparīsāyapi desanā sātthikā saphalā ahoṣīti.

Cakkhupālattheravatthu paṭhamam

2. Maṭṭhakuṇḍalīvattu

2. **Manopubbaṅgamā dhammā**ti dutiyagāthāpi Sāvattahiyaṃyeva Maṭṭhakuṇḍalim¹ ārabha bhāsītā.

Sāvattahiyaṃ kira Adinnapubbako nāma brāhmaṇo ahoṣi. Tena kassaci kiñci na dinnapubbaṃ, tena taṃ “Adinnapubbako”tveva sañjānīmsu. Tassa ekaputtako ahoṣi piyo manāpo. Athassa pilandhanam kāretukāmo “sace suvaṇṇakāre kāressāmi, bhattavetanam² dātabbam bhavissatī”ti sayameva suvaṇṇam koṭṭetvā maṭṭhāni kuṇḍalāni katvā adāsi. Tenassa putto **Maṭṭhakuṇḍalī**tveva paññāyittha. Tassa soḷasavassikakāle paṇḍurogo udapādi. Tassa mātā puttam oloketvā “brāhmaṇa puttassa te rogo uppanno, tikicchāpehi nan”ti āha. Bhoti sace vejjam ānessāmi. Bhattavetanam² dātabbam bhavissati, kim tvam mama dhanacchedam na olokessasīti. Atha nam kim karissasi brāhmaṇāti. Yathā me dhanacchedo na hoti, tathā karissāmīti. So vejjanam santikam gantvā “asukarogassa nāma tumhe kim bhesajjam karoṭhā”ti pucchi. Athassa te yaṃ vā taṃ vā rukkhatacādim ācikkhanti. So tamāharitvā puttassa bhesajjam karoti, taṃ karontassevassa rogo balavā ahoṣi, atekicchabhāvaṃ upāgami.

1. Maṭṭakuṇḍalim (Sī)

2. Vetanam (Sī, Syā)

brāhmaṇo tassa dubbalabhāvaṃ ñatvā ekaṃ vejjaṃ pakkosi. So taṃ oloketvāva “amhākaṃ ekaṃ kiccaṃ atthi, aññaṃ vejjaṃ pakkositvā tikicchāpehī”ti taṃ pahāya nikkhami. Brāhmaṇo tassa maraṇasamayaṃ ñatvā “imassa dassanattāya āgatā antogeha sāpateyyaṃ passissanti, bahi naṃ karissāmi”ti puttaṃ nīharitvā bahi-āḷinde nipajjāpesi.

Taṃ divasaṃ Bhagavā balavapaccūsasamaye mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya pubbabuddhesu katādhikārānaṃ ussannakusalamūlānaṃ veyyabandhavānaṃ dassanattānaṃ Buddhacakkhunā lokaṃ volokento dasasahassacakkavāḷesu ñāṇajālaṃ patthari. Maṭṭhakuṇḍalī bahi-āḷinde nipannākārenea tassa anto paññāyi. Satthā taṃ disvā tassa antogehā nīharitvā tattha nipajjāpitabhāvaṃ ñatvā “atthi nu kho mayhaṃ ettha gatapaccayena attho”ti upadhārento idaṃ addasa—ayaṃ māṇavo mayi cittaṃ pasādetvā kālaṃ katvā Tāvatisadevaloke timsayojanike kanakavimāne nibbattissati, accharāsahassaparivāro bhavissati, brāhmaṇopi taṃ jhāpetvā rodanto āḷāhane¹ vicarissati. Devaputto tigāvutappamāṇaṃ saṭṭhisakaṭabhārālāṅkarapaṭimaṇḍitaṃ accharāsahassaparivāraṃ attabhāvaṃ oloketvā “kena nu kho kammaṃ mayā ayaṃ sirisampatti laddhā”ti oloketvā mayi cittappasādena laddhabhāvaṃ ñatvā “ayaṃ brāhmaṇo dhanacchedabhayena mama bhesajjamakatvā idāni āḷāhanaṃ gantvā rodati, vippekārapattaṃ naṃ karissāmi”ti pitari rodante Maṭṭhakuṇḍalivaṇṇena āgantvā āḷāhanassāvidūre nipajjitvā rodissati. Atha naṃ brāhmaṇo “kosi tvam”ti pucchissati. “Ayaṃ te putto Maṭṭhakuṇḍalī”ti ācikkhissati. Kūhīṃ nibbattosīti. Tāvatisabhavaneti. “Kīṃ kammaṃ katvā”ti vutte mayi cittappasādena nibbattabhāvaṃ ācikkhissati. Brāhmaṇo “tumhesu cittaṃ pasādetvā sagge nibbatto nāma atthī”ti maṃ pucchissati. Athassāhaṃ “ettakāni satāni vā sahasāni vā satahasāni vāti na sakkā gaṇaṇā² paricchinditun”ti vatvā Dhammapade gāthaṃ bhāsissāmi. Gāthāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo bhavissati, Maṭṭhakuṇḍalī sotāpanno bhavissati. Tathā Adinnapubbako brāhmaṇo.

1. Āḷāhane (Ka)

2. Gaṇaṇāya (Syā, Ka)

iti imaṃ kulaputtaṃ nissāya mahādhammābhisamayo¹ bhavissatīti disvā punadivase katasarīrapaṭijaggano mahābhikkhusaṃghaparivuto Sāvattihim piṇḍāya pavisitvā anupubbena brāhmaṇassa gehadvāraṃ gato.

Tasmim̄ khaṇe Maṭṭhakuṇḍalī antogehābhimukho nipanno hoti. Athassa Satthā attano aṇassanabhāvaṃ ñatvā ekaṃ rasmiṃ vissajjesi. Māṇavo “kiṃ obhāso nāmeso”ti parivattetvā nipannova Satthāraṃ disvā “andhabālapitaraṃ nissāya evarūpaṃ Buddhaṃ upasaṅkamitvā kāyaveyyāvaṭīkaṃ vā kātuṃ dānaṃ vā dātuṃ dhammaṃ vā sotuṃ nālatthaṃ, idāni me hatthāpi anadhipeyyā, aññaṃ kattabbaṃ natthī”ti manameva pasādesi. Satthā “alaṃ ettakena cittappasādena imassā”ti pakkāmi. So Tathāgate cakkhupathaṃ vijahanteyeva pasannamano kālaṃ katvā suttappabuddho viya devaloke tiṃsayojanike kanakavimāne nibbatti.

Brāhmaṇopissa sarīraṃ jhāpetvā ālāhane rodanaparāyaṇo ahoṣi, devasikaṃ ālāhanaṃ gantvā rodati “kahaṃ ekaputtaka, kahaṃ ekaputtakā”ti. Devaputtopi attano sampattiṃ oloketvā “kena me kamma laddhā”ti upadhārento “Satthari manopasādenā”ti ñatvā “ayaṃ brāhmaṇo mama aphāsukakāle bhesajjamakāretvā idāni ālāhanaṃ gantvā rodati, vipākārappattameva naṃ kātuṃ vaṭṭatī”ti Maṭṭhakuṇḍalivaṇṇena āgantvā ālāhanassāvidūre bāhā paggayha rodanto aṭṭhāsi. Brāhmaṇo taṃ disvā² “ahaṃ tāva puttasokena rodāmi, esa kimatthaṃ rodati, pucchissāmi naṃ”ti pucchanto imaṃ gāthamāha—

“Alaṅkato Maṭṭhakuṇḍalī,
Māladhārī³ haricandanussado.
Bāhā paggayha kandasī,
Vanamajjhe kiṃ dukkhito tuvaṃ”ti⁴.

1. Dhammayāgo mahā (Sī, Syā)

3. Mālabhārī (Sī, Syā)

2. Disvā cintesi (Ka)

4. Khu 2. 113, 146 piṭṭhesu.

So māṇavo āha—

“Sovaṇṇamayo pabhassaro,
Uppanno rathapañjaro mama.
Tassa cakkayugaṃ na vindāmi,
Tena dukkhena jahāmi¹ jīvitan”².

Atha naṃ brāhmaṇo āha—

“Sovaṇṇamayaṃ maṇimayaṃ,
Lohitakamayaṃ atha rūpiyamayaṃ.
Ācikkha me bhadda māṇava,
Cakkayugaṃ paṭipādayāmi te”².

Taṃ sutvā māṇavo “ayaṃ brāhmaṇo puttassa bhesajjamakatvā
puttapatirūpakaṃ maṃ disvā rodanto ‘suvaṇṇādimaṃ rathacakkaṃ
karomī’¹ti vadati, hotu niggaṇhissāmi naṃ”²ti cintetvā “kīva mahantaṃ me
cakkayugaṃ karissasī”²ti vatvā “yāva mahantaṃ ākaṅkhasi, tāva mahantaṃ
karissāmi”²ti vutte candimasūriyehi me attho, te me dehī”²ti yācanto āha—

“So māṇavo tassa pāvadi,
Candasūriyā ubhayettha dissare.
Sovaṇṇamayo ratho mama,
Tena cakkayugena sobhatī”³.

Atha naṃ brāhmaṇo āha—

“Bālo kho tvaṃ asi māṇava,
Yo tvaṃ patthayase apatthiyaṃ.
Maññāmi tvaṃ marissasi,
Na hi tvaṃ lacchasi candasūriye”³.

1. Jahissaṃ (Sī), jahissāmi (Syā)

2. Khu 2. 113, 146 piṭṭhesu.

3. Khu 2. 113, 147 piṭṭhādīsu.

Atha naṃ māṇavo-āha¹—

“Kiṃ pana paññāyamānassatthāya rodanto bālo hoti, udāhu
apaññāyamānassatthāyā”ti vatvā—

“Gamanāgamanampi dissati,
Vaṇṇadhātu ubhayattha vīthiyā.
Peto kālakato na dissati,
Ko nidha kandataṃ bālyataro”ti².

Taṃ sutvā brāhmaṇo “yuttaṃ esa vadatī”ti sallakkhetvā

“Saccaṃ kho vadesi māṇava,
Ahameva kandataṃ bālyataro.
Candaṃ viya dārako rudam,
Petaṃ kālakatābhipatthayin”ti²—

Vatvā tassa kathāya nissoko hutvā māṇavassa thutiṃ karonto imā gāthā
abhāsi—

“Ādittaṃ vata maṃ santaṃ, ghatasittaṃva pāvakaṃ.
Vārinā viya osiṅcaṃ, sabbaṃ nibbāpaye daraṃ.
Abbaḥi vata me sallaṃ, sokaṃ hadayanissitaṃ.
Yo me sokaparetassa, puttasokaṃ apānudi.
Svāhaṃ abbūḷhasallosmi, sītibhūtosmi nibbuto.
Na socāmi na rodāmi, tava sutvāna māṇavā”ti².

Atha naṃ “ko nāma tvaṃ”ti pucchanto—

“Devatānusi Gandhabbo, adu Sakko purindado.
Ko vā tvaṃ kassa vā putto, kathaṃ jānemu taṃ mayan”ti²—

Āha. Athassa māṇavo—

“Yañca kandasī yañca rodasī,
Puttaṃ ālāhane sayāṃ dahitvā.
Svāhaṃ kusalaṃ karitvā kammaṃ,
Tidasānaṃ saḥabyataṃ gato”ti²—

1. Atha naṃ māṇavo (Sī, Syā)

2. Khu 2. 113, 147 piṭṭhādīsu.

Ācikkhi. Atha nam̐ brāhmaṇo āha—

“Appam̐ vā bahum̐ vā nāddasāma,
Dānam̐ dadantassa sake agāre.
Uposathakammaṃ vā tādisaṃ,
Kena kammena gatosi devalokaṃ”ti.¹

Māṇavo āha—

“Ābādhikoḥam̐ dukkhito gilāno,
Ātūrarūpomhi sake nivesane.
Buddham̐ vigatarajaṃ vitiṇṇakaṅkham̐,
Addakkhim̐ Sugataṃ anomapaññaṃ.
Svāham̐ muditamano pasannacitto,
Añjaliṃ akariṃ Tathāgatassa.
Tāham̐ kusalaṃ karitvāna kammaṃ,
Tidasānam̐ saḥabyataṃ gato”ti.¹

Tasmim̐ kathenteyeva brāhmaṇassa sakalasarīraṃ pītiyā paripūri, so tam̐ pītim̐ pavedento—

“Acchariyaṃ vata abbhutaṃ vata,
Añjalikammassa ayamīdiso vipāko.
Ahampi pamuditamano pasannacitto,
Ajjeva Buddham̐ saraṇaṃ vajāmi”ti.²—

Āha. Atha nam̐ māṇavo—

“Ajjeva Buddham̐ saraṇaṃ vajāhi,
Dhammaṅca saṃghaṅca pasannacitto.
Tatheva sikkhāpadāni pañca,
Akhaṇḍaphullāni samādiyassu.
Pāṇātipātā viraṃmassu khippaṃ,
Loke adinnaṃ parivajjayassu.
Amajjapo mā ca musā bhaṇāhi,
Sakena dārena ca hohi tuṭṭho”ti.¹—

1. Khu 2. 115, 148 piṭṭhādīsu.

2. Khu 2. 114, 148 piṭṭhādīsu.

Āha. So “sādhū”ti sampañcchitvā imā gāthā abhāsi—

“Atthakāmosi me yakkha, hitakāmosi devate.
 Karomi tuyhaṃ vacanaṃ, tvaṃsi ācariyo mama.
 Upemi saraṇaṃ Buddhaṃ, dhammañcāpi anuttaraṃ.
 Saṃghaṇca naradevassa, gacchāmi saraṇaṃ ahaṃ.
 Pāṇātipātā viramāmi khippaṃ,
 Loke adinnaṃ parivajjayāmi.
 Amajjapo no ca musā bhaṇāmi,
 Sakena dārena ca homi tuṭṭho”ti¹.

Atha naṃ devaputto “brāhmaṇa te gehe bahuṃ dhanaṃ atthi, Satthāraṃ upasaṅkamtivā dānaṃ dehi, dhammaṃ suṇāhi, paṇhaṃ pucchāhi”ti vatvā tattheva antaradhāyi.

Brāhmaṇopi gehaṃ gantvā brāhmaṇiṃ āmantetvā “bhadde ahaṃ ajja samaṇaṃ Gotamaṃ nimantetvā paṇhaṃ pucchissāmi, sakkāraṃ karohi”ti² vatvā vihāraṃ gantvā Satthāraṃ neva abhivādetvā na paṭisanthāraṃ katvā³ ekamantaṃ ṭhito “bho Gotama adhivāsehi ajjatanāya bhattaṃ saddhiṃ bhikkhusaṃghena”ti āha. Satthā adhivāsesi. So Satthu adhivāsaṇaṃ viditvā vegenāgantvā sake nivesane paṇītaṃ khādanīyaṃ bhojanīyaṇca paṭiyādāpesi. Satthā bhikkhusaṃghaparivuto tassa gehaṃ gantvā paṇṇattāsane nisīdi. Brāhmaṇo sakkaccaṃ parivisi, mahājano sannipati. Micchādiṭṭhikena kira Tathāgate nimantite dve janakāyā sannipatanti—micchādiṭṭhikā “ajja samaṇaṃ Gotamaṃ paṇhaṃ pucchānāya⁴ viheṭṭhiyamānaṃ passissāmā”ti sannipatanti, sammādiṭṭhikā “ajja Buddhavisayaṃ Buddhalīlaṃ passissāmā”ti sannipatanti. Atha kho brāhmaṇo katabhattakiccaṃ Tathāgatamupasaṅkamtivā nīcāsane nisinno paṇhaṃ pucchi “bho Gotama tumhākaṃ dānaṃ adatvā pūjaṃ akatvā dhammaṃ asutvā uposathavāsaṃ avasitvā kevalaṃ manopasādamatteneva sagge nibbattā nāma hontī”ti. Brāhmaṇa kasmā maṃ pucchasi, nanu te puttena Maṭṭhakuṇḍalinā mayi manaṃ

1. Khu 2. 115, 148 piṭṭhādīsu.

2. Karomīti (Ka)

3. Satthārameva abhivādetvā paṭisanthāraṃ katvā (Ka)

4. Paṇhapucchāya (Sī), paṇhaṃ pucchāya (Syā)

pasādetvā attano sagge nibbattabhāvo kathitoti. Kadā bho Gotamāti. Nanu tvaṃ ajja susānaṃ gantvā kandanto avidūre bāhā paggayha kandantaṃ ekaṃ māṇavaṃ disvā “alaṅkato Maṭṭhakuṇḍalī, māladhārī haricandanussado”ti dvīhi janehi kathitakathaṃ pakāseto sabbaṃ Maṭṭhakuṇḍalivatthum kathesi. Tenevetam Buddhahāsitaṃ nāma jātam.

Taṃ kathetvā ca pana “na kho brāhmaṇa ekasataṃ vā na dvesataṃ¹, atha kho mayi manam pasādetvā sagge nibbattānaṃ gaṇanā nāma natthi”ti āha. Atha mahājano na nibbematiko² hoti, athassa anibbematikabhāvaṃ viditvā Satthā “Maṭṭhakuṇḍalidevaputto vimāneneva saddhiṃ āgacchatū”ti adhiṭṭhāsi. So tigāvutappamāṇeneva dibbābharaṇapaṭimaṇḍitena attabhāvena āgantvā vimānato oruyha Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ Satthā “tvaṃ imaṃ sampattiṃ kiṃ kammaṃ katvā paṭilabhi”ti pucchanto—

“Abhikkantena vaṇṇena, yā tvaṃ tiṭṭhasi devate.
Obhāsenti disā sabbā, osadhī viya tārakā.
Pucchāmi taṃ deva mahānubhāva,
Manussabhūto kimakāsi puññaṃ”ti—

Gāthamāha. Devaputto ayaṃ me bhante sampatti tumhesu cittaṃ pasādetvā laddhāti. Mayi cittaṃ pasādetvā laddhā teti. Āma bhanteti. Mahājano devaputtaṃ oloketvā “acchariyā vata bho Buddhaguṇā, Adinnapubbakabrāhmaṇassa nāma putto aññaṃ kiñci puññaṃ akatvā Satthari cittaṃ pasādetvā evarūpaṃ sampattiṃ paṭilabhi”ti tuṭṭhiṃ pavedesi.

Atha nesaṃ kusalākusalakammakaraṇe manova pubbaṅgamo, manova seṭṭho. Pasannena hi manena kataṃ kammaṃ devalokaṃ manussalokaṃ gacchantaṃ puggalaṃ chāyāva na vijahatīti idaṃ vatthum kathetvā anusandhiṃ ghaṭetvā patiṭṭhāpitamattikaṃ sāsanaṃ rājamuddāya lañchanto viya Dhammarājā imaṃ gāthamāha—

2. “Manopubbaṅgamā dhammā, manoseṭṭhā manomayā.
Manasā ce pasannena, bhāsati vā karoti vā.
Tato naṃ sukhamanveti, chāyāva anapāyini”ti³.

1. Na dvesatāni (Sī), na dve (Syā)

2. Vematiko (Syā)

3. Anupāyiniṭi (Ka)

Tattha kiñcāpi **manoti** avisesena sabbampi catubhūmikacittaṃ vuccati, imasmim̐ pana pade niyamiamānaṃ vavathhāpiyamānaṃ paricchijjiyamānaṃ aṭṭhavidhaṃ kāmāvacarakusalacittaṃ labbhati. Vatthuvaseṇa panāhariyamānaṃ tatopi somanassasahagataṃ ñāṇasampayuttacittameva labbhati. **Pubbaṅgamāti** tena paṭhamagāminā hutvā samannāgatā. **Dhammāti** vedanādayo tayo khandhā. Ete hi¹ uppādapaccayaṭṭhena somanassasampayuttamano pubbaṅgamo etesanti **manopubbaṅgamā** nāma. Yathā hi bahūsu ekato hutvā mahābhikkhusaṃghassa cīvaradānādīni vā uḷārapūjādhammassavanādīni vā mālāgandhasakkārakaraṇādīni vā puññāni karontesu “ko etesaṃ pubbaṅgamo”ti vutte yo tesaṃ paccayo hoti, yaṃ nissāya te tāni puññāni karonti, so tisso vā phusso vā tesaṃ pubbaṅgamoti vuccati, evaṃsampadamidaṃ veditabbaṃ. Iti uppādapaccayaṭṭhena mano pubbaṅgamo etesanti manopubbaṅgamā. Na hi te mane anuppajjante uppajjituṃ sakkonti, mano pana ekaccesu cetasikesu anuppajjantesupi uppajjatiyeva. Evaṃ adhipativasena pana mano seṭṭho etesanti **manosetṭhā**. Yathā hi gaṇādīnaṃ adhipati puriso gaṇasetṭho seṇisetṭhoti vuccati, tathā tesampi manova seṭṭho. Yathā pana suvaṇṇadīhi nipphādītāni bhaṇḍāni suvaṇṇamayādīni nāma honti, tathā etepi manato nipphannattā **manomayā** nāma.

Pasannenāti anabhijjhādīhi guṇehi pasannena. **Bhāsati vā karoti vāti** evarūpena manena bhāsanto catubbidhaṃ vacīsucaritameva bhāsati, karonto tividhaṃ kāyasucaritameva karoti, abhāsanto akaronto tāya anabhijjhādīhi pasannamānasatāya tividhaṃ manosucaritaṃ pūreti. Evamassa dasa kusalakammāpathā pāripūriṃ gacchanti.

Tato naṃ sukhamanvetīti tato tividhasucaritato naṃ puggalaṃ sukhamanveti. Idha tebhūmikampi kusalaṃ adhippetāṃ, tasmā tebhūmikasucaritānubhāvena sugatibhave nibbattaṃ puggalaṃ, duggatiyaṃ vā sukhānubhavanaṭṭhāne ṭhitaṃ kāyavatthukampi itaravatthukampi avatthukampīti kāyikacetasiṅkaṃ vipākasukhaṃ anugacchati, na vijahatīti attho veditabbo. Yathā kim? **Chāyāva anapāyinīti** yathā hi chāyā nāma sarīrappaṭibaddhā sarīre gacchante gacchati, tiṭṭhante tiṭṭhati, nisīdante nisīdati, na sakkoti² “saṅghena vā

1. Etesaṃ hi (Sī, Syā)

2. Na sakkā (Sī, Syā)

pharusena vā nivattāhī”ti vatvā vā pothetvā vā nivattāpetum. Kasmā? Sarīrappaṭibaddhattā. Evameva imesaṃ dasannaṃ kusalakammaphānaṃ āciññasamāciñṇakusalamūlikam kāmāvacarādibhedam kāyikacetasikasukham gatagataṭṭhāne anapāyinī chāyā viya hutvā na vijahatīti.

Gāthāpariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahosi, Maṭṭhakuṇḍalidevaputto sotāpattiphale paṭiṭṭhahi, tathā Adinnapubbako brāhmaṇo. So tāvamahantaṃ vibhavaṃ Buddhasāsane vipakirīti.

Maṭṭhakuṇḍalīvattu dutiyam.

3. Tissatthera vatthu

Akkocchi manti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Jetavane viharanto Tissattheraṃ ārabha kathesi.

So kirāyasmā Tissatthero Bhagavato Pītucchāputto ahosi, mahallakakāle pabbajitvā Buddhānaṃ uppannalābhasakkāraṃ paribhuñjanto thūlasarīro ākoṭitapaccākoṭitehi cīvarehi nivāsetvā yebhuyyena vihāramajjhe upaṭṭhānasālāyaṃ nisīdati. Tathāgataṃ dassanattāya āgatā āgantukabhikkhū taṃ disvā “eko mahāthero bhavissati”ti saññāya tassa santikaṃ gantvā vattaṃ āpucchanti, pādasambāhanādīni āpucchanti. So tuṇhī ahosi. Atha naṃ eko daharabhikkhu “kativassā tumhe”ti pucchitvā “vassaṃ natthi, mahallakakāle pabbajitā mayan”ti vutte “āvuso dubbinīta mahallaka attano pamāṇaṃ na jānāsi, ettake mahāthere disvā sāmīcikkammattampi na karosi, vatte āpucchiyamāne tuṇhī hosi, kukkuccamattampi te natthī”ti accharaṃ pahari. So khattiyamānaṃ janetvā “tumhe kassa santikaṃ āgatā”ti pucchitvā “Sattu santikan”ti vutte “maṃ pana ‘ko eso’ti sallakkhetha mūlameva vo chindissāmī”ti vatvā rudanto dukkhī dummano Sattu santikaṃ agamāsi. Atha naṃ Sathā “kiṃ nu tvaṃ Tissa dukkhī dummano assumukho rodamāno āgatosī”ti pucchi. Tepi bhikkhū “esa gantvā kiñci āloḷaṃ kareyyā”ti

teneva saddhim gantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdim̐su. So Satthārā pucchito “ime maṃ bhante bhikkhū akkosanti”ti āha. Kahaṃ pana tvaṃ nisinnosīti. Vihāramajjhe upaṭṭhānasālāyaṃ bhanteti. Ime te bhikkhū āgacchantā diṭṭhāti. Āma diṭṭhā bhanteti. Kiṃ uṭṭhāya te paccuggamaṇaṃ katanti. Na kataṃ bhanteti. Parikkhāraggahaṇaṃ āpucchitanti. Nāpucchitaṃ bhanteti. Vattaṃ vā pānīyaṃ vā āpucchitanti. Nāpucchitaṃ bhanteti. Āsanaṃ nīharitvā abhivādetvā¹ pādasambāhanaṃ katanti. Na kataṃ bhanteti. Tissa mahallakabhikkhūnaṃ sabbaṃ etaṃ vattaṃ kātabbaṃ. Etaṃ vattaṃ akarontena vihāramajjhe nisīdituṃ na vaṭṭati, taveva doso, ete bhikkhū khamāpe hīti. Ete maṃ bhante akkosim̐su, nāhaṃ ete khamāpemīti. Tissa mā evaṃ kari, taveva doso, khamāpehi neti. Na khamāpemi bhanteti. Atha Satthā “dubbaco esa bhante”ti bhikkhūhi vutte “na bhikkhave idāneva dubbaco esa, pubbepi esa dubbacoyevā”ti vatvā “idāni tāvassa bhante dubbacabhāvo amhehi ñāto, atīte esa kiṃ akāsī”ti vutte “tena hi bhikkhave suṇāthā”ti vatvā atītamāhari.

Atīte Bārāṇasiyaṃ Bārāṇasirañṇe rajjaṃ kārente Devilo² nāma tāpaso aṭṭha māse Himavante vasitvā loṇambilaseva natthāya cattāro māse nagaramupanissāya vasitukāmo Himavantato āgantvā nagaradvāre dārake disvā pucchi “imaṃ nagaraṃ sampattapabbajitā kattha vasanti”ti. Kumbhakārasālāyaṃ bhanteti. Tāpaso Kumbhakārasālaṃ gantvā dvāre ṭhatvā “sace te bhaggava agaru, vaseyyāma ekarattim̐ sālāyaṃ”ti āha. Kumbhakāro “mayhaṃ rattim̐ sālāyaṃ kiccaṃ natthi, mahatī sālā, yathāsukhaṃ vasatha bhante”ti sālāyaṃ niyyādesi. Tasmim̐ pavisitvā nisinne aparopi Nārado nāma tāpaso Himavantato āgantvā kumbhakāraṃ ekarattivāsaṃ yāci. Kumbhakāro “paṭhamaṃ āgato iminā saddhim̐ ekato vasitukāmo bhavye vā no vā, attānaṃ parimocessāmī”ti cintevā “sace bhante paṭhamaṃ upagato rocessati³, tassa ruciyā vasathā”ti āha. So tamupasaṅkamtivā “sace te ācariya agaru, mayaṅcetha ekarattim̐ vaseyyamā”ti yāci. “Mahatī sālā,

1. Āsanaṃ abhiharitvā (Sī, Syā)

2. Devalo (Sī, Syā)

3. Rocissati (Ka)

pavisitvā ekamante vasāhī”ti vutte pavisitvā puretaraṃ pavitṭhassa Devilassa aparabhāge nisīdi. Ubhopi sāraṇīyakathaṃ kathetvā nipajjimsu.

Sayanakāle Nārado Devilassa nipajjanaṭṭhānañca dvārañca sallakkhetvā nipajji. So pana Devilo nipajjamāno attano nipajjanaṭṭhāne anipajjitvā dvāramajjhe tiriyaṃ nipajji. Nārado rattim nikkhamanto tassa jaṭāsu akkami. “Ko maṃ akkamī”ti ca vutte “ācariya ahan”ti āha. Kūṭajaṭila araṇṇato āgantvā mama jaṭāsu akkamasīti. “Ācariya tumhākaṃ idha nipannabhāvaṃ na jānāmi, khamatha me”ti vatvā tassa kandantasseva bahi nikkhami. Itaro “ayaṃ pavisantopi maṃ akkameyyā”ti parivattetvā pādaṭṭhāne sisam katvā nipajji. Nāradopi pavisanto “paṭhamampātaṃ ācariye aparajjhim, idānissa pādapassena pavisissāmī”ti cintetvā āgacchanto gīvāya akkami. “Ko eso”ti ca vutte “ahaṃ ācariyā”ti vatvā “kūṭajaṭila paṭhamam mama jaṭāsu akkamitvā idāni gīvāya akkamasi, abhisapissāmi tan”ti vutte “ācariya mayhaṃ doso natthi, ahaṃ tumhākaṃ evaṃ nipannabhāvaṃ na jānāmi, ‘paṭhamampi me aparaddham, idāni pādapassena pavisissāmī”ti pavitṭhomhi, khamatha me”ti āha. Kūṭajaṭila abhisapissāmi tanti. Mā evaṃ karittha ācariyāti. So tassa vacanaṃ anādiyitvā—

“Sahassaramsī satatejo, sūriyo tamavinodano.

Pātodayante sūriye, muddhā te phalatu sattadhā”ti—

Taṃ abhisapi eva. Nārado “ācariya mayhaṃ doso natthīti mama vadantasseva tumhe abhisapatha, yassa doso atthi, tassa muddhā phalatu, mā niddosassā”ti vatvā—

“Sahassaramsī satatejo, sūriyo tamavinodano.

Pātodayante sūriye, muddhā te phalatu sattadhā”ti—

Abhisapi. So pana mahānubhāvo atīte cattālīsa, anāgate cattālīsāti asītikappe anussarati. Tasmā “kassa nu kho upari abhisapo patissati”ti upadhārento “ācariyassā”ti ṇatvā tasmim anukampaṃ paṭicca iddhibalena aruṇuggamaṇaṃ nivāreti.

Nāgarā aruṇe anuggacchante rājadvāraṃ gantvā “deva tayi rajjaṃ kārente aruṇo na uṭṭhahati, aruṇaṃ no uṭṭhāpehī”ti kandimsu. Rājā attano kāyakammādīni olokento kiñci ayuttaṃ adisvā “kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti cintetvā “pabbajitānaṃ vivādena bhavitabban”ti parisāṅkamāno “kacci imasmiṃ nagare pabbajitā atthi”ti pucchi. “Hiyyo sāyaṃ Kumbhakārasālāyaṃ āgatā atthi devā”ti vutte taṃkhaṇaṇṇeva rājā ukkāhi dhāriyamānāhi tattha gantvā Nāradaṃ vanditvā ekamantaṃ nisinno āha—

“Kammantā nappavattanti, jambudīpassa Nārada.

Kena loko tamobhūto, taṃ me akkhāhi pucchito”ti.

Nārado sabbaṃ taṃ pavattiṃ ācikkhitvā iminā kāraṇena ahaṃ iminā abhisapito, athāhaṃ “mayhaṃ doso natthi, yassa doso atthi, tasseva upari abhisapo patatū”ti vatvā abhisapiṃ. Abhisapitvā ca pana “kassa nu kho upari abhisapo patissatī”ti upadhārento “sūriyuggamanavelāya ācariyassa muddhā sattadhā phalissatī”ti disvā etasmiṃ anukampaṃ paṭicca aruṇassa uggamaṇaṃ¹ na demīti. Kathaṃ pana assa bhante antarāyo na bhaveyyāti. Sace maṃ khamāpeyya, na bhaveyyāti. “Tena hi khamāpehī”ti vutte eso mahārāja maṃ jaṭāsu ca gīvāya ca akkami, nāhaṃ etaṃ kūṭajaṭilaṃ khamāpemīti. Khamāpehi bhante, mā evaṃ karitthāti. Na khamāpemīti. “Muddhā te sattadhā phalissatī”ti vuttepi na khamāpetiyeva. Atha maṃ rājā “na tvaṃ attano ruciyā khamāpessasī”ti hatthapādakucchiḡivāsu ḡāhāpetvā Nāradaṃ pādamaṇḡle onamāpesi. Nārado pi “uṭṭhehi ācariya, khamāmi te”ti vatvā “mahārāja nāyaṃ yathāmanaṃ khamāpeti, nagarassa avidūre eko saro atthi, tattha maṃ sīse mattikāpiṇḡaṃ katvā galappamaṇḡe udake ṭhapāpehī”ti āha. Rājā tathā kāresi. Nārado Devilaṃ āmantetvā “ācariya mayā iddhiyā vissatṭhāya sūriyasantāpe uṭṭhahante udake nimujjitvā aṇṇena ṭhānena uttaritvā ḡaccheyyāsī”ti āha. Tassa sūriyamaṇḡsihi saṃphuṭṭhamattova² mattikāpiṇḡo sattadhā phali, so nimujjitvā aṇṇena ṭhānena palāyīti.

Satthā imaṃ dhammaḡesanaṃ āharitvā “tadā bhikkhave rājā Ānando ahoṃ, Devilo Tisso, Nārado ahamevāti evaṃ tadāpesa

1. Uggantaṃ (Sī, Syā)

2. Saṃphuṭṭhamatteva (Sī, Ka)

dubbacoyevā”ti vatvā Tissattheraṃ āmantetvā “Tissa bhikkhuno nāma ‘asukenāhaṃ akkuṭṭho¹, asukena paḥaṭo, asukena jito, asuko kho me bhaṇḍaṃ ahāsi’ti cintentassa veraṃ nāma na vūpasammati, evaṃ pana anupanayhantasseva upasammatī”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

3. “Akkocchi maṃ avadhi maṃ, ajini² maṃ ahāsi me.
Ye ca taṃ upanayhanti, veraṃ tesāṃ na sammati.

4. Akkocchi maṃ avadhi maṃ, ajini maṃ ahāsi me.
Ye ca taṃ nupanayhanti, veraṃ tesūpasammatī”ti.

Tattha **akkocchī**ti akkosi. **Avadhī**ti pahari. **Ajini**ti kūṭasakkhi-otāraṇena vā vādapaṭivādena vā karaṇuttariyakaraṇena vā ajesi. **Ahāsi meti** mama santakaṃ pattādīsu kiñcideva avahari. **Ye ca tanti** ye keci devatā vā manussā vā gahaṭṭhā vā pabbajitā vā taṃ “akkocchi man”ti ādivatthukaṃ kodhaṃ sakaṭadhuraṃ viya naddhinā, pūtimacchādīni viya ca kusādīhi punappunaṃ veṭhetvā upanayhanti, tesāṃ sakiṃ uppannaṃ veraṃ **na sammatī**ti na vūpasammati. **Ye ca taṃ nupanayhantī**ti asatiyā amanasikārasena vā kammaṃpaccavekkhaṇādivasena vā ye taṃ akkosādivatthukaṃ kodhaṃ tayāpi koci niddoso purimabhava akkuṭṭho bhavissati, paḥaṭo bhavissati, kūṭasakkhiṃ otāretvā jito bhavissati, kassaci te pasayha kiñci acchinnāṃ bhavissati, tasmā niddoso hutvāpi akkosādīni pāpuṇāsīti evaṃ na upanayhanti. Tesu pamādena uppannampi veraṃ iminā anupanayhanena nirindhano viya jātavedo vūpasammatīti.

Desanāpariyosāne satasahassābhikkhū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsu. Dhammadesanā mahājanassa sātthikā ahoṣi. Dubbacopi subbacoyeva jākoti.

Tissattheravatthu³ tatiyaṃ.

4. Kālayakkhinīvatthu

Na hi verenāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto aññataraṃ vañcyitthiṃ ārabba kathesi.

1. Kuddho (Ka)

2. Ajini (?)

3. Thullatissattheravatthu (Si)

Eko kira kuṭumbikaputto pitari kālakate khette ca ghare ca sabbakammāni¹ attanāva karonto mātaraṃ paṭijaggi. Athassa mātā “kumārikaṃ te tāta ānessāmi”ti āha. Amma mā evaṃ vadetha, ahaṃ yāvajīvaṃ tumhe paṭijaggissāmi. Tāta khette ca ghare ca kiccaṃ tvameva karosi, tena mayhaṃ cittasukhaṃ nāma na hoti, ānessāmi. So punappunaṃ paṭikkhipitvā tuṅhī ahosi. Sā ekaṃ kulaṃ gantukāmā² gehā nikkhami. Atha naṃ putto “kataraṃ kulaṃ gacchathā”ti pucchitvā “asukakulaṃ nāmā”ti vutte tattha gamaṇaṃ paṭisedhetvā attano abhirucitaṃ kulaṃ ācikkhi. Sā tattha gantvā kumārikaṃ vāretvā³ divasaṃ vavatthapetvā taṃ ānetvā tassa ghare⁴ akāsi. Sā vaṅjhā ahosi. Atha naṃ mātā putta tvaṃ attano ruciyā kumārikaṃ āṇāpesi, sā idāni vaṅjhā jātā, aputtakañca nāma kulaṃ vinassati, pavenī na ghaṭiyati, tena aññaṃ te kumārikaṃ ānemīti. Tena “alaṃ amma”ti vuccamānāpi punappunaṃ kathesi. Vaṅcyitthī taṃ kathaṃ sutvā “puttā nāma mātāpitūnaṃ vacanaṃ atikkamituṃ na sakkonti, idāni aññaṃ vijāyiniṃ itthiṃ ānetvā maṃ dāsibhogena bhujjissati. Yannūnāhaṃ sayameva ekaṃ kumārikaṃ āneyyan”ti cintetvā ekaṃ kulaṃ gantvā tassatthāya kumārikaṃ vāretvā “kiṃ nāmetaṃ amma vadesī”ti tehi paṭikkhittā “ahaṃ vaṅjhā, aputtakaṃ nāma kulaṃ vinassati, tumhākaṃ pana dhītā putthaṃ vā dhītaraṃ vā labhitvā kuṭumbikassa sāminī bhavissati, mayhaṃ sāmikassa naṃ dethā”ti yācitvā sampaṭicchāpetvā ānetvā sāmikassa ghare akāsi.

Athassā etadahosi “sacāyaṃ puttaṃ vā dhītaraṃ vā labhissati ayameva kuṭumbassa sāminī bhavissati. Yathā dāraṃ na labhati, tatheva naṃ kātuṃ vaṭṭatī”ti. Atha naṃ sā āha “amma yadā te kucchiyaṃ gabbho paṭiṭṭhāti, atha me āroceyyāsi”ti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā gabbhe paṭiṭṭhite tassā ārocesi. Itarissā pana sā sayameva niccaṃ yāgubhattaṃ deti, athassā āhāreneva saddhiṃ gabbhapātanabhesajjamadāsi, gabbho pati. Dutiyaṃpi gabbhe paṭiṭṭhite

1. Sabbakiccakammāni (Ka)

2. Ekaṃ kulakumārikaṃ ānetuṃ (Ka)

3. Dhāretvā (Ka)

4. Taṃ itarassa ghare (Sī, Ka)

ārocesi, itarā dutiyampi tatheva pātesi. Atha naṃ paṭivissakitthiyo pucchiṃsu “kacci te sapatti antarāyaṃ karotī”ti. Sā tamattham ārocetvā “andhabāle kasmā evamakāsi, ayaṃ tava issariyabhayena gabbhassa pātanabhesajjam yojetvā deti, tena te gabbho patati, mā puna evamakatthā”ti vuttā tatiyavāre na kathesi. Atha sā itarissā udaram disvā “kasmā mayham gabbhassa patiṭṭhitabhāvaṃ na kathesī”ti vatvā “tvaṃ maṃ ānetvā vañcetvā dve vāre gabbham pātesi kimattham tuyham kathemī”ti vutte “naṭṭhā dānimhī”ti cintetvā tassā pamādam oloketi pariṇate gabbhe okāsam labhitvā bhesajjam yojetvā adāsi. Gabbho pariṇatattā patitum asakkonto tiriyaṃ nipati, kharā vedanā uppajji, jīvitasamsayaṃ pāpuṇi. Sā “nāsitamhi tayā, tvameva maṃ ānetvā tvameva tayopi vāre dārake¹ nāsesi, idāni ahampi nassāmi, ito dāni cutā yakkhinī hutvā tava dārake khāditum samatthā hutvā nibbatteyyan”ti patthanam paṭṭhapetvā kālam katvā tasmim yeva gehe majjārī hutvā nibbatti. Itarampi sāmiko gahetvā “tayā me kulūpacchedo kato”ti kapparajaṇṇukādīhi supothitam pothesi. Sā tenevābādhena kālam katvā tattheva kukkuṭi hutvā nibbattā.

Kukkuṭi na cirasseva aṇḍāni vijāyi, majjārī āgantvā tāni aṇḍāni khādi. Dutiyampi tatiyampi khādiyeva. Kukkuṭi cintesi “tayo vāre mama aṇḍāni khāditvā idāni mampi khāditukāmāsi”ti. “Ito cutā saputtakam tam khāditum labheyyan”ti patthanam katvā tato cutā araṇṇe dīpinī hutvā nibbatti, itarā migī hutvā nibbatti. Tassā vijātakāle dīpinī āgantvā tayo vāre puttake khādi. Migī maraṇakāle “ayaṃ me tikkhattum puttake khāditvā idāni mampi khādissati, ito dāni cutā etaṃ saputtakam khāditum labheyyan”ti patthanam katvā ito cutā yakkhinī hutvā nibbatti. Dīpinīpi tatheva tato cutā Sāvatthiyaṃ kuladhītā hutvā nibbatti, sā vuddhipattā dvāragāmake patikulaṃ agamāsi, aparabhāge ca puttaṃ vijāyi. Yakkhinīpi tassā piyasahāyikāvaṇṇena āgantvā “kuhim me sahāyikā”ti “antogabbhe vijātā”ti vutte “puttaṃ nu kho vijātā, udāhu dhītaranti passissāmi nan”ti gabbham pavisitvā passantī viya dārakam

1. Tayo dārake (Sī, Syā)

gahetvā khāditvā gatā. Puna dutiyavārepi tatheva khādi. Tatiyavāre itarā garubhārā hutvā sāmikaṃ āmantetvā “sāmi imasmiṃ ṭhāne ekā yakkhinī mama dve putte khāditvā gatā, idāni mama kulagehaṃ gantvā vijāyissāmī”ti kulagehaṃ gantvā vijāyi.

Tadā sā yakkhinī udakavāraṃ gatā hoti. Vessavaṇassa hi yakkhiniyo vārena Anotattadahato sīsaparamparāya udakamāharanti. Tā catumāsaccayenapi pañcamāsaccayenapi muccanti. Aparā yakkhiniyo kilantakāyā jīvitakkhayampi pāpuṇanti. Sā pana udakavārato muttamattāva vegena taṃ gharaṃ gantvā “kuhiṃ me sahāyikā”ti pucchi. Kuhiṃ naṃ passissasi¹, tassā imasmiṃ ṭhāne jātajātadārake yakkhinī āgantvā khādati, tasmā kulagehaṃ gatāti. Sā “yattha vā tattha vā gacchatu, na me muccissatī”ti veravegasamussāhitamānasā² nagarābhimukhī pakkhandi. Itarāpi nāmaggaḥaṇadivase naṃ dāraṃ nhāpetvā nāmaṃ katvā “sāmi idāni sakagharaṃ gacchāmā”ti puttamādāya sāmikena saddhiṃ vihāramajjhe gatamaggena gacchantī puttaṃ sāmikassa datvā vihārapokkharāṇiyā nhātvā sāmike nhāyante uttaritvā puttassa thaṇṇaṃ pāyamānā ṭhitā yakkhinim āgacchantim disvā sañjānitvā “sāmi vegena ehi, ayaṃ sā yakkhinī, vegena ehi, ayaṃ sā yakkhinī”ti uccāsaddaṃ katvā yāva tassa āgamaṇaṃ saṅṭhātuṃ asakkontī nivattetvā antovihārābhimukhī pakkhandi.

Tasmiṃ samaye Satthā parisamajjhe dhammaṃ desesi. Sā puttaṃ Tathāgatassa pādapiṭṭhe nipajjāpetvā “tumhākaṃ mayā esa dinno, puttassa me jīvitaṃ dethā”ti āha. Dvārakoṭṭhake adhivattho Sumanadevo nāma yakkhiniyā anto pavasituṃ nādāsi. Satthā Ānandattheraṃ āmantetvā “gaccha Ānanda, taṃ yakkhinim pakkosāhi”ti āha. Thero pakkosi. Itarā “ayaṃ bhante āgacchatī”ti āha. Satthā “etu, mā saddamakāsi”ti vatvā taṃ āgantvā ṭhitaṃ “kasmā evaṃ karosi, sace tumhe mādisassa Buddhassa sammukhībhāvaṃ nāgamissatha, ahinakuḷānaṃ viya acchaphandanānaṃ viya kākolūkānaṃ viya ca kappatṭhitikaṃ vo veraṃ

1. Kuhiṃ tvaṃ na passissasi (Sī), kuhiṃ pana tvaṃ passasi (Ka)

2. Vātavegena samussāhitamānasā (Ka)

abhavissa, kasmā veram paṭiveram karotha. Veram hi averena upasammati, no verena”ti vatvā imam gāthamāha—

5. “Na hi verena verāni, sammantīdha kudācanam.

Averena ca sammanti, esa dhammo sanantano”ti.

Tattha **na hi verenā**ti yathā hi kheḷasiṅghāṇikādīhi asucīhi makkhitam ṭhānam teheva asucīhi dhovantā suddham niggandham kātuṃ na sakkonti, atha kho tam ṭhānam bhiyyoso mattāya asuddhatarāñceva dugandhatarāñca hoti, evameva akkosantam paccakkosanto paharantam paṭipaharanto verena veram vūpasametum na sakkoti, atha kho bhiyyo bhiyyo verameva karoti. Iti verāni nāma verena kismiñci kāle na sammanti, atha kho vaḍḍhantiyeva. **Averena ca sammantī**ti yathā pana tāni kheḷādīni asucīni vipasannena udakena dhoviyamānāni nassanti, tam ṭhānam suddham hoti sugandham, evameva averena khantimettodakena yoniso manasikārena paccavekkhaṇena verāni vūpasammanti paṭippassambhanti abhāvam gacchanti. **Esa dhammo sanantanoti** esa averena verūpasamanasaṅkhāto porāṇako dhammo sabbesam Buddhapaccekabuddhakhīṇāsavānam gatamaggoti.

Gāthāpariyosāne yakkhinī sotāpattiphale patiṭṭhahi. Sampattaparisāyapi dhammadesanā sātthikā ahosi.

Satthā tam itthim āha “etissā tava puttam dehī”ti. Bhāyāmi bhanteti. “Mā bhāyi, natthi te etam nissāya paripantho”ti āha. Sā tassā puttamadāsi. Sā tam cumbivā āliṅgetvā puna mātuyeva datvā roditum ārabhi. Atha nam satthā “kimetan”ti pucchi. Bhante aham pubbe yathā vā tathā vā jīvikam kappentīpi kucchipūram nālattham, idāni katham jīvissāmīti. Atha nam Satthā “mā cintayī”ti samassāsetvā tam itthimāha “imam netvā attano gehe nivāsāpetvā aggayāgubhattehi paṭijaggāhī”ti. Sā tam netvā piṭṭhivaṃse patiṭṭhāpetvā aggayāgubhattehi paṭijaggi, tassā vīhipaharaṇakāle musalaggena muddham paharantam viya upaṭṭhāsi. Sā sahāyikam āmantetvā “imasmim ṭhāne vasitum na sakkomi, aññattha mam patiṭṭhāpehī”ti vatvā musalasālāya udakacāṭiyam uddhane nibbakose saṅkarakūṭe gāmadvāre cāti etesu

ṭhānesu paṭiṭṭhāpitāpi idha me musalena sīsam bhindantaṃ viya upaṭṭhāti, idha dārakā ucchiṭṭhodakaṃ otārenti, idha sunakhā nipajjanti, idha dārakā asuciṃ karonti, idha kacavaraṃ chaḍḍenti, idha gāmadārakā lakkhayoggaṃ¹ karontīti sabbāni tāni paṭikkhipi. Atha naṃ bahigāme vivittokāse paṭiṭṭhāpetvā tattha tassā aggayāgubhattādīni haritvā paṭijaggi. Sā yakkhinī evaṃ cintesi “ayaṃ me sahāyikā idāni bahūpakārā, handāhaṃ kiñci paṭiguṇaṃ karomī”ti. Sā “imasmiṃ saṃvacchare subbuṭṭhikā bhavissati, thalaṭṭhāne sassam karohi, imasmiṃ saṃvacchare dubbuṭṭhikā bhavissati, ninnatṭhāneyeva sassam karohī”ti sahāyikāya āroceti. Sesajanehi katasassam ati-udakena vā anodakena vā nassati, tassā ativiya sampajjati. Atha naṃ sesajanā “amma tayā katasassam neva accodakena, na anudakena nassati, subbuṭṭhidubbuṭṭhibhāvaṃ ñatvā kammaṃ karosi, kiṃ nu kho etan”ti pucchimsu. Amhākaṃ sahāyikā yakkhinī subbuṭṭhidubbuṭṭhibhāvaṃ ācikkhati, mayaṃ tassā vacanena thalesu ninnesu sassāni karoma, tena no sampajjati. Kiṃ na passatha nibaddhaṃ amhākaṃ gehato yāgubhattādīni hariyamānāni, tāni etissā harīyanti, tumhepi etissā aggayāgubhattādīni haratha, tumhākampi kammante olokessatīti. Athassā sakalanagaravāsino sakkāraṃ karimsu. Sāpi tato paṭṭhāya sabbesaṃ kammante oloketī lābhaggappattā ahoṣi mahāparivārā. Sā aparabhāge aṭṭha salākabhattāni paṭṭhapesi. Tāni yāvajjakālā dīyantiyevāti.

Kālayakkhinīvatthu catuttham.

5. Kosambakavatthu

Pare ca na vijānantīti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto Kosambake bhikkhū ārabha kathesi.

Kosambiyañhi Ghositārāme pañcasatapañcasataparivārā dve bhikkhū viharimsu vinayadharo ca dhammakathiko ca. Tesu dhammakathiko

1. Lakkhaṇayoggaṃ (Ka)

ekadivasam sarīravalañjam katvā udakakoṭṭhake ācamana-udakāvasesam bhājane ṭhapetvāva nikkhami. Pacchā vinayadharo tattha pavittḥo tam udakam disvā nikkhamitvā itaram pucchi “āvuso tayā udakam ṭhapitan”ti. Āma āvusoti. Kim panettha āpattibhāvam na jānāsīti. Āma na jānāmīti. Hoti āvuso ettha āpattīti. Tena hi paṭikarissāmi nanti. Sace pana te āvuso asaṅcicca assatiyā katam, natthi āpattīti. So tassā āpattiyā anāpattidiṭṭhi ahoṣi. Vinayadharopi attano nissitakānam “ayam dhammakathiko āpattim āpajjamānopi na jānāti”ti ārocesi. Te tassa nissitake disvā “tumhākam upajjhāyo āpattim āpajjitvāpi āpattibhāvam na jānāti”ti āhamsu. Te gantvā attano upajjhāyassa ārocesum. So evamāha “ayam vinayadharo pubbe anāpattīti vatvā idāni āpattīti vadati, musāvādī eso”ti. Te gantvā “tumhākam upajjhāyo musāvādī”ti āhamsu. Te evam aññamaññaṃ kalaham vaḍḍhayimsu. Tato vinayadharo okāsam labhitvā dhammakathikassa āpattiyā adassane ukkhepanīyakammamakāsi. Tato paṭṭhāya tesam paccayadāyakā upaṭṭhākāpi dve koṭṭhāsā ahesum, ovādapatiḅgāhākā bhikkhuniyopi ārakkhadevatāpi tāsam sandiṭṭhasambhattā ākāsaṭṭhadevatāpīti yāva brahmalokā sabbepi puthujjanā dve pakkhā ahesum. Cātumahārājikam ādim katvā yāva Akaniṭṭhabhavanā pana ekaninnādam¹ kolāhalam agamāsi.

Atheko aññataro bhikkhu Tathāgatamupasaṅkamitvā ukkhepakānam vinayadhara-antevāsikānam “dhammikenevāyam vinayakammena ukkhitto”ti laddhim ca, ukkhittānuvattakānam dhammakathika-antevāsikānam pana “adhimmikeneva kammena ukkhitto”ti laddhim ca, ukkhepakehi vāriyamānānampi ca tesam tam anuparivāretvā vicaraṅabhāvam cā ārocesi. Bhagavā “samaggā kira hontū”ti dve vāre pesetvā “na icchanti bhante samaggā bhavitun”ti sutvā tatiyavāre “bhinno bhikkhusaṅgho, bhinno bhikkhusaṅgho”ti tesam santikam gantvā ukkhepakānam ukkhepane, itaresaṅca āpattiyā adassane ādīnavam kathetvā puna tesam

1. Yāva Akaniṭṭhabhavanā panidam (Si)

tattheva ekasīmāyaṃ uposathādīni anujānitvā bhattaggādīsu bhaṇḍanaajātānaṃ “āsanantarikāya nisīditabban”¹ti¹ bhattagge vattaṃ paññāpetvā “idānipi bhaṇḍanaajātāva viharanti”²ti sutvā tattha gantvā “alam bhikkhave mā bhaṇḍanan”³ti-ādīni vatvā “bhikkhave bhaṇḍanakalahaviggahavivādā nāmete anattakārakā. Kalahaṃ nissāya hi laṭukikāpi sakuṇikā hatthināgaṃ jīvitakkhayaṃ pāpesī”⁴ti **Laṭukikajātakam**² kathetvā “bhikkhave samaggā hotha, mā vivadatha. Vivādaṃ nissāya hi anekasatasahassā vaṭṭakāpi³ jīvitakkhayaṃ pattā”⁴ti **Vaṭṭakajātakam**⁴ kathesi. Evampi tesu Bhagavato vacanaṃ anādiyantesu aññatarena dhammavādinā Tathāgatassa vihesaṃ anicchantena “āgametu bhante Bhagavā dhammasāmi, appossukko bhante Bhagavā diṭṭhadhammasukhavihāraṃanuyutto viharatu, mayameva tena bhaṇḍanena kalahena viggahena vivādena paññāyissāma”⁵ti⁵utte atītaṃ āhari—

Bhūtapubbaṃ bhikkhave Bārāṇasiyaṃ Brahmaḍatto nāma Kāsirājā ahoṣi. Brahmaḍattena Dīghītissa⁶ Kosalarañño rajjaṃ acchinditvā aññātakavesena vasantassa pituno māritabhāvañceva Dīghāvukumārena attano jīvite dinne tato paṭṭhāya tesāṃ samaggabhāvañca kathetvā “tesāṃ hi nāma bhikkhave rājūnaṃ ādinnadaṇḍānaṃ ādinnasatthānaṃ evarūpaṃ khantisoraccaṃ bhavissati. Idha kho taṃ bhikkhave sobhetha, yaṃ tumhe evaṃ svākhāte dhammavinaye pabbajitā samānā khamā ca bhaveyyātha soratā cā”⁷ti ovaditvāpi neva te samagge kātuṃ asakkhi. So tāya ākiṇṇavihāratāya ukkaṇṭhito “ahaṃ kho idāni ākiṇṇo dukkhaṃ viharāmi, ime ca bhikkhū mama vacanaṃ karonti. Yannūnāhaṃ ekakova gaṇamhā vūpakaṭṭho vihareyyan”⁸ti cintetvā Kosambiyaṃ piṇḍāya caritvā anapaloketvā bhikkhusaṃghaṃ ekakova attano pattacīvaramādāya Bālakaloṇakagāmaṃ⁷ gantvā tattha Bhaguttherassa ekacārikavattaṃ kathetvā Pācinavaṃsamigadāye tiṇṇaṃ kulaputtānaṃ sāmaggīyānisamsaṃ⁸ kathetvā

-
1. Vi 3. 486 piṭṭhe. 2. Khu 5. 124 piṭṭhe. 3. Anekasahasavattakā (Sī)
 4. Khu 5. 27 piṭṭhe. 5. Vi 3. 486; Ma 3. 191 piṭṭhesu.
 6. Dīghāvupitussa (Ka) Vi 3. 487 piṭṭhe passitabbaṃ.
 7. Bālakaloṇakāraṃaṃ (Sī, Syā), Pālīyeyyakagāmaṃ (Ka) Vi 3. 497 piṭṭhe pana passitabbaṃ.
 8. Sāmaggīrasānisamsaṃ (Sī, Syā)

yena Pālileyakam atthi, tadavasari. Tatraśudam Bhagavā Pālileyakam upanissāya rakkhitavanasaṇḍe bhaddasālamūle Pālileyakena hatthinā upaṭṭhiyamāno¹ phāsukam vassāvāsam vasi.

Kosambivāsinopi kho upāsakā vihāram gantvā Satthāram apassantā “kuhim bhante Satthā”ti pucchitvā Pālileyakavanasaṇḍam gatoti. Kim kāraṇāti. Amhe samagge kātum vāyami, mayam pana na samaggā ahumhāti. Kim bhante tumhe Satthu santike pabbajitvā tasmim sāmaggim karonte samaggā nāhuvatthāti. Evamāvusoti. Manussā ime Satthu santike pabbajitvā tasmim sāmaggim karontepi samaggā na jātā, mayam ime nissāya Satthāram daṭṭhum na labhimhā, imesam neva āsanam dassāma, na abhivādanādīni karissāmāti tato paṭṭhāya tesam sāmīcimattampi na karimsu. Te appāhāratāya sussamānā katipāheneva ujukā hutvā aññamaññam accayam desetvā khamāpetvā “upāsakā mayam samaggā jātā, tumhepi no purimasadisā hothā”ti āhamsu. Khamāpito pana vo bhante Satthāti. Na khamāpito āvusoti. Tena hi Satthāram khamāpetha, Satthu khamāpitakāle mayampi tumhākam purimasadisā bhavissāmāti. Te antovassabhāvena Satthu santikam gantum avisahantā dukkhena tam antovassam vītināmesum. Satthā pana tena hatthinā upaṭṭhiyamāno sukham vasi. Sopi hi hatthināgo gaṇam pahāya phāsuvihāratthāyeva tam vanasaṇḍam pāvisi.

Yathāha “aham kho ākiṇṇo viharāmi hattīhi hatthinīhi hatthikalabhehi hatthicchāpehi, chinnaggāni ceva tiṇāni khādāmi, obhaggobhaggañca me sākhabhaṅgam khādanti, āvilāni ca pānīyāni pivāmi, ogāhā cassa me uttiṇṇassa hatthinīyo kāyam upanighamsantiyo gacchanti, yannūnāham ekova gaṇamhā vūpakaṭṭho vihareyyam”ti². Atha kho so hatthināgo yūthā apakkamma yena Pālileyakam rakkhitavanasaṇḍam bhaddasālamūlam, yena Bhagavā tenupasaṅkami, upasaṅkamtvā pana Bhagavantam vanditvā olokento aññam kiñci adisvā bhaddasālamūlam pādeneva paharanto tacchetvā soṇḍāya sākham gahetvā sammajji. Tato paṭṭhāya

1. Upaṭṭhiyamāno (S)

2. Vi 3. 500; Khu 1. 125 piṭṭhesu.

soṇḍāya ghaṭaṃ gahetvā pānīyaṃ paribhojanīyaṃ upaṭṭhāpeti, uṇhodakena atthe sati uṇhodakaṃ paṭiyādeti. Kathaṃ? Hatthena kaṭṭhāni ghaṃsitvā aggim sampādeti, tattha dārūni pakkhipanto aggim jāletvā tattha pāsāṇe pakkhipitvā pacitvā dārudaṇḍakena pavaṭṭetvā paricchinnāya khuddakasoṇḍikāya khipati, tato hatthaṃ otāretvā udakassa tattabhāvaṃ jānitvā gantvā Satthāraṃ vandati. Satthā “udakaṃ te tāpitaṃ Pālileyakā”ti vatvā tattha gantvā nhāyati. Athassa nānāvidhāni phalāni āharitvā deti. Yada pana Satthā gāmaṃ piṇḍāya pavisati, tadā Satthu pattacīvaramādāya kumbhe patiṭṭhapetvā Satthārā saddhim yeva gacchati. Satthā gāmūpacāraṃ patvā “Pālileyaka ito paṭṭhāya tayā gantuṃ na sakkā, āhara me pattacīvaran”ti āharāpetvā gāmaṃ piṇḍāya pāvisi. Sopi yāva Satthu nikkhamanā tattheva ṭhatvā āgamanakāle paccuggamaṇaṃ katvā purimanayeneva pattacīvaram gahetvā vasanaṭṭhāne otāretvā vattaṃ dassetvā sākḥāya bījati, rattim vālamigaparipanthanivāraṇatthaṃ mahantaṃ daṇḍaṃ soṇḍāya gahetvā “Satthāraṃ rakkhissāmi”ti yāva aruṇuggamaṇā vanasaṇḍassa antarantarena vicarati. Tato paṭṭhāyayeva kira so vanasaṇḍo Pālileyakarakkhitavanasaṇḍo nāma jāto. Aruṇe uggate mukhodakadānaṃ ādim katvā tenevūpāyena sabbavattāni karoti.

Atheko makkāto taṃ hatthim uṭṭhāya samuṭṭhāya divase divase Tathāgatassa ābhisamācārikaṃ karontaṃ disvā “ahampi kiñcideva karissāmi”ti vicaranto ekadivasāṃ nimmakkhikaṃ daṇḍakamadhuṃ disvā daṇḍakaṃ bhañjitvā daṇḍakeneva saddhim madhupaṭalaṃ Satthu santikaṃ āharitvā kadalipattaṃ chinditvā tattha ṭhapetvā adāsi. Satthā gaṇhi. Makkāto “karissati nu kho paribhogaṃ, na karissati”ti olokento gahetvā nisinnaṃ disvā “kiṃ nu kho”ti cintetvā daṇḍakoṭiyaṃ gahetvā parivattetvā upadhārento aṇḍakāni disvā tāni saṇikaṃ apanetvā puna adāsi. Satthā paribhogamakāsi. So tuṭṭhamānaso taṃ taṃ sākhaṃ gahetvā naccantova aṭṭhāsi. Athassa gahitasākḥāpi akkantasākḥāpi bhijjimsu. So ekasmim khānumatthake patitvā nivīṭṭhagatto¹ Satthari pasanneneva

1. Nibbidhagatto (Sī, Syā)

cittena kālaṃ katvā Tāvatisabhavane tiṃsajonike kanakavimāne nibbatti, accharāsahassaparivāro Makkaṭadevaputto nāma ahosi¹.

Tathāgatassa tattha hatthināgena upaṭṭhiyamānassa vasanabhāvo sakalajambudīpe pākaṭo ahosi. Sāvattinagarato “Anāthapiṇḍiko Visākhā ca mahā-upāsikā”ti-evamādīni mahākulāni Ānandattherassa sāsanaṃ paṇiṃsu “Satthāraṃ no bhante dassethā”ti. Disāvāsīnopi pañcasatā bhikkhū vuṭṭhavassā Ānandattheraṃ upasaṅkamtivā “cirassutā no² āvuso Ānanda Bhagavato sammukhā dhammī kathā, sādhu mayā āvuso Ānanda, labheyyāma Bhagavato sammukhā dhammiṃ kathāṃ savanāyā”ti yācīmsu. Thero “te bhikkhū ādāya tattha gantvā temāsaṃ ekavīhārino Tathāgatassa santikaṃ ettakehi bhikkhūhi saddhiṃ upasaṅkamtum ayuttan”ti cintetvā te bhikkhū bahi ṭhapetvā ekakova Satthāraṃ upasaṅkami. Pālīleyyako taṃ disvā daṇḍamādāya pakkhandi. Satthā oloketvā “apehi apehi Pālīleyyaka, mā nivārayi, Buddhupaṭṭhāko eso”ti āha. So tattheva daṇḍaṃ chaddetvā pattacīvarapaṭiggahaṇaṃ³ āpucchi. Thero nādāsi. Nāgo “sace uggahitavatto bhavissati, Satthu nisīdanapāsāṇaphalake attano parikkhāraṃ na ṭhapessati”ti⁴ cintesi. Thero pattacīvaraṃ bhūmiyaṃ ṭhapesi. Vattasampannā hi garūnaṃ āsane vā sayane vā attano parikkhāraṃ na ṭhapenti.

Thero Satthāraṃ upasaṅkamtivā vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Satthā “Ānanda ekova āgatosi”ti pucchitvā pañcasatehi bhikkhūhi saddhiṃ āgatabhāvaṃ sutvā “kahaṃ panete”ti vatvā “tumahākaṃ cittaṃ ajānanto bahi ṭhapetvā āgatohi”ti vutte “pakkosāhi ne”ti āha. Thero tathā akāsi. Te bhikkhū āgantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdīmsu. Satthā tehi saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā tehi bhikkhūhi “bhante Bhagavā hi Buddhasukhumālo ceva khattiyasukhumālo ca, tumhehi temāsaṃ ekakehi tiṭṭhantehi nisīdantehi ca dukkaraṃ kataṃ vattapaṭivattakārakopi mukhodakādīdayakopi nāhosi maññe”ti vutte “bhikkhave Pālīleyyakahatthinā mama sabbakiccāni katāni. Evarūpaṃ hi sahāyaṃ

1. Accharāsahassaparivāro ahosi (Sī, Syā)

2. Cirassaṃ vata no (Ka)

3. Pattacīvaraṃ paṭiggahetum (Ka)

4. Na ṭhapetīti (Sī)

labhantena ekatova vasitum yuttam, alabhantassa ekacārikabhāvova seyyo”ti
vatvā imā Nāgavagge tisso gāthā abhāsi—

“Sace labhetha nipakam sahāyam,
Saddhimcaram sādhuvihari dhīram.
Abhibhuyya sabbāni parissayāni,
Careyya tenattamano satimā.

No ce labhetha nipakam sahāyam,
Saddhimcaram sādhuvihari dhīram.
Rājāva rattham vijitam pahāya,
Eko care Mātāngaraññeva nāgo.

Ekassa caritam seyyo,
Natthi bāle sahāyatā.
Eko care na ca pāpāni kayirā,
Apposukko Mātāngaraññeva nāgo”ti¹.

Gāthāpariyosāne pañcasatāpi te bhikkhū arahatte patiṭṭhahimsu.
Ānandattheropi Anāthapiṇḍikādīhi pesitasāsanam ārocetvā “bhante
Anāthapiṇḍikappamukhā te pañca ariyasāvakoṭiyo tumhākam āgamanam
paccāsīsanti”ti āha. Satthā “tena hi gaṇhāhi pattacīvaran”ti pattacīvaram
gāhāpetvā nikkhami. Nāgo gantvā gatamagge tiriyaṃ aṭṭhāsi. ()² Kim
karoti bhante nāgoti. “Tumhākam bhikkhave bhikkham dātum paccāsīsati,
dīgharattam kho panāyam mayham upakārako, nāssa cittaṃ kopetum vaṭṭati,
nivattatha bhikkhave”ti Satthā bhikkhū gahetvā nivatti. Hatthīpi vanasaṇḍam
pavisitvā panasakadaliphalādīni nānāphalāni saṃharitvā rāsim katvā
punadivase bhikkhūnam adāsi. Pañcasatā bhikkhū sabbāni khepetum
nāsakkhimsu. Bhattakiccapariyosāne Satthā pattacīvaram gāhētva nikkhami.
Nāgo bhikkhūnam antarantarena gantvā Satthu purato tiriyaṃ aṭṭhāsi. Kim
karoti bhante nāgoti. Ayaṃ hi bhikkhave tumhe pesetvā maṃ
nivattetukāmoti³. Atha naṃ Satthā “Pālileyaka idam

1. Vi 3. 496; Ma 3. 192; Khu 1. 60, 286 piṭṭhesu.

2. (Bhikkhū tam disvā Bhagavantam pucchimsu) (Syā)

3. Nivattetūti (Sī, Syā)

pana mama anivattagamanam¹, tava iminā attabhāvena jhānam vā vipassanam vā maggaphalam vā natthi, tiṭṭha tvaṃ”ti āha. Tam sutvā nāgo mukhe soṇḍam pakkhipitvā rodanto pacchato pacchato agamāsi. So hi Satthāram nivattetuṃ labhanto teneva niyāmena yāvajīvam paṭijaggeyya, Satthā pana tam gāmūpacāram patvā “Pālileyyaka ito paṭṭhāya tava abhūmi, manussāvāso sapaṇṇanto, tiṭṭha tvaṃ”ti āha. So rodamāno tattheva ṭhatvā Satthari cakkhupatham vijahante hadayena phalitena kālam katvā Satthari pasādena Tāvatisabhavane tiṃsayojanike kanakavimāne accharāsahassamajjhe nibbatti. Pālileyyakadevaputtoyevassa nāmam ahoṣi.

Satthāpi anupubbena Jetavanam agamāsi. Kosambakā bhikkhū “Satthā kira Sāvattim āgato”ti sutvā Satthāram khamāpetuṃ tattha agamaṃsu. Kosalarāja “te kira Kosambakā bhaṇḍanakārakā bhikkhū āgacchanti”ti sutvā Satthāram upasaṅkamitvā “ahaṃ bhante tesam mama vijitam pavisitum na dassāmi”ti āha. Mahārāja silavantā ete bhikkhū, kevalam aññamaññam vivādena mama vacanam na gaṇhimsu, idāni mam khamāpetuṃ āgacchanti, āgacchantu mahārājāti. Anāthapiṇḍikopi “ahaṃ bhante tesam vihāram pavisitum na dassāmi”ti vatvā tattheva Bhagavatā paṭikkhitto tuṅhī ahoṣi. Sāvattiyam anuppattānam pana tesam Bhagavā ekamante vivittam kārāpetvā senāsanam dāpesi. Aññe bhikkhū tehi saddhim neva ekato nisīdanti, na tiṭṭhanti², āgatāgatā Satthāram pucchanti “katamete bhante bhaṇḍanakārakā Kosambakā bhikkhū”ti. Satthā “ete”ti dasseti. “Ete kira te, ete kira te”ti āgatāgatehi aṅguliyaṃ dassiyamānā lajjāya sīsam ukkhipitum asakkontā Bhagavato pādāmūle nipajjitvā Bhagavantam khamāpesum. Satthā “bhāriyam vo bhikkhave katam, tumhe hi nāma mādisassa Buddhassa santike pabbajitvā mayi sāmaggim karonte mama vacanam na karittha porāṇakapaṇḍitāpi vajjhappattānam³ mātāpitūnam ovādam sutvā tesu jīvitā voropiyamānesupi tam anatikkamitvā pacchā dvīsu raṭṭhesu rajjam kārayimsū”ti vatvā

1. Anivattanīyagamanam (Sī)

2. Na tiṭṭhanti, na vandanti (Ka)

3. Paccāmittānam (Ka)

punadeva **Kosambikajātakam**¹ kathetvā “evaṃ bhikkhave Dīghāvukumāro mātāpitūsu jīvitā voropiyamānesupi tesaṃ ovādaṃ anatickamtivā pacchā Brahmaddattassa dhītaraṃ labhitvā dvīsu Kāsikosalaratṭhesu rajjaṃ kāresi, tumhehi pana mama vacanaṃ akarontehi bhāriyaṃ katan”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

6. “Pare ca na vijānanti, mayamettha yamāmase.

Ye ca tattha vijānanti, tato sammanti medhagā”ti.

Tattha **pareti** paṇḍite ṭhapetvā tato aññe bhaṇḍanakārakā pare nāma. Te tattha saṅghamajjhe kolāhalaṃ karontā “mayam yamāmase uparamāma vinassāma satataṃ samitaṃ maccusantikaṃ gacchāmā”ti na vijānanti. **Ye ca tattha vijānantīti** ye tattha paṇḍitā “mayam maccusantikaṃ gacchāmā”ti vijānanti. **Tato sammanti medhagāti** evaṃ hi te jānantā yonisomanasikāraṃ uppādetvā medhagānaṃ kalahānaṃ vūpasamāya paṭipajjanti. Atha nesaṃ tāya paṭipattiyā te medhagā sammantīti. Atha vā **pare cāti** pubbe mayā “mā bhikkhave bhaṇḍanan”ti-ādīni vatvā ovadiyamānāpi mama ovādassa apaṭiggahaṇena atikkamanena amāmakā pare nāma. “Mayam chandādivasena micchāgāhaṃ² gahetvā ettha saṅghamajjhe yamāmase bhaṇḍanādīnaṃ vuddhiyā vāyamāmā”ti na vijānanti. Idāni pana yoniso paccavekkhamānā tattha tumhākaṃ antare ye ca paṇḍitapurisā “pubbe mayam chandādivasena vāyamantā ayoniso paṭipannā”ti vijānanti, tato tesaṃ santikā te paṇḍitapurise nissāya ime dāni kalahasaṅkhātā medhagā sammantīti ayamettha atthoti.

Gāthāpariyosāne sampattabhikkhū sotāpattiphalādīsu paṭiṭṭhahimsūti.

Kosambakavatthu pañcamāṃ.

6. Mahākālattheravatthu

Subhānupassinti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Setabyanagaraṃ upanissāya Simsapāvane viharanto Cūlakālamahākāle ārabha katesi.

1. Khu 5. 188 piṭṭhe.

2. Micchāgahaṇam (Si)

Setabyanagaravāsino hi Cūḷakāḷo Majjhimakāḷo Mahākāḷoti tayo bhātaro kuṭumbikā. Tesu jeṭṭhakaniṭṭhā disāsu vicarivā pañcahi sakaṭasatehi bhaṇḍaṃ āharanti, Majjhimakāḷo ābhaṭaṃ vikkiṇāti. Athekasmiṃ samaye te ubhopi bhātaro pañcahi sakaṭasatehi nānābhaṇḍaṃ gahetvā Sāvattthiṃ gantvā Sāvattthiyā ca Jetavanassa ca antare sakaṭāni mocayim̐su. Tesu Mahākāḷo sāyanusamaye mālāgandhādihatthe Sāvattthivāsino ariyasāvake dhammassavanāya gacchante disvā “kuhiṃ ime gacchantī”ti pucchitvā tamatthaṃ sutvā “ahampi gamissāmī”ti cintetvā kaniṭṭhaṃ āmantetvā “tāta tesu sakaṭesu appamatto hohi, ahaṃ dhammaṃ sotuṃ gacchāmī”ti vatvā gantvā Tathāgataṃ vanditvā parisapariyante nisīdi. Satthā taṃ disvā tassa ajjhāsayaṃ anupubbim̐ kathaṃ kathento

Dukkakkhandhasuttādivasena¹ anekapariyāyena kāmānaṃ ādīnaṃ okāraṃ saṃkilesaṅca kathesi. Taṃ sutvā Mahākāḷo “sabbaṃ kira pahāya gantabbaṃ, paralokaṃ gacchantaṃ neva bhogā, na ñātakā ca anugacchanti, kiṃ me gharāvāsena pabbajissāmī”ti cintetvā mahājane Satthāraṃ vanditvā pakkante Satthāraṃ pabbajjaṃ yācitvā Satthārā “natthi te koci apaloketabbo”ti vutte “kaniṭṭho me bhante atthī”ti vatvā “tena hi apalokehi nan”ti vutte “sādhu bhante”ti vatvā gantvā kaniṭṭhaṃ pakkosāpetvā “tāta imaṃ sabbaṃ sāpateyyaṃ paṭipajjāhī”ti āha. Tumhe pana kiṃ karissatha bhātikāti. Ahaṃ Satthu santike pabbajissāmīti. So taṃ nānappakārehi yācitvā nivattetuṃ asakko “sādhu sāmi yathā-ajjhāsayaṃ karoṭhā”ti āha. Mahākāḷo gantvā Satthu santike pabbaji. “Ahaṃ bhātikaṃ gahetvāva uppabbajissāmī”ti Cūḷakāḷopi pabbaji. Aparabhāge Mahākāḷo upasampadaṃ labhitvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā sāsane dhurāni pucchitvā Satthārā dvīsu dhuresu kathitesu “ahaṃ bhante mahallakakāle pabbajitattā ganthadhuraṃ pūretuṃ na sakkhissāmi, vipassanādhuraṃ pana pūressāmī”ti yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ kathāpetvā sosānikadhutaṅgaṃ samādāya paṭhamayāmātikante sabbesu niddaṃ okkantesu susānaṃ gantvā² paccūsakāle sabbesu anuṭṭhitesuyeva vihāraṃ āgacchati.

1. Ma 1. 118 piṭṭhādīsu.

2. Gantvā nisīdi (Ka)

Athekā susānagopikā Kālī nāma chavaḍāhikā therassa ṭhitaṭṭhānaṃ nisinnaṭṭhānaṃ caṅkamitaṭṭhānaṃca disvā “ko nu kho idhāgacchati, pariggaṇhissāmi nan”ti pariggaṇhituṃ asakkontī ekadivasaṃ susānakuṭīkāyameva dīpaṃ jāletvā puttadhītarō ādāya gantvā ekamante nilīyamānā¹ majjhimayāme therāṃ āgacchantāṃ disvā gantvā vanditvā “ayyo no bhante imasmiṃ ṭhāne viharatī”ti āha. Āma upāsiketī. Bhante susāne viharantehi nāma vattaṃ uggaṇhituṃ vaṭṭatīti. Thero “kiṃ pana mayāṃ tayā kathitavatte vattissāma”ti avatvā “kiṃ kātuṃ vaṭṭati upāsike”ti āha. Bhante sosānikehi nāma susāne vasanabhāvo susānagopakānaṃ ca vihāre mahātherassa ca gāmaḥhojakassa ca kathetuṃ vaṭṭatīti. Thero kiṃ kāraṇatī. Katakammā corā dhanasāmikehi padānupadaṃ anubaddhā susāne bhaṇḍakaṃ chaḍḍetvā palāyanti, atha manussā sosānikānaṃ paripanthaṃ karonti, etesaṃ pana kathite “mayāṃ imassa bhaddantassa ettakaṃ nāma kālaṃ ettha vasanabhāvaṃ jānāma, acoro eso”ti upaddavaṃ nivārenti. Tasmā etesaṃ kathetuṃ vaṭṭatīti.

Thero aññaṃ kiṃ kātābanti. “Bhante susāne vasantena nāma ayyena macchamaṃsatilapiṭṭhatelaguḷādīni² vajjetabbāni, divā na niddāyitabbaṃ, kusītena na bhavitabbaṃ, āradhaviṛiyena bhavitabbaṃ, asaṭhena amāyāvinā hutvā kalyāṇajjhāsayena bhavitabbaṃ, sāyaṃ sabbesu suttesu vihārato āgantabbaṃ, paccūsakāle sabbesu anuṭṭhitesuyeva vihāraṃ gantabbaṃ. Sace bhante ayyo imasmiṃ ṭhāne evaṃ viharanto pabbajitakiccaṃ matthakaṃ pāpetuṃ sakkhissati, sace matasarīraṃ ānetvā chaḍḍenti, ahaṃ kambalakūṭāgāraṃ āropetvā gandhamālādīhi sakkāraṃ katvā sarīrakiccaṃ karissāmi. No ce sakkhissati, citakaṃ āropetvā aggim jāletvā saṅkunā ākaḍḍhitvā bahi khipitvā pharasunā koṭṭetvā khaṇḍākhaṇḍikaṃ chinditvā aggimhi pakkhipitvā jhāpessāmi”ti āha. Atha naṃ thero “sādhu bhaddo, ekaṃ pana rūpārammaṇaṃ disvā mayhaṃ katheyyāsi”ti āha. Sā “sādhu”ti paccassosi³. Thero yathājjhāsayena susāne samaṇadhammaṃ karoti.

1. Nilīnā (Sī, Syā)

2. Maṃsapiṭṭhakapallādīni (Sī)

3. Sampatīcchi (Sī)

Cūlakāḷatthero pana uṭṭhāya samuṭṭhāya gharāvāsam cinteti, puttadāram anussarati. “Bhātiko me atibhāriyam kammaṃ karotī”ti cinteti.

Athekā kuladhītā taṃmuhuttasamuṭṭhitena byādhinā sāyanhasamaye amilātā akilantā kālamakāsi. Tamenam ñātakādayo dārutelādīhi saddhim sāyam susānam netvā susānagopikāya “imaṃ jhāpehi”ti bhatim datvā niyyādetvā pakkamiṃsu. Sā tassā pārutavattham apanetvā taṃmuhuttamataṃ piṇitapiṇitam¹ suvaṇṇavaṇṇam sarīram disvā “imaṃ ayyassa dassetum patirūpaṃ ārammaṇam”ti cintetvā gantvā theram vanditvā “bhante evarūpaṃ nāma ārammaṇam atthi, oloketha ayyā”ti āha. Thero “sādhū”ti vatvā pārupanam nīharāpetvā² pādatalato yāva kesaggā oloketvā “atipiṇitametaṃ³ rūpaṃ suvaṇṇavaṇṇam, aggimhi naṃ pakkhipitvā mahājālāhi gahitamattakāle mayham āroceyyāsi”ti vatvā sakaṭṭhānameva gantvā nisīdi. Sā tathā katvā therassa ārocesi. Thero gantvā olokesi. Jālāya pahaṭapahaṭaṭṭhānam kabaraḡāviyā viya sarīravaṇṇam ahoṣi, pādā namitvā⁴ olambiṃsu, hatthā paṭikuṭiṃsu, ūrunalātam⁵ nīccammaṃ ahoṣi. Thero “idaṃ sarīram idāneva oloketānam apariyantakaram hutvā idāneva khayam pattam vayam pattam”ti rattiṭṭhānam gantvā nisīditvā khayavayam sampassamāno—

“Aniccā vata saṅkhārā, uppādavayadhammino.

Uppajjitvā nirujjhanti, tesam vūpasamo sukho”ti⁶—

Gātham vatvā vipassanam vadḍhetvā saha paṭisambhidāhi arahattam pāpuṇi.

Tasmim arahattam patte Satthā bhikkhusamghaparivuto cārikam caramāno Setabyam gantvā Simsapāvānam pāvisi. Cūlakāḷassa bhariyāyo “Satthā kira anuppatto Simsapāvāvanam”ti sutvā “amhākam sāmikam gaṇhissāmā”ti pesetvā Satthāram nimantāpesum. Buddhānam pana apariciṇṇaṭṭhāne⁷ āsanapaññattim ācikkhantena ekena bhikkhunā paṭhamataram gantum vaṭṭati. Buddhānañhi majjhimaṭṭhāne āsanam paññāpetvā tassa dakkhiṇato Sāriputtattherassa,

1. Paṇitappaṇitam (Syā), paṇitam (Ka) 2. Harāpetvā (Sī) 3. Atipaṇitametaṃ (Ka)

4. Nikkhamitvā (Ka)

5. Nalātam (Sī)

6. Dī 2. 129, 161; Sam 1. 160, 398; Khu 5. 22 piṭṭhesu.

7. Aparicitaṭṭhāne (Sī, Syā)

vāmato Mahāmogallānattherassa, tato paṭṭhāya ubhosu passesu bhikkhusaṃghassa āsanāṃ paññāpetabbaṃ hoti. Tasmā Mahākāḷatthero cīvarapārūpanaṭṭhāne ṭhatvā “Cūlakāḷa tvaṃ purato gantvā āsanapaññattim ācikkhā”ti Cūlakāḷaṃ pesesi. Tassa diṭṭhakāḷato paṭṭhāya gehajānā tena saddhim parihāsaṃ karontā nīcāsānāni saṃghattherassa koṭiyaṃ attharanti, uccāsānāni saṃghanavakassa koṭiyaṃ. Itaro “mā evaṃ karotha, nīcāsānāni upari mā paññāpetha, uccāsānāni upari paññāpetha, nīcāsānāni heṭṭhā”ti āha. Itthiyo tassa vacanaṃ asuṇantiyo viya “tvaṃ kiṃ karonto vicarasi, kiṃ tava āsanāni paññāpetum na vaṭṭati, tvaṃ kaṃ āpucchitvā pabbajito, kena pabbajitosi, kasmā idhāgatosi”ti vatvā nivāsanapārūpanaṃ acchinditvā setakāni nivāsetvā sīse ca mālācumbūtakāṃ ṭhapetvā “gaccha Satthāraṃ ānehi, mayaṃ āsanāni paññāpessāmā”ti paṇiṇimsu. Na cirāṃ bhikkhubhāve ṭhatvā avassikova uppabbajitattā lajjitum na jānāti, tasmā so tena ākappena nirāsaṅkova gantvā Satthāraṃ vanditvā Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ ādāya āgato. Bhikkhusaṃghassa pana bhattakiccāvasāne Mahākāḷassa bhariyāyo “imāhi attano sāmiko gahito, mayampi amhākaṃ sāmikaṃ gaṇhissāmā”ti cintetvā punadivase Satthāraṃ nimantayimsu. Tadā pana āsanapaññāpanatthaṃ añño bhikkhu agamāsi. Tā tasmim khaṇe okāsaṃ alabhitvā Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ nisīdāpetvā bhikkhaṃ adamsu. Cūlakāḷassa pana dve bhariyāyo, Majjhimakāḷassa catasso, Mahākāḷassa pana aṭṭha. Bhikkhūpi bhattakiccaṃ kātukāmā nisīditvā bhattakiccamaṃsu, bahi gantukāmā uṭṭhāya agamaṃsu. Satthā pana nisīditvā bhattakiccaṃ kari. Tassa bhattakiccāpariyosāne tā itthiyo “bhante Mahākāḷo amhākaṃ anumodanaṃ katvā āgacchissati, tumhe purato gacchathā”ti vadimsu. Satthā “sādhū”ti vatvā purato agamāsi. Gāmadvāraṃ patvā bhikkhū ujjhāyimsu “kiṃ nāmetaṃ Satthārā kataṃ, ñatvā nu kho kataṃ, udāhu ajanitvā. Hiyyo Cūlakāḷassa purato gatattā pabbajjantarāyo jāto, ajja aññassa purato gatattā antarāyo nāhosi. Idāni Mahākāḷaṃ ṭhapetvā āgato, sīlavā kho pana bhikkhu ācārasampanno, karissati nu kho tassa pabbajjantarāyaṃ”ti. Satthā tesāṃ vacanaṃ sutvā nivattitvā ṭhito “kiṃ kathetha bhikkhave”ti

pucchi. Te tamatthaṃ ārocesuṃ. Kiṃ pana tumhe bhikkhave Cūlakālaṃ viya Mahākālaṃ sallakkhethāti. Āma bhante. Tassa hi dve pajāpatiyo, imassa aṭṭha. Aṭṭhahi parikkhipitvā gaḥito kiṃ karissati bhanteti. Satthā “mā bhikkhave evaṃ avacuttha, Cūlakālo uṭṭhāya samuṭṭhāya subhārammaṇabahulo viharati, papāte ṭhito dubbalarukkhasadiso. Mayham pana putto Mahākālo asubhānupassī viharati, ghanaselapabbato viya acalo”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

7. “Subhānupassim viharantaṃ, indriyesu asaṃvutaṃ.

Bhojanamhi cāmattaññuṃ, kusītaṃ hīnavīriyaṃ.

Taṃ ve pasahati māro, vāto rukkhamva dubbalaṃ.

8. Asubhānupassim viharantaṃ, indriyesu susaṃvutaṃ.

Bhojanamhi ca mattaññuṃ, saddhaṃ āradhaviṛiyaṃ.

Taṃ ve nappasahatī māro, vāto selamva pabbataṃ”ti.

Tattha **subhānupassim viharantanti** subhaṃ anupassantaṃ, iṭṭhārammaṇe mānasam vijjātvā viharantanti attho. Yo hi puggalo nimittaggāhaṃ anubyañjanaggāhaṃ gaṇhanto “nakhā sobhanā”ti gaṇhāti, “aṅguliyo sobhanā”ti gaṇhāti, “hatthapādā jaṅghā ūru kaṭi udaram thanā gīvā oṭṭhā dantā mukhaṃ nāsā akkhīni kaṇṇā bhamukā nalāṭam kesā sobhanā”ti gaṇhāti, “kesā lomā nakhā dantā taco sobhanā”ti gaṇhāti, vaṇṇo subho, saṅṭhānaṃ subhanti ayaṃ subhānupassī nāma. Evaṃ taṃ subhānupassim viharantaṃ. **Indriyesūti** cakkhādīsū chasu indriyesu.

Asaṃvutanti cakkhudvārādīni arakkhantaṃ. Pariyesanamattā

paṭiggahaṇamattā paribhogamattāti imissā mattāya ajānanato **bhojanamhi cāmattaññuṃ**. Apica paccavekkhaṇamattā vijjānamattāti imissāpi mattāya ajānanato amattaññuṃ, idaṃ bhojanaṃ dhammikaṃ, idaṃ adhammikantipi ajānantaṃ. Kāmacchandabyāpādavihiṃ sāvittakkavāsītāya **kusītaṃ**.

Hīnavīriyanti nibbīriyaṃ catūsū iriyāpathesu vīriyakaraṇarahitaṃ. **Pasahatīti** abhibhavati ajjhottharati. **Vāto rukkhamva dubbalanti** balavavāto chinnapapāte jātaṃ dubbalarukkhaṃ viya. Yathā hi so vāto tassa dubbalarukkhasa pupphaphalapallavādīnipi¹ pāteti, khuddakasākhāpi bhañjati,

1. Pupphapalāsādimpī (Sī)

mahāsākhāpi bhañjati, samūlakampi taṃ rukkhāṃ uppāṭetvā¹
 uddhammūlaṃ adhosākhāṃ katvā gacchati, evameva evarūpaṃ puggalaṃ
 anto uppanno kilesamāro pasahati, balavavāto dubbalarukkhassa
 pupphaphalapallavādipātaṇaṃ² viya khuddānukhuddakāpatti-āpajjanampi
 karoti, khuddakasākhābhañjanaṃ viya nissaggiyādi-āpatti-āpajjanampi
 karoti, mahāsākhābhañjanaṃ viya terasasaṃghādisesāpatti-āpajjanampi
 karoti, uppāṭetvā uddhammūlakaṃ heṭṭhāsākhāṃ katvā pātaṇaṃ viya
 pārājikāpatti-āpajjanampi karoti, svākkhātasāsanā nīharitvā katipāheneva
 gihbhāvaṃ pāpetīti evaṃ evarūpaṃ puggalaṃ kilesamāro attano vase
 vattetīti attho.

Asubhānupassinti dasasu asubhesu aññataraṃ asubhaṃ passantaṃ
 paṭikūlamanasikāre yuttaṃ kese asubhato passantaṃ lome nakhe dante
 tacaṃ vaṇṇaṃ saṅghānaṃ asubhato passantaṃ. **Indriyesūti** chasu indriyesu.
Susāmvutanti nimittādiggaḥarahitaṃ pihitadvāraṃ.

Amattaññūtapaṭikkhepena **bhojanamhi ca mattaññūm**. **Saddhanti** kamma
 ceva phalassa ca saddahanalakkhaṇāya lokikāya saddhāya ceva tīsu vatthūsu
 aveccappasādasāṅkhātāya lokuttarasaddhāya ca samannāgataṃ.

Āraddhavīriyanti paggaḥitaṃ pīriyaṃ paripuṇṇavīriyaṃ. **Taṃ veti** evarūpaṃ
 taṃ puggalaṃ yathā dubbalavāto saṅkaṃ paharanto ekagghanaṃ selaṃ
 cāletuṃ na sakkoti, tathā abbhantare uppajjamānopi dubbalakilesamāro
 nappasahati, khobhetuṃ vā cāletuṃ vā na sakkotīti attho.

Tāpi kho tassa purāṇadutiyaikāyo therāṃ parivāretvā “tvaṃ kaṃ
 āpucchitvā pabbajito, idāni gihī bhavissati na bhavissasi”ti-ādīni vatvā
 kāsāvaṃ nīharitukāmā ahesuṃ. Thero tāsāṃ ākāraṃ sallakkhetvā
 nisinnāsanaṃ vuṭṭhāya iddhiyā uppatitvā kūṭāgārakaṇṇikaṃ dvidhā bhinditvā
 ākāsenāgantvā Sathari gāthā pariyosāpente yeva Sathu suvaṇṇavaṇṇaṃ
 sarīraṃ abhitthavanto ākāso otaritvā Tathāgatassa pāde vandī.
 Gāthāpariyosāne sampattabhikkhū sotāpattiṃ phalādīsu paṭiṭṭhahimsūti.

Mahākāḷattheravatthu chaṭṭhaṃ.

1. Ubbattetvā (Sī, Syā)

2. Pumpaphalapaṇṇāpalāsapātaṇaṃ (Ka)

7. Devadattavattu

Anikkasāvoti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Rājagahe Devadattassa kāsāvalābham¹ ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi samaye dve aggasāvaka pañcasate pañcasate attano attano parivāre ādāya Satthāraṃ āpucchitvā vanditvā Jetavanatho Rājagahaṃ agamaṃsu. Rājagahavāsino dvepi tayopi bahūpi ekato hutvā āgantukadānaṃ adamsu. Athekadivasāṃ āyasmā Sāriputto anumodanaṃ kāronto “upāsakā eko sayāṃ dānaṃ deti, paraṃ na samādapeti, so nibbattanibbattaṭṭhāne bhogasampadaṃ labhati, no parivārasampadaṃ. Eko sayāṃ na deti, paraṃ samādapeti, so nibbattanibbattaṭṭhāne parivārasampadaṃ labhati, no bhogasampadaṃ. Eko sayampi na deti, parampi na samādapeti, so nibbattanibbattaṭṭhāne kiñjikamattampi kucchipūraṃ na labhati, anātho hoti nippaccayo. Eko sayampi deti, parampi samādapeti, so nibbattanibbattaṭṭhāne attabhāvasatepi attabhāvasahassepī attabhāvasatasahassepī bhogasampadaṃ ceva parivārasampadaṃ ca labhatī”ti evaṃ dhammaṃ desesi.

Tameko paṇḍitapuriso dhammaṃ sutvā “acchariyā vata bho, abbhutā vata bho dhammadesanā, sukāraṇaṃ kathitaṃ², mayā imāsaṃ dvinnaṃ sampattīnaṃ nipphādakaṃ kammaṃ kātuṃ vaṭṭatī”ti cintetvā “bhante sve mayhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti therāṃ nimantesi. Kittakehi te bhikkhūhi attho upāsakāti. Kittakā pana vo bhanthe parivārāti. Sahassamattā upāsakāti. Sabbehi saddhimyeva sve bhikkhaṃ gaṇhatha bhanteti. Thero adhivāsesi. Upāsako nagaravīthiyaṃ caranto “ammā tātā mayā bhikkhusahassaṃ nimantitaṃ, tumhe kittakānaṃ bhikkhūnaṃ bhikkhaṃ dātuṃ sakkhissatha, tumhe kittakānaṃ”ti samādapesi. Manussā attano attano pahonakaniyāmena “mayāṃ dasannaṃ dassāma, mayāṃ vīsatiyā, mayāṃ satassā”ti āhaṃsu. Upāsako “tena hi ekasmiṃ ṭhāne samāgamaṃ katvā ekatova parivissāma³, sabbe tilataṇḍulasappimadhuphāṇitādīni samāharathā”ti ekasmiṃ ṭhāne samāharāpesi.

1. Gandhārakāsāvalābham (Syā)

2. Sukhākāraṇaṃ kathitaṃ (Syā), sukhākāraṇaṃ sukathitaṃ (Ka)

3. Pacissāma (Sī, Syā)

Athassa eko kuṭumbiko satahassagghanikaṃ gandhakāsāvavattamaṃ¹ datvā “sace te dānavattaṃ nappahoti, idaṃ vissajjetvā yaṃ ūnaṃ, taṃ pūreyyāsi. Sace pahoti, yassicchasi, tassa bhikkhuno dadeyyāsi”ti āha. Tadā tassa sabbaṃ dānavattaṃ pahosi, kiñci ūnaṃ nāma nāhosi. So manusse pucchi “idaṃ ayyā kāsāvaṃ² ekena kuṭumbikena evaṃ nāma vatvā dinnam atirekaṃ jātaṃ, kassa naṃ demā”ti. Ekacce “Sāriputtattherassa”ti āhaṃsu. Ekacce “thero sassapākasamaye³ āgantvā gamanasīlo, Devadatto amhākaṃ maṅgalāmaṅgalesu saḥāyo udakamaṇiko viya niccaṃ patiṭṭhito, tassa taṃ demāti āhaṃsu. Sambahulikāya kathāyapi “Devadattassa dātabban”ti vattāro bāhutarā ahesuṃ, atha naṃ Devadattassa adaṃsu. So taṃ chinditvā sibbitvā⁴ rajitvā nivāsetvā pārupitvā vicarati. Taṃ disvā manussā “nayidaṃ Devadattassa anucchavikaṃ, Sāriputtattherassa anucchavikaṃ. Devadatto attano ananucchavikaṃ nivāsetvā pārupitvā vicarati”ti vadiṃsu. Atheko disāvāsiko bhikkhu Rājagahā Sāvattim gantvā Satthāraṃ vanditvā katapaṭisanthāro Satthārā dvinnaṃ aggasāvakanāṃ phāsuvihāraṃ pucchito ādito paṭṭhāya sabbaṃ taṃ pavattim ārocesi. Satthā “na kho bhikkhu idāneveso attano ananucchavikaṃ vatthaṃ dhāreti, pubbepi dhāresiyevā”ti vatvā atītaṃ āhari—

Atīte Bārāṇasiyaṃ Brahmaḍatte rajjaṃ kārente Bārāṇasivāsī eko hatthimārako hatthim māretvā māretvā dante ca nakhe ca⁵ antāni ca ghanamaṃsaṅca āharitvā vikkiṇanto jīvikaṃ kappeti. Athekasmim araṅṅe anekasahassā hatthino gocaraṃ gahetvā gacchantā Paccekabuddhe disvā tato paṭṭhāya gacchamānā gamanāgamanakāle jaṇṇukehi nipatitvā vanditvā pakkamanti. Ekadivasaṅhi hatthimārako taṃ kiriyaṃ disvā “ahaṃ ime kicchena māremi, ime ca gamanāgamanakāle Paccekabuddhe vandanti, kiṃ nu kho disvā vandanti”ti cintento “kāsāvaṃ”ti sallakkhetvā “mayāpi idāni kāsāvaṃ laddhuṃ vaṭṭati”ti cintetvā ekassa Paccekabuddhassa Jātassaraṃ oruyha nhāyantassa tīre ṭhapitesu kāsāvesu cīvaraṃ

1. Gandhārakāsāvavattamaṃ (Syā)

2. Sassaparipākasamaye (Syā)

3. Tace ca (Syā)

4. Idam anagghakāsāvaṃ (Syā)

5. Saṃvidahitvā (Sī, Ka)

thenetvā tesam hatthīnam gamanāgamanamagge sattim gahetvā sasīsam pārupitvā nisīdati. Hatthino tam disvā “Paccekabuddho”ti saññāya vanditvā pakkamanti. So tesam sabbapacchato gacchantam sattiya paharitvā māretvā dantādīni gahetvā sesam bhūmiyam nikhaṇitvā gacchati. Aparabhāge bodhisatto hatthiyoniyam paṭisandhim gahetvā¹ hatthijettako yūthapati ahoṣi. Tadāpi so tatheva karoti. Mahāpuriso attano parisāya parihānim ṇatvā “kuhim ime hatthī gatā, mandā jātā”ti pucchitvā “na jānāma sāmī”ti vutte “kuhiñci gacchantā maṃ anāpucchitvā na gamissanti, paripanthena bhavitabban”ti vatvā² “ekasmim ṭhāne kāsāvam pārupitvā nisinnassa santikā paripanthena bhavitabban”ti parisankitvā “tam pariggaṇhitum vaṭṭati”ti sabbe hatthī purato pesetvā sayam pacchato vilambamāno āgacchati. So sesahatthīsu vanditvā gatesu mahāpurisam āgacchantam disvā cīvaram samharitvā sattim vissajji. Mahāpuriso satim upaṭṭhapetvā³ āgacchanto pacchato paṭikkamitvā sattim vivajjesi. Atha nam “iminā ime hatthī nāsītā”ti gaṇhitum pakkhandi. Itaro ekam rukkham purato katvā nilīyi. Atha “nam rukkheṇa saddhim soṇḍāya parikkhipitvā gahetvā bhūmiyam pothessāmī”ti tena nīharitvā dassitam kāsāvam disvā “sacāham imasmim dubbhissāmi, anekasahassesu me Buddhapaccekabuddhakhīṇāsavesu lajjā nāma bhinnā bhavissati”ti adhivāsetvā “tayā me ettakā ṇatakā nāsītā”ti pucchi. Āma sāmīti. Kasmā evam bhāriyakammamakāsi, attano ananucchavikam vitarāgānam anucchavikam vattham paridahitvā evarūpam kammaṃ⁴ karontena bhāriyam tayā katanti. Evañca pana vatvā uttaripi nam niggaṇhanto “anikkasāvo kāsāvam -pa- sa ve kāsāvamarahati”ti gātham vatvā “ayuttam te katan”ti vatvā tam vissajjesi.

Satthā imam dhammadesanam āharitvā “tadā hatthimārako Devadatto ahoṣi, tassa niggāhako hatthināgo ahamevā”ti jātakam samodhānetvā “na bhikkhave idāneva, pubbepi Devadatto attano ananucchavikam vattham dhāresiyevā”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

1. Gahetvā jātakāle (Ka)

2. Cintetvā (Sī, Syā)

3. Upaṭṭhapento (Sī, Ka)

4. Pāpakammaṃ (Syā)

9. “Anikkasāvo kāsāvaṃ, yo vatthaṃ paridahissati.

Apeto damasaccena, na so kāsāvamarahati.

10. Yo ca vantakasāva’ssa, sīlesu susamāhito.

Upeto damasaccena, sa ve kāsāvamarahatī”ti.

Chandantajātakenāpi¹ ca ayamattho dīpetabbo.

Tattha **anikkasāvoti** rāgādīhi kasāvehi sakasāvo. **Paridahissatīti** nivāsanapārupana-attharaṇavasena paribhuñjissati. Paridhassatītipi pāṭho. **Apeto damasaccenāti** indriyadarena ceva paramatthasaccapakkhikena vacīsaccena ca apeto, viyutto pariccattoti² attho. **Na soti** so evarūpo puggalo kāsāvaṃ paridahitum nārahati. **Vantakasāva’ssāti** catūhi maggehi vantakasāvo chaḍḍitakasāvo pahīnakasāvo assa. **Sīlesūti** catupārisuddhisīlesu. **Susamāhitoti** suṭṭhu samāhito suṭṭhito³. **Upetoti** indriyadarena ceva vuttappakārena ca saccena upagato. **Sa veti** so evarūpo puggalo taṃ gandhakāsāvavattam arahatīti.

Gāthāpariyosāne so disāvāsiko bhikkhu sotāpanno ahosi, aññepi bahū sotāpattiṭṭhalādīni pāpuṇimsu. Desanā mahājanassa sātthikā ahosīti.

Devadattavattu sattamaṃ.

8. Sāriputtattheravattu

Asāre sāramatinoti imam dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto aggasāvakehi niveditaṃ Sañcayassa⁴ anāgamaṇaṃ ārabba kathesi.

Tatrāyaṃ anupubbikathā—amhākañhi Satthā ito kappasatasahassādhikānaṃ catunnaṃ asaṅkhyeyyānaṃ matthake Amaravatiyā nāma nagare Sumedho nāma brāhmaṇakumāro hutvā sabbasippesu nipphattim patvā

1. Khu 5. 371 piṭṭhe.

3. Suṭṭhu ṭhito (Syā)

2. Apeto, viyuttoti (Syā)

4. Sañcayassa (Sī, Syā)

mātāpitūnaṃ accayena anekakoṭisaṅkhyāṃ dhanāṃ pariccajivā
 isipabbajjāṃ pabbajivā Himavante vasanto jhānābhiññā nibbattetvā ākāseṇa
 gacchanto Dīpaṅkaradasabalassa Sudassanavihārato Rammavatīnagaraṃ
 pavisanatthāya maggaṃ sodhayamānaṃ janāṃ disvā sayampi ekaṃ
 padesaṃ gahetvā maggaṃ sodheti. Tasmim asodhiteyeva āgatassa Satthuno
 attānaṃ setuṃ katvā kalale ajinacammaṃ attharivā “Satthā sasāvakaśaṅgho
 kalalaṃ anakkamitvā maṃ akkamanto gacchatū”ti nipanno. Satthārā taṃ
 disvāva “Buddhaṅkuro esa, anāgate kappasatasahassādhikānaṃ catunnaṃ
 asaṅkhyeyyānaṃ pariyosāṇe Gotamo nāma Buddho bhavissatī”ti byākato.
 Tassa Satthuno aparabhāge “Koṇḍañño Maṅgalo Sumano Revato Sobhito
 Anomadassī Padumo Nārado Padumuttaro Sumedho Sujāto Piyadassī
 Atthadassī Dhammadassī Siddhattho Tisso Phusso Vipassī Sikhī Vessabhū
 Kakusandho Koṇāgamaṇo Kassapo”ti lokaṃ obhāsetvā uppanānaṃ
 imesampi tevīsatiyā Buddhānaṃ santike laddhabyākaraṇo “dasa pāramiyo
 dasa upapāramiyo dasa paramatthapāramiyo”ti samattimsa pāramiyo
 pūretvā Vessantarattabhāve ṭhito pathavikampanāni mahādānāni datvā
 puttadāraṃ pariccajivā āyupariyosāṇe Tusitapure nibbattivā tattha
 yāvataṃyukaṃ ṭhatvā dasasahassacakkavāḷadevatāhi sannipatitvā—

“Kālo deva mahāvīra, uppajja mātukucchiyaṃ.
 Sadevakaṃ tārayanto, bujjhassu amataṃ padan’ti¹—

Vutte—

Kālaṃ desaṅca dīpaṅca. Kulaṃ mātarameva ca.
 Ime paṅca viloketvā, uppajjati mahāyasoti—

Paṅca mahāvīlokanāni viloketvā tato cuto Sakyarājakule paṭisandhim
 gahetvā (dasamāsaccayena mātukucchito vijāyi. Soḷasavassakāle)² tattha
 mahāsampattiyā parihariyamāno³ anukkamena bhadrāyobbanāṃ patvā
 tiṅgaṃ utūnaṃ anucchavikesu tīsu pāsādesu

1. Khu 4. 305 Buddhavaṃse.

2. () Sī-Syā-potthakesu natthi, Abhi-Ṭṭha 1. 76 piṭṭhe ca.

3. Paricāriyamāno (Sī, Syā)

devalokasirim̄ viya rajjasirim̄ anubhavanto uyyānakīlāya gamanasamaye
 anukkamena jinṇabyādhimatasāṅkhāte tayo devadūte disvā sañjātasam̄vego
 nivattitvā catutthavāre pabbajitam̄¹ disvā “sādhu pabbajjā”ti pabbajjāya
 rucim̄ uppādetvā uyyānam̄ gantvā tattha divasam̄ khepetvā
 Maṅgalapokkharāṇitire nisinno kappakavesam̄ gahetvā āgatena
 Vissakammena² devaputtēna alaṅkatapaṭiyatto Rāhulakumārassa
 jātasāsanam̄ sutvā puttasinēhassa balavabhāvam̄ ṇatvā “yāva idam̄
 bandhanam̄ na vaḍḍhati, tāvadeva nam̄ chindissāmī”ti cintetvā sāyam̄
 nagaram̄ pavisanto—

“Nibbutā nūna sā mātā, nibbuto nūna so pitā.

Nibbutā nūna sā nārī, yassāyam̄ īdiso pati”ti—

Kisāgotamiyā nāma pitucchādhītāya bhāsitam̄ imam̄ gātham̄ sutvā “aham̄
 imāya nibbutapadam̄ sāvito”ti muttāhāram̄ omuñcitvā tassā pesetvā attano
 bhavanam̄³ pavisitvā sirisayane nisinno⁴ niddopagatānam̄ nāṭakitthīnam̄
 vippakāram̄ disvā nibbinnahadayo Channam̄ uṭṭhāpetvā Kaṇḍakam̄⁵
 āharāpetvā tam̄ āruyha Channasahāyo dasasahassacakkavāḷadevatāhi
 parivuto mahābhinikkhamanam̄ nikkhamitvā Anomānadītire pabbajitvā
 anukkamena Rājagaham̄ gantvā tattha piṇḍāya caritvā
 Paṇḍavapabbatapabbhāre nisinno Magadharaññā rajjena nimantiyamāno tam̄
 paṭikkhipitvā sabbaññutam̄ patvā attano vijitam̄ āgamanatthāya tena
 gahitapaṭiñño Ālārañca Udakañca upasaṅkamitvā tesam̄ santike
 adhigatavisesam̄ analaṅkaritvā⁶ chabbassāni mahāpadhānam̄ padahitvā
 visākhapuṇṇamādivase⁷ pātova Sujātāya dinnapāyasam̄ paribhuñjitvā
 Nerañjarāya nadiyā suvaṇṇapātīm̄ pavāhetvā Nerañjarāya nadiyā tīre
 Mahāvanasaṇḍe nānāsamāpatīhi divasabhāgam̄ vītināmetvā sāyanhasamaye
 Sottiyena⁸ dinnam̄ tiṇam̄ gahetvā Kāḷena nāgarājena abhitthutaguṇo
 Bodhimaṇḍam̄ āruyha tiṇāni santharitvā “na tāvimam̄ pallaṅkam̄
 bhindissāmi, yāva me

1. Pabbajitarūpaṃ (Sī)

2. Vissukammena (Syā), Visukammena (Ka)

3. Gabbham̄ (Ka)

4. Nipanno (Sī)

5. Kanthakam̄ (Sī, Syā)

6. Adisvā analaṅkaritvā (Sī)

7. Visākhapuṇṇamādivase (Syā)

8. Sottiyena (Sī, Syā)

anupādāya āsavehi cittaṃ na vimuccissatī”ti¹ paṭiññaṃ katvā
 puratthābhimukho nisīditvā sūriye anattaṅgamiteyeva mārabalaṃ
 vidhamitvā paṭhamayāme pubbenivāsaññaṃ, majjhimayāme cutū
 papātaññaṃ patvā pacchimayāmāvasāne paccayākāre ññaṃ otāretvā
 aruṇuggamane dasabalacatuvesārajjādisabbaguṇapaṭimaṇḍitaṃ
 sabbaññaṃ paṭivijjhivā sattasattāhaṃ Bodhimaṇḍe vītināmetvā
 aṭṭhame satthāhe Ajapālanigrodhamūle nisinno
 dhammagambhīratāpaccavekkhaṇena appossukkataṃ āpajjamāno
 dasasahassacakkavālamahābrahmaparivārena Sahampatibrahmunā
 āyācitadhammadesano Buddhacakkhunā lokāṃ voloketvā brahmuno
 ajjhesanaṃ addivāsetvā “kassa nu kho ahaṃ paṭhamaṃ dhammaṃ
 deseyyan”ti olokento Ālārudakānaṃ kālakatabhāvaṃ ñatvā
 pañcavaggiyānaṃ bhikkhūnaṃ bahūpakārataṃ anussaritvā uṭṭhāyāsana
 Kāsiपुराṃ gacchanto antarāmagge Upakena saddhiṃ mantetvā
 āsālipuṇṇamādivase Isipatane Migadāye pañcavaggiyānaṃ vasanaṭṭhānaṃ
 patvā te ananucchavikena samudācārena samudācarante saññāpetvā
 Aññātakonḍaṇṇappamukhe aṭṭhārasa brahmakoṭiyo amatapānaṃ pāyento
 dhammacakkaṃ pavattetvā pavattitavaradhammacakko pañcamiyaṃ
 pakkhassa sabbepi te bhikkhū arahatte paṭiṭṭhāpetvā taṃ divasameva
 Yasakulaputtassa upanissayasampattiṃ ditvā taṃ rattibhāge nibbinditvā²
 gehaṃ pahāya nikkhantaṃ disvā “ehi Yasā”ti pakkosivā tasmim̐ yeva
 rattibhāge sotāpattiphalaṃ pāpetvā punadivase arahattaṃ pāpetvā aparepi³
 tassa sahāyake catupaṇṇāsa jane ehibhikkhupabbajjāya pabbājetvā
 arahattaṃ pāpesi.

Evam̐ loke ekasatṭhiyā arahantesu jātesu vuṭṭhavasso pavāretvā “caratha
 bhikkhave cārikan”ti satṭhi bhikkhū disāsu pesetvā sayam̐ Uruvelaṃ
 gacchanto antarāmagge Kappāsikavanasāṇḍe tiṃsa jane
 Bhaddavaggiyakumāre vinesi. Tesu sabbapacchimako sotāpanno,
 sabbuttamo anāgāmī ahoṣi. Te sabbepi ehibhikkhubhāveneva pabbājetvā
 disāsu pesetvā sayam̐ Uruvelaṃ gantvā aḍḍhuḍḍhāni pāṭihāriyasahassāni
 dassetvā Uruvelakassapādāyo sahasasajāṭilaparivāre tebhātikajaṭile vinetvā
 ehibhikkhubhāveneva pabbājetvā

1. Na vimuccatīti (Sī, Ka) Ma 1. 281 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

2. Nibbijjivā (Sī)

3. Aparabhāgepi (Ka)

Gayāsise nisīdāpetvā **Ādittapariyāyadesanāya**¹ arahatte patiṭṭhāpetvā tena arahantasahassena parivuto “Bimbisārarañño dinnam paṭiññam mocessāmi”ti Rājagahanagarūpacāre Laṭṭhivanuyyānam gantvā “Satthā kira āgato”ti sutvā dvādasanahutehi brāhmaṇagahapatikehi saddhim āgatassa rañño madhuradhammakatham kathento rājānam ekādasahi nahutehi saddhim sotāpatti-phale patiṭṭhāpetvā ekanahutaṃ saraṇesu patiṭṭhāpetvā punadivase Sakkena devarājena māṇavakavaṇṇam gahetvā abhitthutaguṇo Rājagahanagaraṃ pavisitvā rājanivesane katabhattakicco Veḷuvanārāmaṃ paṭiggahetvā tattheva vāsam kappesi. Tattha nam Sāriputtamoggallānā upasaṅkamimsu.

Tatrāyam anupubbikathā—anuppanneyeva hi Buddhē Rājagahato avidūre Upatissagāmo Kolitagāmoti dve brāhmaṇagāmā ahesum. Tesu Upatissagāme Sāriyā² nāma brāhmaṇiyā gabbhassa patiṭṭhitadivaseyeva Kolitagāme Moggaliyā nāma brāhmaṇiyāpi gabbho patiṭṭhāsi. Tāni kira dvepi kulāni yāva sattamā kulaparivaṭṭā ābaddhapaṭibaddhasahāyakāneva ahesum, tāsam dvinnampi ekadivaseyeva gabbhapaṭihāram adamsu. Tā ubhopi dasamāsaccayena putte vijāyimsu. Nāmaggaṇadivase Sāriyā brāhmaṇiyā puttassa Upatissagāmake jeṭṭhakulassa puttattā **Upatissoti** nāmaṃ karimsu, itarassa Kolitagāme jeṭṭhakulassa puttattā **Kolitoti** nāmaṃ karimsu. Te ubhopi vuḍḍhimanvāya sabbasippānam pāram agamamsu. Upatissamāṇavassa kīlanatthāya nadim vā uyyānam vā gamanakāle pañca suvaṇṇasivikasatāni parivārāni honti, Kolitamāṇavassa pañca ājaññayuttarathasatāni. Dvepi janā pañcapañcamāṇavakasataparivārā honti. Rājagahe ca anusamvaccharam giraggasamajjo³ nāma ahoṣi. Tesam dvinnampi ekaṭṭhāneyeva mañcam bandhanti. Dvepi ekato nisīditvā samajjam passantā hasitabbaṭṭhāne hasanti, samvegaṭṭhāne samvejenti, dāyam dātuṃ yuttaṭṭhāne dāyam denti. Tesam imināva niyāmena ekadivasaṃ samajjam passantānam paripākagatatā nāṇassa purimadivasesu viya hasitabbaṭṭhāne hāso vā samvegaṭṭhāne samvego⁴ vā dātuṃ yuttaṭṭhāne dānam vā

1. Vi 3. 44; Sam 2. 251 piṭṭhesu.

3. Giraggasamajjam (Sī, Ka)

2. Rūpasāriyā (Sī, Ka)

4. Samvegajananaṃ (Sī, Ka)

nāhosi. Dvepi pana janā evaṃ cintayīmsu “kimettha oloketabbaṃ atthi, sabbepe appatte vassasate appaṇṇattikabhāvaṃ gamissanti, amhehi pana ekaṃ mokkhadhammaṃ pariyesituṃ vaṭṭatī”ti ārammaṇaṃ gahetvā nisīdīmsu. Tato Kolito Upatissaṃ āha “samma Upatissa na tvaṃ aññesu divasesu viya haṭṭhapahaṭṭho, idāni anattamanadhātukosi, kiṃ te sallakkhitan”ti. “Samma Kolita etesaṃ volokane sāro natthi, niratthakametaṃ, attano mokkhadhammaṃ gavesituṃ vaṭṭatī”ti idaṃ cintayanto nisinnomhi, tvaṃ pana kasmā anattamanosīti. Sopi tatheva āha. Athassa attanā saddhiṃ ekajjhāsayaṃ ñatvā Upatissa āha “amhākaṃ ubhinnampi sucintitaṃ, mokkhadhammaṃ pana gavesantehi ekā pabbajjā laddhuṃ vaṭṭatī¹, kassa santike pabbajāmā”ti.

Tena kho pana samayena Sañcayo nāma paribbājako Rājagahe paṭivasati mahatiyā paribbājakaparīsāya saddhiṃ. Te “tassa santike pabbajissāmā”ti pañcamāṇavakasatāni “sivikāyo ca rathe ca gahetvā gacchathā”ti uyyojetvā ekāya sivikāya ekena rathena gantvā Sañcayassa² santike pabbajīmsu. Tesāṃ pabbajitakālato paṭṭhāya Sañcayo atirekalābhagayagappatto ahoṣi. Te katipāheneva sabbaṃ Sañcayassa samayaṃ parimadditvā³ “ācariya tumhākaṃ jānanasamayo ettakova, udāhu uttarimpi attī”ti pucchīmsu. “Ettakova, sabbaṃ tumhehi ñātan”ti vutte cintayīmsu “evaṃ sati imassa santike brahmacariyavāso niratthako, mayaṃ yaṃ mokkhadhammaṃ gavesituṃ nikkhantā, so imassa santike uppādetuṃ na sakkā, mahā kho pana jambudīpo, gāmanigamarājadhāniyo carantā addhā mokkhadhammadesakaṃ kañci ācariyaṃ labhissāmā”ti. Tato paṭṭhāya “yattha yattha paṇḍitā samaṇabrāhmaṇā atthī”ti vadanti, tattha tattha gantvā sākacchaṃ karonti. Tehi puṭṭhaṃ pañhaṃ aññe kathetuṃ na sakkonti, te pana tesāṃ pañhaṃ vissajjenti. Evaṃ sakalajambudīpaṃ pariggaṇhitvā nivattitvā sakaṭṭhānameva āgantvā “samma Kolita amhesu yo paṭṭhamaṃ amataṃ adhigacchati, so itarassa ārocetū”ti katikaṃ akaṃsu.

Evaṃ tesu katikaṃ katvā viharantesu Satthā vuttānukkamena Rājagahaṃ patvā Veḷuvanaṃ paṭiggahetvā Veḷuvane viharati. Tadā “caratha bhikkhave

-
1. Mokkhadhammaṃ pana gavesituṃ vaṭṭatī, gavedantehi nāma ekaṃ pabbajjāṃ laddhuṃ vaṭṭatī (Syā)
 2. Uyyojetvā pañcahi māṇavakasatehi saddhiṃ Sañcayassa (Sī, Syā)
 3. Pariggaṇhitvā (Syā)

cārikam̐ bahujanahitāyā”ti ratanattayagunapakāsanattham̐ uyyojitānam̐ ekasatthiyā arahantānam̐ antare pañcavaggiyānam̐ abbhantaro Assajitthero paṭinivattitvā Rājagaham̐ āgato, punadivase pātova pattacīvaramādāya Rājagaham̐ piṇḍāya pāvīsi. Tasmim̐ samaye Upatissaparibbājakopi pātova bhattakiccam̐ katvā paribbājakārānam̐ gacchanto theram̐ disvā cintesi “mayā evarūpo pabbajito nāma na diṭṭhapubboyeva, ye loke arahanto vā arahattamaggaṃ vā samāpannā, ayam̐ tesam̐ bhikkhūnam̐ aññataro, yannūnāham̐ imam̐ bhikkhum̐ upasaṅkamitvā puccheyyam̐ ‘kaṃsi tvaṃ āvuso uddissa pabbajito, ko vā te Satthā. Kassa vā tvaṃ dhammam̐ rocesī’ti”. Athassa etadahosi “akālo kho imam̐ bhikkhum̐ pañham̐ pucchitum̐, antaraggharam̐ pavīṭṭho piṇḍāya carati, yannūnāham̐ imam̐ bhikkhum̐ piṭṭhito piṭṭhito anubandheyyam̐, atthikehi upaññātam̐ maggan”ti. So theram̐ laddhapiṇḍapātam̐ aññataram̐ okāsam̐ gacchantam̐ disvā nisīditukāmatañcassa ñatvā attano paribbājakapīṭṭhakam̐ paññāpetvā adāsi, so bhattakiccapariyosānepissa attano kuṇḍikāya udakam̐ adāsi.

Evam̐ ācariyavattam̐ katvā katabhattakiccena therena saddhim̐ madhurapaṭisanthāram̐ katvā evamāha “vipassannāni kho pana te āvuso indriyāni, parisuddho chavivaṇṇo pariyodāto, kaṃsi tvaṃ āvuso uddissa pabbajito, ko vā te Satthā, kassa vā tvaṃ dhammam̐ rocesī’ti pucchi. Thero cintesi “ime paribbājakā nāma sāsanaṃ paṭipakkhabhūtā, imassa sāsanaṃ gambhīratam̐ dassessāmī”ti. Attano navakabhāvam̐ dassento āha “aham̐ kho āvuso navo acirapabbajito, adhunāgato imam̐ dhammavinayam̐, na tāvāham̐ sakkhissāmi vitthārena dhammam̐ desetun”ti. Paribbājako “aham̐ Upatisso nāma, tvaṃ yathā sattiyā appam̐ vā bahum̐ vā vada, etam̐ nayasatena nayasahassena paṭivijjhītum̐ mayham̐ bhāro”ti cintetvā āha—

“Appam̐ vā bahum̐ vā bhāsassu, attham̐yeva me brūhi.
Attheneva me attho, kim̐ kāhasi byañjanam̐ bahun”ti².

1. Sāsane (Sī, Syā)

2. Vi 3. 51 piṭṭhe.

Evam vutte thero “ye dhammā hetuppabhavā”¹ti¹ gāthamāha. Paribbājako paṭhamapadadvayameva sutvā saḥassanayapaṭimaṇḍite² sotāpattiphale paṭiṭṭhahi, itaram padadvayaṃ sotāpannakāle niṭṭhāpesi. So sotāpanno hutvā uparivise appavattante “bhavissati ettha kāraṇaṃ”^{ti} sallakkhetvā theram āha “bhante mā upari dhammadesanaṃ vaḍḍhayittha, ettakameva hotu, kuhiṃ amhākaṃ Satthā vasatī”^{ti}. Veḷuvane āvusoti. Tena hi bhante tumhe purato yātha, mayham eko saḥāyako atthi, amhehi ca aññamaññaṃ katikā katā “amhesu yo amataṃ paṭhamaṃ adhigacchati, so itarassa ārocetū”^{ti}. Aham taṃ paṭiññaṃ mocetvā saḥāyakaṃ gahetvā tumhākaṃ gatamaggeneva Satthu santikaṃ āgamissāmīti pañcapaṭiṭṭhitena therassa pādesu nipatitvā tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā theram uyyojetvā paribbājakā rāmābhimukho agamāsi.

Atha kho Kolutaparibbājako taṃ dūratova āgacchantam disvā “ajja mayham saḥāyakassa mukhavaṇṇo na aññadivasesu viya, addhā tena amataṃ adhigataṃ bhavissatī”^{ti} amatādhigamaṃ pucchi. Sopissa “āmāvuso amataṃ adhigataṃ”^{ti} paṭijānitvā tameva gātham abhāsi. Gāthāpariyosāne Kolito sotāpattiphale paṭiṭṭhahitvā āha “kuhiṃ kira samma amhākaṃ Satthā vasatī”^{ti}. Veḷuvane kira samma, evam no ācariyena Assajittherena kathitanti. Tena hi samma āyāma, Satthāraṃ passissāmāti. Sāriputtatthero ca nāmesa sadāpi ācariyapūjakova, tasmā saḥāyaṃ evamāha “samma amhehi adhigataṃ amataṃ amhākaṃ ācariyassa Sañcayaparibbājakassāpi kathessāma, bujjhamāno paṭivijjhissati, appaṭivijjhanto amhākaṃ saddahitvā Satthu santikaṃ gamissati, Buddhānaṃ desanaṃ sutvā maggaphalapaṭivedham karissatī”^{ti}. Tato dvepi janā Sañcayassa santikaṃ agamaṃsu.

Sañcayo te disvāva “kiṃ tātā koci vo amatamaggadesako laddho”^{ti} pucchi. Āma ācariya laddho, Buddho loke uppanno, dhammo loke uppanno, saṃgho loke uppanno, tumhe tucche asāre vicaratha, tasmā etha, Satthu santikaṃ gamissāmāti. Gacchatha tumhe, nāham

1. Vi 3. 51; Khu 3. 27 piṭṭhesu.

2. Saḥassanayasampanne (Sī, Syā, Am-Ṭṭha 1. 124 piṭṭhe ca)

sakkhissāmīti. Kim kārāṇāti? Ahaṃ mahājanassa ācariyo hutvā vicariṃ, vicarantassa me ante vāsikavāso cāṭiyā udañcanabhāvappatti¹ viya hoti, na sakkhissāmahaṃ antevāsikavāsaṃ vasitunti. Mā evaṃ karittha ācariyāti. Hotu tātā, gacchatha tumhe, nāhaṃ sakkhissāmīti. Ācariya loke Buddhassa uppannakālato paṭṭhāya mahājano gandhamālādihattho gantvā tameva pūjessati, mayampi tattheva gamissāma, tumhe kiṃ karissathāti. Tātā kiṃnu kho imasmīṃ loke dandhā bahū, udāhu paṇḍitāti. Dandhā ācariya bahū, paṇḍitā ca nāma katipayā² eva hontīti. Tena hi tātā paṇḍitā paṇḍitassa samaṇassa Gotamassa santikaṃ gamissantī, dandhā dandhassa mama³ santikaṃ āgamissantī, gacchatha tumhe, nāhaṃ gamissāmīti. Te “paññāyissatha tumhe ācariyā”ti pakkamiṃsu. Tesu gacchantesu Sañcayassa parisā bhijji, tasmīṃ khaṇe ārāmo tuccho ahosi. So tucchāṃ ārāmaṃ disvā uṇṇāṃ lohitaṃ chaḍḍesi. Tehipi saddhīṃ gacchantesu pañcasu paribbājakasatesu Sañcayassa aḍḍhateyyasatāni nivattiṃsu, atha kho te attano antevāsikehi aḍḍhateyyehi paribbājakasatehi saddhīṃ Veḷuvanāṃ agamaṃsu.

Satthā catuparisamajjhe nisinno dhammaṃ desento te dūratova disvā bhikkhū āmantesi “ete bhikkhave dve sahāyakā āgacchanti Kolito ca Upatisso ca, etaṃ me sāvakaḥ yugaṃ bhavissati aggaṃ bhaddayugaṃ”ti. Te Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdiṃsu, nisīditvā ca pana Bhagavantaṃ etadavocūṃ “labheyyāma mayaṃ bhante Bhagavato santike pabbajjāṃ, labheyyāma upasampadan”ti. “Etha bhikkhavo”ti Bhagavā avoca “svākkhāto dhammo, caratha brahmacariyaṃ sammā dukkhassa antakiriyaṃ”ti. Sabbepi iddhi mayapattacīvaradharā saṭṭhivassikattherā⁴ viya ahesuṃ.

Atha nesaṃ parisāya caritavasena⁵ Satthā dhammadesanaṃ vaḍḍhesi. Ṭhapetvā dve aggasāvake avasesā arahattaṃ pāpuṇiṃsu, aggasāvakaṇāṃ pana uparimaggattayakiccaṃ na niṭṭhāsi. Kim kārāṇā? Sāvakaḥ pāramiññaṇassa mahantatāya. Athāyasmā Mahāmoggallāno

1. Udakacalanabhāvappatti (Syā), udakasiñcanabhāvappatti (Ka)

2. Kadāci (Ka)

3. Dandhā manussā amhākaṃ (Ka)

4. Vassasatikattherā (Sī, Syā)

5. Cariyāvasena (Syā)

pabbajitadivasato sattame divase Magadharatthe Kallavālagāmakam
 upanissāya viharanto thinamiddhe okkamante Satthārā samvejito
 thinamiddham vinodetvā Tathāgatena dinnam dhātukammaṭṭhānam
 suṇantova uparimaggattayakiccam niṭṭhāpetvā sāvakaṭṭhānam
 matthakam patto. Sāriputtattherovi pabbajitadevasato adḍhamāsam
 atikkamitvā Satthārā saddhim tameva Rājagaham upanissāya
 Sūkarakhataleṇe viharanto attano bhāgineyyassa Dīghanakhaparibbājakassa
 Vedanāpariggahasuttante desiyamāne suttānusārena ṇāṇam pesetvā parassa
 vaḍḍhitabhattam paribhuñjanto viyasāvakaṭṭhānam matthakam patto.
 Nanu cāyasmā mahāpañño, atha kasmā Mahāmogallānato ciratarena
 sāvakaṭṭhānam pāpuṇīti? Parikkammamahantatāya. Yathā hi
 duggatamanussā yattha katthaci gantukāmā khippameva nikkhamanti,
 rājūnam pana hatthivāhanakappanādīm mahantam parikkammam laddhum
 vaṭṭati, evamsampadamidam veditabham.

Tam divasaññaeva pana Satthā vaḍḍhamānakacchāyāya Veḷuvane
 sāvakasannipātam katvā dvinnam therānam aggasāvakaṭṭhānam datvā
 pātimokkham uddisi. Bhikkhū ujjhāyimsu “Satthā mukholokanena
 bhikkham¹ deti, aggasāvakaṭṭhānam dadantena nāma paṭhamam
 pabbajitānam pañcavaggiyānam dātuṃ vaṭṭati, ete anolokentena
 Yasatherappamukhānam pañcapanṇāsabhikkhūnam dātuṃ vaṭṭati, ete
 anolokentena Bhaddavaggiyānam tiṃsajanānam, ete anolokentena
 Uruvelakassapādīnam tebhātikānam ete pana ettake mahāthere pahāya
 sabbapacchā pabbajitānam aggasāvakaṭṭhānam dadantena mukham oloketvā
 dinnam”². Satthā “kim kathetha bhikkhave”³ti pucchitvā “idam nāmā”³ti
 vutte nāham bhikkhave mukham oloketvā bhikkham demi, etesam pana
 attanā attanā³ patthitapattitameva demi. Aññātakonḍañño hi ekasmiṃ sasse
 nava vāre aggasassadānam dadanto aggasāvakaṭṭhānam patthetvā nādāsi,
 aggadhammam pana arahattam sabbapaṭhamam paṭivijjhītuṃ patthetvā
 adāsīti. Kadā pana Bhagavāti. Suṇissatha bhikkhave. Āma bhanteti.
 Bhagavā atītam āhari—

Bhikkhave ito ekanavutikappe Vipassī nāma Bhagavā loke udapādi.
 Tadā Mahākāḷo Cūlakāḷoti dvebhātikā kuṭumbikā mahantam

1. Bhikkhūnam (Syā)

2. Dinnam ayuttam vatāti vadimsu (Ka)

3. Attano attano (Ka)

sālikkhettaṃ vapāpesuṃ. Athekadivasāṃ Cūḷakāḷo sālikkhettaṃ gantvā ekaṃ sāligabbhaṃ phāletvā khādi, taṃ atimadhuraṃ ahoṣi. So Buddhappamukhassa saṃghassa sāligabbhadānaṃ dātukāmo hutvā jeṭṭhabhātikaṃ upasankamitvā “bhātika sāligabbhaṃ phāletvā Buddhānaṃ anucchavikaṃ katvā pacāpetvā dānaṃ demā”ti āha. “Kiṃ vadesi tāta, sāligabbhaṃ phāletvā dānaṃ nāma neva atīte bhūtapubbaṃ, na anāgatepi bhavissati, mā sassaṃ nāsayī”ti¹ vuttopi so punappunaṃ yāciyeva. Atha naṃ bhātā “tena hi sālikkhettaṃ dve koṭṭhāse katvā mama koṭṭhāsaṃ anāmasitvā attano koṭṭhāse khette yaṃ icchasi, taṃ karohī”ti āha. So “sādhū”ti khettaṃ vibhajitvā bahū manusse hatthakammaṃ yācitvā sāligabbhaṃ phāletvā nirudakena khīrena² pacāpetvā sappimadhusakkharādīhi yojetvā Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa dānaṃ datvā bhattakiccapariyosāne “idaṃ bhante mama aggadānaṃ aggadhammassa sabbapaṭhamāṃ paṭivedhāya saṃvattatū”ti āha. Satthā “evaṃ hotū”ti anumodanamakāsi.

So khettaṃ³ gantvā olokeno sakalakkhettaṃ⁴ kaṇṇikabaddhehi viya sālisīsehi sañchannaṃ disvā pañcavidhapītiṃ paṭilabhivā “lābhā vata me”ti cintetvā puthukakāle puthukaggamā nāma adāsi, gāmaṃvāsīhi saddhiṃ aggasassadānaṃ nāma adāsi, lāyane lāyanaggamā, veṇikaraṇe veṇaggamā, kalāpādīsu kalāpaggamā, khalaggamā, khalabhaṇḍaggamā⁵, koṭṭhagganti. Evaṃ ekasasse nava vāre aggadānaṃ adāsi. Tassa sabbavāresu gahitagahitaṭṭhānaṃ paripūri, sassaṃ atirekaṃ uṭṭhānasampannaṃ ahoṣi. Dhammo hi nāmesa attānaṃ rakkhantaṃ rakkhati. Tenāha Bhagavā—

“Dhammo have rakkhati dhammacāriṃ,
Dhammo suciṇṇo sukhamāvahāti.
Esānisamso dhamme suciṇṇe,
Na duggatiṃ gacchati dhammacārī”ti⁶.

1. Na sassaṃ nāsehīti (Ka)

2. Nirudake khīre (Sī, Syā)

3. Pacchā khettaṃ (Sī)

4. Sakalakhette (Sī, Syā)

5. Khaḷaggamā maddanaggamā minaggamā (Ka) Am-Ṭṭha 1. 111 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

6. Khu 2. 272; Khu 5. 215 piṭṭhesu.

Evamesa Vipassīsammasambuddhakāle aggadhammaṃ paṭhamam
 paṭivijjhitum pattento nava vāre aggadānāni adāsi. Ito
 sataśahassakappamatthake pana Hamsavatīnagare
 padumuttarasambuddhakālepi sattāhaṃ mahādānaṃ datvā tassa Bhagavato
 pādāmūle nipajjitvā aggadhammassa paṭhamam paṭivijjhanatthameva
 patthanaṃ ṭhapesi. Iti iminā patthitameva mayā dinnam, nāhaṃ bhikkhave
 mukhaṃ oloketvā demīti.

Yasakulaputtappamukhā pañcapaññāsa janā kiṃ kammaṃ karīmsu
 bhanteti. Etepi ekassa Buddhassa santike arahattaṃ patthentā bahuṃ
 puññakammaṃ katvā aparabhāge anuppanne Buddhhe sahāyakā hutvā
 vaggabandhanena puññāni karontā anāthamatasarīrāni paṭijaggantā
 vicarīmsu. Te ekadivasaṃ sagabbhaṃ itthim kālakataṃ disvā
 “jhāpessāmā”ti susānaṃ harīmsu. Tesu pañca jane “tumhe jhāpethā”ti
 susāne ṭhapetvā sesā gāmaṃ pavitṭhā. Yasadārako taṃ matasarīraṃ sūlehi
 vijjhitvā parivattetvā parivattetvā jhāpento asubhasaññaṃ paṭilabhi,
 itaresampi catunnaṃ janānaṃ “passatha bho, imaṃ sarīraṃ tattha tattha
 viddhamsitacammaṃ¹, kabaragorūpaṃ viya asuciṃ duggandham
 paṭikūlan”ti dassesi. Tepi tattha asubhasaññaṃ paṭilabhiṃsu. Te pañcapi
 janā gāmaṃ gantvā sesasahāyakānaṃ kathayīmsu. Yaso pana dārako geham
 gantvā mātāpitūnañca bhariyāya ca kathesi. Te sabbepi asubham
 bhāvayīmsu. Idametesam pubbakammaṃ. Teneva yasassa itthāgāre
 susānasaññā uppajji, tāya ca upanissayasampattiyā sabbesampi
 visesādhigamo nibbatti. Evaṃ imepi attanā patthitameva labhiṃsu. Nāhaṃ
 mukhaṃ oloketvā dammīti.

Bhaddavaggiyasahāyakā pana kiṃ kammaṃ karīmsu bhanteti. Etepi
 pubbabuddhānaṃ santike arahattaṃ patthetvā puññāni katvā aparabhāge
 anuppanne Buddhhe tiṃsa dhuttā hutvā Tuṇḍilovādaṃ sutvā
 saṭṭhivassasahassāni pañca silāni rakkhiṃsu. Evaṃ imepi attanā
 patthitameva labhiṃsu. Nāhaṃ mukhaṃ oloketvā dammīti.

Uruvelakassapādayo pana kiṃ kammaṃ karīmsu bhanteti. Tepi
 arahattameva patthetvā puññāni karīmsu. Ito hi dvenavutikappe

1. Viddhastacammaṃ (Sī, Syā)

Tisso Phussoti dve Buddhā uppajjimsu. Phussabuddhassa Mahindo nāma rājā pitā ahosi. Tasmim̄ pana sambodhim̄ patte rañño kaniṭṭhaputto paṭhama aggasāvako, purohitaputto dutiya-aggasāvako ahosi. Rājā Satthu santikaṃ gantvā “jeṭṭhaputto me Buddhho, kaniṭṭhaputto paṭhama-aggasāvako, purohitaputto dutiya-aggasāvako”ti te oloketvā “mameva Buddhho, mameva dhammo, mameva saṅgho, namo tassa Bhagavato Arahato Sammāsambuddhassā”ti tikkhattum̄ udānam̄ udānetvā Satthu pādāmūle nipajjitvā “bhante idāni me navutivassasahassaparimāṇassa āyuno koṭiyam̄ nisīditvā niddāyanakālo viya aññesaṃ gehadvāram̄ agantvā yāvāham̄ jīvāmi, tāva me cattāro paccaye adhvāsethā”ti paṭiññam̄ gahetvā nibaddham̄ Buddhupaṭṭhānam̄ karoti. Rañño pana aparepi tayo puttā ahesum̄. Tesu jeṭṭhassa pañca yodhasatāni parivārāni, majjhimassa tīṇi, kaniṭṭhassa dve. Te “mayampi bhātikaṃ bhojessāmā”ti pitarāṃ okāsaṃ yācitvā alabhamānā punappunam̄ yācantāpi alabhitvā paccante kupite tassa vūpasamanatthāya pesitā¹ paccantam̄ vūpasametvā pitu santikaṃ āgamimsu. Atha ne pitā āliṅgitvā sīse cumbitvā “varam̄ vo tātā dammi”ti āha.

Te “sādhu devā”ti varam̄ gahitakam̄ katvā puna katipāhaccayena pitarā “gaṇhatha tātā varan”ti vuttā² “deva amhākam̄ aññena kenaci attho natthi, ito paṭṭhāya mayam̄ bhātikaṃ bhojessāma, imam̄ no varam̄ dehi”ti āham̄su. Na demi tātāti. Niccakālam̄ adento satta saṃvaccharāni detha devāti. Na demi tātāti. Tena hi cha pañca cattāri tīṇi dve ekaṃ saṃvaccharam̄ detha devāti. Na demi tātāti. Tena hi deva satta māse dethāti. Cha māse pañca māse cattāro māse tayo māse detha devāti. Na demi tātāti. Hotu deva, ekekassa no ekekaṃ māsam̄ katvā tayo māse dethāti. “Sādhu tātā, tena hi tayo māse bhojethā”ti āha. Te tuṭṭhā rājānam̄ vanditvā sakaṭṭhānameva gatā. Tesam̄ pana tiṇṇampi ekova koṭṭhāgariko, ekova āyuttako, tassa dvādasanahutā purisaparivārā. Te te pakko sāpetvā “mayam̄ imam̄ temāsaṃ dasa sīlāni gahetvā dve

1. Pesetvā (Ka)

2. Vutte (Ka)

kāsāvāni¹ nivāsetvā Satthārā sahavāsaṃ vasissāma, tumhe ettakaṃ nāma dānavattaṃ gahetvā devasikaṃ navutisahasānaṃ bhikkhūnaṃ yodhasahasassa ca sabbaṃ khādanīyabhojanīyaṃ pavatteyyātha. Mayaṃ hi ito paṭṭhāya na kiñci vakkhāmā”ti vadimsu.

Te tayopi janā parivārasahassaṃ gahetvā dasa sīlāni samādāya kāsāyavatthāni nivāsetvā vihāreyeva vasimsu. Koṭṭhāgāriko ca āyuttako ca ekato hutvā tiṇṇaṃ bhātikānaṃ koṭṭhāgārehi vārena vārena dānavattaṃ gahetvā dānaṃ denti, kammakārānaṃ pana puttā yāgubhattādīnaṃ atthāya rodanti. Te tesam bhikkhusaṃghe anāgateyeva yāgubhattādīni denti. Bhikkhusaṃghassa bhattakiccāvasāne kiñci atirekaṃ na bhūtapubbaṃ. Te “aparabhāge dāraṅkaṃ demā”ti attanāpi gahetvā khādimsu. Manuññaṃ āhāraṃ disvā adhivāsetuṃ nāsakkhimsu. Te pana caturāsītisahasā ahesuṃ. te saṃghassa dinnadānavattaṃ khādinvā kāyassa bhedaṃ paraṃ maraṇā Pettivisaṃyā nibbattimsu. Tebhātikā pana purisaṃghassa saddhimaṃ kālaṃ katvā devaloke nibbattinvā devalokā manussalokaṃ, manussalokā devalokaṃ saṃsarantā² dvenavutikappe khepesuṃ. Evaṃ te tayo bhātaro arahattaṃ patthentā tadā kalyāṇakammaṃ karimsu. Te attanā patthitameva labhimsu. Nāhaṃ mukhaṃ oloketvā dammīti.

Tadā pana tesam āyuttako Bimbisāro rājā ahosi, koṭṭhāgāriko Visākho upāsako. Tayo rājakumārā tayo jaṭilā ahesuṃ. Tesam kammakārā tadā Petesu nibbattinvā sugatiduggativasena saṃsarantā imasmim kappe cattāri Buddhantarāni Petalokeyeva nibbattimsu. Te imasmim kappe sabbapaṭṭhamam uppannaṃ cattālīsavassasahasāyukaṃ Kakusandham Bhagavantaṃ upasaṅkamitvā “amhākaṃ āhāraṃ labhanakālaṃ ācikkhathā”ti pucchimsu. So “mama tāva kāle na labhissatha, mama pacchato mahāpathaviyā yojanamattaṃ abhiruḷāya Koṇāgamano nāma Buddho uppajjissati, taṃ puccheyyāthā”ti āha. Te tattakaṃ kālaṃ khepetvā tasmim uppanne taṃ pucchimsu. Sopi “mama kāle na labhissatha, mama pacchato mahāpathaviyā yojanamattaṃ abhiruḷāya Kassapo

1. Kāsāvāni (Sī, Syā)

2. Nibbattinvā devalokā devalokaṃ saṃsarantā (Sī, Syā)

nāma Buddho uppajjissati, taṃ puccheyyāthā”ti āha. Te tattakaṃ kālaṃ khepetvā tasmim̄ uppanne taṃ pucchimsu. Sopi “mama kāle na labhissatha mama pana pacchato mahāpathaviyā yojanamattaṃ abhiruḥhāya Gotamo nāma Buddho uppajjissati, tadā tumhākaṃ nātako Bimbisāro nāma rājā bhavissati, so Satthu dānaṃ datvā tumhākaṃ pattim̄ pāpessati, tadā labhissathā”ti āha. Tesam̄ ekaṃ Buddhantaram̄ svedivasasadisam̄¹ ahosi. Te Tathāgate uppanne Bimbisāraraññā paṭhamadivasam̄ dāne dinne pattim̄ alabhitvā rattibhāge bheravasaddam̄ katvā rañño attānam̄ dassayimsu. So punadivase Veḷuvanam̄ gantvā² Tathāgatassa taṃ pavattim̄ ārocesi.

Satthā “mahārāja ito dvenavutikappamatthake Phussabuddhakāle ete tava nātakā, bhikkhusam̄ghassa dinnadānavattam̄ khāditvā petaloke nibbattitvā saṃsarantā Kakusandhādayo Buddhe pucchitvā tehi idañcidañca vuttā ettakaṃ kālaṃ tava dānam̄ paccāsīsamānā hiyyo tayā dāne dinne pattim̄ alabhamānā evamakaṃsū”ti āha. Kim̄ pana bhante idānipi dinne labhissantīti. Āma mahārājāti. Rājā Buddhappamukham̄ bhikkhusam̄gham̄ nimantevā punadivase mahādānam̄ datvā “bhante ito tesam̄ petānam̄ dibba-annapānam̄ sampajjatū”ti pattim̄ adāsi, tesam̄ tatheva nibbatti. Punadivase naggā hutvā attānam̄ dassesum̄. Rājā “ajja bhante naggā hutvā attānam̄ dassesun”ti ārocesi. Vatthāni te na dinnāni mahārājāti. Rājāpi punadivase Buddhappamukhassa bhikkhusam̄ghassa cīvaradānam̄ datvā “ito tesam̄ petānam̄ dibbavatthāni hontū”ti pāpesi³. Tam̄khaṇaṇñeva tesam̄ dibbavatthāni uppajjimsu, te petattabhāvam̄ vijahitvā dibbattabhāve saṅṭhahimsu. Satthā anumodanam̄ karonto “Tirokuṭṭesu tiṭṭhantī”ti-ādinā⁴ Tirokuṭṭānumodanam̄ akāsi. Anumodanāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānam̄ dhammābhisamayo ahosi. Iti Satthā tebhātikajaṭilānam̄ vatthum̄ kathetvā imampi dhammadesanam̄ āhari.

Aggasāvakā pana bhante kim̄ karimsūti. Aggasāvakabhāvāya patthanam̄ karimsu. Ito kappasatasahassādhikassa hi kappānam̄ asaṅkhyeyyassa matthake Sāriputto brāhmaṇamahāsālakule nibbatti, nāmena

1. Svedivasam̄ viya (Syā)

3. Dāpesi (Ka)

2. Āgantvā (Sī, Syā)

4. Khu 1. 8; Khu 2. 129 piṭṭhesu.

Saradamāṇavo nāma ahoṣi. Moggallāno gahapatimahāsālakule nibbatti, nāmena Sirivaḍḍhanakuṭumbiko nāma ahoṣi. Te ubhopi saha paṃsukīlakā¹ saḥāyakā ahesuṃ. Tesu Saradamāṇavo pitu accayena kulasantakaṃ mahādhanam paṭipajjitvā² ekadivasam rahogato cintesi “aham idhalokattabhāvameva jānāmi, no paralokattabhāvaṃ. Jātasattānañca maraṇam nāma dhuvaṃ, mayā ekaṃ pabbajjam pabbajitvā mokkhadhammagavesanam kātuṃ vaṭṭati”ti. So saḥāyakaṃ upasaṅkamtivā āha “samma Sirivaḍḍhana aham pabbajitvā mokkhadhammam gavesissāmi, tvam mayā saddhim pabbajitum sakkhissasi, na sakkhissasi”ti. Na sakkhissāmi samma, tvamyeva pabbajāhīti. So cintesi “paralokam gacchanto saḥāye vā ñātimitte vā gahetvā gato nāma natthi, attanā kataṃ attanova hoti”ti. Tato ratana koṭṭhagāram vivarāpetvā kapaṇaddhikavaṇibbakayācakānam mahādānam datvā pabbatapādam pavisitvā isipabbajjam pabbaji. Tassa eko dve tayoti evaṃ anupabbajjam pabbajitā catusattatisahassamattā jaṭilā ahesuṃ. So pañca abhiññā aṭṭha ca samāpattiyo nibbattetvā tesam jaṭilānam kaṣiṇaparikkammaṃ ācikkhi. Tepi sabbe pañca abhiññā aṭṭha ca samāpattiyo nibbattesuṃ.

Tena samayena Anomadassī nāma Sammāsambuddho loke udapādi. Nagaram Candavatī nāma ahoṣi, pitā Yasavā nāma khattiyō, mātā Yasodharā nāma devī, bodhi Ajjunaruḅkko, Nisabho ca Anomo ca dve aggasāvaka, Varuṇo nāma upaṭṭhako, Sundarā ca Sumanā ca dve aggasāvika ahesuṃ. Āyu vassasatasahassam ahoṣi, sarīram aṭṭhapaññāsahatthubbedham, sarīrapabhā dvādasayojanam phari, bhikkhusatasahassaparivāro ahoṣi. So ekadivasam paccūsakāle mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya lokam volokento Saradatāpasam disvā “ajja mayham Saradatāpasassa santikam gatapaccayena dhammadesanā ca mahatī bhavissati, so ca aggasāvakaṭṭhānam patthessati, tassa saḥāyako Sirivaḍḍhanakuṭumbiko dutiyasāvakaṭṭhānam, desanāpariyosāne cassa parivārā catusattatisahassamattā jaṭilā arahattam pāpuṇissanti, mayā tattha gantuṃ vaṭṭati”ti attano pattacivaramādāya aññaṃ kañci anāmantetvā sīho viya ekacaro hutvā Saradatāpasassa

1. Saha paṃsukīlāya (Sī)

2. Paṭilabhitvā (Ka)

antevāsikesu phalāphalattḥāya gatesu “Buddhabhāvaṃ me jānātū”ti adhiṭṭhahitvā passantasseva Saradatāpasassa ākāśato otarivā pathaviyaṃ patiṭṭhāsi. Saradatāpaso Buddhānubhāvañceva sarīranipphattim cassa disvā lakkhaṇamante sammāsivā “imehi lakkhaṇehi samannāgato nāma agāramajjhe vasanto rājā hoti cakkavattī, pabbajanto loke vivaṭṭacchado Sabbaññubuddho hoti, ayaṃ puriso nissamsayaṃ Buddho”ti jānitvā paccuggamaṃ katvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā aggāsanaṃ paññāpetvā adāsi. Nisīdi Bhagavā paññatte aggāsane. Saradatāpasopi attano anucchavikaṃ āsanaṃ gahetvā ekamantaṃ nisīdi.

Tasmim samaye catusattatisahassajaṭilā paṇītapapaṇītaṇi ojavantāni phalāphalāni gahetvā ācariyassa santikaṃ sampattā Buddhānañceva ācariyassa ca nisinnāsanaṃ oloketvā āhamsu “ācariya mayaṃ ‘imasmim loke tumhehi mahantataro natthī’ti vicarāma¹, ayaṃ pana puriso tumhehi mahantataro mañña”ti. Tātā kim vadetha, sāsapena saddhim aṭṭhasaṭṭhiyojanasatasahasubbedham² Sineruṃ samaṃ kātuṃ icchatha, Sabbaññubuddhena saddhim mamaṃ upamaṃ mā karittha puttakāti. Atha te tāpasā “sacāyaṃ ittarasatto abhavissa, amhākaṃ ācariyo na evarūpaṃ upamaṃ āharissa, yāva mahā vatāyaṃ puriso”ti sabbeva pādesu nipatitvā sirasā vandimsu. Atha ne ācariyo āha “tātā amhākaṃ Buddhānaṃ anucchaviko deyyadhammo natthi, Satthā ca bhikkhācāraṇelāyaṃ idhāgato, mayaṃ yathāsatti yathābalaṃ deyyadhammaṃ dassāma, tumhe yaṃ yaṃ paṇītaṃ phalāphalaṃ, taṃ taṃ āharathā”ti āharāpetvā hatthe dhovivā sayāṃ Tathāgatassa patte patiṭṭhāpesi. Satthārā phalāphale paṭiggahitamatte devatā dibbojaṃ pakkhipimsu. So tāpaso udakampi sayameva parissāvetvā adāsi. Tato bhattakiccaṃ katvā nisinne Satthari sabbe antevāsike pakkositvā Satthu santike sāraṇīyakathaṃ kathento nisīdi. Satthā “dve aggasāvaka bhikkhusaṃghena saddhim āgacchantū”ti cintesi. Te Satthu cittaṃ ṇatvā satasahasakhīṇāsavaparivārā āgantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ aṭṭhamsu.

1. Maññaema (Ka)

2. Caturāsītiyojanasahasubbedham (Ka)

Tato Saradatāpaso antevāsike āmantesi “tātā Buddhānaṃ nisinnāsanampi nīcaṃ, samaṇasatasahassānampi āsanaṃ natthi, ajja tumhehi uḷāraṃ Buddhasakkāraṃ kātuṃ vaṭṭati, pabbatapādato vaṇṇagandhasampannāni pupphāni āharathā”ti. Kathanakālo papañco viya hoti, iddhimato pana iddhivisayo acinteyyoti muhuttamatteneva te tāpasā vaṇṇagandhasampannāni pupphāni āharitvā Buddhānaṃ yojanappamāṇaṃ pupphāsaṇaṃ paññāpesuṃ. Ubhinnaṃ aggasāvakaṇaṃ tigāvutaṃ, sesabhikkhūnaṃ aḍḍhajojanikādibhedāṃ, saṃghanaṇavakassa usabhamattaṃ ahosi. “Kathaṃ ekasmiṃ assamapade tāva mahantāni āsanāni paññattānī”ti na cintetabbaṃ. Iddhivisayo hesa. Evaṃ paññattesu āsanesu Saradatāpaso Tathāgatassa purato añjaliṃ paggayha ṭhito “bhante mayhaṃ dīgharattaṃ hitāya sukhāya imaṃ pupphāsaṇaṃ abhiruhathā”ti āha. Tena vuttaṃ—

“Nānāpupphañca gandhañca, sampādetvāna¹ ekato.

Pupphāsaṇaṃ paññāpetvā, idaṃ vacanamabravi.

Idaṃ me āsaṇaṃ vīra, paññattaṃ tavanucchaviṃ.

Mama cittaṃ pasādentō, nisīda pupphamāsane.

Sattarattindivaṃ Buddho, nisīdi pupphamāsane.

Mama cittaṃ pasādetvā, hāsavitvā sadevake”ti.

Evaṃ nisinne Sathhari dve aggasāvakā sesabhikkhū ca attano attano pattāsane² nisīdiṃsu. Saradatāpaso mahantaṃ pupphacchattaṃ gahetvā Tathāgatassa matthake dhārento aṭṭhāsi. Sathhā “jaṭilānaṃ ayaṃ sakkāro mahapphalo hotū”ti nirodhasamāpattiṃ samāpajji. Saththu samāpattiṃ samāpannabhāvaṃ ñatvā dve aggasāvakāpi sesabhikkhūpi samāpattiṃ samāpajjiṃsu. Tathāgate sattāhaṃ nirodhasamāpattiṃ samāpajjitvā nisinne antevāsikā bhikkhācāraḷe sampatte vanamūlaphalāphalaṃ paribhuñjitvā sesakāle Buddhānaṃ añjaliṃ paggayha tiṭṭhanti. Saradatāpaso pana bhikkhācārampi agantvā pupphacchattaṃ dhārayamānova sattāhaṃ pītisukhena vītināmesi. Sathhā nirodhato vuṭṭhāya dakkhiṇapasse nisinnaṃ paṭhama-aggasāvakaṃ Nisabhattheraṃ āmantesi “Nisabha

1. Sannipātetva (Sī), sannipādetvāna (Syā)

2. Paññattāsane (Ka)

sakkāarakāranānaṃ tāpasānaṃ pupphāsanānumodanaṃ karohī”ti. Thero cakkavattirañño santikā paṭiladdhamahālābho mahāyodho viya tuṭṭhamānaso sāvakaṃpāramiṇāṇe ṭhatvā pupphāsanānumodanaṃ ārabhi. Tassa desanāvasāne¹ dutiyasāvakaṃ āmantesi “tvampi bhikkhu dhammaṃ desehi”ti, Anomatthero teṭṭhakaṃ Buddhavacanaṃ sammasitvā dhammaṃ kathesi, dvinnāṃ aggasāvakaṃ desanāya ekassāpi abhisamayo nāhosi. Atha Satthā aparimāṇe Buddhavisaye ṭhatvā dhammadesanaṃ ārabhi. Desanāpariyosāne ṭhapetvā Saradatāpasānaṃ sabbepi catusattatisahassajaṭilā arahattaṃ pāpuṇiṃsu, Satthā “etha bhikkhavo”ti hattaṃ pasāresi. Tesāṃ tāvadeva kesamassūni antaradhāyiṃsu, aṭṭha parikkhārā kāye paṭimukkāvā ahesuṃ.

Saradatāpasō kasmā arahattaṃ na pattoti? Vikkhittacittatā. So² kira Buddhānaṃ dutiyāsane nisīditvā sāvakaṃpāramiṇāṇe ṭhatvā dhammaṃ desayato aggasāvakassa dhammadesanaṃ sotuṃ āradhakālato paṭṭhāya “aho vatāhampi anāgate uppajjanakabuddhassa sāsane iminā sāvakena paṭiladdhadhuraṃ labheyyan”ti cittaṃ uppādesi. So tena parivitakkena maggaphalapaṭivedhaṃ kātuṃ nāsakkhi. Tathāgataṃ pana vanditvā sammukhe ṭhatvā āha “bhante tumhākaṃ anantarāsane nisinno bhikkhu tumhākaṃ sāsane ko nāma hoti”ti. Mayā pavattitaṃ dhammacakkaṃ anupavattento sāvakaṃpāramiṇāṇassa koṭṭipatto soḷasa paññā paṭivijjhivā ṭhito mayhaṃ sāsane aggasāvako Nisabho nāma esoti. “Bhante yvāyaṃ mayā sattāhaṃ pupphacchattaṃ dhārentena sakkāro kato, ahaṃ imassa phalena aññaṃ Sakkattaṃ vā brahmattaṃ vā na patthemī, anāgate pana ayaṃ Nisabhatthero viya ekassa Buddhassa aggasāvako bhaveyyan”ti patthanāṃ akāsinti. Satthā “samajjhissati nu kho imassa purisassa patthanā”ti anāgataṃsaññaṃ pesetvā olovento kappasatasahassādhikaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ atikkamitvā samijjhanabhāvaṃ addasa. Disvāna Saradatāpasānaṃ āha “na te ayaṃ patthanā moghā bhavissati, anāgate pana kappasatasahassādhikaṃ ekaṃ asaṅkhyeyyaṃ atikkamitvā Gotamo nāma Buddho uppajjissati, tassa mātā

1. Desanāpariyosāne (Ka)

2. Tassa (Sī, Syā, Am-Ṭṭha 1. 119 piṭṭhe ca)

Mahāmāyā nāma devī bhavissati, pitā Suddhodano nāma mahārājā, putto Rāhulo nāma, upaṭṭhāko Ānando nāma, dutiya-aggasāvako Moggallāno nāma, tvaṃ panassa paṭhama-aggasāvako Dhammasenāpati Sāriputto nāma bhavissasi”ti. Evaṃ tāpasam byākaritvā dhammakatham kathetvā bhikkhusamghaparivuto ākāsam pakkhandi.

Saradatāpasopi antevāsikattherānam santikam gantvā sahāyakassa Sirivaḍḍhanakuṭumbikassa sāsanaṃ pesesi “bhante mama sahāyakassa vadetha ‘sahāyakena te Saradatāpasena Anomadassībuddhassa pādamūle anāgate uppajjanakassa Gotamabuddhassa sāsane paṭhama-aggasāvakaṭṭhānam patthitam, tvaṃ dutiya-aggasāvakaṭṭhānam pattehī’ti”. Evañca pana vatvā therehi puretameva ekapassena gantvā Sirivaḍḍhanassa nivesanadvāre aṭṭhāsi. Sirivaḍḍhano “cīrassam vata me ayyo āgato”ti āsane nisīdāpetvā attanā nīcāsane¹ nisinno “antevāsikaparisā pana vo bhante na paññāyati”ti pucchi. Āma samma, amhākam assamaṃ Anomadassī Buddho āgato, mayaṃ tassa attano balena sakkāram akarimhā, Satthā sabbesam dhammaṃ desesi, desanāpariyosāne ṭhapetvā maṃ sesā arahattaṃ patvā pabbajimsu. Ahaṃ Satthu paṭhama-aggasāvakaṃ Nisabhattheraṃ disvā anāgate uppajjanakassa Gotamabuddhassa nāma sāsane paṭhama-aggasāvakaṭṭhānam patthesim, tvampi tassa sāsane dutiya-aggasāvakaṭṭhānam patthehīti. Mayhaṃ Buddhehi saddhim paricayo natthi bhanteti. Buddhehi saddhim kathanam mayham bhāro hotu, tvaṃ mahantaṃ sakkāram² sajjehīti.

Sirivaḍḍhano tassa vacanaṃ sutvā attano nivesanadvāre rājamānena aṭṭhakarīsamattaṃ ṭhānam samatalaṃ kāretvā vālukam okirāpetvā lājapañcamānipupphāni vikirāpetvā nīluppalacchadanaṃ maṇḍapaṃ kāretvā Buddhāsanaṃ paññāpetvā sesabhikkhūnampi āsanāni paṭiyādetvā mahantaṃ sakkārasammānam sajjetvā Buddhānam nimantanatthāya Saradatāpasassa saññaṃ adāsi. Tāpaso Buddhappamukhaṃ bhikkhusamghaṃ gahetvā tassa nivesanaṃ agamāsi. Sirivaḍḍhanopi paccuggamaṃ katvā Tathāgatassa hatthato pattaṃ gahetvā maṇḍapaṃ pavesetvā paññattāsanesu nisinnassa Buddhappamukhassa bhikkhusamghassa

1. Nīcatare āsane (Sī, Syā)

2. Adhikāram (Sī, Am-Ṭṭha 1. 120 piṭṭhe ca), abhisakkāram (Syā)

dakkhīṇodakam datvā paṇītena bhojanena parivisitvā bhattakiccapariyosāne Buddhappamukham bhikkhusaṅgham mahārahehi vatthehi acchādetvā “bhante nāyam ārambho appamattakaṭṭhānatthāya, imināva niyāmena sattāham anukampaṃ karothā”ti āha. Satthā adhvāsesi. So teneva niyāmena sattāham mahādānam pavattetvā Bhagavantam vanditvā añjalim paggayha ṭhito āha “bhante mama sahāyo Saradatāpaso yassa Satthussa paṭhama-aggasāvako bhaveyyan”ti patthesi, ahampi “tasseva dutiya-aggasāvako bhaveyyan”ti patthemīti.

Satthā anāgataṃ oloketvā tassa patthanāya samijjanabhāvaṃ disvā byākāsi “tvaṃ ito kappasatasahassādhikam asaṅkhyeyyam atikkamitvā Gotamabuddhassa dutiya-aggasāvako bhavissasī”ti. Buddhānam byākaraṇam sutvā Sirivaḍḍhano haṭṭhapahaṭṭho ahoṣi. Satthāpi bhattānumodanam katvā sapaṇḍitā vihārameva gato. Ayaṃ bhikkhave mama puttehi tadā patthitapatthanā, te yathāpatthitameva labhiṃsu. Nāham mukham oloketvā demīti.

Evam vutte dve aggasāvakā Bhagavantam vanditvā “bhante mayam agāriyabhūtā samānā giraggasamajjam dassanāya gatā”ti yāva Assajittherassa santikā sotāpattiphalapaṭivedhā sabbam paccuppannavatthum kathetvā “te mayam bhante ācariyassa Saṅcayassa santikam gantvā tam tumhākam pādamūle ānetukāmā tassa laddhiyā nissārabhāvaṃ kathetvā idhāgamane ānisaṃsam kathayimhā. So idāni mayham antevāsikavāso nāma cāṭiyā udañcanabhāvappattisadisso, na sakkhissāmi antevāsivāsam vasitun”ti vatvā “ācariya idāni mahājano gandhamālādihattho gantvā Satthārameva pūjessati, tumhe katham bhavissathā”ti vutte kim pana imasmim loke paṇḍitā bahū, udāhu dandhāti? “dandhā”ti kathite “tena hi paṇḍitā paṇḍitassa samaṇassa Gotamassa santikam gamissanti, dandhā dandhassa mama santikam āgamissanti, gacchatha tumhe”ti vatvā āgantum na icchi bhanteti. Tam sutvā Satthā “bhikkhave Saṅcayo attano micchādīṭṭhitāya asāram sārōti, sāraṅca asārōti gaṇhi. Tumhe pana attano paṇḍitātāya sāraṅca sārato, asāraṅca asārato ṇātvā asāram pahāya sārāmeva gaṇhitthā”ti¹ vatvā imā gāthā abhāsi—

1. Gaṇhathāti (Ka)

11. “Asāre sāramatino, sāre cāsāradassino.

Te sāram nādhigacchanti, micchāsaṅkappagocarā.

12. Sārañca sārato ñatvā, asārañca asārato.

Te sāram adhigacchanti, sammāsaṅkappagocarā”ti.

Tattha **asāre sāramatinoti** cattāro paccayā, dasavatthukā micchādiṭṭhi, tassā upanissayabhūtā dhammadesanāti ayaṃ asāro nāma, tasmim̐ sāradiṭṭhinoti attho. **Sāre cāsāradassinoti** dasavatthukā sammādiṭṭhi, tassā upanissayabhūtā dhammadesanāti ayaṃ sāro nāma, tasmim̐ “nāyaṃ sāro”ti asāradassino. **Te sāranti** te pana taṃ micchādiṭṭhiggahaṇaṃ gahetvā ṭhitā kāmavitakkādīnaṃ vasena micchāsaṅkappagocarā hutvā silasāraṃ samādhisāraṃ paññāsāraṃ vimuttisāraṃ vimuttiñāṇadassanasāraṃ “paramatthasāraṃ nibbānañca nādhigacchanti. **Sārañcāti** tameva silasārādisāraṃ “sāro nāmāyaṃ”ti, vuttappakārañca asāraṃ “asāro ayaṃ”ti ñatvā. **Te sāranti** te paṇḍitā evaṃ sammādassanaṃ gahetvā ṭhitā nekkhammasaṅkappādīnaṃ vasena sammāsaṅkappagocarā hutvā taṃ vuttappakāraṃ sāraṃ adhigacchantīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpattiṭṭhalādīni pāpuṇimsu. Sannipatitānaṃ sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Sāriputtattheravatthu¹ aṭṭhamānaṃ.

9. Nandattheravatthu

Yathā agāranti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto āyasmantaṃ Nandaṃ ārabha kathesi.

Satthā hi pavattitavaradhammacakko Rājagahaṃ gantvā Veḷuvane viharanto “puttaṃ me ānetvā dassethā”ti Suddhodanamahārājena pesitānaṃ sahasasahasaparivārānaṃ dasannaṃ dūtānaṃ sabbapacchato gantvā arahattappattena Kāḷudāyittherena gamanakālaṃ ñatvā maggavaṇṇaṃ² vaṇṇetvā

1. Aggasāvakaṅkavattu (Sī), Sañjayavattu (Syā)

2. Āgamanakālaṃ ñatvā saṭṭhimattāya gāthāya maggavaṇṇaṃ (Syā)

vīsatisahassakhīṇāsavaparivuto Kapilapuram̄ nīto ñāṭisamāgame pokkharavassam̄ atthuppattim̄ katvā **Vessantarajātakam̄**¹ kathetvā punadivase piṇḍāya pavitṭho “uttiṭṭhe nappamajjeyyā”²ti² gāthāya pitaram̄ sotāpattiphale patiṭṭhāpetvā “dhammañcare”³ti³ gāthāya Mahāpajāpatim̄ sotāpattiphale, rājānañca sakadāgāmiphale patiṭṭhāpesi. Bhattakiccāvasāne pana Rāhulamātuguṇakatham̄ nissāya **Candakinnarijātakam̄**⁴ kathetvā tato tatiyadivase⁵ Nandakumārassa abhisekagehappavesanavivāhamaṅgalesu pavattamānesu piṇḍāya pavisitvā Nandakumārassa hatthe pattam̄ datvā maṅgalam̄ vatvā uṭṭhāyāsanaṅ pakkamanto Nandakumārassa hatthato pattam̄ na gaṇhi. Sopi Tathāgatagāravena “pattam̄ vo bhante gaṇhathā”⁶ti vattum̄ nāsakkhi, evam̄ pana cintesi “sopānasīse pattam̄ gaṇhissatī”⁶ti. Satthā tasmim̄pi ṭhāne na gaṇhi. Itaro “sopānapādamūle gaṇhissatī”⁶ti cintesi. Satthā tatthāpi na gaṇhi. Itaro “rājaṅgaṇe gaṇhissatī”⁶ti cintesi. Satthā tatthāpi na gaṇhi. Kumāro nivattitukāmo aruciyā gacchanto Satthugāravena “pattam̄ gaṇhathā”⁶ti vatthum̄ na sakkoti. “Idha gaṇhissati, ettha gaṇhissatī”⁶ti cinto gacchati.

Tasmim̄ khaṇe aññā itthiyo tam̄ disvā Janapadakalyāṇiyā ācikkhim̄su “ayye Bhagavā Nandakumāram̄”⁶ gahetvā gato, tumhehi tam̄ vinā karissatī”⁶ti. Sā udakabindūhi paggharanteheva aḍḍhullikhitehi kesehi vegena gantvā “tuvaṭam̄ kho ayyaputta āgaccheyyāsī”⁶ti āha. Tam̄ tassā vacanam̄ tassa hadaye tiriyaṃ patitvā viya ṭhitam̄. Satthāpissa hatthato pattam̄ aggaṇhitvāva tam̄ vihāram̄ netvā “pabbajissasi Nandā”⁶ti āha. So Buddhagāravena “na pabbajissāmī”⁶ti avatvā “āma pabbajissāmī”⁶ti āha. Satthā “tena hi Nandam̄ pabbājethā”⁶ti-āha. Satthā Kapilapuram̄ gantvā tatiyadivase Nandam̄ pabbājesi.

Sattame divase Rāhulamātā kumāram̄ alaṅkaritvā Bhagavato santikam̄ pesesi “passa tāta etaṃ vīsatisahassasamaṇaparivutaṃ suvaṇṇavaṇṇam̄ brahmarūpivaṇṇam̄ samaṇam̄, ayaṃ te pitā, etassa mahantā nidhikumbhiyo ahesum̄. Tyāssa nikkhamanto paṭṭhāya na passāma, gaccha nam̄ dāyajjam̄ yācassu

1. Khu 6. 312 piṭṭhe.

2. Khu 1. 38 piṭṭhe.

3. Khu 1. 39 piṭṭhe.

4. Khu 5. 277 piṭṭhe.

5. Dutiyaḍivase (Sī, Ka)

6. Nandarājānam̄ (Sī, Ka)

‘Ahaṃ tāta kumāro, abhisekaṃ patvā cakkavattī bhavissāmi, dhanena me attho, dhanam me dehi. Sāmiko hi putto pitusantakassā’¹ti. Kumāro Bhagavato santikaṃ gantvāva pitusinehaṃ paṭilabhivā haṭṭhacitto “sukhā te samaṇa chāyā”²ti vatvā aññampi bahuṃ attano anurūpaṃ vadanto aṭṭhāsi. Bhagavā katabhattakicco anumodanaṃ katvā uṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi. Kumāropi “dāyajjaṃ me samaṇa dehi, dāyajjaṃ me samaṇa dehi”³ti Bhagavantaṃ anubandhi. Bhagavāpi kumāraṃ na nivattāpesi, parijanopi Bhagavatā saddhiṃ gacchantaṃ nivattetuṃ nāsakkhi. Iti so Bhagavatā saddhiṃ ārāmaṃeva agamāsi.

Tato Bhagavā cintesi “yaṃ ayaṃ pitusantakaṃ dhanam icchati, taṃ vaṭṭānugataṃ savighātaṃ, handassa bodhitale paṭiladdhaṃ sattavidhaṃ ariyadhanaṃ demi, lokuttaradāyajjassa naṃ sāmikaṃ¹ karomī”²ti. Atha kho Bhagavā āyasmantaṃ Sāriputtaṃ āmantesi “tena hi tvaṃ Sāriputta Rāhulakumāraṃ pabbājehi”³ti. Thero kumāraṃ pabbājesi. Pabbajite ca pana kumāre rañño adhimattaṃ dukkhaṃ uppajji, taṃ adhivāsetuṃ asakkonto Bhagavato nivedetvā “sādhu bhante, ayyā mātāpitūhi ananuññātaṃ puttaṃ na pabbājeyyūn”⁴ti varaṃ yāci. Bhagavā tassa taṃ varaṃ datvā punekadivasaṃ rājanivavesane katapātarāso ekamantaṃ nisinnena raññā “Bhante tumhākaṃ dukkarakārikakāle ekā devatā maṃ upasaṅkamitvā ‘putto te kālakato’⁵ti āha. Ahaṃ tassā vacanaṃ asaddahanto ‘na mayhaṃ putto bodhiṃ appatvā kālaṃ karotī’⁶ti paṭikkhipin”⁷ti vutte “idāni kiṃ saddahissatha, pubbepi aṭṭhikāni dassetvā ‘putto te mato’⁸ti vutte na saddahitvā”⁹ti imissā atthuppattiyā **Mahādhammapāla-jātakaṃ**² katesi. Gāthāpariyosāne rājā anāgāmi-phale patiṭṭhahi. Iti Bhagavā pitaraṃ tūsu phalesu patiṭṭhāpetvā bhikkhusaṃghaparivuto punadeva³ Rājagahaṃ gantvā tato Anāthapiṇḍikena Sāvattihim āgamanatthāya gahitapaṭiñño niṭṭhite Jetavane vihāre tattha gantvā vāsaṃ kappesi.

Evam Sathari Jetavane viharante āyasmā Nando ukkaṇṭhitvā bhikkhūnaṃ etamatthaṃ ārocesi “anabhirato ahaṃ āvuso brahmacariyaṃ carāmi,

1. Dāyādaṃ (Ka)

2. Khu 5. 214 piṭṭhe.

3. Punadivase (Ka)

na sakkomi brahmacariyaṃ sandhāretuṃ, sikkhaṃ paccakkhāya hīnāyāvattissāmi”ti. Bhagavā taṃ pavattiṃ sutvā āyasmanthaṃ Nandaṃ pakkosāpetvā etadavoca “saccaṃ kira tvaṃ Nanda sambahulānaṃ bhikkhūnaṃ evaṃ ārocesi ‘anabhirato āvuso brahmacariyaṃ carāmi, na sakkomi brahmacariyaṃ sandhāretuṃ, sikkhaṃ paccakkhāya hīnāyāvattissāmi’ti”. Evaṃ bhanteti. Kissa pana tvaṃ Nanda anabhirato brahmacariyaṃ carasi, na sakkosi brahmacariyaṃ sandhāretuṃ, sikkhaṃ paccakkhāya hīnāyāvattissasīti. Sākiyānī maṃ¹ bhante Janapadakalyāṇī gharā nikkhamantassa aḍḍhullikhitehi kesehi apaloketvā maṃ etadavoca “tuvaṃ kho ayyaputta āgaccheyyāsi”ti, so kho ahaṃ bhante taṃ anussaramāno anabhirato brahmacariyaṃ carāmi, na sakkomi brahmacariyaṃ sandhāretuṃ, sikkhaṃ paccakkhāya hīnāyāvattissāmi”ti.

Atha kho Bhagavā āyasmantaṃ Nandaṃ bāhāyaṃ gahetvā iddhibalena Tāvatisadevalokaṃ ānento antarāmagge ekasmiṃ jhāmakkhette jhāmakhāṇuke nisinnaṃ chinnakaṇṇanāsanaṅguṭṭhaṃ ekaṃ paluṭṭhamakkaṭṭiṃ dassetvā Tāvatisabhavane Sakkassa devaraṇṇo upaṭṭhānaṃ āgatāni kakuṭapādāni pañca accharāsātāni dassesi. (**Kakuṭapādānī**ti rattavaṇṇatāya pārevatapādasadisapādāni.)² Dassetvā ca panāha “taṃ kiṃ maññasi Nanda, katamā nu kho abhirūpatarā vā³ dassanīyatarā vā³ pāsādikatarā vā³ sākiyānī vā Janapadakalyāṇī, imāni vā pañca accharāsātāni kakuṭapādāni”ti. Taṃ sutvā āha “seyyathāpi sā bhante chinnakaṇṇanāsanaṅguṭṭhā paluṭṭhamakkaṭṭi, evameva kho bhante Sākiyānī Janapadakalyāṇī, imesaṃ pañcannaṃ accharāsātānaṃ upanidhāya saṅkhyampi na upeti, kalampi na upeti, kalabhāgampi na upeti, atha kho imāneva pañca accharāsātāni abhirūpatarāni ceva dassanīyatarāni ca pāsādikatarāni cā”ti. Abhirama Nanda, abhirama Nanda, ahaṃ te pāṭibhogo pañcannaṃ accharāsātānaṃ paṭilābhāya kakuṭapādānanti. Sace me bhante Bhagavā pāṭibhogo pañcannaṃ accharāsātānaṃ paṭilābhāya kakuṭapādānaṃ, abhiraṃsāmaṃ bhante Bhagavati⁴ brahmacariyeti.

1. Me (Syā) Udānaṭṭhakathāyaṃ Nandasuttavaṇṇanāyaṃ passitabbṃ.

2. () Syāma-potthake natthi.

3. Ca (Syā)

4. Bhagavā (Syā)

Atha kho Bhagavā āyasmantaṃ Nandaṃ gahetvā tattha antarahito Jetavaneyeva pāturahosi. Assosum kho bhikkhū “āyasmā kira Nando Bhagavato bhātā mātucchāputto accharānaṃ hetu brahmacariyaṃ carati, Bhagavā kirassa pāṭibhogo pañcannaṃ accharāsātānaṃ paṭilābhāya kakuṭapādānaṃ”ti. Atha kho āyasmato Nandassa sahāyakā bhikkhū āyasmantaṃ Nandaṃ bhatakavādena ca upakkitaṃ vādena ca samudācaranti “bhatako kirāyasmā Nando, upakkitako kirāyasmā Nando, accharānaṃ hetu brahmacariyaṃ carati. Bhagavā kirassa pāṭibhogo pañcannaṃ accharāsātānaṃ paṭilābhāya kakuṭapādānaṃ”ti. Atha kho āyasmā Nando sahāyakānaṃ bhikkhūnaṃ bhatakavādena ca upakkitaṃ vādena ca aṭṭiyamāno harāyamāno jigucchamāno eko vūpakaṭṭho appamatto ātāpī pahitatto viharanto na cirasseva yassatthāyakulaputtā sammadeva agārasmā anagāriyaṃ pabbajanti, tadanuttaraṃ brahmacariya pariyoṣānaṃ diṭṭheva dhamme sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja vihāsi, “khīṇā jāti, vusitaṃ brahmacariyaṃ, kataṃ karaṇīyaṃ, nāparaṃ itthattāyā”ti abbhaññāsi. Aññataro ca kho panāyasmā Nando arahataṃ ahoṣi.

Athekā devatā rattibhāge sakalaṃ Jetavanaṃ obhāsetvā Sathhāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā ārocesi “āyasmā bhante Nando Bhagavato bhātā mātucchāputto āsavānaṃ khayā anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja viharatī”ti. Bhagavatopi kho ñāṇaṃ udapādi “Nando āsavānaṃ khayā anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja viharatī”ti. Sopāyasmā Nando tassā rattiyā accayena Bhagavantaṃ upasaṅkamitvā vanditvā etadvoca “yaṃ me bhante Bhagavā pāṭibhogo pañcannaṃ accharāsātānaṃ paṭilābhāya kakuṭapādānaṃ, muñcāmahaṃ bhante Bhagavantaṃ etasmā paṭissavā”ti. Mayāpi kho te nanda cetasā ceto paricca vidito “Nando āsavānaṃ khayā anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja viharatī”ti. Devatāpi me etamatthaṃ ārocesi “āyasmā bhante Nando āsavānaṃ khayā anāsavaṃ cetovimuttiṃ paññāvimuttiṃ diṭṭheva dhamme sayāṃ abhiññā sacchikatvā upasampajja viharatī”ti. Yadeva kho te Nanda anupādāya

āsavehi cittaṃ vimuttaṃ, athāhaṃ mutto etasmā paṭissavāti. Atha kho Bhagavā etamatthaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imaṃ udānaṃ udānesi—

“Yassa nittiṇṇo paṅko, maddito kāmakaṇṭako.

Mohakkhayaṃ anuppatto, sukhadukkhesu na vedhatī sa bhikkhū”¹.

Athekadivasāṃ bhikkhū taṃ āyasmantaṃ Nandaṃ pucchimsu “āvuso Nanda pubbe tvam ‘ukkaṇṭhitomhī’²ti vadesi, idāni te kathan”²ti. Natthi me āvuso gihibhāvāya ālayoti. Taṃ sutvā bhikkhū “abhūtaṃ āyasmā Nando katheti, aññaṃ byākaroti, atīta-divasesu ‘ukkaṇṭhitomhī’²ti vatvā idāni ‘natthi me gihibhāvāya ālayo’²ti katheti”²ti gantvā Bhagavato ekamatthaṃ ārocesuṃ. Bhagavā “bhikkhave atīta-divasesu Nandassa attabhāvo ducchannagehasadiso ahosi, idāni succhannagehasadiso jāto. Ayaṃ hi dibbaccharānaṃ diṭṭhakālato paṭṭhāya pabbajitakiccassa matthakaṃ pāpetuṃ vāyamanto taṃ kiccaṃ patto”²ti² vatvā imā gāthā abhāsi—

13. “Yathā agāraṃ ducchannaṃ, vuṭṭhī samativijjhati.

Evaṃ abhāvitaṃ cittaṃ, rāgo samativijjhati.

14. Yathā agāraṃ succhannaṃ, vuṭṭhī na samativijjhati.

Evaṃ subhāvitaṃ cittaṃ, rāgo na samativijjhati”²ti.

Tattha **agāraṃ**ti yaṃkiñci gehaṃ. **Ducchannaṃ**ti virājacchannaṃ chiddāvachiddaṃ. **Samativijjhati**ti vassavuṭṭhi vinivijjhati. **Abhāvitaṃ**ti taṃ agāraṃ vuṭṭhi viya bhāvanāya rahitattā abhāvitaṃ cittaṃ rāgo samativijjhati. Na kevalaṃ rāgo, dosamohamānādayo sabbakilesā tathārūpaṃ cittaṃ ativiya vijjhantiyeva. **Subhāvitaṃ**ti samathavipassanābhāvanāhi subhāvitaṃ. Evarūpaṃ cittaṃ succhannaṃ gehaṃ vuṭṭhi viya rāgādayo kilesā ativijjhitaṃ na sakkontīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpattiphalādāni pāpuṇimsu. Mahājanassa desanā sātthikā ahosi.

Atha kho bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “āvuso Buddhā nāma acchariyā, Janapadakalyāṇiṃ nissāya ukkaṇṭhito nāmāyasmā

1. Khu 1. 104 piṭṭhe.

2. Taṃ kiccaṃ matthakaṃ pattoti (Ka)

Nando Satthārā devaccharā¹ āmisam katvā vinīto”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na bhikkhave idāneva, pubbepesa mayā mātugāmena palobhetvā vinītoyevā”ti vatvā atītam āhari—

Atīte Bārāṇasiyam Brahmadatte rajjam kārente Bārāṇasivāsī Kappaṭo² nāma vāṇijo ahosi. Tasseko gadrabho kumbhabhāram vahati, ekadivasena³ satta yojanāni gacchati. So ekasmiṃ samaye gadrabhabhārakehi saddhim Takkasilaṃ gantvā yāva bhaṇḍassa vissajjanam, tāva gadrabham caritum vissajjesi. Athassa so gadrabho parikhāpiṭṭhe caramāno ekam gadrabhim disvā upasaṅkami, sā tena saddhim paṭisanthāram karontī āha “kuto āgatosi”ti. Bārāṇasitoti. Kena kammenāti. Vāṇijjakammenāti. Kittakam bhāram vahasīti. Kumbhabhāranti. Ettakam bhāram vahanto kati yojanāni gacchasīti. Satta yojanānīti. Gatagataṭṭhāne te kāci pādaparikammapiṭṭhiparikammakarā atthīti. Natthīti. Evam sante mahādukkham nāma anubhosīti. Kiñcāpi hi tiracchānagatānam pādaparikammādikārakā nāma natthi, kāmasamyojanaghaṭṭanathāya pana evarūpaṃ katham kathesi. So tassā kathāya ukkaṇṭhi. Kappaṭopi bhaṇḍam vissajjetvā tassa santikam āgantvā “ehi tāta gamissāmā”ti āha. Gacchatha tumhe, nāham gamissāmīti. Atha nam punappunam yācitvā “anicchantam paribhāsetvā⁴ nam nessāmī”ti cintevā imam gāthamāha—

Patodam te karissāmi, soḷasaṅgulikaṇṭakam.

Lañchindissāmi te kāyam, evam jānāhi gadrabhā”ti.

Tam sutvā gadrabho “evam sante ahampi te kattabham jānissāmī”ti vatvā imam gāthamāha—

“Patodam me karissasi, soḷasaṅgulikaṇṭakam.

Purato patiṭṭhahitvāna, uddharitvāna pacchato.

Dantam⁵ te pātayissāmi, evam jānāhi kappaṭā”ti.

1. Devaccharāya (Ka)

2. Kappako (Syā)

3. Divase divase (Syā)

4. Bhāyetvā (Sī, Syā)

5. Bhaṇḍam (Syā)

Taṃ sutvā vāṇijo “kena nu kho kāraṇena esa evaṃ vadatī”ti cintetvā ito cito ca olokento taṃ gadrabhiṃ disvā “imāyesa evaṃ sikkhāpito bhavissati, “evarūpiṃ nāma te gadrabhiṃ ānessāmi”ti mātugāmena naṃ palobhetvā nessāmi”ti imaṃ gāthamāha—

“Catuppadim saṅkhamukhiṃ, nāriṃ sabbaṅgasobhiniṃ.
Bhariyaṃ te ānayissāmi, evaṃ jānāhi gadrabhā”ti.

Taṃ sutvā tuṭṭhacitto gadrabho imaṃ gāthamāha—

“Catuppadim saṅkhamukhiṃ, nāriṃ sabbaṅgasobhiniṃ.
Bhariyaṃ me ānayissasi, evaṃ jānāhi kappāṭa.
Kappāṭa bhiyyo gamissāmi, yojanāni catuddasā”ti.

Atha naṃ kappāṭo “tena hi ehi”ti gahetvā sakaṭṭhānaṃ agamāsi. So katipāhaccayena naṃ āha “nanu maṃ tumhe ‘bhariyaṃ te ānayissāmi’ti avocutthā”ti. Āma vuttaṃ, nāhaṃ attano kathaṃ bhindissāmi, bhariyaṃ te ānessāmi, vetanaṃ pana tuyhaṃ ekakasseva dassāmi, tuyhaṃ vetanaṃ dutiyassa¹ pahotu vā mā vā, tvameva jāneyyāsi. Ubhinnaṃ pana vo saṃvāsamanvāya puttā vijāyissanti, tehipi bahūhi saddhiṃ tuyhaṃ taṃ pahotu vā mā vā, tvameva jāneyyāsīti. Gadrabho tasmim kathenteyeva anapekkho ahoṣi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “tadā bhikkhave gadrabhī Janapadakalyāṇī ahoṣi, gadrabho Nando, vāṇijo ahameva. Evaṃ pubbepeṣa mayā mātugāmena palobhetvā vinīto”ti jātakam niṭṭhāpesīti.

Nandattheravatthu navamaṃ.

10. Cundasūkarikavatthu

Idha socetīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Cundasūkarikaṃ nāma purisaṃ ārabha kathesi.

1. Tuyhaṃ pana attadutiyassa (Sī), tuyhaṃ attano dutiyassa (Syā)

So kira pañcapanṇāsa vassāni sūkare vadhitvā khādanto ca vikkiṇanto ca jīvikaṃ kappesi. Chātakāle sakaṭena vīhiṃ ādāya janapadaṃ gantvā ekanālidvenālimattena gāmasūkarapotake kiṇitvā sakaṭaṃ pūretvā āgantvā pacchānivesane vajaṃ viya ekaṃ ṭhānaṃ parikkhipitvā¹ tattheva tesam nivāpaṃ ropetvā² tesu nānāgacche ca sarīramalañca khādītva vaḍḍhitesu yaṃ yaṃ māretukāmo hoti, taṃ taṃ āḷāne³ niccalaṃ bandhitvā sarīramaṃsassa uddhumāyitvā bahalabhāvattaṃ caturassamuggarena pothetvā “bahalamaṃso jāto”ti ñatvā mukhaṃ vivaritvā antare daṇḍakaṃ datvā lohathāliya⁴ pakkuthitaṃ⁵ uṇhodakaṃ mukhe āsiñcati. Taṃ kucchiraṃ pavisitvā pakkuthitaṃ⁵ karisaṃ ādāya adhobhāgena nikkhamati, yāva thokampi karisaṃ atthi, tāva āvilaṃ hutvā nikkhamati, suddhe udare acchaṃ anāvilaṃ hutvā nikkhamati. Athassa avasesaṃ udakaṃ piṭṭhiyaṃ āsiñcati. Taṃ kāḷacammaṃ uppāṭetvā gacchati. Tato tiṇukkāya lomāni jhāpetvā tikhīna⁶ asinā sīsaṃ chindati. Paggharaṇakaṃ lohitaṃ bhājanena paṭiggahetvā maṃsaṃ lohiteṇa madditvā⁷ pacitvā puttadāramajjhe nisinna khādītva sesaṃ vikkiṇāti. Tassa imināva niyāmena jīvikaṃ kappentassa pañcapanṇāsa vassāni atikkantāni. Tathāgate dhuravihāre vasante ekadīvasampi pupphamuṭṭhimattena pūjā vā kaṭacchumattaṃ bhikkhadānaṃ vā aññaṃ vā kiñci puññaṃ nāma nāhosi. Athassa sarīre rogo uppajji, jīvantasseva Avīcimahānirayasantāpo upaṭṭhahi. Avīcisantāpo nāma yojanasate ṭhatvā oloketassa akkhīnaṃ bhijjanasamattho⁸ pariḷāho hoti. Vuttampi cetam—

“Tassa ayomayā bhūmi, jalitā tejasāyutā.

Samantā yojanasataṃ, pharitvā tiṭṭhati sabbadā”ti⁹.

Nāgasenattherena panassa pākatikaggisantāpato adhimattatāya ayaṃ upamā vuttā “yathā mahārāja kūṭāgāramatto pāsāṇopi nerayikaggimhi pakkhitto khaṇena vilayaṃ gacchati. Nibbattasattā panettha

1. Paricchinditvā (Sī) 2. Nivāsāpetvā (Ka) 3. Āḷāhane (Syā, Ka)
 4. Lohanāliya (Syā) 5. Pakkaṭṭhitaṃ (Sī) 6. Tiṇhena (Sī, Syā)
 7. Vaḍḍhetvā (Sī) 8. Akkhīni bhindanasamattho (Syā, Ka)
 9. Ma 3. 222; Am 1. 140 piṭṭhesu.

kammabalena mātukucchigatā viya na vilīyantī”ti¹. Tassa tasmim̄ santāpe upaṭṭhite kammasarikkhako ākāro uppajji. Gehamajjheyeva sūkararavaṃ ravitvā jaṇṇukehi vicaranto puratthimavatthumpi pacchimavatthumpi gacchati. Athassa gehamānusakā taṃ daḷhaṃ gahetvā mukhaṃ pidahanti. Kammavipāko nāma na sakkā kenaci paṭibāhituṃ. So viravantova ito cito ca vicarati. Samantā sattasu gharesu manussā niddaṃ na labhanti. Maraṇabhayena tajjitassa pana bahinikkhamaṇaṃ nivāretuṃ asakkonto sabbo gehajano yathā antoṭhito bahi vicarituṃ na sakkoti, tathā gehadvārāni thaketvā bahigeḥaṃ parivāretvā rakkhanto acchati. Itaro antogeheyeva nirayasantāpena viravanto ito cito ca vicarati. Evaṃ sattadivasāni vicarivā aṭṭhame² divase kālaṃ katvā Avīcimahāniraye nibbatti. Avīcimahānirayo **Devadūtasuttena**³ vaṇṇetabboti.

Bhikkhū tassa gharadvārena gacchantā taṃ saddaṃ sutvā “sūkarasaddo”ti saññino hutvā vihāraṃ gantvā Satthu santike nisinnā evamāhaṃsu “bhante Cundasūkarikassa gehadvāraṃ pidahitvā sūkarānaṃ māriyamānānaṃ ajjasattamo divaso, gehe kāci maṅgalakiriyā bhavissati maññe. Ettake nāma bhante sūkare mārentassa ekampi mettacittaṃ vā kāruññaṃ vā natthi, na vata no evarūpo kakkhaḷo pharusso satto diṭṭhapubbo”ti. Satthā “na bhikkhave so ime sattadivase⁴ sūkare māreti, kammasarikkhakaṃ panassa vipākaṃ udapādi, jīvantasseva Avīcimahānirayasantāpo upaṭṭhāsi. So tena santāpena satta divasāni sūkararavaṃ ravanto antonivesane vicarivā ajja kālaṃ katvā Avīcimhi nibbatto”ti vatvā “bhante idha loke evaṃ socitvā puna gantvā socanaṭṭhāneyeva nibbatto”ti vutte “āma bhikkhave, pamattā nāma gahaṭṭhā vā hontu pabbajitā vā, ubhayattha socantiyevā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

15. “Idha socati pecca socati,
Pāpakārī ubhayattha socati.
So socati so vihaññati,
Disvā kammakiliṭṭhamattano”ti.

1. Khu 11. 69 piṭṭhe.

3. Ma 3. 216; Am̄ 1. 137 piṭṭhesu.

2. Sattame (Sī)

4. Imesu sattadivasesu (Ka)

Tattha **pāpakārī**ti nānappakārassa pāpakamassa kārako puggalo “akataṃ vata me kalyāṇaṃ, kataṃ pāpaṃ”ti ekaṃseneva maraṇasamaye **idha socati**, idamassa kammascanaṃ. Vipākaṃ anubhavanto pana **pecca socati**, idamassa paraloke vipākasocanaṃ. Evaṃ so **ubhayattha socati**yeva. Teneva kāraṇena jīvamānoyeva **so** Cundasūkarikopi **socati**. **Disvā kammakiliṭṭhanti** attano kiliṭṭhakammaṃ passitvā nānappakāraṃ vilapanto vihaññatīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātātī.

Cundasūkarikavatthu dasamaṃ.

11. Dhammika-upāsakavatthu

Idha modatīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Dhammika-upāsakaṃ ārabha kathesi.

Sāvatthiyaṃ kira pañcasatā Dhammika-upāsakā nāma ahesuṃ. Tesu ekekassa pañca pañca upāsakasatāni parivārā. Yo tesam jeṭṭhako, tassa satta puttā satta dhītaro. Tesu ekekassa ekekā salākayāgu salākabhattaṃ pakkhikabhattaṃ nimantanabhattaṃ uposathikabhattaṃ āgantukabhattaṃ saṃghabhattaṃ vassāvāsikaṃ ahoṣi. Tepi sabbeva anujātaputtā nāma ahesuṃ. Iti cuddasannaṃ puttānaṃ bhariyāya upāsakassāti soḷasa salākayāgu-ādīni pavattanti. Iti so saputtadāro sīlavā kalyāṇadhammo dānasaṃvibhāgarato ahoṣi. Athassa aparabhāge rogo uppajji, āyusaṅkhāro parihāyi. So dhammaṃ sotukāmo “aṭṭha vā me soḷasa vā bhikkhū pesethā”ti Satthu santikaṃ paḥiṇi. Satthā pesesi. Te gantvā tassa mañcaṃ parivāretvā paññattesu āsanesu nisinnā. “Bhante ayyānaṃ me dassanaṃ dullabhaṃ bhavissati, dubbalomhi, etaṃ me suttaṃ sajjhāyathā”ti vutte kataṃ suttaṃ sotukāmo upāsakāti. “Sabbabuddhānaṃ avijahitaṃ Satipaṭṭhānasuttan”ti vutte “ekāyano ayaṃ bhikkhave maggo sattānaṃ

visuddhiyā”¹ti¹ suttantaṃ paṭṭhapesuṃ. Tasmim̄ khaṇe chahi devalokehi sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitā sahasasindhavayuttā diyaḍḍhajojanasatikā cha rathā āgamimsu. Tesu ṭhitā devatā “amhākaṃ devalokaṃ nessāma, amhākaṃ devalokaṃ nessāma, ambho mattikabhājanaṃ bhinditvā suvaṇṇabhājanaṃ gaṇhanto viya amhākaṃ devaloke abhiramituṃ idha nibbattāhi, amhākaṃ devaloke abhiramituṃ idha nibbattāhi”²ti vadimsu. Upāsako dhammassavanantarāyaṃ anicchanto “āgametha āgamethā”³ti āha. Bhikkhū “amhe vāreti”⁴ti saññāya tuṇhī ahesuṃ.

Athassa puttadhītaro “amhākaṃ pitā pubbe dhammassavanena atitto ahosi, idāni pana bhikkhū pakkosāpetvā sajjhāyaṃ kāretvā sayameva vāreti, maraṇassa abhāyanakasatto nāma natthī”⁵ti viravimsu. Bhikkhū “idāni anokāso”⁶ti uṭṭhāyāsanaṃ pakkamimsu. Upāsako thokaṃ vītināmetvā satim̄ paṭilabhivā putte pucchi “kasmā kandathā”⁷ti. “Tāta tumhe bhikkhū pakkosāpetvā dhammaṃ suṇantā sayameva vārayittha, atha mayaṃ maraṇassa abhāyanakasatto nāma natthī”⁸ti kandimhāti. Ayyā pana kuhinti. “Anokāso”⁹ti uṭṭhāyāsanaṃ pakkantā tātāti. “Nāhaṃ ayyehi saddhim̄ kathemī”¹⁰ti vutte atha kena saddhim̄ kathetāti. Chahi devalokehi devatā cha rathe alaṅkaritvā ādāya ākāse ṭhatvā “amhākaṃ devaloke abhirama, amhākaṃ deva loke abhiramā”¹¹ti saddaṃ karonti, tāhi saddhim̄ kathemīti. Kuhim̄ tāta rathā, na mayaṃ passāmāti. Atthi pana mayhaṃ ganthitāni pupphānīti. Atthi tātāti. Kataro devaloko ramaṇīyoti. Sabbabodhisattānaṃ Buddhamātāpitūnaṅca vasitaṭṭhānaṃ Tusitabhavanaṃ ramaṇīyaṃ tātāti. Tena hi “Tusitabhavanato āgatarathe laggatū”¹²ti pupphadāmaṃ khipathāti. Te khipimsu. Tam̄ rathadhure laggitvā ākāse olambi. Mahājano tadeva passati, rathaṃ na passati. Upāsako “passathetaṃ pupphadāmaṃ”¹³ti vatvā “āma passāmā”¹⁴ti vutte “etaṃ Tusitabhavanato āgatarathe olambati. Ahaṃ Tusitabhavanaṃ gacchāmi, tumhe mā cintayittha, mama santike nibbattitukāmā hutvā mayā kataniyāmeneva puññāni karoṭhā”¹⁵ti vatvā kālaṃ katvā rathe patiṭṭhāsī.

1. Dī 2. 231; Ma 1. 70 piṭṭhesu.

Tāvadevassa tigāvutappamāṇo saṭṭhisakaṭabhārālaṅkārapaṭimaṇḍito attabhāvo nibbatti, accharāsahassaṃ parivāresi, pañcavīsatiyojanikaṃ kanakavimānaṃ pāturahosi. Tepi bhikkhū vihāraṃ anuppatte Satthā pucchi “sutā bhikkhave upāsakena dhammadesanā”¹. Āma bhante, antarāyeva pana “āgamethā”¹ti vāresi. Athassa puttadhītarō kandimsu. Mayaṃ “idāni anokāso”¹ti uṭṭhāyāsanaṃ nikkhantāti. Na so bhikkhave tumhehi saddhiṃ kathesi, chahi devalokehi devatā cha rathe alaṅkaritvā āharitvā taṃ upāsakaṃ pakkosimsu. So dhammadesanāya antarāyaṃ anicchanto tāhi saddhiṃ kathesīti. Evaṃ bhanteti. Evaṃ bhikkhaveti. Idāni kuhiṃ nibbattoti. Tusitabhavane bhikkhaveti. Bhante idāni idha ñātimajjhe modamāno vicaritvā idāneva gantvā puna modanaṭṭhāneyeva nibbattoti. “Āma bhikkhave, appamattā hi gahaṭṭhā vā pabbajitā vā sabbattha modantiyevā”¹ti vatvā imaṃ gāthamāha—

16. “Idha modati pecca modati,
Katapuñño ubhayattha modati.
So modati so pamodati,
Disvā kammavisuddhimattano”¹ti.

Tattha **katapuñño**ti nānappakārassa kusalassa kāraṅko puggalo “akataṃ vata me pāpaṃ, kataṃ me kalyāṇaṃ”¹ti idha kammamodanena, pecca vipākamodanena modati. Evaṃ **ubhayattha modati** nāma.

Kammavisuddhinti Dhammika-upāsakopi attano kammavisuddhiṃ puññakammasampattiṃ disvā kālakiriyato pubbe idhalokepi modati, kālaṃ katvā idāni paralokepi atimodatiyevāti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Dhammika-upāsakavatthu ekādasamaṃ.

1. Tumhehi bhikkhave upāsakassa dhammo desitoti (Ka)

12. Devadattavatthu

Idha tappatīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Devadattaṃ ārabba kathesi.

Devadattassa vatthu pabbajitakā lato paṭṭhāya yāva pathavippavesanā Devadattaṃ ārabba bhāsītāni sabbāni jātakāni vitthāretvā kathitaṃ. Ayaṃ panettha saṅkhepo—Satthari Anupiyaṃ nāma Mallānaṃ nigamo atthi, taṃ nissāya Anupiyambavane viharanteyeva Tathāgatassa lakkhaṇapaṭiggahaṇadivaseyeva asītisahassehi ñātikulehi “rājā vā hotu, Buddho vā, khattiyaparivārova vicarissatī”ti asītisahassaputtā paṭiññātā. Tesu yebhuyyena pabbajitesu Bhaddiyaṃ nāma rājānaṃ Anuruddhaṃ Ānandaṃ Bhaguṃ Kimilāṃ¹ Devadattanti ime cha Sakyē apabbajante disvā “mayāṃ attano putte pabbājema, ime cha Sakyā na ñātakā maññe, kasmā² na pabbajantī”ti kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ. Atha kho Mahānāmo Sakyō Anuruddhaṃ upasaṅkamitvā “tāta amhākaṃ kulā pabbajito natthi, tvaṃ vā pabbaja³, ahaṃ vā pabbajissāmī”ti āha. So pana sukhumālo hoti sampannabhogo, “natthī”tivacanampi tena na sutapubbaṃ. Ekadivasañhi tesu chasu khattiyesu guḷakīḷaṃ kīḷantesu Anuruddho pūvena parājīto pūvatthāya paṇiṇi, athassa mātā pūve sajjetvā paṇiṇi. Te khāditvā puna kīḷimsu. Punappunaṃ tasseva parājayo hoti. Mātā panassa pahite pahite tikkhattuṃ pūve paṇiṇitvā catutthavāre “pūvā natthī”ti paṇiṇi. So “natthī”ti vacanassa asutapubbattā “esāpekā pūvavikati bhavissatī”ti maññamāno “natthipūvaṃ me āharathā”ti pesesi. Mātā panassa “natthipūvaṃ kira ayye dethā”ti vutte “mama puttena ‘natthī’ti padaṃ na sutapubbaṃ, iminā pana upāyena naṃ etamatthaṃ jānāpessāmī”ti tucchāṃ suvaṇṇapātīṃ aññāya suvaṇṇapātīyā paṭikujjitvā pesesi. Nagarapariggāhikā devatā cintesuṃ “Anuruddhasakyena annabhārakāle attano bhāgabhattaṃ Upariṭṭhapaccekabuddhassa datvā ‘natthīti me vacanassa savanaṃ mā hotu, bhojanuppattī⁴ ṭṭhānājānaṃ mā hotū”ti patthanā katā, sacāyaṃ tucchapātīṃ passissati, devasamāgamaṃ pavisitūṃ na labhissāma, sīsampi no sattadhā phaleyyā”ti.

1. Kimbilāṃ (Sī, Syā)

2. Tasmā (Sī)

3. Pabbajissasi (Sī, Ka) Vi 4. 336 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

4. Bhojanuppattiyā (Sī)

Atha nam pātim dibbapūvehi puṇṇam akaṃsu. Tassā guḷamaṇḍale ṭhapetvā ugghāṭitamattāya pūvagandho sakalanagare chādetvā ṭhito. Pūvakhaṇḍam mukhe ṭhapitamattameva sattarasaharaṇīśahassāni anuphari.

So cintesi “nāham mātu piyo, ettakam me kālam imam natthipūvam nāma na paci, ito paṭṭhāya aññam pūvam nāma na khādissāmi”ti, so geham gantvāva mātaram pucchi “amma tumhākam aham piyo, appiyo”ti. Tāta ekakkhino akkhi viya ca hadayam viya ca ativiya piyo me ahoṣīti. Atha kasmā ettakam kālam mayham natthi pūvam na pacittha ammāti. Sā cūḷupaṭṭhākam pucchi “atthi kiñci pātiyam tātā”ti “paripuṇṇā ayye pāti pūvehi, evarūpā pūvā nāma me na diṭṭhapubbā”ti ārocesi. Sā cintesi “mayham putto puññavā katābhinihāro bhavissati, devatāhi pātim pūretvā pūvā pahitā bhavissanti”ti. Atha nam putto amma ito paṭṭhāyāham aññam pūvam nāma na khādissāmi, natthipūvameva paceyyāsīti. Sāpissa tato paṭṭhāya “pūvam khāditukāmomhī”ti vutte tucchapāttimeva aññāya pātiyā paṭikujjitvā pesesi. Yāva agāramajjhe vasi, tāvassa devatāva pūve¹ pahiṇiṃsu.

So ettakampi ajānanto pabbajjam nāma kim jānissati. Tasmā “kā esā pabbajjā nāmā”ti bhātaram pucchitvā ohāritakesamassunā kāsāyanivatthena kaṭṭhattharake² vā bidalamañcake vā³ nipajjitvā viṇḍāya carantena viharitabbam. “Esā pabbajjā nāmā”ti vutte “bhātika aham sukhumālo. Nāham sakkhissāmi pabbajitun”ti āha. Tena hi tāta kammantam uggahetvā gharāvāsam vasa. Na hi sakkā amhesu ekena apabbajitunti. Atha nam “ko esa kammanto nāmā”ti pucchi. Bhattuṭṭhānaṭṭhānampi ajānanto kulaputto kammantam nāma kim jānissatīti. Ekadivasam hi tiṇṇam khattiyānam kathā udapādi “bhattam nāma kuhiṃ uṭṭhahatī”ti. Kimilo āha “koṭṭhe uṭṭhahatī”ti. Atha nam Bhaddiyo “tvam bhattassa uṭṭhānaṭṭhānam na jānāsi, bhattam nāma ukkhaliyam uṭṭhahatī”ti āha. Anuruddho “tumhe dvepi na jānātha, bhattam nāma ratanamakuḷāya suvaṇṇapātiyam uṭṭhahatī”ti āha.

1. Devatā dibbapūve (Syā)

2. Kaṭṭhatthare (Ka)

3. Viraḷamañcake vā (Ka)

Tesu kira ekadivasam̄ Kimilo koṭṭhato vīhī otāriyamāne disvā “ete koṭṭheveva jātā”ti saññī ahoṣi. Bhaddiyo ekadivasam̄ ukkhalito bhattam̄ vaḍḍhiyamānam̄ disvā “ukkhalīyaññeva uppannam̄”ti saññī ahoṣi. Anuruddhena pana neva vīhī koṭṭentā, na bhattam̄ pacantā, na vaḍḍhentā diṭṭhapubbā, vaḍḍhetvā pana purato ṭhapitameva passati. So bhuñjitukāmakāle “bhattam̄ pātiyam̄ uṭṭhahatī”ti saññamakāsi. Evam̄ tayopi te bhattuṭṭhānaṭṭhānam̄ na jānanti. Tenāyam̄ “ko esa kammanto nāmā”ti pucchitvā “paṭhamam̄ khettam̄ kasāpetabban”ti ādikam̄ sam̄vacchare sam̄vacchare kattabbam̄ kiccam̄ sutvā “kadā kammantānam̄ anto paññāyissati, kadā mayam̄ appossukkā bhoge bhuñjissāmā”ti vatvā kammantānam̄ apariyantatāya akkhātāya¹ “tena hi tvaññeva gharāvāsam̄ vasa, na mayham̄ etenattho”ti mātaram̄ upasaṅkamitvā “anujānāhi mam̄ amma, pabbajissāmī”ti vatvā tāya nānappakārehi tikkhattum̄ paṭikkhipitvā “sace te saḥāyako Bhaddiyarājā pabbajissati, tena saddhim̄ pabbajāhī”ti vutte tam̄ upasaṅkamitvā “mama kho samma pabbajjā tava paṭibaddhā”ti vatvā tam̄ nānappakārehi saññāpetvā sattame divase attanā saddhim̄ pabbajanatthāya paṭiññam̄ gaṇhi.

Tato Bhaddiyo Sakyarājā Anuruddho Ānando Bhagu Kimilo Devadattoti ime cha khattiyā Upālikappakasattamā devā viya dibbasampattim̄ sattāham̄ sampattim̄ anubhavitvā uyyānam̄ gacchantā viya caturaṅginiyā senāya nikkhamitvā paravisayam̄ patvā rājāṇāya senam̄ nivattāpetvā paravisayam̄ okkamimsu. Tattha cha khattiyā attano attano ābharaṇāni omuñcitvā bhaṇḍikam̄ katvā “handā bhaṇe Upāli nivattassu, alam̄ te ettakam̄ jīvikāyā”ti tassa adamsu. So tesam̄ pādāmūle parivattitvā paridevitvā tesam̄ āṇam̄ atikkamitum̄ asakkonto uṭṭhāya tam̄ gahetvā nivatti. Tesam̄ dvidhā jātakāle² vanam̄ ārodanappattam̄ viya pathavīkampamānākārappattā viya ahoṣi. Upāli kappakopi thokam̄ gantvā nivattitvā “caṇḍā kho Sākiyā, ‘iminā kumārā nippātītā’ti ghāteyyumpi mam̄. Ime hi nāma Sakyakumārā evarūpaṃ sampattim̄ pahāya imāni anagghāni ābharaṇāni kheḷapiṇḍam̄ viya chaḍḍetvā pabbajissanti,

1. Akkhayātāya (Ka)

2. Bhijjitakāle (Ka)

kimaṅgaṃ paṇāhan”ti bhaṇḍitaṃ omuñcitvā tāni ābharaṇāni rukkhe laggetvā “atthikā gaṇhantū”ti vatvā tesāṃ santikaṃ gantvā tehi “kasmā nivattosī”ti puṭṭho tamatthaṃ ārocesi. Atha naṃ te ādāya Satthu santikaṃ gantvā “mayāṃ bhante Sākiyā nāma mānanissitā, ayaṃ amhākaṃ dīgharattaṃ paricārako, imaṃ paṭhamataram pabbājetha, mayamassa abhivādanādīni karissāma, evaṃ no māno nimmānāyissatī”ti vatvā taṃ paṭhamataram pabbājetvā pacchā sayāṃ pabbajimsu. Tesu āyasmā Bhaddiyo teneva antaravassena tevijjo ahoṣi. Āyasmā Anuruddho dibbacakkhuko hutvā pacchā **Mahāvītakkasuttam**¹ sutvā arahattaṃ pāpuṇi. Āyasmā Ānando sotāpatti-phale patiṭṭhahi. Bhagutthero ca Kimilatthero ca aparabhāge vipassanaṃ vaḍḍhetvā arahattaṃ pāpuṇimsu. Devadatto pothujjanikaṃ iddhiṃ patto.

Aparabhāge Satthari Kosambiyāṃ viharante sasāvaka-saṃghassa Tathāgatassa mahanto lābhasakkāro nibbatti. Vatthabhesajjādihattā manussā vihāraṃ pavisitvā “kuhiṃ Satthā, kuhiṃ Sāriputtatthero, kuhiṃ Mahāmogallānatthero, kuhiṃ Mahākassapatthero, kuhiṃ Bhaddiyatthero, kuhiṃ Anuruddhatthero, kuhiṃ Ānandatthero kuhiṃ Bhagutthero, kuhiṃ Kimilatthero”ti asītimahāsāvakaṇaṃ nisinnaṭṭhānaṃ oloketā vicaranti. “Devadattatthero kuhiṃ nisinno vā, ṭhito vā”ti pucchanto nāma natthi. So cintesi “ahampi etehi saddhiṃnēva pabbajito, etepi khattiyapabbajitā, ahampi khattiyapabbajito, lābhasakkārahattā manussā eteyeva pariyesanti, mama nāmaṃ gaheṭāpi natthi. Kena nu kho saddhiṃ ekato hutvā kaṃ pasādetvā mama lābhasakkāraṃ nibbatteyyan”ti. Athassa etadahosi “ayaṃ kho rājā Bimbisāro paṭhamadassaneneva ekādasahi nahutehi saddhiṃ sotāpatti-phale patiṭṭhito, na sakkā etena saddhiṃ ekato bhavituṃ, Kosalaraññāpi saddhiṃ na sakkā bhavituṃ. Ayaṃ kho pana rañño putto Ajātasattu kumāro kassaci guṇadose na jānāti, etena saddhiṃ ekato bhavissāmī”ti. So Kosambito Rājagahaṃ gantvā kumārakavaṇṇaṃ abhinimminivā cattāro āsīvise catūsu hatthapādesu ekaṃ gīvāya

1. Am 3. 62 piṭṭhe.

pilandhitvā ekaṃ sīse cumbaṭakaṃ¹ katvā ekaṃ ekaṃsaṃ karitvā imāya ahimekhalāya ākāsaṭo oruyha Ajātasattussa ucchaṅge nisīditvā tena bhītena “kosi tvaṃ”ti vutte “ahaṃ Devadatto”ti vatvā tassa bhayavinodanattamaṃ taṃ attabhāvaṃ paṭisaṃharitvā² saṃghāṭipattacīvaradhara purato ṭhatvā taṃ pasādetvā lābhasakkāraṃ nibbatesi. So lābhasakkārābhībhūto “ahaṃ bhikkhusaṃghaṃ pariharissāmi”ti pāpakaṃ cittaṃ uppādetvā saha cittuppādena iddhitto parihāritvā Sattāhāraṃ Veḷuvanavīhāre sarāṅjikāya parisāya dhammaṃ desentaṃ vanditvā utṭhāyāsanaṃ añjaliṃ paggayha “Bhagavā bhante etarahi jīṇṇo vuḍḍho mahallako, apposukko diṭṭhadhammasukhavīhāraṃ anuyuñjatu, ahaṃ bhikkhusaṃghaṃ pariharissāmi, niyyādetha me bhikkhusaṃghaṃ”ti vatvā Sattāhāraṃ kheḷāsakavādena apasādetvā paṭikkhitto anattamaṃ imaṃ paṭhamaṃ Tathāgate āghātaṃ bandhitvā pakkāmi.

Athassa Bhagavā Rājagahe pakāsaṇīyakammaṃ kāresi. So “paricatto dāni ahaṃ samaṇena Gotamena, idānissa anattamaṃ karissāmi”ti Ajātasattumaṃ upasaṅkamitvā “pubbe kho kumāra manussā dīghāyukā, etarahi appāyukā. Ṭhānaṃ kho panetaṃ vijjati, yaṃ tvaṃ kumārova samāno kālaṃ kareyyāsi, tena hi tvaṃ kumāra pītaṃ hantvā rājā hohi, ahaṃ Bhagavantaṃ hantvā Buddho bhavissāmi”ti vatvā tasmaṃ rajje patiṭṭhite Tathāgatassa³ vadhāya purise payojetvā tesu sotāpattiphalāṃ patvā nivattesu sayāṃ Gijjhakūṭapabbataṃ abhiruhitvā “ahameva samaṇaṃ Gotamaṃ jīvitaṃ voropessāmi”ti silaṃ pavijjhivā ruhiruppādakakammaṃ katvā imināpi upāyena māretuṃ asakko puna Nāḷāgiriṃ vissajjāpesi. Tasmaṃ āgacchante Ānandatthero attano jīvitaṃ Sattu pariccajitvā purato aṭṭhāsi. Sattā nāgaṃ dametvā nagarā nikkhamitvā vīhāraṃ gantvā anekasahasseehi upāsakehi abhihaṭaṃ mahādānaṃ paribhuñjitvā tasmaṃ divase sannipattitānaṃ aṭṭhārasakotisaṅkhātānaṃ Rājagahavāsīnaṃ anupubbim kathaṃ kathekva caturāsītiyā paṇasahasānaṃ dhammābhisamaye jāte “aho āyasmā Ānando mahāguṇo, tathārūpe nāma hatthināge āgacchante attano jīvitaṃ

1. Cumbaṭakaṃ (ka)

2. Vijahitvā (Ka)

3. Tathāgataṃ (Ka)

pariccajivā Satthu puratova aṭṭhāsi”ti therassa guṇakathaṃ sutvā “na bhikkhave idāneva, pubbepesa mamatthāya jīvitāṃ pariccajīyevā”ti vatvā bhikkhūhi yācito **Cūlahamsa**¹**mahāhamsa**²**kakkaṭakajātakāni**³ kathesi. Devadattassāpi kammaṃ neva pākaṭaṃ, tathā rañño mārāpitattā, na vadhakānaṃ payojitattā, na silāya paviddhattā⁴ pākaṭaṃ ahosi, yathā Nālāgirihatthino vissajjitattā. Tadā hi mahājano “rājāpi Devadatteneva mārāpito, vadhakopi payojito, silāpi apaviddhā. Idāni pana tena Nālāgiri vissajjāpito, evarūpaṃ nāma pāpakāṃ gahetvā rājā vicarati”ti kolāhalamakāsi.

Rājā mahājanassa kathaṃ sutvā pañca thālipākasatāni nīharāpetvā na puna tassūpaṭṭhānaṃ agamāsi, nāgarāpissa kulaṃ upagatassa bhikkhāmattampī na adamsu. So parihīnalābhasakkāro kohaññena jīvitukāmo Satthāraṃ upasaṅkamtivā pañca vatthūni yācitvā Bhagavatā “alaṃ Devadatta, yo icchati, so āraññako hotū”ti paṭikkhitto kassāvuso vacanaṃ sobhanaṃ, kiṃ Tathāgatassa udāhu mama, ahañhi ukkaṭṭhavasena evaṃ vadāmi “sādhu bhante bhikkhū yāvajīvaṃ āraññakā assu, piṇḍapātikā, paṃsukūlikā, rukkhāmūlikā, macchamaṃsaṃ na khādeyyun”ti. “Yo dukkhā muccitukāmo, so mayā saddhim āgacchatū”ti vatvā pakkāmi. Tassa vacanaṃ sutvā ekacce navakapabbajitā mandabuddhino “kalyāṇaṃ Devadatto āha, etena saddhim vicarissāmā”ti tena saddhim ekato ahesuṃ. Iti so pañcasatehi bhikkhūhi saddhim tehi pañcahi vatthūhi lūkhappasannaṃ janaṃ saññāpento kulesu viññāpetvā viññāpetvā bhuñjanto saṃghabhedāya parakkami. So Bhagavatā “saccaṃ kira tvaṃ Devadatta saṃghabhedāya parakkamasi cakkabhedāyā”ti puṭṭho “saccaṃ Bhagavā”ti vatvā “garuko kho Devadatta saṃghabhedo”ti-ādīhi ovaḍitopi Satthu vacanaṃ anādiyivā pakkanto āyasmantaṃ Ānandaṃ Rājagahe piṇḍāya carantaṃ disvā “ajjatagge dānāhaṃ āvuso Ānanda aññatreva Bhagavatā, aññatra bhikkhusaṃghā uposathaṃ karissāmi, saṃghakammaṃ karissāmi”ti āha. Thero tamatthaṃ Bhagavato ārocesi. Taṃ viditvā Satthā uppannadhammasaṃvego hutvā

1. Khu 5. 326; Khu 6. 83 piṭṭhesu.

3. Khu 5. 78 piṭṭhe.

2. Khu 6. 90 piṭṭhe.

4. Pavijjhittattā (Ka)

“Devadatto sadevakassa lokassa anathanissitaṃ attano Avīcimhi paccanakakammaṃ karotī”ti vitakketvā—

“Sukarāni asādhūni, attano ahitāni ca.

Yaṃ ve hitaṅca sādhuṅca, taṃ ve paramadukkaraṃ”ti¹—

Imaṃ gāthaṃ vatvā puna imaṃ udānaṃ udāneti—

“Sukaraṃ sādhunā sādhu, sādhu pāpena dukkaraṃ,

Pāpaṃ pāpena sukaraṃ, pāpamariyehi dukkaraṃ”ti².

Atha kho Devadatto uposathadivase attano parisāya saddhiṃ ekamantaṃ nisīditvā “yassimāni pañca vatthūni khamanti, so salākaṃ gaṇhatū”ti vatvā pañcasatehi vajjiputtakehi navakehi appakataññūhi salākāya gahitāya saṅghaṃ bhinditvā te bhikkhū ādāya Gayāsisaṃ agamāsi. Tassa tatha gatabhāvaṃ sutvā Satthā tesāṃ bhikkhūnaṃ ānayanatthāya dve aggasāvake pesesi. Te tatha gantvā ādesanāpāṭihāriyānusāsaniyā ceva iddhipāṭihāriyānusāsaniyā ca anusāsantā te amataṃ pāyetvā ādāya ākāseṇa āgamimsu. Kokālikopi kho “uṭṭhehi āvuso Devadatta, nītā te bhikkhū Sāriputtamoggallānehi, nanu tvaṃ mayā vutto ‘mā āvuso Sāriputtamoggallāne vissāsī’ti. Pāpicchā Sāriputtamoggallānā, pāpikānaṃ icchānaṃ vasāṃ gatā”ti vatvā jaṇṇukena hadayamajjhe pahari, tassa tattheva uṇhaṃ lohitaṃ mukhato uggañchi. Āyasmantaṃ pana Sāriputtaṃ bhikkhusaṅghaparivutaṃ ākāseṇa āgacchantaṃ disvā bhikkhū āhaṃsu “bhante āyasmā Sāriputto gamanakāle attadutiyo gato, idāni mahāparivāro āgacchanto sobhatī”ti. Satthā “na bhikkhave idāneva Sāriputto sobhati, pubbe tiracchānayaniyaṃ nibbatakkālepi mayhaṃ putto mama santikaṃ āgacchanto sobhiyevā”ti vatvā—

“Hoti sīlavataṃ attho, paṭisanthāravuttinaṃ.

Lakkhaṇaṃ passa āyantaṃ, ñātisaṅghapurakkhataṃ.

Atha passasi’maṃ kāḷaṃ, suvihīnaṃva ñātibhi”ti³—

1. Khu 1. 38; Vi 4. 361 piṭṭhesu. 2. Khu 1. 150 piṭṭhe Udāne. 3. Khu 5. 3 piṭṭhe.

idaṃ jātakam kathesi. Puna bhikkhūhi “bhante Devadatto kira dve aggasāvake ubhosu passesu nisīdāpetvā ‘Buddhalīlāya dhammam desessāmī’ ti tumhākam anukiriyaṃ karotī” ti vutte “na bhikkhave idāneva, pubbepesa mama anukiriyaṃ kātum vāyami, na pana sakkhī” ti vatvā—

“Api vīraka passesi, sakuṇam mañjubhāṇakam.
Mayūragīvasaṅkāsam, patim mayham saviṭṭhakam.

Udakathalacarassa pakkhino,
Niccām āmakamacchabhōjino.
Tassānukaram saviṭṭhako,
Sevāle paliguṇṭhito mato” ti¹—

ādinā jātakam vatvā aparāparesupi divasesu tathānurūpameva katham ārabha—

“Acāri vatāyam vitudam vanāni,
Kaṭṭhaṅgarukkhesu asārakesu.
Athā’ sadā khadiram jātasāram,
Yattha’ bbhidā garuḷo uttamaṅgan” ti².

“Lasī ca te nipphalitā, matthako ca padālito.
Sabbā te phāsukā bhaggā, ajja kho tvaṃ virocasi” ti³—

evamādīni jātakāni kathesi. Puna “akataññū Devadatto” ti katham ārabha—

“Akaramhasa te kiccām, yaṃ balaṃ ahuvamhase.
Migarāja namo tyatthu, api kiñci labhāmase.
Mama lohita bhakkhassa, niccām luddāni kubbato.
Dantantaragato santo, taṃ bahurū yampi jīvasī” ti⁴—

ādīni jātakāni kathesi. Puna vadhāya parisakkanamassa ārabha—

“Ñātametaṃ kuruṅgassa, yaṃ tvaṃ sepaṇṇi siyyasi.
Aññaṃ sepaṇṇi gacchāmi, na me te ruccate phalan” ti⁵—

1. Khu 5. 54 piṭṭhe.

2. Khu 5. 56 piṭṭhe.

3. Khu 5. 33 piṭṭhe.

4. Khu 5. 97 piṭṭhe.

5. Khu 5. 6 piṭṭhe.

ādīni jātakāni kathesi. Punadivase¹ “ubhato parihīno Devadatto lābhasakkārato ca sāmāññato cā”ti kathāsu pavattamānāsu “na bhikkhave idāneva Devadatto parihīno, pubbepesa parihīnoyevā”ti vatvā—

“Akkhī bhinnā paṭo nattho, sakhigehe ca bhaṇḍanam.
Ubhato paduṭṭhā kammantā, udakamhi thalamhi cā”ti²—

ādīni jātakāni kathesi. Evaṃ Rājagahe viharantova Devadattaṃ ārabha bahūni jātakāni kathetvā Rājagahato Sāvattim gantvā Jetavane vihāre vāsam kappesi. Devadattopi kho nava māse gilāno pacchime kāle Satthāram daṭṭhukāmo hutvā attano sāvake āha “ahaṃ Satthāram daṭṭhukāmo, taṃ me dassethā”ti. “Tvaṃ samatthakāle Satthārā saddhim verī hutvā acari, na mayaṃ tattha nessāmā”ti vutte “mā maṃ nāsetha, mayā Satthari āghāto kato, Satthu pana mayi kesaggamattopi āghāto natthi. So hi Bhagavā—

Vadhake Devadattamhi, core Aṅgulimālake.
Dhanapāle Rāhule ca, sabbattha samamānasoti³—

dasetha me Bhagavantān”ti punappunam yāci. Atha nam te mañcakenādāya nikkhamiṃsu. Tassa āgamanam sutvā bhikkhū Satthu ārocesum “bhante Devadatto kira tumhākaṃ dassanattāya āgacchatī”ti. Na bhikkhave so tenattabhāvena maṃ passitum labhissatīti. ⁴Devadatto kira pañcannam vatthūnam āyācitakālato paṭṭhāya puna Buddhaṃ daṭṭhum na labhati⁴, ayaṃ dhammatā. Asukaṭṭhānañca asukaṭṭhānañca āgato bhanteti. Yaṃ icchati, taṃ karotu, na so maṃ passitum labhissatīti. Bhante ito yojanamattam āgato, aḍḍhayaḍḍhayaṃ, gāvutaṃ, Jetavanapokkharāṇisamīpaṃ āgato bhanteti. Sacepi Antojetavanam pavisati, neva maṃ passitum labhissatīti. Devadattaṃ gahetvā āgatā Jetavanapokkharāṇīre mañcam otāretvā pokkharāṇim⁵ nhāyitum otariṃsu. Devadattopi kho mañcato vuṭṭhāya ubho pāde bhūmiyaṃ ṭhapetvā nisīdi. Pādā pathaviṃ

1. Puna (Sī, Syā) 2. Khu 5. 32 piṭṭhe. 3. Khu 3. 51; Khu 11. 396 piṭṭhesu.
4-4. Bhikkhū kira ... na labhanti (Sī, Syā) 5. Pokkharāṇiyam (Syā)

pavisimsu. So anukkamena yāva gopphakā, yāva jaṇṇukā, yāva kaṭito, yāva thanato, yāva gīvato pavisitvā hanukaṭṭhikassa bhūmiyaṃ pavitṭhakāle—

“Imehi aṭṭhīhi¹ tamaggapuggalaṃ,
Devātidevaṃ naradammasārathim.
Samantacakkhum satapuññalakkhaṇaṃ,
Pāṇehi Buddhaṃ saraṇaṃ upemī”²—

imaṃ gāthamāha. Idam kira ṭhānaṃ disvā Tathāgato Devadattaṃ pabbājesi. Sace hi na so pabbajissa, gihī hutvā kammañca bhāriyaṃ akarissa, āyatim bhavanissaraṇapaccayaṃ³ kātum na sakkhissa, pabbajitvā ca pana kiñcāpi kammaṃ bhāriyaṃ karissati, āyatim bhavanissaraṇapaccayaṃ kātum sakkhissatīti taṃ Satthā pabbājesi. So hi ito satasahassakappamatthake Aṭṭhissaro nāma Paccekabuddho bhavissati, so pathaviṃ pavisitvā Avīcimhi nibbatti. Niccale Buddhe aparajjhabhāvena pana niccalova hutvā paccatūti⁴ yojanasatike Anto-avīcimhi yojanasatubbedhamevassa sarīraṃ nibbatti. Sīsaṃ yāva kaṇṇasakkhalito upari ayakapallaṃ⁵ pāvīsi, pādā yāva gopphakā heṭṭhā ayapathaviyaṃ pavitṭhā, mahātālakkhandhaparimāṇaṃ ayasūlaṃ pacchimabhittito nikkhamitvā piṭṭhimajjhaṃ bhinditvā urena nikkhamitvā purimabhittim pāvīsi, aparaṃ dakkhiṇabhittito nikkhamitvā dakkhiṇapassaṃ bhinditvā vāmapassena nikkhamitvā uttarabhittim pāvīsi, aparaṃ upari kapallato nikkhamitvā matthakaṃ bhinditvā adhobhāgena nikkhamitvā ayapathaviṃ pāvīsi. Evaṃ so tattha niccalova pacci.

Bhikkhū “ettakaṃ ṭhānaṃ Devadatto āgacchanto Satthāraṃ daṭṭhum alabhitvāva pathaviṃ pavitṭho”⁷ti kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ. Satthā “na bhikkhave Devadatto idāneva mayi aparajjhitvā pathaviṃ pāvīsi, pubbepi pavitṭhoyevā”⁸ti vatvā hatthirājakāle maggamūḷhaṃ purisaṃ samassāsetvā attano piṭṭhim āropetvā khemantaṃ pāpitassa⁶ puna tikkhattuṃ āgantvā aggaṭṭhāne

1. Aṭṭhehi (Sī)

2. Khu 11. 116 piṭṭhe.

3. Āyatibhavassa ca paccayaṃ (Sī), āyatim bhavassa paccayaṃ (Syā)

4. Paccati (Syā)

5. Ayakapālaṃ (Sī)

6. Pāpitena tena (Sī)

majjhimaṭṭhāne mūleti evaṃ dante chinditvā tatiyavāre mahāpurisassa cakkhupathaṃ atikkamantassa tassa pathaviṃ pavitṭhabhāvaṃ dīpetuṃ—

“Akataññussa posassa, niccaṃ vivaradassino.

Sabbaṃ ce pathaviṃ dajjā, neva naṃ abhirādhaye”ti¹—

Idaṃ jātakam kathetvā punapi tatheva kathāya samuṭṭhitāya khantivādibhūte attani aparajjhivā Kalāburājabhūtassa tassa pathaviṃ pavitṭhabhāvaṃ dīpetuṃ **Khantivādi jātakāṇca**², Cūladhammapālabhūte attani aparajjhivā Mahāpatāparājabhūtassa tassa pathaviṃ pavitṭhabhāvaṃ dīpetuṃ **Cūladhammapāla jātakāṇca**³ kathesi.

Pathaviṃ pavitṭhe pana Devadatte mahājano haṭṭhatuṭṭho dhajapaṭākakadaliyo ussāpetvā puṇṇaghaṭe ṭhapetvā “lābhā vata no”ti mahantaṃ chaṇaṃ anubhoti. Tamatthaṃ Bhagavato ārocesuṃ. Bhagavā “na bhikkhave idāneva Devadatte mate mahājano tussati, pubbepi tussiyevā”ti vatvā sabbajanassa appiye caṇḍe pharuse Bārāṇasiyaṃ Piṅgalaraññe nāma mate mahājanassa tuṭṭhabhāvaṃ dīpetuṃ—

“Sabbo jano hiṃsito Piṅgalena,
Tasmiṃ mate paccayā vedayanti.
Piyo nu te āsi akaṇhanetto,
Kasmā tuvaṃ rodasi dvārapāla.

Na me piyo āsi akaṇhanetto,
Bhāyāmi paccāgamanāya tassa.
Ito gato hiṃseyya maccurājaṃ,
So hiṃsito āneyya puna idhā”ti⁴—

Idaṃ **Piṅgalajātakaṃ** kathesi. Bhikkhū Sathāraṃ pucchimsu “idāni bhante Devadatto kuhiṃ nibbatto”ti. Avīcimahāniraye bhikkhaveti. Bhante idha tappanto vicarivā puna gantvā tappanaṭṭhāneyeva nibbattoti. “Āma bhikkhave, pabbajitā vā hontu gahaṭṭhā vā, pamādavihārino ubhayattha tappantiyevā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

1. Khu 5. 17, 199 piṭṭhe.

3. Khu 5. 125 piṭṭhe.

2. Khu 5. 99 piṭṭhe.

4. Khu 5. 66 piṭṭhe.

17. “Idha tappati pecca tappati, pāpakārī ubhayattha tappati.

Pāpaṃ me katanti tappati, bhiiyo tappati duggatim gato”ti.

Tattha **idha tappatīti** idha kammatappanena domanassamattena tappati. **Peccāti** paraloke pana vipākatappanena atidāruṇena apāyadukkhena tappati. **Pāpakārīti** nānappakārassa pāpassa kattā. **Ubhayatthāti** iminā vuttappakārena tappanena ubhayattha tappati nāma. **Pāpaṃ meti** so hi kammatappanena tappanto “pāpaṃ me katan”ti tappati. Tam appamattakaṃ tappanaṃ, vipākatappanena pana tappanto **bhiiyo tappati duggatim gato** atipharusena tappanena ativiya tappatīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Devadattavatthu dvādasamaṃ.

13. Sumanādevīvatthu

Idha nandatīti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Jetavane viharanto Sumanadeviṃ ārabha kathesi.

Sāvattthiyaṃ hi devasikaṃ Anāthapiṇḍikassa gehe dve bhikkhusahassāni bhuñjanti, tathā Visākhāya mahā-upāsikāya. Sāvattthiyaṃ yo yo dānaṃ dātukāmo hoti, so so tesā ubhinnaṃ okāsaṃ labhitvāva karoti. Kim kāraṇā? “Tumhākaṃ dānaggaṃ Anāthapiṇḍiko vā Visākhā vā āgatā”ti pucchitvā “nāgatā”ti vutte satasahassaṃ vissajjetvā katadānampi “kim dānaṃ nāmetan”ti garahanti. Ubhopi hi te bhikkhusaṃghassa ruciṇca anucchavikakiccāni ca ativiya jānanti, tesu vicārentesu¹ bhikkhū cittarūpaṃ bhuñjanti. Tasmā sabbe dānaṃ dātukāmā te gahetvāva gacchanti. Iti te attano attano ghare bhikkhū parivisitum na labhanti. Tato Visākhā “ko nu kho mama ṭhāne ṭhatvā bhikkhusaṃghaṃ parivissati”ti upadhārentī puttassa dhītaraṃ disvā tam attano ṭhāne ṭhapesi. Sā tassā nivesane bhikkhusaṃghaṃ parivisati. Anāthapiṇḍikopi Mahāsubhaddaṃ nāma jeṭṭhadhītaraṃ ṭhapesi. Sā

1. Viharantesu (Syā), vicarantesu (Ka)

bhikkhūnaṃ veyyāvaccam karontī dhammaṃ suṇantī sotāpannā hutvā patikulaṃ agamāsi. Tato Cūlasubbhaddaṃ ṭhapesi. Sāpi tatheva karontī sotāpannā hutvā patikulaṃ gatā. Atha Sumanadeviṃ nāma kaniṭṭhadhītaraṃ ṭhapesi. Sā pana dhammaṃ sutvā sakadāgāmiphalaṃ patvā kumārikāva hutvā tathārūpena aphāsukena āturā āhārupacchedaṃ katvā pitaraṃ daṭṭhukāmā hutvā pakkosāpesi. So ekasmiṃ dānagge tassā sāsaṇaṃ sutvāva āgantvā “kiṃ amma Sumane”ti āha. Sāpi naṃ āha “kiṃ tāta kaniṭṭhabhātikā”ti. Vilapasi¹ ammāti. Na vilapāmi kaniṭṭhabhātikāti. Bhāyasi ammāti. Na bhāyāmi kaniṭṭhabhātikāti. Ettakaṃ vatvāyeva pana sā kālamakāsi. So sotāpannopi samāno seṭṭhidhītari uppannasokaṃ adhivāsetuṃ asakkonto dhītu sarīrakiccaṃ kāretvā rodanto Satthu santikaṃ gantvā “kiṃ gahapati dukkhī dummano assumukho rodamāno āgatosī”ti vutte “dhītā me bhante Sumanadevi kālakatā”ti āha. Atha kasmā socasi, nanu sabbesaṃ ekaṃsikaṃ maraṇanti. Jānāmetaṃ bhante evarūpā nāma me hiri-ottappasampannā dhītā, sā maraṇakāle satim paccupaṭṭhāpetuṃ asakkontī vilapamānā² matā, tena me anappakaṃ domanassaṃ uppajjatīti. Kiṃ pana tāya kathitaṃ mahāseṭṭhīti. Ahaṃ taṃ bhante “amma Sumane”ti āmantesiṃ. Atha maṃ āha “kiṃ tāta kaniṭṭhabhātikā”ti. Vilapasi ammāti. Na vilapāmi kaniṭṭhabhātikāti, bhāyasi ammāti. Na bhāyāmi kaniṭṭhabhātikāti. Ettakaṃ vatvā kālamakāsīti. Atha naṃ Bhagavā āha “na te mahāseṭṭhi dhītā vilapatī”ti. Atha kasmā bhante evamāhāti. Kaniṭṭhattāyeva. Dhītā hi te gahapati maggaphalehi tayā mahallikā. Tvañhi sotāpanno, dhītā pana te sakadāgāminī. Sā maggaphalehi tayā mahallikattā taṃ evamāhāti. Evaṃ bhanteti. Evaṃ gahapatīti. Idāni kuhiṃ nibbattā bhanteti. Tusitabhavane gahapatīti. Bhante mama dhītā idha ñātakānaṃ antare nandamānā vicarivā ito gantvāpi nandanaṭṭhāneyeva nibbattāti atha naṃ Satthā “āma gahapati, appamattā nāma gahaṭṭhā vā pabbajitā vā idha loke ca paraloke ca nandantiyevā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

1. Vipvalapasi (Sī, Syā)

2. Vipvalapamānā (Sī, Syā)

18. “Idha nandati pecca nandati, katapuñño ubhayattha nandati.
Puññaṃ me katanti nandati, bhiyyo nandati suggatim gato”ti.

Tattha **idhā**ti idha loke kammanandanena nandati. **Peccā**ti paraloke vipākanandanena nandati. **Katapuñño**ti nānappakārassa puññaṃ kattā. **Ubhayatthā**ti idha “kataṃ me kusalaṃ, akataṃ me pāpaṃ”ti nandati, parattha vipākaṃ anubhavanto nandati. **Puññaṃ** **meti** idha nandanto pana “puññaṃ me katan”ti somanassamatteneva kammanandaṃ upādāya nandati. **Bhiyyo**ti vipākanandanena pana sugatim gato sattapaññāsavassakoṭiyo saṭṭhivassasatasahassāni dibbasampattim anubhavanto Tusitapure ativiya nandatīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Sumanādevīvattu terasamaṃ.

14. Dvesahāyakabhikkhuvattu

Bahumpi ceti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto dve saḥāyake ārabha kathesi.

Sāvattvivāsino hi dve kulaputtā saḥāyakā vihāraṃ gantvā Satthu dhammadesanaṃ sutvā kāme pahāya sāsane uraṃ datvā pabbajivā pañca vassāni ācariyupajjhāyānaṃ santike vasitvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā sāsane dhuraṃ pucchitvā vipassanādhuraṃ ganthadhuraṃ vitthārato sutvā eko tāva “ahaṃ bhante mahallakakāle pabbajito na sakkhissāmi ganthadhuraṃ pūretuṃ, vipassanādhuraṃ pana pūressāmi”ti yāva arahattā vipassanādhuraṃ kathāpetvā ghaṭento vāyamanto saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Itaro pana “ahaṃ ganthadhuraṃ pūressāmi”ti¹ anukkamena tepiṭakaṃ Buddhavacanaṃ uggaṇhitvā gatagataṭṭhāne dhammaṃ katheti, sarabhaññaṃ bhaṇati, pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ dhammaṃ vācento vicarati. Aṭṭhārasannaṃ mahāgaṇānaṃ ācariyo ahoṣi. Bhikkhū Satthu santike kammaṭṭhānaṃ

1. Pūretuṃ sakkhissāmi (Ka)

gahetvā itarassa therassa vasanaṭṭhānaṃ gantvā tassa ovāde ṭhatvā arahattaṃ patvā therāṃ vanditvā “Sattthāraṃ daṭṭhukāmaṃhā”ti vadanti. Thero “gacchatha āvuso, mama vacanena Sattthāraṃ vanditvā asīti mahāthere vandatha, sahāyakattherampi me ‘amhākaṃ ācariyo tumhe vandatī’ti vadathā”ti peseti. Te bhikkhū vihāraṃ gantvā Sattthārañceva asīti mahāthere ca vanditvā Ganthikattherassa santikaṃ gantvā¹ “bhante amhākaṃ ācariyo tumhe vandatī”ti vadanti. Itarena ca “ko nāma so”ti vutte “tumhākaṃ sahāyakabhikkhu bhante”ti vadanti. Evaṃ there punappunaṃ sāsanaṃ paṇṇante so bhikkhu thokaṃ kālaṃ sahitvā aparabhāge sahituṃ asakkonto “amhākaṃ ācariyo tumhe vandatī”ti vutte “ko eso”ti vatvā “tumhākaṃ sahāyakabhikkhū”ti vutte “kiṃ pana tumhehi tassa santike uggahitaṃ, kiṃ Dīghanikāyādīsu aññataro nikāyo, kiṃ tīsu piṭakesu ekaṃ piṭakan”ti vatvā “catuppadikampi gātham na jānāti. Paṃsukūlaṃ gahetvā pabbajitakāleyeva araññaṃ pavīṭṭho, bahū vata antevāsike labhi, tassa āgatakāle mayā pañhaṃ pucchituṃ vaṭṭatī”ti cintesi.

Atha aparabhāge thero Sattthāraṃ daṭṭhuṃ āgato. Sahāyakassa therassa santike pattacīvaraṃ ṭhapetvā gantvā Sattthārañceva asīti mahāthere ca vanditvā sahāyakassa vasanaṭṭhānaṃ paccāgami. Athassa so vattaṃ kāretvā samappamaṇaṃ āsanaṃ gahetvā “pañhaṃ pucchissāmi”ti nisīdi. Tasmim̐ khaṇe Sattthā “esa evarūpaṃ mama puttaṃ vihaṭṭetvā niraye nibbatteyyā”ti tasmim̐ anukampāya vihāracārikaṃ caranto viya tesam̐ nisinnaṭṭhānaṃ gantvā paññattavarabuddhāsane nisīdi. Tattha tattha nisīdantā hi bhikkhū Buddhāsanaṃ paññāpetvāva nisīdanti. Tena Sattthā pakatipaññatteyyeva āsane nisīdi. Nisajja kho pana Ganthikabhikkhuṃ paṭhamajjhāne pañhaṃ pucchitvā tasmim̐ akathite² dutiyajjhānaṃ ādim̐ katvā aṭṭhasupi samāpattīsu rūpārūpesu ca pañhaṃ pucchi. (Ganthikatthero ekampi kathetuṃ nāsakkhi)³. Itaro taṃ sabbaṃ kathesi. Atha naṃ sotāpattimagge pañhaṃ pucchi. Ganthikatthero kathetuṃ nāsakkhi. Tato khīṇāsavatttheraṃ pucchi. Thero kathesi. Sattthā “sādhu sādhu bhikkhū”ti abhinanditvā sesamaggesupi

1. Vanditvā therāñca vanditvā (Ka) 2. Kathite (Sī, Ka) 3. () Sī-Ka-potthakesu natthi.

paṭipāṭiyā pañhaṃ pucchi. Ganthiko ekampi kathetuṃ nāsakkhi, khīṇāsavo pucchitaṃ pucchitaṃ kathesi. Satthā catūsupi ṭhānesu tassa sādhuḷkāraṃ adāsi. Taṃ sutvā bhummadeve ādiṃ katvā yāva brahmalokā sabbā devatā ceva nāgasupaṇṇā ca sādhuḷkāraṃ adāsiṃsu. Taṃ sādhuḷkāraṃ sutvā tassa antevāsikā ceva saddhivihārino ca Satthāraṃ ujjhāyimsu “kiṃ nāmetaṃ Satthārā kataṃ, kiñci ajānantassa mahallakattherassa catūsu ṭhānesu sādhuḷkāraṃ adāsi, amhākaṃ paṇācariyassa sabbapariyattidharassa pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ pāmoḷkhaṃsa pasamsāmatampi na karī”ti. Atha ne Satthā “kiṃ nāmetaṃ bhikkhave kathethā”ti pucchitvā tasmim atthe ārocite “bhikkhave tumhākaṃ ācariyo mama sāsane bhatiyā gāvo rakkhaṇasadiṣo, mayhaṃ pana putto yathāruciya pañca gorase paribhuñjanakasāmisadiṣo”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

19. “Bahumpi ce saṃhita bhāsamāno,
Na takkaro hoti naro pamatto.
Gopova gāvo gaṇayaṃ paresaṃ,
Na bhāgavā sāmāññaṃsa hoti.

20. Appampi ce saṃhita bhāsamāno,
Dhammassa hoti anudhammacārī.
Rāgañca dosañca pahāya moham,
Sammappajāno suvimuttacitto.
Anupādiyāno idha vā huram vā,
Sa bhāgavā sāmāññaṃsa hotī”ti.

Tattha **saṃhitanti** tepiṭakassa Buddhavacanassetam nāmaṃ. Tam ācariye upasaṅkamtivā uggaṇhitvā bahumpi paresaṃ **bhāsamāno** vācento tam dhammaṃ sutvā yaṃ kāraṇena puggalena kattabbaṃ, takkaro na hoti. Kukkuṭassa pakkhapaharaṇamattampi aniccādivasena yonisomanasikāraṃ nappavatteti. Eso yathā nāma divasaṃ bhatiyā gāvo rakkhanto gopo pātova niravasesaṃ sampaṭicchitvā sāyaṃ gaṇetvā¹ sāmikānaṃ niyyādetvā divasabhatimattaṃ gaṇhāti, yathāruciya pana pañca gorase

paribhuñjituṃ na labhati, evameva kevalaṃ antevāsikānaṃ santikā vattaṭṭhāyattakaraṇamattassa bhāgī hoti, sāmaññassa pana bhāgī na hoti. Yathā pana gopālakena niyyāditānaṃ gunnaṃ gorasaṃ sāmikāva paribhuñjanti, tathā tena kathitaṃ dhammaṃ sutvā kārapuggalā yathānusiṭṭhaṃ paṭipajjitvā keci paṭhamajjhānādīni pāpuṇanti, keci vipassanaṃ vaḍḍhetvā maggaphalāni pāpuṇanti, goṇasāmikā gorasasseva sāmaññassa bhāgīno honti.

Iti Satthā silasampannassa bahussutassa pamādavihārino aniccādivasena yonisomanasikāre pamattassa bhikkhuno vasena paṭhamam gātham kathesi, na dussīlassa. Dutiyagāthā pana appassutassapi yonisomanasikāre kammaṃ karontassa kārapuggalassa vasena kathitā.

Tattha **appampi ceti** thokaṃ ekavaggadvivaggamattampi. **Dhammassa hoti anudhammacārī**ti atthamaññāya dhammamaññāya navalokuttaradhammassa anurūpaṃ dhammaṃ pubbabhāgapaṭipadāsānkhātāṃ catupārisuddhisīladhutaṅga-asubhakammaṭṭhānādibhedam caranto¹ anudhammacārī hoti. So “ajja ajjevā”ti paṭivedham ākaṅkhanto vicarati. So imāya sammāpaṭipattiyā rāgañca dosañca pahāya moham sammā hetunā nayena pariṇānātibbe dhamme pariṇānanto tadaṅgavikkhambhanasamucchedapaṭippassaddhinissaraṇavimuttīnam vasena suvimuttacitto, **anupādiyāno idha vā huram vāti** idhalokaparalokapariyāpannā vā ajjhattikabāhirā vā khandhā yatanadhātuyo catūhi upādānehi anupādiyanto mahākhīṇāsavo maggasaṅkhātassa sāmaññassa vasena āgatassa phalasāmaññassa ceva pañca-asekkhadhammakhandhassa ca bhāgavā hotīti ratanakūṭena viya agārassa arahattena desanāya kūṭam gaṇhīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Dvesahāyakabhikkhuvatthu cuddasamaṃ.

Yamakavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Paṭhamo vaggo.

1. Caraṇato (Sī, Ka)

2. Appamādavagga

1. Sāmāvatīvattu

Appamādo amatapadanti imam dhammadesanam Sattā Kosambim¹ upanissāya Ghositārāme viharanto Sāmāvatippamukhānam pañcannam itthisatānam, Māgaṇḍiyappamukhānañca etissā pañcannam ñāṭisatānam maraṇabyasanam ārabba kathesi.

Tatrāyam anupubbikathā²—atīte Allakappaṭṭhe Allakapparājā nāma, Veṭhadīpakaṭṭhe Veṭhadīpakarājā nāmāti ime dve daharakālato paṭṭhāya sahāyakā hutvā ekācariyakule sippam uggaṇhitvā attano attano pitūnam accayena chattam ussāpetvā āyāmena dasadasayojanike ṭṭhe rājāno ahesum. Te kālena kālam samāgantvā ekato tiṭṭhantā nisīdantā nipajjantā mahājanam jāyamānañca jīyamānañca mīyamānañca disvā “paralokam gacchantam anugacchanto nāma natthi, antamaso attano sarīrampi nānugacchati, sabbam pahāya gantabbam, kim no gharāvāsena, pabbajissāmā”ti mantevā rajjāni puttadārānam niyyādetvā isipabbajjam pabbajitvā Himavantappadese vasantā mantayimsu “mayam rajjam pahāya pabbajitā, na jīvitum asakkontā. Te mayam ekaṭṭhāne vasantā apabbajitasadisāyeva homa, tasmā visum vasissāma. Tvam etasmiṃ pabbate vasa, aham imasmiṃ pabbate vasissāmi. Anvaḍḍhamāsam pana uposathadivase ekato bhavissāmā”ti. Atha kho nesam etadahosi “evampi no gaṇasaṅgaṇikāva bhavissati tvam pana tava pabbate aggim jāleyyāsi, aham mama pabbate aggim jālessāmi, tāya saññāya atthibhavam jānissāmā”ti. Te tathā karimsu.

Atha aparabhāge Veṭhadīpakatāpaso kālam katvā mahesakkho devarājā hutvā nibbatta. Tato aḍḍhamāse sampatte aggim adisvāva itaro “sahāyako me kālakato”ti aññāsi. Itaropi nibbattakkhaṇeyeva attano devasiriṃ oloketvā kammaṃ upadhārento nikkhamanato³ paṭṭhāya attano tapacariyam disvā “gantvā mama sahāyakam

1. Kosambiyam (Ka)

2. Ānupubbī kathā (Sī, Syā)

3. Nekkhammato (Sī)

passissāmī”ti taṃ attabhāvaṃ vijahitvā maggikapuriso viya¹ tassa santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi, atha naṃ so āha “kuto āgatosī”ti. Maggikapuriso ahaṃ bhante dūratova āgatomhi, kiṃ pana bhante ayyo imasmiṃ ṭhāne ekakova vasati, aññopi koci atthīti. Atthi me eko sahāyakoti. Kuhim soti. Etasmiṃ pabbate vasati, uposathadivase pana aggim na jāleti, mato nūna bhavissatīti. Evaṃ bhanteti. Evamāvusoti. Ahaṃ so bhanteti. Kuhim nibbattosīti. Devaloke mahesakkho devarājā hutvā nibbattosmi bhante, “ayyaṃ passissāmī”ti puna āgatomhi. Api nu kho ayyānaṃ imasmiṃ ṭhāne vasantānaṃ koci upaddavo atthīti. Āma āvuso, hatthī nissāya kilamāmīti. Kiṃ vo bhante hatthī karontīti. Sammajjanaṭṭhāne laṇḍaṃ pātentī, pādehi bhūmiyaṃ paharitvā paṃsum uddharanti, svāhaṃ laṇḍaṃ chaḍḍento paṃsum samaṃ karonto kilamāmīti. Kiṃ pana tesam anāgamaṇaṃ icchathāti. Āmāvusoti. “Tena hi tesam anāgamaṇaṃ karissāmī”ti tāpasassa hatthikantavīṇaṇceva hatthikantamantaṇca adāsi, dadanto ca pana vīṇāya tisso tantiyo dassetvā tayo mante uggaṇhāpetvā “imaṃ tantim paharitvā imasmiṃ mante vutte nivattitvā oloketumpi asakkontā hatthī palāyanti, imaṃ tantim paharitvā imasmiṃ mante vutte nivattitvā pacchato oloketā oloketā asakkontā hatthī palāyanti, imaṃ tantim paharitvā imasmiṃ mante vutte nivattitvā pacchato oloketā oloketā palāyanti, imaṃ tantim paharitvā imasmiṃ mante vutte hatthiyūthapati piṭṭhim upanāmento āgacchatī”ti ācikkhitvā “yaṃ vo ruccati, taṃ kareyyāthā”ti vatvā tāpasam vanditvā pakkāmi. Tāpaso palāyanamantaṃ vatvā palāyanatantim paharitvā hatthī palāpetvā vasi.

Tasmiṃ samaye Kosambiyam Pūrantappo² nāma rājā hohi. So ekadivasam gabbhiniyā deviyā saddhim bālasūriyatapaṃ³ tappamāno abbhokāsatale nisīdi. Devī rañño pārūpanam satasahassagghanikaṃ rattakambalam pārūpitvā nisinnā raññā saddhim samullapamānā rañño aṅgulito satasahassagghanikaṃ rājamuddikaṃ nīharitvā attano aṅguliyaṃ pilandhi. Tasmiṃ samaye hatthilingasakuṇo ākāsena gacchanto dūrato rattakambalapārūpanam devim disvā “maṃsapesī”ti saññāya pakkhe vissajjetvā otari.

1. Maggamūlhapuriso viya (Syā) 2. Parantapo (Sī, Syā) 3. Bālātapaṃ (Sī, Syā)

Rājā tassa otaraṇasaddena bhīto uṭṭhāya antonivesanaṃ pāvīsi. Devī garugabbhatāya ceva bhīrukajātikatāya ca vegena gantuṃ nāsakkhi. Atha naṃ so sakuṇo ajjhappatto nakhapañjare nisīdāpetvā ākāsaṃ¹ pakkhandi. Te kira sakuṇā pañcannaṃ hatthīnaṃ balaṃ dhārenti. Tasmā ākāsenā netvā yathārucitaṭṭhāne nisīditvā maṃsaṃ khādanti. Sāpi tena nīyamānā maraṇabhayaabhītā cintesi “sacāhaṃ viravissāmi, manussasaddo nāma tiracchānagatānaṃ ubbejaniyo², taṃ sutvā maṃ chaḍḍessati. Evaṃ sante saha gabbhena jīvitakkhayaṃ pāpuṇissāmi, yasmim̐ pana ṭhāne nisīditvā maṃ khādituṃ ārabhissati tatra naṃ saddaṃ katvā palāpessāmi”ti. Sā attano paṇḍitatāya adhvāsesi. Tadā ca Himavantapadese thokaṃ vaḍḍhitvā maṇḍapākārena ṭhito eko mahānigrodho hoti. So sakuṇo migarūpādīni tattha netvā khādanti, tasmā tampi tattheva netvā viṭapabbhantare ṭhapetvā āgatamaggam̐ olokesi. Āgatamaggolokanaṃ kira tesam̐ dhammatā. Tasmim̐ khaṇe devī “idāni imaṃ palāpetuṃ vaṭṭati”ti cintetvā ubho hatthe ukkhipitvā pāṇisaddaṃceva mukhasaddaṃca katvā taṃ palāpesi. Athassā sūriyatthaṅgamanakāle gabbhe kammajavātā calīmsu. Sabbadisāsu gajjanto mahāmegho uṭṭhahi. Sukhedhitāya rājamahesiyā “mā bhāyi ayye”ti vacanamattampi alabhamānāya dukkhaparetāya sabbarattim̐ niddā nāma nāhosi. Vibhātāya³ pana rattiyā valāhakavigamo ca aruṇuggamanaṃca tassā gabbhavuṭṭhānaṃca ekakkhaṇeyeva ahosi. Sā megha-utuṃca pabbata-utuṃca aruṇa-utuṃca gahetvā jātattā puttassa Utenoti⁴ nāmaṃ akāsi.

Allakappatāpasassapi kho tato avidūre vasanaṭṭhānaṃ hoti. So pakatiyāva vassadivase sītabhayena phalāphalattāya vanaṃ na pavisati, taṃ rukkhamūlaṃ gantvā sakuṇehi khāditaṃsaṃsaṃ aṭṭhim̐ āharitvā koṭṭetvā rasaṃ katvā pivati. Tasmā taṃ divasaṃ “aṭṭhim̐ āharissāmi”ti tattha gantvā rukkhamūle aṭṭhim̐ pariyesento upari dāraśaddaṃ sutvā ullokento devim̐ disvā “kāsi tvan”ti vatvā mānusiṭṭhimhīti. Kathaṃ āgatāsīti. “Hatthiliṅgasakuṇenānītāmhī”ti vutte “otarāhī”ti

1. Ākāsenā (Ka)

2. Ubbegajaniyo (Ka)

3. Vibhātāmānāya (Sī), vibhāyamānāya (Syā)

4. Udenoti (Sī)

āha. Jātisambhedato bhāyāmi ayyāti. Kāsi tvanti. Khattiyāmhīti. Ahampi khattiyoyevāti. Tena hi khattiyamāyaṃ kathehīti. So khattiyamāyaṃ kathesi. Tena hi āruyha puttaṃ me otārehīti. So ekena passena abhiruhanamaggaṃ katvā abhiruhitvā dāraṃ gaṇhi, “mā maṃ hatthena chupī”ti ca vutte taṃ achupitvāva dāraṃ otāresi. Devīpi otari. Atha naṃ assamapadaṃ netvā sīlabhedam akatvāva anukampāya paṭijaggi, nimmakkhikamadhum āharitvā sayamjātasālīm āharitvā yāgum pacitvā adāsi. Evaṃ tasmim paṭijaggante sā aparabhāge cintesi “aham neva āgatamaggaṃ jānāmi, na gamanamaggaṃ jānāmi, imināpi me saddhim vissāsamattampi natthi. Sace panāyaṃ amhe pahāya katthaci gamissati, ubhopi idheva maraṇam pāpuṇissāma, yaṃkiñci katvā imassa sīlam bhinditvā yathā maṃ na muñcati, tathā taṃ kātum vaṭṭati”ti. Atha naṃ dunnivatthaduppārutadassanena palobhetvā sīlavināsam pāpesi. Tato paṭṭhāya dvepi samaggavāsam vasimsu.

Athekadivasam tāpaso nakkhattayogaṃ ullokeno Pūrantappaṃ nakkhattamilāyanam disvā “bhadde Kosambiyam Pūrantapparājā mato”ti āha. Kasmā ayya evam vadesi. Kim te tena saddhim āghāto atthīti. Natthi bhadde, nakkhattamilāyanamassa disvā evam vadāmīti. Sā parodī. Atha naṃ “kasmā rodasī”ti pucchitvā tāya tassa attano sāmikabhāve akkhāte āha “mā bhadde rodi, jātassa nāma niyato maccū”ti. “Jānāmi ayyā”ti vutte atha kasmā rodasīti. Putto me kulasantakassa rajjassa anucchaviko, “sace tatra abhavissa, setacchattam ussāpayissa. Idāni mahājāniko vata jāto”ti sokena rodāmi ayyāti. Hotu bhadde, mā cintayī, sacassa rajjam patthesi, ahamassa rajjalabhanākāram karissāmīti. Athassa hatthikantavīṇaṇceva hatthikantamante ca adāsi. Tadā anekāni hatthisahassāni āgantvā vaṭarukkhamūle nisīdanti. Atha naṃ āha “hatthīsu anāgatesuyeva rukkhāni abhiruhitvā tesu āgatesu imam mantam vatvā imam tantim pahara, sabbe nivattitvā oloketumpi asakkontā palāyissanti, atha otaritvā āgaccheyyāsī”ti. So tathā katvā āgantvā tam pavattim ārocesi. Atha naṃ dutiyadivase āha “ajja imam mantam vatvā imam tantim

pahareyyāsi, sabbe nivattitvā oloketā palāyissantī”ti. Tadāpi tathā katvā āgantvā ārocesi. Atha nam tatiyadivase āha “ajja imaṃ mantam vatvā imaṃ tantim pahareyyāsi, yūthapati piṭṭhim upanāmento āgamissatī”ti. Tadāpi tathā katvā ārocesi.

Athassa mātaram āmantetvā “bhadde puttassa te sāsanaṃ vadehi, ettova gantvā rājā bhavissatī”ti āha. Sā puttam āmantetvā “tāta tvam Kosambiyam Pūrantapparaṇṇo putto, mam sagabbham hatthilingasakuṇo ānesī”ti vatvā senāpati-ādīnam nāmāni ācikkhitvā “asaddahantānam imaṃ pitu pārupanakambalañceva pilandhanamuddikañca dasseyyāsi”ti vatvā uyyojesi. Kumāro tāpasam “idāni kim karomī”ti āha. Rukkhasa heṭṭhimasākhāya nisīditvā imaṃ mantam vatvā imaṃ tantim pahara, jeṭṭhakahatthī te piṭṭhim upanāmetvā upasaṅkamissati, tassa piṭṭhiyam nisinnova raṭṭham gantvā rajjam gaṇhāhīti. So mātāpitaro vanditvā tathā katvā āgatassa hatthino piṭṭhiyam nisīditvā kaṇṇe mantayi “aham Kosambiyam Pūrantapparaṇṇo putto, pettikam me rajjam gaṇhitvā dehi sāmī”ti. So tam sutvā “anekāni hatthisahassāni sannipatantū”ti hatthiravam ravi, anekāni hatthisahassāni sannipatimsu. Puna “jiṇṇāhatthī paṭikkamantū”ti hatthiravam ravi, jiṇṇā hatthī paṭikkamimsu. Puna “atitaruṇā hatthī nivattantū”ti hatthiravam ravi, tepi nivattimsu. So anekehi yūthahatthisahasseveva parivuto paccantagāmam patvā “aham raṇṇo putto, sampattim patthayamānā mayā saddhim āgacchantū”ti āha. Tato paṭṭhāya manussānam saṅgham karonto gantvā nagaram parivāretvā “yuddham vā me detu, rajjam vā”ti sāsanaṃ pesesi. Nāgarā āhamsu “mayam dvepe na dassāma. Amhākañhi devī garugabbhā hatthilingasakuṇena nītā, tassā atthibhāvam vā natthibhāvam vā mayam na jānāma. Yāva tassā pavattim na suṇāma, tāva neva yuddham dassāma, na rajjan”ti. Tadā kira tam paveṇirajjam ahosi. Tato kumāro “aham tassā putto”ti vatvā senāpati-ādīnam nāmāni kathetvā tathāpi asaddahantānam kambalañca muddikañca dassesi. Te kambalañca muddikañca sañjānitvā nikkākhā hutvā dvāram vivarikkvā tam rajje abhisiñcimsu. Ayam tāva Utenassa uppattī.

Allakappaṛaṭṭhe¹ pana dubbhikkhe jīvitum asakkonto eko Kotuhaliko nāma manusso Kāpim nāma taruṇaputtañca Kālim nāma bhariyañca ādāya “Kosambim gantvā jīvissāmi”ti pātheyyam gahetvā nikkhami. Ahivātarogena mahājane marante disvā nikkhamītipi vadantiyeva. Te gacchantāpātheyye parikkhīṇe khudābhībūtā dārakam vahitum nāsakkhimsu. Atha sāmiko pajāpatim āha “bhadde mayam jīvantā puna puttam labhissāma, chaḍḍetvā nam gacchāmā”ti. Mātu hadayam nāma mudukam hoti. Tasmā sā aha “nāham jīvantameva puttam chaḍḍetum sakkhissāmi”ti. Atha kim karomāti. Vārena nam vahāmāti. Mātā attano vāre pupphadāmaṃ viya nam ukkhipitvā ure nipajjāpetvā ankena vahitvā pituno deti. Tassa tam gahetvā gamanakāle chātakatopi balavatarā vedanā uppajji. So punappunam āha “bhadde mayam jīvantā puttam labhissāma. Chaḍḍema nan”ti. Sāpi punappunam paṭikkhipitvā paṭivacanam nādāsi. Dārako vārena parivattiyamāno kilanto pitu hatthe niddāyi. So tassa niddāyanabhāvam ñatvā mātaram purato katvā ekassa gacchassa heṭṭhā paṇṇasanthare tam nipajjāpetvā pāyāsi. Mātā nivattitvā oloketi puttam adisvā “sāmi kuhiṃ me putto”ti pucchi. Ekassa me gacchassa heṭṭhā nipajjāpitoti. “Sāmi mā maṃ nāsāyi, puttam vinā jīvitum na sakkhissāmi, ānehi me puttam”ti uram paharivā paridevi. Atha nam nivattitvā ānesi. Puttopi antarāmagge mato hoti. iti so ettake ṭhāne puttam chaḍḍetvā tassa nissandena bhavantare satta vāre chaḍḍito. “Pāpakammaṃ nāmetam appakan”ti na avamaññitabbaṃ.

Te gacchantā ekaṃ gopālakulaṃ pāpuṇimsu. Tam divasañca gopālakassa dhenumaṅgalaṃ hoti. Gopālakassa gehe nibaddham eko Paccekabuddho bhuñjati. So tam bhojetvā maṅgalamakāsi. Bahu pāyāso paṭiyatto hoti. Gopālako te āgate disvā “kuto āgatattā”ti pucchitvā sabbaṃ pavattim sutvā mudujātiko kulaputto tesu anukammaṃ katvā bahukena sappinā pāyāsam dāpesi. Bhariyā “sāmi tayi jīvante ahampi jīvāmi nāma, dīgharattam unodarosi yāvadattham bhuñjāhī”ti sappiñca dadhiñca tadabhimukhaññeva katvā attanā

1. Ajitaraṭṭhe (Sī)

mandasappinā thokameva bhuñji. Itaro bahum bhuñjivā sattaṭṭhadivase chātātāya āhāraṇham chinditum nāsakkhi. Gopālako tesam pāyāsam dāpetvā sayam bhuñjitum ārabhi. Kotuhaliko tam olokeno nisīditvā heṭṭhāpīṭhe nipannāya sunakhiyā gopālakena vaḍḍhetvā diyyamānam pāyāsapiṇḍam disvā “puññā vatāyam sunakhī, nibaddham evarūpaṃ bhojanam labhati”ti cintesi. So rattibhāge tam pāyāsam jirāpetum asakkonto kālam katvā tassā sunakhiyā kucchimhi nibbatti.

Athassa bhariyā sarīrakiccaṃ katvā tasmim yeva gehe bhatim katvā taṇḍulanālim labhitvā pacitvā Paccekabuddhassa patte patiṭṭhāpetvā “dāsassa vo pāpuṇātū”ti vatvā cintesi “mayā idheva vasitum vaṭṭati, nibaddham ayyo idhāgacchati, deyyadhammo hotu vā, mā vā, devasikaṃ vandantī veyyāvaccam karontī cittaṃ pasādentī bahum puññam pasavissāmī”ti. Sā tattheva bhatim karontī vasi. Sāpi sunakhī chaṭṭhe vā sattame vā māse ekameva kukkuram vijāyi. Gopālako tassa ekadhenuyā khīram dāpesi. So na cirasseva vaḍḍhi. Athassa Paccekabuddho bhuñjanto nibaddham ekam bhattapiṇḍam deti. So bhattapiṇḍam nissāya Paccekabuddhe sinehamakāsi. Gopālakopi nibaddham dve vāre Paccekabuddhassupaṭṭhānam yāti. Gacchantopi antarāmagge vālamigaṭṭhāne daḍḍena gacche ca bhūmim ca paharivā “susū”ti tikkhattum saddam katvā vālamige palāpeti. Sunakhopi tena saddhim gacchati.

So ekadivasam Paccekabuddham āha “bhante yadā me okāso na bhavissati, tadā imam sunakham pesessāmi, tena saññāṇena āgaccheyyāthā”ti. Tato paṭṭhāya anokāsadivase “gaccha tāta, ayyam ānehī”ti sunakham pesesi. So ekavacaneneva pakkhanditvā sāmikassa gacchapothanabhūmipothanaṭṭhāne tikkhattum bhussitvā tena saddena vālamigānam palātabhāvam ṇatvā pātova sarīrapaṭijagganam katvā paṇṇasālam pavisitvā nisinnassa Paccekabuddhassa vasanaṭṭhānam gantvā paṇṇasāladvāre tikkhattum bhussitvā attano āgatabhāvam jānāpetvā ekamante nipajjati, Paccekabuddhe velam sallakkhetvā nikkhante bhussanto purato gacchati. Antarantarā Paccekabuddho tam vīmaṃsanto aññam maggam paṭipajjati. Athassa

purato tiriyaṃ ṭhatvā bhussitvā itaramaggameva naṃ āropeti.
 Athekadivasam aññaṃ maggaṃ paṭipajjitvā tena purato tiriyaṃ ṭhatvā
 vāriyamānopi anivattitvā sunakhaṃ pādena paharivā¹ pāyāsi. Sunakho tassa
 anivattanabhāvaṃ ñatvā nivāsanakaṇṇe ḍamsitvā ākaḍḍhanto
 itaramaggameva naṃ āropesi. Evaṃ so tasmim balavasineham uppādesi.

Tato aparabhāge Paccekabuddhassa cīvaraṃ jīri. Athassa gopālako
 cīvaravatthāni adāsi. Tamenam Paccekabuddho āha “āvuso cīvaraṃ nāma
 ekakena kātuṃ dukkaram, phāsukaṭṭhānaṃ gantvā kāressāmi”ti. Idheva
 bhante karoṭhāti. Na sakkā āvusoti. Tena hi bhante mā ciram bahi vasitthāti.
 Sunakho tesam katham suṇantova aṭṭhāsi. Paccekabuddhopi “tiṭṭha
 upāsakā”ti gopālakaṃ nivattāpetvā vehāsam abbhuggantvā
 Gandhamādanābhimukho pāyāsi. Sunakhassa taṃ ākāsenā gacchantam disvā
 bhukkaritvā ṭhitassa tasmim cakkhupatham vijahante hadayaṃ phalivā
 mato. Tiracchānā kira nāmete ujujātikā honti akuṭṭilā. Manussā pana aññaṃ
 hadayena cintenti, aññaṃ mukhena kathenti. Tenevāha—gahanañhetam
 bhante yadidaṃ manussā, uttānakañhetam bhante yadidaṃ pasavoti².

Iti so tāya ujucittatāya akuṭṭilatāya kālam katvā Tāvatiṃsabhavane
 nibbato accharāsahassaparivuto mahāsampattim anubhosi. Tassa kaṇṇamūle
 mantayantassa saddo soḷasayojanaṭṭhānaṃ pharati, pakatikathāsaddo pana
 sakalam dasayojanasahassam devanagaraṃ chādeti. Tenevassa
 “Ghosakadevaputto”ti nāmaṃ ahoṣi. Kissa panesa nissandoti?
 Paccekabuddhe pemena bhukkaraṇassa nissando. So tatha na ciram ṭhatvā
 cavi. Devalokato hi devaputtā āyukkhayena puññakkhayena āhārakkhayena
 kopenāti catūhi kāraṇehi cavanti.

Tattha yena bahum puññakammaṃ kataṃ hoti, so devaloke uppajjitvā
 yāvatāyukam ṭhatvā uparūpari nibbattati. Evaṃ **āyukkhayena** cavati nāma.
 Yena parittam puññaṃ kataṃ hoti, tassa rājakoṭṭhāgāre pakkhittam
 ticatunāḷimattam³ dhaññaṃ viya antarāva taṃ puññaṃ khīyati, antarāva
 kālam

1. Apanuditvā (Sī)

2. Ma 2. 3 piṭṭhe.

3. Catupañcanāḷimattam (Syā)

karoti. Evaṃ **puññakkhayena** cavati nāma. Aparopi kāmagaṇe paribhuñjamāno satisammosena āhāraṃ aparibhuñjitvā kilantakāyo kālaṃ karoti. Evaṃ **āhārakkhayena** cavati nāma. Aparopi parassa sampattim asahanto kujjhivā kālaṃ karoti. Evaṃ **kopena** cavati nāma.

Ayaṃ pana kāmagaṇe paribhuñjanto muṭṭhassati hutvā āhārakkhayena cavi, cavitvā ca pana Kosambiyāṃ nagarasobhiniyā kucchimhi paṭisandhim gaṇhi. Sāpi jātadivase “kiṃ etan”ti dāsīm pucchitvā “putto ayye”ti vutte “handa je imaṃ dārakaṃ kattarasuppe āropetvā saṅkārakūṭe chaḍḍehī”ti chaḍḍāpesi. Nagarasobhiniyo hi dhītaraṃ paṭijagganti, na puttaṃ. Dhītaraṃ hi tāsāṃ paveṇī ghaṭiyati. Dārakaṃ kākāpi sunakhāpi parivāretvā nisīdimsu. Paccekabuddhe sinehappabhavassa bhukkaraṇassa nissandena ekopi upagantum na visahi. Tasmim̐ khaṇe eko manusso bahi nikkhanto taṃ kākasunakhasannipātaṃ disvā “kiṃ nu kho etan”ti gantvā dārakaṃ disvā puttasiṇhaṃ paṭilabhivā “putto me laddho”ti gehaṃ nesi. Tadā Kosambakasetṭhi rājakulaṃ gacchanto rājanivesanato āgacchantāṃ purohitaṃ disvā “kiṃ ācariya, ajja te tithikaraṇanakkhattayogo olokito”ti pucchi. Āma mahāsetṭhi, amhākaṃ kiṃ aññaṃ kiccanti. Janapadassa kiṃ bhavissatīti. Aññaṃ natthi, imasmim̐ pana nagare ajja jātadārako jeṭṭhakasetṭhi bhavissatīti. Tadā setṭhino bhariyā garugabbhā hoti. Tasmā so sīghaṃ gehaṃ purisaṃ pesesi “gaccha bhaṇe, jānāhi naṃ vijātā vā, no vā”ti. “Na vijāyati”ti sutvā rājānaṃ disvāva vegena gehaṃ gantvā Kālīm nāma dāsīm pakkositvā sahasaṃ datvā “gaccha je, imasmim̐ nagare upadhāretvā sahasaṃ datvā ajja jātadārakaṃ gaṇhitvā ehī”ti. Sā upadhārentī taṃ gehaṃ gantvā dārakaṃ disvā “ayaṃ dārako kadā jāto”ti gahapatānim̐ pucchitvā “ajja jāto”ti vutte “imaṃ mayhaṃ dehī”ti ekakahāpaṇaṃ ādim̐ katvā mūlaṃ vaḍḍhentī sahasaṃ datvā taṃ ānetvā setṭhino dassesi. Setṭhi “sace me dhītā vijāyissati, tāya naṃ saddhim̐ nivesetvā setṭhiṭṭhānassa sāmikaṃ karissāmi. Sace me putto vijāyissati, māressāmi nan”ti cintetvā taṃ gehe kāresi.

Athassa bhariyā katipāhaccayena puttāṃ vijāyī. Seṭṭhi “imasmiṃ asati mama puttova seṭṭhiṭṭhānaṃ labhissati, idāneva taṃ māretuṃ vaṭṭatī”ti cintetvā Kālīṃ āmantetvā “gaccha je, vajato gunnaṃ nikkhamanavelāya vajadvāramajjhe imaṃ tiriyaṃ nipajjāpehi, gāviyo naṃ madditvā māressanti, madditāmadhitabhāvaṃ panassa ñatvā ehi”ti āha. Sā gantvā gopālakena vajadvāre vivaṭamattēyeva taṃ tathā nipajjāpesi. Gogaṇajetṭhako usabho aññasmiṃ kāle sabbapacchā nikkhamantopi taṃ divasaṃ sabbapaṭṭhamaṃ nikkhamitvā dāraṃ catunnaṃ pādānaṃ antare katvā aṭṭhāsi. Anekasatagāviyo usabhassa dve passāni ghaṃsantiyo nikkhamiṃsu. Gopālakopi “ayaṃ usabho pubbe sabbapacchā nikkhamati, ajja pana sabbapaṭṭhamaṃ nikkhamitvā vajadvāramajjhe niccalova ṭhito, kiṃ nu kho etan”ti cintetvā gantvā tassa heṭṭhā nipannaṃ dāraṃ disvā puttasiṃhaṃ paṭilabhitvā “putto me laddho”ti gehaṃ nesi.

Kālī gantvā seṭṭhinā pucchitā tamatthaṃ ārocetvā “gaccha, naṃ puna sahaṃsaṃ datvā ānehi”ti vuttā sahaṃsaṃ datvā puna ānetvā adāsi. Atha naṃ āha “amma Kālī imasmiṃ nagare pañcasakaṭṭasatāni paccūsakāle uṭṭhāya vāṇijjāya gacchanti, tvaṃ imaṃ netvā cakkamagge nipajjāpehi, goṇā vā naṃ maddissanti, cakkā vā chindissanti, pavattiṃ cassa ñatvāva āgaccheyyāsi”ti. Sā taṃ netvā cakkamagge nipajjāpesi. Tadā sākaṭṭikajetṭhako purato ahoṣi. Athassa goṇā taṃ ṭhānaṃ patvā dhuraṃ chaḍḍesum, punappunaṃ āropetvā pājijyamānāpi purato na gacchiṃsu. Evaṃ tassa tehi saddhiṃ vāyamantasse va aruṇaṃ uṭṭhahi. So “kiṃ nāmetāṃ goṇā kariṃsū”ti maggaṃ olokeno dāraṃ disvā “bhāriyaṃ vata me kamman”ti cintetvā “putto me laddho”ti tuṭṭhamānaso taṃ gehaṃ nesi.

Kālī gantvā seṭṭhinā pucchitā taṃ pavattiṃ ācikkhitvā “gaccha, naṃ puna sahaṃsaṃ datvā ānehi”ti vuttā tathā akāsi. Atha naṃ so āha “idāni naṃ āmakasusānaṃ netvā gacchantare nipajjāpehi, tattha sunakhādīhi vā khādito, amanussehi vā pahaṭo marissati, matāmatabhāvañcassa jānitvāva āgaccheyyāsi”ti. Sā taṃ netvā tatta nipajjāpetvā ekamante aṭṭhāsi. Taṃ sunakho vā kāko vā amanusso vā

upasaṅkamituṃ nāsakkhi. Nanu cassa neva mātā na pitā na bhātikādīsu koci rakkhitā nāma atthi, ko taṃ rakkhatīti? Sunakhakāle Paccekabuddhe sinehena pavattitabhukkarapaṇamattameva taṃ rakkhati. Athako ajapālako anekasahassā ajā gocaraṃ nento susānapassena gacchati. Ekā ajā paṇṇāni khādamānā gacchantaraṃ pavittā dāraṃ disvā jaṇṇukehi ṭhatvā dārakassa thanaṃ adāsi, ajapālakena “he he”ti sadde katepi na nikkhami. So “yaṭṭhiyā naṃ paharivā nīharissāmī”ti gacchantaraṃ pavittā jaṇṇukehi ṭhatvā dāraṃ khīraṃ pāyantim ajiṃ disvā dāraṃ puttasiṃhaṃ paṭilabhivā “putto me laddho”ti-ādāya pakkāmi.

Kāḷi gantvā seṭṭhinā pucchitā taṃ pavattim ācikkhitvā “gaccha, taṃ puna sahasaṃ datvā ānehī”ti vuttā tathā akāsi. Atha naṃ āha “amma Kāḷi imaṃ ādāya corapapātapabbataṃ abhiruhitvā pāpate khīpa, pabbatakucchiyaṃ paṭihaññamāno khaṇḍākhāṇḍiko hutvā bhūmiyaṃ patissati, matāmatabhāvañcassa ṇatvāva āgaccheyyāsī”ti. Sā taṃ tattha netvā pabbatamatthake ṭhatvā khīpi. Taṃ kho pana pabbatakucchim nissāya mahaveḷugumbo pabbatānusāreṇeva vaḍḍhi, tassa matthakaṃ ghanajāto jiṇṇukagumbo avatthari. Dāraṃ patanto kojavake viya tasmim pati. Taṃ divasañca naḷakārajeṭṭhakassa veḷubali patto¹ hoti. So puttena saddhim gantvā taṃ veḷugumbaṃ chindituṃ ārabhi. Tasmim calante dāraṃ saddamakāsi. So “dāraṃ saddo viyā”ti ekena passena abhiruhitvā taṃ disvā “putto me laddho”ti tuṭṭhacitto ādāya gato.

Kāḷi seṭṭhissa santikaṃ gantvā tena pucchitā taṃ pavattim ācikkhitvā “gacchanāṃ puna sahasaṃ datvā ānehī”ti vuttā tathā akāsi. Seṭṭhino idañcidañca karontasseva dāraṃ vaḍḍhito “Ghosako”tevassa nāmaṃ ahosi, so seṭṭhino akkhimhi kaṇṭako viya khāyi, ujukaṃ taṃ oloketumpi na visahi. Athassa māraṇūpāyaṃ cintento attano saḥāyakassa kumbhakārassa santikaṃ gantvā “kadā tvaṃ āvāpaṃ ālīmpessasi”ti pucchitvā “sve”ti vutte “tena hi idaṃ sahasaṃ gahetvā mama

1. Veḷunā attho (Syā)

ekam kammaṃ karohī”ti āha. Kim sāmīti. Eko me avajātaputto atthi, taṃ tava santikaṃ pesessāmi, atha naṃ gahetvā gabbhaṃ pavesetvā tikhiṇāya vāsiyā khaṇḍākhāṇḍikaṃ chinditvā cāṭiyaṃ pakkhipitvā āvāpe pacyeyyāsi¹, idaṃ te sahaṃsaṃ saccakārasadisam². Uttariṃ pana te kattabbayuttakaṃ pacchā karissāmīti. Kumbhakāro “sādhū”ti sampaṭicchhi. Seṭṭhi punadivase Ghosakaṃ pakkositvā “hiyyo mayā kumbhakāro ekam kammaṃ āṇatto³, ehi, tvaṃ tassa santikaṃ gantvā evaṃ vadehi ‘hiyyo kira me pitarā āṇattaṃ kammaṃ nipphādehī’ti” pahiṇi. So “sādhū”ti agamāsi. Taṃ tattha gacchantam itaro seṭṭhino putto dārakehi saddhim guḷam kīlanto disvā taṃ pakkositvā “kuhiṃ gacchasi bhātikā”ti pucchitvā “pitu sāsanaṃ gahetvā kumbhakārassa santikaṃ”ti vutte “ahaṃ tattha gamissāmi. Ime maṃ dārakā bahuṃ lakkhaṃ jinimsu, taṃ me paṭijinitvā dehī”ti āha. Ahaṃ pitu bhāyāmīti. Mā bhāyi bhātika, ahaṃ taṃ sāsanaṃ harissāmi. Bahūhi⁴ jito, yāvāhaṃ āgacchāmi, tāva me lakkhaṃ paṭijināti.

Ghosako kira guḷakīlāya cheko, tena naṃ evaṃ nibandhi. Sopi taṃ “tena hi gantvā kumbhakāraṃ vadehi ‘pitarā kira me hiyyo ekam kammaṃ āṇattaṃ, taṃ nipphādehī’ti” vatvā uyyojesi. So tassa santikaṃ gantvā tathā avaca. Atha naṃ kumbhakāro seṭṭhinā vuttaniyāmeneva māretvā āvāpe khipi. Ghosakopi divasabhāgam kīlitvā sāyanhasamaye gehaṃ gantvā “kim tāta na gatosī”ti vutte attano agatakāraṇaṇca kaniṭṭhassa gatakāraṇaṇca ārocesi. Taṃ sutvā seṭṭhi “ahaṃ dhī”ti⁵ mahāviraṇaṃ viravitvā sakalasarīre pakkuthitalohito viya hutvā “ambho kumbhakāra mā maṃ nāsai, mā maṃ nāsai”ti bāhā paggayha kandanto tassa santikaṃ agamāsi. Kumbhakāro taṃ tathā āgacchantam disvā “sāmi mā saddaṃ kari, kammaṃ te nipphannaṃ”ti āha. So pabbatena viya mahantena sokena avatthaṇo hutvā anappakaṃ domanassaṃ paṭisaṃvedesi. Yathā taṃ appaduṭṭhassa padussamāno. Tenāha Bhagavā—

1. Paveseyyāsi (Paṭisaṃ-Tṭha 2. 298 piṭṭhe)

2. Lañjakārasadisam (Syā)

3. Kumbhakārassa ekam kammaṃ āṇattaṃ (Sī)

4. Bahuṃ hi (Sī) Bahumpi (Ka)

5. Mā avadhīti (Syā)

“Yo daṇḍena adaṇḍesu, appaduṭṭhesu dussati.
 Dasannamaññataram ṭhānam, khippameva nigacchati.
 Vedanam pharusam jānim, sarīrassa ca bhedanam.
 Garukam vāpi ābādham, cittakkhepañca pāpuṇe.
 Rājato vā upasaggam, abbhakkhānañca dāruṇam.
 Parikkhayañca nātīnam, bhogānañca pabhaṅguram.
 Atha vāssa agārāni, aggi ḍahati pāvako.
 Kāyassa bheda duppañño, nirayam sopapajjati”¹.

Evam santepi puna nam seṭṭhi ujukam oloketum na sakkoti. “Kinti nam māreyyan”²ti cintento “mama gāmasate āyuttakassa santikam pesetvā māressāmī”²ti upāyam disvā “ayam me avajātaputto, imam māretvā vaccakūpe khipatu, evam kate aham mātulassa kattabbayuttakam pacchā jānissāmī”²ti tassa paṇṇam likhitvā “tāta Ghosaka amhākam gāmasate āyuttako atthi, imam paṇṇam haritvā tassa dehi”²ti vatvā paṇṇam tassa dussante² bandhi. So pana akkharasamayam na jānāti. Daharakālato paṭṭhāya hi nam mārāpentova seṭṭhi māretum nāsakkhi, kim akkharasamayam sikkhāpessati. Iti so attano mārāpanapaṇṇameva dussante² bandhitvā nikkhamanto āha “pātheyyam me tāta natthi”²ti. Pātheyyena te kammam natthi, antarāmagge “asukagāme nāma mama sahāyako seṭṭhi atthi, tassa ghare pātarāsam katvā purato³ gacchāhi”²ti. So “sādhū”²ti pitaram vanditvā nikkhanto tam gāmam patvā seṭṭhissa gharam pucchitvā gantvā seṭṭhi jāyam passi. “Tvam kuto āgatosi”²ti ca vutte “antonagarato”²ti āha. Kassa puttosi. Tumhākam sahāyakaseṭṭhino ammāti. Tvamsi Ghosako nāmāti. Āma ammāti. Tassā saha dassaneneva tasmim puttasineho uppajji. Seṭṭhino panekā dhītā atthi pannarasasoḷasavassuddesikā abhirūpā pāsādikā, tam rakkhitum ekameva pesanakārikam dāsim datvā sattabhūmikassa pāsādassa uparimatale sirigabbhe vasāpentī. Seṭṭhidhītā tasmim khaṇe tam dāsim antarāpaṇam pesesi. Atha nam seṭṭhi jāyā disvā “kuhim

1. Khu 1. 33, 34 piṭṭhesu.

2. Dasante (Sī)

3. Parato (Sī)

gacchasi”ti pucchitvā “ayyadhītāya¹ pesanenā”ti vutte “ito tāva ehi, tuṭṭhatu pesanam, puttassa me pīṭhakaṃ attharivā pāde dhovivā telam makkhitvā sayanam attharivā dehi, pacchā pesanam karissasi”ti āha. Sā tathā akāsi.

Atha nam cirenāgataṃ seṭṭhidhītā santajjesi. Atha nam sā āha “mā me kujjhi, seṭṭhiputto Ghosako āgato, tassa idañcidañca katvā tattha gantvā āgatāmhi”ti. Seṭṭhidhītāya “seṭṭhiputto Ghosako”ti nāmaṃ sutvāva pemaṃ chaviyādīni chinditvā aṭṭhimiñjam āhacca ṭhitam. Kotuhalakālasmiṃ hi sā tassa pajāpatī hutvā nālīkodanam Paccekabuddhassa adāsi, tassānubhāvenāgantvā imasmim seṭṭhikule nibbattā. Iti tam so pubbasineho avattharivā gaṇhi. Tenāha Bhagavā—

“Pubbeva sannivāsenā, paccuppannahitena vā.

Evam tam jāyate pemaṃ, uppalamva yathodake”ti².

Atha nam pucchi “kuhim so amma”ti. Sayane nipanno niddāyatīti. Atthi panassa hatthe kiñcīti. Dussante paṇṇam atthīti. Sā “kim paṇṇam nu kho etan”ti tasmim niddāyante mātāpitūnam aññavihatāya apassantānam otarivā samīpaṃ gantvā tam paṇṇam mocetvā ādāya attano gabbham pavisitvā dvāram pidhāya vātapānam vivarivā akkharasamaye kusalatāya paṇṇam vācetvā “aho vata bālo attano maraṇapaṇṇam dussante bandhitvā vicarati, sace mayā na diṭṭham assa, natthissa jīvitam”ti tam paṇṇam phāletvā seṭṭhissa vacanena³ aparam paṇṇam likhi “ayam mama putto Ghosako nāma, gāmasatato paṇṇākāram āharāpetvā imassa janapadaseṭṭhino dhītarā saddhim maṅgalaṃ katvā attano vasanagāmassa majjhe dvibhūmakam geham kāretvā pākāraparikkhepena ceva purisaguttiyā ca susamvihitārakkham karotu, mayhañca ‘idañcidañca mayā katan’ti sāsanaṃ pesetu, evam kate aham mātulassa kattabbayuttakam pacchā ānissāmi”ti. Likhivā ca pana saṅgharivā otarivā dussanteyevassa bandhi.

1. Ayye dhītāya (Sī, Syā)

2. Khu 5. 66 piṭṭhe.

3. Vacanam viya (Syā)

So divasabhāgaṃ niddāyitvā uṭṭhāya bhuñjitvā pakkāmi. Punadivase pātova taṃ gāmaṃ gantvā āyuttakaṃ gāmakiccaṃ karontaṃyeva passi. So taṃ disvā “kiṃ tātā”ti pucchi. Pitarā me tumhākaṃ paṇṇaṃ pesitanti. “Kiṃ paṇṇaṃ tātā, āharā”ti paṇṇaṃ gahetvā vācetvā tuṭṭhamānaso “passatha bho, mama sāmīno mayi sinehaṃ katvā¹ jetṭhaputtassa me maṅgalaṃ karotū”ti mama santikaṃ paṇiṇi. “Sīghaṃ dārūkādīni āharathā”ti gahapatike vatvā gāmamajjhe vuttapakāraṃ gehaṃ kārāpetvā gāmasatato paṇṇākāraṃ āharāpetvā janapadaseṭṭhino santikā dhītaṃ ānetvā maṅgalaṃ katvā seṭṭhissa sāsanaṃ paṇiṇi “idañcidañca mayā katan”ti.

Taṃ sutvā seṭṭhino “yaṃ kāremi, taṃ na hoti. Yaṃ na kāremi, tadeva hoti”ti mahantaṃ domanassaṃ uppajji. Puttasokena saddhiṃ so soko ekato hutvā kucchiḍāhaṃ uppādetvā atisāraṃ² janesi. Seṭṭhidhītāpi “sace koci seṭṭhino santikā āgacchati, mama akathetvā seṭṭhiputtassa paṭhamataraṃ mā kathayitthā”ti jane āṇāpesi. Seṭṭhipi kho “dāni taṃ duṭṭhaputtaṃ mama sāpateyyassa sāmīkaṃ na karissāmi”ti cintetvā ekaṃ āyuttakaṃ āha “mātula puttaṃ me daṭṭhukāmomhi, ekaṃ pādāmūlikaṃ pesetvā mama puttaṃ pakkosāpehi”ti. So “sādhū”ti vatvā paṇṇaṃ datvā ekaṃ purisaṃ pesesi. Seṭṭhidhītāpi tassa āgantvā dvāre ṭhitabhāvaṃ sutvā taṃ pakkosāpetvā “kiṃ tātā”ti pucchi. So āha “seṭṭhi gilāno, puttaṃ passitum pakkosāpesi ayye”ti. Kiṃ tātā balavā, dubbaloti. Balavā tāva, āhāraṃ bhuñjatiyeva ayyeti. Sā seṭṭhiputtaṃ ajānāpetvāva tassa nivesanañca paribbayañca dāpetvā “mayā pesitakāle gamissasi, acchassu tāvā”ti āha. Seṭṭhi puna āyuttakaṃ avaca “kiṃ mātula, na te mama puttassa santikaṃ pahitaṃ”ti. Pahitaṃ sāmī, gatapuriso na tāva etīti. Tena hi puna aparaṃ pesehīti. So pesesi. Seṭṭhidhītā tasmimpi tatheva paṭipajji. Atha seṭṭhino rogo balavā jāto, ekaṃ bhājanaṃ pavisati. Ekaṃ nikkhamati. Puna seṭṭhi āyuttakaṃ pucchi “kiṃ mātula, na te mama puttassa santikaṃ pahitaṃ”ti. Pahitaṃ sāmī, gatapuriso na

1. Sinehaṃ (Sī, Syā) sinehena (Ka) Paṭisaṃ-Ṭṭha 2. 300 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

2. Atisāraṃ (Sī)

tāva etīti. Tena hi puna aparaṃ pesehīti. So pesesi. Seṭṭhidhītā tatiyavāre āgatampi taṃ pavattiṃ pucchi. So “bāḷhagilāno ayye, seṭṭhi āhāraṃ pacchinditvā maccuparāyaṇo¹ jāto, ekaṃ bhājanaṃ nikkhamati, ekaṃ pavisati”ti āha. Seṭṭhidhītā “idāni gantuṃ kālo”ti seṭṭhiputtassa “pitā te kira gilāno”ti ārocetvā “kiṃ vadesi bhadde”ti vutte “aphāsukamassa sāmī”ti āha. “Idāni kiṃ kātabban”ti. Sāmi gāmasatato vuṭṭhānakapaṇṇākāraṃ ādāya gantvā passissāma nanti. So “sādhū”ti paṇṇākāraṃ āharāpetvā sakatehi ādāya pakkāmi.

Atha naṃ sā “pitā te dubbalo, ettakaṃ paṇṇākāraṃ gahetvā gacchantānaṃ papañco bhavissati, etaṃ nivattāpehi”ti vatvā taṃ sabbaṃ attano kulagehaṃ pesetvā puna taṃ² āha “sāmi tvaṃ attano pitu pādapasse tiṭṭheyysi, ahaṃ ussīsakapasse ṭhassāmī”ti. Gehaṃ pavisaṃānāyeva ca “gehassa purato ca pacchato ca ārakkhaṃ gaṇhathā”ti attano purise āṇāpesi. Paviṭṭhakāle pana seṭṭhiputto pitu pādapasse aṭṭhāsi, itarā ussīsakapasse.

Tasmim̄ khaṇe seṭṭhi uttānako nipanno hoti. Āyuttako pana tassa pāde parimajjanto “putto te sāmī āgato”ti āha. Kuhiṃ soti. Esa pādāmūle ṭhitoti. Atha naṃ disvā āyakammikaṃ³ pakkosāpetvā “mama gehe kittakaṃ dhanan”ti pucchi. Sāmi dhanasseva cattālīsakoṭiyo, upabhogaparibhogabhaṇḍānaṃ pana vanagāmakkhettadvipadacatuppadayānavāhanānañca ayañca ayañca paricchedo”ti vutte “ahaṃ ettakaṃ dhanan̄ mama puttassa Ghosakassa na demī”ti vattukāmo “demī”ti āha. Taṃ sutvā seṭṭhidhītā “ayaṃ puna kathento aññāṃ kiñci katheyysā”ti cintetvā sokāturā viya kese vikiritvā rodamānā “kiṃ nāmetan̄ tāta vadetha, idampi nāma vo vacanaṃ suṇoma, alakkhikā vatamhā”ti vatvā matthakena naṃ uramajjhe paharantī patitvā yathā puna vattuṃ na sakkoti, tathāssa uramajjhe matthakena ghaṃsentī ārodanaṃ dassesi. Seṭṭhi taṃ khaṇḍaññeva kālamakāsi. Seṭṭhi mato”ti⁴

1. Mañcaparāyano (Sī)

3. Āyuttakaṃ (Syā, Ka)

2. Seṭṭhiputtin̄ (Sī, Syā)

4. Tasmim̄ mate (Ka)

gantvā Utenassa rañño ārocayimsu. Rājā tassa sarīrakiccaṃ kārāpetvā “atthi panassa putto vā dhītā vā”ti pucchi. Atthi deva Ghosako nāma tassa putto, sabbaṃ sāpateyyaṃ tassa niyyādetvāva mato devāti.

Rājā aparabhāge seṭṭhiputtaṃ pakkosāpesi. Tasmim ca divase devo vassi. Rājaṅgaṇe tattha tattha udakaṃ saṅṭhāti. Seṭṭhiputto “rājānaṃ passissāmī”ti pāyāsi. Rājā vātapānaṃ vivaritvā taṃ āgacchantaṃ olokento rājaṅgaṇe udakaṃ laṅghitvā āgacchantaṃ disvā āgantvā vanditvā ṭhitam “tvaṃ Ghosako nāma tātā”ti pucchitvā “āma devā”ti vutte “pitā me matoti mā soci, tava pettikaṃ seṭṭhiṭṭhānaṃ tuyhameva dassāmī”ti taṃ samassāsetvā “gaccha tātā”ti uyyojesi. Rājā gacchantaṃ ca naṃ olokontova aṭṭhāsi. So āgamanakāle laṅghitaṃ udakaṃ gamanakāle otarivā saṅikaṃ agamāsi. Atha naṃ rājā tatova pakkosāpetvā “kiṃ nu kho tāta tvaṃ mama santikaṃ āgacchanto udakaṃ laṅghitvā āgamma gacchanto otarivā saṅikaṃ gacchasi”ti pucchi. Āma deva, ahaṃ tasmim khaṇe kumārako, kīḷanakālo nāma so, idāni pana me devena ṭhānantaraṃ paṭissutaṃ. Tasmā yathā pure acaritvā idāni sannisinnena¹ hutvā caritum vaṭṭatīti. Taṃ sutvā rājā “dhitimāyaṃ puriso, idānevassa ṭhānantaraṃ dassāmī”ti pitarā bhuttaṃ bhogaṃ datvā sabbasatena seṭṭhiṭṭhānaṃ adāsi.

So rathe ṭhatvā nagaraṃ padakkhiṇaṃ akāsi. Olokitolokitaṭṭhānaṃ kampati. Seṭṭhidhītā Kālīdāsiyā saddhim mantayamānā nisinnā “amma Kālī puttassa te ettikā sampatti maṃ nissāya uppannā”ti² āha. Kiṃ kārāṇā ammāti. Ayañhi attano maraṇapaṇṇaṃ dussante bandhitvā amhākaṃ gharaṃ āgato, athassa mayā taṃ paṇṇaṃ phāletvā mayā saddhim maṅgalakaraṇatthāya aññaṃ paṇṇaṃ likhitvā ettakaṃ kālaṃ tattha ārakkho katoti. Amma tvaṃ ettakaṃ passassi, imaṃ pana seṭṭhi daharakā lato paṭṭhāya māretukāmo māretum nāsakkhi, kevalaṃ imaṃ nissāya bahuṃ dhanam khīyīti² amma atibhāriyaṃ vata seṭṭhinā katanti. Nagaraṃ padakkhiṇaṃ katvā gehaṃ pavisantaṃ pana naṃ disvā “ayaṃ ettikā sampatti maṃ

1. Saṅikena (Syā)

2. Nipphannāti (Sī, Syā)

nissāya uppannā”ti hasitaṃ akāsi. Atha naṃ seṭṭhiputto disvā “kiṃ kāraṇā hasī”ti pucchi. Ekaṃ kāraṇaṃ nissāyāti. Kathehi nanti. Sā na kathesi. So “sace na kathessasi, dvidhā taṃ chindissāmi”ti tajjetvā asiraṃ nikkadḍhi. Sā “ayaṃ ettikā sampatti tayā maṃ nissāya laddhāti cintetvā hasitaṃ”ti āha. Yadi mama pitarā attano santakaṃ mayhaṃ niyyāditaṃ, tvaṃ ettha kiṃ hosīti. So kira ettakaṃ kālaṃ kiñci na jānāti, tenassā vacanaṃ na saddahi. Athassa sā “tumhākaṃ pitarā maraṇapaṇṇaṃ datvā pesitā, tumhe mayā idañcidañca katvā rakkhitā”ti sabbaṃ kathesi. “Tvaṃ abhūtaṃ kathesi”ti asaddahanto “mātaraṃ Kāliṃ pucchissāmi”ti cintetvā evaṃ kira ammati. Āma tāta, daharakālato paṭṭhāya taṃ māretukāmo māretuṃ asakkonto taṃ nissāya bahuṃ dhanam khīyi, sattuṣṭhānesu tvaṃ maraṇato mutto, idāni bhogagāmato āgamma sabbasatena saddhiṃ seṭṭhiṭṭhānaṃ pattoti. So taṃ sutvā “bhāriyaṃ vata kammaṃ, evarūpā kho pana maraṇā muttassa mama pamādaḍḍhitam jīvitum ayuttam¹, appamatto bhavissāmi”ti cintetvā devasikaṃ sahasaṃ vissajjetvā addhikakapaṇādīnaṃ dānaṃ paṭṭhapesi. Mitto nāmassa kuṭumbiko dānabyāvaṭo ahosi. Ayaṃ Ghosakaseṭṭhino uppatti.

Tasmiṃ pana kāle Bhaddavatīnagare Bhaddavatiyaseṭṭhi nāma Ghosakaseṭṭhino aditṭhapubbasahāyako ahosi. Bhaddavatīnagarato āgatānaṃ vāṇijānaṃ santike Ghosakaseṭṭhi Bhaddavatiyaseṭṭhino sampattiṃ ca vayappadesaṅca sutvā tena saddhiṃ saḥāyakabhāvaṃ icchanto paṇṇākāraṃ pesesi. Bhaddavatiyaseṭṭhipi Kosambito āgatānaṃ vāṇijānaṃ santike Ghosakaseṭṭhino sampattiṅca vayappadesaṅca sutvā tena saddhiṃ saḥāyakabhāvaṃ icchanto paṇṇākāraṃ pesesi. Evaṃ te aññaṃaññaṃ aditṭhapubbasahāyakā hutvā vasiṃsu. Aparabhāge Bhaddavatiyaseṭṭhino gehe ahivātarogo patito, tasmiṃ patite paṭṭhamaṃ makkhikā maranti, tato anukkameneva kīṭā mūsikā kukkuṭā sūkarā gāvo dāsī dāsā sabbapacchā gharamānusakāpi maranti. Tesu ye bhittiṃ bhinditvā palāyanti, te jīvitaṃ labhanti, tadā pana seṭṭhi ca bhariyā ca dhītā cassa tathā

1. Pamādaḍḍhitam ayuttam (Sī)

palāyitvā Ghosakasetṭhiṃ passitum patthentā Kosambimaggam paṭipajjimsu. Te antarāmaggeyeva khīṇapātheyyā vātātapena ceva khuppiṇāsāhi ca kilantasārīrā kicchena Kosambim patvā udakaphāsukaṭṭhāne ṭhatvā nhatvā nagaradvāre ekam sālāṃ pavisimsu.

Tato seṭṭhi bhariyam āha “bhadde iminā nīhārena gacchantā vijātamātuyāpi amanāpā hontī, sahāyako kira me addhikakapaṇādīnam devasikam sahasam vissajjtvā dānam dāpesi. Tattha dhītaram pesetvā āhāram āharāpetvā ekāham dvīham idheva sarīram santappetvā sahāyakam passissāmā”ti. Sā sādhu sāmīti. Te sālāyameva vasimsu. Punadivase kāle ārocite kapaṇaddhikādīsu āhāratthāya gacchantesu mātāpitaro “amma gantvā amhākam āhāram āharā”ti dhītaram pesayimsu. Mahābhogakulassa dhītā vipattiyā acchinnalajjitāya alajjamānā pātīm gahetvā kapaṇajanena saddhim āhāratthāya gantvā “kati paṭivīse gaṇhissasi ammā”ti puṭṭhā ca pana “tayo”ti āha. Athassā tayo paṭivīse adāsī. Tāya bhatte āhaṭe tayopi ekato bhuñjitum nisīdīmsu.

Atha mātādhītaro seṭṭhiṃ āhamṃsu “sāmi vipatti nāma mahākulānampi uppajjati, mā amhe oloketvā bhuñja, mā cintayī”ti. Iti nam nānappakārehi yācitvā bhojesum. So bhuñjitvā āhāram jīrāpetum asakkonto aruṇe uggacchante kālamakāsī. Mātādhītaro nānappakārehi paridevitvā rodimṃsu. Kumārikā punadivase rodamānā āhāratthāya gantvā “kati paṭivīse gaṇhissasi”ti vuttā “dve”ti vatvā āhāram āharitvā mātaram yācitvā bhojesi. Sāpi tāya yāciyamānā bhuñjitvā āhāram jīrāpetum asakkontī tam divasameva kālamakāsī. Kumārikā ekikāva roditvā paridevitvā tāya dukkhupattiyā ativiya sañcātachātakadukkhā punadivase yācakehi saddhim rodantī āhāratthāya gantvā “kati paṭivīse gaṇhissasi ammā”ti vuttā “ekan”ti āha. Mittakuṭumbiko tam tayo divase bhattam gaṇhantim sañjānāti, tena tam “apehi, nassa vasali, ajja tava kucchippamāṇam aññāsī”ti āha.

Hirōttappasampannā

kuladhītā paccorasmim sattipahāraṃ viya vaṇe khārodakasecanakaṃ viya¹ ca patvā “kiṃ sāmī”ti āha. Tayā pure tayo koṭṭhāsā gaḥitā, hiyyo dve, ajja ekaṃ gaṇhāsi. Ajja te attano kucchippamaṇaṃ ñātanti. “Mā maṃ sāmī attanova atthāya gaṇhī”ti maññitthāti. Atha kasmā evaṃ gaṇhīti. Pure tayo janā ahumha sāmī, hiyyo dve, ajja ekikāva jātāmhīti. So “kena kāraṇena”ti pucchitvā ādito paṭṭhāya tāya kathitaṃ sabbaṃ pavattiṃ sutvā assūni sandhāretuṃ asakko sañjātabalavadomanasso hutvā “amma evaṃ sante mā cintayi, tvaṃ Bhaddavatiyaseṭṭhino dhītā ajjakālato paṭṭhāya mama dhītāyeva nāmā”ti vatvā sīse cumbitvā gharaṃ netvā attano jeṭṭhadhītuṭṭhāne ṭhapesi.

Sā dānagge uccāsaddaṃ mahāsaddaṃ sutvā “tāta kasmā etaṃ janaṃ nissaddaṃ katvā dānaṃ na dethā”ti āha. Na sakkā kātuṃ ammati. Sakkā tātāti. Kathaṃ sakkā ammati. Tāta dānaggaṃ parikkhipitvā ekekasēva pavesanappamaṇena dve dvārāni yojetvā “ekena dvārena pavisitvā ekena nikkhamathā”ti vadetha, evaṃ nissaddā hutvāva gaṇhissanti. So taṃ sutvā “bhaddakova amma upāyo”ti tathā kāresi. Sāpi pubbe Sāmā nāma. Vatiyā pana kāritattā **Sāmavati** nāma jātā. Tato paṭṭhāya dānagge kolāhalaṃ pacchindi. Ghosakaseṭṭhi pubbe taṃ saddaṃ suṇanto “mayhaṃ dānagge saddo”ti tussati. Dvīhatīhaṃ pana saddaṃ asuṇanto Mittakuṭumbikaṃ attano upaṭṭhānaṃ āgataṃ pucchi “diyyati kapaṇaddhikādīnaṃ dānaṃ”ti. Āma sāmīti. Atha kiṃ dvīhatīhaṃ saddo na suyyatīti. Yathā nissaddā hutvā gaṇhanti, tathā me upāyo katoti. Atha pubbeva kasmā nākāsīti? Ajānanatāya sāmīti. Idāni kathaṃ te ñātoti. Dhītarā me akkhāto sāmīti. Mayhaṃ aviditā “tava dhītā nāma atthī”ti. So ahivātaroguppattito paṭṭhāya sabbaṃ Bhaddavatiyaseṭṭhino pavattiṃ ācikkhitvā tassā attano jeṭṭhadhītuṭṭhāne ṭhapitabhāvaṃ ārocesi. Atha naṃ seṭṭhi “evaṃ sante mama kasmā na kathesi, mama sahāyakassa dhītā mama dhītā nāmā”ti taṃ pakkosāpetvā pucchi “amma seṭṭhino dhītāsī”ti. Āma tātāti. Tena hi mā cintayi, tvaṃ

1. Khāraparisekaṃ viya (Syā)

mama dhītāsīti taṃ sīse cumbitvā parivāratthāya tassā pañca itthisatāni datvā taṃ attano jeṭṭhadhītuṭṭhāne ṭhapesi.

Athekadivasam̐ tasmim̐ nagare nakkhattam̐ saṅghuṭṭham̐ hoti. Tasmim̐ pana nakkhatte bahi anikkhamanakā kuladhītaropi attano parivārena saddhim̐ padasāva nadim̐ gantvā nhāyanti. Tasmā taṃ divasam̐ Sāmāvatiṭṭhi pañcahi itthisatehi parivāritā rājaṅgaṇeneva nhāyitum̐ agamāsi. Uteno sīhapañjare ṭhito taṃ disvā “kassimā nāṭakitthiyo”ti pucchi. Na kassaci nāṭakitthiyo devāti. Atha kassa dhītaroti. Ghosakaseṭṭhino dhītā deva, Sāmāvatiṭṭhi nāmesāti. So disvāva uppannasineho seṭṭhino sāsanaṃ pāhesi “dhītaram̐ kira me pesetū”ti. Na pesemi devāti. Mā kira evam̐ karotu, pesetuyevāti. Mayam̐ gahapatikā nāma kumārikānam̐ pothetvā vihetṭetvā kaḍḍhanabhayena¹ na dema devāti. Rājā kujjhitvā geham̐ lañchāpetvā seṭṭhiñca bhariyañca hatthe gahetvā bahi kārāpesi. Sāmāvatiṭṭhi nhāyitvā āgantvā geham̐ pavisitum̐ okāsam̐ alabhanti “kim̐ etam̐ tātā”ti pucchi. Amma rājā tava kārāṇā pahīni. Atha “na mayam̐ dassāmā”ti vutte gharam̐ lañchāpetvā amhe bahi kārāpesīti. Tāta bhāriyam̐ vo kammaṃ kataṃ, raññā nāma pahite “na demā”ti avatvā “sace me dhītaram̐ saparivāram̐ gaṇḥatha, demā”ti vattabbarṃ bhaveyya tātāti. “Sādhu amma, tava ruciyā sati evam̐ karissāmī”ti rañño tathā sāsanaṃ pāhesi. Rājā “sādhū”ti sampāṭicchitvā taṃ saparivāram̐ ānetvā abhisiñcitvā aggamaheṣiṭṭhāne ṭhapesi. Sesā tassāyeva parivāritthiyo ahesum̐. Ayam̐ Sāmāvatiyā uppatti.

Utenassa pana aparāpi Vāsuladattā nāma devī ahosi Caṇḍapajjotassa dhītā. Ujjeniyam̐ hi Caṇḍapajjoto nāma rājā ahosi. So ekadivasam̐ uyyānato āgacchanto attano sampattim̐ oloketvā “atthi nu kho aññassapi kassaci evarūpā sampatti”ti vatvā taṃ sutvā manussehi “kim̐ sampatti nāmesā, Kosambiyam̐ Utenassa rañño atimahatiṭṭhi sampatti”ti vutte rājā āha “tena hi gaṇḥissāma nan”ti. Na sakkā so gahetunti. Kiñci katvā gaṇḥissāmayevāti. Na sakkā devāti. Kim̐ kārāṇāti. So hatthikantam̐ nāma sippam̐ jānāti,

1. Kathanabhayena (Sī)

mantam parivattetvā hatthikantavīṇam vādentō nāge palāpetipi gaṇhātīpi. Hatthivāhanasampanno tena sadiso nāma natthīti. Na sakkā mayā so gahetunti. Sace te deva ekantena ayaṃ nicchayo¹. Tena hi dāruhatthim kāretvā tassāsannaṭṭhānam peschi, so hatthivāhanam vā assavāhanam vā sutvā dūrampi gacchati. Tattha nam āgataṃ gahetum sakkā bhavissatīti.

Rājā “attheso upāyo”ti dārumayaṃ yantahatthim kārapetvā bahi pilotikāhi veḥetvā katacittakammaṃ katvā tassa vijite āsannaṭṭhāne ekasmim saratīre vissajjāpesi. Hatthino antokucchiyaṃ satthi purisā aparāparam caṅkamanti, hatthilaṇḍam āharitvā tattha tattha chaḍḍesuṃ. Eko vanacarako hatthim disvā “amhākaṃ rañño anucchaviko”ti cintetvā gantvā rañño ārocesi “deva mayā sabbaseto kelāsakūṭapaṭibhāgo tumhākaññeva anucchaviko varavāraṇo diṭṭho”ti. Uteno tameva maggadesakaṃ katvā hatthim abhiruyha saparivāro nikkhami. Tassa āgamanam ñatvā carapurisā gantvā Caṇḍapajjotassa ārocesuṃ. So āgantvā majjhe tuccham katvā ubhosu passesu balakāyaṃ payojesi. Uteno tassāgamanam ajānanto hatthim anubandhi. Anto ṭhitamanussā vegena palāpesuṃ. Kaṭṭhahatthī rañño mantam parivattetvā vīṇam vādentassa tantisaddam asuṇanto viya palāyatiyeva. Rājā hatthināgam² pāpuṇitum asakkonto assam āruyha anubandhi. Tasmim vegena anubandhante balakāyo ohīyi. Rājā ekakova ahoṣi. Atha nam ubhosu passesu payuttā Caṇḍapajjotassa purisā gaṇhitvā attano rañño adamsu. Athassa balakāyo amittavasam gatabhāvam ñatvā bahinagareva khandhāvāram nivesetvā acchi.

Caṇḍapajjotopi Utenam jīvaggāhameva gāhāpetvā ekasmim coragehe pakkhipitvā dvāram pidahāpetvā tayo divase jayapānam pivi Uteno tatiyadivase ārakkhake pucchi “kham vo tāta rājā”ti. “Paccāmitto me gahito”ti jayapānam pivatīti. Kā nāmesā māṭugāmassa viya tumhākaṃ rañño kiriyā, nanu paṭirājūnam

1. Niccalo (Ka)

2. Hatthinā tam (?)

gahetvā vissajjetum vā māretum vā vaṭṭati, amhe dukkham nisīdāpetvā jayapānam kira pivatīti. Te gantvā tamattham rañño ārocesum. So āgantvā “saccam kira tvam evam vadasī”ti pucchi. Āma mahārājāti. Sādhu tam vissajjessāmi, evarūpo kira te manto atthi, tam mayham dassasīti. Sādhu dassāmi, gahaṇasamaye mam vanditvā tam gaṇhāhi, kim pana tvam vandissasīti. Kyāham tam vandissāmi, na vandissāmīti. Ahampi te na dassāmīti. Evam sante rājānam¹ te karissāmīti. Karohi, sarīrassa me issaro, na pana cittassāti. Rājā tassa sūragajjitam sutvā “katham nu kho imam mantam gaṇhissāmī”ti cintetvā imam mantam aññam jānāpetum na sakkā, mama dhītarānam etassa santike uggaṇhāpetvā aham tassā santike gaṇhissāmīti. Atha nam āha “aññassa vanditvā gaṇhantassa dassasī”ti. Āma mahārājāti. Tena hi amhākam ghare ekā khujjā atthi tassā antosāṇiyam vanditvā nisinnāya tvam bahisāṇiyam ṭhitova mantam vācehīti. Sādhu mahārāja, khujjā vā hotu piṭhasappi vā, vandantiyā dassāmīti. Tato rājā gantvā dhītarānam Vāsuladattam āha “amma eko saṅkhakuṭṭhī anagghamantam jānāti, tam aññam jānāpetum na sakkā, tvam antosāṇiyam nisīditvā tam vanditvā mantam gaṇha, so bahisāṇiyam ṭhatvā tuyham vācessati, tava santikā aham tam gaṇhissāmī”ti.

Evam so tesam aññamaññam santhavakaraṇabhayena dhītarānam khujjam, itarānam saṅkhakuṭṭhim katvā kathesi. So tassā antosāṇiyam vanditvā nisinnāya bahi ṭhito mantam vācesi. Atha nam ekadivasam punappunam vuccamānampi mantapadam vattum asakkontim “are khujje atibahalotṭhakapolaṃ te mukham, evam² nāma vadehī”ti āha. Sā kujjhitvā are duṭṭhasaṅkhakuṭṭhi kim vadesi, kim mādisā khujjā nāma hotīti. Sāṇikaṇṇam ukkhipitvā “kāsi tvan”ti vutte “rañño dhīta Vāsuladattā nāmāhan”ti āha. Pitā te tam mayham kathento “khujjā”ti kathesīti. Mayhampi kathento tam saṅkhakuṭṭhim katvā kathesīti. Te ubhopi “tena hi amhākam santhavakaraṇabhayena kathitam bhavissati”ti antosāṇiyaññeva santhavam karimsu.

Tato paṭṭhāya mantaggahaṇam vā sippaggahaṇam vā natthi. Rājāpi dhītarānam niccam pucchati “sippam gaṇhasi ammā”ti. Gaṇhāmi tātāti. Atha nam ekadivasam

1. Rājadaṇḍam (Ka)

2. Etam (St)

Uteno āha “bhadde sāmikena kattabbaṃ nāma neva mātāpitaro, na bhātubhaginiyo kātuṃ sakkonti, sace mayhaṃ jīvitāṃ dassasi, pañca te itthisatāni parivāraṃ datvā aggamaheṣiṭṭhānaṃ dassāmi”¹ti. Sace imasmim vacane patiṭṭhātuṃ sakkhissatha, dassāmi vo jīvitanti. Sakkhissāmi bhaddeti. Sā “sādhu sāmī”²ti pitu santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ so pucchi “amma niṭṭhitaṃ sippaṃ”³ti. Na tāva niṭṭhitaṃ tāta sippanti. Atha naṃ so pucchi “kiṃ amma”⁴ti. Amhākaṃ ekaṃ dvārañca ekaṃ vāhanañca laddhuṃ vaṭṭati tātāti. Idaṃ kiṃ ammaṃti. Tāta rattim kira tārakasaññāya mantassa upacārathāya ekaṃ osadhaṃ gahetabbaṃ atthi. Tasmā amhākaṃ velāya vā avelāya vā nikkhamanakāle ekaṃ dvārañceva ekaṃ vāhanañca laddhuṃ vaṭṭatīti. Rājā “sādhū”⁵ti sampaṭicchi. Te attano abhirucitaṃ ekaṃ dvāraṃ hatthagataṃ karimsu. Rañño pana pañca vāhanāni ahesuṃ. Bhaddavatī nāma kareṇukā ekadivasāṃ paññāsa yojanāni gacchati, Kāko nāma dāso saṭṭhi yojanāni gacchati, Celakaṭṭhi¹ ca Muñcakesī cāti dve assā yojanasataṃ gacchanti, Nālāgiri hatthī vīsati² yojanasatanti.

So kira rājā anuppanne Buddhē ekassa issarassa upaṭṭhāko ahoṣi. Athekadivasāṃ issare bahinagaraṃ gantvā nhatvā āgacchante eko Paccekabuddho nagaraṃ piṇḍāya pavisitvā sakalanagaravāsīnaṃ mārena āvaṭṭitattā ekaṃ bhikkhampi alabhitvā yathādhoteveva pattena nikkhami. Atha naṃ nagaradvāraṃ pattakāle māro aññātakavesena upasaṅkamtivā “api bhante vo kiñci laddhaṃ”³ti pucchi. Kiṃ pana me tvaṃ alabhanākāraṃ³ karīti. Tena hi nivattitvā puna pavisatha, idāni na karissāmīti⁴. Nāhaṃ puna nivattissāmīti. Sace hi nivatteyya, puna so sakalanagaravāsīnaṃ sarīre adhimuñcivā paṇim paharivā hasanakeḷim kareyya. Paccekabuddhe anivattitvā gate māro tattheva antaradhāyi. Atha so issaro yathādhoteveva pattena āgacchantaṃ Paccekabuddhaṃ disvā vanditvā “api bhante kiñci laddhaṃ”⁵ti pucchi. Caritvā nikkhantamhāvusoti. So cintesi “ayyo mayā pucchitaṃ akathetvā aññaṃ vadati, na kiñci laddhaṃ bhavissati”⁶ti. Athassa pattaṃ olokento tucchaṃ disvā gehe

1. Celakaṭṭhi (Sī), velakaṃsī (Syā)

3. Labhanākāraṃ (Sī)

2. Vīsaṃ (Sī)

4. Karissāmīti (Sī)

bhattassa niṭṭhitāniṭṭhitabhāvaṃ ajānanatāya sūro hutvā pattam̐ gahetuṃ avisahanto “thokaṃ bhante adhivāsethā”ti vatvā vegena gharam̐ gantvā “amhākaṃ bhattam̐ niṭṭhitan”ti pucchitvā “niṭṭhitan”ti vutte taṃ upaṭṭhākaṃ āha “tāta añño tayā sampannavegataro nāma natthi, sīghena javena bhadantaṃ patvā ‘pattam̐ me bhante dethā’ti vatvā pattam̐ gahetvā vegena ehī”ti. So ekavacaneneva pakkhanditvā pattam̐ gahetvā āhari. Issaropi attano bhojanassa pattam̐ pūretvā “imaṃ sīgham̐ gantvā ayyassa sampādehi, aham̐ te ito pattim̐ dammī”ti āha.

Sopi taṃ gahetvā javena gantvā Paccekabuddhassa pattam̐ datvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā “bhante ‘velā upakaṭṭhā’ti aham̐ atisīghena javena āgato ca gato ca, etassa me javassa phalena yojanānaṃ paṇṇāsasaṭṭhisatavīsasatagamasamatthāni pañca vāhanāni nibbattantu, āgacchantassa ca me gacchantassa ca sarīram̐ sūriyatejena tattam̐, tassa me phalena nibbattanibbattaṭṭhāne āṇā sūriyatejasadisā hotu, imasmim̐ me piṇḍapāte sāmīnā patti dinnā, tassā¹ me nissandena tumhehi diṭṭhadhammassa bhāgī homī”ti āha. Paccekabuddho “evaṃ hotū”ti vatvā—

“Icchitaṃ patthitaṃ tuyhaṃ, sabbameva² samijjhatu.
Sabbe pūrentu saṅkappā, cando pannaraso yathā³.”

Icchitaṃ patthitaṃ tuyhaṃ, khippameva samijjhatu.
Sabbe pūrentu saṅkappā, maṇijotiraso yathā”ti—

Anumodanaṃ akāsi. Paccekabuddhānaṃ kira imāva dve gāthā anumodanagāthā nāma honti. Tattha **jotirasoti** sabbakāmadadaṃ maṇiratanam̐ vuccati. Idaṃ tassa pubbacaritam̐. So etarahi Caṇḍapajjoto ahosi. Tassa ca kammassa nissandena imāni pañca vāhanāni nibbattimsu. Athekadivasam̐ rājā uyyānakīlaya nikkhami. Uteno “ajja palāyitabban”ti mahantāmahante cammapasibbake hiraññasuvaṇṇassa pūretvā Kareṇukāpiṭṭhe ṭhapetvā Vāsuladattaṃ ādāya palāyi. Antepurapālakā palāyantaṃ taṃ disvā gantvā rañño ārocesuṃ. Rājā “sīgham̐ gacchathā”ti balaṃ pahiṇi.

1. Tassa (Ka) 2. Khippameva (Syā, Ka) 3. Dī-Ṭṭha 2. 82; Am-Ṭṭha 1. 146 piṭṭhesu.

Uteno balassa pakkhandabhāvaṃ ñatvā kahāpaṇapasibbakam mocetvā pātesī, manussā kahāpaṇe uccinitvā puna pakkhandimsu. Itaro suvaṇṇapasibbakam mocetvā pātetvā nesam suvaṇṇalobhena papañcentānaññeva bahi nivuṭṭham¹ attano khandhāvāram pāpuṇi. Atha nam āgacchantam disvā attano balakāyo parivāretvā nagaram pavesesi. So patvā Vāsuladattam abhisiñcivā aggamahesiṭṭhāne ṭhapesīti. Ayam Vāsuladattāya uppatti.

Aparā pana Māgaṇḍiyā² nāma rañño santikā aggamahesiṭṭhānam labhi. Sā kira Kururaṭṭhe Māgaṇḍiyabrāhmaṇassa dhītā. Mātāpissā Māgaṇḍiyāyeva nāmam. Cūḷapitāpissā Māgaṇḍiyova, sā abhirūpā ahoṣi devaccharapaṭibhāgā. Pitā panassā anucchavikam sāmikam alabhanto mahantehi mahantehi³ kulehi yācitopi “na mayham dhītu tumhe anucchavikā”ti tajjetvā uyyojesi. Athekadivasam Satthā paccūsamaye lokam volokento Māgaṇḍiyabrāhmaṇassa sapajāpatikassa anāgāmiphālūpanissayam disvā attano pattacīvaramādāya tassa bahinigame⁴ aggiparicaraṇaṭṭhānam agamāsi. So Tathāgatassa rūpasobhaggappattam attabhāvaṃ oloketvā “imasmim loke iminā purisena sadiso añño puriso nāma natthi, ayam mayham dhītu anucchaviko, imassa posāpanatthāya dhītaram dassāmi”ti cintetvā “samaṇa ekā me dhītā atthi, aham ettakam kalam tassā anucchavikam purisam na passāmi, tumhe tassā anucchavikā, sā ca tumhākaññeva anucchavikā. Tumhākañhi pādapāricārikā, tassā ca bhattā⁵ laddhum vaṭṭati, tam vo aham dassāmi, yāva mamāgamanā idheva tiṭṭhathā”ti āha. Satthā kiñci avatvā tuṇhī ahoṣi. Brāhmaṇo vegena gharam gantvā “bhoti bhoti dhītu me anucchaviko puriso diṭṭho, sīgham sīgham sīgham nam alaṅkarohī”ti tam alaṅkārapetvā saddhim brāhmaṇiyā ādāya Satthu santikam pāyāsi. Sakalanagaram saṅkhubhi. Ayam “ettakam kalam mayham dhītu anucchaviko natthi”ti kassaci adatvā “ajja me dhītu anucchaviko diṭṭho”ti kira vadeti, “kīdiso nu kho so puriso, passissāma nan”ti mahājano teneva saddhim nikkhami.

1. Gaṇhantānaññeva bahi nivuṭṭham (Ka)

2. Māgaṇḍiyā (Sī, Syā)

3. Mahantamahantehi (Sī)

4. Bahi nikkhamitvā (Ka)

5. Bhattāram (Syā, Ka)

Tasmim dhītarāṃ gahetvā āgacchante Satthā tena vuttaṭṭhāne aṭṭhatvā tattha padacetiyaṃ dassetvā gantvā aññasmim ṭhāne aṭṭhāsi. Buddhānañhi padacetiyaṃ adhiṭṭhahitvā akkantaṭṭhāneyeva paññāyati, na aññattha. Yesañcatthāya adhiṭṭhitaṃ hoti, teyeva naṃ passanti. Tesāṃ pana adassanakaraṇattham hatthi-ādayo vā akkamantu, mahāmegho vā pavassatu, verambhavātā vā paharantu, na taṃ koci makkhetuṃ sakkoti. Atha brāhmaṇī brāhmaṇam āha “kuhim so puriso”ti. “Imasmim ṭhāne tiṭṭhāhīti naṃ avacaṃ, kuhim nu kho so gato”ti ito cito olokento padacetiyaṃ disvā “ayamassa padavalañjo”ti āha. Brāhmaṇī salakkhaṇamantānam tiṇṇam vedānam paguṇatāya lakkhaṇamante parivattetvā padalakkhaṇam upadhāretvā “nayidaṃ brāhmaṇa pañcakāmaguṇasevino padan”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Rattassa hi ukkuṭikaṃ padaṃ bhava,
Duṭṭhassa hoti sahasānupīlitaṃ.
Mūlhasa hoti avakaḍḍhitaṃ padaṃ,
Vivaṭṭacchadassa idamīdisaṃ padan”ti¹.

Atha naṃ brāhmaṇo evamāha “bhoti tvaṃ udakapātiyaṃ kumbhīlam, gehamajjhe ca pana coraṃ viya mante passanasilā, tuṇhī hoti”ti. Brāhmaṇa yaṃ icchasi, taṃ vadehi, nayidaṃ pañcakāmaguṇasevino padanti. Tato ito cito ca olokento Satthāraṃ disvā “ayaṃ so puriso”ti vatvā brāhmaṇo gantvā “samaṇa dhītarāṃ me tava posāpanatthāya demī”ti āha. Satthā “dhītarā te mayhaṃ attho atthi vā natthi vā”ti avatvāva “brāhmaṇa ekaṃ te kāraṇam kathamī”ti vatvā “kathehi samaṇā”ti vutte mahābhinnikkhamaṇato paṭṭhāya yāva Ajapālanigrodhamūlā mārena anubaddhabhāvaṃ Ajapālanigrodhamūle ca pana “atīto dāni me esa visayan”ti tassa sokāturassa sokavūpasamanattham āgatāhi māradhītāhi kumārikavaṇṇādivasena payojitaṃ palobhanaṃ ācikkhitvā “tadāpi mayhaṃ chando nāhosi”ti vatvā
2__

1. Am-Ṭṭha 1. 335; Visuddhi 1. 101 piṭṭhesu.

2. Mayhaṃ na attho (Ka)

“Disvāna Taṇhaṃ Aratiṃ Ragañca¹,
 Nāhosi chando api methunasmiṃ.
 Kimevidaṃ muttakarīsapuññaṃ,
 Pādāpi naṃ samphusituṃ na icche”²—

Imaṃ gāthamāha. Gāthāpariyosāne brāhmaṇo ca brāhmaṇī ca anāgāmiphale patiṭṭhahimsu. Māgaṇḍiyāpi kho “sacassa mayā attho natthi, anathikabhāvova vattabbo, ayaṃ pana maṃ muttakarīsapuññaṃ karoti, (“Pādāpi naṃ samphusituṃ na iccheti”³, hotu, attano jātikulapadesabhogayasavayasampattiṃ āgamma tathārūpaṃ bhattāraṃ labhivā samaṇassa Gotamassa kattabbayuttakaṃ jānissāmi”⁴ Satthari āghātaṃ bandhi. Kiṃ pana Satthā tāya attani āghātuppattiṃ jānāti, notī? Jānātiyeva. Jānanto kasmā gāthamāhāti? Itaresaṃ dvinnāṃ vasena. Buddhā hi āghātaṃ agaṇetvā maggaphalādhigamārahānaṃ vasena dhammaṃ desentiyeva. Mātāpitaro taṃ netvā Cūḷamāgaṇḍiyaṃ kaniṭṭhaṃ paṭicchāpetvā⁵ pabbajivā arahattaṃ pāpuṇimsu. Cūḷamāgaṇḍiyopi cintesi “mama dhītā omakasattassa na anucchavikā, ekassa rañño va anucchavikā”⁶ti. Taṃ ādāya Kosambīṃ gantvā sabbālaṅkārehi alaṅkaritvā “imaṃ itthirataṇaṃ devassa anucchavikaṃ”⁷ti Utenassa rañño adāsi. So taṃ disvāva uppannabalavasineho abhisekaṃ katvā pañcasatamātugāmaparivāraṃ datvā aggamahesiṭṭhāne ṭhapesi. Ayaṃ Māgaṇḍiyāya uppatti.

Evamassa diyaḍḍhasahassanāṭakitthiparivārā tisso aggamahesiyo ahesuṃ. Tasmīṃ kho pana samaye Ghosakasetṭhi Kukkuṭasetṭhi Pāvārikasetṭhīti Kosambiyaṃ tayo setṭhino honti. Te upakaṭṭhāya vassūpanāyikāya pañcasatātāpase Himavanta āgantvā nagare bhikkhāya carante disvā pasīditvā nisīdāpetvā bhojetvā paṭiññaṃ gahetvā cattāro māse attano santike vasāpetvā puna vassāratte⁶ āgamanatthāya paṭijānāpetvā uyyojesuṃ. Tāpasāpi tato paṭṭhāya aṭṭha māse Himavante vasitvā cattāro māse tesam

1. Aratiñca rāgaṃ (Syā)

3. () Natthi Sī-Syā-potthakesu.

5. Paṭicchāpetvā Satthu santikaṃ gantvā ubhopi (Syā)

2. Khu 1. 409 piṭṭhe.

4. Karissāmīti (Syā, Ka)

6. Vassāvāse (Syā, Ka)

santike vasim̄su. Te aparabhāge Himavantato āgacchantā araṇṇāyatane ekaṃ mahānigrodhaṃ disvā¹ tassa mūle nisidim̄su. Tesu jeṭṭhakatāpaso cintesi “imasmim̄ rukkhe adhivatthā devatā oramattikā na bhavissati, mahesakkhenevettha devarājena bhavitabbaṃ, sādhu vata sacāyaṃ isigaṇassa pānīyaṃ dadeyyā”ti. Sopi pānīyaṃ adāsi. Tāpaso nhānodakaṃ cintesi, tampi adāsi. Tato bhojanaṃ cintesi, tampi adāsi. Athassa etadahosi “ayaṃ devarājā amhehi cintitaṃ cintitaṃ sabbaṃ deti, aho vata naṃ passeyyāmā”ti. So rukkhakkhandhaṃ padāletvā attānaṃ dassesi. Atha naṃ tāpasā “devarāja mahatī te sampatti, kiṃ nu kho katvā ayaṃ te laddhā”ti pucchim̄su. Mā pucchatha ayyāti. Ācikkha devarājāti. So attanā katakammaṃ parittakattā lajjamāno kathetuṃ na visahi. Tehi punappunaṃ nippīlayamāno pana “tena hi suṇāthā”ti vatvā kathesi.

So kireko duggatamanusso hutvā bhatim̄ pariyesanto Anāthapiṇḍikassa santike bhatikammaṃ labhitvā taṃ nissāya jīvikam̄ kappesi. Athekasmim̄ uposathadivase sampatte Anāthapiṇḍiko vihārato āgantvā pucchi “tassa bhatikassa ajjuposathadivasabhāvo kenaci kathito”ti. Na kathito sāmīti. Tena hissa sāyamāsaṃ pacathāti. Athassa patthodanaṃ pacim̄su. So divasaṃ araṇṇe kammaṃ katvā sāyaṃ āgantvā bhatte vaḍḍhetvā dinne “chātomhī”ti sahasā abhuñjivāva “aññesu divasesu imasmim̄ gehe ‘bhattaṃ detha, sūpaṃ detha, byañjanaṃ dethā’ti mahākolāhalaṃ ahosi, ajja te sabbe nissaddā nipajjim̄su, mayhameva ekassāhāraṃ vaḍḍhayim̄su, kiṃ nu kho etan”ti cintetvā pucchi “avasesā bhuñjim̄su, na bhuñjim̄sū”ti. Na bhuñjim̄su tātāti. Kiṃ kārāṇāti. Imasmim̄ gehe uposathadivasesu sāyamāsaṃ na bhuñjanti, sabbeva uposathikā honti, antamaso thanapāyinopi dārake mukhaṃ vikkhālāpetvā catumadhuraṃ mukhe pakkhipāpetvā mahāseṭṭhi uposathike kāreti. Gandhatelappadīpe jālante khuddakamahallakadārakā sayanagatā dvattim̄sākāraṃ sajjhāyanti. Tuyhaṃ pana uposathadivasabhāvaṃ kathetuṃ satim̄ na karimhā. Tasmā taveva bhattaṃ pakkaṃ, naṃ bhuñjassūti. Sace idāni

1. Patvā (Am-Ṭṭha 1. 332 piṭṭhe)

uposathikena bhavitum vaṭṭati, ahampi bhaveyyanti. Idam seṭṭhi jānātī¹. Tena hi nam pucchathāti. Te gantvā seṭṭhim pucchimsu. So evamāha “idāni pana abhuñjitvā mukham vikkhāletvā uposathaṅgāni adhiṭṭhahanto upaḍḍham uposathakammaṃ labhissatī”ti. Itaro tam sutvā tathā akāsi.

Tassa sakaladivasam kammaṃ katvā chātassa sarīre vātā kuppimsu. So yottena uram bandhitvā² yottakoṭiyam gahetvā parivattati. Seṭṭhi tam pavattim sutvā ukkāhi dhāriyamānāhi catumadhuram gāhāpetvā tassa santikam āgantvā “kim tātā”ti pucchi. Sāmi vātā me kuppitāti. Tena hi uṭṭhāya idam bhesajjam khādāhīti. Tumhepi khādatha sāmīti. Amhākam aphāsukam natthi, tvam khādāhīti. Sāmi aham uposathakammaṃ karonto sakalam katum nāsakkhim, upaḍḍhakammampi me vikalam mā ahosīti na icchi. “Mā evam kari tātā”ti vuccamānopi anicchitvā aruṇe uṭṭhahante milātamālā viya kalam katvā tasmin nigrodharukkhe devatā hutvā nibbatti. Tasmā imamattham kathetvā “so seṭṭhi Buddhamāmakko dhammamāmakko samghamāmakko, tam nissāya katassa upaḍḍhuposathakammasa nissandenesā sampatti mayā laddhā”ti āha.

“Buddho”ti vacanam sutvāva pañcasatā tāpasā uṭṭhāya devatāya añjalim paggayha “Buddhoti vadesi, Buddhoti vadesi”ti pucchitvā “Buddhoti vadāmi, Buddhoti vadāmi”ti tikkhattum paṭijānāpetvā “ghosopi kho eso dullabho lokasmin”ti udānam udānetvā “devate anekesu kappasatasahassesu asutapubbam saddam tayā suṇāpitamhā”ti āhamsu. Atha antevāsino ācariyam etadavocum “tena hi Satthu santikam gacchāmā”ti. Tātā tayo seṭṭhino amhākam bahūpakārā, sve tesam nivesane bhikkham gaṇhitvā tesampi ācikkhitvā gamissāma, adhivāsetha tātāti. Te adhivāsayimsu. Punadivase seṭṭhino yāgubhattam sampādetvā āsanāni paññāpetvā “ajja no ayyānam āgamanadivaso”ti ñatvā paccuggamanam katvā te ādāya nivesanam gantvā nisīdāpetvā bhikkham adamsu. Te katabhattakiccā mahā seṭṭhino “mayam gamissāmā”ti vadimsu. Nanu bhante tumhehi cattāro vassike māse amhākam gahitāva paṭiññā, idāni kuhim gacchathāti.

1. Jānissatī (Ka)

2. Yottam bandhitvā (Si, Ka)

loke kira Buddho uppanno, dhammo uppanno, saṅgho uppanno, tasmā Satthu santikaṃ gamissāmāti. Kiṃ pana tassa Satthuno santikaṃ tumhākaññeva gantum vaṭṭatīti. Aññesampi avāritaṃ āvusoti. Tena hi bhante āgametha, mayampi gamanaparivacchaṃ¹ katvā gacchāmāti. “Tumhesu parivacchaṃ karontesu amhākaṃ papañco hoti, mayaṃ purato gacchāma, tumhe pacchā āgaccheyyāthā”ti vatvā te puretaraṃ gantvā Sammāsambuddhaṃ disvā abhiṭṭhavitvā vanditvā ekamantaṃ nisīdimsu. Atha nesaṃ Satthā anupubbim kathaṃ kathetvā dhammaṃ desesi. Desanāpariyosāne sabbepi saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā pabbajjaṃ yācitvā “etha bhikkhavo”ti vacanasamanantaraṃyeva iddhimayapattacīvaradharā ehibhikkhū ahesuṃ².

Tepi kho tayo seṭṭhino pañcahi pañcahi sakaṭasatehi bhattacchādanasappimadhuphāṇitādīni dānūpakaraṇāni ādāya Sāvattim patvā Satthāraṃ vanditvā dhammakathaṃ sutvā kathāpariyosāne³ sotāpattiphale patiṭṭhāya addhamāsamattampi dānaṃ dadamānā Satthu santike vasitvā Kosambim āgamanatthāya Satthāraṃ yācitvā Satthāra paṭiññāṃ dadantena “suññāgāre kho gahapatayo Tathāgatā abhiramantī”ti vutte “aññātaṃ bhante, amhehi pahitasāsanena āgantum vaṭṭatī”ti vatvā Kosambim gantvā Ghosakaseṭṭhi Ghositārāmaṃ, Kukkuṭaseṭṭhi Kukkuṭārāmaṃ, Pāvārikaseṭṭhi Pāvārikārāmanti tayo mahāvihāre kāretvā Satthu āgamanatthāya sāsanaṃ paṇiṃsu. Satthā tesāṃ sāsanaṃ sutvā tattha agamāsi. Te paccuggantvā Satthāraṃ vihāraṃ pavesetvā vārena vārena paṭijagganti. Satthā devasikaṃ ekekasmim vihāre vasati. Yassa vihāre vuṭṭho hoti, tasseva gharadvāre piṇḍāya carati. Tesāṃ pana tiṇṇaṃ seṭṭhīnaṃ upaṭṭhāko Sumano nāma mālākāro ahosi, so te seṭṭhino evamāha “ahaṃ tumhākaṃ dīgharattaṃ upakārako, Satthāraṃ bhojetukāmomhi, mayhampi ekadivasaṃ Satthāraṃ dethā”ti. Tena hi bhaṇe sve bhojehīti. “Sādhu sāmī”ti so Satthāraṃ nimantetvā sakkāraṃ paṭiyādesi.

1. Gamanaparisajjaṃ (Ka)

2. Iddhimayapattacīvaradharā vassasatikattherā viya ahesuṃ (Syā)

3. Gāthāpariyosāne (Ka)

Tadā rājā Sāmāvatiyā devasikaṃ pupphamūle aṭṭha kahāpaṇe deti. Tassā Khujjuttarā nāma dāsī Sumanamālākārassa santikaṃ gantvā nibaddhaṃ pupphāni gaṇhāti. Atha naṃ tasmim divase āgataṃ mālākāro āha “mayā Satthā nimantito, ajja pupphehi¹ Satthāraṃ pūjessāmi, tiṭṭha tāva, tvaṃ parivesanāya sahāyikā hutvā dhammaṃ sutvā avasesāni pupphāni gahetvā gamissasi”ti. Sā “sādhū”ti adhivāsesi. Sumano Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ parivisitvā anumodanakaraṇatthāya pattaṃ aggahesi. Satthā anumodanadhammadesanaṃ ārabhi. Khujjuttarāpi Satthu dhammakathaṃ suṇantīyeva sotāpattiphale patiṭṭhahi. Sā aññesu divasesu cattāro kahāpaṇe attano gahetvā catūhi pupphāni gahetvā gacchati, taṃ divasaṃ aṭṭhahipi pupphāni gahetvā gatā. Atha naṃ Sāmāvati āha “kiṃ nu kho amma ajja amhākaṃ raññā dviguṇaṃ pupphamūlaṃ dinnan”ti. No ayyeti. Atha kasmā bahūni pupphānīti. Aññesu divasesu ahaṃ cattāro kahāpaṇe attano gahetvā catūhi pupphāni āharāmīti. Ajja kasmā na gaṇhīti. Sammāsambuddhassa dhammakathaṃ sutvā dhammassa adhiगतattāti. Atha naṃ “are duṭṭhadāsī ettakaṃ kālaṃ tayā gahitakahāpaṇe me dehī”ti atajjetvā “amma tayā pivitaṃ amataṃ amhepi pāyehī”ti vatvā “tena hi maṃ nhāpehī”ti vutte soḷasahi gandhodakaghaṭehi nhāpetvā dve maṭṭhasāṭake dāpesi. Sā ekaṃ nivāsetvā ekaṃ ekamsaṃ pārupitvā āsanaṃ paññāpetvā ekaṃ bijaniṃ āharāpetvā āsane nisīditvā citrabījaniṃ ādāya pañca mātugāmasatāni āmantetvā tāsāṃ Satthārā desitaniyāmeneva dhammaṃ desesi, tassā dhammakathaṃ sutvā tā sabbāpi sotāpattiphale patiṭṭhahimsu.

Tā sabbāpi Khujjuttaraṃ vanditvā “amma ajjato paṭṭhāya tvaṃ kiliṭṭhakammaṃ mā kari, amhākaṃ mātūṭṭhāne ca ācariyaṭṭhāne ca ṭhatvā Satthu santikaṃ gantvā Satthārā desitaṃ dhammaṃ sutvā amhākaṃ kathehī”ti vadimsu. Sā tathā karontī aparabhāve tipīṭakadharā jātā. Atha naṃ Satthā “etadaggaṃ bhikkhave mama sāvikanāṃ upāsikanāṃ bahussutānaṃ dhammakathikānaṃ yadidaṃ Khujjuttarā”ti etadagge ṭhapesi. Tāpi kho pañcasatā itthiyo taṃ evamāhaṃsu “amma Satthāraṃ daṭṭhukāmāmhā, taṃ no dassahi,

1. Ajja aggapupphehi (Syā)

gandhamālādīhi taṃ pūjessāmā”ti. Ayye rājakulaṃ nāma bhāriyaṃ, tumhe gahetvā bahi gantuṃ na sakkāti. Amma no mā nāsehi, dasseheva amhākaṃ Satthāraṃti. Tena hi tumhākaṃ vasanagabbhānaṃ bhittīsu yattakena oloketuṃ sakkā hoti, tattakaṃ chiddaṃ katvā gandhamālādīni āharāpetvā Satthāraṃ tiṇṇaṃ seṭṭhīnaṃ gharadvāraṃ gacchantaṃ tumhe tesu tesu ṭhānesu ṭhatvā oloketha ceva, hatthe ca pasāretvā vandatha, pūjetha cāti. Tā tathā katvā Satthāraṃ gacchantañca āgacchantañca oloketvā¹ vandimsu ceva pūjesuṃ ca.

Athekadivasam Māgaṇḍiyā attano pāsādatalato nikkhamitvā caṅkamamānā tāsam vasanaṭṭhānaṃ gantvā gabbhesu chiddaṃ disvā “idaṃ kin”ti, pucchitvā tāhi tassā Satthari āghātabaddhabhāvaṃ² ajānantīhi “Satthā imaṃ nagaraṃ āgato, mayaṃ ettha ṭhatvā Satthāraṃ vandāma³ ceva pūjema cā”ti vutte “āgato nāma imaṃ nagaraṃ samaṇo Gotamo, idānissa kattabbaṃ jānissāmi, imāpi tassa upaṭṭhāyikā, imāsampi kattabbaṃ jānissāmi”ti cintetvā gantvā rañño ārocesi “mahārāja Sāmāvatimissikānaṃ bahiddhā patthanā atthi, katipāheneva te jīvitam māressantī”ti⁴. Rājā “na tā evarūpaṃ karissantī”ti na saddahi. Punappunaṃ vuttepi na saddahi eva. Atha naṃ evaṃ tikkhattuṃ vuttepi asaddahantaṃ “sace me na saddahasi, tāsam vasanaṭṭhānaṃ gantvā upadhārehi mahārājā”ti āha. Rājā gantvā gabbhesu chiddaṃ disvā “idaṃ kin”ti pucchitvā tasmim atthe ārocite tāsam akujjhivā kiñci avatvāva chiddāni pidahāpetvā sabbagabbhesu uddhacchiddakavātapānāni⁵ kāresi. Uddhacchiddakavātapānāni kira tasmim kāle uppanāni. Māgaṇḍiyā tāsam kiñci kātuṃ asakkuṇitvā “samaṇassa Gotamasseva kattabbaṃ karissāmi”ti nāgarānaṃ lañjam⁶ datvā “samaṇam Gotamaṃ antonagaraṃ pavisitvā vicarantaṃ dāsakammakaraporisehi akkosetvā paribhāsetvā⁷ palāpethā”ti āṇāpesi. Micchādīṭṭhikā tīsu ratanesu appasannā antonagaraṃ paviṭṭhaṃ Satthāraṃ

1. Oloketā (Sī, Ka)

2. Baddhāghātaṃ (Sī, Syā), baddhāghātataṃ (Am-Ṭṭha 1. 338 piṭṭhe)

3. Passāma (Sī, Ka)

4. Harissantīti (Sī), na bhavissantīti (Syā)

5. Uddhacchikavātapānāni (Sī), khuddacchiddakavātapānāni (Syā)

6. Lañcaṃ (Syā)

7. Saddhim akkositvā paribhāsitvā (Sī, Syā)

anubandhitvā “corosi, bālosi, mūḷhosi, oṭṭhosi, goṇosi, gadrabhosi, nerayikosi, tiracchānagatosi, natthi tuyhaṃ sugati, duggatiyeva tuyhaṃ pāṭikaṅkhā”ti dasahi akkosavatthūhi akkosanti paribhāsanti.

Taṃ sutvā āyasmā Ānando Sathhāraṃ etadavoca “bhante ime nāgarā amhe akkosanti paribhāsanti, ito aññattha gacchāmā”ti. Kuhiṃ Ānandāti. Aññāṃ nagaraṃ bhanteti. Tattha manussesu akkosantesu puna kattha gamissāma Ānandāti. Tatopi aññāṃ nagaraṃ bhanteti. Tatthāpi manussesu akkosantesu kuhiṃ gamissāmāti. Tatopi aññāṃ nagaraṃ bhanteti. Ānanda evaṃ kātum na vaṭṭati. Yattha adhikaraṇaṃ uppannaṃ, tattheva tasmiṃ vūpasante aññattha gantum vaṭṭati. Ke pana te Ānanda akkosantīti. Bhante dāsakammakare upādāya sabbe akkosantīti. “Ahaṃ Ānanda saṅgāmaṃ otiṇṇahatthisadiso, saṅgāmaṃ otiṇṇahatthino hi catūhi disāhi āgate sare sahitum bhāro, tatheva bahūhi dussīlehi kathitakathānaṃ sahanaṃ nāma mayhaṃ bhāro”ti vatvā attānaṃ ārabba dhammaṃ desento imā Nāgavagge tisso gāthā abhāsi—

“Ahaṃ nāgo va saṅgāme, cāpato patitaṃ saraṃ.

Ativākyāṃ titikkhissaṃ, dussīlo hi bahujjano.

Dantaṃ nayanti samitiṃ, dantaṃ rājābhirūhati.

Danto seṭṭho manussesu, yo’ativākyāṃ titikkhati.

Varamassatarā dantā, ājānīyā ca sindhavā.

Kuñjarā ca mahānāgā, attadanto tato varan”ti¹.

Dhammakathā sampattamahājanassa sātthikā ahoṣi. Evaṃ dhammaṃ desetvā mā cintayi Ānanda, ete sattāhamattameva akkosissanti, aṭṭhame divase tuṇhī bhavissanti, Buddhānaṃ hi uppannaṃ adhikaraṇaṃ sattāhato uttari na gacchati, Māgaṇḍiyā Sathhāraṃ akkosāpetvā palāpetum asakkontī “kiṃ nu kho karissāmī”ti cintetvā “imā etassa upatthambhabhūtā, etāsampi byasanaṃ karissāmī”ti ekadivasāṃ rañño surāpānaṭṭhāne upaṭṭhānaṃ karontī cūlapitu sāsanaṃ paṇiṇi “attho me kira

1. Khu 1. 59 piṭṭhe.

kukkuṭehi, aṭṭha matakukkuṭe, aṭṭha sajjivakukkuṭe ca gahetvā āgacchatu, āgantvā ca sopānamatthake ṭhatvā āgatabhāvaṃ nivedetvā ‘pavisatū’ti vuttepi apavisitvā paṭhamam aṭṭha sajjivakukkuṭe pahiṇatu, pacchā itare’ti. Cūlupaṭṭhākassa ca “mama vacanam kareyyāsī”ti lañjam adāsi. Māgaṇḍiyo āgantvā rañño nivedāpetvā “pavisatū”ti vutte “rañño āpānabhūmim na pavisissāmī”ti āha. Itarā cūlupaṭṭhākaṃ pahiṇi “gaccha tāta mama cūlapitu santikan”ti. So gantvā tena dinne aṭṭha sajjivakukkuṭe ānetvā “deva purohitena paṇṇākāro pahito”ti āha. Rājā “bhaddako vata no uttaribhaṅgo uppanno, ko nu kho paceyyā”ti āha. Māgaṇḍiyā “mahārāja Sāmāvatiṭṭhamukhā pañcasatā itthiyo nikkammikā¹ vicaranti, tāsam pesehi, tā pacitvā āharissantī”ti āha. Rājā “gaccha, tāsam datvā aññassa kira hatthe adatvā sayameva māretvā pacantū”ti pesesi. Cūlupaṭṭhāko “sādhu devā”ti gantvā tathā vatvā tāhi “mayam pāṇātipātāṃ na karomā”ti paṭikkhitto agantvā tamattham rañño ārocesi. Māgaṇḍiyā “diṭṭham te mahārāja, idāni tāsam pāṇātipātassa karaṇam vā akaraṇam vā jānissasi, ‘samaṇassa Gotamassa pacitvā pesentū’ti vadehi devā”ti āha. Rājā tathā vatvā pesesi. Itaro te gahetvā gacchanto viya hutvā gantvā te kukkuṭe purohitassa datvā matakukkuṭe tāsam santikaṃ netvā “ime kira kukkuṭe pacitvā Satthu santikaṃ pahiṇathā”ti āha. Tā “sāmi āhara, idam nāma amhākaṃ kiccan”ti paccuggantvā gaṇhimsu. So rañño santikaṃ gantvā “kim tātā”ti puṭṭho “samaṇassa Gotamassa pacitvā pesethāti vuttamatteyeva paṭimaggam āgantvā gaṇhimsū”ti ācikkhi. Māgaṇḍiyā “passa mahārāja, na tā tumhādisānam karonti. Bahiddhā patthanā tāsam atthīti vutte na saddahasī”ti āha. Rājā tam sutvāpi adhivāsetvā tuṇhīyeva ahoṣi. Māgaṇḍiyā “kim nu kho karissāmī”ti cintesi.

Tadā pana rājā “Sāmāvatiyā Vāsuladattāya Māgaṇḍiyāya cā”ti tissannampi etāsam pāsādātaḷe vārena vārena sattāham sattāham

1. Nikkammā (Sī, Syā)

vītināmeti. Atha nam “sve vā parasuve vā Sāmāvatīyā pāsādalaṃ gamissatī”ti ñatvā Māgaṇḍiyā cūlapitu sāsanaṃ paṇiṇi “agadena kira dāṭhā dhovītvā¹ ekaṃ sappam pesetū”ti. So tathā katvā pesesi. Rājā attano gamanaṭṭhānaṃ hatthikantavīṇaṃ ādāyayeva gacchati, tassā pokkhare ekaṃ chiddaṃ atthi. Māgaṇḍiyā tena chiddena sappam pavesetvā chiddaṃ mālāguḷena thakesi. Sappo dvīhatīhaṃ antovīṇāyameva ahosi. Māgaṇḍiyā rañño gamanadivase “ajja katarissitthiyā pāsādaṃ gamissasi devā”ti pucchitvā “Sāmāvatīyā”ti vutte “ajja mayā mahārāja amanāpo supino diṭṭho. Na sakkā tattha gantuṃ devā”ti. Gacchāmevāti. Sā yāva tatiyaṃ vāretvā “evaṃ sante ahampi tumhehi saddhiṃ gamissāmi devā”ti vatvā nivattiyamānāpi anivattitvā “na jānāmi, kiṃ bhavissasi² devā”ti raññā saddhiṃyeva agamāsi.

Rājā Sāmāvatimissikāhi dinnāni vatthapupphagandhābharaṇāni dhāretvā subhojanaṃ bhuñjītvā vīṇaṃ ussīsake ṭhapetvā sayane nipajji. Māgaṇḍiyā aparāparaṃ vicarantī viya hutvā vīṇāchiddato pupphaguḷaṃ apanesi. Sappo dvīhatīhaṃ nirāhāro tena chiddena nikkhamitvā passasanto³ phaṇaṃ katvā sayanapiṭṭhe nipajji. Māgaṇḍiyā taṃ disvā “dhī dhī deva sappo”ti mahāsaddaṃ katvā rājānaṃ ca tā ca akkosantī “ayaṃ andhabālarājā⁴ alakkhiko mayhaṃ vacanaṃ na suṇāti, imāpi nissirīkā dubbinītā kiṃ nāma rañño santikā na labhanti, kiṃ nu tumhe imasmīṃ mateyeva sukhaṃ jīvissatha, jīvante dukkhaṃ jīvatha, ‘ajja mayā pāpasupino diṭṭho, Sāmāvatīyā pāsādaṃ gantuṃna vaṭṭatī’ti vārentiyāpi me vacanaṃ na suṇasi devā”ti⁵ āha. Rājā sappam disvā maraṇabhayatajjito “evarūpampi nāma imā karissanti, aho pāpā, ahaṃ imāsaṃ pāpabhāvaṃ ācikkhantiyāpi imissā vacanaṃ na saddahiṃ, paṭhamaṃ attano gabbhesu chiddāni katvā nisinnā, puna mayā pesite kukkuṭe paṭipahiṇiṃsu, ajja sayane sappam vissajjimsū”ti kodhena sampajjalito viya ahosi.

1. Alagaddena kira me attho, dāṭhā uddaritvā (Syā)

2. Kiṃ bhavissati (Sī)

3. Assasanto (Syā)

4. Dandharājā (Sī)

5. Viravantiyāpi me tayā saddo na suto devāti (Sī, Syā)

Sāmāvatīpi pañcannaṃ itthisatānaṃ ovādaṃ adāsi “ammā amhākaṃ aññaṃ paṭisaraṇaṃ natthi, Narinde ca deviyā ca attani ca samameva mettacittaṃ pavattetha, mā kassaci kopaṃ karitthā”ti. Rājā sahasasathāmaṃ siṅgadhanuṃ ādāya jiyāṃ pothetvā visapītaṃ saraṃ sannayhitvā Sāmāvatīṃ dhure¹ katvā sabbā tā paṭipāṭiyā ṭhapāpetvā Sāmāvatīyā ure saraṃ vissajjesi. So tassā mettānubhāvena paṭinivattitvā āgatamaggābhimukhova hutvā rañño hadayaṃ pavisanto viya aṭṭhāsi. Rājā cintesi “mayā khitto saro silampi vinivijjhivā gacchati, ākāse paṭihanaṇakāṭṭhānaṃ² natthi, atha ca panesa nivattitvā mama hadayābhimukho jāto, ayañhi nāma nissatto nijjīvo saropi etissā guṇaṃ jānāti, ahaṃ manussabhūtopi na jānāmī”ti, so dhanuṃ chaḍḍetvā añjaliṃ paggayha Sāmāvatīyā pādamaṃle ukkuṭikaṃ nisīditvā imaṃ gāthamāha—

“Sammuyhāmi pamuyhāmi, sabbā muyhanti me disā.
Sāmāvatī maṃ tāyassu, tvañca me saraṇaṃ bhavā”ti.

Sā tassa vacanaṃ sutvā “sādhu deva maṃ saraṇaṃ gacchā”ti avatvā “yamahaṃ mahārāja saraṇaṃ gatā, tameva tvampi saraṇaṃ gacchāhī”ti idaṃ vatvā Sāmāvatī Sammāsambuddhasāvīkā—

“Mā maṃ tvaṃ saraṇaṃ gaccha, yamahaṃ saraṇaṃ gatā.
Esa Buddho mahārāja, esa Buddho Anuttaro.
Saraṇaṃ gaccha taṃ Buddhaṃ, tvañca me saraṇaṃ bhavā”ti—

Āha. Rājā tassā vacanaṃ sutvā “idānāhaṃ atirekataraṃ bhāyāmī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Esa bhiyyo pamuyhāmi, sabbā muyhanti me disā.
Sāmāvatī maṃ tāyassu, tvañca me saraṇaṃ bhavā”ti.

Atha naṃ sā purimanayeneva puna paṭikkhipitvā “tena hi tvañca saraṇaṃ gacchāmi, Satthārañca saraṇaṃ gacchāmi, varañca te dammī”ti vutte “varo gahito hotu mahārāja”ti āha. So Satthāraṃ upasaṅkamtivā saraṇaṃ gantvā nimantetvā Buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa sattāhaṃ mahādānaṃ

1. Pure (Syā, Ka)

2. Paṭihanaṇakāṭṭhānaṃ (Syā)

datvā Sāmāvatim āmantetvā “uṭṭhehi, varaṃ gaṇhā”ti āha. Mahārāja mayhaṃ hiraññādīhi attho natthi, imaṃ pana me varaṃ dehi, tathā karohi, yathā Satthā nibaddhaṃ pañcahi bhikkhusatehi saddhim idhāgacchati, dhammaṃ suṇissāmīti. Rājā Satthāraṃ vanditvā “bhante pañcahi bhikkhusatehi saddhim nibaddhaṃ idhāgacchatha, Sāmāvatimissikā ‘dhammaṃ suṇissāmā’ti vadantī”ti āha. Mahārāja Buddhānaṃ nāma ekasmim ṭhāne nibaddhaṃ gantum na vaṭṭati, mahājano Satthāraṃ āgamanatthāya paccāsīsatīti. Tena hi bhante ekaṃ bhikkhuṃ āṇāpethāti. Satthā Ānandattheraṃ āṇāpesi. So tato paṭṭhāya pañca bhikkhusatāni ādāya nibaddhaṃ rājakulaṃ gacchati. Tāpi deviyo nibaddhaṃ therāṃ saparivāraṃ bhojenti, dhammaṃ suṇanti. Tā ekadivasāṃ therassa dhammakathaṃ sutvā pasīditvā pañcahi uttarāsaṅgasatehi dhammapūjaṃ akaṃsu. Ekeko uttarāsaṅgo pañca satāni pañca satāni agghati.

Tā ekavatthā disvā¹ rājā pucchi “kuhim vo uttarāsaṅgā”ti. Ayyassa no dinnāti. Tena sabbe gahitāti. Āma gahitāti. Rājā therāṃ upasaṅkamitvā vanditvā tāhi uttarāsaṅgānaṃ dinnabhāvaṃ pucchitvā tāhi dinnabhāvaṃ therena gahitabhāvaṃ sutvā “nanu bhante atibahūni vatthāni, ettakehi kimkarissathā”ti pucchi. Amhākaṃ pahonakāni vatthāni gaṇhitvā sesāni jīṇṇacīvarikānaṃ bhikkhūnaṃ dassāmi mahārājāti. Te attano jīṇṇacīvarāni kim karissantīti. Jīṇṇataracīvarikānaṃ dassantīti. Te attano jīṇṇataracīvarāni kim karissantīti. Paccattharaṇāni karissantīti. Purāṇapaccattharaṇāni kim karissantīti. Bhūmattharaṇāni karissantīti, purāṇabhūmattharaṇāni kim karissantīti. Pādapuñchanāni karissantī mahārājāti. Purāṇapādapuñchanāni kim karissantīti. Khaṇḍākhaṇḍikāṃ koṭṭetvā mattikāya madditvā bhittim limpissantīti. Bhante etthakāni katvāpi ayyānaṃ dinnāni na nassantīti. Āma mahārājāti. Rājā pasanno aparānīpi pañca vatthasatāni āharāpetvā therassa pādāmūle ṭhapāpesi. Thero kira pañcasatagghanakāneva vatthāni pañcasatabhāgena pādāmūle ṭhapetvā dinnāni pañcasatakkhattuṃ labhi, saḥassagghanakāni saḥsabhāgena pādāmūle ṭhapetvā dinnāni saḥsakkhattuṃ labhi, sataḥassagghanakāni sataḥsabhāgena pādāmūle ṭhapetvā

1. Tāsam ekaṃ vatthampi adisvā (Syā), tāsam santike ekaṃ vattham adisvā (Ka)

dinnāni satasahassakkhattum labhi. Ekam dve tīṇi cattāri pañca dasāti-ādinā nayena laddhānaṃ pana gaṇanā nāma natthi. Tathāgate kira parinibbuta thero sakalajambudīpaṃ vicarivā sabbavihāresu bhikkhūnaṃ attano santakāneva pattacīvarāni adāsi.

Tadā Māgaṇḍiyāpi “yamahaṃ karomi, taṃ tathā ahutvā aññathāva hoti, idāni kiṃ nu kho karissāmi”ti cintevā “attheso upāyo”ti raññe uyyānakīlaṃ gacchante¹ cūlapitu sāsanaṃ paṇi “Sāmāvatiyā pāsādaṃ gantvā dussakoṭṭhāgārāni ca telakoṭṭhāgārāni ca vivarāpetvā dussāni telacāṭisu temetvā temetvā thambhe veṭhetvā tā sabbāpi ekato katvā dvāraṃ pidahitvā bahi yantakaṃ datvā daṇḍadīpikāhi gehe aggim dadamāno otarivā gacchatū”ti. So pāsādaṃ abhiruyha koṭṭhāgārāni vivarivā vatthāni telacāṭisu temetvā temetvā thambhe veṭhetum ārabhi. Atha naṃ Sāmāvattippamukhā itthiyo “kiṃ etaṃ cūlapitā”ti vadantiyo upasaṅkamimsu. “Ammā rājā dalhikammatthāya ime thambhe telapilotikāhi veṭhāpeti, rājagehe nāma suyuttaṃ duyuttaṃ dujjānaṃ, mā me santike hotha ammā”ti evaṃ vatvā tā āgatā gabbhe pavesetvā dvārāni pidahitvā bahi yantakaṃ datvā ādito paṭṭhāya aggim dento otari. Sāmāvati tāsāṃ ovādaṃ adāsi “amhākaṃ anamatagge saṃsāre vicarantīnaṃ evameva agginā jhāyamānānaṃ attabhāvānaṃ paricchedo Buddhaññenapi na sukaro, appamattā hothā”ti. Tā gehe jhāyante vedanāpariggahakammaṭṭhānaṃ manasikarontiyo kāci dutiyaphalaṃ, kāci tatiyaphalaṃ pāpuṇimsu. Tena vuttaṃ “atha kho sambahulā bhikkhū pacchābhattaṃ piṇḍapātapaṭikkantā yena Bhagavā tenupasaṅkamimsu, upasaṅkamitvā Bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdimsu, ekamantaṃ nisinnā kho te bhikkhū Bhagavantaṃ etadavocum ‘idha bhante rañño Utenassa uyyānagatassa antepuraṃ daḍḍhaṃ, pañca ca itthisatāni kālakatāni Sāmāvattippamukhāni, tāsāṃ bhante upāsikānaṃ kā gati, ko abhisamparāyo’ti. Santettha bhikkhave upāsikāyo sotāpannā, santi sakadāgāminiyō, santi anāgāminiyō, sabbā tā

1. Gacchantī (Sī, Ka)

bhikkhave upāsikāyo anipphalā kālakatāti. Atha kho Bhagavā etamatthaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imaṃ udānaṃ udānesi—

“Mohasambandhano loko, bhabbarūpova dissati.
Upadhībandhano bālo, tamasā parivārito.
Sassatoriva khāyati, passato natthi kiñcanan’ti”¹.

Evañca pana vatvā “bhikkhave sattā nāma vaṭṭe vicarantā niccakālaṃ appamattā hutvā puññakammameva na karonti, pamādino hutvā pāpakammampi karonti. Tasmā vaṭṭe vicarantā sukhampi dukkhampi anubhavanti”ti dhammaṃ desesi.

Rājā “Sāmāvatīyā gehaṃ kira jhāyati”ti sutvā vegenāgacchantopi adaḍḍhe sampāpuṇitum nāsakkhi. Āgantvā pana gehaṃ nibbāpento uppannalavadomanasso amaccagaṇaparivuto nisīditvā Sāmāvatīyā guṇe anussaranto “kassa nu kho idaṃ kamman”ti cintetvā “Māgaṇḍiyāya kāritaṃ bhavissati”ti ñatvā “tāsetvā pucchiyamānā na kathessati, saṅikam upāyena pucchissāmi”ti cintetvā amacce āha “ambho ahaṃ ito pubbe uṭṭhāya samuṭṭhāya āsaṅkitaparisaṅkitova homi, Sāmāvatī me niccaṃ otārameva gavesati, idāni pana me cittaṃ nibbutaṃ bhavissati, sukkena ca vasitum² labhissāmi”ti, te “kena nu kho deva idaṃ katan”ti āhaṃsu. Mayi sinehena kenaci kataṃ bhavissatīti. Māgaṇḍiyāpi samīpe ʈhitā taṃ sutvā “nāñño koci kātum³ sakkhissati, mayā kataṃ deva, ahaṃ cūḷapitaraṃ āṇāpetvā kāresin”ti āha. Taṃ ʈhapetvā añño mayi sineho satto nāma natthi, pasannosmi, varam te dammi attano ñātiḡaṇaṃ pakkosāpehīti. Sā ñātakānaṃ sāsaṇaṃ paḡiṇi “rājā me pasanno varam deti, sīghaṃ āgacchantū”ti. Rājā āgatāgatānaṃ mahantaṃ sakkāraṃ kāresi. Taṃ disvā⁴ tassā aññātakāpi laṅjaṃ datvā “mayam Māgaṇḍiyāya ñātakā”ti āgacchimsu. Rājā te sabbe gāhāpetvā rājaṅgaṇe nāhippamaṇe āvāte khaṇāpetvā te tattha nisīdāpetvā paṃsūhi pūretvā upari palāle vikirāpetvā aggim dāpesi. Cammassa daḍḍhakāle ayaṇaṅgalena kasāpetvā khaṇḍākhaṇḍaṃ hīrahīraṃ kāresi, Māgaṇḍiyāya sarīratopi

1. Khu 1. 176 piṭṭhe. 2. Sayitum (Sī) 3. Añño ko kātum (Sī) 4. Taṃ sutvā (Sī)

tikhiṇena satthena ghanaghanaṭṭhānesu maṃsaṃ uppāṭetvā telakapālaṃ uddhanam āropetvā pūve viya pacāpetvā¹ tameva khādāpesi.

Dhammasabhāyampi bhikkhū katham samuṭṭhāpesuṃ “ananucchavikam vata āvuso evarūpāya saddhāya pasannāya² upāsikāya evarūpaṃ maraṇan”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave imasmim attabhāve Sāmāvatippamukhānaṃ itthīnaṃ etaṃ ayuttam sampattam, pubbe katakammaṃ pana yuttameva etāhi laddhan”ti vatvā “kim bhante etāhi pubbe kataṃ, taṃ ācikkhathā”ti tehi yācito atītam āhari—

Atīte Bārāṇasīyam Brahmadaṭṭe rajjam kārente rājagehe nibaddham aṭṭha Paccekabuddhā bhuñjanti. Pañcasatā itthiyo te upaṭṭhahanti. Tesu satta Paccekabuddhā Himavantaṃ gacchanti, eko nadītīre ekaṃ tiṇagahanaṃ atthi, tattha jhānaṃ samāpajjitvā nisīdi. Athekadivasaṃ rājā Paccekabuddhesu gatesu tā itthiyo ādāya nadiyam udakakīlaṃ kīlituṃ gato. Tattha tā itthiyo divasabhāgam udake kīlitvā uttaritvā sītapīlītā aggim visibbetukāmā “amhākaṃ aggikaraṇaṭṭhānaṃ olokethā”ti aparāparam vicarantiyo taṃ tiṇagahanaṃ disvā “tiṇarāsī”ti saññāya taṃ parivāretvā ṭhitā aggim adamsu. Tiṇesu jhāyitvā patantesu Paccekabuddham disvā “naṭṭhāmhā, amhākaṃ rañño Paccekabuddho jhāyati. Rājā ṇatvā amhe nāsessati, sudaḍḍham naṃ karissāmā”ti sabbā tā itthiyo ito cito ca dārūni āharitvā tassa upari dārurāsīm karimsu. Mahādārurāsī ahoṣi. Atha naṃ ālimpetvā “idāni jhāyissati”ti pakkamimsu. Tā paṭhamam asaṅcetanikā hutvā kammunā na bajjhimṣu, idāni pacchā saṅcetanāya kammunā bajjhimṣu. Paccekabuddham pana antosamāpattiyam sakaṭasahashehi dārūni³ āharitvā ālimpentāpi⁴ usmākāramattampi gahetuṃ na sakkonti. Tasmā so sattame divase uṭṭhāya yathāsukham agamāsi. Tā tassa kammaṃ katattā bahūni vassasatasahasāni niraye paccitvā tasseva kammaṃ vipākāvasesena attabhāvasate imināva niyāmena gehe jhāyamāne jhāyimsu. Idam etāsam pubbakammanti.

1. Bhajjāpetvā (Sī)

3. Sakaṭasahasā dārūnaṃ (Sī)

2. Saddhāsampannāya (Sī, Syā)

4. Ālimpetvāpi (Sī)

Evam vutte bhikkhū Satthāraṃ paṭipucchiṃsu “Khujjuttarā pana bhante kena kammaena khujjā jātā, kena kammaena mahāpaññā, kena kammaena sotāpattiphalaṃ adhigatā, kena kammaena paresaṃ pesanakārikā jātā”ti. Bhikkhave tasseva rañño Bārāṇasiyaṃ rajjaṃ karaṇakāle sveva Paccekabuddho thokaṃ khujjadhātuko ahosi. Athekā upaṭṭhāyikā itthī kambalaṃ pārūpitvā suvaṇṇasarakaṃ gahetvā “amhākaṃ Paccekabuddho evañca evañca vicaraṭi”ti khujjā hutvā tassa vicaraṇākāraṃ dassesi. Tassa nissandena khujjā jātā. Te pana Paccekabuddhe paṭhamadivase rājagehe¹ nisīdāpetvā patte gāhāpetvā pāyāsassa pūretvā dāpesi. Uṇhapāyāsassa pūre patte Paccekabuddhā parivattetvā parivattetvā gaṇhanti. Sā itthī te tathā karonte disvā attano santakāni aṭṭha dantavalayāni datvā “idha ṭhapetvā gaṇhathā”ti āha. Tesu tathā katvā taṃ oloketvā ṭhitesu tesam adhippāyaṃ ṇātvā “natthi bhante amhākaṃ etehi attho, tumhākaññeva etāni pariccattāni, gahetvā gacchathā”ti āha. Te gahetvā Nandamūlakapabbhāraṃ agamaṃsu. Ajjatanāpi tāni valayāni arogāneva. Sā tassa kamma nissandena idāni tipīṭakadharā mahāpaññā jātā. Paccekabuddhānaṃ kata-upaṭṭhānassa nissandena pana sotāpattiphalaṃ pattā. Idamassā Buddhantare pubbakammaṃ.

Kassapasammāsambuddhakāle pana ekā bārāṇasisetṭhino dhītā vaḍḍhamānakacchāyāya ādāsaṃ gahetvā attānaṃ alaṅkarontī nisīdi. Athassā vissāsikā ekā khīṇāsavā bhikkhunī taṃ daṭṭhum agamāsi. Bhikkhuniyo hi khīṇāsavāpi sāyanhasamaye upaṭṭhākakulāni daṭṭhukāmā honti. Tasmim pana khaṇe seṭṭhidhītāya santike kāci pesanakārikā natthi, sā “vandāmi ayye, etaṃ tāva me pasādhanapeḷakaṃ² gahetvā dethā”ti āha. Therī cintesi “sacassā imaṃ gaṇhitvā na dassāmi, mayi āghātaṃ katvā niraye nibbattissati. Sace pana dassāmi, parassa pesanākārikā hutvā nibbattissati. Nirayasantāpato kho pana parassa pesanabhāvova seyyo”ti. Sā anudayaṃ paṭicca taṃ gahetvā tassā adāsi. Tassa kamma nissandena paresaṃ pesanākārikā jātāti.

1. Rājā gehe (Syā)

2. Pasādhanapeḷikaṃ (Sī)

Atha punekadivasam bhikkhū dhammasabhāyaṃ katham samuṭṭhāpesum “Sāmāvatippamukhā pañcasatā itthiyo gehe agginā jhāyimsu, Māgaṇḍiyāya nātakā upari palālaggim datvā ayanāṅgalehi bhinnā, Māgaṇḍiyā pakkuthitatele¹ pakkā, ke nu kho ettha jīvanti nāma, ke matā nāmā”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave ye keci pamattā, te vassasatam jīvantāpi matāyeva nāma. Ye appamattā, te matāpi jīvantiyeva. Tasmā Māgaṇḍiyā jīvantīpi² matāyeva nāma, Sāmāvatippamukhā pañcasatā itthiyo matāpi jīvantiyeva nāma. Na hi bhikkhave appamattā maranti nāmā”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

21. “Appamādo amatapadam, pamādo maccuno padam.
Appamattā na mīyanti, ye pamattā yathā matā.

22. Evaṃ visesato nātvā, appamādamhi paṇḍitā.
Appamāde pamodanti, ariyānam gocare ratā.

23. Te jhāyino sātatikā, niccam daḷhaparakkamā.
Phusanti dhīrā nibbānam, yogakkhemam anuttaran”ti.

Tattha **appamādoti**padam mahantam attham dīpeti, mahantam attham gahetvā tiṭṭhati. Sakalampi hi tepitakam Buddhavacanam āharitvā kathiyamānam appamādapadameva otarati. Tena vuttam—

“Seyyathāpi bhikkhave yāni kānici jaṅgalānam pāṇānam padajātāni, sabbāni tāni hatthipade samodhānam gacchanti, hatthipadam tesam aggamakkhāyati yadidam mahantattena. Evameva kho bhikkhave ye keci kusalā dhammā. Sabbete appamādamūlakā appamādasamosaraṇā, appamādo tesam dhammānam aggamakkhāyati”ti³.

So panesa atthato satiyā avippavāso nāma. Niccam upaṭṭhitāya satiyā cetam nāmam. **Amatapadanti** amataṃ vuccati nibbānam. Tañhi ajātattā na jīyati na mīyati, tasmā amatanti vuccati. Pajjanti imināti padam,

1. Pakkuthitatele (Ka)

2. Jīvantīpi matāpi (Syā)

3. Sam 3. 40 piṭṭhe.

amataṃ pāpuṇantīti attho. Amatassa padaṃ amatapadaṃ, amatassa adhigamūpāyoti vuttaṃ hoti, **pamādoti** pamajjanabhāvo, muṭṭhassatisaṅkhātassa satiyā vosaggassetam̐ nāmaṃ. **Maccunoti** maraṇassa. **Padanti** upāyo maggo. Pamatto hi jātiṃ nātivattati, jāto jīyati ceva mīyati cāti pamādo maccuno padaṃ nāma hoti, maraṇam̐ upeti. **Appamattā na mīyantīti** satiyā samannāgatā hi appamattā na maranti. Ajarā amarā hontīti na sallakkhetabbaṃ. Na hi koci satto ajaro amaro nāma atthi, pamattassa pana vaṭṭam̐ nāma aparicchinnam̐, appamattassa paricchinnam̐. Tasmā pamattā jāti-ādīhi aparimuttattā jīvantāpi matāyeva nāma. Appamattā pana appamādalakkhaṇam̐ vaḍḍhetvā khippam̐ maggaphalāni sacchikatvā dutiyatatiya-attabhāvesu na nibbattanti. Tasmā te jīvantāpi matāpi na mīyantiyeva nāma. **Ye pamattā yathā matāti** ye pana sattā pamattā, te pamādamaraṇena matattā, yathā hi jīvitindriyupacchedena matā dārukkhandhasadisā apagataviññāṇā, tatheva honti. Tesampi hi matānam̐ viya gahaṭṭhānam̐ tāva “dānam̐ dassāma, sīlam̐ rakkhissāma, uposathakammaṃ karissāmā”ti ekacittampi na uppajjati, pabbajitānampi “ācariyupajjhāyavattādīni pūressāma, dhutaṅgāni samādiyissāma, bhāvanam̐ vaḍḍhessāmā”ti na uppajjatīti matena te kim̐ nānākaraṇāva honti. Tena vuttaṃ “ye pamattā yathā matā”ti.

Evam̐ visesato ñatvāti pamattassa vaṭṭato nissaraṇam̐ natthi, appamattassa atthīti evam̐ visesatova jānitvā. Ke panetaṃ¹ visesaṃ jānantīti? **Appamādamhi paṇḍitāti** ye paṇḍitā medhāvino sappaññā attano appamāde ṭhatvā appamādam̐ vaḍḍhenti, te evam̐ visesakāraṇam̐ jānanti. **Appamāde pamodantīti** te evam̐ ñatvā tasmim̐ attano appamāde pamodanti, pahaṃsitamukhā tuṭṭhapahaṭṭhā honti. **Ariyānam̐ gocare ratāti** te evam̐ appamāde pamodantā tam̐ appamādam̐ vaḍḍhetvā ariyānam̐ Buddhapaccekabuddhabuddhasāvakanam̐ gocarasaṅkhāte catusatipaṭṭhānādibhede sattatiṃsa bodhipakkhiyadhamme navavidhalokuttaradhamme ca ratā niratā, abhiratā hontīti attho.

Te jhāyino te appamattā paṇḍitā aṭṭhasamāpattisaṅkhātena ārammaṇūpanijjhānena vipassanāmaggaphalasaṅkhātena lakkhaṇūpanijjhānena cāti duvidhenapi jhānena jhāyino. **Sātatikā**ti abhinikkhamanakālato paṭṭhāya yāva arahattamaggā¹ satataṃ pavattakāyikacetasikavīriyā. **Niccāṃ daḷhaparakkamā**ti yaṃ taṃ purisathāmenapurisavīriyena purisaparakkamena pattaḅbaṃ, na taṃ apāpuṇitvā vīriyassa saṅghānaṃ bhavissatīti evarūpena vīriyena antarā anosakkitvā niccappavattena daḷhaparakkamena samannāgatā. **Phusantī**ti ettha dve phusanā ñāṇaphusanā ca vipākaphusanā ca. Tattha cattāro maggā ñāṇaphusanā nāma, cattāri phalāni vipākaphusanā nāma. Tesu idha vipākaphusanā adhippetā. Ariyaphalena nibbānaṃ sacchikaronto dhīrā paṇḍitā tāya vipākaphusanāya phusanti, nibbānaṃ sacchikaronti. **Yogakkhemaṃ anuttaranti** ye cattāro yogā mahājanaṃ vaṭṭe osīdāpentī, tehi khemaṃ nibbhayaṃ sabbehi lokiyalokuttaradhammehi seṭṭhattā anuttaranti.

Desanāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Sāmāvatīvatthu paṭṭhamāṃ.

2. Kumbhaghosakasetṭhivatthu

Uṭṭhānavatoti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Kumbhaghosakaṃ ārabha kathesi. Rājagahanagarasmiṃ hi rājagahasetṭhino gehe ahivātarogo uppajji, tasmīṃ uppanne makkhikā ādiṃ katvā yāva gāvā paṭṭhamāṃ tiracchānāgatā maranti, tato dāsakammakarā, sabbapacchā gehasāmikā, tasmā so rogo sabbapacchā seṭṭhiṃ ca jāyañca gaṇhi. Te rogena phuṭṭhā puttaṃ santike ṭhitāṃ oloketvā assuṇṇehi nettehi taṃ āhaṃsu “tāta imasmiṃ kira roge uppanne bhittim bhinditvā palāyantāva² jīvitāṃ labhanti, tvaṃ amhe anoloketvā palāyitvā jīvanto punāgantvā amhākaṃ asukaṭṭhāne nāma cattālīsa

1. Arahattapattā (Syā)

2. Palātā (Sī, Syā)

dhanakoṭiyo nidahitvā ṭhapitā, tā uddharitvā jīvikam kappeyyāsī”ti. So tesam vacanam sutvā rudamāno mātāpitaro vanditvā maraṇabhayaabhīto bhittim bhinditvā palāyitvā pabbatagahanam gantvā dvādasa vassāni tattha vasitvā mātāpituvasanaṭṭhānam paccāgañchi.

Atha nam daharakāle gantvā parūlhakesamassukāle āgatattā na koci sañjāni. So mātāpitūhi dinnasaññāvasena dhanatṭhānam gantvā dhanassa arogabhāvam ñatvā cintesi “mam na koci sañjānāti, sacāham dhanam uddharitvā valañjissāmi, ‘ekena duggatena nidhi uddhaṭo’ti mam gahetvā viheṭṭheyyum, yannūnāham bhatim katvā jīveyyan”ti. Athekam pilotikam nivāsetvā “atthi koci bhatakena¹ atthiko”ti pucchanto bhatakavīthim pāpuṇi. Atha nam bhatakā disvā “sace amhākam ekam kammam karissasi, bhattavetanam te dassāmā”ti āhamso. Kim kammam nāmāti. Pabodhanacodanakammam. Sace ussahasi, pātova uṭṭhāya “tātā uṭṭhahatha, sakaṭāni sannayhatha², goṇe yojettha, hatthi-assānam tiṇatthāya gamanavelā, ammā tumhepi uṭṭhahatha, yāgum pacatha, bhattam pacathā”ti vicaritvā ārocehīti. So “sādhū”ti sampatīcchi. Athassa vasanatthāya ekam gharam adamsu. So devasikam tam kammam akāsi.

Athassa ekadivasam rājā Bimbisāro saddamassosi. So pana sabbaravaññū³ ahoṣi. Tasmā “mahādhanassa purisassesa saddo”ti āha. Athassa santike ṭhitā ekā paricārikā “rājā yaṃ vā tam vā na kathessati, idam mayā ñātum vaṭṭatī”ti cintetvā “gaccha tāta, etam jānāhī”ti ekam purisam paṇiṇi. So vegena gantvā tam disvā āgantvā “eko bhatakānam bhatikārako kapaṇamanusso eso”ti ārocesi. Rājā tassa vacanam sutvā tuṅhī hutvā dutiyadivasepi tatiya divasepi tam tassa saddam sutvā tatheva āha. Sāpi paricārikā tatheva cintetvā punappunam pesetvā “kapaṇamanusso eso”ti vutte cintesi “rājā ‘kapaṇamanusso eso’ti vacanam sutvāpi na saddahati, punappunam ‘mahādhanassa purisassesa saddo’ti vadati, bhavitabbamettha kāraṇena, yathāsabhāvato etam ñātum vaṭṭatī”ti. Sā rājānam āha

1. Bhatikena (Syā)

2. Gaṇhatha (Sī)

3. Sabbarutaññū (Ka)

“Deva ahaṃ sahaṣṣaṃ labhamānā dhītaraṃ ādāya gantvā etaṃ dhanam rājakulam pavesessāmi”ti. Rājā tassā sahaṣṣam dāpesi.

Sā taṃ gahetvā dhītaraṃ ekaṃ malinadhātukaṃ vatthaṃ nivāsāpetvā tāya saddhiṃ rājagehato nikkhamitvā maggapaṭipannā viya bhatakavīthiṃ gantvā ekaṃ gharaṃ pavisitvā “amma mayaṃ maggapaṭipannā, ekāhadvīhaṃ idha vissamitvā gamissāmā”ti āha. Amma bahūni gharamānusakāni, na sakkā idha vasituṃ, etaṃ Kumbhaghosakassa gehaṃ tucchaṃ, tattha gacchathāti. Sā tattha gantvā “sāmi mayaṃ maggapaṭipannakā, ekāhadvīhaṃ idha vasissāmā”ti vatvā tena punappunam paṭikkhittāpi “sāmi ajjekadivasamattaṃ vasitvā pātova gamissāmā”ti nikkhamituṃ na icchi. Sā tattheva vasitvā punadivase tassa araṇṇagamanavelāya “sāmi tava nivāpaṃ datvā yāhi, āhāraṃ te pacissāmi”ti vatvā “alaṃ amma, ahameva pacitvā bhuñjissāmi”ti vutte punappunam nibandhitvā tena dinne gahitamattakeyeva katvā antarāpaṇato bhājanāni ceva parisuddhataṇḍulādīni ca āharāpetvā rājakule pacananiyāmena suparisuddhaṃ odanaṃ, sādurasāni ca dve tīṇi sūpabyañjanāni pacitvā tassa araṇṇato āgatassa adāsi. Atha naṃ bhuñjitvā muducittataṃ āpannaṃ ñatvā “sāmi kilantamha, ekāhadvīhaṃ idheva homā”ti āha. So “sādhū”ti sampaṭicchi.

Athassa sāyampi punadivasepi madhurabhattaṃ pacitvā adāsi. Atha muducittataṃ tassa ñatvā sāmi katipāhaṃ idheva vasissāmāti. Tattha vasamānā tikhiṇena satthena tassa mañcavāṇaṃ¹ heṭṭhā-aṭaniyaṃ tahaṃ tahaṃ chindi. Mañco tasmim āgantvā nisinnamatteyeva heṭṭhā olambi. So “kasmā ayaṃ mañco evaṃ chijjivā gato”ti āha. Sāmi daharadārake vāretuṃ na sakkomi, ettheva sannipatantīti. Amma idaṃ me dukkhaṃ tumhe nissāya jātaṃ. Ahaṃ hi pubbe katthaci gacchanto dvāraṃ pidahitvā gacchāmīti. Kim karomi tāta, vāretuṃ na sakkomīti. Sā imināva niyāmena dve tayo divase chinditvā tena ujjhāyitvā khīyitvā niyāmena dve tayo divase chinditvā tena ujjhāyitvā khīyitvā vuccamānāpi tatheva vatvā puna ekaṃ dve rajjuka ṭhapetvā sese chindi. Taṃ divasaṃ tasmim nisinnamatteyeva sabbaṃ vāṇaṃ bhūmiyaṃ pati, sīsaṃ jaṇṇukehi saddhiṃ ekato ahosi, so uṭṭhāya “kim karomi, idāni kuhiṃ

1. Mañcaṭṭhānaṃ (Syā)

gamissāmi, nipajjanamañcassapi tumhehi asāmiko viya katomhī”ti āha. “Tāta kiṃ karomi, paṭivissakadārake vāretuṃ na sakkomi, hotu, mā cintayi, imāya nāma velāya kuhiṃ gamissasī”ti dhītaraṃ āmantetvā “amma tava bhātikassa nipajjanokāsaṃ karohī”ti āha. Sā ekapasse sayitvā “idhāgaccha sāmī”ti āha. Itarāpi naṃ “gaccha tāta, bhaginiyā saddhiṃ nipajjā”ti vadesi. So tāya saddhiṃ ekamañce nipajjitvā taṃ divasaññeva santhavaṃ akāsi, kumārīkā parodi. Atha naṃ mātā pucchi “kiṃ amma rodasī”ti. Amma idaṃ nāma jātanti. “Hotu amma, kiṃ sakkā kātuṃ, tayāpi ekaṃ bhattāraṃ, imināpekaṃ pādaparicārikaṃ laddhuṃ vaṭṭati”ti taṃ jāmātaraṃ akāsi. Te samaggavāsam¹ vasimsu.

Sā katipāhaccayena rañño sāsanaṃ pesesi “tatakavīthiyam chaṇam karontu, yassa pana ghare chaṇo na karīyati, tassa ettako nāma daṇḍoti ghosanaṃ kāretū”ti. Rājā tathā kāresi. Atha naṃ sassu āha “tāta bhatakavīthiyam rājāṇāya chaṇo kattabbo jāto, kiṃ karomā”ti. Amma ahaṃ bhatim karontopi jivituṃ na sakkomi, kiṃ karissāmīti. “Tāta gharāvāsam vasantā nāma iṇampi gaṇhanti, rañño āṇā akātuṃ na labbhā. Iṇato nāma yena kenaci upāyena muccituṃ sakkā, gaccha, kutoci ekaṃ vā dve vā kahāpaṇe āharā”ti āha. So ujjhāyanto khīyanto gantvā cattālīsakoṭidhanaṭṭhānato ekameva kahāpaṇam āhari. Sā taṃ kahāpaṇam rañño pesetvā attano kahāpaṇena chaṇam katvā puna katipāhaccayena tatheva sāsanaṃ paṇiṇi. Puna rājā tatheva “chaṇam karontu, akarontānam ettato daṇḍo”ti āṇāpesi. Punapi so tāya tatheva vatvā nippīliyamāno gantvā tayo kahāpaṇe āhari. Sā tepi kahāpaṇe rañño pesetvā puna katipāhaccayena tatheva sāsanaṃ paṇiṇi “idāni purise pesetvā imaṃ pakkosāpetū”ti. Rājā pesesi. Purisā gantvā “Kumbhaghosako nāma kataro”ti pucchitvā pariyesantā taṃ disvā “ehi bho, rājā taṃ pakkosati”ti āhamsu. So bhīto “na maṃ rājā jānātī”ti-ādīni vatvā gantuṃ na icchi. Atha naṃ balakkārena hatthādīsu

1. Samaggasamvāsam (Syā)

gahetvā ākaḍḍhiṃsu. Sā itthī te disvā “are dubbinītā tumhe mama jāmātaram hatthādīsu gahetuṃ ananucchavikā”ti tajjetvā “ehi tāta, mā bhāyi, rājānaṃ disvā tava hatthādigāhakānaṃ hattheyeva chindāpessāmī”ti dhītaram ādāya purato hutvā rājagehaṃ patvā vesam parivattetvā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Itarampi parikaḍḍhitvā ānayiṃsuyeva.

Atha naṃ vanditvā ṭhitam rājā āha “tvaṃ Kumbhaghosako nāmā”ti. Āma devāti. Kim kāraṇā mahādhanam vañcetvā khādasīti. Kuto me deva dhanam bhatim katvā jīvantassāti¹. Mā evam kari, kim amhe vañcesīti. Na vañcemi deva, natthi me dhananti. Athassa rājā te kahāpaṇe dassetvā “ime kassa kahāpaṇā”ti āha. So sañjānitvā “aho bālomhi², katham nu kho ime rañño hattham pattā”ti ito cito ca olokento tā dvepi paṭimaṇḍitapasādhanā gabbhadvāramūle ṭhitā disvā “bhāriyam vatidam kammaṃ, imāhi raññā payojitāhi bhavitabban”ti cintesi. Atha naṃ rājā “vadehi bho, kasmā evam karosī”ti āha. Nissayo me natthi devāti. Mādiso nissayo bhavituṃ na vaṭṭatīti. Kalyāṇam deva, sace me devo avassayo hotīti. Homi bho, kittakam te dhananti. Cattālīsakoṭiyo devāti. Kim laddhum vaṭṭatīti. Sakaṭāni devāti. Rājā anekasatāni sakaṭāni yojāpetvā pahiṇitvā tam dhanam āharāpetvā rājāṅgaṇe rāsim kārapetvā Rājagahavāsino sannipātāpetvā “atthi kassaci imasmim nagare ettakam dhanam”ti pucchitvā natthi devāti. Kim panassa kātuṃ vaṭṭatīti. “Sakkāram devā”ti vutte mahantena sakkārena tam seṭṭhiṭṭhāne ṭhapetvā dhītaram tasseva datvā tena saddhim Satthu santikam gantvā vanditvā “bhante passathimam purisam, evarūpo dhitimā nāma natthi, cattālīsakoṭivibhavo hontopi uppilāvitākāram vā asmimānamattam vā na karoti, kapaṇo viya pilotikam nivāsetvā bhatakavīthiyam bhatim katvā jīvanto mayā iminā nāma upāyena ñāto. Jānitvā ca pana pakkosāpetvā sadhanabhāvam sampaṭicchāpetvā tam dhanam

1. Jīvissāmīti (Sī), jīvamīti (Syā)

2. Hatomhi (Sī), mūlhomhi (Syā)

āharāpetvā seṭṭhiṭṭhāne ṭhapito, dhītā cassa mayā dinnā. Bhante mayā ca evarūpo dhitimā na diṭṭhapubbo”ti āha.

Tam sutvā Satthā “evaṃ jīvantassa jīvikam dhammikajīvikam nāma, mahārāja corikādikammaṃ pana idhaloke ceva pīleti himseti, paraloke ca, tatonidānam sukham nāma natthi. Purisassa hi dhanapārijuññakāle kasim vā bhatim vā katvā jīvikameva dhammikajīvikam nāma. Evarūpassa hi vīriyasampannassa satisampannassa kāyavācāhi parisuddhakammassa paññāya nisammakārino kāyādīhi saññatassa dhammajīvikam jīvantassa sati-avippavāse ṭhitassa issariyam vaḍḍhatiyevā”ti vatvā imam gāthamāha—

24. “Uṭṭhānavato satīmato,
 Sucikammassa nisammakārino.
 Saññatassa dhammajīvino,
 Appamattassa yasobhivaḍḍhatī”ti.

Tattha **uṭṭhānavatoti** uṭṭhānavīriyavantassa. **Satīmatoti** satisampannassa. **Sucikammassāti** niddosehi niraparādhehi kāyakammādīhi samannāgatassa. **Nisammakārīnoti** evañce bhavissati, evam karissāmīti vā, imasmim kamme evam kate idam nāma bhavissasīti vā evam nidānam sallakkhetvā rogatikicchanaṃ viya sabbakammāni nisāmetvā upadhāretvā karontassa. **Saññatassāti** kāyādīhi saññatassa nicchiddassa. **Dhammajīvinoti** agārikassa tulākūṭādīni vajjetvā kasigorakkhādīhi, anagārikassa vejjakammadūtakammādīni vajjetvā dhammena samena bhikkhācariyāya jīvikam kappentassa. **Appamattassāti** avippavutthasatino. **Yasobhivaḍḍhatīti** issariyabhogasampannasāṅkhāto¹ ceva kittivaṇṇabhaṇanasāṅkhāto ca yaso abhivaḍḍhatīti.

Gāthāpariyosāne Kumbhaghosako sotāpattiphale patiṭṭhahi. Aññepi bahū sotāpattiphalaḍḍhāni pāpuṇimsu. Evaṃ mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Kumbhaghosakasetṭhivatthu dutiyam.

1. ...sammānasāṅkhāto (Si, Syā)

3. Cūḷapanthakattheravatthu

Uṭṭhānena'ppamādenāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Cūḷapanthakattheraṃ ārabha kathesi.

Rājagahe kira Dhanaseṭṭhikulassa dhītā vayappattakāle mātāpitūhi sattabhūmikassa pāsādassa uparimatale ativiya rakkhiyamānā yobbanamadamatatāya purisalolā hutvā attano dāseneva saddhim santhavaṃ katvā “aññepi me idaṃ kammaṃ jāneyyū”ti bhītā evamāha “amhehi imasmim ṭhāne na sakkā vasitūṃ. Sace me mātāpitāro imaṃ dosaṃ jānissanti, khaṇḍākhaṇḍikaṃ maṃ karissanti, videsaṃ gantvā vasissāmā”ti. Te hatthasāraṃ gahetvā aggadvārena¹ nikkhamitvā “yattha vā tattha vā aññehi ajānanaṭṭhānaṃ gantvā vasissāmā”ti ubhopi agamaṃsu. Tesāṃ ekasmim ṭhāne vasantānaṃ saṃvāsamanvāya tassā kucchismim gabbho patiṭṭhāsi. Sā gabbhaparipākaṃ āgamma tena saddhim mantesi “gabbho me paripākaṃ gato, nātibandhuvirahite ṭhāne gabbhavuṭṭhānaṃ nāma ubhinnampi amhākaṃ dukkhāvahaṃ, kulagehameva gacchāmā”ti. So “sacāhaṃ tattha gamissāmi, jīvitāṃ me natthī”ti bhayena “ajja gacchāma, sve gacchāmā”ti divase atikkāmesi. Sā cintesi “ayaṃ bālo attano dosamahantatāya gantuṃ na ussahati, mātāpitāro nāma ekantahitāva², ayaṃ gacchatu vā, mā vā, ahaṃ gamissāmi”ti. Sā tasmim gehā nikkhante gehaparikkhāraṃ paṭisāmetvā attano kulagharaṃ gatabhāvaṃ anantaragehavāsīnaṃ ārocetvā maggaṃ paṭipajji.

Sopi gharaṃ āgantvā taṃ adisvā paṭivissake pucchitvā “sā kulagharaṃ gatā”ti sutvā vegena anubandhitvā antarāmagge sampāpuṇi. Tassāpi tattheva gabbhavuṭṭhānaṃ ahosi. So “kiṃ idaṃ bhadda”ti pucchi. Sāmi me eko putto jātoti. Idāni kiṃ karissāmāti. “Yassatthāya mayaṃ kulagharaṃ gaccheyyāma, taṃ kammaṃ antarāmaggeva nipphannaṃ, tattha gantvā kiṃ karissāma, nivattissāmā”ti dvepi ekacittā hutvā nivattiṃsu. Tassa ca dāraḥ panthe jātatā **Panthakoti** nāmaṃ kariṃsu. Tassā na cirasseva aparopi gabbho patiṭṭhahi. Sabbaṃ

1. Uttarena dvārena (Syā)

2. Ekantahitā (Sī)

purimanayeneva vitthāretabbaṃ. Tassapi dārakassa panthe jātattā paṭhamajātassa **Mahāpanthakoti** nāmaṃ katvā itarassa¹ **Cūlapanthakoti** nāmaṃ karīmsu. Te dvepi dārake gahetvā attano vasanaṭṭhānameva gatā. Tesam tattha vasantānaṃ Mahāpanthakadārako aññe dārake “cūlapitā mahāpitāti, ayyako ayyikā”ti ca vadante sutvā mātaraṃ pucchi “amma aññe dārakā ‘ayyako ayyikā’tipi, mahāpitā cūlapitā’tipi vadanti, kacci amhākaññeva nātakā natthi”ti. Āma tāta, amhākaṃ² ettha nātakā natthi. Rājagahanagare pana vo Dhanaseṭṭhi nāma ayyako, tattha amhākaṃ bahū nātakāti. Kasmā tattha na gacchatha³ ammāti. Sā attano agamanakāraṇaṃ puttassa akathetvā puttesu punappunaṃ kathentesu sāmikaṃ āha “ime dārakā maṃ ativiya kilamenti, kiṃ no mātāpitaro disvā maṃsam khādissanti, ehi, dārakānaṃ ayyakakulaṃ dassessāmā”ti. Ahaṃ sammukhā bhavituṃ na sakkhissāmi, te pana nayissāmīti. Sādhu yena kenaci upāyena dārakānaṃ ayyakakulameva daṭṭhum vaṭṭatīti. Dvepi janā dārake ādāya anupubbena Rājagahaṃ patvā nagaradvāre ekissā sālāya pavisitvā dārakamātā dve dārake gahetvā attano āgatabhāvaṃ mātāpitūnaṃ ārocāpesi. Te taṃ sāsaṇaṃ sutvā “saṃsāre vicarantānaṃ na putto na dhītā bhūtapubbā nāma natthi, te amhākaṃ mahāparādhikā, na sakkā tehi amhākaṃ cakkhupathe ṭhātum, ettakaṃ nāma dhanam gahetvā dvepi janā phāsukaṭṭhānaṃ gantvā jīvantu, dārake pana idha pesentū”ti dhanam datvā dūtāṃ pāhesuṃ.

Tehi pesitaṃ dhanam gahetvā dārake āgatadūtānaññeva hatthe datvā paṇiṃsu. Dārakā ayyakakule vadḍhanti. Tesu Cūlapanthako atidaharo. Mahāpanthako pana ayyakena saddhiṃ Dasabalassa dhammakathaṃ sotuṃ gacchati. Tassa niccaṃ Satthu santikaṃ gacchantassa pabbajjāya cittaṃ nami. So ayyakaṃ āha “sace maṃ anujāneyyātha, ahaṃ pabbajeyyan”ti. Kiṃ vadesi tāta, sakalassa lokassapi⁴ me pabbajjāto tava pabbajjā bhaddikā⁴. Sace sakkosi, pabbajjhīti.

1. Pacchājātassa (Syā)

2. Tumhākaṃ (Sī, Ka)

3. Na gacchāma (Sī, Syā)

4-4. Me pabbajjā avāritā, tasmā tava pabbajjā bhaddakā (Ka)

taṃ Satthu santikaṃ netvā “kiṃ gahapati dārako te laddho”ti vutte “āma bhante, ayaṃ me nattā tumhākaṃ santike pabbajitukāmo”ti āha. Satthā aññatarāṃ viṇḍapātacārikaṃ bhikkhum imaṃ dārakaṃ pabbājehi”ti āṇāpesi. Thero tassa tacapañcakakammaṭṭhānaṃ ācikkhitvā pabbājesi. So bahum Buddhavacanaṃ uggaṇhitvā paripuṇṇavasso upasampadaṃ labhitvā yonisomanasikārena kammaṭṭhānaṃ karonto arahattaṃ pāpuṇi. So jhānasukhena phalasukhena vītināmento cintesi “sakkā nu kho idaṃ sukhaṃ Cūḷapanthakassa dātun”ti. Tato ayyakaseṭṭhissa santikaṃ gantvā evamāha “mahāseṭṭhi sace anujāneyyātha, ahaṃ Cūḷapanthakaṃ pabbājeyyan”ti. Pabbājetha bhanteti. Seṭṭhi kira sāsane ca suppasanno, “kataradhītāya vo ete puttā”ti pucchiyamāno ca “palātadhītāyā”ti vattuṃ lajjati. Tasmā sukheneva tesāṃ pabbajjāṃ anujāni. Thero Cūḷapanthakaṃ pabbājetvā sīletu patiṭṭhāpesi. So pabbajitvāva dandho ahosi.

“Padmaṃ yathā kokanadaṃ sugandhaṃ,
Pāto siyā phullamavītagandhaṃ.
Aṅgīrasaṃ passa virocamaṇaṃ,
Tapantamādiccamivantalikkhe”ti¹—

Imaṃ ekaṃ gāthaṃ catūhi māsehi uggaṇhituṃ nāsakkhi. So kira Kassapasammāsambuddhakāle pabbajitvā paññavā hutvā aññatarassa dandhabhikkhuno uddesaggahaṇakāle parihāsakeḷiṃ akāsi. So bhikkhu tena parihāseṇa lajjito neva uddesaṃ gaṇhi, na sajjhāyamakāsi. Tena kammena ayaṃ pabbajitvāva dandho jāto, gahitagahitaṃ padaṃ uparūparipadaṃ gaṇhantassa nassati. Tassa imameva gāthaṃ uggaṇhetuṃ vā yamantassa cattāro māsā atikkantā. Atha naṃ Mahāpanthako “Cūḷapanthaka tvam imasmim sāsane abhabbo, catūhi māsehi ekaṃ gāthampi gaṇhituṃ na sakkosi, pabbajitakiccaṃ pana kathaṃ matthakaṃ pāpessasi, nikkhama ito”ti vihārā nikkadḍhi. Cūḷapanthako Buddhasāsane sinehena gihibhāvaṃ na pattheti.

Tasmim ca kāle Mahāpanthako bhattuddesako ahosi, Jīvako Komārabhacco bahum mālāgandhavilepanaṃ ādāya attano

1. Saṃ 1. 81; Aṃ 2. 209 piṭṭhesu.

Ambavanam gantvā Satthāram pūjetvā dhammam sutvā uṭṭhāyāsanā Dasabalam vanditvā Mahāpanthakam upasaṅkamitvā “kittakā bhante Satthu santike bhikkhū”ti pucchi. Pañcamattāni bhikkhusatānīti. Sve bhante Buddhappamukhāni pañca bhikkhusatāni ādāya amhākam nivesane bhikkham gaṇhathāti. “Upāsaka Cūḷapanthako nāma bhikkhu dandho aviruḷhidhammo, tam ṭhapetvā sesānam nimantanam sampaṭicchāmī”ti thero āha. Tam sutvā Cūḷapanthako cintesi “thero ettakānam bhikkhūnam nimantanam sampaṭicchanto mam bāhiram katvā sampaṭicchati, nissamsayam mayham bhātikassa mayi cittam bhinnam bhavissati, kim dāni mayham iminā sāsanena, gihī hutvā dānādāni puññāni karonto jīvissāmī”ti. So punadivase pātova vibbhamitum pāyāsi.

Satthā paccūsakāleyeva lokam volokento imam kāraṇam disvā paṭhamataram gantvā Cūḷapanthakassa gamanamagge dvārakoṭṭhake caṅkamanto aṭṭhāsi. Cūḷapanthako gacchanto Satthāram disvā upasaṅkamitvā vanditvā aṭṭhāsi. Atha nam Satthā “kuhim pana tvam Cūḷapanthaka imāya velāya gacchasi”ti āha. Bhātā mam bhante nikkadḍhati, tenāham vibbhamitum gacchāmīti. Cūḷapanthaka tava pabbajjā nāma mama santakā¹, bhātārā nikkadḍhito kasmā mama santikam nāgañchi, ehi, kim te gihibhāvena, mama santike bhavissasī”ti cakkāṅkitatalena pañinā tam sirasi² parāmasitvā ādāya gantvā Gandhakuṭippamukhe nisīdāpetvā “Cūḷapanthaka puratthābhimukho hutvā imam pilotikam ‘rajoharaṇam rajoharaṇan’ti parimajjanto idheva hohī”ti iddhiyā abhisāṅkhatam parisuddham pilotikam datvā kāle ārocite bhikkhusamghaparivuto Jīvakassa geham gantvā paññattāsane nisīdi. Cūḷapanthakopi sūriyam olokento tam pilotikam “rajoharaṇam rajoharaṇan”ti parimajjanto nisīdi. Tassa tam pilotikakhaṇḍam parimajjantassa kiliṭṭham ahosi. Tato cintesi “idam pilotikakhaṇḍam ativiya parisuddham. Imam pana attatāvam nissāya purimapakatim vijahitvā evam kiliṭṭham jātam, aniccā vata saṅkhārā”ti khayavayam paṭṭhapento vipassanam vaḍḍhesi. Satthā Cūḷapanthakassa cittam vipassanam āruḷhan”ti ñatvā “Cūḷapanthaka tvam pilotikakhaṇḍameva saṅkiliṭṭham ‘rajam rajan’ti mā saññam kari, abbhantare pana te rājarajādayo atthi, te

1. Santike (Syā, Ka)

2. Sīsam (Ka)

harāhī”ti vatvā obhāsaṃ vissajjetvā purato nisinno viya paññāyamānarūpo hutvā imā gāthā abhāsi—

“Rāgo rajo na ca pana reṇu vuccati,
Rāgassetaṃ adhivacanaṃ rajoti.
Etaṃ rajaṃ vippajahitva bhikkhavo,
Viharanti te vigatarajassa sāsane.

Doso rajo na ca pana reṇu vuccati,
Dosassetaṃ adhivacanaṃ rajoti.
Etaṃ rajaṃ vippajahitva bhikkhavo,
Viharanti te vigaharajassa sāsane.

Moho rajo na ca pana reṇu vuccati,
Mohassetaṃ adhivacanaṃ rajoti,
Etaṃ rajaṃ vippajahitva bhikkhavo,
Viharanti te vigatarajassa sāsane”ti¹.

Gāthāpariyosāne Cūḷapanthako saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi.
Saha paṭisambhidāhiyevassa tīṇi piṭakāni āgamimsu.

So kira pubbe rājā hutvā nagaraṃ padakkhiṇaṃ karonto nalāṭato sede muccante parisuddhena sāṭakena nalāṭantaṃ puñchi, sāṭako kiliṭṭho ahoṣi. So “imaṃ sarīraṃ nissāya evarūpo parisuddho sāṭako pakatiṃ jahitvā kiliṭṭho jāto, aniccā vata saṅkhārā”ti aniccasaññaṃ paṭilabhi. Tena kāraṇenassa rajoharaṇameva paccayo jāto.

Jīvakopi kho Komārabhacco Dasabalassa dakkhiṇodakaṃ upanāmesi. Satthā “nanu Jīvaka vihāre bhikkhū atthī”ti hatthena pattaṃ pidahi. Mahāpanthako “nanu bhante vihāre bhikkhū natthī”ti āha. Satthā “atthi Jīvakā”ti āha. Jīvako “tena hi bhaṇe gaccha, vihāre bhikkhūnaṃ atthibhāvaṃ vā natthibhāvaṃ vā tvaññeva jānāhī”ti purisaṃ pesesi. Tasmīṃ khaṇe Cūḷapanthako “mayhaṃ bhātiko vihāre bhikkhū natthī

1. Khu 7. 406 piṭṭhe.

bhaṇati, vihāre bhikkhūnaṃ atthibhāvamassa pakāsessāmī”ti sakalaṃ ambavanaṃ bhikkhūnaññeva pūresi. Ekacce bhikkhū cīvarakammaṃ karonti, ekacce rajanakammaṃ karonti, ekacce sajjhāyaṃ karonti. Evamaññamañña-asadisam bhikkhusahassaṃ māpesi. So puriso vihāre bahū bhikkhū disvā nivattitvā “ayya sakalaṃ Ambavanaṃ bhikkhūhi paripuṇṇaṃ”ti Jīvakassa ārocesi. Theropi kho tattheva—

Sahassakkhattumattānaṃ, nimminivāna Panthako.

Nisīdambavane ramme, yāva kālappavedanāti.

Atha Satthā taṃ purisaṃ āha “vihāraṃ gantvā ‘Satthā Cūḷapanthakaṃ nāma pakkosati’ti vadehī”ti. Tena gantvā tathā vutte “ahaṃ Cūḷapanthako, ahaṃ Cūḷapanthako”ti mukhasahassaṃ uṭṭhahi. So puriso puna gantvā “sabbepe kira bhante Cūḷapanthakāyeva nāmā”ti āha. Tena hi gantvā yo “ahaṃ Cūḷapanthako”ti paṭhamam vadati, taṃ hatthe gaṇha, avasesā antaradhāyissantīti. So tathā akāsi. Tāvadeva sahasamattā bhikkhū antaradhāyimsu. Theropi tena purisena saddhim agamāsi. Satthā bhattakiccapariyosāne Jīvakaṃ āmantesi “Jīvaka Cūḷapanthakassa pattam gaṇhāhi, ayaṃ te anumodanaṃ karissati”ti. Jīvako tathā akāsi. Thero sīhanādaṃ nadanto taruṇasiho viya tīhi piṭakehi¹ saṅkhobhetvā anumodanamakāsi. Satthā uṭṭhāyāsanaṃ bhikkhusaṃghaparivuto vihāraṃ gantvā bhikkhūhi vatte dassite Gandhakuṭippamukhe ṭhatvā bhikkhusaṃghassa Sugatovādaṃ datvā kammaṭṭhānaṃ kathetvā bhikkhusaṃgham uyyojetvā surabhigandhavāsitaṃ Gandhakuṭim pavisitvā dakkhiṇena passena sīhaseyyam upagato. Atha sāyanhasamaye bhikkhū ito cito ca samosaritvā rattakambalasāṇiyā parikkhittā viya² nisīditvā Satthu gūṇakathaṃ ārabhimsu “āvuso Mahāpanthako Cūḷapanthakassa ajjhāsayaṃ ajānanto catūhi māsehi ekaṃ gātham uggaṇhāpetum na sakkoti, ‘dandho ayan’ti viharā nikkaddhi, Sammāsambuddho pana attano anuttaradhammarājatāya ekasmiṃ yevassa antarabhatte saha paṭisambhidāhi arahattaṃ adāsi, tīṇi piṭakāni saha paṭisambhidāhiyeva āgatāni, aho Buddhānaṃ balaṃ nāma mahantaṃ”ti.

1. Tīṇi piṭakāni (Sī, Syā)

2. Rattakambalasāṇim parikkhipanto viya (Sī, Ka)

Atha Bhagavā dhammasabhāyaṃ imaṃ kathāpavattiṃ ṇatvā “ajja mayā gantuṃ vaṭṭati”ti Buddhaseyyāya uṭṭhāya surattadupaṭṭaṃ nivāsetvā vijjulataṃ viya kāyabandhanaṃ bandhitvā rattakambalasadisaṃ Sugatamahācīvaraṃ pārupitvā surabhigandhakuṭito nikkhamma mattavaravāraṇasīhaviyambhita¹ vilāsena anantāya Buddhalīlāya dhammasabhaṃ gantvā alaṅkatamaṇḍalamālamajjhe² supaññattavarabuddhāsaṇaṃ abhiruyha chabbaṇṇabuddharaṃsiyo vissajjento aṇṇavakucchiṃ khobhayamāno yugandharamatthake bālasūriyo viya āsanamajjhe nisīdi. Sammāsambuddhe pana āgatamatte bhikkhusaṃgho kathaṃ pacchinditvā tuṅhī ahoṣi. Satthā mudukena mettacittena pariṣaṃ oloketvā “ayaṃ pariṣā ativiya sobhati, ekassapi hatthakukkuccaṃ vā pādakukkuccaṃ vā ukkāṣitasaddo vā khipitasaddo vā natthi, sabbepi ime Buddhagāravena sagāravā, Buddhatejena tajjitā. Mayi āyukappampi akathetvā nisinne paṭhamaṃ kathaṃ samuṭṭhāpetvā na kathessanti. Kathāsamuṭṭhāpanavattaṃ nāma mayāva jānitabbaṃ, ahameva paṭhamaṃ kathessāmi”ti madhurena brahmassaarena bhikkhū āmantetvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā, kā ca pana vo antarākathā vippekathā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na bhikkhave Cūḷapanthako idāneva dandho, pubbepi dandhoyeva. Na kevalaṅcassāhaṃ idāneva avassayo jāto, pubbepi avassayo ahoṣimeva. Pubbe panāhaṃ imaṃ lokiyakuṭumbassa sāmikaṃ akāsim, idāni lokuttarakuṭumbassā”ti vatvā tamattaṃ vitthārato sotukāmehi bhikkhūhi āyācito atītaṃ āhari—

Atīte bhikkhave Bārāṇasinagaravāsī eko māṇavo Takkasilaṃ gantvā sippuggahaṇatthāya disāpāmokkhassa ācariyassa dhammante vāsiko hutvā pañcannaṃ māṇavakasatānaṃ antare ativiya ācariyassa upakārako ahoṣi, pādaparikkammādīni sabbakiccāni karoti. Dandhatāya pana kiñci uggaṇhituṃ na sakkoti. Ācariyo “ayaṃ mama bahūpakāro, sikkhāpessāmi naṃ”ti vāyamantopi kiñci sikkhāpetuṃ na sakkoti. So ciraṃ vasitvā ekagāthampi uggaṇhituṃ asakkonto ukkaṇṭhitvā “gamissāmi”ti ācariyaṃ āpucchi. Ācariyo cintesi “ayaṃ mayhaṃ upakārako, paṇḍitabhāvamassa paccāsīsāmi, na naṃ kātuṃ

1. ...sīhavikkanta... (Sī, Syā)

2. Alaṅkatamaṇḍapasālāya majjhe (Ka)

sakkomi, avassaṃ mayā imassa paccupakāro kātabbo, ekamassa mantam bandhitvā dassāmi”ti so tam araṇṇam netvā “ghaṭṭesi ghaṭṭesi¹, kim kāraṇā ghaṭṭesi, ahampi tam jānāmi jānāmi”ti imam mantam bandhitvā uggaṇhāpento anekasatakkhattum parivattāpetvā “paññāyati te”ti pucchitvā “āma paññāyati”ti vutte “dandhena nāma vāyāmaṃ katvā paṇaṇaṃ katam sippam na palāyati”ti cintetvā maggaparibbayaṃ datvā “gaccha, imam mantam nissāya jīvissasi, apalāyanatthāya paṇassa niccaṃ sajjhāyaṃ kareyyāsi”ti vatvā tam uyyojesi. Athassa mātā Bārāṇasiyaṃ sampattakāle “putto me sippam sikkhitvā āgato”ti mahāsakkārasammānam akāsi.

Tadā Bārāṇasirājā “atthi nu kho me kāyakammādīsu koci doso”ti paccavekkhanto attano aruccanakam kiñci kammaṃ adisvā “attano vajjam nāma attano na paññāyati, paresam paññāyati, nāgarānam² pariggaṇhissāmi”ti cintetvā sāyam aññātakavesena nikkhamitvā “sāyamāsam bhujjhitvā nisinnamanussānam kathāsallāpo nāma nānappakārako hoti, ‘sacāham adhammena rajjam kāremi, pāpena adhammikenā raññā daṇḍabali-ādīhi hatamhā’ti vakkhanti. ‘Sace dhammena rajjam kāremi, dīghāyuko hotu no rājā’ti-ādīni vatvā mama guṇam kathessanti”ti tesam tesam gehānam bhitti-anusāreṇeva vicarati.

Tasmim khaṇe umaṅacorā dvinnam gehānam antare umaṅam bhindanti eka-umaṅgeneva dve gehāni pavisanatthāya. Rājā te disvā gehacchāyāya aṭṭhāsi. Tesam umaṅam bhinditvā geham pavisitvā bhaṇḍakam olokitakāle³ māṇavo pabujjhitvā tam mantam sajjhāyanto “ghaṭṭesi ghaṭṭesi, kim kāraṇā ghaṭṭesi, ahampi tam jānāmi jānāmi”ti āha. Te tam sutvā “iminā kiramhā ñātā, idāni no nāsessati”ti nivatthavatthānīpi chaḍḍetvā bhītā sammukhasammukhaṭṭhāneṇeva palāyimsu. Rājā te palāyante disvā itarassa ca mantasajjhāyanasaddam sutvā gehaññeva vavatthapetvā nāgarānam pariggaṇhitvā nivesanam pavisi. So vibhātāya pana rattiyā pātovekam purisam pakkositvā āha “gaccha bhaṇe, asukavīthiyam nāma yasmim gehe umaṅo bhinno, tattha takkasilato sippam uggaṇhitvā āgatamāṇavo atthi, tam ānehī”ti.

1. Ghaṭṭesi ghaṭṭesi (Syā) 2. Nagaram (Sī) 3. Bhaṇḍānam olokanakāle (Sī, Syā)

so gantvā “rājā taṃ pakkosati”ti vatvā māṇavaṃ ānesi. Atha naṃ rājā āha “tvam tāta Takkasilato sippaṃ uggaṇhitvā āgatamāṇavo”ti. Āma devāti. Amhākampi taṃ sippaṃ dehīti. Sādhu deva, samānāsane nisīditvā gaṇhāhīti. Rājāpi tathā katvā mantāṃ gahetvā “ayaṃ te ācariyabhāgo”ti sahasaṃ adāsi.

Tadā senāpati rañño kappakaṃ āha “kadā rañño massuṃ karissasi”ti. Sve vā parasuve vāti. So tassa sahasaṃ datvā “kiccaṃ me atthi”ti vatvā “kiṃ sāmī”ti vutte rañño massukammaṃ karonto viya hutvā khuraṃ ativiya pahaṃsitvā galanāḷiṃ chinda, tvam senāpati bhavissasi, ahaṃ rājāti. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā rañño massukammakaraṇadivase gandhodakena massuṃ temetvā khuraṃ pahaṃsitvā¹ nalāṭante gahetvā “khuro thokaṃ kuṇṭhadhāro, ekappahārenea galanāḷiṃ chindituṃ vaṭṭati”ti puna ekamantaṃ ṭhatvā khuraṃ pahaṃsi. Tasmīṃ khaṇe rājā attano mantāṃ saritvā sajjhāyaṃ karonto “ghaṭṭesi ghaṭṭesi, kiṃ kāraṇaṃ ghaṭṭesi, ahampi taṃ jānāmi jānāmi”ti āha. Nhāpitassa nalāṭato sedā muccimsu. So “jānāti mama kāraṇaṃ³ rājā”ti bhīto khuraṃ bhūmiyaṃ khipitvā pādamaḷe urena nipajji. Rājāno nāma chekā honti, tena taṃ evamāha “are duṭṭha nhāpita ‘na maṃ rājā jānāti’ti saññaṃ karosi”ti. Abhayaṃ me dehi devāti. Hotu, mā bhāyi, kathehīti. Senāpati me deva sahasaṃ datvā “rañño massuṃ karonto viya galanāḷiṃ chinda, ahaṃ rājā hutvā taṃ senāpatiṃ karissāmi”ti āhāti. Rājā taṃ sutvā “ācariyaṃ me nissāya jīvitāṃ laddhaṃ”ti cintetvā senāpatiṃ pakkosāpetvā “ambho senāpati kiṃ nāma tayā mama santikā na laddhaṃ, idāni taṃ daṭṭhuṃ na sakkomi, mama raṭṭhā nikkhamāhi”ti taṃ raṭṭhā pabbājetvā ācariyaṃ pakkosāpetvā “ācariya taṃ nissāya mayā jīvitāṃ laddhaṃ”ti vatvā mahantaṃ sakkāraṃ karitvā tassa senāpatiṭṭhānaṃ adāsi. So tadā Cūḷapanthako ahosi, Satthā disāpāmoḁkho ācariyoti.

Satthā imaṃ atītaṃ āharitvā “evaṃ bhikkhave pubbepi Cūḷapanthako dandhoyeva ahosi, tadāpissāhaṃ avassayo hutvā taṃ lokiya

1. Ghaṃsitvā (Ka)

2. Kuṇṭhākāro (Sī)

3. Jānāti maṃ (Syā)

kuṭumbe patiṭṭhāpesin”ti vatvā puna ekadivasam “aho Satthā
Cūḷapanthakassa avassayo jāto”ti kathāya samuṭṭhitāya **Cūḷasetṭhijātake**
atītavatthum kathetvā—

“Appakenāpi medhāvī, pābhatena vicakkhaṇo.
Samuṭṭhāpeti attānam, aṇum aggimva sandhaman”ti¹—

Gātham vatvā “na bhikkhave idānevāham imassa avassayo jāto, pubbepi
avassayo ahosimeva. Pubbe panāham imam lokiyakuṭumbassa sāmikam
akāsim, idāni lokuttarakuṭumbassa. Tadā hi² cūḷantevāsiko Cūḷapanthako
ahosi, Cūḷasetṭhi pana paṇḍito byatto nakkhattakovido ahamevā”ti jātakam
samodhānesi.

Punekadivasam dhammasabhāyam katham samuṭṭhāpesum “āvuso
Cūḷapanthako catūhi māsehi catuppadam gātham gahetum asakkontopi
vīriyam anossajjivāva arahatte patiṭṭhito, idāni lokuttaradhammakuṭumbassa
sāmiko jāto”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya
sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave mama sāsane
āraddhavīriyo bhikkhu lokuttaradhammassa sāmiko hotiyevā”ti vatvā imam
gāthamāha—

25. “Uṭṭhānena’ppamādena, saṃyamena damena ca.

Dīpaṃ kayirātha medhāvī, yaṃ ogho nābhikīratī”ti.

Tattha **dīpaṃ kayirāthā**ti vīriyasaṅkhātena uṭṭhānena, satiyā
avippavāsākārasaṅkhātena appamādena, catupārisuddhisīlasaṅkhātena
saṃyamena, indriyadamena cāti imehi kāraṇabhūtehi catūhi dhammehi
dhammojapaññāya samannāgato medhāvī imasmim ativiya
dullabhapatiṭṭhatāya atigambhīre saṃsārasāgare attano patiṭṭhānabhūtam
arahattaphalam dīpaṃ kayi rātha kareyya, kātum sakkuṇeyyāti attho.
Kīdisam? **Yaṃ ogho nābhikīratī**ti yaṃ catubbidhopi kilesogho abhikiritum
viddhamsetum na sakkoti. Na hi sakkā arahattam oghena abhikiritunti.

1. Khu 5. 2 piṭṭhe.

2. Kuṭumbassāti vatvā tadāpi (Syā)

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Evaṃ desanā
sappattaparisāya sātthikā jātāti.

Cūḷapanthakatheravattu tatiyaṃ.

4. Bālanakkhattasaṅghuṭṭhavattu

Pamādamanuyuñjantī imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane
viharanto Bālanakkhattaṃ ārabba kathesi.

Ekasmiṃ hi samaye Sāvatthiyaṃ Bālanakkhattaṃ nāma saṅghuṭṭhaṃ.
Tasmiṃ nakkhatte bālā dummedhino janā chārikāya ceva gomayena ca
sarīraṃ makkhetvā sattāhaṃ asabbhaṃ¹ bhaṇantā vicaranti. Kiñci ñāti²
suhajjaṃ vā pabbajitaṃ vā disvā lajjantā nāma natthi. Dvāre dvāre ṭhatvā
asabbhaṃ bhaṇanti. Manussā tesam asabbhaṃ sotuṃ asakkontā yathābalaṃ
aḍḍhaṃ vā pādaṃ vā kahāpaṇaṃ vā pesenti. Te tesam dvāre laddhaṃ
laddhaṃ gahetvā pakkamanti. Tadā pana Sāvatthiyaṃ pañca koṭimattā
ariyasāvaka vāsanti, te Satthu santikaṃ sāsanaṃ pesayimsu “Bhagavā
bhante sattāhaṃ bhikkhusaṅghena saddhiṃ nagaraṃ appavisitvā vihāreyeva
hotū”ti. Tañca pana sattāhaṃ bhikkhusaṅghassa vihāreyeva yāgubhattādīni
sappādetvā pahīmsu, sayampi gehā na nikkhamimsu. Te nakkhatte pana
pariyosite aṭṭhame divase Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ nimantetvā
nagaraṃ pavesetvā mahādānaṃ datvā ekamantaṃ nisinnā “bhante
atidukkheṇa no satta divasāni atikkantāni, bālānaṃ asabbhāni suṇantānaṃ
kaṇṇā bhijjanākārappattā honti, koci kassaci na lajjati, tena mayaṃ
tumhākaṃ antonagaraṃ pavisitūṃ nādamha, mayampi gehato na
nikkhamimhā”ti āhaṃsu. Satthā tesam kathaṃ sutvā “bālānaṃ
dummedhānaṃ kiriyā, nāma evarūpā hoti, medhāvino pana dhanasāraṃ viya
appamādaṃ rakkhitvā amatamahānibbānasappattim pāpuṇantī”ti vatvā imā
gāthā abhāsi—

26. “Pamādamanuyuñjanti, bālā dummedhino janā.

Appamādañca medhāvī, dhanam seṭṭhamva rakkhati.

1. Asambhivācam (Syā)

2. Kañci ñātim vā (Syā)

27. Mā pamādamanuyuñjetha, mā kāmaratisanthavaṃ.

Appamatto hi jhāyanto, pappoti vipulaṃ sukhaṃ”ti.

Tattha **bālā**ti bālyena¹ samannāgatā idhalokaparalokatthaṃ ajānantā. **Dummedhinoti** nippaññā. Te pamāde ādīnavaṃ apassantā pamādaṃ anuyuñjanti pavattenti, pamādena kālaṃ vītināmenti. **Medhāvī**ti dhammojapaññāya samannāgato pana paṇḍito kulavaṃsāgataṃ² seṭṭhaṃ uttamaṃ sattaratanadhanaṃ viya appamādaṃ rakkhati. Yathā hi uttamaṃ dhanam nissāya “kāmaguṇasampattiṃ pāpuṇissāma, puttadāraṃ possessāma, paralokagamanamaggaṃ sodhessāmā”ti dhane ānisaṃsaṃ passantā taṃ rakkhanti, evaṃ paṇḍitopi appamatto “paṭhamajjhānādīni paṭilabhissāmi, maggaphalādīni pāpuṇissāmi, tisso vijjā cha abhiññā sampādessāmi”ti appamāde ānisaṃsaṃ passanto dhanam seṭṭhaṃva appamādaṃ rakkhatīti attho. **Mā pamādanti** tasmā tumhe mā pamādamanuyuñjetha mā pamādena kālaṃ vītināmayittha. **Mā kāmaratisanthavanti** vatthukāmakilesakāmesu ratisaṅkhātaṃ taṇhāsanthavampi mā anuyuñjetha mā cintayittha mā paṭilabhittha. **Appamatto hī**ti upaṭṭhitassatitāya hi appamatto jhāyanto puggalo vipulaṃ uḷāraṃ nibbānasukhaṃ pāpuṇātīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ. Mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Bālanakkhattasaṅghuṭṭhavatthu catutthaṃ.

5. Mahākassapattheravatthu

Pamādaṃ appamādenāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Mahākassapattheraṃ ārabha katesi.

Ekasmim hi divase thero Pippaliguhāyaṃ viharanto Rājagahe piṇḍāya caritvā pacchābhataṃ piṇḍapātaṭikkanto ālokaṃ vaḍḍhetvā pamatte ca appamatte ca udakapathavīpabbatādīsū cavanake upapajjanake ca

1. Bāllena (Sī)

2. Kulavaṃsānugataṃ (Syā)

satte dibbena cakkhunā olokeno nisīdi. Satthā Jetavane nisinnakova “kena nu kho vihārena ajja mama putto Kassapo viharatī”ti dibbena cakkhunā upadhārento “sattānaṃ cutūpapātaṃ olokeno viharatī”ti ñatvā “sattānaṃ cutūpapāto nāma Buddhañāṇenapi aparicchinnō, mātukucchiyaṃ paṭisandhiṃ gahetvā mātāpitaro ajānāpetvā cavanassattānaṃ paricchedo kātum na sakkā, te jānitum tava avisayo, Kassapa appamattako tava visayo, sabbaso pana cavante ca upapajjante ca jānitum passitum Buddhānameva visayo”ti vatvā obhāsaṃ pharitvā sammukhe nisinno viya hutvā imaṃ gāthamāha—

28. “Pamādaṃ appamādena, yadā nudati paṇḍito.

Paññāpāsādamāruyha, asoko sokiniṃ pajam.

Pabbataṭṭhova bhūmatṭhe, dhīro bāle avekkhatī”ti.

Tattha **nudatī**ti yathā nāma pokkharāṇiṃ pavisaṇṇaṃ navodakaṃ purāṇodakaṃ khobhetvā tassokāsaṃ adatvā taṃ attano matthakamatthakena palāyantaṃ nudati nīharati, evameva paṇḍito appamādalakkhaṇaṃ brūhento pamādassokāsaṃ adatvā yadā appamādavegena taṃ nudati nīharati, atha so panunnapamādo¹ accuggatathena parisuddhaṃ dibbacakkhusāṅkhātāṃ paññāpāsādaṃ tassa anucchavikaṃ paṭipadaṃ pūrento tāya paṭipadāya nisseṇiyā pāsādaṃ viya āruyha pahīnasokasallatāya **asoko**, appahīnasokasallatāya **sokiniṃ pajam** sattanikāyaṃ cavamānañceva upapajjamānañca dibbacakkhunā **avekkhati** passati. Yathākiṃ? **Pabbataṭṭhova bhūmatṭheti** pabbatamuddhani ṭhito bhūmiyaṃ ṭhite, uparipāsāde vā pana ṭhito pāsādapariveṇe ṭhite akicchena avekkhati, tathā sopi dhīro paṇḍito mahākhīṇāsavo asamucchinnavaṭṭabije bāle cavante ca upapajjante ca akicchena avekkhatīti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpattiphalādīni sacchikarimsūti.

Mahākassapattheravatthu pañcamāṃ.

1. Panuṇṇapamādo (Sī), panudapamādo (Ka)

6. Pamattāpamattadvesahāyakavatthu

Appamatto pamattesūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto dve saḥāyake bhikkhū ārabha kathesi.

Te kira Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā āraññakavihāraṃ pavisiṃsu. Tesu eko kira kālasseva dārūni āharitvā aṅgārapallaṃ sajjetvā daharasāmaṇerehi saddhiṃ sallapanto paṭhamayāmaṃ visibbamāno nisīdati. Eko appamatto samaṇadhammaṃ karonto itaraṃ ovadati “āvuso mā evaṃ kari, pamattassa hi cattāro apāyā sakagharasadisā¹. Buddhā nāma sāṭṭheyyena ārādhetuṃ na sakkā”ti so tassovādaṃ na suṇāti. Itaro “nāyaṃ vacanakkhamo”ti taṃ avatvā² appamattova samaṇadhammakāsi. Alasattheropi paṭhamayāme visibbetvā itarassa caṅkamitvā gabbhaṃ pavitṭhakāle pavisitvā “mahākusīta tvaṃ nipajjitvā sayanattḥāya araññaṃ pavitṭhosi, kiṃ Buddhānaṃ santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā utṭhāya samaṇadhammaṃ kātuṃ vaṭṭatī”ti vatvā attano vasanaṭṭhānaṃ pavisitvā nipajjitvā supati. Itaropi majjhimayāme vissamitvā pacchimayāme paccuṭṭhāya samaṇadhammaṃ karoti. So evaṃ appamatto viharanto na cirasseva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Itaro pamādeneva kālaṃ vītināmesi. Te vuṭṭhavassā Satthu santikaṃ gantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdiṃsu. Satthā tehi saddhiṃ paṭisanthāraṃ katvā “kacci bhikkhave appamattā samaṇadhammaṃ karittha, kacci vo pabbajitakiccaṃ matthakaṃ pattan”ti pucchi. Paṭhamāṃ pamatto bhikkhu āha “kuto bhante etassa appamādo, gatakālato paṭṭhāya nipajjitvā niddāyanto kālaṃ vītināmesī”ti. Tvaṃ pana bhikkhūti. Ahaṃ bhante kālasseva dārūni āharitvā aṅgārapallaṃ sajjetvā paṭhamayāme visibbento nisīditvā aniddāyantova kālaṃ vītināmesinti. Atha naṃ Satthā “tvaṃ pamatto kālaṃ vītināmetvā ‘appamattomhī’ti vadasi, appamattaṃ pana pamattaṃ karosī”ti āha. Puna pamāde dose, appamāde ānisaṃse pakāsetuṃ “tvaṃ mama puttassa santike javacchinno dubbalasso viya, esa pana tava santike sīghajavasso viyā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

1. Sayanigharasadisā (Sī)

2. Apaṭṭhapetvā (Sī), apatthetvā (Syā)

29. “Appamatto pamattesu. Suttasu bahujāgaro.
Abalassamva sīghasso, hitvā yāti sumedhaso”ti.

Tattha **appamattoti** sativepullappattatāya appamādasampanno khīṇāsavo. **Pamattesūti** sativosagge ṭhitesu sattesu. **Suttēsūti** satijāgariyābhāvena sabbiriyāpathesu niddāyantesu. **Bahujāgaroti** mahante sativepulle jāgariye ṭhito. **Abalassamvāti** kuṇṭhapādaṃ chinnajavaṃ dubbalassam sīghajavo sindhavājānīyo viya. **Sumedhasoti** uttamapañño. Tathārūpaṃ puggalaṃ āgamenapi adhigamenapi **hitvā yāti**. Mandapaññasmiṃ hi ekaṃ suttaṃ gahetuṃ vāyamanteyeva sumedhaso ekaṃ vaggam gaṇhāti, evaṃ tāva āgamena hitvā yāti. Mandapaññe pana rattitṭhānadivāṭṭhānāni kātuṃ vāyamanteyeva kammaṭṭhānaṃ uggahetvā sajjhāyanteyeva ca sumedhaso pubbabhāgepi parena kataṃ rattitṭhānaṃ vā divāṭṭhānaṃ vā pavisitvā kammaṭṭhānaṃ sammasanto sabbakilese khepetvā nava lokuttaradhamme hatthagate karoti, evaṃ adhigamenapi hitvā yāti. Vaṭṭe pana naṃ hitvā¹ chaḍḍetvā vaṭṭato nissaranto yātiyevāti.

Gāthāpariyosāne bahū sotāpattiṭṭhalādīni pāpuṇimsūti.

Pamattāpamattadvesahāyakavatthu chaṭṭham.

7. Maghavatthu

Appamādena Maghavāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Vesāliyaṃ upanissāya Kūṭāgārasālāyaṃ viharanto Sakkam devarājānaṃ ārabba kathesi.

Vesāliyaṃ hi Mahāli nāma Licchavī vasati, so Tathāgatassa **Sakkapañhasuttantadesanaṃ**² sutvā “Sammāsambuddho Sakkasampattiṃ mahatiṃ katvā kathesi, ‘disvā nu kho kathesi, udāhu adisvā. Jānāti nu kho Sakkam, udāhu no’ti pucchissāmi nan”ti cintesi. Atha kho Mahāli Licchavī yena Bhagavā tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā Bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinna kho Mahāli Licchavī Bhagavantaṃ etadavoca

1. Vaṭṭapadaṃ jahitvā (Sī), vaṭṭe pana naṃ mandapaññaṃ hitvā (Syā)

2. Dī 2. 211 piṭṭhādīsu.

“Diṭṭho kho bhante Bhagavatā Sakko Devānamindo”ti. Diṭṭho kho me Mahāli Sakko Devānamindoti. So hi nuna bhante Sakkapatirūpako bhavissati. Duddaso hi bhante Sakko Devānamindoti. Sakkañca khvāhaṃ Mahāli pajānāmi Sakkakaraṇe ca dhamme, yesaṃ dhammānaṃ samādinattā Sakko Sakkattaṃ ajjhagā, tañca pajānāmi.

Sakko Mahāli Devānamindo pubbe manussabhūto samāno Magho nāma māṇavo ahoṣi, tasmā “Maghavā”ti vuccati.

Sakko Mahāli Devānamindo pubbe manussabhūto samāno pure¹ dānaṃ adāsi, tasmā “Purindado”ti vuccati.

Sakko Mahāli Devānamindo pubbe manussabhūto samāno sakkaccaṃ, dānaṃ adāsi, tasmā “Sakko”ti vuccati.

Sakko Mahāli Devānamindo pubbe manussabhūto samāno āvasathaṃ adāsi, tasmā “Vāsavo”ti vuccati.

Sakko Mahāli Devānamindo saḥassampi atthaṃ muhuttena cinteti, tasmā “Sahassakkho”ti vuccati.

Sakkassa Mahāli Devānamindassa Sujā nāma asurakaññā pajāpati, tasmā “Sujampatī”ti vuccati.

Sakko Mahāli Devānamindo devānaṃ Tāvatisānaṃ issariyādhipaccaṃ rajjaṃ kāreti, tasmā “Devānamindo”ti vuccati.

Sakkassa Mahāli Devānamindassa pubbe manussabhūtassa satta vatapadāni samattāni samādinnaṃ ahesuṃ, yesaṃ samādinattā Sakko Sakkattaṃ ajjhagā. Katamāni satta vatapadāni, yāvajīvaṃ māṭāpettibhāro assaṃ, yāvajīvaṃ kule jeṭṭhāpacāyī assaṃ, yāvajīvaṃ saṅhavāco assaṃ yāvajīvaṃ apisuṇavāco assaṃ, yāvajīvaṃ vigatamalamaccherena cetasā, agāraṃ ajjhāvaseyyaṃ, muttacāgo payatāpāni vosaggarato yācayogo dānaṃ vibhāgarato assaṃ, yāvajīvaṃ saccavāco assaṃ yāvajīvaṃ akkodhano assaṃ “sacepi me kodho uppajjeyya khippameva na paṭivineyyaṃ”ti. Sakkassa Mahāli devānamibbassa pubbe manussabhūtassa

1. Pure pure (Sī) Saṃ 1. 230 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

aparopi tesam sahāyo jāto, evam aparopi aparopīti sabbepi tettimsa janā jātā. Te sabbepi kudālādihattā maggam samam karontā ekayojanadvijojanamattaṭṭhānam gacchanti.

Te disvā gāmahojako cintesi “ime manussā ayoge yuttā, sace ime araṇṇato macchamaṃsādīni vā āhareyyum, suram vā katvā piveyyum, añṇam vā tādisam kammaṃ kareyyum, ahampi kiñci kiñci labheyyan”ti. Atha ne pakkosāpetvā pucchi “kim karontā vicarathā”ti. Saggamaggam sāmīti. Gharāvāsam vasantehi nāma evam kātum na vaṭṭati, araṇṇato macchamaṃsādīni āharitum, suram katvā pātum, nānappakāre ca kammante kātum vaṭṭatīti. Te tassa vacanam paṭikkhipimsu, evam punappunam vuccamānāpi paṭikkhipimsueva. So kujjhitvā “nāsessāmi ne”ti raṇṇo santikam gantvā “core te deva vaggabandhanena¹ vicarante passāmi”ti vatvā “gaccha, te gahetvā ānehī”ti vutte tathā katvā sabbe te bandhitvā ānetvā raṇṇo dassesi. Rājā avīmaṃsitvāva “hattinā maddāpethā”ti āṇāpesi. Magho sesānam ovādamadāsi “sammā ṭhapetvā mettam añṇo amhākam avassayo natthi, tumhe katthaci kopam akatvā raṇṇe ca gāmahojake ca maddanahatthimhi ca attani ca mettacittena² samacittāva hothā”ti. Te tathā karimsu. Atha nesam mettānubhāvena hattī upasaṅkamtumpi na visahi. Rājā tamattham sutvā bahū manusse disvā madditum na visahissati. “Gacchatha, ne kilaṅjena³ paṭicchādetvā maddāpethā”ti āha. Te kilaṅjena paṭicchādetvā madditum pesiyamānēpi hattī dūratova paṭikkami.

Rājā tam pavattim sutvā “kāraṇenettha bhavitabban”ti te pakkosāpetvā pucchi “tātā maṃ nissāya tumhe kim na labhathā”ti. Kim nāmetam devāti. Tumhe kira vaggabandhanena corā hutvā araṇṇe vicarathāti. Ko evamāha devāti. Gāmahojako tātāti. Na mayam deva corā, mayam pana attano saggamaggam sodhentā idaṅcidaṅca karoma, gāmahojako amhe akusalakiriyāya niyojetvā attano vacanam akaronte nāsetukāmo kujjhitvā evamāhāti. Atha rājā tesam katham sutvā somanassappatto hutvā “tātā ayam tiracchāno

1. Vaggabandhante (Ka)

2. Mettena (Sī)

3. Kaṭasārakena (Sī)

tumhākaṃ guṇe jānāti, ahaṃ manussabhūto jānitum nāsakkhim, khamatha me”ti. Evañca pana vatvā saputtadāraṃ gāmaḥojakaṃ tesaṃ dāsaṃ, hatthim ārohaniyaṃ, tañca gāmaṃ yathāsukhaṃ paribhogaṃ katvā adāsi. Te “idheva no katapuññassānisamsa diṭṭho”ti bhiyyoso mattāya pasannamānasā hutvā taṃ hatthim vārena vārena abhiruyha gacchantā mantayimsu “idāni amhehi atirekataraṃ puññaṃ kātappaṃ, kiṃ karoma. Catumahāpathe thāvaram katvā mahājanassa vissamanasālaṃ karissāmā”ti. Te vaḍḍhakiṃ pakkosāpetvā sālaṃ paṭṭhapesuṃ. Mātugāmesu pana vīgatacchandatāya tassā sālāya mātugāmānaṃ pattim nādaṃsu.

Maghassa pana gehe Nandā Cittā Sudhammā Sujāti¹ catasso itthiyo honti. Tāsu **Sudhammā** vaḍḍhakinā saddhim ekato hutvā “bhātika imissā sālāya maṃ jeṭṭhikaṃ karohi”ti vatvā lañjaṃ adāsi. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā paṭṭhamameva kaṇṇikatthāya rukkhāṃ sukkhāpetvā tacchetvā vijjhivā kaṇṇikaṃ niṭṭhāpetvā “Sudhammā nāma ayaṃ sālā”ti akkharāni chinditvā vatthena paliveṭhetvā ṭhapesi. Atha ne vaḍḍhakī sālāṃ niṭṭhāpetvā kaṇṇikāropanadvise² “aho ayyā ekaṃ karaṇīyaṃ na sarimhā”ti āha. Kiṃ nāma bhoti. Kaṇṇikanti. Hotu, taṃ āharissāmāti. Idāni chinnarukkhena kātum na sakkā, pubbeyeva taṃ chinditvā tacchetvā vijjhivā ṭhapitakaṇṇikā laddhuṃ vaṭṭatīti. Idāni kiṃ kātabbanti. Sace kassaci gehe niṭṭhāpetvā ṭhapitā vikkāyikakaṇṇikā atthi, sā pariyesitabbāti. Te pariyesantā Sudhammāya gehe disvā sahasaṃ datvāpi mūlena na labhimsu. “Sace maṃ sālāya pattim karotha, dassāmī”ti vutte pana “mayāṃ mātugāmānaṃ pattim na dammā”ti āhaṃsu.

Atha ne vaḍḍhakī āha “ayyā tumhe kiṃ kathetha, ṭhapetvā brahmalokaṃ aññaṃ mātugāmarahitaṭṭhānaṃ nāma natthi, gaṇhatha kaṇṇikaṃ, evaṃ sante amhākaṃ kammaṃ niṭṭhaṃ gamissatī”ti. Te “sādhū”ti kaṇṇikaṃ gahetvā sālāṃ niṭṭhāpetvā tidhā vibhajimsu. Ekasmim koṭṭhāse issarānaṃ vasanaṭṭhānaṃ karimsu, ekasmim duggatānaṃ, ekasmim gilānānaṃ. Tettimsa janā tettimsa phalakāni paññāpetvā hatthissa saññaṃ adamsu “āgantuko āgantvā yassa atthataphalake nisīdati, taṃ gahetvā

1. Sujātāti (Sī, Syā, Ka)

2. Kaṇṇikārohanadvise (Ka)

tattheva nibbattiṃsu, vaḍḍhakī Vissakammadevaputto hutvā nibbatti. Tadā Tāvatiṃsabhavane asurā vasanti, te “abhinavā devaputtā nibbattā”ti dibbapānaṃ sajjayimṃsu. Sakko attano parisāya kassaci apivanatthāya saññamadāsi. Asurā dibbapānaṃ pivitvā majjimsu. Sakko “kim me imehi sādharmaṇena rajjena”ti attano parisāya saññaṃ datvā te pādesu gāhāpetvā mahāsamudde khipāpesi. Te avāmsirā samudde patimṃsu. Atha nesam puññānubhāvena Sineruno heṭṭhimatale asuravimānaṃ nāma nibbatti, Cittapāṭali nāma nibbatti.

Devāsurasāṅgāme pana asuresu parājitesu dasayojanasahassaṃ Tāvatiṃsadevanagaraṃ nāma nibbatti. Tassa pana nagarassa pācīnapacchimadvārānaṃ antarā dasayojanasahassaṃ hoti, tathā dakkhiṇuttaradvārānaṃ. Taṃ kho pana nagaraṃ dvārasahassayuttam ahoṣi āramapokkharapaṭimaṇḍitaṃ. Tassa majjhe sālāya nissandena tiyojanasatubbedhehi dhajehi paṭimaṇḍito sattaratanamayo sattayojanasatubbedho Vejayanto nāma pāsādo uggañchi. Suvanṇayaṭṭhīsu maṇidhajā ahesuṃ, maṇiyaṭṭhīsu suvaṇṇadhajā. Pavālayaṭṭhīsu muttadhajā, muttayaṭṭhīsu pavāladhajā. Sattaratana mayāsu yaṭṭhīsu sattaratanadhajā, (majjhe ṭhito dhajo tiyojanasatubbedho ahoṣi.)¹ Iti sālāya nissandena yojanasahassubbedho pāsādo sattaratanamayova hutvā nibbatti, koviḷāra rukkhassa nissandena samantā tiyojanasataparimaṇḍalo pāricchattako nibbatti, pāsāṇaphalakassa nissandena pāricchattakamūle dīghato saṭṭhiyojanā puthulato paṇṇāsayojanā bahalato pañcadasayojanā jayasumanarattakambalavaṇṇā² paṇḍukambalasilā nibbatti. Tattha nisinnakāle upaḍḍhakāyo pavisati, uṭṭhitakāle ūnaṃ paripūreti³.

Hatthī pana Erāvaṇo nāma devaputto hutvā nibbatti. Devalokasmim hi tiracchānagatā na honti. Tasmā so uyyānakīḷāya nikkhamanakāle attabhāvaṃ vijahitvā diyaḍḍhayojanasatiko Erāvaṇo nāma hatthī ahoṣi. So tettimsajanānaṃ atthāya tettimsa kumbhe

1. () Sīhaḷa-pothhake natthi.

2. Jayasumanālattakapāḷalavaṇṇā (Sī), jayasumanālattakapāḷalivaṇṇā (Syā)

3. Unnameti paripūreti (Syā)

māpesi āvaṭṭena tigāvuta-aḍḍhayanappamāṇe, sabbesaṃ majjhe Sakkassa atthāya Sudassanaṃ nāma tiṃsajojanikaṃ kumbhaṃ māpesi. Tassa upari dvādasajojaniko ratanamaṇḍapo hoti. Tattha antarantarā sattaratanamayā yojanubbedhā dhajā uṭṭhahanti. Pariyante kiṅkiṇikajālaṃ olambati. Yassa mandavāteritassa pañcaṅgikatūriyasaddasaṃmisso dibbagītasaddo viya ravo niccharati. Maṇḍapamajjhe Sakkassatthāya yojaniko maṇipallaṅko paññatto hoti, tattha Sakko nisīdi. Tettiṃsa devaputtā attano kumbhe ratanapallaṅke nisīdiṃsu. Tettiṃsāya kumbhānaṃ ekekasmim kumbhe satta satta dante māpesi. Tesu ekeko paṇṇāsajojanāyāmo, ekekasmim cettha dante satta satta pokkharāṇiyo honti, ekekāya pokkharāṇiyā satta satta paduminīgacchāni, ekekasmim gacche satta satta pupphāni honti, ekekasmim pupphe satta satta pattāni, ekekasmim patte satta satta devadhītarō naccanti. Evaṃ samantā paṇṇāsajojanaṭhānesu hatthidantesuyeva naṭasamajjā honti. Evaṃ mahantaṃ yasaṃ anubhavanto Sakko devarājā vicarati.

Sudhammāpi kālaṃ katvā gantvā tattheva nibbatti, tassā Sudhammā nāma navajojanasatikā¹ devasabhā nibbatti, tato ramaṇīyataraṃ kira aññaṃ ṭhānaṃ nāma natthi, māsassa aṭṭha² divase dhammassavanaṃ tattheva hoti. Yāvajjatanā aññataraṃ ramaṇīyaṃ ṭhānaṃ disvā “Sudhammā devasabhā viyā”ti vadanti. Nandāpi kālaṃ katvā gantvā tattheva nibbatti, tassā pañcayojanasatikā Nandā nāma pokkharāṇi nibbatti. Cittāpi kālaṃ katvā gantvā tattheva nibbatti, tassāpi pañcayojanasatikaṃ Cittalatāvanaṃ nāma nibbatti, tattha uppannapubbanimitte devaputte netvā mohayamānā³ vicaranti. Sujā pana kālaṃ katvā ekissā girikandarāya ekā bakasakuṇikā hutvā nibbatti. Sakko attano paricārikā olokento “Sudhammā idheva nibbattā, tathā Nandā ca Cittā ca, Sujā nu kho kuhiṃ nibbattā”ti cintento taṃ tattha nibbattaṃ disvā “bālā kiñci puññaṃ akatvā idāni tiracchānayanoniyāṃ nibbattā, idāni pana taṃ puññaṃ kāretvā idhānetuṃ vaṭṭati”ti attabhāvaṃ vijahitvā aññātakavesena

1. Pañcayojanasatikā (Syā) 2. Aṭṭhamī (Syā), aṭṭhame (Ka) 3. Modayamānā (Ka)

tassā santikaṃ gantvā “kiṃ karontī idha vicarasi”ti pucchi. Ko pana tvaṃ sāmīti. Ahaṃ te sāmiko Maghoti. Kuhiṃ nibbattosi sāmīti. Ahaṃ Tāvatiṃsadevaloke nibbatto, tava saḥāyikānaṃ pana nibbattaṭṭhānaṃ jānāsīti. Na jānāmi sāmīti. Tāpi mameva santike nibbattā, passissasi tā saḥāyikāti. Kathāhaṃ tattha gamissāmīti. Sakko “ahaṃ taṃ tattha nessāmī”ti vatvā taṃ hatthatale ṭhapetvā devalokaṃ netvā Nandāya pokkharāṇiyā tīre vissajjetvā itarāsaṃ tissannaṃ ārocesi “tumahākaṃ saḥāyikaṃ Sujāṃ passissatha”ti. Kuhiṃ sā devāti. “Nandāya pokkharāṇiyā tīre ṭhitā”ti āha. Tā tissopi gantvā “aho ayyāya evarūpaṃ attabhāvamaṇḍanassa phalaṃ¹, idānissā tuṇḍaṃ passatha, pāde passatha, jaṅghā passatha, sobhati vatassā attabhāvo”ti keḷiṃ katvā pakkamīṃsu.

Puna Sakko tassā santikaṃ gantvā “diṭṭhā te saḥāyikā”ti vatvā “diṭṭhā maṃ uppaṇḍetvā gatā, tattheva maṃ nehī”ti vutte taṃ tattheva netvā udake vissajjetvā “diṭṭhā te tāsāṃ sampattī”ti pucchi. Diṭṭhā devāti. Tayāpi tattha nibbattanūpāyaṃ kātuṃ vaṭṭatīti. Kiṃ karomi devāti. Mayā dinnāṃ ovādaṃ rakkhissasīti. Rakkhissāmi devāti. Athassā pañca sīlāni datvā “appamattā rakkhāhī”ti vatvā pakkāmi. Sā tato paṭṭhāya sayāmmatamacchakeyeva pariyesitvā khādāti. Sakko katipāhaccayena tassā vīmaṃsanatthāya gantvā vālūkāpiṭṭhe matamacchako viya hutvā uttāno nipajji. Sā taṃ disvā “matamacchako”ti saññāya aggahesi. Maccho gilanakāle naṅguṭṭhaṃ cālesi. Sā “sajīvamacchako”ti udake vissajjesi. So thokaṃ vītināmetvā puna tassā purato uttāno hutvā nipajji. Puna sā “matamacchako”ti saññāya gahetvā gilanakāle agganaṅguṭṭhaṃ cālesi. Taṃ disvā “sajīvamaccho”ti vissajjesi. Evaṃ tikkhattuṃ vīmaṃsītvā “sādhukaṃ sīlaṃ rakkhatī”ti attānaṃ jānāpetvā “ahaṃ tava vīmaṃsanatthāya āgato, sādhukaṃ sīlaṃ rakkhasi evaṃ rakkhamānā na cirasseva mama santike nibbattissasi, appamattā hohī”ti vatvā pakkāmi.

1. Aho ayyāya rūpaṃ, aho attabhāvamaṇḍanassa phalaṃ (Syā, Ka)

Sā tato paṭṭhāya pana sayammatamaccharaṃ labhati vā, na vā.
 Alabhamānā katipāhaccayeneva sussitvā kālaṃ katvā tassa sīlassa phalena¹
 Bārāṇasiyaṃ kumbhakārassa dhītā hutvā nibbatti. Athassā
 pannarasasoḷasavassuddesikakāle Sakko “kuhiṃ nu kho sā nibbattā”ti
 āvajjento disvā “idāni mayā tattha gantuṃ vaṭṭatī”ti eḷālukavaṇṇena
 paññāyamānehi sattahi ratanehi yānakaṃ pūretvā taṃ pājento Bārāṇasiṃ
 pavisitvā “ammatātā eḷālukāni gaṇhatha gaṇhathā”ti ugghosento vīthiṃ
 paṭipajji. Muggamāsādīni gahetvā āgate pana “mūlena na demī”ti vatvā
 “kathaṃ desi”ti vutte “sīlarakkhikāya itthiyā dammī”ti āha. Sīlaṃ nāma
 sāmi kīdisaṃ kiṃ kālaṃ, udāhu nīlādivaṇṇanti. Tumhe “sīlaṃ kīdisan”tipi
 na jānātha, kimeva naṃ rakkhissatha, sīlarakkhikāya pana dassāmīti. Sāmi
 esā kumbhakārassa dhītā “sīlaṃ rakkhāmī”ti vicarati, etissā dehīti. Sāpi naṃ
 “tena hi mayhaṃ dehi sāmī”ti āha. Kāsi tvanti. Ahaṃ avijahitapañcasilāti.
 “Tuyhamevetāni mayā ānītāni”ti yānakaṃ pājento tassā gharaṃ gantvā
 aññehi anāhariyaṃ² katvā eḷālukavaṇṇena devadattiyaṃ dhanam datvā
 attānaṃ jānāpetvā “idaṃ te jīvītavuttiyā dhanam, pañcasilāni akhaṇḍādīni
 katvā rakkhāhī”ti vatvā pakkāmi.

Sāpi tato cavitvā Asurabhavane asurajeṭṭhakassa dhītā hutvā Sakkassa
 verighare nibbatti. Dvīsu pana attabhāvesu sīlassa surakkhitattā abhirūpā
 ahoṣi suvaṇṇavaṇṇā asādhāraṇāya rūpasiriyā samannāgatā. Vepacitti-
 asurindo āgatāgatānaṃ asurānaṃ “tumhe mama dhītu anucchavikā na
 hothā”ti taṃ kassaci adatvā “mama dhītā attanāva attano anuccha vikaṃ
 sāmikaṃ gahessatī”ti³ asurabalaṃ sannipātāpetvā “tuyhaṃ anucchavikaṃ
 sāmikaṃ gaṇhā”ti tassa hatthe pupphadāmaṃ adāsi. Tasmīṃ khaṇe Sakko
 tassā nibbattaṭṭhānaṃ olokeno taṃ pavattiṃ ṇatvā “idāni mayā gantvā taṃ
 ānetuṃ vaṭṭatī”ti mahallaka-asuravaṇṇaṃ nimminivā gantvā parisapariyante
 aṭṭhāsi. Sāpi ito cito ca olokenā taṃ diṭṭhamattāva pubbasannivāsavasena
 uppanna pemena mahogheneva ajjhotthaṭṭahadaya hutvā “eso me
 sāmiko”ti tassa upari pupphadāmaṃ

1. Balena (Ka)

2. Asamhāriyaṃ (Sī)

3. Vāressatīti (Sī), upadhāressatīti (Syā)

khīpi. Asurā “amhākaṃ rājā ettakaṃ kālaṃ dhītu anucchavikaṃ alabhitvā idāni labhi, ayamevassa dhītu pitāmahato mahallako anucchaviko”ti lajjamānā apakkamiṃsu. Sakkopi taṃ hatthe gahetvā “Sakkohamasmī”ti naditvā ākāse pakkhandi. Asurā “vañcitamhā jarasakkenā”ti taṃ anubandhiṃsu. Mātali saṅgāhako Vejyantaratham āharitvā antarāmagge aṭṭhāsi. Sakko taṃ tattha āropetvā devanagarābhimukho pāyāsi. Athassa Sippalivanam¹ sampattakāle rathasaddam sutvā bhītā garuḷapotakā viraviṃsu. Tesam saddam sutvā Sakko Mātaliṃ pucchi “ke ete viravanti”ti. Garuḷapotakā devāti. Kiṃ kāraṇāti. Rathasaddam sutvā maraṇabhayenāti. Maṃ ekaṃ nissāya ettako dijo rathavegena vicuṇṇito mā nassi, nivattehi rathanti. Sopi sindhavasahassassa daṇḍakasaññaṃ datvā ratham nivattesi. Taṃ disvā asurā “jarasakko asurapurato paṭṭhāya palāyanto idāni ratham nivattesi, addhā tena upatthambho laddho bhavissati”ti nivattetvā āgamanamaggeneva asurapuram pavisitvā puna sīsam na ukkhipiṃsu.

Sakkopi Sujam asurakaññaṃ devanagaram netvā aḍḍhateyyānam accharākoṭimnam jeṭṭhikaṭṭhāne ṭhapesi. Sā Sakkaṃ varam yāci “mahārāja mama imasmim devaloke mātāpitaro vā bhātikabhaginiyo vā natthi, yattha yattha gacchasi, tattha tattha maṃ gahetvāva gaccheyyāsi”ti. So “sādhū”ti tassā paṭiññaṃ adāsi. Tato paṭṭhāya cittapāḷaliyā pupphitāya asurā “amhākaṃ nibbattaṭṭhāne dibbapāriccha ttakassa pupphanakālo”ti yuddhatthāya saggaṃ abhiruhanti². Sakko heṭṭhāsamudde nāgānam ārakkham adāsi, tato supaṇṇānam, tato kumbhaṇḍānam, tato yakkhānam. Tato catunnam mahārājānam. Sabbūpari pana upaddavanivattanatthāya devanagaradvāresu vajirahatthā indapaṭimā ṭhapesi. Asurā nāgādayo jinitvā āgatāpi indapaṭimā dūrato disvā “Sakko nikkhanto”ti palāyanti. Evaṃ Mahāli Magho māṇavo appamādapāṭipadam paṭipajji, evaṃ appamatto panesa evarūpaṃ issariyam patvā dvīsu devalokesu rajjam kāresi. Appamādo nāmesa Buddhādīhi pasattho. Appamādam hi nissāya sambesampi lokiyalokuttarānam visesānam adhigamo hotīti vatvā imam gāthamāha—

1. Simbalivanam (Sī)

2. Sakkaṃ abhiyanti (Sī)

30. “Appamādena Maghavā, devānaṃ seṭṭhataṃ gato.

Appamādaṃ pasaṃsanti, pamādo garahito sadā”ti.

Tattha **appamādenā**ti Macalagāme bhūmippadesasodhanaṃ ādim katvā katena appamādena. **Maghavā**ti idāni “Maghavā”ti paññāto Magho māṇavo dvinnaṃ devalokānaṃ rājabhāvena **devānaṃ seṭṭhataṃ gato**. **Pasaṃsantī**ti Buddhādayo paṇḍitā appamādameva thomentī vaṇṇayanti. Kim kāraṇā? Sabbesaṃ lokiyalokuttaraṇaṃ viśeṣaṇaṃ paṭilābhakāraṇattā. **Pamādo garahito sadā**ti pamādo pana tehi ariyehi niccaṃ garahito nindito. Kim kāraṇā? Sabbavipattīnaṃ mūlabhāvato. Manussadobhaggaṃ vā hi apāyupatti vā sabbā pamādamūlikāyevāti.

Gāthāpariyosāne Mahāli Licchavī sotāpattiphale patiṭṭhahi,
sappattaparīsāyapi bahū sotāpannādayo jātāti.

Maghavatthu sattamaṃ.

8. Aññatarabhikkhuvatthu

Appamādarato bhikkhūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto aññataraṃ bhikkhuṃ ārabba kathesi.

So kira Satthu santike yāva arahattā¹ kammaṭṭhānaṃ kathāpetvā araṇṇaṃ pavisitvā ghaṭento vāyamanto arahattaṃ pattuṃ nāsakkhi. So “viśeṣetvā kammaṭṭhānaṃ kathāpessāmi”ti tato nikkhamitvā Satthu santikaṃ āgacchanto antarāmagge mahantaṃ dāvaggiṃ uṭṭhitaṃ disvā vegena ekaṃ muṇḍapabbatamatthakaṃ abhiruyha nisinno araṇṇaṃ ḍayhamānaṃ aggiṃ disvā ārammaṇaṃ gaṇhi “yathā ayaṃ aggi mahantāni ca khuddakāni ca upādānāni ḍahanto gacchati, evaṃ ariyamaggañāggināpi mahantāni ca khuddakāni ca saṃyojanāni ḍahantena gantabbaṃ bhavissatī”ti. Satthā Gandhakuṭiyāṃ nisinnova tassa cittācāraṃ ñatvā “evameva bhikkhu mahantānipi khuddakānipi upādānāni viya imesaṃ sattānaṃ abbhantare uppajjamānāni aṇumthūlāni saṃyojanāni,

1. Yāva arahattaṃ (Ka)

tāni nāṇagginā jhāpetvā abhabbuppattikāni kātum vaṭṭati”ti vatvā obhāsam
vissajjtvā tassa bhikkhuno abhimukhe nisinno viya paññāyamāno imam
obhāsagāthamāha—

31. “Appamādarato bhikkhu, pamāde bhayadassi vā.
Saṃyojanam aṇum thūlam, ḍhammaggīva gacchatī”ti.

Tattha **appamādaratoti** appamāde rato abhirato, appamādena
vītināmentoti attho. **Pamāde bhayadassi vāti** nirayuppatti-ādikaṃ pamāde
bhayaṃ bhayato passanto, tāsam vā uppattīnam mūlattā pamādam bhayato
passanto. **Saṃyojananti** vaṭṭadukkheṇa saddhim yojanam bandhanam
pajānam vaṭṭe osīdāpanasamattham dasavidham saṃyojanam. **Aṇum
thūlanti** mahantañca khuddakañca. **Ḍhammaggīva gacchatīti** yathā ayaṃ
aggī etaṃ mahantañca khuddakañca upādānam ḍahantova gacchati, evameso
appamādarato bhikkhu appamādādhigatena nāṇagginā etaṃ saṃyojanam
ḍahanto abhabbuppattikaṃ karonto gacchati attho.

Gāthāpariyosāne so bhikkhu yathānisinnova sabbasaṃyojanāni jhāpetvā
saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā ākāsenāgantvā Tathāgatassa
suvaṇṇavaṇṇam sarīram thometvā vaṇṇetvā vandamānova pakkāmīti.

Aññatarabhikkhuvatthu aṭṭhamam.

9. Nigamavāsītissattheravatthu

Appamādaratoti imam dhammadesanam Sathā Jetavane viharanto
Nigamavāsītissattheram nāma ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi Sāvattitho avidūre Nigamagāme jātasamvuḍḍho¹ eko
kulaputto Satthu sāsane pabbajitvā laddhūpasampado
“Nigamavāsītissatthero nāma appiccho santuṭṭho pavivitto āradhāvīriyo”ti
paññāyi, so nibaddham nātigāmeyeva piṇḍāya vicarati. Anāthapiṇḍikādīsu
mahādānāni karontesu, Pasenadikosale asadisādānam

1. Jātasamvuḍḍho (Ka)

karontepi Sāvattthim nāgacchati. Bhikkhū “ayaṃ Nigamavāsītissatthero uṭṭhāya samuṭṭhāya ñāṭisaṃsaṭṭho viharati, Anāthapiṇḍikādīsu mahādānādīni karontesu, Pasenadikosale asadisadānaṃ karontepi neva āgacchatī”ti katham̐ samuṭṭhāpetvā Satthu ārocayīmsu. Satthā taṃ pakkosāpetvā “saccaṃ kira tvaṃ bhikkhu evaṃ karosī”ti pucchitvā “natthi bhante mayham̐ ñāṭisaṃsaggo, aham̐ ete manusse nissāya ajjhoharaṇīyamattam̐ āhāraṃ labhāmi lūkhe vā paṇīte vā, yāpanamatte laddhe puna kim̐ āhārapariyesanenāti na gacchāmi, ñātīhi pana me saṃsaggo nāma natthi bhante”ti vutte Satthā pakatiyāpi tassa ajjhāsayaṃ vijānanto “sādhu sādhu bhikkhū”ti tassa sādhuḥkāraṃ datvā “anacchariyaṃ kho panetaṃ bhikkhu, yaṃ tvaṃ mādisaṃ ācariyaṃ labhitvā appiccho ahoṣi. Ayañhi appicchatā nāma mama tanti, mama paveṇī”ti vatvā bhikkhūhi yācito atītaṃ āhari—

Atīte Himavante Gaṅgātīre ekasmiṃ Udumbaravane anekasahassā suvā¹ vasīmsu. Tatreko Suvarājā attano nivāsarukkhassa phalesu khīṇesu yaṃ yadeva avasiṭṭham̐ hoti aṅkuro vā pattam̐ vā taco vā, taṃ taṃ khādītvā Gaṅgāyaṃ pāṇīyaṃ pivītvā paramappiccho santuṭṭho hutvā aññattha na gacchati. Tassa appicchasantuṭṭhabhāvaguṇena Sakkassa bhavanaṃ kampi. Sakko āvajjamāno taṃ dīsvā tassa vīmaṃsanattham̐ attano ānubhāvena taṃ rukkham̐ sukkhāpesi. Rukkho obhaggo khāṇumatto chiddāvachiddova hutvā vāte paharante ākoṭito viya saddam̐ nicchārento aṭṭhāsi. Tassa chiddehi cuṇṇāni nikkhamanti. Suvarājā tāni khādītvā Gaṅgāyaṃ pāṇīyaṃ pivītvā aññattha agantvā vātātapam̐ agaṇetvā udumbarakhāṇumatthake nisīdati. Sakko tassa paramappicchabhāvaṃ ñatvā “mittadhammaguṇam̐ kathāpetvā varamassa datvā udumbaraṃ amataphalam̐ katvā āgamissāmi”ti eko haṃsarājā hutvā Sujam̐ asurakaññaṃ purato katvā Udumbaravanaṃ gantvā avidūre ekassa rukkassa sākḥāya nisīditvā tena saddhim̐ kathento imam̐ gāthamāha—

“Santi rukkḥā haripattā², dumānekaphalā bahū.

Kasmā nu sukkhe koḷāpe, suvassa nirato mano”ti³.

1. Suvakā (Syā)

2. Haritapattā (Sī, Syā, Ka)

3. Khu 5. 190 piṭṭhe.

Sabbaṃ Suvajātakam̐ Navakanipāte āgatanayeneva vitthāretabbaṃ. Aṭṭhuppattiyeva hi tattha ca idha ca nānā, sesaṃ tādiseva. Sathā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “tadā Sakko Ānando ahosi, Suvarājā ahamevā”ti vatvā “evaṃ bhikkhave appicchatā nāmesā mama tanti, mama paveṇī, anacchariyā mama puttassa Nigamavāsītissassa mādisaṃ ācariyaṃ labhitvā appicchatā, bhikkhunā nāma Nigamavāsītissena viya appiccheneva bhavitabbaṃ. Evarūpo hi bhikkhu abhabbo samathavipassanādhammehi vā maggaphalehi vā parihānāya, aññadatthu nibbānasseva santike hotī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

32. “Appamādarato bhikkhu, pamāde bhayadassi vā.

Abhabbo parihānāya, nibbānasseva santike”ti.

Tattha **abhabbo parihānāyāti** so evarūpo bhikkhu samathavipassanādhammehi vā maggaphalehi vā parihānāya abhabbo, nāpi pattehi parihāyati, na appattāni na pāpuṇāti. **Nibbānasseva santiketi** kilesaparinibbānassāpi anupādāparinibbānassāpi santikeyevāti.

Gāthāpariyosāne Nigamavāsītissatthero saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi, aññepi bahū sotāpannādayo ahesuṃ, mahājanassa sātthikā¹ dhammadesanā jātāti.

Nigamavāsītissattheravatthu navamaṃ.

Appamādavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Dutiyo vaggo.

1. Mahapphalā (Sī, Syā)

3. Cittavagga

1. Meghiyattheravattha

Phandanam capalam cittanti imam dhammadesanam Sathā Cālikāya pabbate viharanto āyasmantaṃ Meghiyaṃ ārabha kathesi.

Tassa vatthum vibhāvanattham¹ sabbam **Meghiyasuttantaṃ**² vitthāretabbam. Sathā pana tīhi vitakkehi anvāsattatāya tasmim ambavane padhānam anuyuñjituṃ asakkuṇitvā āgataṃ Meghiyattheraṃ āmantetvā “atibhāriyaṃ te Meghiya kataṃ ‘āgamehi tāva Meghiya, ekakomhi yāva aññopi koci bhikkhu āgacchatī”ti³ mam yācantaṃ ekakaṃ pahāya gacchantena bhikkhunā nāma evaṃ cittavasikena bhavituṃ na vaṭṭati, cittaṃ nāmetaṃ lahukaṃ, taṃ attano vase vattetuṃ vaṭṭatī”ti vatvā imā dve gāthā abhāsi—

33. “Phandanam capalam cittaṃ, dūrakkham dunnivārayam.
Ujum karoti medhāvī, usukārova tejanam.

34. Vārijoḷa thale khitto, okamokata-ubbhato.
Paripphandatidaṃ cittaṃ, māradheyyaṃ pahātave”ti.

Tattha **phandananti** rūpādīsu ārammaṇesu vipphandamaṇam. **Capalanti** eka-iriyāpathena asaṅṭhahanto gāmadārako viya ekasmiṃ ārammaṇe asaṅṭhahanato capalam. **Cittanti** viññāṇam, bhūmivatthu-ārammaṇakiriyādivicittatāya panetaṃ “cittan”ti vuttaṃ. **Dūrakkhanti** kiṭṭhasambādhe ṭhāne kiṭṭhakhādakagoṇam viya ekekasmiṃ sappāyārammaṇeyeva duṭṭhapanato dūrakkham. **Dunni vārayanti** visabhāgārammaṇam gacchantam paṭisedhetuṃ dukkhattā⁴ dunnivārayam. **Usukārova tejananti** yathā nāma usukāro araṇṇato ekaṃ vaṅkadanḍakam āharitvā nittacam katvā kañjiyatelena makkhetvā aṅgarakapalle tāpetvā rukkhālake uppīletvā nivaṅkam ujum vālavijjhanayoggaṃ karoti, katvā ca pana rājarājamahāmatānam sippam dassetvā mahantaṃ sakkārasammānam labhati,

1. Vatthu-āvibhāvattham (Sī, Syā)

3. Dissatīti (Sī, Syā)

2. Khu 1. 116 piṭṭhe.

4. Dukkanti (Sī), durakkhattā (Syā)

evameva medhāvī paṇḍīto viññū puriso phandanādisabhāvametaṃ cittaṃ dhutaṅgāraññāvāsavasena nittacaṃ apagata-oḷārikakilesaṃ katvā saddhāsinehena temetvā kāyikacetāsikavīriyena tāpetvā samathavipassanālake uppīletvā ujum akuṭilaṃ nibbisevanaṃ karoti, katvā ca pana saṅkhāre sammasitvā mahantaṃ avijjakkhandhaṃ padāletvā “tisso vijjā cha abhiññā nava lokuttaradhamme”ti imaṃ visesaṃ hatthagatameva katvā aggadakkhiṇeyyabhāvaṃ labhati.

Vārijevāti maccho viya. **Thale khittoti** hatthena vā pādena vā jālādīnaṃ vā aññatarena thale chaddīto. **Okamokata-ubbhatoti** “okapuṇṇehi cīvarehī”ti ettha¹ udakaṃ okaṃ, “okaṃ pahāya aniketasāri”ti ettha² ālayo, ettha ubhayampi labbhati. “Okamokata-ubbhato”ti hi ettha **okamokatoti** udakaṃ saṅkhātā ālayāti ayamatto. **Ubbhatoti** uddhaṭo. **Paripphanditidaṃ cittanti** yathā so udakālayato ubbhato thale khitto maccho udakaṃ alabhanto paripphandati, evamidaṃ pañcakāmaguṇālayābhiraṭaṃ cittaṃ tato uddharitvā māradheyysaṅkhātāṃ vaṭṭaṃ pahātum vipassanākammaṭṭhāne khittaṃ kāyikacetāsikavīriyena santāpiyamānaṃ paripphandati, saṅghātum na sakkoti. Evaṃ santepi dhuraṃ anikkhipitvā medhāvī puggalo taṃ vuttanayeneva ujum kammaniyaṃ karotīti attho. Aparo nayo—idaṃ māradheyyaṃ kilesavaṭṭaṃ avijahitvā ṭhitaṃ cittaṃ so vārijo viya paripphandati, tasmā **māradheyyaṃ pahātave**, yena kilesavaṭṭasaṅkhātena māradheyyleneva paripphandati, taṃ pahātābanti.

Gāthāpariyosāne Meghiyatthero sotāpattiphale patiṭṭhito, aññepi bahū sotāpannādayo jātāti.

Meghiyattheravatthu paṭhamāṃ.

2. Aññatarabhikkhuvatthu

Dunnigghassa lahunoti imaṃ dhammaḍesaṇaṃ Sathā Sāvattiyāṃ Jetavane viharanto aññataraṃ bhikkhum ārabba kathesi.

1. Vi 3. 351 piṭṭhe.

2. Khu 1. 411 piṭṭhe Suttanipāte.

Kosalarañño kira vijite pabbatapāde Mātikagāmo nāma eko ghanavāso gāmo ahoṣi. Athekadivasam saṭṭhimattā bhikkhū Satthu santike yāva arahattā kammaṭṭhānam kathāpetvā tam gāmam gantvā piṇḍāya pavisiṃsu. Atha ne yo tassa gāmassa sāmiko Mātiko nāma, tassa mātā disvā gehe nisīdāpetvā nānaggarasena yāgubhattena parivisitvā “bhante kattha gantukāmā”ti pucchi. Yathā phāsukaṭṭhānam mahā-upāsiketi. Sā “vassāvāsaṭṭhānam ayyā pariyesanti maññe”ti ñatvā pādamūle nipajjitvā “sace ayyā imam temāsam idha vasissanti, aham tīṇi saraṇāni pañca sīlāni gahetvā uposathakammaṃ karissāmī”ti āha. Bhikkhū “mayam imam nissāya bhikkhāya akilamantā bhavanissaraṇam kātuṃ sakkhissāmā”ti adhivāsayingṃsu. Sā tesam vasanaṭṭhānam vihāram paṭijaggitvā adāsi.

Te tattheva vasantā ekadivasam sannipatitvā aññamaññam ovaḍiṃsu “āvuso amhehi pamādacāram caritum na vaṭṭati. Amhākañhi sakageham viya aṭṭha mahānirayā vivaṭadvārāyeva, dharamānakabuddhassa kho pana santike kammaṭṭhānam gahetvā mayam āgatā, Buddhā ca nāma padānupadikam vicarantenāpi saṭhena ārādhnetum na sakkā, yathājjhāsayeneva ārādhnetum sakkā, appamattā hotha, dvīhi ekaṭṭhāne na ṭhātabbam, na nisīditabbam, sāyam kho pana therūpaṭṭhānakāle pātova bhikkhācārakāle ekato bhavissāma, sesakāle dve ekato na bhavissāma, apica kho pana aphāsukena bhikkhunā āgantvā vihāramajjhe ghaṇḍiyā¹ pahatāya ghaṇḍisaññāya āgantvā tassa bhesajjam karissāmā”ti.

Tesu evam katikam katvā viharantesu ekadivasam sā upāsikā sappitelaphañitādīni gāhāpetvā dāsadāsikammakarādīhi parivutā sāyanhasamaye tam vihāram gantvā vihāramajjhe bhikkhū adisvā “kham nu kho ayyā gatā”ti purise pucchitvā “attano attano rattiṭṭhānadivāṭṭhānesu nisinnā bhavissanti ayye”ti vutte “kim nu kho katvā

1. Gaṇḍiyā (Sī, Syā)

daṭṭhum sakkhissāmī”ti āha. Atha nam bhikkhusaṅghassa katikavattam jānanamanussā āhaṃsu “ghaṇḍiyā pahatāya sannipatissanti ayye”ti. Sā ca ghaṇḍim paharāpesi. Bhikkhū ghaṇḍisaddam sutvā “kassaci aphāsukam bhavissatī”ti sakasakaṭṭhānehi nikkhamitvā vihāramajjhe sannipatimsu. Dvepi janā ekamaggenāgatā nāma natthi. Upāsikā ekekaṭṭhānato ekekameva āgacchantam disvā “mama puttehi aññamaññaṃ kalaho kato bhavissatī”ti cintetvā bhikkhusaṅgham vanditvā pucchi “kalaham nu kho bhante karitthā”ti. Na karoma mahā-upāsiketi. Sace vo bhante kalaho natthi, atha kasmā yathā amhākam geham āgacchantā sabbe ekatova āgacchatha, evam anāgantvā ekekaṭṭhānato ekekāva āgatāti. Mahā-upāsike ekekasmim ṭhāne nisīditvā samaṇadhammam karimhāti. Ko esa bhante samaṇadhammo nāmāti. Dvattimsākāre sajjhāyam karoma, attabhāve ca khayavayam paṭṭhapema mahā-upāsiketi. Kim pana bhante dvattimsākāre sajjhāyam kātum, attabhāve ca khayavayam paṭṭhapetum tumhākameva vaṭṭati, udāhu amhākampīti. Kassacipi avārito esa dhammo mahā-upāsiketi. Tena hi bhante mayhampi dvattimsākāram detha, attabhāve ca khayavayapaṭṭhapanam ācikkhathāti. “Tena hi uggaṇha mahā-upāsike”ti sabbam uggaṇhāpesum.

Sā tato paṭṭhāya dvattimsākāre sajjhāyam katvā attani khayavayam paṭṭhapetvā tehi bhikkhūhi puretameva tayo magge, tīṇi ca phalāni pāpuṇi. Maggeneva cassā catasso paṭisambhidā lokiya-abhiñña ca āgamimsu. Sā maggaphalasukhato vuṭṭhāya dibbacakkhunā oloketvā “kadā nu kho mama puttehi ayam dhammo adhigato”ti upadhārentī sabbepime sarāgā sadosā samohā jhānavipassanāmatampi tesam natthi, “kim nu kho mayham puttānam arahattassa upanissayo atthi, natthī”ti āvajjetvā “atthī”ti disvā “senāsanasappāyam nu kho atthi, natthī”ti āvajjetvā tampi disvā “puggalasappāyam nu kho labhanti, na labhantī”ti āvajjesi, puggalasappāyampi disvā “āhārasappāyam nu kho labhanti, na labhantī”ti upadhārentī “āhārasappāyam nesam natthī”ti disvā tato paṭṭhāya nānāvidham yāgum, anekappakāram khajjakam, nānaggarasaṅca bhojanam sampādetvā gehe bhikkhū nisīdāpetvā dakkhiṇodakam datvā

“Bhante tumhākaṃ yaṃ yaṃ rucati, taṃ taṃ gahetvā paribhuñjathā”¹ti niyyādesi. Te yathāruci¹ yāgu-ādīni gahetvā paribhuñjanti. Tesam sappāyāhāraṃ labhantānaṃ cittaṃ ekaggaṃ ahosi.

Te ekaggena cittena vipassanaṃ vaḍḍhetvā na cirasseva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā cintayīmsu “aho mahā-upāsikā amhākaṃ patiṭṭhā jātā, sace mayaṃ sappāyāhāraṃ na labhimha, na no maggaphalapaṭivedho abhaviṣṣa, idāni vuṭṭhavassā pavāretvā Satthu santikaṃ gamissāmā”²ti. Te “Satthāraṃ datṭhukāmaṃhā”²ti mahā-upāsikaṃ āpucchīmsu. Mahā-upāsikā sādhu ayyāti. Te anugantvā punapi “bhante amhe olokeyyathā”²ti bahūni piyavacanāni vatvā paṭinivatti. Tepi kho bhikkhū Sāvattihī gantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisinnā “kacci bhikkhave khamanīyaṃ, kacci yāpanīyaṃ, na ca piṇḍakena kilamitthā”²ti vutte “khamanīyaṃ bhante, yāpanīyaṃ bhante, piṇḍakena pana neva kilamimha. Amhākañhi Mātikamātā nāmekā upāsikā cittācāraṃ ñatvā ‘aho vata no evarūpaṃ nāma āhāraṃ paṭiyādeyyā’²ti cintite yathācintitaṃ āhāraṃ paṭiyādetvā adāsī”²ti tassā guṇakathaṃ kathayīmsu.

Aññataro bhikkhu tassā guṇakathaṃ sutvā tattha gantukāmo hutvā Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā “bhante taṃ gāmaṃ gamissāmī”²ti Satthāraṃ āpucchitvā Jetavanato nikkhamitvā anupubbena taṃ gāmaṃ patvā vihāraṃ pavisanadivaseyeva cintesi “ayaṃ kira upāsikā cintitacintitaṃ jānāti, ahañca maggakilanto² vihāraṃ paṭijaggituṃ na sakkhissāmi, aho vata me vihārapaṭijaggakaṃ manussaṃ peseyyā”²ti. Upāsikā gehe nisinnāva āvajjenti tamatthaṃ ñatvā “gaccha, vihāraṃ paṭijaggitvā ehi”²ti manussaṃ pesesi. Itaropi pānīyaṃ pivitukāmo “aho vata me sakkharapānakaṃ katvā peseyyā”²ti cintesi. Upāsikā tampi pesesi. So punadivase “pātova siniddhayāguṃ me sa-uttaribhaṅgaṃ pesetū”²ti cintesi. Upāsikā tathā akāsi. So yāguṃ pivitvā “aho vata me evarūpaṃ khajjakaṃ peseyyā”²ti cintesi. Upāsikā tampi pesesi. So cintesi “ayaṃ upāsikā mayā sabbaṃ cintitacintitaṃ pesesi,

1. Yathāruciyā (Syā), yathārucim (Ka)

2. Magge kilamanto (Syā)

ahaṃ etaṃ daṭṭhukāmo, aho vata me nānaggarasabhojanam gāhāpetvā sayameva āgaccheyyā”ti. Upāsikā “mama putto maṃ daṭṭhukāmo, āgamanam me paccāsīsatī”ti bhojanam gāhāpetvā vihāram gantvā tassa adāsi. So katabhattakicco “Mātikamātā nāma tvaṃ mahā-upāsike”ti pucchi. Āma tātāti. Tvaṃ paracittam jānāsīti. Kiṃ maṃ pucchasi tātāti. Mayā cintitacintitam sabbamakāsi, tena taṃ pucchāmīti. Paracittajānanakabhikkhū bahū tātāti. Nāham aññe pucchāmi, tuvaṃ pucchāmi upāsiketi. Evaṃ santepi upāsikā “paracittam jānāmī”ti avatvā “paracittam jānantā¹ nāma evaṃ karonti puttā”ti āha. So “bhāriyam vatidam kammam, puthujjanā nāma sobhanampi asobhanampi cintenti, sacāham kiñci ayuttam cintayissāmi, saha bhaṇḍakena coram cūḷāya gaṇhantī viya maṃ vipākāram pāpeyya, mayā ito palāyitum vaṭṭatī”ti cintetvā “upāsike ahaṃ gamissāmī”ti āha. Kahaṃ ayyāti. Satthu santikam upāsiketi. Vasatha tāva bhante idhāti. “Na vasissāmi upāsike, gamissāmevā”ti nikkhamitvā Satthu santikam agamāsi. Atha naṃ Satthā “kiṃ bhikkhu na tvaṃ tattha vasasī”ti pucchi. Āma bhante na sakkā tattha vasitunti. Kiṃ kāraṇā bhikkhūti. “Bhante sā upāsikā cintitacintitam sabbam jānāti, puthujjanā ca nāma sobhanampi asobhanampi cintenti, sacāham kiñci ayuttam cintessāmi, saha bhaṇḍakena coram cūḷāya gaṇhantī viya maṃ vipākāram pāpessatī”ti cintetvā āgatomhīti. Bhikkhu tattheva tayā vasitum² vaṭṭatīti. Na sakkomi bhante, nāham tattha vasissāmīti. “Tenahi tvaṃ bhikkhu ekameva rakkhitum sakkhissasīti. Kiṃ bhanteti. “Tava cittameva rakkha, cittam nāmetam durakkham, tvaṃ attano cittameva niggaṇha, mā aññam kiñci cintayi, cittam nāmetam dunniggahan”ti vatvā imam gāthamāha—

35. “Dunniggahassa lahuno, yatthakāmanipātino.

Cittassa damatho sādhu, cittam dantam sukhāvahan”ti.

Tattha cittam nāmetam dukkhena niggayhatīti dunniggaham. Lahum uppajjati ca nirujjhati cāti lahu. Tassa **dunniggahassa lahuno.**

Yatthakāmanipātinoti yattha katthacideva nipatanasīlassa. Etañhi labhitabbaṭṭhānam vā alabhitabbaṭṭhānam vā yuttaṭṭhānam vā ayuttaṭṭhānam vā na jānāti, neva

1. Ajānantā (Si)

2. Tava vasitum (Si)

jātim oloketi, na gottam, na vayan. Yattha yattha icchatī, tattha tattheva nipatatīti “yattha kāmanipātī”ti vuccati. Tassa evarūpassa **cittassa damatho sādhu** catūhi ariyamaggehi dantabhāvo yathā nibbisevanam hoti. Tathā katabhāvo sādhu. Kim kāraṇā? Idam hi **cittam dantam sukhāvaham** nibbisevanam kataṃ maggaphalasukham paramatthanibbānasukhañca āvahatīti.

Desanāpariyosāne sampattaparisāya bahū sotāpannādayo ahesum, mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Satthā tassa bhikkhuno imam ovadam datvā “gaccha bhikkhu, aññam kiñci acintayitvā tattheva vasāhī”ti pahiṇi. So bhikkhu Satthu santikā ovadam labhitvā tattha agamāsi. Kiñci bahiddhā cintanam nāma na cintesi. Mahā-upāsikāpi dibbena cakkhunā oloketī theram disvā “idāni ovādadāyakaṃ ācariyam labhitvā punāgato mama putto”ti attano nāṇeneva paricchinditvā tassa sappāyāhāram paṭiyādetvā adāsi. So sappāyabhojanam sevitvā katipāheneva arahattam patvā maggaphalasukhena vītināmento “aho mahā-upāsikā mayham paṭiṭṭhā jātā, aham imam nissāya bhavanissaraṇam pattomhī”ti cintetvā “imasmiṃ tāva me attabhāve paṭiṭṭhā jātā, saṃsāre pana me saṃsarantassa aññesupi attabhāvesu ayam paṭiṭṭhā bhūtapubbā, no”ti upadhārento ekūna-attabhāvasatam anussari. Sāpi ekūna-attabhāvasate tassa pādapariṇāyikā aññesu paṭibaddhacittā hutvā tam jīvitā voropesi. Thero tassā ettakam aguṇam¹ disvā “aho ayam mahā-upāsikā bhāriyam kammam akāsī”ti cintesi.

Mahā-upāsikāpi gehe nisinnāva “kim nu kho mayham puttassa pabbajitakiccam mattakam pattam, no”ti upadhārayamānā tassa arahattappattim ṇatvā uttari upadhāriyamānā “mama putto arahattam patvā aho vata me ayam upāsikā mahatī paṭiṭṭhā jātā”ti cintetvā “atūtepi nu kho me ayam paṭiṭṭhā bhūtapubbā, no”ti upadhārento ekūna-attabhāvasatam anussari “aham kho pana ekūna-attabhāvasate aññehi saddhim

1. Aguṇarāsīm (Sī)

ekato hutvā etaṃ jīvitā voropesiṃ, ayaṃ me ettakaṃ aguṇaṃ disvā ‘aho bhāriyaṃ kammaṃ kataṃ upāsikāyā’ti cintesi, atthi nu kho evaṃ saṃsāre saṃsarantiyā mama puttassa upakāro katapubbo”ti upadhārayamānā tato uttariṃ satamaṃ attabhāvaṃ anussarivā satame attabhāve mayā etassa pādaparićārikāya hutvā etasmiṃ jīvitā voropanaṭṭhāne jīvitadānaṃ dinnāṃ, aho mayā mama puttassa mahā-upakāro katapubbo”ti gehe nisinnāva uttariṃ visesetvā “upadhārethā”ti āha. So dibbāya sotadhātuyā saddaṃ sutvā visesetvā satamaṃ attabhāvaṃ anussarivā tattha tāya attano jīvitassa dinnabhāvaṃ disvā “aho mama imāya mahā-upāsikāya upakāro katapubbo”ti attamano hutvā tassā tattheva catūsu maggaphalesu pañhaṃ kathetvā anupādisesāya nibbānadhātuyā parinibbāyīti.

Aññatarabhikkhuvatthu dutiyaṃ.

3. Aññatara-ukkaṇḍhitabhikkhuvatthu

Sududdasanti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvattiyaṃ viharanto aññataraṃ Ukkaṇḍhitabhikkhuṃ ārabba kathesi.

Satthari kira Sāvattiyaṃ viharante eko seṭṭhiputto attano kulūpagattheraṃ upasaṅkamitvā “bhante ahaṃ dukkhā mucchitukāmo, ekaṃ me dukkhato mucchanakāraṇaṃ kathethā”ti āha. “Sādhāvuso, sacesi dukkhā mucchitukāmo, salākabhattaṃ dehi, pakkhikabhattaṃ dehi, vassāvāsikaṃ dehi, cīvarādayo paccaye dehi, attano sāpateyyaṃ tayo koṭṭhāse katvā ekena kammantaṃ payojehi, ekena puttadāraṃ posehi, ekaṃ Buddhasāsane dehī”ti āha. So “sādhū bhante”ti vuttapaṭipāṭiyā sabbaṃ katvā puna therāṃ pucchi “tato uttariṃ aññaṃ kiṃ karomi bhante”ti. Āvuso tīṇi saraṇāni gaṇha, pañca sīlāni gaṇhāhīti. Tānipi paṭiggahetvā tato uttariṃ pucchi. Tena hi dasa sīlāni gaṇhāhīti. “Sādhū bhante”ti gaṇhi. So evaṃ anupubbena puññakammaṃ katattā Anupubbasetṭhiputto nāma jāto. Tato “uttarimpi kattabbaṃ atthi bhante”ti puna pucchitvā “tena hi pabbajāhī”ti

vutto nikkhamitvā pabbaji. Tasseko ābhidhammikabhikkhu ācariyo ahoṣi, eko vinayadharo upajjhāyo. Tassa laddhūpasampadassa ācariyo attano santikaṃ āgatakāle abhidhamme pañhaṃ kathesi “Buddhasāsane nāma idaṃ kātum vaṭṭati, idaṃ na vaṭṭatī”ti. Upajjhāyopissa attano santikaṃ āgatakāle vinaye pañhaṃ kathesi “Buddhasāsane nāma idaṃ kātum vaṭṭati, idaṃ na vaṭṭati, idaṃ kappati, idaṃ na kappatī”ti. So cintesi “aho bhāriyaṃ idaṃ kammaṃ, ahaṃ dukkhā muccitukāmo pabbajito, idha ca mama hatthapasāraṇaṭṭhānampi na paññāyati. Gehe thatvāva dukkhā muccitum sakkā, mayā gihinā bhavitum vaṭṭatī”ti. So tato paṭṭhāya ukkaṇṭhito anabhirato dvattimsākāre sajjhāyaṃ na karoti, uddesaṃ na gaṇhāti, kiso lūkho dhamanisanthatagatto ālassiyābhibhūto kacchuparikiṇṇo ahoṣi.

Atha naṃ daharasāmaṇerā “āvuso kiṃ tvaṃ ṭhitaṭṭhāne ṭhitova nisinnaṭṭhāne nisinnova ahoṣi, paṇḍurogābhibhūto kiso lūkho dhamanisanthatagatto ālassiyābhibhūto kacchuparikiṇṇo, kiṃte katan”ti pucchimsu. Ukkaṇṭhitomhi āvusoti. Kiṃ kāraṇāti. So taṃ pavattim ārocesi. Te tassa ācariyupajjhāyānaṃ ācikkhimsu. Ācariyupajjhāyā taṃ ādāya Satthu santikaṃ agamaṃsu. Satthā “kiṃbhikkhave āgatathā”ti āha. Bhante ayaṃ bhikkhu tumhākaṃ sāsane ukkaṇṭhitoti. Evaṃ kira bhikkhūti. Āma bhanteti. Kiṃ kāraṇāti. “Ahaṃ bhante dukkhā muccitukāmova pabbajito, tassa me ācariyo abhidhammakathaṃ kathesi, upajjhāyo vinayakathaṃ kathesi, svāhaṃ idha me hatthapasāraṇaṭṭhānampi natthi, gihinā hutvā sakkā dukkhā muccitum, gihi bhavissāmī”ti sannitṭhānamakāsim bhanteti. Sace tvaṃ bhikkhu ekameva rakkhitum sakkhissasi, avasesānaṃ rakkhaṇakiccaṃ natthīti. Kiṃ bhanteti, tava cittameva rakkhitum sakkhissatīti. Sakkhissāmi bhanteti. “Tena hi attano cittameva rakkhāhi, sakkā dukkhā muccitun”ti imaṃ ovādaṃ datvā imaṃ gāthamāha—

36. “Sududdasaṃ sunipuṇaṃ, yatthakāmanipātināṃ.

Cittaṃ rakkhetha medhāvī, cittaṃ guttaṃ sukhāvahan”ti.

Tattha **sududdasanti** suṭṭhu duddasaṃ. **Sunipuṇanti** suṭṭhu nipuṇaṃ paramasaṇhaṃ. **Yatthakāmanipātinanti** jāti-ādīni anoloketvā labhitabbālabhitabbayuttāyuttaṭṭhānesu yattha katthaci nipatanasīlaṃ. **Cittaṃ rakkhetha medhāvī**ti andhabālo dummedho attano cittaṃ rakkhitaṃ samattho nāma natthi, cittavasiko hutvā anayabyasanaṃ pāpuṇāti. Medhāvī pana paṇḍitova cittaṃ rakkhitaṃ sakkoti, tasmā tvampi cittameva gopehi. Idañhi **cittaṃ guttaṃ sukhāvahaṃ** maggaphalanibbānasukhāni āvahaṭīti.

Desanāpariyosāne so bhikkhu sotāpattiphalaṃ pāpuṇi, aññepi bahū sotāpannādayo ahesuṃ, desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Aññatara-ukkaṇṭhitabhikkhuvatthu tatiyaṃ.

4. Saṃgharakkhitabhāgineyyattheravatthu

Dūraṅgamanti imaṃ dhammadešanaṃ Satthā Sāvattthiyaṃ viharanto Saṃgharakkhitaṃ nāma bhikkhuṃ ārabba kathesi.

Sāvattthiyaṃ kireko kulaputto Satthu dhammadešanaṃ sutvā nikkhamitvā pabbajito laddhūpasampado Saṃgharakkhitatthero nāma hutvā katipāheneva arahattaṃ pāpuṇi. Tassa kaniṭṭhabhaginī puttaṃ¹ labhitvā therassa nāmaṃ akāsi. So Bhāgineyyasaṃgharakkhito nāma hutvā vayappatto therasseva santike pabbajitvā laddhūpasampado aññatarasmim gāmakārāme vassaṃ upagantvā “ekaṃ sattahatthaṃ, ekaṃ aṭṭhahatthaṃ”ti dve vassāvāsikasātake labhitvā aṭṭhahatthaṃ “upajjhāyassa me bhavissatī”ti sallakkhetvā “sattahatthaṃ mayhaṃ bhavissatī”ti cintetvā vuṭṭhavasso “upajjhāyaṃ passissāmī”ti āgacchanto antarāmagge piṇḍāya caranto āgantvā there vihāraṃ anāgateyeva vihāraṃ pavisitvā therassa divāṭṭhānaṃ sammajjitvā pādodakaṃ upaṭṭhapetvā āsanaṃ paññāpetvā āgamanamaggaṃ olokeno nisīdi. Athassāgamanabhāvaṃ disvā paccuggamaṃ katvā

1. Kaniṭṭho puttaṃ (Sī)

pattacīvaram paṭiggahetvā “nisīdatha bhante”ti theram nisīdāpetvā tālavaṇṭam ādāya bījivā pānīyam datvā pāde dhovivā tam sātakaṃ ānetvā pādāmūle ṭhapetvā “bhante imam paribhuñjathā”ti vatvā bījyamāno aṭṭhāsi.

Atha nam thero āha “Saṅgharakkhita mayham cīvaram paripuṇṇam, tvameva paribhuñjā”ti. Bhante mayā laddhakālato paṭṭhāya ayam tumhākameva sallakkhito, paribhogam karothāti. Hotu Saṅgharakkhita, paripuṇṇam me cīvaram, tvameva paribhuñjāti. Bhante mā evam karotha, tumhehi paribhutte mayham mahapphalam bhavissatīti. Atha nam tassa punappunam kathentassapi thero na icchiyeva.

Evam so bījyamāno ṭhitova cintesi “aham therassa gihikāle bhāgineyyo, pabbajitakāle saddhivihāriko, evampi mayā saddhim upajjhāyo paribhogam na kattukāmo, imasmim mayā saddhim paribhogam akaronte kim me samaṇabhāvena, gihi bhavissāmī”ti. Athassa etadahosi “dussaṅṭhāpito gharāvāso, kim nu kho katvā gihibhūto jīvissāmī”ti. Tato cintesi “aṭṭhahatthasātakaṃ vikkiṇivā ekam eḷikam gaṇhissāmi, eḷikā nāma khippam vijāyati, svāham vijātam vijātam vikkiṇivā mūlam karissāmi, mūle bahū katvā ekam pajāpatim ānessāmi, sā ekam puttam vijāyissati, athassa mama mātulassa nāmam katvā cūḷayānake nisīdāpetvā mama puttañca bhariyañca ādāya mātulam vanditum āgamissāmi, āgacchante antarāmagge mama bhariyam evam vakkhāmi ‘ānehi tāva me puttam, vahissāmi nan’ti, sā ‘kim te puttena², ehi, imam yānakaṃ pājehi’ti vatvā puttam gahetvā ‘aham nessāmi nan’ti netvā sandhāretum asakkontī cakkapathe³ chaḍḍessati, athassa sarīram abhiruhitvā cakkam gamissati, atha nam ‘tvam mama puttam neva mayham adāsi, nam sandhāretum nāsakkhi nāsitosmi tayā’ti vatvā patodayaṭṭhiyā piṭṭhiyam paharissāmī”ti.

So evam cintentova ṭhatvā bījyamāno therassa sīse tālavaṇṭena pahari. Thero “kim nu kho aham Saṅgharakkhitena sīse

1. Dussaṅṭhāpiyo (Sī) 2. Kim tena puttana gahitena (Sī) 3. Cakkapāde (Sī, Syā)

pahato”ti upadhārento tena cintitacintitaṃ sabbaṃ ñatvā “Saṃgharakkhita mātuḡāmassa pahāraṃ dātuṃ nāsakkhi, ko ettha mahallakattherassa doso”ti āha. So “aho naṭṭhomhi, ñātaṃ kira me upajjhāyena cintitacintitaṃ, kiṃ me samaṇabhāvenā”ti tālavaṇṭaṃ chaddetvā palāyituṃ āraddho.

Atha naṃ daharā ca sāmaṇerā ca anubaddhitvā ādāya Satthu santikaṃ agamaṃsu. Satthā te bhikkhū disvāva “kiṃ bhikkhave āgatattha, eko vo bhikkhu laddho”ti pucchi. Āma bhante, imaṃ daharaṃ ukkaṇṭhitvā palāyantaṃ gahetvā tumhākaṃ santikaṃ āgatamhāti. Evaṃ kira bhikkhūti. Āma bhanteti. Kimatthaṃ te bhikkhu evaṃ bhāriyaṃ kammaṃ kataṃ, nanu tvaṃ āraddhavīriyassa ekassa Buddhassa putto, mādisassa nāma Buddhassa sāsane pabbajitvā attānaṃ dametvā sotāpannoti vā sakadāḡāmīti vā anāḡāmīti vā arahāti vā vadāpetuṃ nāsakkhi, kimatthaṃ evaṃ bhāriyaṃ kammamakāsīti. Ukkaṇṭhitoṃsi bhanteti. Kiṃ kāraṇā ukkaṇṭhitoṃsi. So evaṃ vassāvāsikasāṭakānaṃ laddhadivasato paṭṭhāya yāva therassa tālavaṇṭena pahārā sabbaṃ taṃ pavattim ārocetvā “iminā kāraṇena palātosmi bhante”ti āha. Atha naṃ Satthā “ehi bhikkhu, mā cintayi, cittaṃ nāmetaṃ dūre hontampi ārammaṇaṃ sampaṭicchanakajātikaṃ, rāḡadosamohabandhanā muccanattḡāya vāyamituṃ vaṭṭatī”ti vatvā imaṃ ḡāthamāha—

37. “Dūraṅgamaṃ ekacaraṃ, asarīraṃ guhāsayaṃ.

Ye cittaṃ saṃyamessanti, mokkhanti mārabandhanā”ti.

Tattha **dūraṅgamanti** cittassa hi makkaṭasuttamattakampi puratthimādidisābhāgena gamaṇāgamaṇaṃ nāma natthi, dūre santampi pana ārammaṇaṃ sampaṭicchatīti dūraṅgamaṃ nāma jātaṃ. Sattaṭṭhacittāni pana ekato kaṇṇikabaddhāni ekakkhaṇe uppajjituṃ samatthāni nāma natthi, uppattikāle ekekameva cittaṃ uppajjati, tasmim niruddhe puna ekekameva uppajjati¹ **ekacaraṃ** nāma jātaṃ. Cittassa sarīrasaṇṭhānaṃ vā nīlādippakāro vaṇṇabhedo vā natthīti **asarīraṃ** nāma jātaṃ. Guhā nāma catumahābhūtaguhā, idaṅca hadayarūpaṃ nissāya pavattatīti

1. Uppajjati, tasmā (Sī, Ka)

guhāsayaṃ nāma jātaṃ. **Ye cittanti** ye keci purisā vā itthiyo vā gahaṭṭhā vā pabbajitā vā anuppajjanakakilesassa uppajjitum adentā satisammosena uppannakilesaṃ pajahantā **cittam saṃyamessanti** saṃyataṃ avikkhittam karissanti. **Mokkhanti mārabandhanāti** sabbete kilesabandhanābhāvena mārabandhanasaṅkhātā tebhūmakavaṭṭā muccissantīti.

Desanāpariyosāne Bhāgineyyasaṅgharakkhitatthero sotāpattiphalaṃ pāpuṇi, aññepi bahū sotāpannādayo jātā, mahājanassa sāthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Samgharakkhitabhāgineyyattheravatthu catuttham.

5. Cittahatthatheravatthu

Anavaṭṭhitacittassāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvatthiyaṃ viharanto Cittahatthatheraṃ¹ ārabba kathesi.

Eko kira Sāvattthivāsī kulaputto naṭṭhagoṇaṃ pariyesanto araññaṃ pavisitvā majjhanhike kāle goṇaṃ disvā goyūthe vissajjevā “avassaṃ ayyānaṃ santike āhāramattaṃ labhissāmi”ti khuppipāsāpīḷito vihāraṃ pavisitvā bhikkhūnaṃ santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Tasmim kho pana samaye bhikkhūnaṃ avakkārapātiyaṃ bhuttāvasesakaṃ bhattaṃ hoti, te taṃ chātakapīḷitaṃ disvā “ito² bhattaṃ gahetvā bhuñjāhi”ti vadimsu. Buddhakāle ca pana anekasūpabyañjanaṃ bhattaṃ uppajjati, so tato yāpanamattaṃ gahetvā bhuñjitvā pānīyaṃ pivitvā hatthedhovitvā bhikkhū vanditvā “kiṃ bhante ajja ayyā nimantanaṭṭhānaṃ agamaṃsū”ti pucchi. Natthi upāsaka, bhikkhū imināva nīhārena nibaddhaṃ labhantīti. So “mayaṃ utṭhāya samuṭṭhāya rattindivaṃ nibaddhaṃ kammaṃ karontāpi evaṃ madhuraḃyañjanaṃ bhattaṃ na labhāma, ime kira nibaddhaṃ bhuñjanti, kiṃ me gihibhāvena, bhikkhu bhavissāmi”ti cintetvā bhikkhū upasaṅkamitvā pabbajjaṃ yāci. Atha naṃ bhikkhū “sādhu upāsakā”ti pabbājesuṃ.

1. Cittahaṭṭhattheraṃ (Ka)

2. Ingha (Syā)

So laddhūpasampado sabbappakāraṃ vattapaṭivattaṃ akāsi, so Buddhānaṃ uppannaena lābhasakkārena katipāhaccayena thūlasarīro ahoṣi. Tato cintesi “kiṃ me bhikkhāya caritvā jīvitena, gihī bhavissāmī”ti. So vibbhamitvā gehaṃ pāvisi. Tassa gehe kammaṃ karontassa katipāheneva sarīraṃ milāyi. Tato “kiṃ me iminā dukkhena, samaṇo bhavissāmī”ti cintetvā puna gantvā pabbaji. So katipāhaṃ vītināmetvā puna ukkaṇṭhitvā vibbhami, pabbajitakāle pana bhikkhūnaṃ upakārako hoti. So katipāheneva punapi ukkaṇṭhitvā “kiṃ me gihibhāvena, pabbajissāmī”ti gantvā bhikkhū vanditvā pabbajjaṃ yāci. Atha naṃ bhikkhū upakārasena puna pabbājayimsu. Evaṃ so iminā niyāmeneva chakkhattuṃ pabbajitvā uppabbajito. Tassa bhikkhū “esa cittavasiko hutvā vicarātī”ti **Cittahatthatheroti** nāmaṃ karimsu.

Tassevaṃ aparāparaṃ vicarantasseva bhariyā gabbhinī ahoṣi. So sattame vāre araṇṇato kasibhaṇḍamādāya gehaṃ gantvā bhaṇḍakaṃ ṭhapetvā “attano kāsavaṃ gaṇhissāmī”ti gabbhaṃ pāvisi. Tasmim̐ khaṇe tassa bhariyā nipajjitvā niddāyati, tassā nivatthasāṭako apagato hoti, mukhato ca lālā paggharati, nāsā ghuraḡhurāyati, mukhaṃ vivaṭaṃ, dantaṃ ghaṃsati, sā tassa¹ uddhumātakasarīraṃ viya upaṭṭhāsi. So “aniccaṃ dukkhaṃ idan”ti saṇṇaṃ labhitvā “ahaṃ ettakaṃ kālaṃ pabbajitvā imaṃ nissāya bhikkhubhāve saṇṭhātum̐ nāsakkhin”ti kāsāyakoṭiyam̐ gahetvā udare bandhitvā gehā nikkhami.

Athassa anantaragehe ṭhitā sassu taṃ tathā gacchantam̐ disvā “ayam̐ paṭi-ukkaṇṭhito bhavissati², idāneva araṇṇato āgantvā kāsavaṃ udare bandhitvāva gehā nikkhanto vihārābhimukho gacchati, kiṃ nu kho”ti gehaṃ pavisitvā niddāyamānaṃ dhītaṃ passitvā “imaṃ disvā so vippaṭisārī hutvā gato”ti ṇatvā dhītaṃ paharitvā “uṭṭhehi kāḷakaṇṇi, sāmiko te taṃ niddāyamānaṃ disvā vippaṭisārī hutvā gato, natthi so ito paṭṭhāya tuyhan”ti āha. “Apehi apehi amma, kuto tassa gamaṇam̐ atthi, katipāheneva punāgamissatī”ti āha. Sopi “aniccaṃ dukkhan”ti vatvā gacchanto gacchantova sotāpattiphalaṃ pāpuṇi.

1. So tassā (Syā, Ka)

2. Paṭikkanto (Syā)

so gantvā bhikkhū vanditvā pabbajjam yāci. Na sakkhissāma mayam tam pabbājetum, kuto tuyham samaṇabhāvo, satthakanisānapāsānasadisam¹ tava sīsanti. Bhante idāni mam anukampāya ekavāram pabbājethāti. Te tam upakāravasena pabbājayimsu. So katipāheneva saha paṭisambhidāhi arahattam pāpuṇi.

Tepi nam āhamsu “āvuso Cittahattha tava gamanasamayam tvameva jāneyyāsi, imasmim vāre te cirāyitan”ti. Bhante saṃsaggassa atthibhāvakāle gatamhā, so no saṃsaggo chinno, idāni agamanadhammā jātamhāti. Bhikkhū Satthu santikam gantvā “bhante ayam bhikkhū amhehi evam vutto evam nāma kathesi, aññam byākaroti, abhūtam vadati”ti āhamsu. Satthā “āma bhikkhave mama putto attano anavaṭṭhitacittakāle saddhammam ajānanakāle gamanāgamanam akāsi, idānissa puññaṅca pāpaṅca pahīnan”ti vatvā imā dve gāthā āha—

38. “Anavaṭṭhitacittassa, saddhammam avijānato.

Pariplavapasādassa, paññā na paripūrati.

39. “Anavassutacittassa, ananvāhatacetaso.

Puññapāpapahīnassa, natthi jāgarato bhayan”ti.

Tattha **anavaṭṭhitacittassāti** cittam nāmetam kassaci nibaddham vā thāvaram vā natthi. Yo pana puggalo assaṭṭhe ṭhapitakumbhaṇḍam viya ca thusarāsimi koṭṭitakhāṇuko viya ca khallātasīse ṭhapitakadambapuppham viya ca na katthaci saṇḍhāti², kadāci Buddhasāvako hoti, kadāci Ājīvako, kadāci Nigaṇṭho, kadāci tāpaso. Evarūpo puggalo anavaṭṭhitacitto nāma. Tassa anavaṭṭhitacittassa. **Saddhammam avijānatoti** sattatimsabodhipakkhiyadhammabhedam imam saddhammam avijānantassa parittasaddhatāya vā uplavasaddhatāya vā **pariplavapasādassa** kāmāvacararūpāvacarādibhedā **paññā na paripūrati**. Kāmāvacarāyapi aparipūrayamānāya kutova rūpāvacarārūpāvacaralokuttarapaññā paripūrissatīti dīpeti. **Anavassutacittassāti** rāgena atintacittassa. **Ananvāhatacetasoti** “āhatacitto

1. Satthakanisādana... (Sī, Syā)

2. Saṅṭhahati (Sī)

khilajāto”ti¹ āgataṭṭhāne dosena cittassa pahatabhāvo vutto, idha pana dosena appaṭihatacittassāti attho. **Puññapāpapahīnassāti** catutthamaggena pahīnapuññassa ceva pahīnapāpassa ca khīṇāsavassa. **Natthi jāgarato bhayanti** khīṇāsavassa jāgarantasseva abhayabhāvo kathito viya, so pana saddhādīhi pañcahi jāgaradhammehi samannāgatattā jāgaro nāma. Tasmā tassa jāgarantassāpi ajāgarantassāpi kilesabhayaṃ natthi kilesānaṃ apacchāvattanato. Na hi taṃ kilesā anubandhanti tena tena maggena pahīnānaṃ kilesānaṃ puna anupagamano. Tenevāha “sotāpattimaggena ye kilesā pahīnā, te kilese na puneti na pacceti na paccāgacchati, sakadāgāmi-anāgāmi-arahattamaggena ye kilesā pahīnā, te kilese na puneti na pacceti na paccāgacchatī”ti².

Desanā mahājanassa sātthikā saphalā ahosi.

Athekadivasam bhikkhū dhammasabhāyaṃ katham samuṭṭhāpesum “bhāriyā vatime āvuso kilesā nāma, evarūpassa arahattassa upanissayasampanno kulaputto kilesehi āloḷito sattavāre gihi hutvā sattavāre pabbajito”ti. Sathā tesam taṃ kathāpavattim sutvā taṅkhaṇānurūpena gamanena dhammasabham gantvā Buddhāsane nisinno “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte evameva bhikkhave kilesā nāma bhāriyā, sace ete rūpino hutvā katthaci pakkhipitum sakkā bhavyeyum, cakkavālaṃ atisambādham, brahmaloko atinīcakoti okāso nesaṃ na bhavyeya, mādisampi nāmete paññāsampannaṃ purisājāneyyaṃ āloḷenti, avasesesu kā kathā. Aham hi aḍḍhanāḷimattaṃ varakacorakam kuṇṭhakudālaṅca nissāya cha vāre pabbajitvā uppabbajitapubboti. Kadā bhante, kadā Sugatāti. Suṇissatha bhikkhaveti. Āma bhanteti. “Tena hi suṇāthā”ti atītam āhari—

Atīte Bārāṇasiyam Brahmadatte rajjam kārente Kudālapaṇḍito nāma bhāhirakapabbajam pabbajitvā aṭṭha māse Himavante vasitvā vassārattasamaye bhūmiyā tintāya “gehe me aḍḍhanāḷimatto varakacorako ca

1. Dī 3. 198; Abhi 2. 392; Ma 1. 145 piṭṭhādīsu. 2. Khu 8. 83 piṭṭhe Cūḷaniddese.

kuṇṭhakudālakō ca atthi, varakacorakabījaṃ mā nassī”ti uppabbajitvā ekaṃ ṭhānaṃ kudālena kasitvā taṃ bījaṃ vapitvā vatim katvā pakkakāle uddharitvā nālimattabījaṃ ṭhapetvā sesaṃ khādi, so “kiṃ me dāni gehena, puna aṭṭha māse pabbajissāmi”ti cintetvā nikkhamitvā pabbaji. Imināva nīhārena nālimattaṃ varakacorakañca kuṇṭhakudālañca nissāya sattavāre gihī hutvā sattavāre pabbajitvā sattame pana vāre cintesi “ahaṃ cha vāre¹ imaṃ kuṇṭhakudālaṃ nissāya gihī hutvā pabbajito, katthacideva naṃ chaḍḍessāmi”ti. So Gaṅgāya tīraṃ gantvā “patitaṭṭhānaṃ passanto otaritvā gaṇheyyaṃ, yathāssa patitaṭṭhānaṃ na passāmi, tathā naṃ chaḍḍessāmi”ti cintetvā nālimattaṃ bījaṃ pilotikāya bandhitvā pilotikaṃ kudālaphalake bandhitvā kudālaṃ aggadaṇḍake gahetvā Gaṅgāya tīre ṭhito akkhīni nimīletvā upariśise tikkhattuṃ āvijjhavitvā² Gaṅgāyaṃ khipitvā nivattitvā olokeno patitaṭṭhānaṃ adisvā “jitaṃ me, jitaṃ me”ti tikkhattuṃ saddamakāsi.

Tasmim khaṇe Bārāṇasirājā paccantaṃ vūpasametvā āgantvā nadītīre khandhāvāraṃ nivāsetvā nhānatthāya nadiṃ otiṇṇo taṃ saddaṃ assosi. Rājūnañca nāma “jitaṃ me”ti saddo amanāpo hoti, so tassa santikaṃ gantvā “ahaṃ idāni amittamaddanaṃ³ katvā ‘jitaṃ me’ti āgato, tvaṃ pana ‘jitaṃ me, jitaṃ me’ti viravasi, kiṃ nāmetan”ti pucchi. Kudālapaṇḍito “tvaṃ bāhirakacore jini, tayā jitaṃ puna avajitameva hoti, mayā pana ajjhattiko lobhacoro jito, so puna maṃ na jinissati, tasseva jayo sādhu”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Na taṃ jitaṃ sādhu jitaṃ, yaṃ jitaṃ avajīyati.

Taṃ kho jitaṃ sādhu jitaṃ, yaṃ jitaṃ nāvajīyati”ti⁴.

Taṃ khaṇamyeva ca Gaṅgaṃ olokeno āpokasiṇaṃ nibbattetvā adhigataviseso ākāse pallaṅkena nisīdi. Rājā mahāpurisassa dhammakathaṃ sutvā vanditvā pabbajjaṃ yācitvā saddhiṃ balakāyena pabbaji. Yojanamattā parisā ahoṣi. Aparopi sāmantarājā tassa pabbajitabhāvaṃ sutvā “tassa rajjaṃ gaṇhissāmi”ti āgantvā tathā samiddhaṃ

1. Sattavāre (Sī)

3. Amittamathanāṃ (Sī), amittadamaṇaṃ (Ka)

2. Āvajjetvā (Sī), āviñchitvā (Ka)

4. Khu 5. 16 piṭṭhe.

nagaraṃ suññaṃ disvā “evarūpaṃ nagaraṃ chaḍḍetvā pabbajito rājā orake ṭhāne na pabbajissati, mayāpi pabbajitum vaṭṭatī”ti cintetvā tattha gantvā mahāpurisaṃ upasaṅkamtivā pabbajjāṃ yācitvā saparivāro pabbaji, eteneva nīhārena satta rājāno pabbajīṃsu. Sattayojaniko assamo ahosi. Satta rājāno bhoge chaḍḍetvā¹ ettakaṃ janāṃ gahetvā pabbajīṃsu. Mahāpuriso brahmacariyavāsaṃ vasitvā brahmalokūpago ahosi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā “ahaṃ bhikkhave tadā Kudālapaṇḍito ahosiṃ, kilesā nāmete evaṃ bhāriyā”ti āha.

Cittahattatheravatthu pañcamaṃ.

6. Pañcasatabhikkhuvatthu

Kumbhūpamanti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvattthiyaṃ viharanto āraddhavipassake bhikkhū ārabha kathesi.

Sāvattthiyaṃ kira pañcasatā bhikkhū Satthu santike yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ gahetvā “samaṇadhammaṃ karissāmā”ti yojanasatamaggaṃ gantvā ekaṃ Mahāvāsagāmaṃ agamaṃsu. Atha te manussā disvā paññattāsane nisīdāpetvā paṇītehi yāgubhattādīhi parivisitvā “kahaṃ bhante gacchathā”ti pucchitvā “yathāphāsukaṭṭhānan”ti vutte “bhante imaṃ temāsaṃ idheva vasatha, mayampi tumhākaṃ santike saraṇesu patiṭṭhāya pañca sīlāni rakkhissāmā”ti yācitvā tesāṃ adhvāsanaṃ viditvā “avidūre ṭhāne mahanto vanasaṇḍo atthi, ettha vasatha bhante”ti vatvā uyyojesuṃ. Bhikkhū taṃ vanasaṇḍaṃ pavisiṃsu. Tasmim vanasaṇḍe adhvattā devatā “sīlavanto ayyā imaṃ vanasaṇḍaṃ anuppattā, ayuttam kho pana asmākaṃ ayyesu idha vasantesu puttadāre gahetvā rukkhe abhiruyha vasitun”ti rukkhatō otaritvā bhūmiyaṃ nisīditvā cintayīṃsu “ayyā imasmim ṭhāne ajjekarattim vasitvā addhā sve gamissantī”ti. Bhikkhūpi punadvase antogāme piṇḍāya caritvā puna tameva vanasaṇḍaṃ āgamiṃsu. Devatā “bhikkhusaṃgho svātanāya kenaci nimantito bhavissati, tasmā

1. Sattarājabhoggā chaḍḍitā (Sī)

punāgacchati, ajja gamanam na bhavissati, sve gamissati maññe”ti iminā upāyena aḍḍhamāsamattam bhūmiyameva acchimsu.

Tato cintayimsu “bhadantā imam temāsam idheva maññe vasissanti, idheva kho pana imesu vasantesu amhākam rukkhe abhiruhitvā nisīditumpi na yuttam, temāsam puttadāre gahetvā bhūmiyam nisīdanaṭṭhānānipi dukkhāni, kiñci katvā ime bhikkhū palāpetum vaṭṭatī”ti. Tā tesu tesu rattiṭṭhānadivāṭṭhānesu ceva caṅkamanakoṭṭisu ca chinnaśāsāni kabandhāni dassetuṃ, amanussasaddaṅca sāvetuṃ ārabhimsu. Bhikkhūnam khipitakāsādayo rogā pavattimsu. Te aññamaññam “tuyham āvuso kim rujjati”ti pucchantā “mayham khipitarogo, mayham kāsō”ti vatvā “āvuso aham ajja caṅkamanakoṭṭiyam chinnaśāsam addasam, aham rattiṭṭhāne kabandham addasam, aham divāṭṭhāne amanussasaddam assosim, parivajjetabbayuttakamidaṃ ṭhānam, amhākam idha aphāsukam ahosi, Satthu santikam gamissāmā”ti nikkhamitvā anupubbena Satthu santikam gantvā vanditvā ekamantaṃ nisīdimsu.

Atha ne Satthā āha “kim bhikkhave tasmim ṭhāne vasituṃ na sakkhissathā”ti. Āma bhante, amhākam tasmim ṭhāne vasantānam evarūpāni bheravārammaṇāni upaṭṭhahanti, evarūpam aphāsukam hoti, tena mayam “vajjetabbayuttakamidaṃ ṭhānam”ti tam chaḍḍetvā tumhākam santikam āgatāti. Bhikkhave tattheva tumhākam gantuṃ vaṭṭatīti. Na sakkā bhanteti. Bhikkhave tumhe āvudham aggahetvā gatā, idāni āvudham gahetvā gacchathāti. Katarāvudham bhanteti. Satthā “aham āvudham vo dassāmi, mayā dinnam āvudham gahetvā gacchathā”ti vatvā—

“Karaṇīyamatthakusalena, yanta santam padam abhisamecca.

Sakko ujū ca suhujū ca, suvaco cassa mudu anantimānī”ti—

Sakalam **Mettasuttam**¹ kathetvā “bhikkhave imam tumhe bahi vihārassa vanasaṅdato paṭṭhāya sajjhāyantā antovihāram paviseyyāthā”ti uyyojesi. Te Satthāram vanditvā nikkhamitvā anupubbena tam ṭhānam patvā bahivihāre gaṇasajjhāyam katvā sajjhāyamānā vanasaṅdam pavisimsu. Sakalavanasaṅde devatā mettacittam paṭilabhitvā tesam paccuggamanam katvā

1. Khu 1. 10, 300 piṭṭhesu.

pattacīvarapaṭiggahaṇaṃ āpucchimsu, hatthapādasambāhanaṃ¹ āpucchimsu, tesam tattha tattha ārakkhaṃ samvidahimsu, pakkadhūpanatelam² viya sannisinnā ahesuṃ. Katthaci amanussasaddo nāma nāhosi. Tesam bhikkhūnaṃ cittaṃ ekaggaṃ ahosi. Te rattitṭhānadivāṭṭhānesu nisinnā vipassanāya cittaṃ otāretvā attani khayavayaṃ paṭṭhapetvā “ayaṃ attabhāvo nāma bhijjanakaṭṭhena athāvaraṭṭhena kulālabhājanasadiso”ti vipassanaṃ vaḍḍhayimsu. Sammāsambuddho Gandhakuṭiyā nisinnova tesam vipassanāya āradhabhāvaṃ ñatvā te bhikkhū āmantetvā “evameva bhikkhave ayaṃ attabhāvo nāma bhijjanakaṭṭhena athāvaraṭṭhena kulālabhājanasadiso evā”ti vatvā obhāsaṃ pharivā yojanasate ṭhitopi abhimukhe nisinno viya chabbaṇṇaraṃsiyo vissajjetvā dissamānena rūpena imaṃ gāthamāha—

40. “Kumbhūpamaṃ kāyamimaṃ viditvā,
Nagarūpamaṃ cittaṃidaṃ ṭhapetvā.
Yodhetha māraṃ paññāvudhena,
Jitañca rakkhe anivesano siyā”ti.

Tattha **kumbhūpamanti** abaladubbalaṭṭhena anaddhaniyatāvākālikaṭṭhena imaṃ kesādisamūhasaṅkhātaṃ kāyaṃ kumbhūpamaṃ kulālabhājanasadiṣaṃ viditvā. **Nagarūpamaṃ cittaṃidaṃ ṭhapetvā**ti nagaraṃ nāma bahiddhā thiraṃ hoti, gambhīraparikkhaṃ pākāraparikkhitaṃ dvāraṭṭālakayuttaṃ, antosuvibhattavīthicatukkasiṅghāṭakasampannaṃ antarāpaṇaṃ, taṃ “vilumpissāmā”ti bahiddhā corā āgantvā pavisitum asakkontā pabbataṃ āsajja paṭihatā viya gacchanti, evameva paṇḍito kulaputto attano vipassanācittaṃ thiraṃ nagarasadiṣaṃ katvā ṭhapetvā³ nagare ṭhito ekatodhārādīnānappakārāvudhena coragaṇaṃ viya vipassanāmayena ca ariyamaggamayena ca paññāvudhena taṃtaṃmaggavajjhaṃ kilesamāraṃ paṭibāhanto⁴ taṃ taṃ kilesamāraṃ yodhetha, pahareyyāthāti attho. **Jitañca rakkheti** jitañca uppāditaṃ taruṇavipassanaṃ āvāsasappāya-utusappāyabhojanasappāyapuggalasappāyadhammassavanasappāyādīni āsevanto antarantarā samāpattim samāpajjitvā tato vuṭṭhāya suddhacittena saṅkhāre sammasanto rakkheyya.

1. Gattasambāhanaṃ (Sī, Syā)
3. Thaketvā (Syā)

2. Cakkadhūpanatelam (Syā)
4. Paṭidahanto (Ka)

Anivesano siyāti anālayo bhaveyya. Yathā nāma yodho saṅgāmasīse balakoṭṭhakaṃ katvā amittehi saddhiṃ yujjhanto chāto vā pipāsito vā hutvā sannāhe vā sithile āvudhe vā patite balakoṭṭhakaṃ pavisitvā vissamitvā bhuñjitvā pivitvā sannahitvā āvudhaṃ gahetvā puna nikkhamitvā yujjhanto parasenaṃ maddati, ajitaṃ jināti, jitaṃ rakkhati. So hi sace balakoṭṭhake ṭhito evaṃ vissamanto taṃ assādeto accheyya, rajjaṃ parahatthagataṃ kareyya, evameva bhikkhu paṭiladdhaṃ taruṇavipassanaṃ punappunaṃ samāpattiṃ samāpajjitvā tato vuṭṭhāya suddhacittena saṅkhāre sammasanto rakkhitaṃ sakkoti, uttarimaggaphalapaṭilābhena kilesamāraṃ jināti. Sace pana so samāpattimeva assādeti, suddhacittena punappunaṃ saṅkhāre na sammasati, maggaphalapaṭivedhaṃ kātum na sakkoti. Tasmā rakkhitabbayuttakaṃ rakkhanto anivesano siyā, samāpattiṃ nivesanaṃ katvā tatha na niveseyya, ālayaṃ na kareyyāti attho. “Addhā tumhepi evaṃ karoṭhā”ti evaṃ Sathā tesāṃ bhikkhūnaṃ dhammaṃ daseti.

Desanāvasāne pañcasatā bhikkhū nisinnaṭṭhāne nisinnāyeva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā Tathāgatassa suvaṇṇasuvaṇṇaṃ sarīraṃ vaṇṇayantā thomentā vandantāva āgacchimsūti.

Pañcasatabhikkhuvatthu chaṭṭhaṃ.

7. Pūtigattatissattheravatthu

Aciraṃ vata’yam kāyoti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Sāvattthiyam viharanto Pūtigattatissattheraṃ ārabba kathesi.

Eko kira Sāvattthivāsī kulaputto Satthu santike dhammaṃ sutvā sāsane uraṃ datvā pabbajito, so laddhūpasampado Tissatthero nāma ahosi. Gacchante gacchante kāle tassa sarīre rogo udapādi. Sāsapamattiyo piḷakā uṭṭhahimsu. Tā anupubbena muggamattā kalāyamattā kolaṭṭhimattā āmalakamattā beḷuvasalāṭumattā beḷuvamattā hutvā pabhijjimsu, sakalasarīraṃ chiddāvachiddaṃ ahosi. **Pūtigattatissatthero** tv’ev’assa nāmaṃ udapādi. Ath’assa aparabhāge aṭṭhīni bhijjimsu. So

appaṭijaggiyo ahoṣi. Nivāsanapārūpanaṃ pubbalohitamakkhitaṃ
jālapūvasadisam ahoṣi. Saddhivihārikādayo paṭijaggitum asakkontā
chaḍḍayimsu. So anātho hutvā nipajji.

Buddhānañca nāma dve vāre lokavolokanaṃ avijahitaṃ hoti.
Paccūsakāle lokaṃ volokentā cakkavāḷamukhavaṭṭito paṭṭhāya Gandhakuṭi-
abhimukhaṃ nāṇaṃ katvā olokenti, sāyaṃ olokentā gandhakuṭito paṭṭhāya
bāhirābhimukhaṃ nāṇaṃ katvā olokenti. Tasmim pana samaye Bhagavato
nāṇajālassa anto Pūtigattatissatthero paññāyi. Satthā tassa bhikkhuno
Arahattassa upanissayaṃ disvā “ayaṃ saddhivihārikādīhi chaḍḍito, idāni’ssa
maṃ ṭhapetvā aññaṃ paṭisaraṇaṃ n’atthi”ti Gandhakuṭito nikkhamitvā
vihāracārikaṃ caramāno viya aggisālaṃ gantvā ukkhalim dhovitvā udakaṃ
datvā uddhanaṃ āropetvā udakassa tattabhāvaṃ āgamayamāno
aggisālāyameva aṭṭhāsi, tattabhāvaṃ jānitvā gantvā tassa bhikkhuno
nipannamañcakoṭiyaṃ gaṇhi, tadā bhikkhū “apetha bhante mayaṃ
gaṇhissāmā”ti mañcakaṃ gahetvā aggisālaṃ ānayaṃsu. Satthā ambaṇaṃ¹
āharāpetvā uṇhodakaṃ āsiñcitvā tehi bhikkhūhi tassa pārūpanaṃ gāhāpetvā
uṇhodake maddāpetvā mandātape vissajjāpesi, ath’assa santike ṭhatvā
sarīraṃ uṇhodakena temetvā ghaṃsitvā nhāpesi, tassa nahānapariyosāne
pārūpanaṃ sukkhi. Atha naṃ taṃ nivāsāpetvā nivatthakāsāvaṃ udake
maddāpetvā ātape vissajjāpesi. Ath’assa gatte udake chinnamatte tampi
sukki. So ekaṃ kāsāvaṃ nivāsetvā ekaṃ pārūpitvā sallahukasarīro
ekaggacitto mañcake nipajji. Satthā tassa ussīsake ṭhatvā “bhikkhu ayaṃ
tava kāyo apetaviññāṇo nirupakāro hutvā kaliṅgaraṃ viya pathaviyaṃ
sessati”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

41. Aciraṃ vat’ayaṃ kāyo, pathaviṃ adhisessati.

Chuddho apetaviññāṇo, niratthaṃva kaliṅgaran”ti.

Tattha **aciraṃ vatāti** bhikkhu na cirass’eva **ayaṃ kāyo pathaviṃ**
adhisessati, imissā pakatisayanena sayitāya pathaviyā upari

1. Ammaṇaṃ (Sī), ambaṇakaṃ (Syā)

sayissati. **Chuddhoti** apaviddho, apagataviññānatāya tuccho hutvā sessatīti dasseti. Yathā kim? **Niratthamva kaliṅgaram** nirupakāram niratthakam kaṭṭhakhaṇḍam viya. Dabbasambhāratthikā hi manussā araññaṃ pavisitvā ujukam ujukasaṅṭhānena¹, vaṅkam vaṅkasaṅṭhānena chinditvā dabbasambhāram gaṇhanti, avasesam pana susiraṅca pūtikaṅca asārakaṅca gaṇṭhijātaṅca chinditvā tatth’eva chaḍḍenti. Aññe dabbasambhāratthikā āgantvā tam gaḥetāro nāma² n’atthi, oloketvā attano upakārakameva gaṇhanti, itaram pathavīgatameva hoti. Tam pana tena tena upāyena mañcapaṭipādakam vā pādakathalikam vā phalakaṭṭham vā kātum sakkāpi bhavēyya. Imasmim pana attabhāve dvattimsāya koṭṭhāsesu ekakoṭṭhāsoṇi mañcapaṭipādakādivasena aññena vā upakāramukhena gayhūpago nāma n’atthi, kevalam nirattham ‘va kaliṅgaram ayam kāyo apagataviññāṇo katipāhen’eva³ pathaviyam sessatīti.

Desanāvasāne Pūtigattatissatthero saha paṭisambhidāhi arahattam pāpuṇi, aññepi bahū sotāpannādayo ahesum. Theropi arahattam patvā’va parinibbāyi. Satthā tassa sarīrakiccam kārapetvā dhātuyo gaḥetvā cetiyam kārapesi. Bhikkhū Satthāram pucchimsu—“bhante Pūtigattatissatthero kuhim nibbatto”ti. Parinibbuto bhikkhveti. Bhante evarūpassa pana arahattūpanissayasampannessa bhikkhuno kim kāraṇā gattam pūtikam jātam, kim kāraṇā aṭṭhīni bhinnāni, kimassa kāraṇam arahattassa upanissayabhāvam pattanti? Bhikkhave sabbametaṃ etassa attanā katakammen’eva nibbattanti. Kim pana tena bhante katanti? “Tena hi bhikkhave suṇāthā”ti atītam āhari—

Ayam Kassapasammāsambuddhakāle sākuṇiko hutvā bahū sakuṇe vadhitvā issarajanam upaṭṭhahi, tesam dinnāvasese vikkiṇāti, vikkitāvasesā “māretvā ṭhapitvā pūtikā bhavissantī”ti yathā uppatitum na sakkonti, tathā tesam jaṅghaṭṭhīni ca pakkhaṭṭhīni ca bhinditvā rāsim katvā ṭhabeti, te punadivase vikkiṇāti. Atibahūnam⁴ pana laddhakāle attanopi atthāya pacāpeti. Tass’ekadivasam rasabhojane pakke eko khīṇāsavo piṇḍāya caranto gehadvāre aṭṭhāsi. So Theram

1. Ujukasantānena (Sī, Ka)

3. Katipāhasseva (Sī, Syā)

2. Gaḥetvā ākaṅkhaṅtā nāma (Syā)

4. Atibahum (Sī)

disvā cittaṃ pasādetvā “mayā bahū paṇā māretvā khādītā¹, ayyo ca me gehadvāre ʒhito, antogehe ca rasabhojanaṃ saṃvijjati, piṇḍapātamaṃsa dassāmi”ti tassa pattamaṃ ādāya pūretvā rasapiṇḍapātamaṃ datvā theramaṃ pañcapatiṭṭhitena vanditvā “bhante tumhehi diṭṭhadhammaṃsa matthakaṃ paṇḍapūṇeyyaṃ”ti āha. Thero “evaṃ hotū”ti anumodanaṃ akāsi. Bhikkhave tadā katakammavasena’etaṃ Tissassa nipphannaṃ, sakuṇānaṃ aṭṭhibhedananiṃsandena Tissassa gattaṃ ca pūtikaṃ jātaṃ, aṭṭhīni ca bhinnāni, khīṇāsavassa rasapiṇḍapātadānaṃsandena arahattaṃ pattoti.

Pūtigattatissattheravatthu sattamaṃ.

8. Nandagopālakavatthu

Diso disanti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Kosalajanapade Nandagopālakaṃ ārabha kathesi.

Sāvattiyaṃ kira Anāthapiṇḍikassa gahapatino Nando nāma gopālako goyūthaṃ rakkhati aḍḍho mahaddhano mahābhogo. So kira yathā Keṇiyo jaṭilo pabbajjāvesena, evaṃ gopālakattena rājabalim² pariharanto attano kuṭumbaṃ rakkhati, so kālena kālam³ pañca gorase ādāya Anāthapiṇḍikassa santikaṃ āgantvā Satthāraṃ passati, dhammaṃ suṇāti, attano vasanaṭṭhānaṃ āgamanatthāya Satthāraṃ yācati. Satthā tassa ṇāṇaparipākaṃ āgamayamāno agantvā paripakkabhāvaṃ ṇatvā ekadivasaṃ mahābhikkhusaṃghaparivuto cārikaṃ caranto maggā okkamma tassa vasanaṭṭhānāsanne aññatarasmiṃ rukkhamūle nisīdi. Nando Satthu santikaṃ āgantvā vanditvā paṭisanthāraṃ katvā Satthāraṃ nimantevā sattāhaṃ Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa paṇītaṃ pañcagorasadānaṃ adāsi. Sattame divase Satthā anumodanaṃ katvā dānakathādibhedamaṃ anupubbimā kathaṃ kathesi. Kathāpariyosāne Nandagopālako sotāpakkiphale patitthāya Satthu pattamaṃ gahetvā Satthāraṃ anugacchanto dūraṃ gantvā “tiṭṭha upāsakā”ti nivattiyamāno vanditvā nivatti. Atha naṃ eko luddako vijjhivā māresi. Pacchato āgacchantā bhikkhū naṃ disvā gantvā

1. Pāṇā māritā (Syā)

2. Rājabalimā (Syā)

3. Kālānukālamā (Sī, Syā)

Satthāraṃ āhaṃsu “Nando bhante gopālako tumhākaṃ idhāgatattā mahādānaṃ datvā anugantvā nivattento mārito, sace tumhe nāgacchissatha, nāssa maraṇaṃ abhavissā”ti. Satthā “bhikkhave mayi āgatepi anāgatepi tassa catasso disā catasso anudisā ca gacchantassāpi maraṇato mucchanūpāyo nāma natthi. Yañhi neva corā, na verino karonti, taṃ imesaṃ sattānaṃ antopaduṭṭhaṃ¹ micchāpaṇihitaṃ cittameva karoti”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

42. “Diso disaṃ yaṃ taṃ kayirā, verī vā pana verinaṃ.
Micchāpaṇihitaṃ cittaṃ, pāpiyo naṃ tato kare”ti.

Tattha **diso disanti** coro coraṃ. “Disvā”ti pāṭhaseso. **Yaṃ taṃ kayirāti** yaṃ taṃ tassa anayabyasanaṃkareyya. Dutiyapadepe eseva nayo. Idaṃ vuttaṃ hoti—eko ekassa mittadubbhī coro puttadārakhattavattu gomahiṃsādīsu aparajjhanto yassa aparajjhati, tampi tatheva attani aparajjhantaṃ coraṃ disvā, **verī vā pana** kenacideva kāraṇena baddhaveraṃ verim disvā attano kakkhaḷatāya dāruṇatāya yaṃ taṃ tassa anayabyasanaṃ kareyya, puttadāraṃ vā piḷeyya, khettādīni vā nāseyya, jīvitā vā pana naṃ voropeyya, dasasu akusalakammaphesu micchāṭhapitattā **micchāpaṇihitaṃ cittaṃ pāpiyo naṃ tato kare** taṃ purisaṃ tato pāpataraṃ kareyya. Vuttapakārehi² diso disassa vā verī verino vā imasmim yeva attabhāve dukkhaṃ vā uppādeyya, jīvitakkhayaṃ vā kareyya. Idaṃ pana akusalakammaphesu micchāṭhapitaṃ cittaṃ diṭṭheva dhamme anayabyasanaṃ pāpeti, attabhāvasatasahassesupi catūsu apāyesu khipitvā sīsaṃ ukkhipitum na detīti.

Desanāpariyosāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, mahājanassa sātthikā desanā jātā. Upāsakena pana bhavantare katakammaṃ bhikkhūhi na pucchitaṃ, tasmā Satthārā na kathitanti.

Nandagopālakavatthu aṭṭhamam.

1. Antopavattaṃ (Syā, Ka)

2. Vuttapakāro hi (Syā, Ka)

9. Soreyyattheravatthu

Na taṃ mātā pitā kayirāti imam dhammadesanam Sathā Sāvattthiyam Jetavane viharanto Soreyyattheram ārabba kathesi.

Vatthu Soreyyanagare samuṭṭhitam, Sāvattthiyam niṭṭhāpesi. Sammāsambuddhe Sāvattthiyam viharante Soreyyanagare Soreyyasetṭhiputto ekena sahāyakena saddhim sukhayānake nisīditvā mahantena parivārena nhānatthāya nagarā nikkhami. Tasmim khaṇe Mahākaccāyanatthero Soreyyanagaram piṇḍāya pavisitukāmo hutvā bahinagare saṃghāṭim pārupati. Therassa ca suvaṇṇavaṇṇam sarīram. Soreyyasetṭhiputto taṃ disvā cintesi “aho vata ayaṃ vā thero mama bhariyā bhaveyya, mama vā bhariyāya sarīravaṇṇo etassa sarīravaṇṇo viya bhaveyyā”ti. Tassa cintitamatteyeva purisaliṅgam antaradhāyi, itthiliṅgam pāturahosi. So lajjamāno¹ yānakā oruyha palāyi. Parijano taṃ asaṅjānanto “kimetan”ti āha. Sāpi Takkasilamaggaṃ paṭipajji. Sahāyakopissā ito cito ca vicarivāpi nāddasa. Sabbe nhāyitvā geham agamimsu. “Kham setṭhiputto”ti ca vutte “nhātvā āgato bhavissatīti maññimhā”ti vadimsu. Athassa mātāpitāro tattha tattha pariyesitvā apassantā roditvā paridevitvā “mato bhavissatī”ti matakabhattam adamsu. Sā ekam Takkasilagāmiṃ satthavāham disvā yānakassa² pacchato pacchato anubandhi.

Atha nam manussā disvā “amhākam yānakassa pacchato pacchato anugacchati, mayam ‘kassesā dārikā’ti taṃ na jānāmā”ti vadimsu. Sāpi “tumhe attano yānakam pājetha, aham padasā gamissāmī”ti gacchantī aṅgulimuddikam datvā ekasmim yānake okāsam kāresi. Manussā cintayimsu “Takkasilanagare amhākam setṭhiputtassa bhariyā natthi, tassa ācikkhissāma, mahāpaṇṇākāro no bhavissatī”ti. Te geham gantvā “sāmi amhehi tumhākam ekam itthiratanam ānītan”ti āhamsu. So taṃ sutvā taṃ pakkosāpetvā attano gayānurūpaṃ abhirūpaṃ pāsādikam disvā uppannasineho gehe akāsi. Purisā hi itthiyo,

1. Lajjito (Ka)

2. Yānakam (Sī, Syā)

itthiyo vā purisā abhūtapubbā nāma natthi. Purisā hi parassa dāresu aticaritvā kālaṃ katvā bahūni vassasatasahassāni niraye paccitvā manussajātīm āgacchantā attabhāvasate itthibhāvaṃ āpajjanti.

Ānandattheropi kappasatasahassam pūritapāramī ariyasāvako saṃsāre saṃsaranto ekasmiṃ attabhāve kammārakule nibbato, paradārakammaṃ katvā niraye paccitvā pakkāvasesena cuddasasu attabhāvesu purisassa pādaparičārikā itthi ahoṣi, sattasu attabhāvesu bijuddharaṇaṃ pāpuṇi. Itthiyo pana dānādīni puññāni katvā itthibhāve chandaṃ virājetvā “idaṃ no puññaṃ purisattabhāvapaṭilābhāya saṃvattatū”ti cittaṃ adhiṭṭhahitvā kālaṃ katvā purisattabhāvaṃ paṭilabhanti, patidevatā hutvā sāmike sammāpaṭipattivasenāpi purisattabhāvaṃ paṭilabhanteva.

Ayaṃ pana seṭṭhiputto there ayoniso cittaṃ uppādetvā imasmiṃyeva attabhāve itthibhāvaṃ paṭilabhi. Takkasilāyaṃ seṭṭhiputtēna saddhiṃ saṃvāsamanvāya pana tassā kucchiyaṃ gabbho paṭiṭṭhāsi. Sā dasamāsaccayena puttaṃ labhitvā tassa padasā gamanakāle aparampi puttaṃ paṭilabhi. Evamassā kucchiyaṃ vutthā dve, Soreyyanagare taṃ paṭicca nibbattā dveti cattāro puttā ahesuṃ. Tasminkāle Soreyyanagarato tassā saḥāyako seṭṭhiputto pañcahi sakaṭasatehi Takkasilaṃ gantvā sukhayānake nisinno nagaraṃ pāvīsi. Atha naṃ sā uparipāsādātale vātapānaṃ vivaritvā antaravithiṃ olokayamānā ṭhitā disvā sañjānitvā dāsīṃ pesetvā pakkosāpetvā mahātale nisīdāpetvā mahantaṃ sakkārasammānaṃ akāsi. Atha naṃ so āha “bhadde tvaṃ ito pubbe amhehi na diṭṭhapubbā, atha ca¹ pana no mahantaṃ sakkāraṃ karosi. Jānāsi tvaṃ amhe”ti. Āma sāmi jānāmi, nanu tumhe Soreyyanagaravāsinoti. Āma bhaddeti. Sā mātāpitūnañca bhariyāya ca puttānañca arogabhāvaṃ pucchi. Itaro “āma bhadde, arogā”ti vatvā “jānāsi tvaṃ ete”ti āha. Āma sāmi jānāmi, tesam eko putto atthi, so kahaṃ² sāmīti. Bhadde mā etaṃ kathehi, mayaṃ tena saddhiṃ ekadivasam sukhayānake nisīditvā nhāyitum nikkhantā nevassa gatim jānāma, ito cito ca vicaritvā taṃ adisvā

1. Kathaṇca (Ka)

2. Aham (St)

mātāpitūnaṃ ārocayimhā, tepissa roditvā kanditvā petakiccaṃ kirimsūti. Ahaṃ so sāmīti. Apehi bhadde, kiṃ kathesi, mayhaṃ sahāyo devakumāro viya eko purisoti. Hotu sāmi, ahaṃ soti. Atha idaṃ kiṃ nāmāti. Taṃ divasaṃ te ayyo Mahākaccāyanatthero diṭṭhoti. Āma diṭṭhoti. Ahaṃ ayyaṃ Mahākaccāyanattheraṃ oloketvā “aho vata ayaṃ vā thero mama bhariyā bhaveyya, etassa vā sarīravaṇṇo viya mama bhariyāya sarīravaṇṇo bhaveyyā”ti cintesiṃ, cintitakkaṇeyeva me purisaliṅgaṃ antaradhāyi, itthiliṅgaṃ pātubhavi. Athāhaṃ lajjamānā kassaci kiñci vattuṃ asakkuṇitvā tato palāyitvā idhāgatā sāmīti.

Aho vata te bhāriyaṃ kammaṃ kataṃ, kasmā mayhaṃ nācikkhi, apica pana te thero khamāpitoti. Na khamāpito sāmi. Jānāsi pana tvaṃ kahaṃ theroti. Imameva nagaraṃ upanissāya viharatīti. Sace piṇḍāya caranto idhāgaccheyya, ahaṃ mama ayyassa bhikkhāhāraṃ dadeyyaṃ sāmīti, “tena hi sīghaṃ sakkāraṃ karohi, amhākaṃ ayyaṃ khamāpessāmā”ti so therassa vasanaṭṭhānaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ nisinno “bhante sve mayhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti āha. Nanu tvaṃ seṭṭhiputta āgantukosīti. Bhante mā amhākaṃ āgantukabhāvaṃ pucchatha, sve me bhikkhaṃ gaṇhathāti. Thero adhivāsesi. Gehepi therassa mahāsakkāro paṭiyatto. Thero punadivase taṃ gehadvāraṃ agamāsi. Atha naṃ nisīdāpetvā paṇītenāhārena parivisitvā seṭṭhiputto taṃ itthiṃ gahetvā therassa pādamūle nipajjāpetvā “bhante mayhaṃ sahāyikāya khamathā”ti āha. Kimetanti. Ayaṃ bhante pubbe mayhaṃ piyasahāyako hutvā tumhe oloketvā evaṃ nāma cintesi, athassa purisaliṅgaṃ antaradhāyi, itthiliṅgaṃ pātubhavi, khamatha bhanteti. Tena hi uṭṭhahatha, khamāmi vo ahanti. Thereṇa “khamāmi”ti vuttamatteyyeva itthiliṅgaṃ antaradhāyi purisaliṅgaṃ pātubhavi.

Purisaliṅge pātubhūtamatteyyeva taṃ Takkasilāya seṭṭhiputto āha “samma sahāyaka ime dve dārakā tava kucchiyaṃ vutthattā maṃ paṭicca nibbattattā ubhinnaṃputtā eva, idheva vasissāma, mā ukkaṇṭhī”ti. “Samma ahaṃ ekenattabhāvena paṭhamāṃ puriso hutvā itthibhāvaṃ patvā

puna puriso jātoti vippakārappatto, paṭhamam maṃ paṭicca dve puttā nibbattā, idāni me kucchito dve puttā nikkhantā, svāham ekenattabhāvena vippakārappatto, puna ‘gehe vasissatī’ti saññaṃ mā kari, aham mama ayyassa santike pabbajissāmi, ime dve dārakā tava bhārāti, imesu mā pamajjī”ti vatvā putte sīse paricumbitvā parimajjitvā ure nipajjāpetvā pitu niyyādetvā nikkhamitvā therassa santike pabbajam yāci. Theropi nam pabbājetvā upasampādetvā gaṇhitvāva cārikaṃ caramāno anupubbena Sāvattim agamāsi. Tassa **Soreyyattheroti** nāmaṃ ahoṣi. Janapadavāsino taṃ pavattim ñatvā saṅkhubhitvā kotūhalajātā taṃ upasaṅkamitvā pucchimsu “evaṃ kira bhante”ti. Āma āvusoti. Bhante evarūpampi kāraṇaṃ nāma hoti. Tumhākaṃ kucchiyaṃ kira dve puttā nibbattā, tumhe paṭicca dve jātā, tesaṃ vo kataresu balavasineho hotīti. Kucchiyaṃ vutthakesu āvusoti. Āgatāgatā nibaddham tatheva pucchimsu.

Thero “kucchiyaṃ vutthakesu eva sineho balavā”ti punappunam kathento harāyamāno ekova nisīdati, ekova tiṭṭhati. So evaṃ ekattūpagato attabhāve khayavayaṃ samuṭṭhāpetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Atha nam āgatāgatā pucchanti “bhante evaṃ kira nāma ahoṣi”ti. Āmāvusoti. Kataresu sineho balavāti. Mayham katthaci sineho nāma natthīti. Bhikkhū “ayaṃ abhūtaṃ kathesi, purimadivasesu ‘kucchiyaṃ vutthapettesu sineho balavā’ti vatvā idāni ‘mayham katthaci sineho natthī’ti vadati, aññaṃ byākaroti bhante”ti āhaṃsu. Satthā “na bhikkhave mama putto aññaṃ byākaroti, mama puttassa sammāpaṇihitena cittena maggassa diṭṭhakālato paṭṭhāya na katthaci sineho jāto, yaṃ sampattim neva mātā, na pitā kātuṃ sakkoti, taṃ imesaṃ sattānaṃ abbhantare pavattaṃ sammāpaṇihitaṃ cittameva detī”ti vatvā imam gāthamāha—

43. “Na taṃ mātā pitā kayirā, aññe vāpi ca ñātakā.

Sammāpaṇihitaṃ cittaṃ, seyyaso nam tato kare”ti.

Tattha **na tanti** taṃ kāraṇaṃ neva mātā kareyya, na pitā, na aññe ñātakā. **Sammāpaṇihitanti** dasasu kusalakammaphesu sammā ṭhapitaṃ.

Seyyaso naṃ tato kareti tato kāraṇato seyyaso naṃ varatarāṃ uttaritarāṃ kareyya, karotīti attho. Mātāpitaro hi puttānaṃ dhanāṃ dadamānā ekasmiṃyeva attabhāve kammaṃ akatvā sukhena jīvikakappanaṃ dhanāṃ dātuṃ sakkonti. Visākhāya mātāpitaropi tāva mahaddhanā mahābhogā, tassā ekasmiṃyeva attabhāve sukhena jīvikakappanaṃ dhanāṃ adamsu. Catūsu pana dīpesu cakkavattisiriṃ dātuṃ samatthā mātāpitaropi nāma puttānaṃ natthi, pageva dībasampattiṃ vā paṭhamajjhānādisampattiṃ vā, lokuttarasampattidāne kathāva natthi, sammāpaṇihitaṃ pana cittaṃ sabbempetaṃ sampattiṃ dātuṃ sakkoti. Tena vuttaṃ “seyyaso naṃ tato kare”ti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Soreyyattheravatthu navamaṃ.

Cittavaggavaṇṇanā niṭṭhitā

Tatiyo vaggo.

4. Pupphavagga

1. Pathavikathāpasutapañcasatabhikkhuvatthu

Ko imam pathaviṃ vicessatīti imam dhammadesanam Sathā Sāvattiyam viharanto pathavikathāpasute pañcasate bhikkhū ārabha katesi.

Te kira Bhagavatā saddhiṃ janapadacārikam caritvā Jetavanam āgantvā sāyanhasamaye upaṭṭhānasālāyam sannisinnā attanā gatagataṭṭhānesu “asukagāmato asukagāmagamanaṭṭhāne samam visamam kaddamabahulam sakkharabahulam kālamattikam tambamattikan”ti pathavikatham katesum. Sathā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “bhante amhehi vicaritaṭṭhāne pathavikathāyā”ti vutte “bhikkhave esā bāhirapathavī nāma, tumhehi ajjhattikapathaviyam parikammaṃ kātum vaṭṭatī”ti vatvā imā dve gāthā abhāsi—

44. “Ko imam pathaviṃ vicessati¹,
Yamalokañca imam sadevakam.
Ko dhammapadam sudesitam,
Kusalo pupphamiva paccessati.

45. Sekho pathaviṃ vicessati,
Yamalokañca imam sadevakam.
Sekho dhammapadam sudesitam,
Kusalo pupphamiva paccessatī”ti.

Tattha **ko imanti** ko imam attabhāvasaṅkhātam pathaviṃ. **Vicessatī**ti attano ñāṇena vicinissati vijānissati² paṭivijjhissati, sacchikarissatīti attho. **Yamalokañcā**ti catubbidham apāyalokañca. **Imam sadevakanti** imam manussalokañca devalokena saddhiṃ ko vicessati vicinissati vijānissati paṭivijjhissati sacchikarissatīti pucchi. **Ko dhammapadam sudesitanti** yathāsabhāvato kathitattā sudesitam sattatimsabodhipakkiyadhammasaṅkhātam dhammapadam **kusalo** mālākāro **puppham** vicinanto viya

1. Vijessati (Sī, Syā)

2. Ñāṇena vijānissati (Sī, Syā)

ko pacesati vicinissati vijānissati upaparikkhissati paṭivijjhissati, sacchikarissatīti attho. **Sekhoti** adhisīlasikkhā adhicittasikkhā adhipaññāsikkhāti imā tisso sikkhā sikkhanato sotāpattimaggaṭṭham ādim katvā yāva arahattamaggaṭṭhā sattavidho sekho imaṃ attabhāvasaṅkhātaṃ pathaviṃ arahattamaggena tato chandarāgaṃ apakaḍḍhanto vicessati vicinissati vijānissati paṭivijjhissati sacchikarissati. **Yamalokañcāti** taṃ yathāvuttappakāraṃ yamalokañca imaṃ manussalokañca saha devehi sadevakam sveva vicessati vicinissati vijānissati paṭivijjhissati sacchikarissati. **Se khoti** sveva sattavidho sekho, yathā nāma kusalo mālākāro pupphārāmaṃ pavisitvā taruṇamakuḷāni ca pāṇakaviddhāni ca milātāni ca gaṇṭhikajātāni ca pupphāni vajjetvā sobhanāni sujātasujātāneva pupphāni vicināti, evameva imaṃ sukathitaṃ suniddiṭṭham bodhipakkhiyadhammapadampi paññāya pacesati vicinissati upaparikkhissati paṭivijjhissati sacchikarissatīti Satthā sayameva pañham viśajjesi.

Desanāvasāne pañcasatāpi bhikkhū saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇimsu, sampattaparisaṃyapi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Pathavikathāpasutapañcasatabhikkhuvatthu paṭhamam.

2. Marīcikammaṭṭhānikattheravatthu

Phenūpamanti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvattiyaṃ viharanto aññataraṃ marīcikammaṭṭhānikaṃ bhikkhuṃ ārabba kathesi.

So kira bhikkhu Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā “samaṇadhammaṃ karissāmi”ti araññaṃ pavisitvā ghaṭetvā¹ vāyamitvā arahattaṃ pattuṃ asakko “viseṭvā kammaṭṭhānaṃ kathāpessāmi”ti Satthu santikaṃ āgacchanto antarāmagge marīciṃ ditvā “yathā ayaṃ gimhasamaye uṭṭhitā marīci dūre ṭhitānaṃ rūpagatā viya paññāyati, santikaṃ āgacchantānaṃ neva paññāyati, ayaṃ attabhāvopi uppādayaṭṭhena evarūpo”ti marīcikammaṭṭhānaṃ bhāvento āgantvā maggakilanto Aciravatiyaṃ nhāyitvā

1. Ghaṭetvā (Ka)

ekasmiṃ caṇḍasotatīre rukkhachāyāya nisinno udakavegābhighātena
 uṭṭhahitvā mahante mahante pheṇapiṇḍe bhijjamāne disvā “ayaṃ
 attabhāvopi uppajjitvā bhijjanatṭhena evarūpoyevā”ti ārammaṇaṃ aggaheṣi.
 Sathā Gandhakuṭiyam ṭhitova taṃ theram disvā “evameva bhikkhu,
 evarūpovāyaṃ attabhāvo pheṇapiṇḍo viya marīci viya
 uppajjanabhijjanasabhāvoyevā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

46. “Pheṇūpamaṃ kāyamimaṃ viditvā,
 Marīcidhammaṃ abhisambudhāno.
 Chetvāna mārassa papupphakāni,
 Adassanaṃ maccurājassa gacche”ti.

Tattha **pheṇūpamanti** imaṃ kesādisamūhasaṅkhātāṃ kāyaṃ
 abaladubbalaṭṭhena anaddhaniyatāvakālikaṭṭhena¹ pheṇapiṇḍasarikkhakoti
 viditvā. **Marīcidhammanti** yathā marīci dūre ṭhitānaṃ rūpagatā viya
 gayhūpagā viya hoti, santike upagacchantānaṃ rittā tucchā agayhūpagā
 sampajjati, evameva khaṇika-ittarapaccupaṭṭhānaṭṭhena ayaṃ kāyopi
 marīcidhammoti **abhisambudhāno** bujjhanto, jānantoti attho. **Mārassa**
papupphakāniti mārassa papupphakasaṅkhātāni tebhūmakāni vaṭṭāni
 ariyamaggena chinditvā khīṇāsavo bhikkhu maccurājassa adassanaṃ
 avisayaṃ amatamahānibbānaṃ gaccheyyāti.

Gāthāpariyosāne thero saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā Satthu
 suvaṇṇavaṇṇaṃ sarīraṃ thomento vaṇṇento vandantova āgatoti.

Marīcikammaṭṭhānikattheravatthu dutiyaṃ.

3. Viṭaṭūbhavatthu

Pupphāniheva pacinantanti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Sāvattthiyaṃ
 viharanto sapaṇisaṃ mahoghena ajjhottharivā māritaṃ Viṭaṭūbham²
 ārabha kathesi.

1. Abaladubbala-anaddhaniyatāvakālikaṭṭhena (Sī, Syā)

2. Viḍḍūbham (Sī, Syā)

Tatrāyaṃ anupubbikathā—Sāvatthiyaṃ hi Mahākosalarāṇṇo putto Pasenadikumāro nāma, Vesāliyaṃ Licchaviraṇṇo putto Licchavikumāro Mahāli nāma, Kusinārāyaṃ Mallarājaputto Bandhulo nāmāti ime tayo disāpāmokkhassācariyassa santike sippuggahaṇattham Takkasilaṃ gantvā bahinagare sālāya samāgatā aññamaññassa āgatakāraṇaṅca kulaṅca nāmaṅca pucchitvā sahāyakā hutvā ekatova ācariyaṃ upasaṅkamtivā sippaṃ sikkhantā na cirasseva uggahitasippā ācariyaṃ āpucchitvā ekatova nikkhamitvā sakasakaṭṭhānāni agamaṃsu. Tesu **Pasenadikumāro** pitu sippaṃ dassetvā pasannena pitarā rajje¹ abhisitto. **Mahālikumāro** licchavīnaṃ sippaṃ dassento mahantena ussāhena dassesi, tassa akkhīni bhijjitvā agamaṃsu. Licchavirājāno “aho vata amhākaṃ āciriyo akkhivināsaṃ patto, na naṃ pariccajissāma, upaṭṭhahissāma nan”ti tassa satahassuṭṭhānakaṃ ekaṃ dvāraṃ adamsu. So taṃ nissāya pañcasate licchavirājaputte sippaṃ sikkhāpento vasi. **Bandhulakumāro** saṭṭhiṃ saṭṭhiṃ veḷū gahetvā majje ayasalākaṃ pakkhipitvā saṭṭhikalāpe ussāpetvā ṭhapite Mallarājakulehi “ime kappetū”ti vutto asītihattham ākāsaṃ ullaṅghitvā asinā kappento agamāsi. So osānakalāpe ayasalākāya “kirī”ti² saddaṃ sutvā “kiṃ etan”ti pucchitvā sabbakalāpesu ayasalākānaṃ ṭhapitabhāvaṃ ṇatvā asim chaḍḍetvā rodamāno “mayhaṃ ettakesu ṇātisuhajjesu ekopi sasineho³ hutvā imaṃ kāraṇaṃ nācikkhi. Sace hi ahaṃ jāneyyaṃ, ayasalākāya saddaṃ anuṭṭhāpentova chindeyyan”ti vatvā “sabbepime māretvā rajjaṃ kareyyan”ti⁴ mātāpitūnaṃ kathesi. Tehi “paveṇirajjaṃ nāma tāta idaṃ na labbhā evaṃ kātun”ti nānappakārena vārīto “tena hi mama sahāyakassa santikaṃ gamissāmi”ti Sāvatthiṃ agamāsi.

Pasenadi Kosalo rājā tassāgamaṇaṃ sutvā paccuggantvā mahantena sakkārena taṃ nagaraṃ pavesetvā senāpatiṭṭhāne ṭhapesi. So mātāpitāro pakkosāpetvā tattheva vāsaṃ kappesi. Athekadivasam

1. Rajjena (Syā, Ka)

2. Kiṇīti (Sī)

3. Sasneho (Sī)

4. Kāressanti (Sī)

rājā uparipāsāde t̥hito antaravīthim olokayamānā “Anāthapiṇḍikassa Cūḷa-anāthapiṇḍikassa Visākhāya Suppavāsāyā”ti etesaṃ gehe niccaṃ bhattakiccatthāya gacchante anekasahassee bhikkhū disvā “kahaṃ ayyā gacchanti”ti pucchitvā “deva Anāthapiṇḍikassa gehe niccabhattasālākabhattagilānabhattādīnam atthāya devasikaṃ dve bhikkhusahasasāni gacchanti, Cūḷa-anāthapiṇḍikassa gehe pañcasatāni, tathā Visākhāya, tathā Suppavāsāyā”ti vutte sayampi bhikkhusaṃghaṃ upaṭṭhahitukāmo vihāraṃ gantvā bhikkhusahasasena saddhim Satthāraṃ nimantetvā sattāhaṃ sahatthā dānaṃ datvā sattame divase Satthāraṃ vanditvā “bhante pañcahi me bhikkhusatehi saddhim nibaddhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti āha. Mahārāja Buddhā nāma ekaṭṭhāne nibaddhaṃ bhikkhaṃ na gaṇhanti, bahū janā Buddhānaṃ āgamaṇaṃ paccāsīsantīti. “Tena hi ekaṃ bhikkhuṃ nibaddhaṃ pesethā”ti āha. Satthā Ānandattherassa bhāraṃ akāsi. Rājā bhikkhusaṃghe āgate pattāṃ gahetvā “ime nāma parivisatū”ti avicāretvāva sattāhaṃ sayameva parivisitvā aṭṭhame divase vikkhittacitto pamajjamakāsi¹. Rājakule nāma anāṇattā āsanāni paññāpetvā bhikkhū nisīdāpetvā parivisitum na labhanti “na mayaṃ idha t̥hātum sakkhissāmā”ti bahū bhikkhū pakkamimsu. Rājā dutiyadivasepi pamajji, dutiyadivasepi bahū bhikkhū pakkamimsu. Tatiyadivasepi pamajji, tadā Ānandattheraṃ ekakameva t̥hapetvā avasesā pakkamimsu. Puññavantā nāma kāraṇavasikā honti, kulānaṃ pasādaṃ rakkhanti. Tathāgatassa ca Sāriputtatthero Mahāmoggallānatthero dve aggasāvaka, Khemā Uppalavaṇṇāti dve aggasāvika, upāsakesu Citto gahapati, hatthako Āḷavakoti dve agga-upāsika², upāsikāsu Veḷukaṇṭhakī Nandamātā, Khujjuttarāti dve agga-upāsika³, iti ime aṭṭha jane ādim katvā t̥hānantarapattā sabbepi sāvaka ekadesena dasannaṃ pāramīnaṃ pūritattā mahāpuññā abhinīhārasampannā. Ānandattheropi kappasatasahasasāṃ pūritapāramī abhinīhārasampanno mahāpuñño attano kāraṇavasikatāya kulassa pasādaṃ rakkhanto aṭṭhāsi. Tam ekakameva nisīdāpetvā parivisimsu.

1. Papañcamakāsi (Sī, Syā)

2. Aggasāvaka upāsaka (Sī, Syā)

3. Aggasāvika upāsika (Sī, Syā)

Rājā bhikkhūnaṃ gatakāle āgantvā khādanīyabhojanīyāni tatheva ṭhitāni¹ disvā “kiṃ ayyā nāgamimsū”ti pucchitvā “Ānandatthero ekakova āgato devā”ti sutvā “addhā ettakaṃ me bhattacchedanamakamsū”ti bhikkhūnaṃ kuddho Satthu santikaṃ gantvā “bhante mayā pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ bhikkhā paṭiyattā, Ānandatthero kira ekakovāgato, paṭiyattā bhikkhā tatheva ṭhitā, pañcasatā bhikkhū mama gehe saññaṃ na karimsu, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti āha. Satthā bhikkhūnaṃ dosaṃ avatvā “mahārāja mama sāvakānaṃ tumhehi saddhiṃ vissāso natthi, tena na gatā² bhavissanti”ti vatvā kulānaṃ anupagamanakāraṇaṇca upagamanakāraṇaṇca pakāsento bhikkhū āmantetvā imaṃ suttamāha—

“Navahi bhikkhave aṅgehi samannāgataṃ kulaṃ anupagantvā vā nālaṃ upagantuṃ, upagantvā vā nālaṃ upanisīdituṃ. Katamehi navahi, na manāpena paccuṭṭhenti, na manāpena abhivādentī, na manāpena āsanaṃ denti, santamassa pariguhanti, bahukampi thokaṃ denti, paṇītampi lūkhaṃ denti, asakkaccaṃ denti no sakkaccaṃ, na upanisīdanti dhammassavanāya bhāsitamassa na sussūsanti. Imehi kho bhikkhave navahaṅgehi samannāgataṃ kulaṃ anupagantvā vā nālaṃ upagantuṃ, upagantvā vā nālaṃ upanisīdituṃ.

Navahi bhikkhave aṅgehi samannāgataṃ kulaṃ anupagantvā vā alaṃ upagantuṃ, upagantvā vā alaṃ upanisīdituṃ. Katamehi navahi, manāpena paccuṭṭhenti, manāpena abhivādentī manāpena āsanaṃ denti, santamassa na pariguhanti, bahukampi bahukaṃ denti, paṇītampi paṇītaṃ denti, sakkaccaṃ denti no asakkaccaṃ, upanisīdanti dhammassavanāya, bhāsitamassa sussūsanti. Imehi kho bhikkhave navahaṅgehi samannāgataṃ kulaṃ anupagantvā vā alaṃ upagantuṃ, upagantvā vā alaṃ upanisīdituṃ”ti³.

Iti kho mahārāja mama sāvakā tumhākaṃ santikā vissāsaṃ alabhantā na gatā bhavissanti. Porāṇakapaṇḍitāpi hi avissāsikaṭṭhāne sakkaccaṃ upaṭṭhiyamānāpi māraṇantikaṃ vedanaṃ patvā vissāsikaṭṭhānameva agamimsūti. “Kadā bhante”ti raññaṃ puṭṭho atītaṃ āhari—

1. Ṭhapitāni (Sī, Ka)

2. Nāgatā (Ka)

3. Am 3. 192 piṭṭhe.

Atīte Bārāṇasiyaṃ Brahmadaṭṭe rajjaṃ kārente Kesavo nāma rājā rajjaṃ pahāya isipabbajjaṃ pabbaji. Taṃ pañca purisasatāni anupabbajimsu. So Kesavatāpasō nāma ahosi. Pasādhanakappako panassa anupabbajitvā Kappako nāma antevāsiko ahosi. Kesavatāpasō parisāya saddhim aṭṭha māse Himavante vasitvā vassārattasamaye loṇambilasevanatthāya Bārāṇasiṃ patvā bhikkhāya pāvīsi. Atha naṃ rājā disvā pasīditvā catumāsāṃ attano santike vasanatthāya paṭiññaṃ gahetvā uyyāneva vasāpento sayāṃ sāyaṃpātāṃ assa upaṭṭhānaṃ gacchati. Avasesā tāpasā katipāhaṃ vasitvā hatthisaddādīhi ubbālā hutvā ukkaṇṭhitvā “ācariya ukkaṇṭhitamhā, gacchāmā”¹ti āhaṃsu. Kahaṃ tātāti. Himavantaṃ ācariyāti. Rājā amhākaṃ āgatadivaseyeva catumāsāṃ idha vasanatthāya paṭiññaṃ gaṇhi. Kathaṃ gamissatha¹ tātāti. “Tumhehi amhākaṃ anācikkhitvā paṭiññaṃ dinnā, mayāṃ idha na sakkoma vasitum, ito avidūre tumhākaṃ pavattissavanaṭṭhāne vasissāmā”²ti vanditvā pakkamimsu. Kappantevāsikena saddhim ācariyo ohīyi.

Rājā upaṭṭhānaṃ āgato “kahaṃ ayyā”¹ti pucchi. “Sabbe ukkaṇṭhitamhāti vatvā Himavantaṃ gatā mahārājā”²ti āha. Kappakopi na cirasseva ukkaṇṭhitvā ācariyena punappunaṃ vāriyamānopi “na sakkomī”²ti vatvā pakkāmi. Itaresaṃ pana santikaṃ agantvā² ācariyassa pavattim suṇanto avidūre ṭhāne vasi. Aparabhāge ācariyassa antevāsike anussarantassa kucchirogo uppajji. Rājā vejjehi tikicchāpesi, rogo na vūpasammati. Tāpasō āha “kiṃ mahārāja icchasi me rogavūpasamaṃ”²ti. Bhante sacāhaṃ sakkuṇeyyaṃ, idāneva vo phāsukaṃ kareyyanti. Mahārāja sace me phāsukaṃ icchasi, maṃ antevāsikānaṃ santikaṃ pesehīti. Rājā “sādhu bhante”²ti taṃ mañcāke nipajjāpetvā Nārada-amaccappamukhe cattāro amacce “mama ayyassa pavattim ṇatvā mayhaṃ sāsanaṃ paṇiṇeyyāthā”²ti uyyojesi. Kappantevāsiko ācariyassa āgamaṇaṃ sutvā paccuggamaṇaṃ katvā itare “kahaṃ”²ti vutte “asukaṭṭhāne kira vasantī”²ti āha. Tepi ācariyassāgamaṇabhāvaṃ sutvā tattheva samosaritvā ācariyassa uṇhodakaṃ datvā phalāphalaṃ adamsu.

1. Gamissāma (Sī, Ka)

2. Āgantvā (Sī), gantvā (Syā, Ka)

taṃ khaṇaṇṇeva rogo vūpasammati. So katipāheneva suvaṇṇavaṇṇo ahosi.
Atha naṃ Nārado pucchi—

Manussindam jahitvāna, sabbakāmasamiddhinam.

Katham nu Bhagavā kesī, kappassa ramati assame.

Sādūni ramaṇīyāni, santi vakkhā¹manoramā.

Subhāsītāni kappassa, Nārada ramayanti maṃ.

Sālīnam odanam bhuñje, sucim maṃsūpasecanam.

Katham sāmākanīvāram, aloṇam chādayanti taṃ.

Sādum vā yadi vā'sādum, appam vā yadi vā bahum.

Vissattho yattha bhuñjeyya, vissāsaparamā rasā²ti².

Satthā imam dhammadesanam āharitvā jātakam samodhānento “tadā rājā Moggallāno ahosi, Nārado Sāriputto, Kappantevāsiko Ānando, Kesavatāpaso ahamevā”ti vatvā “evam mahārāja pubbepi paṇḍitā māraṇantikaṃ vedanam patvā vissāsikaṭṭhānam gamimsu, mama sāvaka tumhākaṃ santike vissāsam na labhanti mañṇe”ti āha. Rājā “bhikkhusamghena saddhim mayā vissāsam kātum vaṭṭati, katham nu kho karissāmīti Sammāsambuddhassa nātidhītarāṃ mama gehe kātum vaṭṭati, evam sante ‘daharā ca sāmaṇerā ca Sammāsambuddhassa nātirājā’ti mama santikaṃ vissatthā³ nibaddham āgamissantī”ti cintetvā “ekam me dhītarāṃ dentū”ti sākiyānam santikaṃ sāsanam pesesi. “Katarassa Sakyassa dhītā”ti ca pucchitvā “nātvā āgaccheyyāthā”ti vatvā dūte āṇāpesi. Dūtā gantvā Sākiye dārikaṃ yācimsu. Te sannipatitvā “pakkhantariko⁴ rājā, sace na dassāma, vināsessati no, na kho pana amhehi kulena sadiso, kim nu kho kātabban”ti mantayimsu. Mahānāmo “mama dāsiyā kucchimhi jātā Vāsabhakhattiyā nāma dhītā rūpasobhaggappattā atthi, taṃ dassamā”ti vatvā dūte āha “sādhu raṇṇo dārikaṃ dassamā”ti. Sā kassa dhītāti. Sammāsambuddhassa cūlapituputtassa Mahānāmassa Sakkassa dhītā Vāsabhakhattiyā nāmāti.

1. Rukkhā (Sī, Syā, Ka)

3. Vissatṭhā (Syā)

2. Khu 5. 116 piṭṭhe.

4. Pakkhuttariyo (Sī)

Te gantvā rañño ārocayimsu. Rājā “yadi evaṃ, sādhu, sīghaṃ ānetha, khattiyā ca nāma bahumāyā, dāsīdhitarampi pahīneyyurū, pitarā saddhiṃ ekabhājane bhuñjantiṃ āneyyāthā”ti pesesi. Te gantvā “devatumhehi saddhiṃ ekato bhuñjantiṃ rājā icchatī”ti āhaṃsu. Mahānāmo “sādhu tātā”ti taṃ alaṅkārapetvā attano bhojanakāle pakkosāpetvā tāya saddhiṃ ekato bhuñjanākāraṃ dassetvā dūtānaṃ niyyādesi. Te taṃ ādāya Sāvattiṃ gantvā taṃ pavattiṃ rañño ārocesuṃ. Rājā tuṭṭhamānaso taṃ pañcannaṃ itthisatānaṃ jeṭṭhikaṃ katvā aggamahesiṭṭhāne abhisiñci. Sā na cirasseva suvaṇṇavaṇṇaṃ puttaṃ vijāyi.

Athassa nāmaggaṇadivase rājā dāraḥassa ayyakassa¹ santikaṃ pesesi “Sakyaṛājadhītā Vāsabhakhattiyā puttaṃ vijātā, kimassa nāmaṃ karomā”ti. Taṃ pana sāsanaṃ gahetvā gato amacco thokaṃ badhiradhātuko, so gantvā rañño ayyakassa ārocesi, sotaṃ² sutvā “Vāsabhakhattiyā puttaṃ avijāyitvāpi sabbajanaṃ abhibhavi, idāni pana rañño ativiya vallabhā bhavissatī”ti āha. Badhiro amacco “vallabhā”ti vacanaṃ dussutaṃ sutvā “Viṭaṭūbho”ti sallakkhetvā rājānaṃ upagantvā “devakumārassa kira ‘Viṭaṭūbho’ti nāmaṃ karoṭhā”ti āha. Rājā “porāṇakaṃ no kulasantakaṃ nāmaṃ bhavissatī”ti cintetvā taṃ nāmaṃ akāsi. Athassa daharakāleyeva rājā “Satthu piyaṃ karomī”ti senāpatiṭṭhānaṃ adāsi.

So kumārāparihārena vaḍḍhanto sattavassikakāle aññesaṃ kumārānaṃ mātāmahakulato hatthirūpaka-assarūpakādīni āhariyamānāni disvā mātaraṃ pucchi “amma aññesaṃ mātāmahakulato paṇṇākāro āhariyati, mayhaṃ koci kiñci na pesesi, kiṃ tvaṃ nimātā nipitā”ti³. Atha naṃ sā “tāta tava Sakyaṛājāno mātāmahā dūre pana vasanti, tena te kiñci na pesenti”ti vañcesi. Soḷasavassikakāle “amma tava mātāmahakulaṃ passitukāmomhī”ti vatvā “alaṃ tāta, kiṃ tattha gantvā karissatī”ti vāriyamānopi punappunaṃ yāci. Athassa mātā “tena hi gacchā”ti sampaṭicchi. So pitu ārocetvā mahantena parivārena nikkhami. Vāsabhakhattiyā puretaraṃ paṇṇaṃ pesesi

1. Ayyikāya (Sī, Syā)

2. Sā taṃ pavattiṃ (Syā)

3. Nimmātāpitikāti (Sī)

“ahaṃ idha sukhaṃ vasāmi, māssa kiñci sāmīno antaraṃ dassayimsū”ti. Sākiyā Viṭaṭūbhassa āgamaṇaṃ ñatvā “vanditūṃ na sakkomā”ti tassa daharadahare kumāre janapadaṃ pahīṇitvā tasmim̐ Kapilapuram̐ sampatte santhāgāre sannipatimsu. Kumāro tattha gantvā aṭṭhāsi.

Atha naṃ “ayaṃ te tāta mātāmaho, ayaṃ mātulo”ti vatvā vandāpesuṃ. So sabbe vandamāno vicaritvā ekampi attānaṃ vandantaṃ adisvā “kiṃ nu kho maṃ vandantā¹ natthī”ti pucchi. Sākiyā “tāta te kaniṭṭhakumārā janapadaṃ gatā”ti vatvā tassa mahantaṃ sakkāraṃ karimsu. So katipāhaṃ vasitvā mahantena parivārena nikkhami. Athekā dāsī santhāgāre tena nisinnaphalakaṃ “idaṃ Vāsabhakhattiyāya dāsiyā puttassa nisinnaphalakan”ti akkositvā paribhāsitvā khīrodakena dhovi. Eko puriso attano āvudhaṃ pamussitvā nivatto taṃ gaṇhanto Viṭaṭūbhakumārassa akkosanasaddaṃ sutvā taṃ kāraṇaṃ pucchitvā “Vāsabhakhattiyā dāsiyā kucchimhi Mahānāmasakkaṃ paṭicca jātā”ti² ñatvā balakāyassa kathesi. “Vāsabhakhattiyā kira dāsīdhītā”ti mahākolāhalaṃ ahosi. Taṃ sutvā Viṭaṭūbho “ete tāva mama nisinnaphalakaṃ khīrodakena dhovantu³, ahaṃ pana rajje paṭiṭṭhitakāle etesaṃ galalohitaṃ gahetvā mama nisinnaphalakaṃ dhovissāmi”ti cittaṃ paṭṭhapesi. Tasmim̐ Sāvattim̐ gate amaccā taṃ pavattim̐ rañño ārocayimsu. Rājā “mayhaṃ dāsīdhītaraṃ adamsū”ti sākiyānaṃ kujjhītvā Vāsabhakhattiyāya ca puttassa ca dinnaparihāraṃ acchinditvā dāsādāsīhi laddhabbamattameva dāpesi.

Tato katipāhaccayena Satthā rājanivesanaṃ gantvā paññattāsane nisīdi. Rājā āgantvā vanditvā “bhante tumhākaṃ kira ñātakehi dāsīdhītā mayhaṃ dinnā, tenassā ahaṃ saputtāya parihāraṃ acchinditvā dāsādāsīhi laddhabbamattameva dāpesin”ti āha. Satthā “ayuttaṃ mahārāja Sākiyehi kataṃ, dadantehi nāma samānajātikā dātābbā assa, taṃ pana mahārāja vadāmi, Vāsabhakhattiyā khattiyarājadhītā, khattiyarañño gehe abhisekaṃ labhi. Viṭaṭūbhopi khattiyarājānameva paṭicca jāto,

1. Vandakā (Ka)

2. Mahānāmasakkassa jātāti (Sī, Syā), Mahānāmasakkassa paṭicca jātāti (Ka)

3. Dhovanti (Sī)

mātugottaṃ nāma kiṃ karissati, pitu gottameva pamāṇanti. Porāṇakapaṇḍitā dalidditthiyā kaṭṭhahārikāya aggamaheṣiṭṭhānaṃ adamsu, tassā ca kucchimhi jātakumāro dvādasayojanikāya Bārāṇasiyā rajjaṃ patvā Kaṭṭhavāhanarājā nāma jāto”ti **Kaṭṭhahārijātakam**¹ kathesi. Rājā dhammakathaṃ sutvā “pitugottameva kira pamāṇan”ti tussitvā Vāsabhakhattiyāya ca puttassa ca pakatiparihārameva dāpesi.

Bandhulasenāpatissapi kho Kusinārāyaṃ Mallarājadhītā Mallikā nāma bhariyā dīgharattaṃ puttaṃ na vijāyi. Atha naṃ Bandhulo “attano kulagharameva gacchā”ti uyyojesi. Sā “Satthāraṃ disvāva gamissāmi”ti Jetavanaṃ pavisitvā Tathāgataṃ vanditvā ṭhitā “kahaṃ gacchasi”ti vuttā “sāmiko maṃ bhante kulagharaṃ peseti”ti āha. Kiṃ kāraṇāti. Vañcyā kirasmi aputtikāti. Yadi evaṃ, gamanakiccaṃ natthi, nivattassūti. Sā tuṭṭhamānasā Satthāraṃ vanditvā nivesanaṃ gantvā “kasmā nivattāsi”ti vuttā “Dasabalena nivattitāmhī”ti āha. Bandhulo “diṭṭhaṃ bhavissati dīghadassinā kāraṇan”ti sampatiṅchi. Sā na cirasseva gabbhaṃ paṭilabhitvā uppannadohaḷā “dohaḷo me uppanno”ti ārocesi. Kiṃ dohaḷoti. Vesālinagare gaṇarājakulānaṃ abhisekamaṅgalapokkharāṇiyaṃ otarivā nhatvā pāṇiyaṃ pātukāmāmhī sāmīti. Bandhulo “sādhū”ti vatvā sahasathāmadhanuṃ gahetvā taṃ rathaṃ āropetvā Sāvathhito nikkhamitvā rathaṃ pājento² Mahālicchavino dinnadvārena Vesāliṃ pāvisi. Mahālicchavino ca dvārasamīpe eva nivesanaṃ hoti. So rathassa ummāre paṭighātasaddaṃ sutvāva “Bandhulassa rathasaddo eso, ajja Licchavīnaṃ bhayaṃ uppajjissati”ti āha.

Pokkharāṇiyā anto ca bahi ca ārakkhā balavatī, upari lohajālaṃ patthaṭaṃ, sakuṇānampi okāso natthi. Bandhulasenāpati pana rathā otarivā ārakkhake manusse vettena³ paharanto palāpetvā lohajālaṃ chinditvā antopokkharāṇiyaṃ bhariyaṃ nhāpetvā sayampi nhatvā puna taṃ rathaṃ āropetvā nagarā nikkhamitvā āgatamaggeneva pāyāsi. Te ārakkhamanussā Licchavirājūnaṃ ārocesuṃ. Licchavirājāno kujjhitvā pañca rathasatāni āruyha Bandhulamallaṃ⁴ gaṇhissāmā”ti nikkhamiṃsu. Taṃ

1. Khu 5. 2 piṭṭhe.

3. Khaggena (Ka)

2. Vāhento (Sī)

4. Bandhulañca Mallikañca (Ka)

pavattim Mahāliṣṣa ārocesum. Mahāli “mā gamittha, so hi vo sabbe ghātessatī”ti āha. Tepi “mayam gamissāma evā”ti vadimsu. Tena hi tassa rathacakkassa yāva nābhito pathavim pavitṭhaṭṭhānam disvā nivatteyyātha, tato anivattantā purato asanisaddam viya suṇissatha, tamhā ṭhānā nivatteyyātha. Tato anivattantā tumhākam rathadhuresu chiddam passissatha, tamhā ṭhānā nivatteyyātha, purato mā gamitthāti. Te tassa vacanena anivattivā tam anubandhimsu eva. Mallikā disvā “rathā sāmī paññāyantī”ti āha. Tena hi ekasseva rathassa paññāyanakāle mam āroceyyāsīti. Sā yadā sabbe rathā eko viya hutvā paññāyimsu, tadā “ekameva sāmī rathasīsam paññāyatī”ti āha. Bandhulo “tena hi imā rasmiyo gaṇhāhī”ti tassā rasmiyo datvā rathe ṭhitova dhanum āropesi, rathacakkam yāva nābhito pathavim pāvisi.

Licchavino tam ṭhānam disvāpi na nivattimsu. Itaro thokam gantvā jiyam pothesi¹, asanisaddo viya ahosi. Te tatopi na nivattimsu, anubandhantā gacchanteva. Bandhulo rathe ṭhitakova ekasaram khipi, so pañcannam rathasātānam rathasīse chiddam katvā pañca rājasatāni parikarabandhanaṭṭhāne² vinivijjhivā pathavim pāvisi. Te attano paviddhabhavam ajānitvā “tiṭṭha re, tiṭṭha re”ti vadantā anubandhimsu eva. Bandhulo ratham ṭhapetvā³ “tumhe matakā, matakhi saddhim mayham uddham nāma natthī”ti āha. Matakā nāma amhādisā na hontīti. Tena hi sabbapacchimassa parikaram⁴ mocethāti. Te mocayimsu. So muttamatte eva maritvā patito. Atha te sabbepi “tumhe evarūpā, attano gharāni gantvā samvidhātābham samvidahitvā puttadāram anusāsivā sannāham mocethā”ti āha. Te tathā katvā sabbepi jīvitakkhayam pattā. Bandhulopi Mallikam Sāvattim ānesi. Sā soḷasakkhattum yamake yamake putte vijāyi. Sabbepi sūrā thāmasampannā ahesum, sabbasippānam nipphattim pāpuṇimsu. Ekekassa purisasahassam parivāro ahosi. Pitarā saddhim rājanivesanam gacchantehi teheva rājaṇaṇam paripūri.

1. Pothesi (Sī), poṭesi (Ka) 2. Parikkhārabandhanaṭṭhāne (Ka) 3. Pājetvā (Ka)

4. Sabbapurimassa parikaram (Sī), sabham purimapacchi maparikkhāram (Ka)

Athekadivasam vinicchaye kūṭaṭṭaparājītā¹ manussā Bandhulam āgacchantam disvā mahāviraṇam viravantā vinicchaya-amaccānam kūṭaṭṭakaraṇam tassa ārocesum. So vinicchayam gantvā tam aṭṭam vicāretvā² sāmikameva sāmikam akāsi. Mahājano mahāsaddena sādhuḱāram pavattesi. Rājā “kiṃ idan”ti pucchitvā tamattham sutvā tussitvā sabbepi te amacce hāretvā³ Bandhulasseva vinicchayam niyyādesi. So tato paṭṭhāya sammā vinicchayi. Tato te porāṇakavinicchayikā amaccā kiñci lañjam alabhantā appalābhā hutvā “Bandhulo rajjam pattheti”ti rājakule paribhindimsu. Rājā tesam katham saddahitvā⁴ cittam niggahetum nāsakkhi. “Imasmim idheva ghāṭiyamāne garahā me uppajjissati”ti puna cintetvā payuttapurisehi paccantam pahārāpetvā Bandhulam pakkosāpetvā “paccanto kira kupito, tava puttehi saddhim gantvā core gaṇhāhi”ti pahiṇitvā “ethevassa dvattimsāya puttehi saddhim sīsam chinditvā āharathā”ti tehi saddhim aññepi samatthe mahāyodhe pesesi. Tasmim paccantam gacchanteyeva “senāpati kira āgacchati”ti payuttacorā palāyimsu. So tam padesam āvāsāpetvā saṅṭhāpetvā nivatti.

Athassa nagarato avidūre ṭhāne te yodhā puttehi saddhim sīsam chindimsu. Tam divasam Mallikāya pañcahi bhikkhusatehi saddhim dve aggasāvakā nimantitā honti. Athassa pubbaṇhe eva “sāmikassā te saddhim puttehi sīsam chinnan”ti paṇṇam āharitvā adamsu. Sā tam pavattim ṇatvā kassaci kiñci avatvā paṇṇam ucchaṅge ṭhapetvā bhikkhusamghameva parivisi. Athassā paricārikāyo bhikkhūnam bhattam datvā sappicāṭim āharantiyo therānam purato sappicāṭim bhindimsu. Dhammasenāpati “bhedanadhammam bhinnam, na cintitabban”ti āha. Sā ucchaṅgato paṇṇam nīharitvā “dvattimsāya puttehi saddhim pitusīsam chinnanti me imam paṇṇam āharimsu, aham idam sutvāpi na cintemi, sappicāṭiyā bhinnāya kiṃ cintayissāmi bhante”ti āha. Dhammasenāpati “animittamanaññātam, maccānam idha jīvitam”ti-ādīni⁵ vatvā dhammam desetvā uṭṭhāyāsana vihāram agamāsi. Sāpi dvattimsa suṇisāyo pakkosāpetvā “tumhākam sāmikā niraparādhā attano purimakammaphalam

1. Kūṭaṭṭaparājītā (Ka)

2. Tīretvā (Sī, Syā)

3. Hāpetvā (Ka)

4. Gahetvā (Sī, Syā)

5. Khu 1. 371 piṭṭhe.

labhiṃsu, tumhe mā socayittha, mā paridevittha, rañño upari manopadosaṃ mā karitthā”ti ovadi.

Rañño carapurisā taṃ kathaṃ sutvā gantvā tesāṃ niddosabhāvaṃ rañño kathayimṃsu. Rājā saṃvegappatto tassā nivesanaṃ gantvā Mallikañca suṇisāyo cassā khamāpetvā Mallikāya varam adāsi. Sā “varo gahito me hotū”ti vatvā tasmim gate matakabhataṃ datvā nhatvā rājānaṃ upasaṅkamtivā vanditvā “deva tumhehi mayhaṃ varo dinno, mayhañca aññena attho natthi, dvattimsāya me suṇisānaṃ mamañca kulagharagamaṇaṃ anujānāthā”ti āha. Rājā sampaṭicchi. Sā dvattimsa suṇisāyo yathāsakāni kulāni pesesi, sayampi Kusinārānagare attano kulagharaṃ agamāsi.

Rājāpi Bandhulasenāpatino bhāgineyyassa Dīghakārāyanassa nāma senāpatiṭṭhānaṃ adāsi. So pana “mātulo me iminā mārito”ti rañño otāraṃ¹ gavesanto vicarati. Rājāpi niraparādhassa Bandhulassa māritakālato paṭṭhāya vipaṭṭisārī hutvā cittasādaṃ na labhati, rajjasukhaṃ nānubhoti. Tadā Satthā Sakyānaṃ Medāḷupaṃ² nāma nigamaṃ upanissāya viharati. Rājā tattha gantvā ārāmato avidūre khandhāvāraṃ nivāsetvā “mandena parivārena Satthāraṃ vandissāmī”ti vihāraṃ gantvā pañcarājakakudhabhaṇḍāni Dīghakārāyanassa datvā ekakova Gandhakuṭim pāvīsi. Sabbaṃ **Dhammacetiyasuttaniyāmena**³ dīpetabbaṃ. Tasmim Gandhakuṭim pavitṭhe Dīghakārāyano tāni pañca rājakakudhabhaṇḍāni gahetvā Viṭaṭūbhaṃ rājānaṃ katvā rañño ekaṃ assaṃ ekañca upaṭṭhānakārikaṃ mātugāmaṃ ṭhapetvā nivattetvā Sāvattim agamāsi.

Rājā Satthārā saddhim piyakathaṃ kathetvā Satthāraṃ vanditvā nikkhanto senaṃ adisvā taṃ mātugāmaṃ pucchitvā taṃ pavattim sutvā “ahaṃ bhāgineyyaṃ ādāya gantvā Viṭaṭūbhaṃ gahessāmī”ti Rājagahanagaraṃ gacchanto vikāle dvāresu pidahitesu nagaraṃ patvā ekissā sālāya nipajjitvā vātātapehi kilanto rattibhāge tattheva kālamakāsi. Vibhātāya rattiya “deva Kosalanarinda anātho jātosī”ti

1. Okāsaṃ (Ka)

2. Ulumpaṃ (Si)

3. Ma 2. 320 piṭṭhe.

vippalapantiyā tassā itthiyā saddaṃ sutvā rañño ārocesuṃ. So mātulassa mahantena sakkārena sarīrakiccaṃ kāresi.

Viṭaṭūbhopi rajjaṃ labhitvā taṃ veraṃ saritvā “sabbepi Sākiye māressāmi”ti mahatiyā senāya nikkhami. Taṃ divasaṃ Satthā paccūsakāle lokam volokento nātisaṅghassa vināsaṃ disvā “nātisaṅghaṃ kātum vaṭṭati”ti cintevā pubbaṅhasamaye piṇḍāya caritvā piṇḍapātaṭikkanto Gandhakuṭiyam sīhaseyyam kappetvā sāyanhasamaye ākāsenā gantvā Kapilavatthusāmante ekasmiṃ kabaracchāye rukkhamūle nisīdi. Tato Viṭaṭūbhassa rajjasīmāya mahanto sandacchāyo nigrodho atthi. Viṭaṭūbho Satthāraṃ disvā upasaṅkamtivā vanditvā “bhante kiṃ kāraṇā evarūpāya uṇhavelāya imasmiṃ kabaracchāye rukkhamūle nisīdatha, etasmiṃ sandacchāye nigrodhamūle nisīdatha bhante”ti vatvā “hotu mahārāja, nātakānaṃ chāyā nāma sītalā”ti vutte “nātakānurakkhanatthāya Satthā āgato bhavissati”ti cintevā Satthāraṃ vanditvā nivattitvā Sāvattimīyeva paccāgami. Satthāpi uppatitvā Jetavanameva gato.

Rājā Sākiyānaṃ dosaṃ saritvā dutiyampi nikkhamitvā tatheva¹ Satthāraṃ passitvā puna nivatti. Tatiyavārepi nikkhamitvā tatheva Satthāraṃ passitvā puna nivatti. Catutthavāre pana tasmim nikkhante Satthā Sākiyānaṃ pubbakammaṃ oloketvā tesam ekadivasaṃ nadiyam visapakkhipanapāpakammaṃ appaṭibāhiyabhāvaṃ nātva catutthavāre nāgamāsi. Viṭaṭūbho “Sākiye ghātessāmi”ti mahantena balakāyena nikkhami. Sammāsambuddhassa pana nātakā asattaghātakā nāma, attanā marantāpi paresam jīvitam na voropenti. Te cintayimsu “mayam susikkhitā katahatthā katūpāsānā mahissāsā, na kho pana sakkā amhehi param jīvitā voropetuṃ, attano kammaṃ dassetvā palāpessāmā”ti. Te katasannāhā nikkhamitvā yuddham ārabhimsu. Tehi khittā sarā Viṭaṭūbhassa purisānaṃ antarantarena gacchanti, phalakantarakaṇṇachiddantarādīhi nikkhamanti. Viṭaṭūbho disvā nanu bhaṇe “sākiyā asattaghātakāmhā”ti vadanti, atha ca pana me purise nāsenti.

1. Tattheva (Syā, Ka)

Atha naṃ eko puriso āha “kiṃ sāmi nivattitvā olokesi”ti. Sākiyā me purise nāsentīti. Tumhākaṃ koci puriso mato nāma natthi. Ingha te gaṇhāpethāti. Gaṇāpento ekassapi khayam na passi. So tato nivattitvā “ye ye pana bhaṇe ‘Sākiyamhā’ti bhaṇanti, sabbe māretha, mātāmahassa pana Mahānāmasakkassa santike ṭhitānaṃ jīvitam dethā”ti āha. Sākiyā gahetabbagahaṇam apassantā ekacce tiṇam ḍamsitvā, ekacce naḷam gahetvā aṭṭhamṣu. “Tumhe Sākiyā, no”ti pucchitā yasmā te marantāpi musāvādam na bhaṇanti, tasmā tiṇam ḍamsitvā ṭhitā “no sāko¹, tiṇaṃ”ti vadanti. Naḷam gahetvā ṭhitā “no sāko, naḷo”ti vadanti. Ye ca Mahānāmassa santike ṭhitā, te ca jīvitam labhimsu. Tesu tiṇam ḍamsitvā ṭhitā **Tiṇasākiyā** nāma, naḷam gahetvā ṭhitā **Naḷasākiyā** nāma jātāti, Viṭaṭūbhho avasese khīrapakepi² dārake avissajjetvā ghātāpento lohitanadiṃ pavattetvā tesam galalohitena phalakaṃ dhovāpesi. Evaṃ Sākiyavaṃso Viṭaṭūbhena upacchinno.

So Mahānāmasakkaṃ gāhāpetvā nivatto “pātarāsavelāya pātarāsam karissāmi”ti ekasmiṃ ṭhāne otaritvā bhojane upanīte “ekatova bhuñjissāma”ti ayyakaṃ pakkosāpesi. Khattiyā pana jīvitam cajantāpi dāsiputtehi saddhiṃ na bhuñjanti. Tasmā Mahānāmo ekaṃ saram oloketvā “kiliṭṭhagattomhi, nhāyissāmi tātā”ti³ āha. Sādhu ayyaka nhāyathāti. So “ayam maṃ ekato abhuñjantaṃ ghātessati, sayameva me mataṃ seyyo”ti kese muñcitvā agge gaṇṭhim katvā kesesu⁴ pādaṅguṭṭhake pavesetvā uduke nimujji. Tassa guṇatejena nāgabhavanaṃ uṇhākāram dassesī. Nāgarājā kiṃ nu kho”ti upadhārento taṃ ṇatvā tassa santikaṃ āgantvā taṃ attano phaṇe nisīdāpetvā nāgabhavanaṃ pavesesī. So dvādasa vassāni tattheva vasi. Viṭaṭūbhopi “mayham ayyako idāni āgamissati, idāni āgamissati”ti āgamayamānova nisīdi, tasmim aticirāyante saram⁵ vicināpetvā dīpālokena purisabbhantarānipi⁶ oloketvā adisvā “gato bhavissati”ti pakkāmi,

1. Sākiyā (Ka)

2. Khīrapāyakepi (Sī, Ka)

3. Tāvāti (Sī)

4. Kese (Sī)

5. Gharam (Sī)

6. Paresam vatthantarānipi (Sī, Ka)

so rattibhāge Aciravatim patvā khandhāvāraṃ nivāsesi. Ekacce antonadiyaṃ vālukāpuline nipajjimsu, ekacce bahithale, antonipannesupi pubbe akatapāpakammā atthi, bahinipannesupi pubbe katapāpakammā atthi, tesam nipannaṭṭhānesu kipillikā uṭṭhahimsu. Te “mayhaṃ nipannaṭṭhāne kipillikā, mayhaṃ nipannaṭṭhāne kipillikā”ti uṭṭhahitvā akatapāpakammā uttaritvā thale nipajjimsu, katapāpakammā otaritvā vālukāpuline nipajjimsu. Tasmim khaṇe mahāmegho uṭṭhahitvā ghanavassam¹ vassi. Nadiyā ogho āgantvā Viṭaṭūbham saddhim parisāya samuddameva pāpesi. Sabbe tattha macchakacchapabhakkhā ahesum.

Mahājano katham samuṭṭhāpesi “sākiyānaṃ maraṇaṃ ayuttaṃ, ‘evaṃ nāma koṭṭetvā koṭṭetvā sākiyā māretabbā’²ti² ananucchavikametan”ti. Satthā taṃ katham sutvā “bhikkhave imasmim attabhāve kiñcāpi sākiyānaṃ evaṃ maraṇaṃ ayuttaṃ, pubbe katapāpakammavasena pana yuttamevetehi laddhan”ti āha. Kim pana bhante ete pubbe akamsūti. Sabbe ekato hutvā nadiyaṃ visaṃ pakkhipimsūti. Punekadivasam dhammasabhāyaṃ bhikkhū katham samuṭṭhāpesum “Viṭaṭūbho ettake sākiye māretvā āgacchanto attano manorathe matthakaṃ appattheyeva ettakaṃ janaṃ ādāya mahāsamudde macchakacchapabhakkho jāto”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “imesam sattānaṃ manorathe matthakaṃ appattheyeva maccurājā suttaṃ gāmaṃ ajjhottharanto mahogho viya jīvitindriyaṃ chinditvā catūsu apāyasamuddesu nimujjāpeti”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

47. “Pupphāni heva pacinantam, byāsattamanasam³ naram.

Suttaṃ gāmaṃ mahoghova, maccu ādāya gacchatī”ti.

Tattha **byāsattamanasam naranti** sampatte vā asampatte vā laggamānasam. Idam vuttam hoti—yathā mālākāro pupphārāmaṃ pavisitvā “pupphāni pacinissāmī”ti tato pupphāni gahetvā⁴ aññamaññaṃ vā gacchaṃ patthento sakale pupphārāme manam peseti, “ito cito ca pupphāni pacinissāmī”ti tato pupphāni aggahetvā aññattha manam pesesi, tameva gacchaṃ

1. Ghanakarakavassam (Sī)

3. Byāsattamānasam (Syā, Ka)

2. Māritā (?)

4. Agahetvā (Syā, Ka)

pacinanto pamādamāpajjati, evameva ekacco pupphārāmasadisam
 pañcakāmaguṇamajjham otarivā manoramam rūpam labhitvā
 manoramānam saddagandharasaphoṭṭhabbānam aññataram pattheti. Añño
 tesu vā aññataram labhitvā aññataram pattheti, rūpameva vā labhitvā aññam
 apatthento¹ tameva assādeti, saddādīsu vā aññataram. Eseva nayo
 gomahimsadāsīdāsakhattavathugāmanigamajanapadādīsu, pabbajitānampi
 pariveṇavihārapattacīvarādīsūti evam pañcakāmaguṇasaṅkhātāni pupphāni
 eva pacinantam sampatte vā asampatte vā kāmaguṇe byāsattamanasam
 naram. **Suttam gāmanti** gāmassa gehabhitti-ādīnam pana supanavasena
 supanam nāma natthi, sattānam pana suttapamattatam upādāya sutto nāma
 hoti. Evam suttam gāmam dve tīṇi yojanāni āyatagambhīro mahoghova
 maccu ādāya gacchati. Yathā so mahogho itthipurisagomahimsakukkuṭādīsu
 kiñci anavasesetvā sabbam tam gāmam samuddam pāpetvā
 macchakacchapabhakkham karoti, evameva byāsattamanasam naram maccu
 ādāya jīvitindriyamassa chinditvā catūsu apāyasamuddesu nimujjāpetīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, mahājanassa sāthikā
 desanā jātāti.

Viṭaṭṭubhavatthu tatiyam.

4. Patipūjjikakumārivatthu

Pupphāni hevāti imam dhammadesanam Sathā Sāvattiyam viharanto
 Patipūjjikam nāma kumārikam ārabha kathesi. Vatthu Tāvatisadevaloke
 samuṭṭhitam.

Tattha kira Mālabhārī nāma devaputto accharāsahassaparivuto uyyānam
 pāvīsi. Pañcasatā devadhītarō rukkham āruya pupphāni pātenti, pañcasatā
 patitāni² pupphāni gahetvā devaputtam alaṅkaronti. Tāsu ekā devadhītā
 rukkhasākhāyameva cutā, sarīram dīpasikhā viya nibbāyi. Sā Sāvattiyam
 ekasmim kulagehe paṭisandhim gahetvā

1. Aññataram patthento (Syā)

2. Pañcasatāhi tāhi pātīni (Syā)

jātakāle jātissarā hutvā “Mālabhārīdevaputtassa bhariyāmhī”ti anussarantī vuddhimanvāya gandhamālādīhi pūjam katvā sāmikassa santike abhinibbattim¹ patthesi. Sā soḷasavassakāle parakulam gatāpi salākabhattachakkhikabhattachavassāvāsikādīni datvā “ayaṃ me sāmikassa santike nibbattanathāya paccayo hotū”ti vadati. Athassā bhikkhū “ayaṃ kumārīkā uṭṭhāya samuṭṭhāya patimeva patthetīti patipūjīkā”ti nāmaṃ karīmsu. Sāpi nibaddham āsanasālam paṭijaggati, pānīyam upaṭṭhpeti, āsanāni paññapeti. Aññepi manussā salākabhattachādīni dātukāmā “amma imānīpi bhikkhusaṃghassa paṭipādeyyāsī”ti² vatvā āharitvā denti. Sāpi etena niyāmena āgacchantī gacchantī ekapadavāre chapaññāsa kusaladhamme paṭilabhati. Tassā kucchiyam gabbho paṭiṭṭhahi, sā dasamāsaccayena puttam vijāyi, tassa padasā gamanakāle aññampi aññampīti cattāro putte paṭilabhi.

Sā ekadivasam dānam datvā pūjam katvā dhammam sutvā sikkhāpadāni rakkhitvā divasapariyosāne taṃ khaṇam nibbattena kenaci rogena kālam katvā attano sāmikasseva santike nibbatti. Itarāpi ettakam kālam devaputtam alaṅkaronti eva. Devaputto taṃ disvā “tvam pātova paṭṭhāya na dissasi, kuhiṃ gatāsī”ti āha. Cutāmhī sāmīti. Kiṃ vadesīti. Evametaṃ sāmīti. Kuhiṃ nibbattāsīti. Sāvatthiyam kulageheti. Kittakam kālam tattha ṭhitāsīti. Dasamāsaccayena mātu kucchito nikkhamitvā soḷasavassakāle parakulam gantvā cattāro putte vijāyitvā dānādīni puññāni katvā tumhe patthetvā āgantvā tumhākameva santike nibbattāmhī sāmīti. Manussānam kittakam āyūti. Vassasatamattanti. Ettakamevāti. Āma sāmīti. Ettakam āyūṃ gahetvā nibbattamanussā kiṃ nu kho suttapamattā kālam atikkāmenti, udāhu dānādīni puññāni karontīti. Kiṃ vadetha sāmī, asaṅkhyeyyam āyūṃ gahetvā nibbattā viya ajarāmarā viya ca niccam pamattā manussāti. Mālabhārīdevaputtassa mahāsamvego udapādi “vassasatamattamāyūṃ gahetvā nibbattamanussā kira pamattā nipajjitvā niddāyanti, kadā nu kho dukkhā muccissantī”ti.

1. Abhinibbattatūti (Ka)

2. Paṭipādeyyāsīti (Si)

3. Abhi 1. 17; Abhi-Ṭṭha 1. 177 piṭṭhesu dissanti.

manussānaṃ pana vassasataṃ¹ Tāvatiṃsānaṃ devānaṃ eko rattindivo, tāya rattiyā tiṃsarattiyo māso, tena māsenā dvādasamāsiko saṃvaccharo, tena saṃvaccharena dibbavassasahassaṃ āyuppamaṇaṃ, taṃ manussagaṇanāya tisso vassakoṭiyo, saṭṭhi ca vassasatasahassāni honti. Tasmā tassa devaputtassa ekadivasopi nātikkanto muhuttasadisova kālo ahosi. Evaṃ appāyukamanussānaṃ pamādo nāma ativiya ayuttoti.

Punadivase bhikkhū gāmaṃ pavitṭhā āsanasālaṃ apaṭijaggitaṃ, āsanāni apaññattāni, pānīyaṃ anuṭṭhapitaṃ disvā “kahaṃ patipūjika”ti āhaṃsu. Bhante kahaṃ tumhe taṃ dakkhissatha, hiyyo ayyesu bhuñjitvā gatesu sāyanhasamaye matāti. Taṃ sutvā puthujjanā bhikkhū tassā upakāraṃ sarantā assūni sandhāretuṃ nāsakkhiṃsu. Khīṇāsavānaṃ dhammasaṃvego udapādi. Te bhattakiccaṃ katvā vihāraṃ gantvā Sattāraṃ vanditvā pucchīṃsu “bhante Patipūjika nāma upāsikā uṭṭhāya samuṭṭhāya nānappakārāni puññāni katvā sāmikameva patthesi, sā idāni matā, kahaṃ nu kho nibbattā”ti. Attano sāmikasseva santike bhikkhaveti. Natthi bhante sāmikassa santiketī. Na sā bhikkhave etaṃ sāmikaṃ pattheti, Tāvatiṃsabhavane tassā Mālabhārīdevaputto nāma sāmiko, sā tassa pupphapilandhanaṭṭhānato cavitvā puna gantvā tasseva santike nibbattāti. Evaṃ kira bhanteti. Āma bhikkhaveti. Aho parittaṃ bhante sattānaṃ jīvitāṃ, pātova amhe parivisitvā sāyaṃ uppanabyādhinā matāti. Sattā “āma bhikkhave parittaṃ sattānaṃ jīvitāṃ nāma, teneva ime satte vatthukāmehi ceva kilesakāmehi ca atitte eva antako attano vase vattetvā kandante paridevante gahetvā gacchatī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

48. “Pupphāni heva pacinantāṃ, byāsattamanasaṃ naraṃ.

Atittānyeva kāmesu, antako kurute vasaṃ”ti.

Tattha **pupphāni heva pacinantanti** pupphārāme mālākāro nānāpupphāni viya attabhāvapaṭibaddhāni ceva upakaraṇapaṭibaddhāni ca kāmagaṇapupphāni

1. Amhākaṃ pana vassasataṃ (Sī, Syā), amhākaṃ pana manussānaṃ vassasataṃ (Ka)

ocinantameva. **Byāsattamanasam naranti** asampattesu patthanāvasena, sampattesu gedhavasena vividhenākārena āsattacittam. **Atittamyeva kamesūti** vatthukāmakilesakāmesu pariyesanenapi paṭilābhenapi paribhogenapi nidhānenapi atittam eva samānam. **Antako kurute vasanti** maraṇasaṅkhāto antako kandantam paridevantam gahetvā gacchanto attano vasam pāpetīti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Patipūjikkakumārivatthu catuttham.

5. Macchariyakosiyaseṭṭhivatthu

Yathāpi bhamaro pupphanti imam dhammadesanam Satthā Sāvatthiyam viharanto Macchariyakosiyaseṭṭhim ārabha kathesi. Tassa vatthu Rājagahe samuṭṭhitam.

Rājagahanagarassa kira avidūre Sakkāram¹ nāma nigamo ahosi. Tattheko Macchariyakosiyō nāma seṭṭhi asītikotiṭṭhivibhavo paṭivasati, so tiṇaggena telabindumpi paresam na deti, na attanā paribhuñjati. Itissa tam vibhavajātam neva puttadārādīnam, na samaṇabrāhmaṇānam attham anubhoti, rakkhasapariggahitā pokkharāṇi viya aparibhogam tiṭṭhati. Satthā ekadivasam paccūsasamaye mahākaruṇāsamāpattito vuṭṭhāya sakalalokadhātuyam bodhaneyyabandhave olokento pañcacattālīsajoyanamattake vasantassa seṭṭhino sapajāpatikassa sotāpattiphalassa upanissayam addasa. Tato purimadivase pana so rājānam upaṭṭhātum rājageham gantvā rājūpaṭṭhānam katvā āgacchanto ekam chātājhattam janapadamanussam kummāsapūram kapallakapūvam² khādantam disvā tattha pipāsam uppādetvā attano gharam gantvā cintesi “sacāham kapallakapūvam khāditukāmomhīti vakkhāmi, bahū manussā mayā saddhim khāditukāmā bhavissanti, evam me bahūni tilaṇḍulasappihāṇitādīni parikkhayam gamissanti.

1. Sakkharam (Sī), sakkaram (Syā)

2. Kummāsapūvam kapallapūvam (Syā, Ka)

na kassaci kathessāmi”ti taṇhaṃ adhivāsentō carati. So gacchante gacchante kāle uppaṇḍuppaṇḍukajāto dhamanisanthatagatto jāto. Tato taṇhaṃ adhivāsetuṃ asakkonto gabbhaṃ pavisitvā mañcake upagūhitvā nipajji. Evaṃ gatopi dhanahānibhayena na kassaci kiñci kathesi.

Atha naṃ bhariyā upasaṅkamtivā piṭṭhiṃ parimajjitvā “kiṃ te sāmi aphāsukaṃ jātan”ti pucchi. Na me kiñci aphāsukaṃ atthīti. Kiṃ nu kho te rājā kupitoti. Rājāpi me na kuppātīti. Atha kiṃ te puttadhītāhi vā dāsakammarādihi vā kiñci amanāpaṃ kataṃ atthīti. Evarūpampi natthīti. Kismiñci pana te taṇhā atthīti. Evaṃ vuttepi dhanahānibhayena kiñci avatvā nissaddova nipajji, atha naṃ bhariyā “kathehi sāmi, kismiñci te taṇhā atthī”ti āha. So vacanaṃ parigilanto¹ viya “atthi me taṇhā”ti āha. Kiṃ taṇhā sāmīti. Kapallakapūvaṃ khāditukāmomhīti. Atha kimatthaṃ me na kathesi, kiṃ tvaṃ daliddosi, idāni sakalanigamavāsīnaṃ pahonake kapallakapūve pacissāmīti. Kiṃ te etehi, attano kammaṃ katvā khādissantīti. Tena hi ekaracchavāsīnaṃ pahonake pacissāmīti. Jānāmahaṃ tava mahaddhanabhāvanti. Imasmiṃ gehasāmante sabbesaṃ pahonakaṃ katvā pacāmīti. Jānāmahaṃ tava mahajjhāsayabhāvanti. Tena hi te puttadāramattasseva pahonakaṃ katvā pacāmīti. Kiṃ te etehīti. Kiṃ pana tuyhañca mayhañca pahonakaṃ katvā pacāmīti. Tvaṃ kiṃ karissāsīti. Tena hi ekakasseva te pahonakaṃ katvā pacāmīti. Imasmiṃ thāne pacamāne bahū paccāsīsanti, sakalataṇḍule thapetvā bhinnataṇḍule ca uddhanakapallāni ca ādāya thokaṃ khīrasappimadhuphāṇitañca gahetvā sattabhūmikassa pāsādassa uparimatalaṃ āruyha paca, tatthāhaṃ ekakova nisīditvā khādissāmīti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā gahetabbaṃ gāhāpetvā pāsādaṃ abhiruyha dāsiyo vissajjetvā seṭṭhiṃ pakkosāpesi, so ādito paṭṭhāya dvārāni pidahanto sabbadvāresu sūciḡhaṭṭikaṃ datvā sattamatalaṃ abhiruhitvā tatthapi dvāraṃ pidahitvā nisīdi. Bhariyāpissa uddhane aggim jāletvā kapallaṃ āropetvā pūve pacitūṃ ārabhi.

1. Tassā vacanaṃ parihāsanto (Ka)

Atha Satthā pātova Mahāmogallānattheraṃ āmantesi “eso Moggallāna Rājagahassa avidūre Sakkāranigame Macchariyasetṭhi ‘kapallakapūve khādissāmi’ti aññesaṃ dassanabhayena sattabhūmike pāsāde kapallakapūve pacāpeti, tvaṃ tattha gantvā setṭhiṃ dametvā nibbisevanaṃ katvā ubhopi jāyampatike pūve ca khīrasappimadhuphāṇitāni ca gāhāpetvā attano balena Jetavanaṃ ānehi, ajjāhaṃ pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ vihāre eva nisīdissāmi, pūveheva bhattakiccaṃ karissāmi”ti.

Thero “sādhu bhante”ti Satthu vacanaṃ sampañcchitvā tāvadeva iddhibalena taṃ nigamaṃ gantvā tassa pāsādassa sīhapañjaradvāre sunivattho supāruto ākāse eva mañirūpakam viya aṭṭhāsi. Mahāsetṭhino therāṃ disvāva hadayamaṃsaṃ kampi. So ahaṃ evarūpānaṃyeva dassanabhayena imaṃ ṭhānamāgato, ayaṃ ca bhikkhu ā kāsenāgantvā vātapānavadvāre ṭhitoti. So gahetabbagahaṇaṃ apassanto aggimhi pakkhittaloṇasakkharā viya dosena¹ taṭṭaṭṭāyānto evamaṃha “samaṇa ākāse ṭhatvāpi kiṃ labhissasi, ākāse apade padaṃ dassetvā caṅkamantopi neva labhissasi”ti. Thero tasmiṃ eva ṭhāne aparāparaṃ caṅkami. Setṭhi “caṅkamanto kiṃ labhissasi, ākāse pallaṅkena nisīdantopi na labhissasiyevā”ti āha. Thero pallaṅkaṃ ābhujitvā nisīdi. Atha naṃ “ākāse nisinna kiṃ labhissasi, āgantvā vātapānassa ummāre ṭhitopi na labhissasi”ti āha. Thero ummāre ṭhito. “Ummāre ṭhitopi kiṃ labhissasi, dhūmāyantopi² na labhissasi evā”ti āha. Theropi dhūmāyi. Sakalapāsādo ekadhūmo ahosi. Setṭhino akkhīnaṃ sūciyā vijjhanakālo viya ahosi, gehajjhāyanabhayena pana “tvaṃ pajjalantopi na labhissasi”ti avatvā “ayaṃ samaṇo suṭṭhu laggo, aladdhā na gamissati, ekamassa pūvaṃ dāpessāmi”ti bhariyaṃ āha “bhadde ekaṃ khuddakapūvaṃ pacitvā samaṇassa pūvaṃ datvā uyyojehi naṃ”ti. Sā thokaṃ eva piṭṭhaṃ kapallapātiyaṃ pakkhipi, mahāpūvo hutvā sakalapātiṃ pūretvā uddhumāto hutvā aṭṭhāsi.

Setṭhiṃ taṃ disvā “bahuṃ tayā piṭṭhaṃ gahitaṃ bhavissati”ti sayameva dabbikaṇṇena thokaṃ piṭṭhaṃ gahetvā pakkhipi, pūvo purimapūvato mahantataro

1. Rosena (Sī)

2. Dhūpāyantopi (Sī)

jāto. Evaṃ yaṃ yaṃ pacati, so so mahantamahantova hoti. So nibbinno bhariyaṃ āha “bhadde imassa ekaṃ pūvaṃ dehi”ti. Tassā pacchito ekaṃ pūvaṃ gaṇhantiyā sabbe ekābaddhā allīyimsu. Sā seṭṭhiṃ āha “sāmi sabbe pūvā ekato laggā, visuṃ kātuṃ na sakkomī”ti. “Ahaṃ karissāmī”ti sopi kātuṃ nāsakkhi. Ubhopi janā koṭiyaṃ gahetvā kaḍḍhantāpi viyojetuṃ nāsakkhimsu eva. Athassa pūvehi saddhiṃ vāyamantasseva sarīrato sedā muccimsu, pipāsā upacchijji. Tato bhariyaṃ āha “bhadde na me pūvehi attho, pacchiyā saddhimyeva imassa dehi”ti. Sā pacchiṃ ādāya therāṃ upasaṅkamitvā adāsi. Thero ubhinnampi dhammaṃ desesi, tiṇṇaṃ ratanānaṃ guṇaṃ kathesi, “atthi dinnāṃ, atthi yiṭṭhaṃ”ti dinnadānādīnaṃ phalaṃ gaganatale puṇṇacandaṃ viya dassesi.

Taṃ sutvā pasannacitto hutvā seṭṭhi “bhante āgantvā imasmim̐ pallaṅke nisīditvā paribhuñjathā”ti āha. Thero “mahāseṭṭhi Sammāsambuddho ‘pūve khādissāmī’ti pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ vihāre nisinno, tumhākaṃ ruciyā sati ahaṃ vo nessāmi, seṭṭhibhariyaṃ pūve ca khīrādīni ca gaṇhāpetha, Satthu santikaṃ gamissāmā”ti āha. Kahaṃ pana bhante etarahi Satthāti. Ito pañcacattālīsayojanamatthake Jetavanavihāre mahāseṭṭhīti. Bhante kālaṃ anatikkamitvā ettakaṃ addhānaṃ kathaṃ gamissāmāti. Mahāseṭṭhi tumhākaṃ ruciyā sati ahaṃ vo attano iddhibalena nessāmi, tumhākaṃ pāsāde sopānasīsaṃ attano ṭhāne eva bhavissati, sopānapariyosānaṃ pana vo Jetavanadvārakoṭṭhake bhavissati, uparipāsādā heṭṭhāpāsādāṃ otaraṇakālamatteneva Jetavanaṃ nessāmīti. So “sādhu bhante”ti sampaṭicchi.

Thero sopānasīsaṃ tattheva katvā “sopānapādamūlaṃ Jetavanadvārakoṭṭhake hotū”ti adhiṭṭhāsi. Tattheva ahoṣi. Iti thero seṭṭhiṃ ca seṭṭhibhariyaṃ uparipāsādā heṭṭhāpāsādāṃ otaraṇakālato khippataraṃ Jetavanaṃ sampāpesi. Te ubhopi Satthāraṃ upasaṅkamitvā kālaṃ ārocesuṃ. Satthā bhattaggaṃ pavisitvā paññattavarabuddhāsane nisīdi saddhiṃ bhikkhusaṅghena. Mahāseṭṭhi Buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dakkhiṇodakaṃ adāsi. Bhariyāpissa Tathāgatassa patte pūvaṃ patiṭṭhāpesi. Satthā

attano yāpanamattam, gaṇhi, pañcasatā bhikkhūpi yāpanamattam gaṇhimṃsu. Seṭṭhi khīrasappimadhusakkharādīni dadamāno na khayam agamāsi. Satthā pañjahi bhikkhusatehi saddhim bhattakiccam niṭṭhāpesi. Mahāseṭṭhipi saddhim bhariyāya yāvadattham khādi. Pūvānam pariyoṣānameva na paññāyati. Sakalavihāre bhikkhūnañca vighāsādānañca dinnesupi pariyanto na paññāyateva. “Bhante pūvā parikkhayam na gacchantī”ti Bhagavato ārocesum. Tena hi Jetavanadvārakoṭṭhake chaḍḍethāti. Atha ne dvārakoṭṭhakassa avidūre pabbhāraṭṭhāne chaḍḍayimṃsu. Yāvajjatanāpi¹ tam ṭhānam **kapallakapūvapabbhāranteva** paññāyati. Mahāseṭṭhi saha bhariyāya Bhagavantam upasaṅkamitvā vanditvā ekamantam aṭṭhāsi. Bhagavā anumodanamakāsi. Anumodanāvasāne ubhopi sotāpattiphale patiṭṭhāya Satthāram vanditvā dvārakoṭṭhake sopānam āruyha attano pāsādeyeva patiṭṭhahimṃsu.

Tato paṭṭhāya seṭṭhi asītikotiḍhanam Buddhasāsaneveva vikkiri. Punadivase sāyanhasamaye dhammasabhāyam sannisinnā bhikkhū “passathāvuso Mahāmoggallānattherassa ānubhāvam, anupahacca nāma saddham, anupahacca bhoge Macchariyasetṭhim muhutteneva dametvā nibbisevanam katvā pūve gāhāpetvā Jetavanam ānetvā Satthu sammukham katvā sotāpattiphale patiṭṭhāpesi, aho mahānubhāvo thero”ti therassa guṇam kathentā nisīdimṃsu. Satthā dibbāya sotadhātuyā katham sutvā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave kuladamakena nāma bhikkhunā anupahacca saddham, anupahacca bhoge, kulam akilametvā aviheṭhetvā pupphato reṇum gaṇhantena bhamarena viya upasaṅkamitvā Buddhaguṇam jānāpetabbam, tādiso mama putto Moggallāno”ti theram pasamsitvā imam gāthamāha—

49. “Yathāpi bhamaro puppham, vaṇṇagandhamahēṭṭhayam.

Paleti rasamādāya, evam gāme Munī care”ti.

Tattha **bhamaroti** yā kāci madhukarajāti. **Pupphanti** pupphārāme caranto pupphañca vaṇṇañca gandhañca aheṭṭhayanto avināsento vicaratīti attho. **Paletīti** evam caritvā yāvadattham rasam pivitvā aparampi madhukaraṇatthāya

1. Ajjāpi (Sī, Syā)

ādāya paleti, so evaṃ vanagahanam ajjhogāhetvā ekasmim rukkhasusire tam rajamissakam rasam thapetvā anupubbena madhurarasam madhum karoti, na tassa pupphārāme vicaritamaccayā puppham vā vaṇṇagandham vāssa vigacchati, atha kho sabbam pākatikameva hoti. **Evaṃ gāme Munī careti** evam sekhāsekhahedo¹ anāgāriyamuni kulapaṭipāṭiyā gāme bhikkham gaṇhanto vicaratīti attho. Na hi tassa gāme caraṇapaccayā kulānam saddhāhāni vā bhogahāni vā honti. Saddhāpi bhogāpi pākatikāva honti. Evaṃ caritvā ca pana nikkhamitvā sekhamuni tāva bahigāme udakaphāsukaṭṭhāne saṃghāṭim paññāpetvā nisinno akkhabhañjanavaṇapaṭicchādanaputtamaṃsūpamādivasena paccavekkhanto piṇḍapātam paribhuñjitvā tathārūpaṃ vanasaṇḍam anupavisitvā ajjhattikakammaṭṭhānam sammasanto cattāro magge, cattāri ca sāmāññaphalāni hatthagatāneva karoti. Asekhamuni pana diṭṭhidhammasukhavihāramanuyuñjati. Ayamassa bhamarena saddhim madhukaraṇasarikkhatā veditabbā. Idha pana khīṇāsavova adhippeto.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Satthā imam dhammadesanam vatvā uttaripi therassa guṇam pakāsetum “na bhikkhave idāneva Moggallānena Macchariyaseṭṭhi damito, pubbepi nam dametvā kammaphalasambandham jānāpesi evā”ti vatvā imamattham pakāseto atītam āharitvā—

“Ubho khañjā ubho kuṇī, ubho visamacakkhukā.
Ubhinnaṃ piḷakā jātā, nāham passāmi Illisan”ti—

Imam **Illisajātakam**² kathesīti.

Macchariyakosiyaseṭṭhivatthu pañcamam.

6. Pāveyyakājīvakavatthu

Na paresam vilomānīti imam dhammadesanam Satthā Sāvattiyam viharanto Pāveyyam³ nāma ājīvakam ārabbha kathesi.

1. Sekhāsekhasaṅkhāto (Ka) 2. Khu 5. 18 piṭṭhe. 3. Pāṭhikam (Sī), pāṭikam (Syā)

Sāvattthiyaṃ kirekā gahapatānī puttaṭṭhāne ṭhapetvā Pāveyyaṃ nāma ājīvakaṃ paṭijaggi. Tassānantaragharesu manussā Satthu dhammadesanaṃ sutvā āgantvā “aho acchariyā Buddhānaṃ dhammadesanā”ti nānappakārehi Buddhagūṇe vaṇṇenti. Sā Buddhānaṃ guṇakathaṃ sutvā vihāraṃ gantvā dhammaṃ sotukāmā ājīvakassa etamatthaṃ kathetvā “gacchissāmi ahaṃ Buddhasantikaṃ ayyā”ti āha. So “mā gacchāhī”ti nivāretvā taṃ punappunaṃ yācamānampi nivāresi eva. Sā “ayaṃ mama vihāraṃ gantvā dhammaṃ sotaṃ na deti, Satthāraṃ nimantetvā idheva dhammaṃ suṇissāmi”ti sāyanhasamaye puttaṃ pakkosivā “gaccha tāta, svātanāya Satthāraṃ nimantehīti pesesi. So gacchanto paṭhamataraṃ ājīvakassa vasanaṭṭhānaṃ gantvā taṃ vanditvā nisīdi. Atha naṃ so “kahaṃgacchasi”ti āha. “Mātu vacanena Satthāraṃ nimantetuṃ gacchāmi”ti āha. Mā tassa santikaṃ gacchāhī”ti. Alaṃ ayya, mama mātu bhāyāmi, gacchissāmahanti. Etassa katasakkāraṃ ubhopi khādissāma, mā gacchāhīti. Alaṃ ayya, mātā me tajjessatīti. Tena hi gaccha, gantvā pana nimantetvā “amhākaṃ gehaṃ asukaṭṭhāne vā asukavīthiyaṃ vā asukamaggena vā gantabban”ti mā ācikkhi. Santike ṭhito viya aññena maggena gacchanto viya palāyitvā ehīti. So ājīvakassa vacanaṃ sutvā Satthu santikaṃ gantvā nimantetvā ājīvakena vuttaniyāmeneva sabbaṃ katvā tassa santikaṃ gantvā “kiṃ te katan”ti puṭṭho “sabbaṃ katan ayyā”ti āha. “Bhaddakaṃ te katan, tassa sakkāraṃ ubhopi khādissāma”ti vatvā punadvase ājīvako pātova taṃ gehaṃ agamāsi. Taṃ gahetvā pacchāgabbhe nisīdāpetuṃ.

Paṭivissakamanussā taṃ gehaṃ allagomayena upalimpitvā lājapañcamāni pupphāni vikiritvā Satthu nisīdanatthāya mahārahaṃ āsanaṃ paññāpesuṃ. Buddhehi saddhiṃ aparicitamanussā hi āsanapaññattiṃ na jānanti, Buddhānañca maggadesakena kiccaṃ nāma natthi, bodhimūle dasasahassilokadhātuṃ kampetvā sambodhiṃ pattadvaseyeva hi nesaṃ “ayaṃ maggo nirayaṃ gacchati, ayaṃ tiracchānayoṇiṃ, ayaṃ pettivisayaṃ, ayaṃ manussalokaṃ, ayaṃ devalokaṃ, ayaṃ amatamahānibbānaṃ”ti sabbe maggā āvibhūtā. Gāmanigamādīnaṃ pana magge vattabbameva natthi. Tasmā Satthā pātova pattacīvaramādāya mahā-upāsikāya gehadvāraṃ gato. Sā gehā nikkhamitvā

Satthāraṃ pañcapatiṭṭhitena vanditvā antonivesanaṃ pavesetvā āsane nisīdāpetvā dakkhiṇodakaṃ datvā paṇītena khādanīyena bhojanīyena parivisi. Upāsikā katabhattakiccassa Satthuno anumodanaṃ kāretukāmā pattāṃ gaṇhi. Satthā madhurassarena anumodanadhammakathaṃ ārabhi. Upāsikā “sādhu sādhu”ti sādhukāraṃ dadamānā dhammaṃ suṇi. Ājīva kopi pacchāgabbhe nisinnova tassā sādhukāraṃ datvā dhammaṃ suṇantiyā saddaṃ sutvā sandhāretuṃ nāsakkhi. “Na idānesā mayhan”ti nikkhamitvā “naṭṭhā”si kāḷakaṇṇi, etassa evaṃ sakkāraṃ karotī”ti nānappakārena upāsikañca Satthārañca akkosanto palāyi. Upāsikā tassa kathāya lajjitā aññathattaṃ gataṃ cittaṃ desanānusārena ñāṇaṃ pesetuṃ nāsakkhi. Atha naṃ Satthā kiṃ upāsike cittaṃ desanānugataṃ kātuṃ na sakkosīti. Bhante etassa me kathāya cittaṃ aññathattaṃ upagatanti. Satthā “evarūpassa visabhāgajanassa kathitaṃ kathaṃ nāma āvajjituṃ na vaṭṭati, evarūpaṃ asamānāharitvā attano katākatameva oloketuṃ vaṭṭatī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

50. “Na paresaṃ vilomāni, na paresaṃ katākataṃ.
Attanova avekkheyya, katāni akatāni cā”ti.

Tattha **na paresaṃvilomānīti** paresaṃ vilomāni pharusāni mammachedakavacanāni¹ na manasikātabbāni. **Na paresaṃ katākatanti** “asuko upāsako assaddho appasanno, nāpissa gehe kaṭacchubhikkhādīni diyyanti, na salākabhattādīni, na cīvarādipaccayadānaṃ etassa atthi, tathā asukā upāsikā assaddhā appasannā, nāpissā gehe kaṭacchubhikkhādīni diyyanti, na salākabhattādīni, na cīvarādipaccayadānaṃ etissā atthi, tathā asuko bhikkhu assaddho appasanno, nāpi upajjhāyavattaṃ karoti, na ācariyavattaṃ, na āgantukavattaṃ, na gamikavattaṃ, na cetiyaṅgaṇavattaṃ, na uposathāgāravattaṃ, na bhojanasālāvattaṃ, na jantāgharavattādīni, nāpissa kiñci dhutaṅgaṃ atthi, na bhāvanārāmatāya ussāhamattampi”ti evaṃ paresaṃ katākataṃ nāma na oloketabbaṃ. **Attanova avekkheyyāti** “kathaṃ bhūtassa me rattindivā vītivattantīti pabbajitena abhiṇhaṃ paccavekkhitabban”ti² imaṃ ovādaṃ anussaranto saddhāpabbajito kulaputto “kiṃ nu kho ahaṃ

1. Maccheravacanāni (Ka)

2. Am 3. 325 piṭṭhe.

‘Aniccaṃ dukkhaṃ anattā’ti tilakkhaṇaṃ āropetvā yoge kammaṃ¹ kātuṃ sakkhiṃ, nāsakkhin”ti evaṃ attano katākatāni olokeyyāti.

Desanāvasāne sā upāsikā sotāpatti-phale patiṭṭhitā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Pāveyyakājīvakavatthu chaṭṭhaṃ.

7. Chattapāṇi-upāsakavatthu

Yathāpi ruciraṃ pupphanti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvattthiyaṃ viharanto Chattapāṇi-upāsakaṃ ārabha kathesi.

Sāvattthiyaṃ hi Chattapāṇi nāma upāsako tipīṭakadharo anagāmī, so pātova uposathiko hutvā Satthu upaṭṭhānaṃ agamāsi. Anāgāmi-ariyasāvakaṇaṃ hi samādānavasena uposathakammaṃ nāma natthi, maggeneva tesāṃ brahmacariyaṅca ekabhattikaṅca āgataṃ. Tenevāha “ghaṭikāro kho mahārāja kumbhakāro ekabhattiko brahmacārī sīlavā kalyāṇadhammo”ti². Evaṃ anāgāmīno pakatīyāva ekabhattikā ca brahmacārīno ca hoti. Sopi tatheva uposathiko hutvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā dhammakathaṃ suṇanto nisīdi. Tasmīṃ samaye rājā pasenadi Kosalo Satthu upaṭṭhānaṃ agamāsi. Chattapāṇi upāsako taṃ āgacchantaṃ disvā “uṭṭhātabbaṃ nu kho, no”ti cintetvā “ahaṃ aggarājassa santike nisīno, tassa me padesarājānaṃ disvā uṭṭhātuṃ na yuttaṃ, rājā kho pana me anuṭṭhahantassa kujjhissati etasmīṃ kujjhantepi neva uṭṭhahissāmi. Rājānaṃ disvā uṭṭhahantena hi rājā garukato hoti, no Satthā, tasmā neva uṭṭhahissāmi”ti na uṭṭhahi. Paṇḍitapurisā nāma garutarānaṃ santike nisīditvā anuṭṭhahantaṃ disvā na kujjhanti. Rājā pana taṃ anuṭṭhahantaṃ disvā kupitamānaso Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Satthā kupitabhāvaṃ ñatvā “mahārāja ayaṃ Chattapāṇi upāsako paṇḍito diṭṭhadhammo tipīṭakadharo atthānatthakusalo”ti upāsakassa guṇaṃ kathesi. Rañño tassa guṇakathaṃ suṇantasseva cittaṃ mudukaṃ jātāṃ.

1. Yogakkhemaṃ (Syā, Ka)

2. Ma 2. 241 piṭṭhe.

Athekadivasam rājā uparipāsāde ṭhito Chattapāṇim upāsakam katabhattakiccam chattamādāya upāhanamārūya rājanāṅgaṇena gacchantam disvā pakkosāpesi. So chattupāhanam apanetvā rājānamupasankamitvā vanditvā ekamantam aṭṭhāsi. Atha nam rājā āha “bho upāsaka kinte chattupāhanam apanītan”ti. “Rājā pakkosati”ti sutvā apanetvā āgatomhīti. Ajja amhākam rājabhāvo tumhehi nāto bhavissatīti. Sadāpi mayam deva tumhākam rājabhāvam jānāmāti. Yadi evam kasmā purimadivase Satthu santike nisinno mam disvā na uṭṭhahīti. Mahārāja aham aggarājassa santike nisinno, padesarājānam disvā uṭṭhahanto Satthari agāraṅgam pavedeyyam, tasmā na uṭṭhahinti. Hotu bho, tiṭṭhatetaṃ. Tumhe kira diṭṭhadhammikasamparāyikānam atthānatthānam kusalā tipītakadharā amhākam antepure dhammam vācethāti. Na sakkomi devāti. Kim kāraṇāti. Rājageham nāma mahāsāvajjam, duyuttasuyuttakāni garukānettha devāti. Mā evam vadetha, “purimadivase mam disvā na uṭṭhitomhī”ti mā kukkucam karothāti. Deva gihīnam vicaraṇaṭṭhānam nāma mahāsāvajjam, ekam pabbajitam pakkosāpetvā dhammam vācāpethāti. Rājā “sādhu bho, gacchatha tumhe”ti tam uyyojetvā Satthu santikam gantvā Satthāraṃ yāci “bhante Mallikā ca devī Vāsabhakkhattiyā ca dhammam pariyāpuṇissāmāti vadanti, pañcahi bhikkhusatehi saddhim nibaddham mama geham gantvā tāsam dhammam uddisathā”ti. Buddhānam nibaddham ekaṭṭhānagamanam nāma natthi mahārājāti. Tena hi bhante aññam ekam bhikkhum dethāti. Satthā Ānandattherassa bhāramakāsi. Thero nibaddham gantvā tāsam uddesam uddisati. Tāsu Mallikā sakkaccam gahetvā sajjhāyitvā uddesam paṭicchāpesi. Vāsabhakkhattiyā pana neva sakkaccam gaṇhāti, na sajjhāyati, na uddesam paṭicchāpetum sakkoti.

Athekadivasam Satthā theram pucchi “kimānanda upāsikā dhammam pariyāpuṇantī”ti. Āma bhanteti. Kā sakkaccam gaṇhātīti. Mallikā bhante sakkaccam gaṇhāti, sakkaccam sajjhāyati, sakkaccam uddesam paṭicchāpetum sakkoti. Tumhākam pana nātīdhitā neva sakkaccam gaṇhāti, na sajjhāyati, na uddesam paṭicchāpetum sakkotīti. Satthā therassa vacanam sutvā “Ānanda mayā kathitadhammo nāma sakkaccamasuṇantassa aggaṇhantassa asajjhāyantassa adesentassa vaṇṇasampannam agandhakapuppham viya aphalo hoti, sakkaccam

pana savanādīni karontassa mahapphalo hoti mahānisaṃso”ti vatvā imā dve gāthā abhāsi—

51. “Yathāpi ruciraṃ pupphaṃ, vaṇṇavantam agandhakam.
Evaṃ subhāsītā vācā, aphaḷā hoti akubbato.

52. Yathāpi ruciraṃ pupphaṃ, vaṇṇavantam sagandhakam.
Evaṃ subhāsīsā vācā, saphalā hoti kubbato”ti¹.

Tattha **ruciranti** sobhanam. **Vaṇṇavantanti** vaṇṇasaṅghānasampannam, **agandhakanti** gandhavirahitam pālibhaddakagirikaññikajayasumanādibhedam. **Evaṃ subhāsītā vācā**ti subhāsītā vācā nāma tepiṭakam Buddhavacanam, tam vaṇṇasaṅghānasampannam agandhakapupphasadisam. Yathā pana agandhakapupphaṃ yo nam dhāreti, tassa sarīre gandham na pharati, evam etampi yo nam sakkaccam savanādīhi na samācarati, tassa sakkaccam asamācarantassa yam tattha kattabham, tam akubbato sutagandhañca² vācāgandhañca³ paṭipattigandhañca na āvahati aphaḷā hoti. Tena vuttam “evaṃ subhāsītā vācā, aphaḷā hoti akubbato”ti. **Sagandhakanti** campakaniluppalādibhedam. **Evanti** yathā tam pupphaṃ dhārentassa sarīre gandho pharati, evam Tepiṭakabuddhavacanasāṅkhātā subhāsītā vācāpi. **Kubbatoti**¹ yo sakkaccam savanādīhi tattha kattabham karoti, sā assa puggalassa saphalā hoti, sutagandhavācāgandhapaṭipattigandhanam āvahanato mahapphalā hoti, mahānisaṃsāti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Chattapāṇi-upāsakavatthu sattamam.

8. Visākhāvatthu

Yathāpi puppharāsīmhāti imam dhammadesanam Sathā Sāvattiyam upanissāya Pubbārāme viharanto Visākham upāsikam ārabha kathesi.

1. Pakubbatoti (Sī), sukubbatoti (Syā), sakubbatoti (Ka)

2. Sutagandham (Sī)

3. Cāgagandhañca (Sī), dhāraṇagandhañca (Syā)

Sā kira Aṅgaraṭṭhe Bhaddiyanagare Meṇḍakaseṭṭhiputtassa Dhanañcayaseṭṭhino aggamaheṣiyā Sumanadeviyā kucchismim nibbatti, tassā sattavassikakāle Satthā selabrāhmaṇādīnaṃ bodhaneyyabandhavānaṃ upanissayasampadaṃ disvā mahābhikkhusaṃghaparivāro cārikaṃ caramāno taṃ nagaraṃ pāpuṇi.

Tasmim ca samaye Meṇḍako gahapati tasmim nagare pañcannaṃ mahāpuññaṃ jeṭṭhako hutvā seṭṭhiṭṭhānaṃ karoti¹. **Pañca mahāpuñña** nāma Meṇḍako seṭṭhi, Candapadumā nāma tasseva jeṭṭhakabhariyā, tasseva jeṭṭhakuputto Dhanañcayo nāma, tassa bhariyā Sumanadevī nāma, Meṇḍakaseṭṭhino dāso Puṇṇo nāmāti. Na kevalaṅca Meṇḍakaseṭṭhiyeva, Bimbisārarañño pana vijite **pañca amitabhogā** nāma ahesum Jotiko Jaṭilo Meṇḍako Puṇṇako Kākavaliyoti. Tesu ayaṃ Meṇḍakaseṭṭhi Dasabalassa attano nagaraṃ sampattabhāvaṃ ṇatvā puttassa Dhanañcayaseṭṭhino dhītaraṃ Visākhaṃ dārikaṃ pakkosāpetvā āha “amma tuyhampi maṅgalaṃ, amhākampi maṅgalaṃ, tava parivārehi pañcahi dārikāsatehi saddhim pañca rathasatāni āruya pañcahi dāsīsatehi parivutā Dasabalassa paccuggamaṃ karohī”ti. Sā “sādhū”ti paṭissuṇitvā tathā akāsi. Kāraṇākāraṇesu pana kusalattā yāvatikā yānassa bhūmi, yānena gantvā yānā paccorohitvā pattikāva Satthāraṃ upasaṅkamtivā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Athassā cariyāvasena² Satthā dhammaṃ desesi. Sā desanāvasāne pañcahi dārikāsatehi saddhim sotāpattiphale patiṭṭhahi. Meṇḍakaseṭṭhipi kho Satthāramupasaṅkamtivā dhammakathaṃ sutvā sotāpattiphale patiṭṭhāya svātanāya nimantetvā punadivase attano nivesane paṇītena khādanīyena bhojanīyena Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ parivisitvā eteneva upāyena aḍḍhamāsaṃ³ mahādānamadāsi. Satthā Bhaddiyanagare yathābhirantaṃ viharitvā pakkāmi.

Tena kho pana samayena Bimbisāro ca pasenadi Kosalo ca aññaṃaṇṇaṃ bhaginipatikā honti. Athekadivasam Kosalarājā cintesi “Bimbisārassa vijite pañca amitabhogā mahāpuñña vasanti, mayhaṃ vijite ekopi tādiso natthi, yaṃnūnāhaṃ Bimbisārassa santikaṃ gantvā ekaṃ mahāpuññaṃ yāceyyan”ti. So tattha gantvā rañña katapaṭisanthāro “kinkāraṇā

1. Kāreti (Syā, Ka)

2. Pubbacariyavasena (Ka)

3. Aṭṭhamāsam (St)

āgatosi”ti puṭṭho “tumahākaṃ vijite pañca amitabhogā mahāpuññā vasanti, tato ekaṃ gahetvā gamissāmīti āgatomhi, tesu me ekaṃ dethā”ti āha. “Mahākulāni amhehi cāletuṃ na sakkā”ti āha. “Ahaṃ aladdhā na gamissāmī”ti āha. Rājā amaccehi saddhim mantetvā “jotikādīnaṃ mahākulānaṃ cālanāṃ nāma mahāpathaviyā cālanasadisāṃ, Meṇḍakamahāseṭṭhissa putto Dhanañcayaseṭṭhi nāma atthi, tena saddhim mantetvā paṭivacanaṃ te dassāmī”ti vatvā taṃ pakkosāpetvā tāta Kosalarājā “ekaṃ dhanaseṭṭhim gahetvā gamissāmī”ti vadati, tvaṃ tena saddhim gacchāhīti. Tumhesu paṇḍantesu gamissāmi devāti. Tena hi parivacchaṃ¹ katvā gaccha tātāti. So attano kattabbayuttakamakāsi. Rājāpissa mahantaṃ sakkāraṃ katvā “imaṃ ādāya gacchathā”ti Pasenadirājānaṃ uyyojesi. So taṃ ādāya sabbattha ekarattivāsena gacchanto ekaṃ phāsukaṭṭhānaṃ patvā nivāsaṃ gaṇhi. Atha naṃ Dhanañcayaseṭṭhi pucchi “idaṃ kassa vijitan”ti. Mayhaṃ seṭṭhīti. Kīva dūro ito Sāvattīti. Sattayojanamattaketi². Antonagaraṃ sambādhaṃ, amhākaṃ pariḷāpānaṃ mahantaṃ, sace rocetha, idheva vaseyyāma devāti. Rājā “sādhū”ti sampaṭicchitvā tasmim̐ ṭhāne nagaraṃ māpetvā tassa datvā agamāsi. Tasmim̐ padese sayam³ vasanaṭṭhānassa gahitattā nagarassa Sāketantveva nāmaṃ ahoṣi.

Sāvattiyampi kho Migāraseṭṭhino putto Puṇṇavaḍḍhanakumāro nāma vayappatto ahoṣi. Atha naṃ mātāpitaro vadimsu “tāta tava ruccanaṭṭhāne ekaṃ dārikaṃ upadhārehi”ti. Mayhaṃ evarūpāya bhariyāya⁴ kiccaṃ natthīti. Putta mā evaṃ kari, kulaṃ nāma aputtakaṃ na tiṭṭhatīti. So punappunaṃ vuccamāno “tena hi pañcakalyāṇasamannāgataṃ dārikaṃ labhamāno tumhākaṃ vacanaṃ karissāmī”ti āha. Kāni panetāni **pañca kalyāṇāni** nāma tātāti. Kesakalyāṇaṃ maṃsakalyāṇaṃ aṭṭhikalyāṇaṃ chavikalyāṇaṃ vayakalyāṇanti. Mahāpuññāya hi itthiyā kesā morakalāpasadisā hutvā muñcitvā vissaṭṭhā nivāsanantaṃ paharivā nivattitvā uddhaggā tiṭṭhanti, idaṃ **kesakalyāṇaṃ** nāma, dantāvaraṇaṃ bimbaphalasadisaṃ vaṇṇasampannaṃ samaṃ suphusitaṃ

1. Parisajjāṃ (Ka)

2. Chayojanamattaketi (Ka) Am-Ṭṭha 1. 312 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

3. Sāyam (Sī, Syā)

4. Jaṭāya (Sī), jāyāya (Ka)

hoti, idaṃ **maṃsakalyāṇaṃ** nāma, dantā sukkā samā aviraḷā ussāpetvā ṭhapitavajirapanti viya samacchinnasaṅkhapanti viya ca sobhanti, idaṃ **aṭṭhikalyāṇaṃ** nāma, kāḷiyā cuṇṇakādīhi¹ avilitto eva chavivaṇṇo siniddho nīluppalaḍāmasadiso hoti, odātāya ca kaṇikārapupphadāmasadiso hoti, idaṃ **chavikalyāṇaṃ** nāma, dasakkhattuṃ vijātāpi kho pana sakim vijātā viya avigatayobbanāyeva hoti, idaṃ **vayakalyāṇaṃ** nāma hoti. Athassa mātāpitaro aṭṭhuttarasatabrahmaṇe nimantetvā bhojtvā “pañcakalyāṇasamannāgatā itthiyo nāma hontī”ti pucchiṃsu. Āma hontīti. “Tena hi evarūpaṃ dārikaṃ pariyesituṃ aṭṭha janā gacchantū”ti bahum dhanam datvā “āgatakāle vo kattabbaṃ jānissāma, gacchatha, evarūpaṃ dārikaṃ pariyesatha, diṭṭhakāle ca imaṃ pilandhanaṃ dadeyyāthā”ti satahassagghanikaṃ suvaṇṇamālaṃ datvā uyyojesuṃ.

Te mahantamahantāni nagarāni gantvā pariyesamānā pañcakalyāṇasamannāgataṃ dārikaṃ adisvā nivattitvā āgacchantā vivaṭanakkhattadivase Sāketam anuppattā “ajja amhākaṃ kammaṃ nipphajjissati”ti cintayimṃsu. Tasmim pana nagare anusamvaccharam vivaṭanakkhattam nāma hoti. Tadā bahi anikkhamanakulānipi parivārena saddhim gehā nikkhamitvā appaṭicchannena sarīrena padasāva nadītīram gacchanti. Tasmim divase khattiyamahāsālādīnam puttāpi “attano samānājātikaṃ manāpaṃ kuladārikaṃ disvā mālāguḷena parikkhipissāmā”ti tam tam maggaṃ nissāya tiṭṭhanti. Tepi kho brāhmaṇā nadītīre ekaṃ sālāṃ pavisitvā aṭṭhaṃsu. Tasmim khaṇe Visākhā pannarasasoḷasavassuddesikā hutvā sabbābharaṇapaṭimaṇḍitā pañcahi kumārikāsatehi parivutā “nadiṃ gantvā nhāyissāmī”ti tam padesaṃ pattā, atha kho megho uṭṭhahitvā pāvassi. Pañcasatā kumārikāyo vegena gantvā sālāṃ pavisimṃsu. Brāhmaṇā oloketā tāsū ekampi pañcakalyāṇasamannāgataṃ na passimṃsu. Atha Visākhā pakatigamaneneva sālāṃ pāvīsi. Vatthābharaṇāni temimṃsu. Brāhmaṇā tassā cattāri kalyāṇāni disvā dante passitukāmā “alasaajātikā amhākaṃ dhītā, etissā sāmiko kaṇcikamattampi na labhissati maññe”ti aññamaññam kathayimṃsu. Atha

1. Vaṇṇakādīhi (Sī, Ka)

ne Visākhā āha “kaṃ vadetha tumhe”ti. Taṃ kathema ammāti. Madhurā hi tassā saddo kaṃsatālasaro viya niccharati. Atha ne puna madhurasaddena “kiṃ kāraṇā bhaṇathā”ti pucchi. Tava parivāritthiyo vatthālaṅkāre atemetvā vegena sālaṃ pavīṭṭhā, tuyhaṃ ettakaṃ ṭhānaṃ vegena āgamanamattampi natthi, vatthābharaṇāni temetvā āgatāsi, tasmā kathema ammāti.

Tātā evaṃ mā vadetha, ahaṃ etāhi balavatarā, kāraṇaṃ pana sallakkhetvā javena nāgatāmhīti. Kiṃ ammāti. Tātā cattāro janā javamānā na sobhanti, aparaṃpi kāraṇaṃ atthīti. Katame cattāro janā javamānā na sobhanti ammāti. Tātā **abhisittarājā** tāva sabbābharaṇapaṭimaṇḍito kacchaṃ bandhitvā rājaṅgaṇe javamāno na sobhati, “kiṃ ayaṃ rājā gahapatiko viya dhāvati”ti aññadatthu garahaṃ labhati, saṅikaṃ gacchantova sobhati. Rañño **maṅgalahatthī**pi alaṅkato javamāno na sobhati, vāraṇalīlāya gacchantova sobhati. **Pabbajito** javamāno na sobhati, “kiṃ ayaṃ samaṇo gihī viya dhāvati”ti kevalaṃ garahameva labhati, samitagamanena¹ pana sobhati. **Itthī** javamānā na sobhati, “kiṃ esā itthī puriso viya dhāvati”ti garahitabbāva hoti, ime cattāro janā javamānā na sobhanti tātāti. Katamaṃ pana aparaṃ kāraṇaṃ ammāti. Tātā mātāpitaro nāma dhītaraṃ aṅgapaccaṅgāni saṅṭhāpetvā posenti. Mayaṃ hi vikkiṇeyyabhaṇḍaṃ nāma, amhe parakulapesanathāya posenti. Sace javamānaṃ nivatthadussakaṇṇe vā² akkamitvā bhūmiyaṃ vā pakkhalitvā patitakāle hattho vā pādo vā bhijjeyya, kulasseva bhāro bhavyeyya, pasādhanabhaṇḍaṃ pana me temetvā sussissati. Imaṃ kāraṇaṃ sallakkhetvā na dhāvitāmhī tātāti.

Brāhmaṇā tassā kathanakāle dantasampattiṃ disvā “evarūpā no dantasampatti na diṭṭhapubbā”ti tassā sādhuḥkāraṃ datvā “amma tuyhamevesā anucchavikā”ti vatvā taṃ suvaṇṇamālaṃ pilandhayimsu³. Atha ne pucchi “kataranagarato āgatā’ttha tātā”ti. Sāvattthito ammāti. Seṭṭhikulaṃ katarāṃ nāmāti. Migāraseṭṭhi nāma ammāti. Ayyaputto

1. Mitagamanena (Sī)

2. Dasākaṇṇe vā (Sī)

3. Pilandhāpesum (Ka)

ko nāmāti. Puṇṇavaḍḍhanakumāro nāma ammāti. Sā “samānajātikam no kulan”ti adhivāsetvā pitu sāsanaṃ paḥiṇi “amhākam ratham pesetū”ti. Kiñcāpi hi sā āgamanakāle padasā āgatā, suvaṇṇamālāya pana pilandhanakālato paṭṭhāya tathā gantum na labhati, issaradārikā rathādīhi gacchanti, itarā pakatiyānakam vā abhiruhanti, chattam vā tālapaṇṇam vā upari karonti, tasmimpī asati nivatthasāṭakassa dasantaṃ ukkhipitvā amse khipantā gacchanti eva. Tassā pana pitā pañca rathasatāni pesesi. Sā saparivārā ratham āruya gatā. Brāhmaṇāpi ekatova āgamaṃsu. Atha ne seṭṭhi pucchi “kuto āgatāthā”ti. Sāvattthito mahāseṭṭhīti. Seṭṭhi katara nāmāti. Migāraseṭṭhi nāmāti. Putto ko nāmāti. Puṇṇavaḍḍhanakumāro nāma mahāseṭṭhīti. Dhanam kittakanti. Cattālīsakoṭṭiyo mahāseṭṭhīti. “Dhanam tāva amhākam dhanam upādāya kākaṇikamattaṃ, dārikāya pana ārakkhamattāya¹ laddhakālato paṭṭhāya kiṃ aññena kāraṇena”ti adhivāsesi. So tesam sakkāram katvā ekāhadvīham vasāpetvā uyyojesi.

Te Sāvattthim gantvā Migāraseṭṭhissa “laddhā no dārikā”ti ārocayimṃsu. Kassa dhītāti, Dhanañcayaseṭṭhinoti. So “mahākulassa me dārikā laddhā, khippameva nam ānetum vaṭṭati”ti tatha gamanattam rañño ārocesi. Rājā “mahākulam etaṃ mayā Bimbisārassa santikā ānetvā Sākete nivesitaṃ, tassa sammānam katum vaṭṭatīti ahampi āgamissāmī”ti āha. So “sādhu devā”ti vatvā Dhanañcayaseṭṭhino sāsanaṃ pesesi “mayi āgacchante rājāpi āgamissati, mahantaṃ rājabalam ettakassa janassa kattabbayuttakam katum sakkhissasi, na sakkhissasi”ti. Itaropi “sacepi dasa rājāno āgacchanti, āgacchantū”ti paṭisāsanaṃ pesesi. Migāraseṭṭhi tāva mahante nagare gehagopakamattaṃ ṭhapetvā sesajanaṃ ādāya gantvā aḍḍhayojanamatte ṭhāne ṭhatvā “āgatāmhā”ti sāsanaṃ paḥiṇi. Dhanañcayaseṭṭhi bahupaṇṇākāram pesetvā dhitarā saddhim mantesi “amma sasuro kira te Kosalaraññā saddhim āgato, tassa kataram geham paṭijaggitabbaṃ, rañño

1. Ārakkhanattāya (Ka)

kataram, uparājādīnam katarānī”ti. Paṇḍitā seṭṭhidhītā vajiraggaṭṭhikhiṇaṇāṇā kappasatasahassaṃ patthitapatthanā abhinīhārasampannā “sasurassa me asukagehaṃ paṭijaggatha, rañño asukagehaṃ, uparājādīnam asukānī”ti samvidahitvā dāsakammakare pakkosāpetvā “ettakā rañño kattabbakiccaṃ karotha, ettakā uparājādīnam, hatthi-assādayopi tumheyeva paṭijaggatha, assabandhādayopi āgantvā maṅgalachaṇaṃ anubhavissanti”ti samvidahi. Kim kārāṇā? “Mayaṃ Visākhāya maṅgalaṭṭhānaṃ gantvā na kiñci labhimha, assarakkhaṇādīni karontā sukhaṃ na vicarimhā”ti¹ keci vattum mā labhimsūti.

Tam divasameva Visākhāya pitā pañcasate suvaṇṇakāre pakkosāpetvā “dhītu me **mahālatāpasādhanam** nāma karothā”ti rattasuvaṇṇassa nikkhasahassaṃ, tadanurūpāni ca rajatamaṇimuttāpavāḷavajirādīni dāpesi. Rājā katipāhaṃ vasitvāva Dhanañcayaseṭṭhissa sāsanaṃ paḥiṇi “na sakkā seṭṭhinā amhākaṃ ciraṃ posanaṃ nāma kātum, dāni dārikāya gamanakālam jānātū”ti. Sopi rañño sāsanaṃ pesesi “idāni vassakālo āgato, na sakkā catumāsāṃ vicaritum, tumhākaṃ balakāyassa yaṃ yaṃ laddhum vaṭṭati, sabbaṃ taṃ mama bhāro, mayā pesitakāle devo gamissati”ti. Tato paṭṭhāya Sāketanagaraṃ niccanakkhattaṃ viya ahoṣi. Rājānaṃ ādiṃ katvā sabbesaṃ mālagandhavatthādīni paṭiyattāneva honti. Tato te janā cintayimsu “seṭṭhi amhākameva sakkāraṃ karoti”ti, evaṃ tayo māsā atikkantā, pasādhanam pana tāva na niṭṭhāti. Kamantādhiṭṭhāyakā āgantvā seṭṭhino ārocesum “aññaṃ asantaṃ nāma natthi, balakāyassa pana bhappacanaḍārūni nappahonti”ti. Gacchatha tātā, imasmim nagare parijjñā hatthisālādayo ceva parijjñakāni ca gehāni gahetvā pacathāti. Evaṃ pacantānampi aḍḍhamāso atikkanto. Tato punapi “dārūni natthi”ti ārocayimsu. Imasmim kāle na sakkā dārūni laddhum, dussakoṭṭhāgarāni vivaritvā thūlasāṭakehi vaṭṭiyo katvā telacāṭisu temetvā bhantaṃ pacathāti. Te aḍḍhamāsaṃ tathā akaṃsu. Evaṃ cattāro māsā atikkantā, pasādhanampi niṭṭhitaṃ.

Tasmim pasādhanē catasso vajiranāḷiyo upayogaṃ agamaṃsu, muttānaṃ ekādasa nāḷiyo, pavāḷassa bāvīsati nāḷiyo, maṇīnaṃ

1. Karontā vicarimhāti (Sī)

tettiṃsa nāḷiyo. Iti etehi ca aññehi ca ratanehi niṭṭhānaṃ agamāsi. Asuttamayāṃ pasādhanāṃ rajatena suttakiccaṃ karimṃsu. Taṃ sīse paṭimukkaṃ pādapiṭṭhim¹ gacchati. Tasmim tasmim ṭhāne muddikā yojetvā katā suvaṇṇamayā gaṇṭhikā honti, rajatamayā pāsakā, matthakamajjhe ekā muddikā, dvīsu kaṇṇapiṭṭhīsu dve, galavāṭake ekā, dvīsu jattūsu dve, dvīsu kapparesu dve, dvīsu kaṭipassesu dveti. Tasmim kho pana pasādhanā ekaṃ moraṃ karimṃsu, tassa dakkhiṇapakkhe rattasuvaṇṇamayāni pañca pattasatāni ahesuṃ, vāmapakkhe pañca pattasatāni, tuṇḍaṃ pavālamayaṃ, akkhīni maṇimayāni, tathā gīvā ca piñchāni ca, pattanāḷiyo rajatamayā, tathā jaṅghāyo. So Visākhāya matthakamajjhe pabbatakūṭe ṭhatvā naccanamayūro viya khāyati. Pattanāḷisahasassa saddo dibbasaṅgītaṃ viya pañcaṅgikatūriyaghoso viya ca pavattati. Santikaṃ upagatāyeva tassā² amorabhāvaṃ jānanti. Pasādhanāṃ navakoṭṭi-agghanaṃ ahoṣi, sataṣasassaṃ hatthakammamūlaṃ dīyittha.

Kissa pana nissandena tāyetaṃ pasādhanāṃ laddhanti? Sā kira Kassapasammāsambuddhakāle vīsatiyā bhikkhusahasānaṃ cīvarasāṭakaṃ datvā suttampi sūciyopi rajanampi attano santakameva adāsi. Tassa cīvaradānassa nissandena imaṃ mahālatāpasādhanāṃ labhi. Itthīnaṃ hi cīvaradānaṃ mahālatāpasādhanabhaṇḍena matthakaṃ pappoti, purisānaṃ iddhimayapattacīvarenāti. Evaṃ mahāseṭṭhi catūhi māsehi dhītu parivacchaṃ katvā tassā deyyadhammaṃ dadamāno kahāpaṇapūrāni pañca sakaṭasatāni adāsi. Suvaṇṇabhājanapūrāni pañca, rajatabhājanapūrāni pañca, tambabhājanapūrāni pañca, pattuṇṇavatthakoseyyavatthapūrāni³ pañca, sappipūrāni pañca, telapūrāni pañca, sālitaṇḍulapūrāni pañca, naṅgalaphālādi-upakaraṇapūrāni pañcasakaṭasatāni adāsi. Evaṃ kirassa ahoṣi “mama dhītu gataṭṭhāne ‘asukena nāma me attho’ ti mā parassa gehadvāraṃ paṇiṇī” ti. Tasmā⁴ sabbūpakaraṇāni dāpesi. Ekekasmim rathe sabbālaṅkārapaṭimaṇḍitā tisso tisso vaṇṇadāsiyo ṭhapetvā pañca rathasatāni adāsi. “Etaṃ⁵ nhāpentiyō bhojentiyo alaṅkarontiyo vicarathā” ti

1. Yāva pādapiṭṭhim (Ka) 2. Tassa (Syā) 3. Pattavattha... (Sī), suttavattha... (Syā)

4. Paṇiṇī” ti tassā (Sī)

5. Ettikā (Syā)

diyaḍḍhasahassapariḅārikāyo adāsi. Athassa etadahosi “mama dhītu gāvo dassāmī”ti. So purise āṇāpesi “gacchatha bhaṇe cūlavajassa dvāraṃ vivarivā tīsu gāvutesu tisso bheriyo gahetvā tiṭṭhatha, puthulato usabhamatte ṭhāne ubhosu passesu tiṭṭhatha, gāvīnaṃ tato paraṃ gantuṃ mā adattha, evaṃ ṭhitakāle bherisaññaṃ kareyyāthā”ti. Te tathā akaṃsu. Te gāvīnaṃ vajato nikkhamivā gāvutaṃ gatakāle bherisaññaṃ akaṃsu, puna aḍḍhajojanaṃ gatakāle akaṃsu. Punapi tigāvutaṃ gatakāle bherisaññaṃ akaṃsu, puthulato gamanañca nivāresuṃ. Evaṃ dīghato tigāvute, puthulato usabhamatte ṭhāne gāviyo aññaṃaññaṃ nighaṃsantiyo aṭṭhaṃsu.

Mahāseṭṭhi “mama dhītu ettakā gāvo alaṃ, dvāraṃ pidahathā”ti vajadvāraṃ pidahāpesi. Dvārasmiṃ pidahite Visākhāya puññabalena balavagāvo ca dhenuyo ca uppativā uppativā nikkhamiṃsu. Manussānaṃ vārentānaṃ vārentānameva saṭṭhisahassā balavagāvo ca saṭṭhisahassā dhenuyo ca nikkhantā, tattakā balavavacchā tāsāṃ dhenūnaṃ usabhā uppativā anubandhā ahesuṃ¹. Kissa pana nissandena evaṃ gāvo gatāti? Nivārentānaṃ nivārentānaṃ dinnadānassa. Sā kira Kassapasammāsambuddhakāle Kikissa rañño sattannaṃ dhītānaṃ kaniṭṭhā Saṅghadāsī nāma hutvā vīsatiyā bhikkhusahassānaṃ pañcagorasadānaṃ dadamānā therānañca daharānañca sāmaṇerānañca pattāṃ pidahivā “alaṃ alan”ti nivārentānampi “idaṃ madhuraṃ, idaṃ manāpan”ti adāsi. Evaṃ tassa nissandena vāriyamānāpi gāvo nikkhamiṃsu. Seṭṭhinā ettakassa dhanassa dinnakāle seṭṭhibhariyā āha “tumhehi mayhaṃ dhītu sabbāṃ saṃvidahitaṃ, veyyāvaccakarā pana dāsadāsiyo na saṃvidahitā, kiṃ kārāṇā”ti. “Mama dhītari sasinehanissinehānaṃ jānanatthaṃ. Ahaṃ hi tāya saddhiṃ agacchamānake gīvāya gahetvā na paṇiṇāmi, yānaṃ āruyha gamanakāleyeva etāya saddhiṃ gantukāmā gacchantu, mā agantukāmāti vakkhāmī”ti āha.

Atha “sve mama dhītā gamissati”ti gabbhe nisinna dhītaraṃ samīpe nisīdāpetvā “amma patikule vasantiyā nāma imañca imañca ācāraṃ

1. Tattha... dhenūnaṃ usabhā ahesuṃ (Sī)

rakkhitum vaṭṭatī”ti ovādamadāsi. Ayampi Migāraseṭṭhi anantaragabbhe nisinno Dhanañcayaseṭṭhino ovādam assosi. Sopi seṭṭhi dhītarāṃ evaṃ ovadi—

Amma sasurakule vasantiyā nāma anto-aggi bahi na nīharitabbo, bahi-aggi anto na pavesetabbo, dadantasseva dātabbāṃ, adadantassa na dātabbāṃ, dadantassāpi adadantassāpi dātabbāṃ, sukhaṃ nisīditabbāṃ, sukhaṃ bhuñjitabbāṃ, sukhaṃ nipajjitabbāṃ, aggi paricaritabbo, antodevatā namassitabbāti.

Imaṃ dasavidhaṃ ovādam datvā punadivase sabbā seniyo sannipāetvā rājasenāya majjhe aṭṭha kuṭumbike pāṭibhoge gahetvā “sace me gataṭṭhāne dhītu doso uppajjati, tumhehi sodhetabbo”ti vatvā navakoṭi-agghanakena mahālatāpasādhanena dhītarāṃ pasādhetvā nhānacūṇṇamūlakam catupaṇṇāsakoṭidhanam datvā yānam āropetvā Sāketassa sāmantā attano santakesu Anurādhapuramattesu cuddasasu bhattachāmesu bherim carāpesi “mama dhītarā saddhim gantukāmā gacchantū”ti te saddam sutvāva “amhākam ayyāya gamanakāle kim amhākam idhā”ti cuddasa gāmakā kiñci asesetvā nikkhamimsu. Dhanañcayaseṭṭhipi rañño ca Migāraseṭṭhino ca sakkāram katvā thokam anugantvā tehi saddhim dhītarāṃ uyyojesi.

Migāraseṭṭhipi sabbapacchato yānake nisīditvā gacchanto balakāyam disvā “ke nāmete”ti pucchi. Suṇisāya vo veyyāvaccakarā dāsīdāsāti. Ettake ko possessati, pothetvā te palāpetha, apalāyante ito daṇḍam karothāti. Visākhā pana “apetha, mā vāretha, balameva balassa bhattachāṃ dassatī”ti¹ āha. Seṭṭhi evam vuttepi “amma natthi amhākam etehi attho. Ko ete possessatī”ti leḍḍudaṇḍādīhi pothetvā palāpetvā sesake “alam amhākam ettakehī”ti gahetvā pāyāsi. Atha Visākhā Sāvattihinagaradvāram sampattakāle cintesi “paṭicchannayānasmim nu kho nisīditvā pavisissāmi, udāhu rathe ṭhatvā”ti. Athassā etadahosi “paṭicchannayānena me pavisantiyā mahālatāpasādhanassa viseso na paññāyissatī”ti.

sā sakalanagarassa attānaṃ dassentī rathe ʘhatvā nagaraṃ pāvīsi.
 Sāvattvivāsino Visākhāya sampattim disvā “eso kira Visākhā nāma, evarūpā
 ayaṃ sampatti etissāva anucchavikā”ti āhaṃsu. Iti sā mahāsampattiyā
 seṭṭhino gehaṃ pāvīsi. Gatadivase cassā sakalanagaravāsino “ambhākaṃ
 Dhanañcayaseṭṭhi attano nagaraṃ sampattānaṃ mahāsakkāraṃ akāsi”ti
 “yathāsatti yathābalaṃ paṇṇākāraṃ paṇiṃsu. Visākhā pahitapahitaṃ
 paṇṇākāraṃ tasmimyeva nagare aññaṃaṇṇesu kulesu sabbatthakameva
 dāpesi. Iti sā “idaṃ mayhaṃ mātu detha, idaṃ mayhaṃ pitu detha, idaṃ
 mayhaṃ bhātu detha, idaṃ mayhaṃ bhaginiyā dethā”ti tesāṃ tesāṃ
 vayanurūpaṃ piyavacanaṃ vatvā paṇṇākāraṃ pesentī sakalanagaravāsino
 ñātake viya akāsi. Athassā rattibhāgasamanantare ājaññaṃaṇṇavāya
 gabbhavuṭṭhānaṃ ahoṣi. Sā dāsīhi daṇḍadīpikā gāhāpetvā tattha gantvā
 vaḷavaṃ uṇhodakena nhāpetvā telena makkhāpetvā attano vasanaṭṭhānameva
 agamāsi.

Migāraseṭṭhipi puttassa āvāhamaṅgalaṃ karonto dhuravihāre
 vasantampi Tathāgataṃ amanasikarivā dīgharattaṃ naggasamaṇakesu
 patiṭṭhitena pemena codiyamāno “mayhaṃ ayyānampi sakkāraṃ
 karissāmī”ti ekadivasāṃ anekasatesu navabhājanesu nirūdakapāyāsāṃ
 pacāpetvā pañcasate acelake nimantāpetvā antogehaṃ pavesetvā “āgacchatu
 me suṇisā, arahante vandatū”ti Visākhāya sāsanaṃ paṇiṃ. Sā “arahanto”ti
 vacanaṃ sutvā sotāpannā ariyasāvika haṭṭhatuṭṭhā hutvā tesāṃ
 bhojanaṭṭhānaṃ āgantvā te oloketvā “evarūpā hirottappavirahitā arahantā
 nāma na hontī, kasmā maṃ sasuro pakkosāpesī”ti “dhī dhī”ti seṭṭhim
 garahitvā attanovasanaṭṭhānameva gatā. Acelakā taṃ disvā sabbe
 ekappahāreṇeva seṭṭhim garahiṃsu “kiṃ tvaṃ gahapati aññaṃ nālattha,
 samaṇassa Gotamassa sāvikaṃ Mahākāḷakaṇṇim idha pavesesi, vegena naṃ
 imasmā gehā nikkadḍhāpehī”ti. So “na sakkā mayā imesaṃ
 vacanamatteneva nikkadḍhāpetum, mahākulassa sā dhītā”ti cintetvā “ayyā
 daharā nāma jānitvā vā ajānitvā vā kareyyum, tumhe tuṇhī hothā”ti te

uyyojetvā sayam mahārahe āsane nisīditvā suvaṇṇapātiyaṃ nirudakaṃ madhupāyāsaṃ paribhuñji.

Tasmiṃ samaye eko piṇḍapātīkatthero¹ piṇḍāya caranto taṃ nivesanaṃ pāvīsi. Visākhā sasuraṃ bījayaṃānā ṭhitā taṃ disvā “sasurassa ācikkhituṃ ayuttan”ti yathā so theram passati, evaṃ apagantvā aṭṭhāsi. So pana bālo theram disvāpi apassanto viya hutvā adhomukho bhuñjateva. Visākhā “theram disvāpi me sasuro saññaṃ na karoti”ti ñatvā “aticchatha bhante, mayham sasuro purāṇam khādati”ti āha. So nigaṇṭhehi kathitakāle adhivāsetvāpi “purāṇam khādati”ti vuttakkhaṇeyeva hattham apantvā “imaṃ pāyāsaṃ ito nīharatha, etaṃ imasmā gehā nikkadḍhatha, ayaṃ maṃ evarūpe maṅgalakāle asucikhādaṃ nāma karoti”ti āha. Tasmiṃ kho pana nivesane sabbepi dāsakammakarā Visākhāya santakāva, ()² ko naṃ hatthe vā pāde vā gaṇhissati, mukhena kathetuṃ samatthopi natthi. Visākhā sasurassa katham sutvā āha “tāta na ettakeneva mayam nikkhamāma, nāham tumhehi udakatitthato kumbhadāsī viya ānītā, dharamānakamātāpitūnaṃ dhītaro nāma na ettakeneva nikkhamanti, eteneva me kāraṇena pitā idhāgamanakāle aṭṭha kuṭumbike pakkosāpetvā ‘sace me dhītu doso uppajjati, sodheyyāthā’ti vatvā maṃ tesam hatthe ṭhapesi, te pakkosāpetvā mayham dosādosam sodhāpethā”ti.

Seṭṭhi “kalyāṇam esā katheti”ti aṭṭha kuṭumbike pakkosāpetvā “ayaṃ dārikā maṅgalakāle nisīditvā suvaṇṇapātiyaṃ nirudakapāyāsaṃ paribhuñjantaṃ maṃ ‘asucikhādaṃ’ti vadati”ti āha, imissā dosaṃ āropetvā imaṃ gehato nikkadḍhathāti. Evaṃ kira ammāti. Nāham evaṃ vadāmi, ekasmiṃ pana piṇḍapātīkatthere gharadvāre ṭhite sasuro me appodakaṃ madhupāyāsaṃ paribhuñjanto taṃ na manasi karoti, aham “mayham sasuro imasmiṃ attabhāve puññaṃ na karoti, purāṇapuññaṃ eva khādati”ti cintetvā “aticchatha bhante, mayham sasuro purāṇam khādati”ti avacaṃ, ettha me ko dosoti. Ayya idha doso natthi, amhākaṃ dhītā yuttaṃ katheti, tvaṃ kasmā kujjhasīti. Ayyā esa tāva

1. Piṇḍapātīcatthero (Ka)

2. (Upagantuṃ na visahanti) (Syā)

doso mā hotu, ayaṃ pana ekadivasaṃ majjhimayāme dāsīparivutā pacchāgehaṃ agamāsīti. Evaṃ kira ammāti. “Tātā nāhaṃ aññena kāraṇena gatā, imasmim̐ pana gehe ājāneyyavaḷavāya vijātāya saññampi akatvā nisīditum̐ nāma ayuttan”ti daṇḍadīpikā gāhāpetvā uṇhodakādīnipi gāhāpetvā dāsīhi saddhim̐ gantvā vaḷavāya vijātāparihāraṃ kārapesim̐, ettha me ko dosoti. Ayya idha doso natthi, amhākaṃ dhītā tava gehe dāsīhipi akattabbayuttakaṃ kammaṃ karoti, tvaṃ kiṃ ettha dosaṃ passasīti.

Ayyā idhāpi tāva doso mā hotu, imissā pana pitā idhāgamanakāle imaṃ ovadanto guyhe paṭicchanne dasa ovāde adāsi, tesam̐ atthaṃ na jānāmi, tesam̐ me atthaṃ kathetu. Imissā pana pitā **“anto-aggi bahi na nīharitabbo”**ti āha, sakkā nu kho amhehi ubhato paṭivissakagehānaṃ aggim̐ adatvā vasitunti. Evaṃ kira ammāti. Tātā mayhaṃ pitā na etaṃ sandhāya kathesi. Idaṃ pana sandhāya kathesi—amma tava sassusasurasāmikānaṃ aguṇaṃ disvā bahi tasmin̐ tasmin̐ gehe ṭhatvā mā kathesi. Evarūpo hi aggisadiso aggi nāma natthīti.

Ayyā etaṃ tāva evaṃ hotu, imissā pana pitā **“bāhirato aggī na anto pavasetabbo”**ti āha, kiṃ sakkā amhehi anto aggimhi nibbute bāhirato aggim̐ anāharitunti. Evaṃ kira ammāti. Tātā mayhaṃ pitā na etaṃ sandhāya kathesi, idaṃ pana sandhāya kathesi—sace paṭivissakagehesu itthiyo vā puriso vā sassusasurasāmi kānaṃ aguṇaṃ kathenti, tehi kathitaṃ āharitvā “asuko nāma tumhākaṃ evañca evañca aguṇaṃ katheti”ti puna mā katheyyāsi. Etena hi agginā sadiso aggi nāma natthīti. Evaṃ imasmimpi kāraṇe sā niddosāva ahosi. Yathā ca ettha. Evaṃ sesesupi. Tesu pana ayamadhippāyo—yampi hi tassā pitarā **“ye dadanti, tesam̐yeva dātabbanti** vuttaṃ. Taṃ “yācītakaṃ upakaraṇaṃ gahetvā ye paṭidentī, te saññeva dātabban”ti sandhāya vuttaṃ.

“Ye na denti, tesam̐ na dātabban”ti idampi ye yācītakaṃ gahetvā na paṭidentī, tesam̐ na dātabbanti sandhāya vuttaṃ.

“**Dadantassāpi adadantassāpi dātabban**”ti idaṃ pana daliddesu ñātimittesu sampattesu te paṭidātuṃ sakkontu vā mā vā, tesāṃ dātumeva vaṭṭatīti sandhāya vuttaṃ.

“**Sukhaṃ nisīditabban**”ti idampi sassusasurasāmike disvā vuṭṭhātabbaṭṭhāne nisīdituṃ na vaṭṭatīti sandhāya vuttaṃ.

“**Sukhaṃ bhuñjitabban**”ti idaṃ pana sassusasurasāmikehi puretaraṃ abhuñjivā te parivisitvā sabbehi laddhāladdham ñatvā pacchā sayāṃ bhuñjituṃ vaṭṭatīti sandhāya vuttaṃ.

“**Sukhaṃ nipajjitabban**”ti idampi sassusasurasāmikehi puretaraṃ sayanaṃ āruya na nipajjitabbaṃ, tesāṃ kattabbayuttakaṃ vattapaṭivattam katvā pacchā sayāṃ nipajjituṃ yuttanti sandhāya vuttaṃ.

“**Aggi paricaritabbo**”ti idaṃ pana sassumpi sasurampi sāmikampi aggikkhandhaṃ viya uragarājānaṃ viya ca katvā passituṃ vaṭṭatīti sandhāya vuttaṃ.

“**Antodevatā namassitabbā**”ti idampi sassuṃ ca sasurañca sāmikañca devatā viya katvā daṭṭhuṃ vaṭṭatīti sandhāya vuttaṃ. Evaṃ seṭṭhi imesaṃ dasa-ovādānaṃ atthaṃ sutvā paṭivacanaṃ apassanto adhomukho nisīdi.

Atha naṃ kuṭumbikā “kiṃ seṭṭhi aññopi amhākaṃ dhītu doso atthi”ti pucchimsu. Natthi ayyāti. “Atha kasmā naṃ niddosaṃ akāraṇena gehā nikkadḍhāpesi”ti evaṃ vutte Visākhā āha “tātā kiñcāpi mayhaṃ sasurassa vacanena paṭhamameva gamaṇaṃ na yuttaṃ, pitā pana me āgamanakāle mama dosasodhanatthāya maṃ tumhākaṃ hatthe ṭhapesi, tumhehi ca me niddosabhāvo ñāto, idāni ca mayhaṃ gantuṃ yuttan”ti dāsīdāse “yānādīhi sajjāpethā”ti āṇāpesi. Atha naṃ seṭṭhi kuṭumbike gahetvā “amma mayā ajānitvāva kathitaṃ, khamāhi me”ti āha. Tāta tumhākaṃ khamitabbaṃ tāva khamāmi, ahaṃ pana Buddhasāsane aveccappasannassa kulassa dhītā, na mayāṃ vinā bhikkhusaṃghena vattāma, sace mama ruciyā bhikkhusaṃghaṃ paṭijaggituṃ labhāmi, vasissāmīti. “Amma tvaṃ yathāruciyā tava samaṇe paṭijaggā”ti āha.

Visākhā Dasabalaṃ nimantāpetvā punadivase nivesanaṃ pavesesi. Naggasamaṇāpi Satthu Migāraseṭṭhino gehaṃ gamanabhāvaṃ sutvā gantvā gehaṃ parivāretvā nisīdīmsu. Visākhā dakkhiṇodakaṃ datvā “sabbo sakkāro paṭiyādito, sasuro me āgantvā Dasabalaṃ parivisatū”ti sāsanaṃ pesesi. Atha naṃ gantukāmaṃ ājīvaka “mā kho tvaṃ gahapati samaṇassa Gotamassa santikaṃ gacchā”ti nivāresuṃ. So “suṇhā me sayameva parivisatū”ti sāsanaṃ paṇi. Sā Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ parivisitvā niṭṭhite bhattakicce puna sāsanaṃ pesesi “sasuro me āgantvā dhammakathaṃ suṇātū”ti. Atha naṃ “idāni agamanaṃ nāma ativiya ayuttan”ti dhammaṃ sotukāmatāya gacchantāṃ puna te āhaṃsu “tena hi samaṇassa Gotamassa dhammaṃ suṇanto bahisāṇiyā nisīditvā suṇāhi”ti. Puretaramevassa gantvā sāṇiṃ parikkhipīmsu. So gantvā bahisāṇiyaṃ nisīdi. Satthā “tvaṃ bahisāṇiyaṃ vā nisīda, parakuṭṭe vā parasele vā paracakkavāle vā pana nisīda, ahaṃ Buddho nāma sakkomi taṃ mama saddaṃ sāvetun”ti mahājambuṃ khandhe gahetvā cāleno viya amatavassaṃ vassento viya ca dhammaṃ desetūṃ anupubbīṃ kathaṃ ārabhi.

Sammāsambuddhe ca pana dhammaṃ desente purato ṭhitāpi pacchato ṭhitāpi cakkavālasataṃ cakkavālasahassaṃ atikkamitvā ṭhitāpi akaniṭṭhabhavane ṭhitāpi “Satthā mamaññeva oloketi, mayhameva dhammaṃ desetī”ti vadanti. Satthā hi taṃ taṃ olokeno viya tena tena saddhiṃ sallapanto viya ca ahosi. Candasaṃā kira Buddhā. Yathā cando gaganamajjhe ṭhito¹ “mayhaṃ upari cando, mayhaṃ upari cando”ti sabbasattānaṃ khāyati, evameva yatha katthaci ṭhitānaṃ abhimukhe ṭhitā viya khāyanti. Idaṃ kira tesāṃ alaṅkatasīsaṃ chinditvā añjita-akkhīni uppāṭetvā hadayamaṃsaṃ uppāṭetvā parassa dāsathāya Jālisadise putte Kaṇhājināsadisā dhītarō Maddīsadisā pajāpatiyo pariccajitvā dinnadānassa phalaṃ. Migāraseṭṭhipi kho Tathāgate dhammadesanaṃ vinivattente bahisāṇiyaṃ nisinnova sahasanayapaṭimaṇḍite sotāpatti-phale patiṭṭhāya acalāya saddhāya samannāgato tīsu ratanesu² nikkaṅkho hutvā sāṇikaṇṇaṃ ukkhipitvā āgantvā suṇhāya thanaṃ mukhena gahetvā “tvaṃ me ajjato paṭṭhāya

1. Cande gaganamajjhe ṭhite (Sī)

2. Saraṇesu (Sī, Ka)

mātā”ti taṃ mātuṭṭhāne¹ ṭhapesi. Tato paṭṭhāya **Migāramātā** nāma jātā.
Pacchābhāge puttāṃ labhitvāpi Migārotissa nāmamakāsi.

Mahāseṭṭhi suṇhāya thanāṃ vissajjetvā gantvā Bhagavato dvīsu pādesu sirasā nipatitvā pāde pāṇihi ca parisambāhanto mukhena ca paricumbanto “Migāro ahaṃ bhante, Migāro ahaṃ bhante”ti tikkhattum nāmaṃ sāvetvā “ahaṃ bhante ettakaṃ kālaṃ yattha nāma² dinnāṃ mahapphalanti na jānāmi, idāni ca me suṇisaṃ nissāya ñātāṃ, sabbā apāyadukkhā muttomhi, suṇisā me imaṃ gehaṃ āgacchantī mama atthāya hitāya sukhāya āgatā”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Sohaṃ ajja pajānāmi, yattha dinnāṃ mahapphalāṃ.
Atthāya vata me bhaddā, suṇisā gharamāgatā”ti.

Visākhā punadivasatthāyapi Satthāraṃ nimantesi. Athassā punadivasepi sassu sotāpattiphalaṃ pattā. Tato paṭṭhāya taṃ gehaṃ sāsanassa vivaṭadvāraṃ ahoṣi. Tato seṭṭhi cintesi “bahūpakārā me suṇisā pasannākāramassā³ karissāmi, etissā bhāriyaṃ pasādhanāṃ niccakālaṃ pasādhetum na sakkā, sallahukamassā divā ca ratto ca sabba-iriyāpathesu pasādhanayoggaṃ pasādhanāṃ kāressāmi”ti satasahassagghanakaṃ ghanamaṭṭhakaṃ nāma pasādhanāṃ kāretvā tasmim niṭṭhite Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ nimantetvā sakkaccaṃ bhojetvā Visākhaṃ soḷasahi gandhodakaghaṭehi nhāpetvā Satthu sammukhe ṭhāpetvā pasādhetvā Satthāraṃ vandāpesi. Satthā anumodanaṃ katvā vihārameva gato. Visākhāpi tato paṭṭhāya dānādīni puññāni karontī Satthu santikā **aṭṭha vare**⁴ labhitvā gaganatale candalekhā viya paññāyamānā puttadhītāhi vuḍḍhim pāpuṇi. Tassā kira dasa puttā dasa dhītarō ahesum. Tesu ekekassa dasa dasa puttā dasa dasa dhītarō ahesum. Tesu tesupi ekekassa dasa dasa puttā dasa dasa dhītarō cāti evamassā puttānattapanattasantānavasena pavattāni vīsādhikāni cattāri satāni aṭṭha ca paṇasahassāni ahesum. Tenāhu porāṇā—

1. Mātiṭṭhāne (Sī, Syā)

3. Paṇṇākāramassā (Syā)

2. Ettha nāma (Ka)

4. Vi 3. 406 piṭṭhe.

“Visākhā vīsati puttā, nattā ca caturo satā.

Panattā aṭṭhasahassā, jambudīpe supākaṭā”ti.

Āyu vīsavassasataṃ ahosi, sīse ekampi palitaṃ nāma nāhosi, niccaṃ soḷasavassuddesikā viya ahosi. Taṃ puttānattapanattaparivāraṃ¹ vihāraṃ gacchantiṃ disvā “katamā ettha Visākhā”ti paripucchitāro hoti. Ye naṃ gacchantiṃ passanti, “idāni thokaṃ gacchatu, gacchamānāva no ayyā sobhatī”ti cintenti. Ye naṃ ṭhitaṃ nisinnaṃ nipannaṃ passanti, “idāni thokaṃ nipajjatu, nipannāva no ayyā sobhatī”ti cintenti. Iti sā catūsu iriyāpathesu asuka-iriyāpathena nāma na sobhatīti vattabbā na hoti. Pañcannaṃ kho pana hatthīnaṃ balaṃ dhāreti. Rājā “Visākhā kira pañcannaṃ hatthīnaṃ balaṃ dhāretī”ti sutvā tassā vihāraṃ gantvā dhammaṃ sutvā āgamanavelāya thāmaṃ vīmaṃsitukāmo hatthiṃ vissajjāpesi, so soṇḍaṃ ukkhipitvā Visākhābhimukho agamāsi. Tassā parivāritthiyo pañcasatā ekaccā palāyimsu, ekaccā na parissajjitvā “kiṃ idan”ti vutte “rājā kira te ayye balaṃ vīmaṃsitukāmo hatthiṃ vissajjāpesi”ti vadimsu. Visākhā imaṃ disvā “kiṃ palāyitena, kathaṃ nu kho taṃ gaṇhissāmi”ti cintetvā “sace taṃ dalhaṃ gaṇhissāmi, vīnasseyyā”ti dvīhi aṅgulīhi soṇḍāya gahetvā paṭiṇāmesī. Hatthī attānaṃ sandhāretvā ṭhātuṃ nāsakkhi, rājaṅgaṇe ukkuṭiko hutvā patito. Mahājano sādhuḷkāraṃ adāsi. Sāpi saparivārā sotthinā gehaṃ agamāsi.

Tena kho pana samayena Sāvatthiyaṃ Visākhā Migāramātā bahuputtā hoti bahunattā arogaputtā aroganattā abhimaṅgalasammata, tāvatakesu puttānattesu² ekopi antarā maraṇaṃ patto nāma nāhosi. Sāvattvivāsino maṅgalesu chaṇesu Visākhā paṭhamaṃ nimantetvā bhojenti. Athekasmim ussavadigase mahājane maṇḍitapasādhite dhammassavanāya vihāraṃ gacchante Visākhāpi nimantitaṭṭhāne bhuñjitvā mahālatāpasādhanāṃ pasādhetvā mahājanena saddhiṃ vihāraṃ gantvā ābharaṇāni omuñcitvā uttarāsaṅgena bhaṇḍikaṃ bandhitvā dāsiyā adāsi. Yaṃ sandhāya vuttaṃ—

1. Puttanattaparivāraṃ (Sī, Syā)

2. Puttanattasahassesu (Sī, Syā) Vi 1. 285 piṭṭhe passitabbāṃ.

“Tena kho pana samayena Sāvatthiyaṃ ussavo hoti, manussā alaṅkatapaṭiyattā ārāmaṃ gacchanti, Visākhāpi Migāramātā alaṅkatapaṭiyattā vihāraṃ gacchati. Atha kho Visākhā Migāramātā ābharaṇāni omuñcitvā uttarāsaṅgena bhaṇḍikaṃ bandhitvā dāsiyā adāsi ‘handa je imaṃ bhaṇḍikaṃ gaṇhāhi’¹.”

Sā kira vihāraṃ gacchantī cintesi “evarūpaṃ mahagghaṃ pasādhanam sīse paṭimukkaṃ yāva pādapiṭṭhiṃ alaṅkāraṃ alaṅkaritvā vihāraṃ pavisitum ayuttan”^{ti} nam omuñcitvā bhaṇḍikaṃ katvā attano puññeneva nibbattāya pañcahatthithāmadharāya dāsiyā hatthe adāsi. Sā eva kira taṃ gaṇhitum sakkoti. Tena nam āha “amma imaṃ pasādhanam gaṇha, Satthusantikā nivattanakāle pasādhesāmi nan”^{ti}. Taṃ pana datvā ghanamaṭṭhakaṃ pasādhanam pasādhetvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā dhammaṃ assosi, dhammassavanāvasāne Bhagavantaṃ vanditvā uṭṭhāya pakkāmi. Sāpissā dāsī taṃ pasādhanam pamuṭṭhā. Dhammaṃ sutvā pana pakkantāya parisāya sace kiñci pamuṭṭham hoti, taṃ Ānandatthero paṭisāmeti. Iti so taṃ divasaṃ mahālatāpasādhanam disvā Satthu ārocesi. Bhante Visākhā pasādhanam pamussitvā gatāti. Ekamantaṃ ṭhapehi Ānandāti. Thero taṃ ukkhipitvā sopānapasse laggetvā ṭhapesi.

Visākhāpi Suppiyāya saddhiṃ “āgantukagamikagilānādīnaṃ kattabbayuttakaṃ jānissāmi”^{ti} antovihāre vicari. Tā pana upāsikāyo anto—vihāre disvā sappimadhutelādīhi atthikā pakatiyāva daharā ca sāmaṇerā ca thālakādīni gahetvā upasaṅkamanti. Tasmimpi divase tatheva karimsu. Athekaṃ gilānaṃ bhikkhuṃ disvā Suppiyā² “kenattho ayyassā”^{ti} pucchitvā “paṭicchādanīyena”^{ti} vutte hotu ayya, pesessāmīti dutiyadivase kappiyamaṃsaṃ alabhanti attano ūrumaṃsena kattabbakiccaṃ katvā puna Satthari pasādēna pākatisarīrāva ahoṣi. Visākhāpi gilāne ca dahare ca sāmaṇere ca oloketvā aññena dvārena nikkhamitvā vihārūpacāre ṭhitā “amma pasādhanam āhara pasādhesāmi”^{ti} āha. Tasmim khaṇe sā dāsī pamussitvā nikkhantabhāvaṃ ñatvā “ayye pamuṭṭhāmhi”^{ti} āha. Tena hi gantvā gaṇhitvā ehi, sace

1. Vi 2. 210 piṭṭhe.

2. Vi 3. 310 piṭṭhe vitthāro.

pana mayhaṃ ayyena Ānandattherena ukkhipitvā aññasmiṃ ṭhāne ṭhapitaṃ hoti, mā āhareyyāsi, ayyasseva taṃ mayā pariccattanti, jānāti kira sā “kulamanussānaṃ pamuṭṭhabhaṇḍakaṃ thero paṭisāmeti”ti. Tasmā evamāha. Theropi taṃ dāsiṃ disvāva “kimatthaṃ āgatāsi”ti pucchitvā “ayyāya me pasādhanāṃ pamussitvā āgatāmhī”ti vutte “etasmimṃ me sopānapasse ṭhapitaṃ, gaccha naṃ gaṇhāhī”ti āha. Sā “ayya tumhākaṃ hatthena āmaṭṭhabhaṇḍakaṃ mayhaṃ ayyāya anāhāriyaṃ katan”ti vatvā tucchahatthāva gantvā “kiṃ amma”ti Visākhāya puṭṭhā tamatthaṃ ārocesi. Amma nāhaṃ mama ayyena āmaṭṭhabhaṇḍaṃ pilandhissāmi, pariccattaṃ mayā. Ayyānaṃ pana paṭijaggitum dukkhaṃ, taṃ vissajjetvā kappiyabhaṇḍaṃ upanessāmi, gaccha, taṃ āharāhīti. Sā gantvā āhari. Visākhā taṃ apilandhitvāva kammāre pakkosāpetvā agghāpesi. Tehi “nava koṭiyo agghati, hatthakārāpaṇiyaṃ panassa satahassan”ti vutte pasādhanāṃ yāne ṭhapāpetvā “tena hi taṃ vikkiṇathā”ti āha. Tattakaṃ dhanāṃ datvā gaṇhitum na koci sakkhissati. Tañhi pasādhanāṃ pasādhetum anucchavikā itthiyo nāma dullabhā. Pathavimaṇḍalasmimṃ hi tissova itthiyo mahālatāpasādhanāṃ labhiṃsu Visākhā mahā-upāsikā, Bandhulamallasenāpatissa bhariyā Mallikā, Bārāṇasīseṭṭhino dhītāti.

Tasmā Visākhā sayameva tassa mūlaṃ datvā satahassādhikā nava koṭiyo sakate āropetvā vihāraṃ netvā Sathhāraṃ vanditvā “bhante mayhaṃ ayyena Ānandattherena mama pasādhanāṃ hatthena āmatṭhaṃ, tena āmaṭṭhakālato paṭṭhāya na sakkā taṃ mayā pilandhiṇi. Taṃ pana vissajjetvā kappiyaṃ upanessāmīti vikkiṇāpentī aññaṃ taṃ gaṇhitum samatthaṃ adisvā ahaṃeva tassa mūlaṃ gāhāpetvā āgatā, catūsu paccayesu katarapaccayena upanessāmi bhante”ti. Pācīnadvāre saṃghassa vasanaṭṭhānaṃ kātum te yuttaṃ Visākhēti “yuttaṃ bhante”ti Visākhā tuṭṭhamānasā navakoṭihi bhūmimeva gaṇhi. Aparāhi navakoṭihi vihāraṃ kātum ārabhi.

Athekadivasāṃ Sathhā paccūsasamaye lokaṃ volokento devalokā cavitvā Bhaddiyanagare seṭṭhikule nibbattassa Bhaddiyassa nāma seṭṭhiputtassa upanissayasampattim disvā Anāthapiṇḍikassa gehe

bhattakiccaṃ katvā uttaradvārābhimukho ahosi. Pakatiyā hi Satthā Visākhāya gehe bhikkhaṃ gaṇhitvā dakkhiṇadvārena nikkhamitvā Jetavane vasati. Anāthapiṇḍikassa gehe bhikkhaṃ gahetvā pācīnavārena nikkhamitvā Pubbārāme vasati. Uttaradvāraṃ sandhāya gacchantāmyeva Bhagavantaṃ disvā “cārikaṃ pakkamissatī”ti jānanti. Visākhāpi taṃ divasaṃ “Satthā uttaradvārābhimukho gato”ti sutvā vegena gantvā vanditvā āha “cārikaṃ gantukāmattha bhante”ti. Āma Visākheti. Bhante ettakaṃ dhanam pariccajivā tumhākaṃ vihāraṃ kāremi, nivattatha bhanteti. Anivattagamanam idaṃ Visākheti. Sā “addhā hetusampannaṃ kañci passissati Bhagavā”ti cintetvā “tena hi bhante mayhaṃ katākatavijānanakaṃ ekaṃ bhikkhuṃ nivattetvā gacchathā”ti āha. “Yaṃ ruccasi, tassa pattaṃ gaṇha Visākhe”ti āha. Sā kiñcāpi Ānandattheraṃ piyāyati, “Mahāmogallānatthero iddhimā, etaṃ me nissāya kammaṃ lahuṃ nipphajjissatī”ti pana cintetvā therassa pattaṃ gaṇhi. Thero Satthāraṃ olokesi. Satthā “tava parivāre pañcasate bhikkhū gahetvā nivatta Moggallānā”ti āha. So tathā akāsi. Tassānubhāvena paññāsasaṭṭhiyojanānipi rukkhathāya ca pāsānatthāya ca gatā manussā mahante mahante rukkhe ca pāsāṇe ca gahetvā taṃ divasameva āgacchanti, neva sakaṭe rukkhapāsāṇe āropentā kilamanti, na akkho bhijjati. Na cirasseva dvebhūmikaṃ pāsādaṃ karimsu. Heṭṭhābhūmiyaṃ pañca gabbhasatāni, uparibhūmiyaṃ pañca gabbhasatānīti gabbhasahassapaṭimaṇḍito pāsādo ahosi. Aṭṭhakarise parisuddhe bhūmibhāge pāsādaṃ kārapesi, “suddhapāsādo pana na sobhatī”ti taṃ parivāretvā pañca padhānavettagehasatāni pañca cūlapāsādasatāni pañca dīghamāḷakasatāni kārapesi.

Atha Satthā navahi māsehi cārikaṃ caritvā puna Sāvattim agamāsi. Visākhāyapi pāsāde kammaṃ navahi māsehi niṭṭhitaṃ. Pāsādakūṭaṃ ghanakoṭṭitarattasuvaṇṇeneva saṭṭhi-udakaghaṭagaṇhanakaṃ kārapesi. “Satthā Jetavanavihāraṃ gacchatī”ti ca sutvā paccuggamanaṃ katvā Satthāraṃ attano vihāraṃ netvā paṭiññaṃ gaṇhi “bhante imaṃ catumāsam bhikkhusaṃghaṃ gahetvā idheva vasatha, pāsādamahaṃ karissāmī”ti. Satthā adhivāsesi.

sā tato paṭṭhāya Buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa vihāre eva dānaṃ deti. Athassā ekā sahāyikā satahassagghanakaṃ¹ ekaṃ vatthaṃ ādāya āgantvā “sahāyike ahaṃ imaṃ vatthaṃ tava pāsāde bhūmattharaṇasaṅkhepena attharitukāmā, attharaṇaṭṭhānaṃ me ācikkhathā”ti āha. “Sādhu sahāyike, sace tyāhaṃ ‘okāso natthi’ti vakkhāmi, tvaṃ ‘me okāsaṃ adātukāmā’ti maññissasi, sayameva pāsādassa dve bhūmiyo gabbhasahassaṅca oloketvā attharaṇaṭṭhānaṃ jānāhi”ti āha. Sā satahassagghanakaṃ vatthaṃ gahetvā tattha tattha vicarantī tato appataramūlaṃ vatthaṃ adisvā “nāhaṃ imasmim pāsāde puññabhāgaṃ labhāmi”ti domanassappattā ekasmim ṭhāne rodantī aṭṭhāsi. Atha naṃ Ānandatthero disvā “kasmā rodasi”ti pucchi. Sā tamatthaṃ ārocesi. Thero “mā cintayi, ahaṃ te attharaṇaṭṭhānaṃ ācikkhissāmi”ti vatvā “sopānapādāmūle pādadhovanaṭṭhāne² imaṃ pādapuñchanakaṃ katvā attharāhi, bhikkhū pāde dhovitvā paṭhamaṃ ettha pādaṃ puñchitvā anto pavissanti, evaṃ te mahapphalaṃ bhavissati”ti āha. Visākhāya kiretaṃ asallakkhitaṭṭhānaṃ.

Visākhā cattāro māse antovihāre Buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa dānaṃ adāsi, avasānadivase bhikkhusaṅghassa cīvarasāṭake adāsi. Saṅghanavakena laddhacīvarasāṭakā saṅghagghanakā honti. Sabbesaṃ pattāni pūretvā bhesajjaṃ adāsi. Dānapariccāge nava koṭiyo agamaṃsu. Iti vihārassa bhūmiggahaṇe nava koṭiyo, vihārassa kārāpane nava, vihāramahe navāti sabbāpi sattavīsati koṭiyo sā Buddhasāsane pariccaji. Itthibhāve ṭhatvā micchādiṭṭhikassa gehe vasamānāya evarūpo mahāpariccāgo nāma aññissā natthi. Sā vihāramahassa niṭṭhitadivase vaḍḍhamānakacchāyāya puttanattapanattaparivutā “yaṃ yaṃ mayā pubbe patthitaṃ, sabbameva matthakaṃ pattan”ti pāsādaṃ anupariyāyantī pañcahi gāthāhi madhurasaddena imaṃ udānaṃ udānesi—

“Kadāhaṃ pāsādaṃ rammaṃ³, sudhāmatikalepanaṃ.

Vihāradānaṃ dassāmi, saṅkappo mayha pūrito.

1. Sahassagghanikaṃ (Sī, Syā)

2. Sopānapādadhovanantare (Sī), sopāne (Syā)

3. Navapāsādaṃ (Syā)

Kadāhaṃ mañcapīṭhañca, bhisibimbohanāni ca.
Senāsanabhaṇḍaṃ dassāmi, saṅkappo mayha pūrito.

Kadāhaṃ salākabhattaṃ, sucim maṃsūpasecanaṃ.
Bhojanadānaṃ dassāmi, saṅkappo mayha pūrito.

Kadāhaṃ kāsikaṃ vatthaṃ, khomakappāsikāni ca.
Cīvaradānaṃ dassāmi, saṅkappo mayha pūrito.

Kadāhaṃ sappinavanītaṃ, madhutelañca phāṇitaṃ.
Bhesajjadānaṃ dassāmi, saṅkappo mayha pūrito”ti.

Bhikkhū tassā saddaṃ sutvā Satthu ārocayimsu “bhante amhehi ettake addhāne Visākhāya gāyanaṃ nāma na diṭṭhapubbaṃ, sā ajja puttanaṭṭapanattaparivutā gāyamānā pāsādaṃ anupariyāyati, kiṃ nu khvassā pittaṃ vā kupitaṃ, udāhu ummattikā jātā”ti. Satthā “na bhikkhave mayhaṃ dhītā gāyati, attano panassā ajjhāsayo paripuṇṇo, sā ‘patthitapatthanā me matthakaṃ pattā’ti tuṭṭhamānasā udānaṃ udānentī vicarati”ti vatvā kadā pana bhante tāya patthanā patthitāti. Suṇissatha bhikkhaveti. “Suṇissāma bhante”ti vutte atītaṃ āhari—

Atīte bhikkhave ito kappasatasahassamatthake Padumuttaro nāma Buddho loke nibbatti. Tassa vassasatasahassaṃ āyu ahoṣi, khīṇāsavānaṃ satasahassaparivāro, nagaraṃ Haṃsavatī nāma, pitā Sunando nāma rājā, mātā Sujātā nāma devī, tassa agga-upaṭṭhāyikā ekā upāsikā aṭṭha vare yācitvā mātuṭṭhāne ṭhatvā Satthāraṃ catūhi paccayehi paṭijaggantī sāyaṃpātaṃ upaṭṭhānaṃ gacchati. Tassā ekā sahāyikā tāya saddhim vihāraṃ nibaddhaṃ gacchati. Sā tassā Satthārā saddhim vissāsenā kathanañca vallabhabhāvañca disvā “kiṃ nu kho katvā evaṃ Buddhānaṃ vallabhā hoti”ti cintevā Satthāraṃ pucchi “bhante esā itthī tumhākaṃ kiṃ hoti”ti. Upaṭṭhāyikānaṃ aggāti. Bhante kiṃ katvā upaṭṭhāyikānaṃ aggā hotīti. Kappasatasahassaṃ patthanānaṃ patthetvāti. Idāni patthetvā laddhuṃ sakkā bhanteti. Āma sakkāti. “Tena hi bhante bhikkhusatasahassena saddhim sattāhaṃ mayhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti āha. Satthā adhivāsesi. Sā sattāhaṃ dānaṃ datvā osānadivase cīvarasāṭake datvā

Satthāraṃ vanditvā pādamūle nipajjitvā “bhante nāhaṃ imassa dānassa phalena devissariyādīnaṃ aññataraṃ patthemī, tumhādisassa panekassa Buddhassa santike aṭṭha vare labhitvā mātuṭṭhāne ṭhatvā catūhi paccayehi paṭijaggitum samatthānaṃ aggā bhaveyyan”ti patthanam paṭṭhapesi. Satthā “samajjhissati nu kho imissā patthanā”ti anāgataṃ āvajjento kappasatasahassaṃ oloketvā “kappasatasahassapariyosāne Gotamo nāma Buddho uppajjissati, tadā tvaṃ Visākhā nāma upāsikā hutvā tassa santike aṭṭha vare labhitvā mātuṭṭhāne ṭhatvā catūhi paccayehi paṭijaggantīnaṃ upaṭṭhāyikānaṃ aggā bhavissasī”ti āha. Tassā sā sampatti sveva laddhabbā viya ahosi.

Sā yāvatāyukaṃ puññaṃ katvā tato cutā devaloke nibbattitvā devamanussesu saṃsarantī Kassapasammāsambuddhakāle Kikissa Kāsirañño sattannaṃ dhītānaṃ kaniṭṭhā Saṃghadāsī nāma hutvā parakulaṃ agantvā tāhi jeṭṭhabhaginīhi saddhiṃ dīgharattaṃ dānādīni puññāni katvā Kassapasammāsambuddhassa pādamūlepi “anāgate tumhādisassa Buddhassa mātuṭṭhāne ṭhatvā catupaccayadāyikānaṃ aggā bhaveyyan”ti patthanam akāsi. Sā tato paṭṭhāya pana devamanussesu saṃsarantī imasmiṃ attabhāve Meṇḍakasetṭhiputtassa Dhanañcayasetṭhino dhītā hutvā nibbattā. Mayhaṃ sāsane bahūni puññāni akāsi. Iti kho bhikkhave “na mayhaṃ dhītā gāyati, patthitapatthanāya pana nipphattim disvā udānaṃ udāneti”ti vatvā Satthā dhammaṃ desento “bhikkhave yathā nāma cheko mālākāro nānapupphānaṃ mahantaṃ rāsim katvā nānappakāre mālāguṇe karoti, evameva Visākhāya nānappakārāni puññāni kātum cittaṃ namatī”ti vatvā imarṃ gāthamāha—

53. “Yathāpi puppharāsimhā, kayirā mālāguṇe bahū.

Evam jātena maccena, kattabbaṃ kusalam bahun”ti.

Tattha **puppharāsimhā**ti nānappakārānaṃ pupphānaṃ rāsimhā. **Kayirā**ti kareyya. **Mālāguṇebahū**ti ekato vaṇṭikamālādibhedā nānappakārā bālāvikatiyo. **Maccenā**ti maritabbasabhāvatāya “macco”ti laddhanāmena sattena cīvaradānādibhedam **bahum kusalam kattabbam**. Tattha puppharāsiggaḥaṇaṃ bahupupphadassanattam. Sace hi appāni pupphāni honti, mālākāro ca

cheko neva bahu mālāguṇe kātuṃ sakkoti, acheko pana appesu bahūsupi¹ pupphesu na sakkotiyeva. Bahūsu pana pupphesu sati cheko mālākāro dakkho kusalo bahū mālāguṇe karoti, evameva sace ekaccassa saddhā mandā hoti, bhogā ca bahū saṃvijjanti, neva sakkoti bahūni kusalāni kātuṃ, mandāya ca pana saddhāya mandesu ca pana bhogesu na sakkoti. Uḷārāya ca pana saddhāya mandesu ca bhogesu na sakkotiyeva. Uḷārāya ca pana saddhāya uḷāresu ca bhogesu sati sakkoti. Tathārūpā ca Visākhā upāsikā. Tam sandhāyetaṃ vuttaṃ “yathāpi -pa- kattabbaṃ kusalaṃ bahun”ti.

Desanāvasāne bahū sotāpannādayo ahesuṃ, mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Visākhāvatthu aṭṭhamāṃ.

9. Ānandattherapañhāvatthu

Na pupphagandho paṭivātametiti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvattthiyaṃ viharanto Ānandattherassa pañhaṃ vissajjento kathesi.

Thero kira sāyanhasamaye paṭisallīno cintesi “Bhagavatā mūlagandho sārāgandho pupphagandhoti tayo uttamagandhā vuttā, tesāṃ anuvātameva gandho gacchati, no paṭivātaṃ. Atthi nu kho taṃ gandhajātaṃ, yassa paṭivātampi gandho gacchati”ti. Athassa etadahosi “kiṃ mayhaṃ attanā vinicchitena, Satthāraṃyeva pucchissāmi”ti. So Satthāraṃ upasaṅkamitvā pucchi. Tena vuttaṃ—

“Atha kho āyasmā Ānando (sāyanhasamaye paṭisallānā vuṭṭhito)² yena Bhagavā tenupasaṅkami, upasaṅkamitvā Bhagavantaṃ abhivādetvā ekamantaṃ nisīdi, ekamantaṃ nisinno kho āyasmā Ānando Bhagavantaṃ etadavoca—

Tiṇimāni bhante gandhajātāni, yesāṃ anuvātameva gandho gacchati, no paṭivātaṃ. Katamāni tiṇi, mūlagandho sārāgandho

1. Appesupi (Sī)

2. () Pāliyaṃ natthi.

pupphagandho, imāni kho bhante tīṇi gandhajātāni. Yesaṃ anuvātameva gandho gacchati, no paṭivātāṃ. Atthi nu kho bhante kiñci gandhajātāṃ, yassa anuvātampi gandho gacchati, paṭivātampi gandho gacchati, anuvātaṭivātampi gandho gacchatīti¹.

Athassa Bhagavā pañhaṃ vissajjento—

“Atthānanda kiñci gandhajātāṃ, yassa anuvātampi gandho gacchati, paṭivātampi gandho gacchati, anuvātaṭivātampi gandho gacchatīti. Katamaṃ pana taṃ bhante gandhajātāṃ, yassa anuvātampi gandho gacchati, paṭivātampi gandho gacchati, anuvātaṭivātampi gandho gacchatīti.

Idhānanda yasmiṃ gāme vā nigame vā itthī vā puriso vā Buddhaṃ saraṇaṃ gato hoti, dhammaṃ saraṇaṃ gato hoti, saṃghaṃ saraṇaṃ gato hoti, pāṇātipātā paṭivirato hoti, adinnādānā paṭivirato hoti, kāmesumicchācārā paṭivirato hoti, musāvādā paṭivirato hoti, surāmerayamajjapamādaṭṭhānā paṭivirato hoti, sīlavā hoti kalyāṇadhammo, vigatamalamaccherena cetasā agāraṃ ajjhāvasati muttacāgo payatapāṇi vossaggarato yācayogo dānasamvibhāgarato.

Tassa disāsu samaṇabrāhmaṇā vaṇṇaṃ bhāsanti ‘amukasmim nāma gāme vā nigame vā itthī vā puriso vā Buddhaṃ saraṇaṃ gato hoti, dhammaṃ saraṇaṃ gato hoti, saṃghaṃ saraṇaṃ gato hoti -pa-dānasamvibhāgarato’ti.

Devatāpissa vaṇṇaṃ bhāsanti “amukasmim nāma gāme vā nigame vā itthī vā puriso vā Buddhaṃ saraṇaṃ gato hoti, dhammaṃ saraṇaṃ gato hoti, saṃghaṃ saraṇaṃ gato hoti -pa-dānasamvibhāgarato’ti. Idaṃ kho taṃ Ānanda gandhajātāṃ, yassa anuvātampi gandho gacchati, paṭivātampi gandho

1. Am 1. 226 piṭṭhe.

gacchati, anuvātaṭṭhāṅgulamattampi gandho gacchati”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

54. “Na pupphagandho ṭṭhāṅgulamattampi,
Na candanaṃ tagaramallikā vā.
Satañca gandho ṭṭhāṅgulamattampi,
Sabbā disā sappuriso pavāyati.

55. Candanaṃ tagaraṃ vāpi, uppalaṃ atha vassikī.
Etesaṃ gandhajātānaṃ, sīlagandho anuttaro”ti.

Tattha **na pupphagandhoti** Tāvatiṃsabhavane pāricchattakarukkho āyāmato ca vitthārato ca yojanasatiko, tassa pupphānaṃ ābhā paññāsa yojanāni gacchati, gandho yojanasataṃ, sopi anuvātameva gacchati, ṭṭhāṅgulamattampi¹ gantuṃna sakkoti, evarūpopi na pupphagandho ṭṭhāṅgulamattampi. **Candananti** candanagandho. **Tagaramallikā vāti** imesampi gandho eva adhippeto. Sāragandhānaṃ aggassa hi lohitacandanassāpi tagarassapi Mallikāyapi anuvātameva vāyati², no ṭṭhāṅgulamattampi. **Satañca gandhoti**. Sappurisānaṃ pana Buddhapaccekaḥ Buddhasāvakaṃ sīlagandho ṭṭhāṅgulamattampi. Kim kāraṇā? **Sabbā disā sappuriso pavāyati** yasmā pana sappuriso sīlagandhena sabbāpi disā ajjhottharivāva gacchati, tasmā “tassa gandho na ṭṭhāṅgulamattampi”ti na vattabbo³. Tena vuttaṃ “ṭṭhāṅgulamattampi”ti. **Vassikīti** jātisumanā. **Etesanti** imesaṃ candanādīnaṃ gandhajātānaṃ gandhato sīlavantānaṃ sappurisānaṃ sīlagandhova anuttaro asadiso appaṭibhāgoti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Ānandattherapañhāvattu navamaṃ.

1. Aḍḍhaṅgulamattampi (Syā)

2. Yāti (Sī, Syā)

3. Gandho ṭṭhāṅgulamattampi vattabbo (Sī, Syā)

10. Mahākassapattherapiṇḍapātadinnavatthu

Appamatto ayaṃ gandhoti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Veḷuvane viharanto Mahākassapattherassa piṇḍapātadānaṃ ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi divase thero sattāhaccayena nirodhā vuṭṭhāya “Rājagahe sapaḍānaṃ piṇḍāya carissāmī”ti nikkhami. Tasmim̐ pana samaye Sakkassa devaraṇṇo paricārikā kakuṭapāḍiniyo pañcasatā accharāyo “therassa piṇḍapātaṃ dassāmā”ti ussāhajātā pañca piṇḍapātasatāni sajjetvā ādāya antarāmagge ṭhatvā “bhante imaṃ piṇḍapātaṃ gaṇhatha, saṅghaṃ no karoṭhā”ti vadimsu. Gacchatha tumhe, ahaṃ duggatānaṃ saṅghaṃ karissāmīti. Bhante mā no nāsetha, saṅghaṃ no karoṭhāti. Thero ñatvā puna paṭikkhipivā punapi apagantum anicchamānā yācantiyo “attano pamāṇaṃ na jānātha, apagacchathā”ti accharaṃ pahari. Tā therassa accharasaddaṃ sutvā santhambhitvā sammukhā ṭhātuṃ asakkantiyo palāyivā devalokameva gantvā Sakkena “kahaṃ gatātthā”ti puṭṭhā “samāpattito vuṭṭhitassa therassa piṇḍapātaṃ dassāmā”ti gatāmhā devāti. Dinno pana voti. Gaṇhituṃ na icchatīti. Kim̐ kathesīti. “Duggatānaṃ saṅghaṃ karissāmī”ti āha devāti. Tumhe kenākārena gatāti. Imināva devāti. Sakko “tumhādisiyo therassa piṇḍapātaṃ kim̐ dassantī”ti sayāṃ dātukāmo hutvā jarājiṇṇo mahallako khaṇḍadanto palitakeso obhaggasariro mahallakatantavāyo hutvā sujampi devadhītaṃ tathārūpameva mahallikaṃ katvā ekaṃ pesakāravīthim̐ māpetvā tantaṃ pasārento acchi.

Theropi “duggatānaṃ saṅghaṃ karissāmī”ti nagarābhimukho gacchanto bahinagare eva taṃ vīthim̐ disvā olokento dve jane addasa. Tasmim̐ khaṇe Sakko tantaṃ pasāreti, Sujā tasaraṃ vaṭṭeti. Thero cintesi “ime mahallakakālepi kammaṃ karontiyeva, imasmim̐ nagare imehi duggatatarā natthi mañṇe, imehi dinnāṃ uḷuṅkamattampi sākamattampi gahetvā imesaṃ saṅghaṃ karissāmī”ti. So tesāṃ gehābhimukho ahoṣi. Sakko taṃ āgacchantaṃ disvā Sujāṃ āha “bhadde mayhaṃ ayyo ito āgacchati, tvaṃ apassantī viya tuṇhī hutvā nisīda, khaṇena therāṃ vañcivā piṇḍapātaṃ dassāmā”ti. Thero āgantvā

gehadvāre aṭṭhāsi. Tepi apassantā viya attano kammameva karontā thokaṃ āgamimsu.

Atha Sakko “gehadvāre eko thero viya ṭhito, upadhārehi tāvā”ti āha. Gantvā upadhāretha sāmīti. So gehā nikkhamitvā theram pañcapatiṭṭhitena vanditvā ubhoḥi hatthehi jaṇṇukāni olambitvā nitthunanto uṭṭhāya “kataro thero nu kho ayyo”ti thokaṃ osakkitvā “akkhīni me dhūmāyantī”ti vatvā nalāṭe hattham ṭhapetvā uddham oloketvā “aho dukkham, ayyo no Mahākassapatthero cirassam me kuṭidvāram āgato, atthi nu kho kiñci gehe”ti āha. Sujā thokaṃ ākulaṃ viya hutvā “atthi sāmī”ti paṭivacanam adāsi. Sakko “bhante lūkham vā paṇītam vāti acintetvā saṅgham no karoṭhā”ti pattam gaṇhi. Thero “eteḥi dinnam sākaṃ vā hotu kuṇḍakamuṭṭhi vā, saṅgham nesam karissāmī”ti pattam adāsi. So antogharam pavisitvā ghaṭi-odanam nāma ghaṭiyā¹ uddharitvā pattam pūretvā therassa hattheṭhapesi. So ahosi piṇḍapāto anekasūpabyañjano, sakalam Rājagahanagaraṃ gandhena ajjhotthari.

Tadā thero cintesi “ayam puriso appesakkho, piṇḍapāto mahesakkho, Sakkassa bhojanasadiso, ko nu kho eso”ti. Atha nam “Sakko”ti ñatvā āha “bhāriyam te kammaṃ kataṃ duggatānam sampattim vilumpantena, ajja mayham dānam datvā kocideva duggato senāpatiṭṭhānam vā seṭṭhiṭṭhānam vā labheyyā”ti. Mayā duggatataro natthi bhanteti. Kim kāraṇā tvam duggato devaloke rajjasirim anubhavantoti. Bhante evam nāmetam, mayā pana anuppanne Buddhe kalyāṇakammaṃ kataṃ, Buddhuppāde vattamāne kalyāṇakammaṃ katvā Cūlarathadevaputto Mahārathadevaputto Anekavaṇṇadevaputtoti ime tayo samānadevaputtā mama āsannaṭṭhāne nibbattā, mayā tejavantatarā. Ahañhi tesu devaputtesu “nakkhattam kiḷissamā”ti paricārikāyo gahetvā antaravīthim otiṇṇesu palāyitvā geham pavisāmi. Tesañhi sarīrato tejo mama sarīram ottharati, mama sarīrato tejo tesam sarīram na ottharati, ko mayā duggatataro bhanteti. Evam santepi ito

1. Ghaṭito (Sī, Syā)

paṭṭhāya mayhaṃ mā evaṃ vañcetaṃ dānamadāsīti. Vañcetaṃ tumhākaṃ dāne dinne mayhaṃ kusalaṃ atthi, na atthīti. Atthāvusoti. Evaṃ sante kusalakammakaraṇaṃ nāma mayhaṃ bhāro bhanteti. So evaṃ vatvā therāṃ vanditvā Sujāṃ gahetvā therāṃ padakkhiṇaṃ katvā vehāsaṃ abbhuggantvā “aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ”ti udānaṃ udānesi. Tena vuttaṃ—

Ekam samayaṃ Bhagavā Rājagahe viharati Veḷuvane
Kalandakanivāpe. Tena kho pana samayena āyasmā Mahākassapo
Pippaliguhāyaṃ viharati, sattāhaṃ ekapallaṅkena nisinna hoti
aññataraṃ samādhim samāpajjitvā. Atha kho āyasmā Mahākassapo
tassa sattāhassa accayena tamhā samādhimhā vuṭṭhāsi. Atha kho
āyasmato Mahākassapassa tamhā samādhimhā vuṭṭhitassa etadahosi
“yaṃnūnāhaṃ Rājagahaṃ piṇḍāya paviseyyan”ti.

Tena kho pana samayena pañcamattāni devatāsātāni ussukkaṃ
āpannāni honti āyasmato Mahākassapassa piṇḍapātapaṭilābhāya. Atha
kho āyasmā Mahākassapo tāni pañcamattāni devatāsātāni paṭikkhipitvā
pubbaṅhasamayaṃ nivāsetvā pattacīvaramādāya Rājagahaṃ piṇḍāya
pāvisi.

Tena kho pana samayena Sakko Devānamindo āyasmato
Mahākassapassa piṇḍapātāṃ dātukāmo hoti. Pesakāraṇaṃ
abhinimminivā tantāṃ vināti, Sujā asurakaññā tasaraṃ pūreti. Atha
kho āyasmā Mahākassapo Rājagahe sapadānaṃ piṇḍāya caramāno yena
Sakkassa Devānamindassa nivesanaṃ tenupasaṅkami, addasā kho Sakko
Devānamindo āyasmantaṃ Mahākassapaṃ dūratova āgacchantaṃ,
disvā gharā nikkhamitvā paccuggantvā hatthato pattaṃ gahetvā gharaṃ
pavisitvā ghaṭiyā odanaṃ uddharitvā pattaṃ pūretvā āyasmato
Mahākassapassa adāsi. So ahosi piṇḍapāto anekasūpo anekabyañjano
anekarasabyañjano. Atha kho

āyasmato Mahākassapassa etadahosi “ko nu kho ayaṃ satto, yassāyaṃ evarūpo iddhānubhāvo”ti. Atha kho āyasmato Mahākassapassa etadahosi “Sakko kho ayaṃ Devānamindo”ti viditvā Sakkaṃ Devānamindaṃ etadavoca “kataṃ kho te idaṃ kosiya, mā punapi evarūpamakāsi”ti. Amhākampi bhante Kassapa puññaena attho, amhākampi puññaena karaṇīyanti.

Atha kho Sakko Devānamindo āyasmantaṃ Mahākassapaṃ abhivādetvā padakkhiṇaṃ katvā vehāsaṃ abbhuggantvā ākāse antalikkhe tikkhattuṃ udānaṃ udānesi “aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ, aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ, aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ”ti¹.

Atha kho Bhagavā vihāre ṭhito eva tassa taṃ saddaṃ sutvā bhikkhū āmantetvā “passatha bhikkhave Sakkaṃ Devānamindaṃ udānaṃ udānetvā ākāseṇa gacchantan”ti āha. Kiṃ pana tena kataṃ bhanteti. Vañcetvā tena mayhaṃ puttassa Kassapassa piṇḍapāto dinno, taṃ datvā tuṭṭhamānaso udānaṃ udānetto gacchatīti. “Therassa piṇḍapātaṃ dātuṃ vaṭṭatī”ti kathaṃ bhante tena ñātanti. Bhikkhave mama puttena sadisaṃ nāma piṇḍapātikaṃ devāpi manussāpi pihayantīti vatvā sayampi udānaṃ udānesi. Sutte pana ettakameva āgataṃ—

Assosi kho Bhagavā dibbāya sotadhātuyā visuddhāya atikkantaṃ anusikāya Sakkassa Devānamindassa vehāsaṃ abbhuggantvā ākāse antalikkhe tikkhattuṃ udānaṃ udānentassa “aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ, aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ, aho dānaṃ paramadānaṃ Kassape suppatiṭṭhitaṃ”ti¹.

Atha kho Bhagavā etamatthaṃ viditvā tāyaṃ velāyaṃ imaṃ udānaṃ udānesi—

1. Khu 1. 111 piṭṭhe.

“Piṇḍapātikassa bhikkhuno,
 Attabharassa anaññaposino.
 Devā pihayanti tādino,
 Upasantassa sadā satīmato”ti¹.

Imañca pana udānaṃ udānetvā “bhikkhave Sakko Devānamindo mama puttassa sīlagandhena āgantvā piṇḍapātaṃ adāsī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

56. “Appamatto ayaṃ gandho, yvāyaṃ tagaracandanam².
 Yo ca sīlavataṃ gandho, vāti devesu uttamo”ti.

Tattha **appamattoti** parittappamāṇo³. **Yo ca sīlavata**ti yo pana sīlavantānaṃ sīlagandho, so tagaraṃ viya lohitacandanam⁴ viya ca parittako na hoti, ativiya uḷāro vipphārito. Teneva kāraṇena **vāti devesu uttamoti** pavaro seṭṭho hutvā devesu ca manussesu ca sabbatthameva vāyati, ottharanto gacchatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Mahākassapatttherapiṇḍapātadinnavatthu dasamaṃ.

11. Godhikattheraparinibbānavatthu

Tesaṃ sampannasīlānanti imaṃ dhammadesanaṃ Sathā Rājagahaṃ upanissāya Veḷuvane viharanto Godhikattherassa parinibbānaṃ ārabha kathesi.

So hi āyasmā Isigilipasse Kāḷasilāyaṃ viharanto appamatto ātāpī pahitatto sāmāyikaṃ cetovimuttiṃ phusitvā ekassa anussāyikassa rogassa vasena tato parihāyi. So dutiyampi tatiyampi chakkhattuṃ jhānaṃ nibbattetvā parihīno, sattame vāre uppādetvā cintesi “ahaṃ chakkhattuṃ jhānā parihīno, parihīnajjhānassa

1. Khu 1. 111 piṭṭhe.

3. Parittapparimāṇo (Sī)

2. Yāyaṃ tagaracandanā (Sī)

4. Tagare viya lohitacandane (Sī, Syā)

kho pana aniyatā gati, idāneva sattham āharissāmī”ti kesoropanasatthakam gahetvā galanālim chinditum mañcake nipajji. Māro tassa cittam ñatvā “ayam bhikkhu sattham āharitukāmo, sattham āharantā kho pana jīvite nirapekkhā honti, te vipassanam paṭṭhapetvā arahattampi pāpuṇanti, sacāham etam vāressāmi, na me vacanam karissati, Satthāram vārāpessāmī”ti aññātakavesena Satthāram upasaṅkamtivā evamāha—

“Mahāvīra mahāpañña, iddhiyā yasasā jala.
Sabbaverabhayātīta, pāde vandāmi cakkhuma.
Sāvako te mahāvīra, maraṇam maraṇābhibhū.
Ākaṅkhati cetayati, tam nisedha jutindhara.
Katham hi Bhagavā tuyham, sāvako sāsane rato.
Appattamānaso sekkho, kālam kayirā jane sutā”ti¹.

Tasmim khaṇe therena sattham āharitam hoti. Satthā “māro ayan”ti viditvā imam gāthamāha—

“Evam hi dhīrā kubbanti, nāvakaṅkhanti jīvitam.
Samūlam taṇhamabbuyha, godhiko parinibbuto”ti¹.

Atha kho Bhagavā sambahulehi bhikkhūhi saddhim therassa sattham āharitvā nipannaṭṭhānam agamāsi. Tasmim khaṇe māro pāpimā “kattha nu kho imassa paṭisandhiviññānam patitṭhitan”ti dhūmarāsi viya timirapuṅjo viya ca hutvā sabbadisāsu therassa viññānam samanvesati. Bhagavā tam dhūmatimirabhāvam bhikkhūnam dassetvā “eso kho bhikkhave māro pāpimā Godhikassa kulaputtassa viññānam samanvesati ‘kattha Godhikassa kulaputtassa viññānam patitṭhitan’ti. Apatitṭhitena ca bhikkhave viññāṇena Godhiko kulaputto parinibbuto”ti āha. Māropi tassa viññāṇaṭṭhānam daṭṭhum asakkonto kumārakavaṇṇo hutvā beluvapaṇḍuvīnam ādāya Satthāram upasaṅkamtivā pucchi—

1. Sam 1. 122 piṭṭhe.

“Uddham adho ca tiriyaṃ, disā anudisā svahaṃ.
Anvesaṃ nādhigacchāmi, Godhiko so kuhiṃ gato”¹.

Atha naṃ Sathā āha—

“Yo dhīro dhitisampanno, jhāyī jhānarato sadā.
Ahorattaṃ anuyuñjaṃ, jīvitaṃ anikāmayāṃ.

Jetvāna maccuno senaṃ, anāgantvā punabbhavaṃ.
Samūlaṃ taṇhamabbuyha, Godhiko parinibbuto”¹.

Evam vutte māro pāpimā Bhagavantaṃ gāthāya ajjhabhāsi—

“Tassa sokaparetassa, vīṇā kacchā abhassatha.
Tato so dummano yakkho, tatthevantaradhāyathā”¹.

Sathāpi “kiṃ te pāpima Godhikassa kulaputtassa nibbattaṭṭhānena.
Tassa hi nibbattaṭṭhānaṃ² tumhādisānaṃ satampi sahasampi daṭṭhuraṃ na
Sakkoti”¹ti vatvā imaṃ gāthamāha—

57. “Tesaṃ sampannasīlānaṃ, appamādavihāriṇaṃ.

Sammadaññā vimuttānaṃ, māro maggaṃ na vindatī”¹ti.

Tattha **tesanti** yathā appatiṭṭhitena viññāṇena Godhiko kulaputto parinibbuto, ye ca evaṃ parinibbāyanti, tesaṃ. **Sampannasīlānanti** paripuṇṇasīlānaṃ. **Appamādavihāriṇanti** sati-avippavāsasaṅkhātena appamādena viharantānaṃ. **Sammadaññā vimuttānanti** hetunā nāyena kāraṇena jānitvā “tadaṅgavimuttiyā vikkhambhanavimuttiyā samucchavedavimuttiyā paṭippassaddhivimuttiyā nissaraṇavimuttiyā”¹ti imāhi pañcahi vimuttihi vimuttānaṃ. **Māro maggaṃ na vindatī**ti evarūpānaṃ mahākhiṇāsavānaṃ sabbathāmena maggantopi māro gatamaggaṃ na vindati na labhati na passatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiṭṭhānāni pattā, desanā mahājanassa sātthikā jātāti.

Godhikattheraparinibbānavatthu ekādasamaṃ.

1. Saṃ 1. 123 piṭṭhe.

2. Parinibbutaṭṭhānaṃ (Ka)

12. Garahadinnavatthu

Yathā saṅkāraṭṭhānasminti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto Garahadinnaṃ nāma Nigaṇṭhasāvakaṃ ārabba kathesi.

Sāvattiyañhi Sirigutto ca Garahadinno cāti dve saḥāyakā ahesuṃ. Tesu Sirigutto upāsako Buddhasāvako, Garahadinno Nigaṇṭhasāvako. Taṃ Nigaṇṭhā abhikkhaṇaṃ evaṃ vadanti “tava saḥāyakaṃ Siriguttaṃ ‘kiṃ tvaṃ samaṇaṃ Gotamaṃ upasaṅkamasi, tassa santike kiṃ labhissasī’ ti vatvā yathā amhe upasaṅkamtivā amhākañca deyyadhammaṃ dassati, kiṃ evaṃ ovadituṃ na vaṭṭatī” ti. Garahadinno tesāṃ vacanaṃ sutvā abhikkhaṇaṃ gantvā ṭhitanisinnaṭṭhānādīsu Siriguttaṃ evaṃ ovadati “samma kiṃ te samaṇena Gotamena, taṃ upasaṅkamtivā kiṃ labhissasi, kiṃ te mama ayye upasaṅkamtivā tesāṃ dānaṃ dātuṃ na vaṭṭatī” ti. Sirigutto tassa kathaṃ sutvāpi bahū divase tuṅhī hutvā nibbijjitvā ekadivasaṃ “samma tvaṃ abhikkhaṇaṃ āgantvā maṃ ṭhitaṭṭhānādīsu evaṃ vadesi “samaṇaṃ Gotamaṃ upasaṅkamtivā kiṃ labhissasi, mama ayye upasaṅkamtivā tesāṃ dānaṃ dehī’ ti, kathehi tāva me, tava ayyā kiṃ jānantī” ti. Aho sāmi mā evaṃ vada, mama ayyānaṃ aññātaṃ nāma natthi, sabbaṃ atītānāgatapaccuppannaṃ sabbaṃ kāyavacīmanokammaṃ “idaṃ bhavissati, idaṃ na bhavissati” ti sabbaṃ bhābhābhābhāṃ jānantīti. Evaṃ vadesīti. Āma vademīti. Yadi evaṃ, atibhāriyaṃ te kataṃ, ettakaṃ kālaṃ mayhaṃ etamatthaṃ anācikkhantena, ajja mayā ayyānaṃ ñāṇānubhāvo ñāto, gaccha samma, ayye mama vacanena nimantehīti. So Nigaṇṭhānaṃ santikaṃ gantvā te vanditvā “mayhaṃ saḥāyako Sirigutto svātānāya tumhe nimantetī” ti āha. Siriguttena sāmaṃ tvaṃ vuttoti. Āma ayyāti. Te haṭṭhatuṭṭhā hutvā “nippannaṃ no kiccaṃ, Siriguttassa amhesu pasannaṃ kālato paṭṭhāya kā nāma sampattī amhākaṃ na bhavissatī” ti vadimsu.

Siriguttassāpi mahantaṃ nivesanaṃ. So tasmim dvinnaṃ gehānaṃ antare ubhato dīghaṃ āvāṭaṃ khaṇāpetvā gūthakalalassa pūrāpesi. Bahi-āvāṭe dvīsu pariyañtesu khaṇūke koṭṭāpetvā tesu rajjuyo bandhāpetvā āsanānaṃ purimāpāde āvāṭassa purimāpasse ṭhapāpetvā pacchimāpāde rajjukesu ṭhapāpesi. Evaṃ nisinnakāle evaṃ avamsirā

patissantī”ti maññamāno yathā āvāto na paññāyati, evaṃ āsanānaṃ upari paccattharaṇāni dāpesi. Mahantā mahantā cāṭiyo ṭhapāpetvā kadalipaṇṇehi ca setapilotikāhi ca mukhāni bandhāpetvā tā tucchā eva gehassa pacchimabhāge bahi yāgubhattasitthasappitelamadhuphāṇitapūvacuṇṇamakkhitā katvā ṭhapāpesi. Garahadinno pātova tassa gharaṃ vegena gantvā “ayyānaṃ sakkāro sajjito”ti pucchi. Āma samma sajjitoti. Kahaṃ pana esoti. Etāsu ettikāsu cāṭisu yāgu, ettikāsu bhattaṃ, ettikāsu sappiphāṇitapūvādīni pūritāni, āsanāni paññattānīti. So “sādhū”ti vatvā gato. Tassa gatakāle pañcasatā Nigaṇṭhā āgamiṃsu. Sirigutto gehā nikkhamitvā pañcapaṭiṭṭhitena Nigaṇṭhe vanditvā tesam purato añjaliṃ paggayha ṭhito evaṃ cintesi “tumhe kira atītādibhedam sabbam jānātha, evaṃ tumhākaṃ upaṭṭhākena mayham kathitaṃ. Sace sabbam tumhe jānātha, mayham geham mā pavisittha. Mama geham pavitṭhānam hi vo neva yāgu atthi, na bhattādīni. Sace ajānitvā pavissisatha, gūtha-āvāṭe vo pātetvā pothessāmī”ti evaṃ cintetvā purisānaṃ saññaṃ adāsi. Evaṃ tesam nisīdanabhāvaṃ ñatvā pacchimapasse ṭhatvā āsanānaṃ upari paccattharaṇāni apaneyyātha, mā tāni asucinā makkhayiṃsūti.

Atha Nigaṇṭhe “ito etha bhante”ti āha. Nigaṇṭhā pavisitvā paññattāsanesu nisīditum ārabhiṃsu. Atha ne manussā vadīṃsu “āgametha bhante, mā tāva nisīdathā”ti. Kim kāraṇāti. Amhākaṃ geham pavitṭhānam ayyānaṃ vattam ñatvā nisīditum vaṭṭatīti. Kim kātuṃ vaṭṭati āvusoti. Attano attano pattāsanamūlesu ṭhatvā sabbepi ekappahāreneva nisīditum vaṭṭatīti. Idam kirassa adhippāyo¹—ekasmiṃ āvāṭe patite “mā āvuso avasesā āsane nisīdantū”ti vattum mā labhatūti². Te “sādhū”ti vatvā “imehi kathitakatham amhehi kātuṃ vaṭṭatī”ti cintayīṃsu. Atha sabbe attano attano pattāsanamūle paṭipāṭiyā aṭṭhamāsu. Atha ne “bhante khippam ekappahāreneva nisīdathā”ti vatvā tesam nisinnabhāvaṃ ñatvā āsanānaṃ upari paccattharaṇāni nīharīṃsu. Nigaṇṭhā ekappahāreneva nisinnā, rajjūnaṃ upari ṭhapitā āsanapādā bhaṭṭhā, nigaṇṭhā avamsirā āvāṭe patīṃsu. Sirigutto tesu patitesu dvāraṃ

1. Idam kira so (Sī, Syā)

2. Mā avasesā nisīdiṃsūti kāresi (Syā)

pidahitvā te uttiṇṇuttiṇṇe “atītānāgatapaccuppannaṃ kasmā na jānāthā”ti daṇḍehi pothetvā “ettakaṃ etesaṃ vaṭṭissatī”ti dvāraṃ vivarāpesi. Te nikkhamitvā palāyitum ārabhimṣu. Gamanamagge pana tesam sudhāparikammakataṃ bhūmiṃ picchilaṃ kārāpesi. Te tattha asaṅṭhahitvā patite patite puna pothāpetvā “alaṃ ettakaṃ tumhākaṃ”ti uyyojesi. Te “nāsitamhā tayā, nāsitamhā tayā”ti kandantā upaṭṭhākassa gehadvāraṃ agamaṃsu.

Garahadinno taṃ vippakāraṃ disvā kuddho “nāsitamhi Siriguttena, hatthaṃ pasāretvā vandantānaṃ sadevake loke yathāruciyaṃ dātum samatthe nāma puññakkhettabhūte mama ayye pothāpetvā byasanaṃ pāpesi”ti rājakulaṃ gantvā tassa kahāpaṇasahassaṃ daṇḍaṃ kāresi. Athassa rājā sāsanaṃ pesesi. So gantvā rājānaṃ vanditvā “deva upaparikkhitvā daṇḍaṃ gaṇhatha, mā anupaparikkhitvā”ti āha. Upaparikkhitvā gaṇhissāmīti. Sādhu devāti. Tena hi gaṇhāhīti. Deva mayhaṃ sahāyako Nigaṇṭhasāvako maṃ upasaṅkamitvā ṭhitanisinnatṭhānādīsu abhiṇhaṃ evaṃ vadesi “samma kiṃ te samaṇena Gotamena, taṃ upasaṅkamitvā kiṃ labhissasī”ti idaṃ ādiṃ katvā Sirigutto sabbaṃ taṃ pavattiṃ ārocetvā deva sace imasmiṃ kāraṇe daṇḍaṃ gahetum yuttaṃ, gaṇhathāti. Rājā Garahadinnaṃ oloketvā “saccaṃ kira te evaṃ vuttan”ti āha. Saccaṃ devāti. Tvaṃ ettakampi ajānante Satthāroti gahetvā vicaranto “sabbaṃ jānanti”ti kiṃ kāraṇā Tathāgatasāvakassa kathesi. “Tayā āropitadaṇḍo tuyhameva hotū”ti evaṃ sveva daṇḍaṃ pāpito¹, tasseva kulūpakā pothetvā nīhaṭā.

So taṃ kujjhivā tato paṭṭhāya aḍḍhamāsamattampi Siriguttena saddhiṃ akathetvā cintesi “evaṃ vicaritum mayhaṃ ayuttaṃ, etassa kulūpakānampi mayā byasanaṃ kātum vaṭṭatī”ti Siriguttaṃ upasaṅkamitvā āha “sahāya Siriguttā”ti. Kiṃ sammāti. Nātisuhajjānaṃ nāma kalahopi hoti vivādopi, kiṃ tvaṃ kiñci na kathesi, kasmā evaṃ karosīti. Samma tava mayā saddhiṃ akathanato na kathamīti. Yaṃ samma kataṃ, katameva taṃ na mayaṃ mettiṃ bhindissāmāti. Tato paṭṭhāya ubhopi ekaṭṭhāne tiṭṭhanti

1. Sveva daṇḍo dāpito (Sī), tasseva daṇḍaṃ pāpito (Ka)

nisīdanti. Athekadivasam̐ Sirigutto Garahadinnam̐ āha “kim̐ te Nigaṇṭhehi, te upasaṅkamitvā kim̐ labhissasi, mama Satthāram̐ upasaṅkamtum̐ vā ayyānam̐ dānam̐ dātum̐ vā kim̐ te na vaṭṭatī”ti. Sopi etameva paccāsīsati, tenassa kaṇḍuvanaṭṭhāne nakhena vilekhitam̐ viya ahoṣi. So “Sirigutta tava Satthā kim̐ jānātī”ti pucchi. Ambho mā evam̐ vada, Satthu me ajānitabbam̐ nāma natthi, atītādibhedam̐ sabbam̐ jānātī, soḷasahākārehi sattānam̐ cittam̐ paricchindatīti. Aham̐ evam̐ na jānāmi, kasmā mayham̐ ettakam̐ kalam̐ na kathesi, tena hi tvam̐ gaccha, tava Satthāram̐ svātanāya nimantehi, bhojessāmi, pañcahi bhikkhusatehi saddhim̐ mama bhikkham̐ gaṇhitum̐ vadehīti.

Sirigutto Satthāram̐ upasaṅkamitvā vanditvā evamāha “bhante mama sahāyako Garahadinno tumhe nimantāpeti, pañcahi kira bhikkhusatehi saddhim̐ sve tassa bhikkham̐ gaṇhatha, purimadivase kho pana tassa kulūpakānam̐ mayā idam̐ nāma katam̐, mayā katassa paṭikaraṇampī na jānāmi, tumhākam̐ suddhacittena bhikkham̐ dātukāmatampī na jānāmi, āvajjetvā yuttam̐ ce, adhivāsetha. No ce, mā adhivāsayitthā”ti. Satthā “kim̐ nu kho so amhākam̐ kātukāmo”ti āvajjetvā addasa “dvinnam̐ gehānam̐ antare mahantam̐ āvāṭam̐ khaṇāpetvā asītisakaṭamattāni khadiradārūni āharāpetvā pūrāpetvā aggim̐ datvā amhe aṅgāra-āvāṭe pātetvā niggaṇhitukāmo”ti. Puna āvajjesi “kim̐ nu kho tattha gatapaccayā attho atthi, natthī”ti. Tato idam̐ addasa—aham̐ aṅgāra-āvāṭe pādānam̐ pasāressāmi, tam̐ paṭicchadetvā ṭhapitakilaṅjam̐ antaradhāyissati, aṅgārakāsum̐ bhinditvā cakkamattam̐ mahāpadumam̐ uṭṭhahissati, athāham̐ padumakaṇṇikā akkamanto āsane nisīdissāmi, pañcasatā bhikkhūpi tatheva gantvā nisīdissanti, mahājano sannipatisati, aham̐ tasmim̐ samāgame dvīhi gāthāhi anumodanam̐ karissāmi, anumodanapariyosāne caturāsītiyā pāṇasahassānam̐ dhammābhisamayo bhavissati, Sirigutto ca Garahadinno ca sotāpannā bhavissanti, attano ca dhanarāsīm̐ sāsane vikirissanti, imam̐ kulaputtam̐ nissāya mayā gantum̐ vaṭṭatīti bhikkham̐ adhivāsesi.

Sirigutto gantvā Satthu adhivāsanam̐ Garahadinnassa ārocetvā “Lokaṅṭṭhassa sakkāram̐ karohī”ti āha. Garahadinno

“Idānissa kattabbayuttakam jānissāmī”ti dvinnam gehānam antare mahantam āvātam khaṇāpetvā asītisakaṭamattāni khadiradārūni āharāpetvā pūrāpetvā aggim datvā khadiraṅgārārāsīnam yojāpetvā sabbarattim dhamāpetvā khadiraṅgārārāsīm kārāpetvā āvāṭamatthake rukkhapadarāni ṭhapāpetvā kilañjēna paṭicchādetvā gomayena limpāpetvā ekena passena dubbaladaṇḍake attharivā gamanamaggaṃ kāresi, “evaṃ akkanta-akkantakāle daṇḍakesu bhaggesu parivaṭṭetvā aṅgārakāsuyam patissanti”ti maññamāno gehapacchābhāge Siriguttēna ṭhapitaniyāmeneva cāṭiyo ṭhapāpesi, āsanānīpi tatheva paññāpesi. Sirigutto pātova tassa geham gantvā “kato te samma sakkāro”ti āha. Āma sammāti. Kaham pana soti. “Ehi, passāmā”ti sabbam Siriguttēna dassitanayeneva dassesi. Sirigutto “sādhu sammā”ti āha. Mahājano sannipati. Micchādiṭṭhikēna hi nimantite mahanto sannipāto ahosi¹. Micchādiṭṭhikāpi “samaṇassa Gotamassa vippakāram passissāmā”ti sannipatanti, sammādiṭṭhikāpi “ajja Satthā mahādhammadesanam desessati, Buddhavisayam Buddhalīlam upadhāressāmā”ti sannipatanti.

Punadivase Satthā pañcahi bhikkhusatehi saddhim Garahadinnassa gehadvāram agamāsi. So gehā nikkhamitvā pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā purato añjalim paggayha ṭhito cintesi “bhante ‘tumhe kira atītādibhedam sabbam jānātha, sattānam soḷasahākārehi cittaṃ paricchindathā’ti evam tumhākam upaṭṭhākena mayham kathitam. Sace jānātha, mayham geham mā pavisittha. Paviṭṭhānam hi vo neva yāgu atthi, na bhattādīni, sabbe kho pana tumhe aṅgārakāsuyam pātetvā niggaṇhissāmī”ti. Evaṃ cintetvā Satthu pattam gahetvā “ito etha Bhagavā”ti vatvā “bhante amhākam geham āgatānam vattam nātvā āgantum vaṭṭatī”ti āha. Kim katum vaṭṭati āvusoti. Ekekassa pavisitvā purato gantvā nisinnakāle pacchā aññena āgantum vaṭṭatīti. Evaṃ kirassa ahosi “purato gacchantam aṅgārakāsuyam patitam disvā avasesā na āgacchissanti, ekekameva pātetvā niggaṇhissāmī”ti. Satthā “sādhū”ti vatvā ekakova pāyāsi. Garahadinno aṅgārakāsum patvā apasakkivā

1. Hoti (Sī, Syā)

ṭhito “purato yātha bhante”ti āha. Atha Satthā aṅgārakāsumatthake pādaṃ pasāresi, kilañjaṃ antaradhāyi, aṅgārakāsum bhinditvā cakkamattāni padumāni uṭṭhahimsu. Satthā padumakaṇṇikā akkamanto gantvā paññatte Buddhāsane nisīdi, bhikkhūpi tatheva gantvā nisīdīmsu. Garahadinnassa kāyato ḍāho uṭṭhahi.

So vegena gantvā Siriguttam upasaṅkamitvā “sāmi me tāṇaṃ hohī”ti āha. Kiṃ etanti. Pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ gehe yāgu vā bhattādīni vā natthi, kiṃ nu kho karomīti. “Kiṃ pana tayā katan”ti āha. Ahaṃ dvinnaṃ gehānaṃ antare mahantaṃ āvāṭaṃ aṅgārassa pūraṃ kāresim “tatha pātetvā niggaṇhissāmi”ti. Atha naṃ bhinditvā mahāpadumāni uṭṭhahimsu. Sabbe padumakaṇṇikā akkamitvā gantvā paññattāsanesu nisinnā, idāni kiṃ karomi sāmīti. Nanu tvaṃ idāneva mayhaṃ “ettikā cāṭiyo, ettikā yāgu, ettakāni bhattādīni”ti dassesīti. Musā taṃ sāmi, tucchāva cāṭiyoti. Hotu, gaccha, tāsu cāṭisu yāgu-ādīni olokehīti. Taṃ khaṇaṇṇeva tena yāsu cāṭisu “yāgū”ti vuttaṃ, tā yāguyā pūrayīmsu, yāsu “bhattādīni”ti vuttaṃ, tā bhattādīnaṃ paripuṇṇāva ahesuṃ. Taṃ sampattiṃ disvāva Garahadinnassa sarīraṃ pītipāmojjena paripūritam, cittam pasannaṃ. So sakkaccaṃ Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ parivisitvā katabhattakiccassa Satthuno anumodanaṃ kāretukāmo pattaṃ gaṇhi. Satthā anumodanaṃ karonto “ime sattā paññācakkhuno abhāveneva mama sāvakanāṃ Buddhasāsanassa guṇaṃ na jānanti. Paññācakkhuvirahitā hi andhā nāma, paññavanto sacakkhukā nāmā”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

58. “Yathā saṅkāradhānasmim¹, ujjhitasmim mahāpathe.
Padumaṃ tattha jāyetha, sucigandhaṃ manoramaṃ.

59. Evaṃ saṅkārabhūtesu, andhabhūte puthujjane.
Atirocati paññāya, Sammāsambuddhasāvako”ti.

Tattha **saṅkāradhānasminti** saṅkāraṭhānasmim, kacavararāsimhīti attho. **Ujjhitasmim mahāpatheti** mahāmagge chaḍḍitasmim. **Sucigandhanti** surabhigandhaṃ. Mano ettha ramaṭīti **manoramaṃ**. **Saṅkārabhūtesūti** saṅkāramiva bhūtesu.

1. Saṅkāraṭhānasmim (Ka)

puthujjaneti puthūnaṃ kilesānaṃ jananato evaṃ laddhanāme lokiyamahājane. Idaṃ vuttaṃ hoti—yathā nāma mahāpathe chaḍḍite saṅkārārāsimhi asucijegucchiyapaṭikūlepi sucigandhaṃ padumaṃ jāyetha, taṃ rājarājamahāmattādīnaṃ manoramaṃ piyaṃ manāpaṃ uparimatthake paṭiṭṭhānārahameva bhavēyya, evameva saṅkārabhūtesupi puthujjanesu jāto nippaṇṇassa mahājanassa acakkhukassa antare nibbatopi attano paṇṇābalena kāmesu ādīnavaṃ, nekkhamme ca ānisaṃsaṃ disvā nikkhamitvā pabbajito pabbajjāmatthenapi, tato uttarim sīlasamādhipaṇṇāvimuttivimuttiṇṇānadassanāni ārādhētvāpi atirocati. Sammāsambuddhasāvako hi khīṇāsavo bhikkhu andhabhūte puthujjane atikkamitvā rocati virocati sobhatīti.

Desanāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi. Garahadinno ca Sirigutto ca sotāpattiphalaṃ pāpuṇimsu. Te sabbaṃ attano dhanāṃ Buddhasāsane vipakirimsu. Satthā uṭṭhāyāsanaṃ vihāramagamāsi. Bhikkhū sāyanhasamaye dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “aho acchariyā Buddhaguṇā nāma, tathārūpaṃ nāma khadiraṅgārārāsim bhinditvā padumāni uṭṭhahimsū”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “anacchariyaṃ bhikkhave, yaṃ mama etarahi Buddhabhūtassa aṅgārārāsimhā padumāni uṭṭhitāni, aparipakke ṇāṇe vattamānassa bodhisattabhūtassapi me uṭṭhahimsū”ti vatvā “kadā bhante, ācikkhatha no”ti yācito atītaṃ āharitvā—

“Kāmaṃ patāmi nirayaṃ, uddhampādo avamsiro.

Nānariyaṃ karissāmi, handa piṇḍaṃ paṭiggahā”ti¹—

Idaṃ **Khadiraṅgārajātakaṃ** vitthāretvā kathesīti.

Garahadinnavatthu dvādasamaṃ.

Pupphavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Catuttho vaggo.

1. Khu 5. 10 piṭṭhe.

5. Bālavagga

1. Aññatarapurisavatthu

Dīghā jāgarato rattīti imam dhammadesanam Sathā Jetavane viharanto Pasenadikosalañceva aññatarañca purisam ārabha kathesi.

Rājā kira pasenadi Kosalo ekasmim chaṇadivase alaṅkatapaṭiyattam sabbasetam ekam Puṇḍarīkam nāma hatthim abhiruyha mahantena rājānubhāvena nagaram padakkhiṇam karoti. Ussāraṇāya vattamānāya leḍḍudaṇḍādīhi pothiyamāno mahājano palāyanto gīvam parivaṭṭetvāpi oloketiyeva. Rājūnam kira sudinnadānassetam phalam. Aññatarassāpi duggatapurisassa bhariyā sattabhūmikassa pāsādassa uparitale ṭhitā ekam vātapānakavāṭam vivaritvā rājānam oloketvāva apagacchi. Rañño puṇṇacando valāhakantaram pavitṭho viya upaṭṭhāsi. So tassā paṭibaddhacitto hatthikkhandhato patanākārappatto viya hutvā khippam nagaram padakkhiṇam katvā antepuram pavisitvā ekam vissāsakam amaccam āha “asukatṭhāne te mayā olokitapāsādo diṭṭho”ti. Āma devāti. Tatthekam itthim addasāti. Addasam devāti. Gaccha, tassā sasāmika-asāmikabhāvam jānāhīti. So gantvā tassā sasāmikabhāvam ñatvā āgantvā rañño “sasāmikā”ti ārocesi. Atha raññā “tena hi tassā sāmikam pakkosāhī”ti vutte so gantvā “ehi bho, rājā tam pakkosati”ti āha. So “bhariyam me nissāya bhayena uppanna bhavitabban”ti cintetvā rañño āṇam paṭibāhitum asakkonto gantvā rājānam vanditvā aṭṭhāsi. Atha nam rājā “mam ito paṭṭhāya upaṭṭhāhī”ti āha. Alam deva, aham attano kammam katvā tumhākam suṅkam dadāmi, ghareyeva me jīvikā hotūti. “Tava suṅkena mayham attho natthi, ajjato paṭṭhāya mam upaṭṭhāhī”ti tassa phalakañca āvudhañca dāpesi. Evam kirassa ahosi “kañcidevassa dosam āropetvā ghātetvā bhariyam gaṇhissāmī”ti. Atha nam so maraṇabhayabhīto appamatto hutvā upaṭṭhāsi.

Rājā tassa dosaṃ¹ apassanto kāmapariḷāhe vaḍḍhante “ekamassa dosaṃ āropetvā rājānaṃ karissāmi”ti taṃ pakkosāpetvā evamāha “ambho ito yojanamatthake nadiyā asukaṭṭhānaṃ nāma gantvā sāyaṃ mama nhānavelāya kumuduppālāni ceva aruṇavatīmattikañca² āhara. Sace tasmim̄ khāṇe nāgacchasi, āṇaṃ te karissāmi”ti. Sevako kira catūhipi dāsehi patikiṭṭhataro³. Dhanakkītādayo hi dāsā “sīsaṃ me rujjati, piṭṭhi me rujjati”ti vatvā acchitum̄ labhantiyeva. Sevakassetam̄ natthi, āṇattakammaṃ kātumeva vaṭṭati. Tasmā so “avassaṃ mayā gantabbaṃ, kumuduppalehi saddhim̄ aruṇavatīmattikā nāma Nāgabhavane uppajjati, ahaṃ kuhiṃ labhissāmi”ti cintento maraṇabhayaabhīto vegena gehaṃ gantvā “bhadde niṭṭhitaṃ me bhattaṃ”ti āha. Uddhanamatthake sāmīti. So yāva bhattaṃ otarati, tāva sandhāretum̄ asakkonto uḷuṅkena kaṅjikaṃ harāpetvā yathāladdhena byañjanaṇa saddhim̄ allameva bhattaṃ pacchiyaṃ opīletvā ādāya yojanikaṃ maggaṃ pakkhando, tassa gacchantasseva bhattaṃ pakkam̄ ahoṣi. So anucchiṭṭhaṃ katvāva thokaṃ bhattaṃ apanetvā bhuñjanto ekaṃ addhikaṃ ekaṃ disvā mayā apanetvā ṭhapitaṃ thokaṃ anucchiṭṭhaṃ bhattameva atthi, gaḥetvā bhuñja sāmīti. So gaṇhitvā bhuñji. Itaropi bhuñjitvā ekaṃ bhattamuṭṭhim̄ uḍake khipitvā mukhaṃ vikkhāletvā mahantena saddena “imasmim̄ nadīpadese adhivatthā nāgā supaṇṇā devatā ca vacanaṃ me suṇantu, rājā mayhaṃ āṇaṃ kātukāmo ‘kumuduppalehi saddhim̄ aruṇavatīmattikaṃ āharā’ti maṃ āṇāpesi, addhikamanussassa ca me bhattaṃ dinnam̄, taṃ sahaṣṣānisaṃsaṃ, uḍake macchānaṃ dinnam̄, taṃ satānisaṃsaṃ. Ettakaṃ puññaphalaṃ tumhākaṃ pattim̄ katvā dammi, mayhaṃ kumuduppalehi saddhim̄ aruṇavatīmattikaṃ āharathā”ti tikkhattum̄ anussāvesi. Tattha adhivattho nāgarājā taṃ saddaṃ sutvā mahallakavesena tassa santikaṃ gantvā “kiṃ vadesī”ti āha. So punapi tatheva vatvā “mayhaṃ taṃ pattim̄ dehi”ti vutte “demī”ti āha. Punapi “dehi”ti vutte “demi sāmī”ti āha. Evaṃ so dve tayo vāre pattim̄ āharāpetvā kumuduppalehi saddhim̄ aruṇavatīmattikaṃ adāsi.

1. Vivaraṃ (Sī, Syā)

2. Aruṇavaṇṇamattikañca (Sī)

3. Kiliṭṭhatarova (Ka)

Rājā pana cintesi “manussā nāma bahumāyā¹, sace so kenaci upāyena labheyya, kiccaṃ me na nipphajjeyyā”ti. So kālasseva dvāraṃ pidahāpetvā muddikaṃ attano santikaṃ āharāpesi. Itaropi puriso rañño nhānavelāyamevāgantvā dvāraṃ alabhanto dvārapālaṃ pakkosetvā “dvāraṃ vivarā”ti āha. Na sakkā vivarituṃ, rājā kālasseva muddikaṃ datvā rājagehaṃ āharāpesīti. So “rājadūto ahaṃ, dvāraṃ vivarā”ti vatvāpi “dvāraṃ alabhanto natthi me idāni jīvitaṃ, kiṃ nu kho karissāmi”ti cintetvā dvārassa upari-ummāre² mattikāpiṇḍaṃ khipitvā tassūpari pupphāni laggetvā mahāsaddaṃ karonto “ambho nagaravāsino rañño mayā āṇattiyā gatabhāvaṃ jānātha, rājā maṃ akāraṇena vināsetukāmo”ti tikkhattuṃ viravitvā “kattha nu kho gacchissāmi”ti cintetvā “bhikkhū nāma muduhadayā, vihāraṃ gantvā nipajjissāmi”ti sanniṭṭhānamakāsi. Ime hi nāma sattā sukhitakāle bhikkhūnaṃ atthibhāvampi ajānitvā dukkhābhībhūtakāle vihāraṃ gantukāmā honti, tasmā sopi “me aññaṃ tāṇaṃ natthi”ti vihāraṃ gantvā ekasmiṃ phāsukaṭṭhāne nipajji. Atha raññopi taṃ rattim niddaṃ alabhantassa taṃ itthim anussarantassa kāmapariḷāho uppajji. So cintesi “vibhātaḥkhaṇeyeva taṃ purisaṃ ghātāpetvā taṃ itthim ānessāmi”ti.

Tasmiṃ khaṇeyeva saṭṭhiyojanikāya Lohakumbhiyā nibbattā cattāro purisā pakkuthitāya ukkhalīyā taṇḍulā viya samparivattakaṃ³ paccamānā tiṃsāya vassasahashehi heṭṭhimatalaṃ patvā aparehi tiṃsāya vassasahashehi puna mukhavaṭṭiyaṃ pāpuṇimsu. Te sīsaṃ ukkhipitvā aññaṃaññaṃ oloketvā ekekaṃ gāthaṃ vattukāmā vattuṃ asakkontā ekekaṃ akkharaṃ vatvā parivattitvā Lohakumbhimeva pavitṭhā. Rājā niddaṃ alabhanto majjhimayāmasamanantare taṃ saddaṃ sutvā bhīto utrastamānaso “kiṃ nu kho mayhaṃ jīvitantarāyo bhavissati, udāhu me aggamaheṣiyā, udāhu me rajjaṃ vinassissati”ti cinto sakalarattim akkhīni nimīletuṃ nāsakkihi. So aruṇuggamanavelāya eva purohitaṃ pakkosāpetvā “ācariya mayā majjhimayāmasamanantare mahantā bheravasaddā sutā, ‘rajassa vā aggamaheṣiyā vā mayhaṃ vā kassa

1. Bahumantā (Sī, Syā)

2. Ummārummāre (Sī)

3. Samparivattakā (Syā), samparivattantā (Ka)

antarāyo bhavissatī’ti na jānāmi, tena me tvaṃ pakkosāpito”ti āha. Mahārāja kiṃ te saddā sutāti. Ācariya **du** - iti **sa** - iti **na** - iti **so** - itīti ime sadde assosiṃ, imesaṃ nipphattiṃ upadhārehīti. Brāhmaṇassa mahā-andhakāraṃ pavitṭhassa viya na kiñci paññāyati, “na jānāmīti vutte pana lābhasakkāro me parihāyissatī”ti bhāyitvā “bhāriyaṃ mahārāja”ti āha. Kiṃ ācariyāti. Jīvitantarāyo te paññāyatīti. So dviguṇaṃ bhīto “ācariya atthi kiñci pana paṭighā takāraṇaṃ”ti āha. Atthi mahārāja, mā bhāyi, ahaṃ tayo vede jānāmīti. Kiṃ pana laddhuṃ vaṭṭatīti. Sabbasatayaññaṃ yajitvā jīvitaṃ labhissasi devāti. Kiṃ laddhuṃ vaṭṭatīti. Hatthisataṃ assasataṃ usabhasataṃ dhenusataṃ ajasataṃ urabbhasataṃ¹ kukkuṭasataṃ sūkarasataṃ dāraśasataṃ dārikāsatanti evaṃ ekekaṃ paṇajātīṃ sataṃ sataṃ katvā gaṇhāpento “sace migajātīmeva gaṇhāpessāmi, ‘attano khādanīyameva gaṇhāpeti’ti vakkhantī”ti hatthi-assamanussepi gaṇhāpeti. Rājā “mama jīvītamēva mayhaṃ lābho”ti cintetvā “sabbapāṇe sīghaṃ gaṇhathā”ti āha. Āṇattamanussā adhikāraṃ gaṇhimsu. Vuttampi cetāṃ Kosalasaṃyutte—

Tena kho pana samayena rañño pasenadissa Kosalassa mahāyañño paccupaṭṭhito hoti, pañca ca usabhasatāni pañca ca vaccharasatāni pañca ca vaccharisatāni pañca ca ajasatāni pañca ca urabbhasatāni thūṇūpanītāni honti yaññatthāya. Yepissa te honti dāsāti vā pessāti vā kammakarāti vā, tepi daṇḍatajjitā bhayatajjitā assumukhā rudamānā parikammāni karontīti².

Mahājano attano attano puttadhītuñātīnaṃ atthāya paridevamāno mahāsaddamakāsi, mahāpathavī-undriyanasaddo viya ahosi. Atha Mallikā devī taṃ saddaṃ sutvā rañño santikaṃ gantvā “kiṃ nu kho te mahārāja indriyāni apākatikāni, kilantarūpāni viya paññāyantī”ti pucchi. Kiṃ tuyhaṃ Mallike, tvaṃ mama kaṇṇamūlena āsivisampi gacchantāṃ na jānāsīti. Kiṃ panetaṃ devāti. “Rattibhāge me evarūpo nāma saddo

1. Ajasataṃ gadrabhasataṃ ājaññasataṃ urabbhasataṃ (Ka)

2. Saṃ 1. 75 piṭṭhe.

suto, svāhaṃ parohitaṃ pucchitvā jīvitantarāyo te paññāyati, sabbasatayaññaṃ yajitvā jīvitaṃ labhissasī'ti sutvā “mama jīvitameva mayhaṃ lābho”ti ime pāṇe gaṇhāpesinti. Mallikā devī “andhabālosi mahārāja, kiñcāpi mahābhakkhosi, anekasūpabyañjanavikatikaṃ doṇapākaṃ bhojanaṃ bhuñjasi, dvīsu raṭṭhesu rajjaṃ kāresi, pañña pana te mandā”ti āha. Kasmā evaṃ vadesi devīti. “Kahaṃ tayā aññassa maraṇena aññassa jīvitalābho diṭṭhapubbo, andhabālassa brāhmaṇassa kathaṃ gahetvā kasmā mahājanassa upari dukkhaṃ khipasi, dhuravihāre sadevakassa lokassa aggapuggalo atītādīsu appaṭihataññaṇo Satthā vasati, taṃ pucchitvā tassovādaṃ karohī”ti vutte rājā sallahukehi yānehi Mallikāya saddhiṃ vihāraṃ gantvā maraṇabhayatajjito kiñci vattuṃ asakkonto Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi.

Atha naṃ Satthā “handa kuto nu tvaṃ mahārāja āgacchasi divā divassā”ti paṭhamataraṃ ālapi. So tuṅhīyeva nisīdi. Tato Mallikā Bhagavato ārocesi “bhante rañña kira majjhimayāmasamanantare saddo¹ suto, atha naṃ purohitassa ārocesi, purohito ‘jīvitantarāyo te bhavissati, tassa paṭighātattāya sabbasate pāṇe gahetvā tesam galalohitena yaññe yajite jīvitaṃ labhissasī'ti āha. Rājā pāṇe gaṇhāpesi. Tenāyaṃ mayā idhānīto”ti. Evaṃ kira mahārājāti. Evaṃ bhanteti. Kinti te saddo sutoti. So attanā² sutaniyāmeneva ācikkhi. Tathāgatassa³ taṃ sutvāva ekobhāso ahoṣi. Atha naṃ Satthā āha “mā bhāyi mahārāja, tava antarāyo natthi, pāpakammino sattā attano dukkhaṃ āvīkarontā⁴ evamāhamsū”ti. Kiṃ pana bhante tehi katanti. Atha kho Bhagavā tesam kammaṃ ācikkhituṃ “tena hi mahārāja suṇāhī”ti vatvā atītaṃ āhari—

Atīte vītativassasahassāyukesu manussesu Kassapo Bhagavā loke uppajjitvā vīsatiyā khīṇāsavasahasseehi saddhiṃ cārikaṃ caramāno Bārāṇasimagamāsi. Bārāṇasivāsino dvepeṃ tayopi

1. Dussaddo (Ka)

2. Attano (Ka)

3. Tathāgato (Ka)

4. Dukkhaṃ adhvāsetuṃ asakkontā (Ka)

bahutarāpi ekato hutvā āgantukadānaṃ pavattayim̐su. Tadā Pārāṇasiyaṃ cattālīsakoṭivibhavā cattāro seṭṭhiputtā sahāyakā ahesuṃ. Te mantayim̐su “amhākaṃ gehe bahudhanaṃ, tena kiṃ karomā”ti. “Evarūpe Buddhē cārikaṃ caramāne dānaṃ dassāma, sīlaṃ rakkhissāma, pūjaṃ karissāmā”ti ekopi avatvā tesu eko tāva evamāha “tikhiṇasuraṃ pivantā madhuramaṃsaṃ khādantā vicarissāma, idaṃ amhākaṃ jīvitaphalaṃ”ti¹. Aparopi evamāha “devasikaṃ tivassikagandhasālibhattaṃ nānaggarasehi bhujantā vicarissāmā”ti. Aparopi evamāha “nānappakāraṃ pūvakhajjakavikaṭiṃ pacāpetvā khādantā vicarissāmā”ti. Aparopi evamāha “sammā mayaṃ aññaṃ kiñci na karissāma, ‘dhanaṃ dassāmā’ti vutte anicchamānā itthi nāma natthi, tasmā dhanena palobhetvā² pārādārikakammaṃ karissāmā”ti. “Sādhu sādhu”ti sabbeva tassa kathāya³ aṭṭhaṃsu.

Te tato paṭṭhāya abhirūpānaṃ itthīnaṃ dhanaṃ pesetvā vīsativassasahassāni pārādārikakammaṃ katvā kālaṃ katvā Avīciniraye nibbattā. Te ekaṃ Buddhantaṃ niraye paccitvā tattha kālaṃ katvā pakkāvasesena saṭṭhiyojanikāya Lohakumbhiyā nibbattitvā tiṃsāya vassasahasseehi heṭṭhimatalaṃ patvā punapi tiṃsāya vassasahasseehi Lohakumbhimukhaṃ patvā ekekaṃ gāthaṃ vattukāmā hutvā vattuṃ asakkontā ekekaṃ akkharaṃ vatvā puna parivattitvā, Lohakumbhimeva pavitṭhā. Vadehi mahārāja, paṭhamaṃ te kiṃ saddo nāma sutoti. Du - iti bhanteti. Satthā tena aparipuṇṇaṃ katvā vuttaṃ gāthaṃ paripuṇṇaṃ katvā dassento evamāha—

“Dujjīvitamajīvimha, ye sante na dadamhase.
Vijjamānesu bhogesu, dīpaṃ nākamha attano”ti⁴.

Atha rañño imissā gāthāya atthaṃ pakāsetvā “kiṃ te mahārāja dutiyasaddo tatiyasaddo catutthasaddo suto”ti pucchitvā “evaṃ nāmā”ti vutte avasesaṃ paripūrento—

“Saṭṭhivassasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso.
Niraye paccamānānaṃ, kadā anto bhavissati.

1. Saphalanti (Syā)

2. Payojetvā (St)

3. Tasseva vacanakathāya (Ka)

4. Khu 5. 100; Khu 2. 216 piṭṭhesu.

Natthi anto kuto anto, na anto paṭidissati.

Tadā hi pakataṃ pāpaṃ, mama tuyhañca mārisā.

Sohaṃ nūna ito gantvā, yoniṃ laddhāna mānusiṃ.

Vadaññū sīlasampanno, kāhāmi kusalaṃ bahun”ti¹.

Paṭipāṭiyā imā gāthā vatvā tāsāṃ atthaṃ pakāsetvā “iti kho mahārāja te cattāro janā ekekaṃ gāthāṃ vattukāmāpi vattuṃ asakkontā ekakameva akkharaṃ vatvā puna Lohakumbhimeva paviṭṭhā”ti āha.

Rañña kira Pasenadikosalena tassa saddassa sutakālato paṭṭhāya te heṭṭhā bhassanti eva, ajjāpi ekaṃ vassasahassaṃ nātikkamanti. Rañño taṃ desanaṃ sutvā mahāsaṃvego uppajji. So “bhāriyaṃ vatidaṃ pāradārikakammaṃ nāma, ekaṃ kira Buddhantaraṃ niraye paccitvā tato cutā saṭṭhiyojanikāya Lohakumbhiyā nibbattitvā tatha saṭṭhivassasahassāni paccitvā evampi nesaṃ dukkhā muccanakālo na paññāyati, ahampi paradāre sinehaṃ katvā sabbarattim niddaṃ na labhiṃ, idāni ito paṭṭhāya paradāre mānasaṃ na bandhissāmi”ti cintetvā Tathāgataṃ āha “bhante ajja me rattiyaṃ dīghabhāvo ñāto”ti. Sopi puriso tattheva nisinno taṃ kathaṃ sutvā “laddho me balavappaccayo”ti Satthāraṃ āha “bhante rañña tāva ajja rattiyaṃ dīghabhāvo ñāto, ahaṃ pana hiyyo sayameva yojanassa dīghabhāvaṃ aññāsin”ti. Satthā dvinnampi kathaṃ saṃsanditvā “ekaccassa ratti dīghā hoti, ekaccassa yojanaṃ dīghaṃ hoti, bālassa pana saṃsāro dīgho hoti”ti vatvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

60. “Dīghā jāgarato ratti, dīghaṃ santassa yojanaṃ.

Dīgho bālāna saṃsāro, saddhammaṃ avijānatan”ti.

Tatha **dīghā**ti ratti nāmesā tiyāmamattāva, jāgarantassa pana dīghā hoti, dviguṇatiguṇā viya hutvā khāyati. Tassā dīghabhāvaṃ attānaṃ maṅkuṇasaṃghassa bhataṃ katvā yāva sūriyuggamaṇā samparivattakaṃ

1. Khu 5. 100; Khu 2. 216 piṭṭhesu.

semāno mahākusītopi, subhojanam̐ bhuñjivā sirisayane sayamāno
 kāmabhogīpi na jānāti, sabbarattim̐ pana padhānam̐ padahanto yogāvacarō
 ca, dhammakatham̐ kathento dhammakathiko ca, āsanasamīpe ṭhatvā
 dhammam̐ suṇanto ca, sīsarogādiphuṭṭho vā hatthapādacchedanādim̐ patto
 vā vedanābhibhūto ca, rattim̐ maggaṭṭipanno addhiko ca jānāti. **Yojananti**
 yojanampi catugāvutamattameva, **santassa** pana kilantassa **dīgham̐** hoti,
 dviguṇatiguṇam̐ viya khāyati. Sakaladivasam̐ hi maggam̐ gantvā kilanto
 ṭṭipatham̐ āgacchantam̐ disvā “purato gāmo kīvadūro”ti pucchitvā
 “yojanan”ti vutte thokam̐ gantvā aparampi pucchitvā tenāpi “yojanan”ti
 vutte puna thokam̐ gantvā aparampi pucchati. Sopi “yojanan”ti vadati. So
 pucchitapucchitā yojananteva vadanti, dīgham̐ vatidam̐ yojanam̐,
 ekayojanam̐ dve tīni yojanāni viya maññeti. **Bālānanti**
 idhalokaparalokattham̐ pana ajānantānam̐ bālānam̐ saṁsāravaṭṭassa
 pariyantam̐ kātuṁ asakkontānam̐ yaṁ sattatimsabodhipakkhiyabhedam̐
 saddhammam̐ ṇatvā saṁsārassa antam̐ karonti, tam̐ **saddhammam̐**
avijānatam̐ saṁsāro dīgho nāma hoti. So hi attano dhammatāya eva dīgho
 nāma. Vuttampi cetam̐ “anamataggoyam̐ bhikkhave saṁsāro, pubbā koṭi na
 paññāyati”ti¹. Bālānam̐ pana pariyantam̐ kātuṁ asakkontānam̐
 atidīghoyevāti.

Desanāvasāne so puriso sotāpattiphalam̐ patto, aññepi bahū
 sotāpattiphālādīni pattā, mahājanassa sātthikā dhammadesanā jātāti.

Rājā Sathhāram̐ vanditvā gacchantoyeva te satte bandhanā mocesi.
 Tattha itthipurisā bandhanā muttā sīsam̐ nhatvā² sakāni gehāni gacchantā
 “ciram̐ jīvatu no ayyā Mallikā devī, tam̐³ nissāya jīvitam̐ labhimhā”ti
 Mallikāya guṇakatham̐ kathayimsu. Sāyanhasamāye bhikkhū
 dhammasabhāyam̐ katham̐ samuṭṭhāpesum̐ “aho paṇḍitā vatāyam̐ Mallikā,
 attano paññam̐ nissāya ettakassa janassa jīvitadānam̐ adāsī”ti. Sathhā
 (Gandhakuṭiyam̐ nisinnova tesam̐ bhikkhūnam̐ katham̐ sutvā Gandhakuṭito
 nikkhamitvā dhammasabham̐ pavisitvā paññatte āsane nisīditvā)⁴ “kāya
 nuttha bhikkhave etarahi

1. Saṁ 1. 387 piṭṭhe.

3. Yam̐ (Sī, Syā)

2. Nahātā (Sī)

4. () Sī-Syā-potthakesu natthi.

kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na bhikkhave Mallikā idāneva attano paññaṃ nissāya mahājanassa jīvitadānaṃ deti, pubbepi adāsiyevā”ti vatvā tamatthaṃ pakāsanto atītaṃ āhari—

Atīte Bārāṇasīyaṃ rañño putto ekaṃ nigrodharukkhaṃ upasaṅkamtivā tattha nibbattāya devatāya āyāci “sāmi devarāja imasmim jambudīpe ekasatarājāno ekasata-aggamahesiyo, sacāhaṃ pitu accayena rajjaṃ labhissāmi, etesaṃ galalohitena balim karissāmi”ti. So pitari kālakate rajjaṃ patvā “devatāya me ānubhāvena rajjaṃ pattam, balimassā karissāmi”ti mahatiyā senāya nikkhamitvā ekaṃ rājānaṃ attano vase vattetvā tena saddhim aparampi aparampīti sabbe rājāno attano vase katvā saddhim aggamahesihi ādāya gacchanto Uggasenassa nāma sabbakaniṭṭhassa rañño Dhammadinnā nāma aggamahesī garugabbhā, taṃ ohāya āgantvā “ettakajanaṃ visapānakaṃ pāyetvā māressāmi”ti rukkhamaṇḍalaṃ sodhāpesi. Devatā cintesi “ayaṃ rājā ettake rājāno gaṇhanto ‘maṃ nissāya gahitā ime’ti cintetvā tesam galalohitena mayhaṃ balim kātukāmo, sace panāyaṃ ete ghātesati, jambudīpe rājavaṃso upacchijjissati¹, rukkhamaṇḍalāpi² me asuci bhavissati, sakkhissāmi nu kho etaṃ nivāretun”ti. Sā upadhārentī “nāhaṃ sakkhissāmi”ti ṇatvā aññampi devataṃ upasaṅkamtivā etamatthaṃ ārocetvā “tvam sakkhissasi”ti āha. Tāyapi paṭikkhittā aññampi aññampīti evaṃ sakalacakkavāḷadevatāyo upasaṅkamtivā tāhipi paṭikkhittā catunnaṃ mahārājūnaṃ santikaṃ gantvā³ “mayam na sakkoma, amhākaṃ pana rājā amhehi puññaṃ ca paññāya ca viṣiṭṭho, taṃ pucchā”ti tehipi paṭikkhittakāle sakkam upasaṅkamtivā³ tamatthaṃ ārocetvā “deva tumhesu appossukkataṃ āpannesu khattiyavaṃso upacchijjissati, tassa paṭisaraṇaṃ hothā”ti āha. Sakko “ahampi naṃ paṭibāhitaṃ na sakkhissāmi, upāyaṃ panate vakkhāmi”ti vatvā upāyaṃ ācikkhi “gaccha, tvam rañño passantasseva rattavatthaṃ nivāsetvā attano rukkhato nikkhamitvā gamanākāraṃ dassehi, atha taṃ rājā ‘devatā gacchati, nivattāpessāmi nan’ti nānappakārena yācissati, atha naṃ vedeyyāsi ‘tvam

1. Ucchijjissati (Sī, Syā)

2. Rukkhamaṇḍalampi (Syā, Ka)

3-3. Tehi kathitakāle “uppannaṃ bhayaṃ na mayam sakkhissāmā”ti vutte sakkam upasaṅkamtivā(Ka)

ekasatarājāno saddhim aggamahesīhi ānetvā tesam galalohitena balim karissāmīti mayham āyācitvā Uggasenassa rañño devim ohāya āgato, nāham tādissassa musāvādassa balim sampañicchāmī”ti. Evam kira vutte rājā tam āṇāpessati, sā rañño dhammam desetvā ettakassa janassa jīvitadānam dassatī”ti. Iminā kāraṇena Sakko devatāya imam upāyam ācikkhi. Devatā tathā akāsi.

Rājāpi tam āṇāpesi. Sā āgantvā tesam rājūnam pariyante nisinnampi attano rājānameva vandi. Rājā “mayi sabbarājajeṭṭhake ṭhite sabbakaniṭṭham attano sāmikam vandatī”ti tassa kujjhi. Atha nam sā āha “kim mayham tayi paṭibaddham, ayam pana me sāmiko issariyassa dāyako, imam avanditvā kasmā tam vandissāmī”ti. Rukkhadevatā passantasseva mahājanassa “evam bhadde, evam bhadde”ti vatvā tam pupphamuṭṭhinā pūjesi. Puna rājā āha “sace mam na vandasi, mayham rajjasiridāyikam evam mahānubhāvam devitam kasmā na vandasi”ti. Mahārāja tayā attano puññe ṭhatvā¹ rājāno gahitā, na devatāya gahetvā dinnāti. Punapi tam devatā “evam bhadde, evam bhadde”ti vatvā tatheva pūjesi. Puna sā rājānam āha “tvam ‘devatāya me ettakā rājāno gahetvā dinnā’ti vadesi, idāni te devatāya upari vāmapasse rukkho agginā daḍḍho, sā tam aggim nibbāpetum kasmā nāsakkhi, yadi evam mahānubhāvā”ti. Punapi tam devatā “evam bhadde, evam bhadde”ti vatvā tatheva pūjesi.

Sā kathayamānā ṭhitā rodi ceva hasi ca. Atha nam rājā “kim ummattikāsī”ti āha. Kasmā deva evam vadesi, na mādisiyo ummattikā hontīti. Atha nam kim kāraṇā rodasi ceva hasasi cāti. “Suṇāhi mahārāja, aham hi atīte kuladhītā hutvā patikule vasantī sāmikassa sahāyakam pāhunakam āgataṃ disvā tassa bhattam pacitukāmā ‘mamsam āharā’ti dāsiyā kahāpaṇam datvā tāya mamsam alabhitvā āgatāya ‘natthi mamsan’ti vutte gehassa pacchimabhāge sayitāya eḷikāya sīsam chinditvā bhattam sampādesim, sāham ekissāya eḷikāya sīsam chinditvā niraye paccitvā pakkāvasesena tassā lomagaṇānāya sīsacchedam pāpuṇim, tvam ettakam janam vadhitvā kadā

1. Puññam patvā (Sī)

dukkhā muccissasīti evamaham¹ tava dukkham anussarantī rodin”ti vatvā
imaṃ gāthamāha—

“Ekissā² kaṇṭham chetvāna, lomagaṇanāya paccisam³.
Bahūnaṃ kaṇṭhe chetvāna, katham kāhasi khattiyā”ti.

Atha kasmā tvaṃ hasasīti. “Etaṃ dukkhā muttāmhi”ti tussitvā
mahārājāti. Punapi taṃ devatā “evaṃ bhadde, evaṃ bhadde”ti vatvā
pupphamuṭṭhinā pūjesi. Rājā “aho me bhāriyaṃ kataṃ kammaṃ, ayaṃ kira
ekaṃ eḷikaṃ vadhitvā niraye pakkāvasesena tassā lomagaṇanāya
sīsacchedaṃ pāpuṇi, ahaṃ ettakaṃ janaṃ vadhitvā kadā sotthim
pāpuṇissāmī”ti sabbe rājāno mocetvā attano mahallakatare vanditvā
dahaṃdahaṃānaṃ⁴ añjaliṃ paggayha sabbe khamāpetvā sakasakaṭṭhānameva
pahiṇi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā, “evaṃ bhikkhave na idāneva
Mallikā devī attano paññaṃ nissāya mahājanassa jīvitadānaṃ deti, pubbepi
adāsiyevā”ti vatvā atītaṃ samodhānesi “tadā Bārāṇasirājā pasenadi Kosalo
ahosi, Dhammadinnā devī Mallikā, rukkhadevatā ahamevā”ti. Evaṃ atītaṃ
samodhānetvā puna dhammaṃ desento “bhikkhave pāṇātipāto nāma na
kattabbayuttako. Pāṇātipātino hi dīgharattaṃ socanti”ti vatvā imā gāthā
āha—

“Idha socati pecca socati,
Pāpakārī ubhayattha socati.
So socati so vihaññati,
Disvā kammakiliṭṭhamattano”ti⁵.

“Evaṃ ce sattā jāneyyumaṃ, dukkhā’yaṃ jātisambhavo.
Na pāṇo pāṇinaṃ haññe, pāṇaghātī hi socatī”ti⁶.

Aññatarapurisavatthu paṭhamam.

1. Evaṃmahantaṇca (Sī, Syā)

2. Eḷikāya (Ka)

3. Paccayim (Sī)

4. Dahanatarānaṃ (Sī, Syā)

5. Khu 1. 15 piṭṭhe. ayaṃ gāthā Sī-Syā-potthakesu imasmim ṭhāne natthi.

6. Khu 5. 5 piṭṭhe.

2. Mahākassapattherasaddhivihārikavattu

Carañce nādhigaccheyyāti imam dhammadesanam Sathā Sāvattiyam Jetavane viharanto Mahākassapattherassa saddhivihārikam ārabha kathesi. Desanā Rājagahe samuṭṭhitā.

Theram kira Rājagaham nissāya Pippaliguhāyam vasantam dve saddhivihārikā upaṭṭhahimsu. Tesu eko sakkaccam vattam karoti, eko tena katam katam¹ attanā katam viya dassento mukhodakadantakaṭṭhānam paṭiyādītabhāvam ñatvā “bhante mukhodakadantakaṭṭhāni me paṭiyādītāni, mukham dhovathā”ti vadati, pādadhovananhānādikālepi evameva vadati. Itaro cintesi “ayam niccakālam mayā katam katam¹ attanā katam viya katvā dasseti, hotu, kattabbayuttakamassa karissāmī”ti. Tassa bhuñjitvā supantasseva nhānodakam tāpetvā ekasmiṃ ghaṭe katvā piṭṭhikoṭṭhake ṭhapesi, udakatāpanabhājane pana nāḷimattam udakam sesetvā usumam muñcantam ṭhapesi. Tam itaro sāyanhasamaye pabujjhitvā usumam nikkhantam disvā “udakam tāpetvā koṭṭhake ṭhapitam bhavissatī”ti vegena gantvā theram vanditvā “bhante koṭṭhake udakam ṭhapitam, nhāyathā”ti vatvā therena saddhimyeva koṭṭhakam pāvīsi. Thero udakam apassanto “kham udakam āvuso”ti āha. Daharo aggisālam gantvā bhājane uḷuṅkam otāretvā tucchabhāvam ñatvā “passatha duṭṭhassa² kammaṃ, tucchabhājanam uddhane āropetvā kuhiṃ gato, aham ‘koṭṭhake udakan’ti saññāya ārocesin”ti ujjhāyanto ghaṭam ādāya titham agamāsi. Itaropi piṭṭhikoṭṭhakato udakam āharitvā koṭṭhake ṭhapesi.

Thero cintesi “ayam daharo ‘udakam me tāpetvā koṭṭhake ṭhapitam, etha, bhante nhāyathā’ti vatvā idāni ujjhāyanto ghaṭam ādāya titham gacchati, kim nu kho etan”ti upadhārento “ettakam kālam esa daharo iminā katam vattam attanāva katam viya pakāsetī”ti ñatvā sāyam āgantvā nisinnassa ovādamadāsi “āvuso bhikkhunā nāma ‘attanā katameva katan’ti vattum vaṭṭati, no akatam, tvam idāneva ‘koṭṭhake udakam ṭhapitam, nhāyatha bhante’ti vatvā mayi pavisitvā ṭhite

1. Vattam (Syā)

2. Dubbinītassa (Sī, Syā)

ghaṭam ādāya ujjhāyanto gacchasi, pabbajitassa nāma evam kātum na vaṭṭatī”ti. So “passatha therassa kammaṃ, udakamattakaṃ nāma nissāya maṃ evaṃ vadesī”ti kujjhitvā punadivase therena saddhim piṇḍāya na pāvīsi. Thero itarena saddhim ekaṃ padesaṃ agamāsi. So tasmim gate therassa upaṭṭhākakulaṃ gantvā “thero kahaṃ bhante”ti puṭṭho “therassa aphāsukaṃ jātaṃ, vihāreyeva nisinno”ti āha. Kim pana bhante laddhum vaṭṭatīti. “Evarūpaṃ kira nāma āhāraṃ dethā”ti vutte tena vuttaniyāmeneva sampādetvā adamsu. So antarāmaggeva taṃ bhantaṃ bhuñjitvā vihāraṃ gato. Theropi gataṭṭhāne mahantaṃ sukhumavatthaṃ labhitvā attanā saddhim gatadahaṛassa adāsi. So taṃ rajitvā attano nivāsanapārūpanaṃ akāsi.

Thero punadivase taṃ upaṭṭhākakulaṃ gantvā “bhante ‘tumhākaṃ kira aphāsukaṃ jātaṃ’ti amhehi daharena vuttaniyāmeneva paṭiyādetvā āhāro pesito, paribhuñjitvā vo phāsukaṃ jātaṃ”ti vutte tuṇhī ahoṣi. Vihāraṃ pana gantvā taṃ daharaṃ vanditvā nisinnaṃ evamāha “āvuso tayā kira hiyyo idaṃ nāma kataṃ, idaṃ pabbajitānaṃ na anucchavikaṃ, viññattim katvā bhuñjitum na vaṭṭatī”ti. So kujjhitvā there āghātaṃ bandhitvā “purimadivase udakamattaṃ nissāya maṃ musāvādim katvā ajja attano upaṭṭhākakule bhattamuṭṭhiyā bhuttakāraṇā maṃ ‘viññattim katvā bhiñjitum na vaṭṭatī’ti vadati, vatthampi tena attano upaṭṭhākasēva dinnam, aho therassa bhāriyaṃ kammaṃ, jānissāmissa kattabbayuttakan”ti punadivase there gāmaṃ pavisante sayam vihāre ohīyitvā daṇḍam gahetvā paribhogabhājanāni bhinditvā therassa paṇṇasālāya aggim datvā yaṃ na jhāyati, taṃ muggarena paharanto bhinditvā nikkhamitvā palāto. So kālam katvā Avīcimahāniraye nibbatti.

Mahājano kathaṃ samuṭṭhāpesi “therassa kira saddhivihāriko ovādamattaṃ asahanto kujjhitvā paṇṇasālam jhāpetvā palāto”ti. Atheke bhikkhu aparabhāge Rājagahā nikkhamitvā Satthāraṃ daṭṭhukāmo Jetavanaṃ gantvā Satthāraṃ vanditvā Satthārā paṭisanthāraṃ katvā “kuto āgatosi”ti puṭṭho “Rājagahato bhante”ti āha. Mama puttassa Mahākassapassa khamanīyanti. Khamanīyaṃ bhante, eko pana saddhivihāriko

ovādamattena kujjhitvā paññasālaṃ jhāpetvā palātoti. Satthā “na so idāneva ovādaṃ sutvā kujjhati, pubbepi kujjhiyeva. Na idāneva kuṭim dūseti, pubbepi dūsesiyevā”ti vatvā atītaṃ āhari—

Atīte Bārānasiyaṃ Brahmadatte rajjaṃ kārente Himavantapadese eko siṅgilasakuṇo kulāvakaṃ katvā vasi. Athekadivasam deve vassante eko makkaṭo sītena kampamāno taṃ padesaṃ agamāsi, siṅgilo taṃ disvā gāthamāha—

“Manussasseva te sīsam, hatthapādā ca vānara.
Atha kena nu vaṇṇena, agāraṃ te na vijjati”ti¹.

Makkaṭo “kiñcāpi me hatthapādā atthi, yāya pana paññāya vicāretvā agāraṃ kareyyaṃ, sā me paññā natthi”ti cintetvā tamatthaṃ viññāpetukāmo imaṃ gāthamāha—

“Manussasseva me sīsam, hatthapādā ca siṅgila.
Yā’hu seṭṭhā manussesu, sā me paññā na vijjati”ti¹.

Atha naṃ “evarūpassa tava kathaṃ gharāvāso ijjhissatī”ti garahanto siṅgilo imaṃ gāthādvayamāha—

“Anavaṭṭhitacittassa, lahucittassa dubbhino.
Niccāṃ addhuvasīlassa, sukhabhāvo na vijjati.
So karassu ānubhāvaṃ vītivattassu sīliyaṃ.
Sītavātaparittāṇaṃ, karassu kuṭavaṃ kapī”ti².

Makkaṭo “ayaṃ maṃ anavaṭṭhitacittaṃ lahucittaṃ mittadubbhiṃ addhuvasīlaṃ karoti, idānissa mittadubbhibhāvaṃ dassessāmī”ti kulāvakaṃ viddhamsetvā vippakiri. Sakuṇo tasmim kulāvakaṃ gaṇhante eva ekena passena nikkhamitvā palāyi.

Satthā imaṃ dhammadesanaṃ āharitvā jātaṃ samodhānesi “tadā makkaṭo kuṭidūsakabhikkhu ahoṣi, siṅgilasakuṇo Kassapo

1. Khu 5. 103 piṭṭhe.

2. Khu 5. 104 piṭṭhe.

ahosī”ti. Jātakam samodhānetvā “evaṃ bhikkhave na idāneva, pubbepi so ovādakkhaṇe kujjhitvā kuṭim dūsesi, mama puttassa Kassapassa evarūpena bālena saddhim vasanato ekakasseva nivāso seyyo”ti vatvā imam gāthamāha—

61. “Carañce nādhigaccheyya, seyyam sadisamattano.

Ekacariyam dalham kayirā, natthi bāle sahāyatā”ti.

Tattha **caranti** iriyāpathacāram aggahetvā manasācāro veditabbo, kalyāṇamittam pariyesantoti attho. **Seyyam sadisamattanoti** attano sīlasamādhipaṇṇāguṇehi adhikataram vā sadisam vā na labheyya ce. **Ekacariyanti** etesu hi seyyam labhamāno sīlādīhi vaḍḍhati, sadisam labhamāno na parihāyati, hīnena pana saddhim ekato vasanto ekato sambhogaparibhogam taronto sīlādīhi parihāyati. Tena vuttam “evarūpo puggalo na sevītabbo na bhajītabbo na payirupāsītabbo aññatra anuddayā aññatra anukampā”ti¹. Tasmā sace kāruṇīyam paṭicca “ayam mam nissāya sīlādīhi vaḍḍhissatī”ti tamhā puggalā kiñci apaccāsīsanto tam saṅgaṇhitum sakkoti. Icceyam kusalam. No ce sakkoti, **ekacariyam dalham kayirā** ekībhāvameva thiram katvā sabba-iriyāpathesu ekakova vihareyya. Kim kāraṇā? **Natthi bāle sahāyatā**ti sahāyatā nāma cūlasīlam majjhimasīlam mahāsīlam dasa kathāvatthūni terasa dhutaṅgaguṇā vipassanāguṇā cattāro maggā cattāri phalāni tisso vijjā cha abhiññā. Ayam sahāyatāguṇo bālam nissāya natthīti.

Desanāvasāne āgantuko bhikkhu sotāpattiphalam patto, aññepi bahū sotāpattiphālādīni pāpuṇimsu, desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Mahākassapattherasaddhivihārikavatthu dutiyam.

1. Abhi 3. 140; Am 1. 123 piṭṭhesu.

3. Ānandaseṭṭhivatthu

Puttā matthīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Sāvatthiyaṃ viharanto Ānandaseṭṭhiṃ ārabha kathesi.

Sāvatthiyaṃ kira Ānandaseṭṭhi nāma cattālīsakoṭivibhavo mahāmaccharī ahoṣi. So anvaḍḍhamāsaṃ ñātaka sannipātetvā puttaṃ mūlasiriṃ nāma tīsu velāsu evaṃ ovaḍḍati “idaṃ cattālīsakoṭidhanaṃ ‘bahū’ti mā saññaṃ kari, vijjamānaṃ dhanaṃ na dātabbam, navāṃ dhanāṃ uppādetabbam¹. Ekekampi hi kahāpaṇaṃ vayaṃ karontassa pana² khīyateva. Tasmā—

Añjanānaṃ khayāṃ disvā, upacikānañca ācayāṃ.
Madhūnañca samāhāraṃ, paṇḍito gharamāvase”ti.

So aparena samayena attano pañca mahānidhiyo puttassa anācikkhitvā dhananissito maccheramalamalino kālaṃ katvā tasveva nagarassa ekasmiṃ dvāragāmake caṇḍālānaṃ kulasahassaṃ paṭivasati. Tatthekissā caṇḍāliyā kucchismiṃ paṭisandhiṃ gaṇhi. Rājā tassa kālakiriyaṃ sutvā puttamassa mūlasiriṃ pakkosāpetvā seṭṭhiṭṭhāne ṭhapesi. Tampi caṇḍālakulasahassaṃ ekatova bhatiyā kammaṃ katvā jīvamānaṃ tassa paṭisandhiggahaṇato paṭṭhāya neva bhatim labhati, na yāpanamattato paraṃ bhattapiṇḍampi. Te “mayāṃ etarahi kammaṃ karontāpi piṇḍabhattampi na labhāma, amhākaṃ antare kāḷakaṇṇiyā bhavitabban”ti dve koṭṭhāsā hutvā yāva tassa mātāpitāro visuṃ honti, tāva vibhajitvā “imasmim kule kāḷakaṇṇī uppānā”ti tassa mātaraṃ nīharimṃsu.

Sāpi yāvassā so kucchigato, tāva yāpanamattampi kicchena labhitvā puttaṃ vijāyi. Tassa hatthā ca pādā ca akkhīni ca kaṇṇā ca nāsā ca mukhañca yathāṭṭhāne na ahesuṃ. So evarūpena aṅgavekallena samannāgato paṃsupisācako viya ativirūpo ahoṣi. Evaṃ santepi taṃ mātā na pariccaji. Kucchiyaṃ vasitaputtasmim hi sineho balavā hoti. Sā taṃ kicchena posayamānā taṃ ādāya gatadivase kiñci alabhitvā gehe katvā sayameva gatadivase bhatim labhati. Atha naṃ piṇḍāya caritvā jīvitum samatthakāle sā kapālakam hatthe ṭhapetvā

1. Navāṃ navāṃ nipphādetabbam (Sī)

2. Dhanāṃ (Syā, Ka)

“Tāta mayam tam nissāya mahādukkham pattā, idāni na sakkomi tam posetum, imasmim nagare kapaṇaddhikādīnam paṭiyattabhattāni atthi, tattha bhikkhāya caritvā jīvāhi”ti tam vissajjesi. So gharapaṭipāṭiyā caranto Ānandaseṭṭhikāle nivutthaṭṭhānam¹ gantvā jātissaro hutvā attano geham pāvīsi. Tisu pana dvārakoṭṭhakesu na koci sallakkhesi. Catutthe dvārakoṭṭhake Mūlasiriseṭṭhino puttakā disvā ubbiggahadayā parodiṃsu. Atha nam seṭṭhipurisā “nikkhama kāḷakaṇṇī”ti pothetvā nīharitvā saṅkāraṭṭhāne khipiṃsu. Satthā Ānandattherena pacchāsamaṇena piṇḍāya caranto tam ṭhānam patto theram oloketvā tena puṭṭho tam pavattim ācikkhi. Thero Mūlasirim pakkosāpesi. Atha mahājanakāyo sannipati. Satthā Mūlasirim āmantetvā “jānāsi etan”ti pucchitvā “na jānāmī”ti vutte “pitā te Ānandaseṭṭhi”ti vatvā asaddahantam “Ānandaseṭṭhi puttassa te pañca mahānidhiyo ācikkhāhi”ti ācikkhāpetvā saddahāpesi. So Satthāram saraṇam agamāsi. Tassa dhammam desento imam gāthāmāha—

62. “Puttā matthi dhanammatthi, iti bālo vihaññati.

Attā hi attano natthi, kuto puttā kuto dhanan”ti.

Tassattho—**puttā me atthi, dhanam me atthi, iti bālo** puttataṇhāya ceva dhanataṇhāya ca haññati **vihaññati** dukkhayati, “puttā me nassimsū”ti vihaññati, “nassantī”ti vihaññati, “nassissantī”ti vihaññati. Dhanepi eseva nayo. Iti chahākārehi vihaññati. “Putte posessāmī”ti rattim ca divā ca thalajalapathādīsu nānappa kārato vāyamantopi vihaññati, “dhanam uppādessāmī”ti kasivāṇijjādīni karontopi vihaññateva. Evaṃ vihaññassa ca **attā hi attano natthi** tena vighātena dukkhitam attānam sukhitam kātum asakkontassa pavattiyampissa attā hi attano natthi, maraṇamañce nipannassa mārāṇantikāhi vedanāhi aggijālāhi viya pariḍayhamānassa chijjamānesu sandhibandhanesu, bhijjamānesu aṭṭhisāṅghātesu nimiletvā paralokam ummiletvā idhalokam passantassāpi divase divase dvikkhattum nhāpetvā tikkhattum bhojetvā gandhamālādīhi alaṅkaritvā yāvajīvam positopi²

1. Nibbattaṭṭhānam (Sī, Syā)

2. Upaṭṭhāya (Sī, Ka)

sahāyabhāvena dukkharipittānaṃ kātuṃ asamatthatāya attā hi attano natthi. **Kuto puttā kuto dhanam** puttā vā dhanam vā tasmim̃ samaye kimeva karissanti, Ānandaseṭṭhinopi kassaci kiñci adatvā puttassatthāya dhanam saṅṭhapetvā pubbe vā maraṇamañce nipannassa, idāni vā imaṃ dukkham pattassa kuto puttā kuto dhanam. Puttā vā dhanam vā tasmim̃ samaye kim̃ dukkham harimsu, kim̃ vā sukham uppādayimsūti.

Desanāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣi, desanā mahājanassa sātthikā ahoṣīti.

Ānandaseṭṭhivatthu tatiyaṃ.

4. Gaṅṭhibhedakacoravatthu

Yo bāloti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto Gaṅṭhibhedakacore ārabha kathesi.

Te kira dve saḥāyakā dhammassavanatthāya gacchantena mahājanena saddhim̃ Jetavanaṃ gantvā eko dhammakatham̃ assosi, eko attano gayhūpagaṃ olokesi. Tesu eko dhammaṃ suṇamāno sotāpattiphalaṃ pāpuṇi, itaro ekassa dussante baddham̃ pañcamāsakamattaṃ labhi. Tassa taṃ gehe pākabhattam̃¹ jātam̃, itarassa gehe na paccati. Atha naṃ saḥāyakacoro attano bhariyāya saddhim̃ uppaṇḍayamāno “tvam̃ atipaṇḍitatāya attano gehe pākabhattamūlampi na nipphādesī”ti āha. Itaro pana “bālabhāveneva vatāyam̃² attano paṇḍitabhāvaṃ maññatī”ti taṃ pavattim̃ Satthu ārocetum̃ ñātīhi saddhim̃ Jetavanaṃ gantvā ārocesi. Satthā tassa dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

63. “Yo bālo maññati bālyam̃, paṇḍito vāpi tena so.

Bālo ca paṇḍitamānī, sa ve ‘bālo’ti vuccatī”ti.

Tattha **yo bāloti** yo andhabālo apaṇḍito samāno “bālo ahan”ti attano bālyam̃ bālabhāvaṃ maññati jānāti. **Tena**

1. Pākavaṭṭam̃ (Sī), pākavattam̃ (Syā)

2. Nāyam̃ (Sī, Ka)

soti tena kāraṇena so puggalo **paṇḍito vāpi** hoti paṇḍitasadiso vā. So hi “bālo ahan”ti jānamāno aññaṃ paṇḍitaṃ upasaṅkamanto payirupāsanto tena paṇḍitabhāvatthāya ovadiyamāno anusāsiyamāno taṃ ovādaṃ gaṇhitvā paṇḍito vā hoti paṇḍitataro vā. **Save bāloti** yo ca bālo samāno “ko añño mayā sadiso bahussuto vā dhammakathiko vā vinayadharo vā dhutaṅgadhara¹ vā atthi”ti evaṃ paṇḍitamānī hoti, so aññaṃ paṇḍitaṃ anupasaṅkamanto apayirupāsanto neva pariyaṭṭim uggaṇhāti, na paṭipattim pūreti, ekanta bālabhāvameva pāpuṇāti. So Gaṇṭhibhedakacoro viya. Tena vuttaṃ “sa ve ‘bālo’ti vuccati”ti.

Desanāpariyosāne itarassa ñātakehi saddhim mahājano sotāpattiphalādīni pāpuṇāti.

Gaṇṭhibhedakacoravatthu catuttham.

5. Udāyittheravatthu

Yāvajīvampi ce bāloti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Udāyittheraṃ ārabha kathesi.

So kira mahātheresu paṭikkantesu dhammasabhaṃ gantvā dhammāsane nisīdī. Atha naṃ ekadivasaṃ āgantukā bhikkhū disvā “ayaṃ bahussuto mahāthero bhavissati”ti maññaṃ mānā khandhādipaṭisaṃyuttaṃ pañhaṃ pucchitvā kiñci ajānamānaṃ “ko eso, Buddhehi saddhim ekavihāre vasamāno khandhadhātu āyatanamattampi na jānāti”ti garahitvā taṃ pavattim Tathāgatassa ārocesum. Satthā tesam dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

64. “Yāvajīvampi ce bālo, paṇḍitaṃ payirupāsati.

Na so dhammaṃ vijānāti, dabbī sūparaṃ yathā”ti.

Tassattho—**bālo** nāmesa yāvajīvampi paṇḍitaṃ upasaṅkamanto payirupāsanto “idaṃ Buddhavacanaṃ, ettakaṃ Buddhavacanaṃ”ti evaṃ pariyaṭṭidhammaṃ vā

“Ayaṃ cāro, ayaṃ vihāro, ayaṃ ācāro, ayaṃ gocaro, idaṃ sāvajjaṃ, idaṃ anavajjaṃ, idaṃ sevitabbaṃ, idaṃ na sevitabbaṃ, idaṃ paṭivijjhitabbaṃ, idaṃ sacchikātabban”ti evaṃ paṭipattipaṭivedhadhammaṃ vā na jānāti. Yathā kiṃ? **Dabbī sūparasam yathāti.** Yathā hi dabbī yāva parikkhayā nānappakārāya sūpavikatiyā samparivattamānāpi “idaṃ loṇikaṃ, idaṃ aloṇikaṃ, idaṃ tittakaṃ, idaṃ khārikaṃ, idaṃ kaṭukaṃ, idaṃ ambilaṃ, idaṃ anambilaṃ, idaṃ kasāvan”ti sūparasam na jānāti, evameva bālo yāvajīvampi paṇḍitaṃ payirupāsamāno vuttappakāraṃ dhammaṃ na jānātīti.

Desanāvasāne āgantukā bhikkhū āsavehi cittāni vimuccimsūti.

Udāyittheravatthu pañcamaṃ.

6. Timsamattapāveyyakabhikkhuvatthu

Muhuttamapi ce viññūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto timsamatte Pāveyyake¹ bhikkhū ārabha kathesi.

Tesañhi Bhagavā itthiṃ pariyesantānaṃ Kappāsikavanasaṇḍe paṭhamam dhammaṃ deseti. Tadā te sabbeva ehibhikkhubhāvaṃ patvā iddhimayapattacīvaradharā hutvā terasa dhutaṅgāni samādāya vattamānā punapi dīghassa addhuno accayena Satthāraṃ upasaṅkamitvā **Anamataggadhammadesanaṃ**² sutvā tasmimyeva āsane arahattaṃ pāpuṇimsu. Bhikkhū “aho vatimehi bhikkhūhi khippameva dhammo viññāto”ti dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ. Satthā taṃ sutvā “na bhikkhave idāneva, pubbepi ime timsamattā sahāyakā dhuttā hutvā **Tuṇḍilajātaka**³ Mahātuṇḍilassa dhammadesanaṃ sutvāpi khippameva dhammaṃ viññāya pañca silāni samādiyimsu, te teneva upanissayena etarahi nisinnāsaneveva arahattaṃ pattā”ti vatvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

65. “Muhuttamapi ce viññū, paṇḍitaṃ payirupāsati.

Khippaṃ dhammaṃ vijānāti, jivhā sūparasam yathā”ti

1. Pāṭheyyake (Sī, Syā)

2. Sam 1. 394 piṭṭhādīsu.

3. Khu 5. 147 piṭṭhādīsu.

Tassattho—**viññū** paṇḍitapuriso **muhuttamapi ce aññaṃ paṇḍitaṃ payirupāsati**, so tassa santike uggaṇhanto paripucchanto **khippameva** pariyaṭṭidhammaṃ **vijānāti**. Tato kammaṭṭhānaṃ kathāpetvā paṭipattiyāṃ ghaṭento vāyamanto yathā nāma anupahatajivhāpasādo puriso rasavijānanatthaṃ jivhagge ṭhapetvā eva loṇikādibhedam rasmaṃ vijānāti, evaṃ paṇḍito khippameva lokuttaradhammampi vijānāti.

Desanāvasāne bahū bhikkhū arahattaṃ pāpuṇimsūti.

Timsamattapāveyyakabhikkhuvatthu chaṭṭhaṃ.

7. Suppabuddhakuṭṭhivatthu

Caranti bālā dummedhāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Suppabuddhakuṭṭhiṃ ārabba kathesi. Suppabuddhakuṭṭhivatthu **Udāne**¹ āgatameva.

Tadā hi Suppabuddhakuṭṭhi parisapariyante nisinno Bhagavato dhammadesanaṃ sutvā sotāpattiphalaṃ patvā attanā paṭiladdhaguṇaṃ Satthu ārocetukāmo parisamajjhe ogāhituṃ avisahanto mahājanassa Satthāraṃ vanditvā anugantvā nivattanakāle vihāraṃ agamāsi. Tasmim̐ khaṇe Sakko devarājā “ayaṃ Suppabuddhakuṭṭhi attano Satthu sāsane paṭiladdhaguṇaṃ pākaṭaṃ kātukāmo”ti ñatvā “vīmaṃsissāmi nan”ti gantvā ākāse ṭhitova etadavoca “Suppabuddha tvaṃ manussadaliddo manussavarāko, ahaṃ te apariyantaṃ dhanam̐ dassāmi, ‘Buddho na Buddho, dhammo na dhammo, saṃgho na saṃgho, alaṃ me Buddhena, alaṃ me dhammena, alaṃ me saṃghena’ti vadehī”ti. Atha nam̐ so āha “kosi tvaṃ”ti. Ahaṃ Sakkoti. Andhabāla ahirika tvaṃ mayā saddhiṃ kathetuṃ na yuttarūpo, tvaṃ maṃ “duggato daliddo kapaṇo”ti vadesi, nevāhaṃ duggato, na daliddo, sukhappatto ahamasmi mahaddhano—

“Saddhādhanam̐ sīladhanam̐, hirī ottappiyam̐ dhanam̐.
Sutadhanañca cāgo ca, paññā ve sattamam̐ dhanam̐.

1. Khu 1. 134 piṭṭhe.

Yassa ete dhanā atthi, itthiyā purisassa vā.

‘Adaliddo’ti taṃ āhu, amoghaṃ tassa jīvitā”ti¹—

Imāni me sattavidha-ariyadhanāni santi. Yesañhi imāni satta dhanāni santi, na te Buddhehi vā Paccekabuddhehi vā “daliddā”ti vuccantīti. Sakko tassa kathaṃ sutvā taṃ antarāmagge ohāya Satthu santikaṃ gantvā sabbaṃ taṃ vacanapaṭivacanāṃ ārocesi. Atha naṃ Bhagavā āha “na kho Sakka sakkā tādīsānaṃ satenapi sahassenapi Suppabuddhakuṭṭhim ‘Buddho na Buddho’ti vā, ‘dhammo na dhammo’ti vā, ‘saṃgho na saṃgho’ti vā kathāpetun”ti. Suppabuddhopi kho kuṭṭhi Satthu santikaṃ gantvā Satthārā katapaṭisanthāro sammodamāno attanā paṭiladdhaguṇaṃ ārocetvā vuṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi. Atha naṃ acirapakkantaṃ gāvī taruṇavacchā jīvitā voropesi.

Sā kira ekā yakkhinī Pukkusātikulaputtaṃ, Bāhiyaṃ dārucīriyaṃ, Tambadāṭhitacoraghātakaṃ, Suppabuddhakuṭṭhinti imesaṃ catunnaṃ janānaṃ anekasate attabhāve gāvī hutvā jīvitā voropesi. Te kira atīte cattāro seṭṭhiputtā hutvā ekaṃ nagarasobhinaṃ gaṇikaṃ uyyānaṃ netvā divasaṃ sampattim anubhavitvā sāyanhasamaye evaṃ sammantayimsu “imasmiṃ ṭhāne añño natthi, imissā amhehi dinnāṃ kahāpaṇasahassañca sabbañca pasādhanabhaṇḍaṃ gahetvā imaṃ māretvā gacchāmā”ti. Sā tesāṃ kathaṃ sutvā “ime nillajjā, mayā saddhim abhiraṃsitvā idāni maṃ māretukāmā, jānissāmi nesaṃ kattabbayuttakan”ti tehi māriyamānā “ahaṃ yakkhinī hutvā yathā maṃ ete mārenti, evameva te māretum samatthā bhaveyyan”ti patthanaṃ akāsi. Tassa nissandena ime māresi. Sambahulā bhikkhū tassa kālakiriyaṃ Bhagavato ārocetvā “tassa kā gati, kena ca kāraṇena kuṭṭhibhāvaṃ patto”ti pucchiṃsu. Satthā sotāpattiphalaṃ patvā tassa Tāvatiṃsabhavane uppanabhāvañca Tagarasikhipaccekabuddhaṃ disvā niṭṭhubhitvā apasabyaṃ² katvā dīgharattaṃ niraye paccitvā vipākāvasesena idāni kuṭṭhibhāvappattim ca byākaritvā “bhikkhave ime sattā

1. Am 2. 398, 399 piṭṭhesu.

2. Apasādaṃ (Si), apabyāyaṃ (Syā), appabyāyakammaṃ (Ka)
udāne Suppabuddhakuṭṭhisuttavaṇṇanā passitabbā.

attanāva attano kaṭukavipākakammaṃ karonto vicaranti”ti vatvā
anusandhiṃ ghaṭetvā uttari dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

66. “Caranti bālā dummedhā, amitteneva attanā.

Karontā pāpakam kammaṃ, yaṃ hoti kaṭukapphalan”ti.

Tattha **carantī**ti catūhi iriyāpathehi akusalameva karontā vicaranti.
Bālāti idhalokatthañca paralokatthañca ajānantā idha bālā nāma.
Dummedhāti duppaññā. **Amitteneva attanā**ti attano amittabhūtena viya
verinā hutvā. **Kaṭukapphalanti** tikhīṇaphalaṃ dukkhapphalanti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Suppabuddhakuṭṭhivatthu sattamaṃ.

8. Kassakavatthu

Na taṃ kammaṃ kataṃ sādhiti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane
viharanto ekaṃ Kassakaṃ ārabha kathesi.

So kira Sāvattitho avidūre ekaṃ khettaṃ kasati. Corā
udakaniddhamanena nagaraṃ pavisitvā ekasmiṃ aḍḍhakule umaṅgaṃ
bhinditvā bahuṃ hiraññasuvaṇṇaṃ gahetvā udakaniddhamaneneva
nikkhamiṃsu. Eko coro te vañcetvā ekaṃ sahasatthavikaṃ ovaṭṭikāya
katvā taṃ khettaṃ gantvā tehi saddhiṃ bhaṇḍaṃ bhājetvā ādāya gacchanto
ovaṭṭikato patamānaṃ sahasatthavikaṃ na sallakkhesi. Taṃ divasaṃ Satthā
paccūsasamaye lokaṃ volokento taṃ Kassakaṃ attano ñāṇajālassa
antopaviṭṭhaṃ disvā “kiṃ nu kho bhavissati”ti upadhārayamāno idaṃ
addasa “ayaṃ Kassako pātova kasituṃ gamissati, bhaṇḍasāmikā corānaṃ
anupadaṃ gantvā ovaṭṭikato patamānaṃ sahasatthavikaṃ disvā ekaṃ
gaṇhissanti, maṃ ṭhapetvā tassa añño sakkhī nāma na bhavissati,
sotāpattimagassa upanissayopissa atthi, tattha mayā gantuṃ vaṭṭati”ti. Sopi
Kassako pātova kasituṃ gato. Satthā Ānandattherena pacchāsamaṇena tattha
agamāsi. Kassako Satthāraṃ disvā gantvā

Bhagavantam vanditvā puna kasitum ārabhi. Satthā tena saddhim kiñci avatvāva sahasatthavikāya patitaṭṭhānam gantvā tam disvā Ānandattheram āha “passa Ānanda, āsīviso”ti. Passāmi bhante, ghoravisoti.

Kassako tam katham sutvā “mama velāya vā avelāya vā vicaraṇaṭṭhānametaṃ, āsīviso kirettha atthī”ti cintetvā Sathari ettakam vatvā pakkante “māressāmi nan”ti patodalaṭṭhim ādāya gato sahasabhaṇḍikam disvā “imam sandhāya Satthārā kathitam bhavissati”ti tam ādāya nivatto, abyattatāya ekamante ṭhapetvā paṃsunā paṭicchadetvā puna kasitum ārabhi. Manussā ca vibhātāya rattiyā gehe corehi katakammaṃ disvā padānupadam gacchantā tam khettaṃ gantvā tattha corehi bhaṇḍassa bhājitaṭṭhānam disvā Kassakassa padavalañjam addasaṃsu. Te tassa padānusārena gantvā thavikāya ṭhapitaṭṭhānam disvā paṃsum viyūhitvā thavikam¹ ādāya “tvam geham vilumpitvā khettaṃ kasamāno viya vicarasī”ti tajjetvā pothetvā netvā rañño dassayimsu. Rājā tam pavattim sutvā tassa vadham āṇāpesi. Rājapurisā tam pacchābāham bandhitvā kasāhi tālentā āghātanam nayimsu. So kasāhi tāliyamāno aññam kiñci avatvā “passānanda āsīvisoti, passāmi Bhagavā ghoraviso”ti vadanto gacchati. Atha nam rājapurisā “tvam Satthu ceva Ānandattherassa ca katham kathesi, kim nāmetan”ti pucchitvā “rājānam daṭṭhum labhamāno kathessāmi”ti vutte rañño santikam netvā rañño tam pavattim kathayimsu. Atha nam rājā “kasmā evam kathesi”ti pucchi. So “nāham deva coro”ti vatvā kasanatthāya nikkhantakālato paṭṭhāya sabbam tam pavattim rañño ācikkhi. Rājā tassa katham sutvā “ayam bhaṇe loke aggapuggalam Satthāram sakkhim apadisati, na yuttam etassa dosam āropetum, ahamettha kattabbam jānissāmi”ti tam ādāya sāyanhasamaye Satthu santikam gantvā Satthāram pucchi “Bhagavā kacci tumhe Ānandattherena saddhim etassa Kassakassa kasaṇaṭṭhānam gatā”ti. Āma mahārājāti. Kim vo tattha diṭṭhanti. Sahasatthavikā mahārājāti. Disvā kim avocutthāti. Idam nāma mahārājāti. Bhante sacāyam puriso tumhādisam apadisam nākarissa, na jīvitam alabhissa, tumhehi

pana kathitakathaṃ kathetvā tena jīvitam laddhanti. Tam sutvā Satthā “āma mahārāja, ahampi ettakameva vatvā gato, paṇḍitena nāma yaṃ kammaṃ katvā pacchānutappaṃ hoti, tam na kattabban”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

67. “Na taṃ kammaṃ kataṃ sādhu, yaṃ katvā anutappati.
Yassa assumukho rodam, vipākaṃ paṭisevatī”ti.

Tattha **na taṃ kammanti** yaṃ nirayādīsu nibbattanasamatthaṃ dukkhudrayaṃ kammaṃ katvā anussaranto anussaritānussaritakkhaṇe anutappati anusocati, taṃ kataṃ **na sādhu** na sundaraṃ niratthakaṃ¹. **Yassa assumukhoti** yassa assūhi tintamukho rodanto vipākaṃ anubhotīti.

Desanāvasāne Kassako upāsako sotāpattiphalaṃ patto,
sampattabhikkhūpi sotāpattiphalaḍḍini pāpuṇimsūti.

Kassakavatthu aṭṭhamam.

9. Sumanamālākāravatthu

Tañca kammaṃ kataṃ sādhuti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veļuvane viharanto Sumanam nāma mālākāraṃ ārabba kathesi.

So kira devasikaṃ Bimbisārarājānaṃ pātova aṭṭhahi Sumanapupphanālīhi upaṭṭhahanto aṭṭha kahāpaṇe labhati. Athekadivasam tasmim pupphāni gahetvā nagaraṃ pavitṭhamatte Bhagavā mahābhikkhusaṃghaparivuto chabbaṇṇaramsiyo vissajjetvā mahatā Buddhānubhāvena mahatiyā Buddhalīlaya nagaraṃ piṇḍāya pāvisi. Bhagavā hi ekadā bhabbaṇṇaramsiyo cīvarena paṭicchādetvā aññataro piṇḍapātiko viya carati tiṃsayojanamaggaṃ Aṅgulimālassa paccuggamaṃ gacchanto viya, ekadā chabbaṇṇaramsiyo vissajjetvā Kapilavatthupavesanādīsu viya. Tasmimpi divase sarīrato chabbaṇṇaramsiyo vissajjento mahantena Buddhānubhāvena mahatiyā Buddhalīlaya rājagahaṃ pāvisi. Mālākāro Bhagavato ratanagghiyasadisam² attabhāvaṃ disvā

1. Na laṭṭhakaṃ (Sī), na siliṭṭhakaṃ (Syā)

2. Ratanagghiyakañcanagghiyasadisam (Sī, Syā)

dvattiṃsamahāpurisalakkhaṇa-asītānubyañjanasarīrasobhaggaṃ oloketvā pasannacitto “kiṃ nu kho Satthu adhikāraṃ karomī”ti cintetvā aññaṃ apassanto “imehi pupphehi Bhagavantaṃ pūjessāmi”ti cintetvā puna cintesi “imāni rañño nibaddham upaṭṭhānapupphāni, rājā imāni alabhanto maṃ bandhāpeyya vā ghātāpeyya vā raṭṭhato vā pabbājeyya, kiṃ nu kho karomī”ti. Athassa etadahosi “rājā maṃ ghātetu vā bandhāpetu vā raṭṭhato pabbājetu vā, so hi mayhaṃ dadamānovi imasmim attabhāve jīvitamattaṃ dhanam dadeyya, Satthupūjā pana me anekāsu kappakoṭīsu alam hitāya ceva sukhāya cā”ti attano jīvitam Tathāgatassa pariccaji.

So “yāva me pasannaṃ cittaṃ na patikuṭati, taṃ tāvadeva pūjaṃ karissāmi”ti haṭṭhatuṭho udaggudaggo Satthāraṃ pūjesi. Kathaṃ? Paṭhamam tāva dveva pupphamuṭṭhiyo Tathāgatassa upari khipi, tā uparimatthake vitānaṃ hutvā aṭṭhaṃsu. Aparā dve muṭṭhiyo khipi, tā dakkhiṇahatthapassena mālā paṭacchannena¹ otarivā aṭṭhaṃsu. Aparā dve muṭṭhiyo khipi, tā piṭṭhipassena otarivā tatheva aṭṭhaṃsu. Aparā dve muṭṭhiyo khipi, tā vāmahatthapassena otarivā tatheva aṭṭhaṃsu. Evaṃ aṭṭha nāliyo aṭṭha muṭṭhiyo hutvā catūsu ṭhānesu Tathāgataṃ parikkhipiṃsu. Purato gamanadvāramattameva ahosi. Pupphānaṃ vaṇṭāni anto ahesuṃ, pattāni bahimukhāni. Bhagavā rajatapattaparikkhitto viya hutvā pāyāsi. Pupphāni acitta kānipi sacittakaṃ nissāya sacittakāni viya abhijjivā apatitvā Satthārā saddhimyeva gacchanti, ṭhitatṭhitatṭhāne tiṭṭhanti. Satthu sarīrato satahassavijjulatā² viya raṃsiyo nikkhamiṃsu. Purato ca pacchato ca dakkhiṇato ca vāmato ca sīsamatthakato ca nirantaram nikkhantaramsīsu ekāpi sammukhasammukhaṭṭhāneneva apalāyivā sabbāpi Satthāraṃ tikkhattuṃ padakkhiṇaṃ katvā taruṇatālakkhandhappamāṇā hutvā purato eva dhāvanti. Sakalanagaraṃ saṅkhubhi. Antonagare nava koṭiyo, bahinagare nava koṭiyoti aṭṭhārasasu koṭīsu ekopi puriso vā itthi vā bhikkhaṃ gahetvā anikkhanto nāma natthi. Mahājano sīhanādaṃ nadanto celukkhepasahassāni karonto Satthu puratova gacchati. Satthāpi mālākārassa guṇaṃ pākaṭaṃ kātuṃ tigāvutappamāṇe nagare

1. Mālāpaṭicchannena (Syā, Ka)

2. Sataramsivijjulatā (Si)

bhericaraṇamaggeneva acari. Mālākārassa sakalasarīraṃ pañcavaṇṇāya pītiyā paripūri.

So thokaññeva Tathāgatena saddhim caritvā manosilārase¹ nimuggo viya Buddharasmīnaṃ anto pavittṭho Satthāraṃ thometvā vanditvā tucchapacchimeva gahetvā gehaṃ agamāsi. Atha naṃ bhariyā pucchi “kahaṃ pupphāni”ti. Satthā me pūjiti. Rañño dāni kiṃ karissasīti. Rājā maṃ ghātetu vā raṭṭhato vā nīharatu, ahaṃ jīvitāṃ pariccajivā Satthāraṃ pūjesiṃ, sabbapupphāni aṭṭha muṭṭhiyova ahesuṃ, evarūpā nāma pūjā jātā. Mahājano ukkuṭṭhisahassāni karonto Satthārā saddhim carati, yo esa mahājanassa ukkuṭṭhisaddo, tasmim ṭhāne esoti. Athassa bhariyā andhabālatāya evarūpe paṭihāriye pasādaṃ nāma ajanetvā taṃ akkositvā paribhāsivā “rājāno nāma caṇḍā, sakiṃ kuddhā hatthapādādicchedanena bahumpi anattaṃ karonti, tayā katakammaṃ mayhampi anatto siyā”ti putte ādāya rājakulaṃ gantvā raññā pakkositvā kiṃ etan”ti pucchitā āha “mama sāmiko tumhākaṃ upaṭṭhānapupphehi Satthāraṃ pūjetvā tucchahatto gharaṃ āgantvā “kahaṃ pupphāni”ti mayā puṭṭho idaṃ nāma vadesi, ahaṃ taṃ paribhāsivā ‘rājāno nāma caṇḍā, sakiṃ kuddhā hatthapādādicchedanena bahumpi anattaṃ karonti, tayā katakammaṃ mayhampi anatto siyā’ti taṃ chaḍḍetvā idhāgatā, tena kataṃ kammaṃ sukataṃ vā hotu, dukkaṭaṃ vā, tassevetāṃ, mayā tassa chaḍḍitabhāvaṃ jānāhi devā”ti. Rājā paṭhamadassaneneva sotāpattiphalaṃ patto saddho pasanno ariyasāvako cintesi “aho ayaṃ itthi andhabālā, evarūpe guṇe pasādaṃ na uppādesi”ti. So kuddho viya hutvā amma kiṃ vadesi, mayhaṃ upaṭṭhānapupphehi tena pūjā katāti. Āma devāti. “Bhaddakaṃ te kataṃ taṃ chaḍḍentiyā, mama pupphehi pūjākārassa ahaṃ kattabbayuttakaṃ jānissāmi”ti taṃ uyyojetvā vegena Satthu santikaṃ gantvā vanditvā Satthārā saddhimyeva vicari.

Satthā rañño cittappasādaṃ ñatvā bhericaraṇavīthiyā nagaraṃ caritvā rañño gharadvāraṃ agamāsi. Rājā pattaṃ gahetvā Satthāraṃ gehaṃ pavesetukāmo ahosi. Satthā pana rājaṅgaṇeyeva nisīdanākāraṃ

1. Manosilātale (Ka)

dassesi. Rājā taṃ ṇatvā “sīghaṃ maṇḍapaṃ karothā”ti taṅkhaṇaṅṇeva maṇḍapaṃ kārāpesi. Nisīdi Satthā saddhiṃ bhikkhusaṃghena. Kasmā pana Satthā rājagehaṃ na pāvīsi? Evaṃ kirassa ahosi “sacāhaṃ anto pavisitvā nisīdeyyaṃ, mahājano maṃ daṭṭhuṃ na labheyya, mālākārassa guṇo pākaṭo na bhaveyya, rājaṅgaṇe pana maṃ nisinnaṃ mahājano daṭṭhuṃ labhissati, mālākārassa guṇo pākaṭo bhavissati”ti. Guṇavantānaṃhi guṇaṃ Buddhā eva pākaṭaṃ kātuṃ sakkonti, avasesajano guṇavantānaṃ guṇaṃ kathento maccharāyati. Cattāro pupphapaṭā¹ catuddisaṃ aṭṭhaṃsu. Mahājano Satthāraṃ parivāresi. Rājā Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ paṇītenāhārena parivīsi. Satthā bhattakiccāvasāne anumodanaṃ katvā purimanayeneva catūhi pupphapaṭehi parikkhitto sīhanādaṃ nadanto mahājanena parivuto vihāraṃ agamāsi. Rājā Satthāraṃ anugantvā nivatto mālākāraṃ pakkosāpetvā “mama āharitapupphehi kinti katvā Satthāraṃ pūjesi”ti pucchi. Mālākāro “rājā maṃ ghātetu vā raṭṭhato vā pabbājetūti jīvitaṃ pariccajitvā pūjesiṃ devā”ti āha. Rājā “tvaṃ mahāpuriso nāma”ti vatvā aṭṭha hatthī ca asse ca dāse ca dāsiyo ca mahāpasādhanāni ca aṭṭha kahāpaṇasahassāni ca rājakulato nīharitvā sabbālaṅkārappaṭimaṇḍitā aṭṭha nāriyo ca aṭṭha gāmvare cāti idaṃ sabbaṭṭhakaṃ nāma dānaṃ adāsi.

Ānandatthero cintesi “ajja pātova paṭṭhāya sīhanādasahassāni ceva celukkhepasahassāni ca pavattanti, ko nu kho mālākārassa vipāko”ti. So Satthāraṃ pucchi. Atha naṃ Satthā āha—Ānanda “iminā mālākārena appamattakaṃ kammaṃ katan”ti mā sallakkhesi. Ayaṃ hi mayhaṃ jīvitaṃ pariccajitvā pūjaṃ akāsi, so evaṃ mayi cittaṃ pasādetvā—

“Kappānaṃ satasahassaṃ, duggatiṃ na gamissati.

Thatvā² devamanussesu, phalaṃ etassa kammuno.

Pacchā paccekasambuddho, Sumano nāma bhavissati”ti—

Āha. Satthu pana vihāraṃ gantvā Gandhakuṭipavisanakāle tāni pupphāni dvārakoṭṭhake patīmsu. Sāyanhasamaye bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ

1. Pupphapaṭā (Syā)

2. Patvā (Si)

samuṭṭhāpesuṃ “aho acchariyaṃ mālākārassa kammaṃ, dharamānakabuddhassa jīvitaṃ pariccajitvā pupphapūjaṃ katvā taṅkhaṇaññeva sabbatṭhakaṃ nāma labhatī”ti. Satthā Gandhakuṭito nikkhamitvā tiṇṇaṃ gamanānaṃ aññatarena gamanena dhammasabhaṃ gantvā Buddhāsane nisīditvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “āma bhikkhave, yassa kammaṃ katattā pacchānutappaṃ na hoti, anussaritānussaritakkhaṇe somanassameva uppajjati, evarūpaṃ kammaṃ kattabbamevā”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

68. “Tañca kammaṃ kataṃ sādhu, yaṃ katvā nānutappati.

Yassa patīto sumano, vipākaṃ paṭisevati”ti.

Tattha **yaṃ katvāti** yaṃ devamanussasampattinañceva nibbānasampattiyā ca nibbattanasamatthaṃ sukhudrayaṃ kammaṃ katvā nānutappati, atha kho diṭṭhadhammeyeva anussaritānussaritakkhaṇeyeva pītivegena patīto somanassavegena ca sumano hutvā āyatim̃ pītisomanassajāto hutvā vipākaṃ paṭisevati, **taṃ kammaṃ kataṃ sādhu** bhaddakanti.

Desanāvasāne caturāsītiyā paṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Sumanamālākāravatthu navamaṃ.

10. Uppalavaṇṇattherīvatthu

Madhuvā maññatīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Uppalavaṇṇattherim̃ ārabha kathesi.

Sā kira Padumuttarabuddhassa pādāmūle patthanaṃ paṭṭhapetvā kappasatasahassaṃ puññāni kurumānā devesu ca manussesu ca saṃsarantī imasmim̃ Buddhuppāde devalokato cavitvā Sāvatthiyaṃ seṭṭhikule paṭisandhiṃ gaṇhi. Nīluppalagabbhasamānavāṇṇatāya cassā **Uppalavaṇṇā**veva nāmaṃ akaṃsu. Athassā vayappattakāle sakalajambudīpe rājāno ca seṭṭhino ca seṭṭhissa santikaṃ sāsaṇaṃ paṇiṃsu “dhītaraṃ amhākaṃ

detū”ti. Apahiṇanto nāma nāhosi. Tato seṭṭhi cintesi “ahaṃ sabbesaṃ manāṃ gahetuṃ na sakkhissāmi, upāyaṃ panekaṃ karissāmi”ti dhītaraṃ pakkosāpetvā “amma pabbajituṃ sakkhissasi”ti āha. Tassā pacchimabhavikattā taṃ vacanaṃ sīse āsittaṃ satapākatelaṃ viya ahosi. Tasmā pitaraṃ “pabbajissāmi tātā”ti āha. So tassā mahantaṃ sakkāraṃ katvā bhikkhunī-upassayaṃ netvā pabbājesi. Tassā acirapabbajitāya eva uposathāgāre kālavāro¹ pāpuṇi. Sā dīpaṃ jāletvā uposathāgāraṃ sammajjivā dīpasikhāya nimittaṃ gaṇhitvā ṭhitāva punappunaṃ olokayamānā tejokasiṇārammaṇaṃ jhānaṃ nibbattetvā tameva pādakaṃ katvā arahattaṃ pāpuṇi saddhiṃ paṭisambhidāhi ceva abhiññāhi ca.

Sā aparena samayena janapadacārikaṃ caritvā paccāgantvā Andhavanaṃ pāvisi. Tadā bhikkhunīnaṃ araññavāso appaṭikkhitto hoti. Athassā tattha kuṭikaṃ² katvā mañcakaṃ paññāpetvā sāṇiyā parikkhipimsu. Sā Sāvatthiyaṃ piṇḍāya pavisitvā nikkhami. Mātulaputto panassā Nandamāṇavo nāma gihikālato paṭṭhāya paṭibaddhacitto, so tassā āgatabhāvaṃ sutvā theriyā āgamanato puretameva Andhavanaṃ gantvā taṃ kuṭikaṃ pavisitvā heṭṭhāmañcake nilīno theriyā āgantvā kuṭikaṃ pavisitvā dvāraṃ pidhāya mañcake nisinnamattāya bahi ātapato āgatattā cakkhupathe andhakāre avigateyeva heṭṭhāmañcakato nikkhamitvā mañcakaṃ abhiruyha “mā nassi bāla, mā nassi bāla”ti theriyā vāriyamānoyeva abhibhavitvā attanā patthitakammaṃ katvā pāyāsi. Athassa aḡuṇaṃ dhāretuṃ asakkontī viya mahāpathavī dvedhā bhijji. So pathaviṃ pavitṭho gantvā Mahā-avīcimhi eva nibbatti. Therīpi tamatthaṃ bhikkhunīnaṃ ārocesi. Bhikkhuniyo bhikkhūnaṃ etamatthaṃ ārocesuṃ. Bhikkhū Bhagavato ārocayimsu. Taṃ sutvā Satthā bhikkhū āmantetvā “bhikkhave bhikkhubhikkhūnī upāsaka-upāsikāsu yo koci bālo pāpakammaṃ karonto madhusakkharādīsu kiñci deva madhurarasaṃ khādamaṇo puriso viya tuṭṭhahaṭṭho³ udaggudaggo viya karotī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

1. Tālavāro (Sī), tālavāro (Syā)

2. Kuṭim (Ka) Vi 1. 43 piṭṭhe passitabbaṃ.

3. Haṭṭhapahaṭṭho (Sī)

69. “Madhuvā maññati bālo, yāva pāpaṃ na paccati.

Yadā ca paccati pāpaṃ, bālo dukkhaṃ nigacchatī”ti.

Tattha **madhuvā**ti bālassa hi pāpaṃ akusalakammaṃ karontassa taṃ kammaṃ madhu viya madhurarasam viya iṭṭhaṃ kantaṃ manāpaṃ viya upaṭṭhāti. Iti nam so madhumva maññati. **Yāvā**ti yattakaṃ kālāṃ. **Pāpaṃ na paccatī**ti diṭṭhadhamme vā samparāye vā vipākaṃ na deti, tāva nam evaṃ maññati. **Yadā cā**ti yadā panassa diṭṭhadhamme vā vividhā kammakāraṇā kayiramānassa, samparāye vā nirayādīsu mahādukkhaṃ anubhavantassa taṃ pāpaṃ paccati, atha so bālo dukkhaṃ nigacchati vindati paṭilabhatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsu.

Aparena pana samayena dhammasabhāyaṃ mahājano kathaṃ samuṭṭhāpesi “khīṇāsavāpi maññe kāmasukhaṃ sādīyanti, kāmaṃ sevanti, kiṃ na sevissanti. Na hi ete koḷāparukkha, na ca vammikā allamaṃsasārīrāva, tasmā etepi kāmasukhaṃ sādīyanti, kāmaṃ sevanti”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na bhikkhave khīṇāsavā kāmasukhaṃ sādīyanti, na kāmaṃ sevanti. Yathā hi padumapatte patitaṃ udakabindu na vilimpati, na saṅṭhāti, vinivattetvā patateva, yathā ca āragge sāsapo na vilimpati, na saṅṭhāti, vinivattetvā patateva, evaṃ khīṇāsavassa citte duvidhopi kāmo na vilimpati, na saṅṭhātī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ Brāhmaṇavagge gāthamāha—

“Vāri pokkharapatteva, āraggeriva sāsapo.

Yo na limpati kāmesu, tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ”ti¹.

Imissā attho Brāhmaṇavaggeya āvi bhavissati. Satthā pana rājānaṃ Pasenadikosalaṃ pakkosāpetvā “mahārāja imasmim sāsane yatheva kulaputtā, evaṃ kuladhītaropi mahantaṃ nātigaṇaṅca bhogakkhandhaṅca pahāya pabbajitvā araṅṅe viharanti, tā evaṃ viharamānā rāgarattā pāpapuggalā omānātīmānavasena viheṭṭhenti, brahmacariyantarāyampi pāpenti, tasmā bhikkhunisaṃghassa antonagare vasanaṭṭhānaṃ

1. Khu 1. 71 piṭṭhe.

kātuṃ vaṭṭati”ti. Rājā “sādhū”ti sampaṭicchitvā nagarassa ekapasse bhikkhunisaṃghassa vasanaṭṭhānaṃ kārāpesi. Tato paṭṭhāya bhikkhuniyo antogāmeveva vasantīti.

Uppalavaṇṇattherīvatthu dasamaṃ.

11. Jambukattheravatthu

Māse māseti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Jambukaṃ ājīvakaṃ ārabbha kathesi.

Atīte kira Kassapasammāsambuddhakāle gāmaṃvāsī eko kuṭumbiko ekassa therassa vihāraṃ katvā taṃ tattha viharantaṃ catūhi paccayehi upaṭṭhahi. Thero tassa gehe nibaddhaṃ bhuñjati. Atheko khīṇāsavo bhikkhu divā piṇḍāya caranto tassa gehadvāraṃ pāpuṇi. Kuṭumbiko taṃ disvā tassa iriyāpathe pasanno gehaṃ pavesetvā sakkaccaṃ paṇitena bhojanena parivisitvā “bhante imaṃ sāṭakaṃ rajitvā nivāseyyāthā”ti mahantaṃ sāṭakaṃ datvā “bhante kesā vo dīghā, tumhākaṃ kesoropanaṭṭhāya nhāpitaṃ ānessāmi, sayanaṭṭhāya ca vo mañcakaṃ gāhāpetvā āgamissāmi”ti āha. Nibaddhaṃ gehe bhuñjanto kulūpako bhikkhu taṃ tassa sakkāraṃ disvā cittaṃ pasādetuṃ nāsakkhi, “ayaṃ taṃ muhuttaṃ diṭṭhakaṃ evarūpaṃ sakkāraṃ karoti, nibaddhaṃ gehe bhuñjantassa pana mayhaṃ na karoti”ti cintetvā vihāraṃ agamāsi. Itaropi teneva saddhiṃ gantvā kuṭumbikena dinnasāṭakaṃ rajitvā nivāsesi. Kuṭumbikopi nhāpitaṃ ādāya gantvā therassa kese ohārāpetvā mañcakaṃ attharāpetvā “bhante imasmiṃveva mañcake sayathā”ti vatvā dvepe there svātanāya nimantetvā pakkāmi.

Nevāsiko tassa taṃ sakkāraṃ kayiramānaṃ adhvāsetuṃ nāsakkhi. Athassa so sāyaṃ therassa nipanaṭṭhānaṃ gantvā catūhākārehi theram akkosi “āvuso āgantuka kuṭumbikassate gehe bhantaṃ bhuñjanato varataraṃ mīḷhaṃ khādituṃ, kuṭumbikena ānītanhāpitaṃ kesohārāpanato varataraṃ tālaṭṭhikena kese luñcāpetuṃ, kuṭumbikena dinnasāṭakanivāsanato varataraṃ naggena vicarituṃ, kuṭumbikena ābhatamañcake nipajjanato

varatarāṃ bhūmiyaṃ nipajjitun”ti. Theropi “mā esa bālo maṃ nissāya nassi”ti nimantanāṃ anādiyitvā pātova uṭṭhāya yathāsukhaṃ agamāsi. Nevāsikopi pātova vihāre kattabbavattaṃ katvā bhikkhācāraṇelāya “idānipi āgantuko niddāyati, ghaṇḍikasaddena pabujjheyyā”ti saññāya nakhapitṭheneva ghaṇḍim paharivā gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi. Kuṭumbikopi sakkāraṃ katvā therānaṃ āgamanamaggaṃ olokeno nevāsikaṃ disvā “bhante thero kuhin”ti pucchi. Atha naṃ nevāsiko “mā āvuso kiñci avaca¹, tuyhaṃ kulūpako hiyyo tava nikkhantavelāya ovarakaṃ pavisitvā niddaṃ okkanto pātova uṭṭhāya mama vihārasammajjanasaddampi pānīyaghaṭaparibhojanīyaghaṭesu udakasiñcanasaddampi ghaṇḍikasaddampi karontassa na jānātī”ti āha. Kuṭumbiko cintesi “tādisāya iriyāpathasampattiyā samannāgatassa me ayyassa yāva imamahā kālā niddāyanaṃ nāma natthi, maṃ pana tassa sakkāraṃ karontaṃ disvā addhā iminā bhadantena kiñci vuttaṃ bhavissatī”ti. So attano paṇḍitabhāvena taṃ sakkaccaṃ bhojetvā tassa pattāṃ sādhukaṃ dhovitvā nānaggarasabhojanassa pūretvā “bhante sace me ayyaṃ passeyyātha, imamassa piṇḍapātaṃ dadeyyāthā”ti āha.

Itaro taṃ gahetvāva cintesi “sace so evarūpaṃ piṇḍapātaṃ bhuñjissati, imasmimyeva ṭhāne paluddho bhavissatī”ti antarāmagge taṃ piṇḍapātaṃ chaḍḍetvā therassa vasanaṭṭhānaṃ gantvā taṃ tattha olokeno na addasa. Atha naṃ ettakassa kammaṃ katattā vīsativassasahassāni katopi samaṇadhammo rakkhituṃ nāsakkhi. Āyupariyosāne pana kālaṃ katvā Avīcimhi nibbattitvā ekaṃ Buddhantaraṃ mahādukkhaṃ anubhavitvā imasmim Buddhuppāde Rājagahanagare ekasmim bahvannapāne kulaghare nibbatti. So padasā gamanakālato paṭṭhāya neva sayane sayitūṃ, na bhattaṃ bhuñjitūṃ icchati, attano sarīravalañjameva khādati. “Bālatāya ajānanto karotī”ti taṃ posayimsu. Mahallakakālepi vatthaṃ nivāsetuṃ na icchati, naggova vicarati, bhūmiyaṃ sayati, attano sarīravalañjameva khādati. Athassa mātāpitaro “nāyaṃ kulagharassa anucchaviko, kevalaṃ alajjanako ājīvakaṇāṃ esa anucchaviko”ti tesāṃ santikaṃ netvā “imaṃ dāraṃ pabbājethā”ti adamsu. Atha naṃ te pabbājesuṃ. Pabbājentā

1. Āvuso kiṃ vadetha (Sī)

ca pana galappamāṇe āvāṭe ṭhapetvā dvinnam aṃsakūṭānam upari¹ padarāni datvā tesam upari nisīditvā tālaṭṭhikhaṇḍena kese luñcimsu. Atha ne tassa māṭāpitaro svātanāya nimantetvā pakkamimsu.

Punadivase ājīvakā “ehi, gāmaṃ pavisissāmā”ti taṃ vadimsu. So “gacchatha tumhe, ahaṃ idheva bhavissāmī”ti na icchi. Atha naṃ punappunam vatvā anicchamānam ohāya agamaṃsu. Sopi tesam gatabhāvaṃ ṇatvā vaccakuṭiyā padaram vivaritvā oruyha ubhoḥi hatthehi ālopaṃ ālopaṃ katvā² gūtham khādi. Ājīvakā tassa antogāmato āhāram paṇimsu. Tampi na icchi. Punappunam vuccamānopi “na me iminā attho, laddho me āhāro”ti āha. Kham laddhoti. Idheva laddhoti. Evaṃ dutiye tatiye catutthepe divase tehi bahumpi vuccamāno “ahaṃ idheva bhavissāmī”ti gāmaṃ gantum na icchi. Ājīvakā “ayaṃ divase divase neva gāmaṃ pavisitum icchati, na amhehi pahitāhāram āharitum icchati, ‘idheva me laddho’ti vadati, kiṃ nu kho karoti, pariggaṇhissāma nan”ti gāmaṃ pavisantā ekaṃ dve jane tassa pariggaṇhanattham ohāya gamimsu. Te pacchato gacchantā viya hutvā niliyimsu. Sopi tesam gatabhāvaṃ ṇatvā purimanayeneva vaccakuṭim oruyha gūtham khādi.

Itare tassa kiriyam disvā ājīvakānam ārocayimsu. Taṃ sutvā ājīvakā “aho bhāriyam kammaṃ, sace samaṇassa Gotamassa sāvakā jāneyyum ‘ājīvakā gūtham khādamānā vicarantī’ti amhākaṃ akittim pakāseyyum, nāyam amhākaṃ anucchaviko”ti taṃ attano santikā nīharimsu. So tehi nīharito mahājanassa uccārakaraṇaṭṭhāne pattharito eko piṭṭhipāsāṇo atthi, tasmim mahantaṃ soṇḍi, piṭṭhipāsāṇam nissāya mahājanassa uccārakaraṇaṭṭhānam, so tattha gantvā rattim gūtham khāditvā mahājanassa sarīravalaṇjanatthāya āgamanakāle ekena hattena pāsāṇassa ekaṃ antam olubbha ekaṃ pādam ukkhipitvā jaṇṇuke ṭhapetvā uddhamvātābhimukho mukham vivaritvā tiṭṭhati. Mahājano taṃ disvā upasaṅkamtivā vanditvā “bhante kasmā ayyo mukham vivaritvā ṭhito”ti pucchati. Aham vātabhakkho, añño me āhāro natthīti. Atha kasmā ekaṃ pādam jaṇṇuke katvā ṭhitosi bhanteti. Aham

1. Jattūnamupari (Sī)

2. Āluppakāram (Sī), ālopaṅkarakam katvā (Syā)

uggatapo ghoratapo, mayā dvīhi pādehi akkantā pathavī kampati, tasmā ekaṃ pādaṃ ukkhipitvā jaṇṇuke ṭhapetvā ṭhitomhi. Ahañhi rattindivaṃ ṭhitakova vītināmemi, na nisīdāmi, na nipajjāmīti. Manussā nāma yebhuyyena vacanamattameva saddahanti, tasmā “aho acchariyaṃ, evarūpāpi nāma tapassino honti, na no evarūpā diṭṭhapubbā”ti yebhuyyena Aṅgamagadhavāsino saṅkhubhitvā upasaṅkamtivā māse māse mahantaṃ sakkāraṃ abhiharanti. So “ahaṃ vātameva bhakkhāmi na aññaṃ āhāraṃ. Aññaṃ hi me khādantassa tapo nassatī”ti tehi abhihaṭaṃ na kiñci icchati. Manussā “mā no bhante nāsetha, tumhādisena ghoratapena paribhoge kate amhākaṃ dīgharattaṃ hitāya sukhāya saṃvattatī”ti punappunaṃ yācanti. Tassa añño āhāro na ruccati, mahājanassa pana yācanāya piḷito tehi ābhatāni sappiphāṇitādīni kusaggena jivhagge ṭhapetvā “gacchatha, alaṃ vo ettakaṃ hitāya sukhāya cā”ti uyyojesi. Evaṃ so pañcapaññāsa vassāni naggo gūthaṃ khādanto kese luñcanto bhūmiyaṃ sayamāno vītināmesi.

Buddhānampi kho paccūsakāle lokavolokanaṃ avijahitameva hoti. Tasmā ekadivasam Bhagavato paccūsamaye lokaṃ volokentassa ayam Jambukājīvako nāṇajālassa anto paññāyi. Satthā “kiṃ nu kho bhavissatī”ti āvajjetvā tassa saha paṭisambhidāhi arahattassūpanissayaṃ disvā “ahaṃ etaṃ ādiṃ katvā ekaṃ gāthaṃ bhāsissāmi, gāthāvasāne caturāsītiyā pāṇasahassānaṃ dhammābhisamayo bhavissati, imaṃ kulaputtaṃ nissāya mahājano sotthibhāvaṃ pāpuṇissatī”ti ñatvā punadivase Rājagahe piṇḍāya caritvā piṇḍapātapaṭikkanto Ānandattheraṃ āmantesi “Ānanda Jambukājīvakassa santikaṃ gamissāmī”ti. Bhante kiṃ tumheyyeva gamissathāti. “Āma ahamevā”ti evaṃ vatvā Satthā vaḍḍhamānakacchāyāya tassa santikaṃ pāyāsi.

Devatā cintayimsu “Satthā sāyaṃ Jambukājīvakassa santikaṃ gacchati, so ca jegucche uccārapassāvadantakaṭṭhakiliṭṭhe piṭṭhipāsāṇe vasati, devaṃ vassāpetuṃ vaṭṭatī”ti attano ānubhāvena taṃ muhuttaṃyeva devaṃ vassāpesuṃ. Piṭṭhipāsāṇo suci nimmalo ahoṣi. Athassa

upari pañcavaṇṇaṃ pupphavassaṃ vassāpesuṃ. Satthā sāyaṃ
 Jambukājīvakassa santikaṃ gantvā “Jambukā”ti saddamakāsi. Jambuko “ko
 nu kho esa, dujjano maṃ Jambukavādena vadatī”ti cintetvā “ko eso”ti āha.
 Ahaṃ samaṇoti¹. Kiṃ mahāsamaṇāti. Ajja me ekarattim idha
 vasanaṭṭhānaṃ dehīti. Natthi mahāsamaṇa imasmim ṭhāne vasanaṭṭhānanti.
 Jambuka mā evaṃ kari, ekarattim me vasanaṭṭhānaṃ dehi, pabbajitā nāma
 pabbajitaṃ patthenti, manussā manussaṃ, pasavo pasavanti. Kiṃ pana tvaṃ
 pabbajitoti. Āma pabbajitomhīti. Sace tvaṃ pabbajito, kahaṃ te lābukaṃ,
 kahaṃ dhūmakaṭacchuko, kahaṃ yaññasuttakanti. “Atthetaṃ mayhaṃ,
 visuṃ visuṃ pana gahetvā vicaraṇaṃ dukkhaṃ”ti abbhantareneva gahetvā
 carāmīti. So “carissasi tvaṃ etaṃ aggaṇhitvā”ti² kujjhi. Atha naṃ Satthā
 āha “hotu Jambuka, mā kujjha, vasanaṭṭhānaṃ me ācikkhā”ti. Natthi
 mahāsamaṇa ettha vasanaṭṭhānanti.

Satthā tassa vasanaṭṭhānato avidūre ekaṃ pabbhāraṃ atthi, taṃ
 niddisanto³ “etasim pabbhāre ko vasatī”ti āha. Natthi koci mahāsamaṇāti.
 Tena hi etaṃ mayhaṃ dehīti. Tvaññeva jāna mahāsamaṇāti. Satthā pabbhāre
 nisīdanaṃ paññāpetvā nisīdi. Paṭhamayāme cattāro mahārājāno catuddisaṃ
 ekobhāsaṃ karontā Satthu upaṭṭhānaṃ āgamiṃsu. Jambuko obhāsaṃ disvā
 “ko obhāso nāmeso”ti cintesi. Majjhimayāme Sakko devarājā āgami.
 Jambuko tampi disvā “ko nāmeso”ti cintesi. Pacchamayāme ekāya aṅguliya
 ekaṃ, dvīhi dve, dasahi dasa cakkavāḷāni obhāsetuṃ samattho mahābrahmā
 sakalaṃ araṇṇaṃ ekobhāsaṃ karonto āgami. Jambuko tampi disvā “ko nu
 kho eso”ti cintetvā pātova Satthu santikaṃ gantvā paṭisanthāraṃ katvā
 ekamantaṃ ṭhito Satthāraṃ pucchi “mahāsamaṇa tumhākaṃ santikaṃ
 catasso disā obhāsentā ke āgatā”ti. Cattāro mahārājānoti. Kiṃ kāraṇāti.
 Maṃ upaṭṭhātunti. Kiṃ pana tvaṃ catūhi mahārājehi uttaritaroti. Āma
 Jambuka, mahārājūnampi atirājāti. Majjhimayāme pana ko āgatoti. Sakko
 devarājā

1. Jambukāti (Ka)

2. Gaṇhitvāti (Sī, Ka)

3. Vīmaṃsanto (Ka)

Jambukāti. Kim kārāṇāti. Maṃ upaṭṭhātumevāti. Kim pana tvaṃ Sakkadevarājatopi uttaritaroti. Āma Jambuka, Sakkatopi uttaritaromhi, eso pana mayhaṃ gilānupaṭṭhāko kappiyakāraḥasāmaṇerasadisoti. Pacchimaṃ sakalaṃ araṇṇaṃ obhāsetvā ko āgatoti. Yaṃ loke brāhmaṇādayo khipitvā pakkhalitvā “namo mahābrahmuno”ti vadanti, so eva mahābrahmāti. Kim pana tvaṃ mahābrahmatopi uttaritaroti. Āma Jambuka, ahañhi brahmunāpi atibrahmāti. Acchariyosi tvaṃ mahāsamaṇa, mayhaṃ pana pañca paññāsa vassāni idha vasantassa etesu ekopi maṃ upaṭṭhātuṃ nāgatapubbo. Ahañhi ettakaṃ addhānaṃ vātabhakkho hutvā ṭhitakova vītināmesim, na tāva te mayhaṃ upaṭṭhānaṃ āgatapubbāti.

Atha naṃ Satthā āha “Jambuka tvaṃ lokasmiṃ andhabālaṃ mahājanaṃ vañcayamāno mampi vañcetukāmo jāto, nanu tvaṃ pañcapaññāsa vassāni gūthameva khādi, bhūmiyaṃyeva nipajji, naggo hutvā vicari, tālaṭṭhikhaṇḍena kese luñci. Atha ca pana lokaṃ vañcento ‘ahaṃ vātabhakkho, ekapādena tiṭṭhāmi, na nisīdāmi, na nipajjāmi’ti vadesi, mamampi vañcetukāmosi, pubbepi tvaṃ pāpikaṃ lāmikaṃ ditṭhiṃ nissāya ettakaṃ kālaṃ gūthabhakkho bhūmisayo naggo vicaranto tālaṭṭhikhaṇḍena kesaluñcanaṃ patto, idānipi pāpikaṃ lāmikaṃ ditṭhimeva gaṇhāsī”ti. Kim pana mayā kataṃ mahāsamaṇāti. Athassa Satthā pubbe katakammaṃ ācikkhi. Tassa Satthari kathenteyeveva saṃvego uppajji, hirottappaṃ upaṭṭhitaṃ, so ukkuṭiko nisīdi. Athassa Satthā udakasāṭikaṃ khipitvā adāsi. So taṃ nivāsetvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi. Satthāpissa anupubbim kathaṃ kathetvā dhammaṃ desesi. So desanāvasāne saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā Satthāraṃ vanditvā uṭṭhāyāsanaṃ pabbajjaṇca upasampadaṇca yāci. Ettāvataṃ tassa purimakammaṃ parikkhīnaṃ. Ayañhi khīṇāsavamaḥātheraṃ catūhi akkosehi akkositvā yāvāyaṃ mahāpathavī tigāvutādhikaṃ yojanaṃ ussannā, tāva Avīcimhi paccitvā tattha pakkāvasesena pañcapaññāsa vassāni imaṃ vipakāraṃ patto. Tenassa taṃ kammaṃ khīṇaṃ. Vīsati pana vassasahassāni iminā katassa samaṇadhammassa phalaṃ nāsetuṃ na sakkā. Tasmā Satthā dakkhiṇahatthaṃ pasāretvā “ehi bhikkhu, cara brahmacariyaṃ sammā

dukkhassa antakiriyāyā”ti āha. Tāvadevassa gihiliṅgaṃ antaradhāyi, aṭṭhaparikkhāraddharo saṭṭhivassikamahāthero viya ahoṣi.

Āṅgamagadhavāsīnaṃ tassa sakkāraṃ gahetvā āgatadivaso kiresa, tasmā ubhayaraṭṭhavāsino sakkāraṃ gahetvā āgatā Tathāgataṃ disvā “kiṃ nu kho amhākaṃ ayyo Jambuko mahā, udāhu samaṇo Gotamo”ti cintetvā “sace samaṇo Gotamo mahā bhavyeṃ, ayaṃ samaṇassa Gotamassa santikaṃ gaccheyya, Jambukājīvakaṃ pana mahantatāya samaṇo Gotamo imassa santikaṃ āgato”ti cintayimṃsu. Satthā mahājanassa parivittakkaṃ ñatvā “Jambuka tava upaṭṭhākānaṃ kaṅkhaṃ chindāhī”ti āha. So “ahampi bhante ettakameva paccāsīsāmi”ti vatvā catutthajjhānaṃ samāpajjitvā uṭṭhāya tālappamāṇaṃ vehāsaṃ abbhuggantvā “Satthā me bhante Bhagavā, sāvakoḥamaṃsī”ti vatvā oruyha vanditvā puna dviṭālamattaṃ titālamattanti evaṃ sattatālamattaṃ vehāsaṃ abbhuggantvā oruyha attano sāvakabhāvaṃ jānāpesi. Taṃ disvā mahājano “aho Buddhā nāma acchariyā anopamaḡuṇā”ti¹ cintesi. Satthā mahājanena saddhiṃ kathento evamaḡha “ayaṃ ettakaṃ kālaṃ tumhehi ābhataṃ sakkāraṃ kusaggena jivhagge ṭhapetvā ‘tapacaraṇaṃ pūreṃ’ti idha nivuṭṭho, sacepi iminā upāyena vassasataṃ tapacaraṇaṃ pūreyya, yā cassa idāni kālaṃ vā² bhattaṃ vā kukkucāyitvā abhuñjantassa bhattachedanakusalacetanā, tassā taṃ tapacaraṇaṃ soḷasiṃ kalampi na agghati”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthāmāha—

70. “Māse māse kusaggena, bālo bhuñjeyya bhojanaṃ.

Na so saṅkhātadhammānaṃ, kalaṃ agghati soḷasiṃ”ti.

Tassattho—sace **bālo** apariññātadhammo sīlādiguṇā paribāhiro titthāyatane pabbajito “tapacaraṇaṃ pūressāmi”ti māse māse patte kusaggena bhojanaṃ bhuñjanto vassasataṃ bhuñjeyya bhojanaṃ. **Na so saṅkhātadhammānaṃ, kalaṃ agghati soḷasinti** saṅkhātadhammā vuccanti ñātadhammā tulitadhammā. Tesu heṭṭhimakoṭiyā sotāpanno saṅkhātadhammo, uparimakoṭiyā khīṇāsavo. Imesaṃ saṅkhātadhammānaṃ so bālo kalaṃ

1. Anomaḡuṇāti (Sī, Syā)

2. Kulāṃ vā (Syā)

na agghati soḷasinti puggalādhiṭṭhānā desanā. Ayaṃ panettha attho—yā cassa tathā tapacaraṇaṃ pūrentassa vassasataṃ cetanā, yā ca saṅkhātadhammānaṃ kālaṃ vā bhattaṃ vā kukkuccāyitvā abhuñjantānaṃ ekā bhattacchedanakusalacetanā, tassā cetanāya sā tāva dīgharattaṃ pavattacetanā soḷasiṃ kalaṃ na agghati. Idaṃ vuttaṃ hoti—yaṃ tassā saṅkhātadhammānaṃ cetanāya phalaṃ, taṃ soḷasa koṭṭhāse katvā tato ekekaṃ puna soḷasa soḷasa koḷāse katvā tato ekassa koḷāsassa yaṃ phalaṃ, tadeva tassa bālassa tapacaraṇato mahapphalataranti¹.

Desanāvasāne caturāsītiyā paṇasahassānaṃ dhammābhisamayo ahoṣīti.

Jambukattheravatthu ekādasamaṃ.

12. Ahipetavatthu

Na hi pāpaṃ kataṃ kammani imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto aññataraṃ Ahipetaṃ ārabba kathesi.

Ekasmim hi divase jaṭīlasahassassa abbhantaro² āyasmā Lakkhaṇatthero ca Mahāmogallānatthero ca “Rājagahe piṇḍāya carissāmā”ti Gijjhakūṭato otaranti. Tesu āyasmā Mahāmogallānatthero ekaṃ ahipetaṃ disvā sitaṃ pātvākāsi. Atha naṃ Lakkhaṇatthero “kasmā āvuso sitaṃ pātukarosi”ti sitakāraṇaṃ pucchi. “Akālo āvuso Lakkhaṇa imassa pañhassa, Bhagavato santike maṃ puccheyyāsī”ti therō āha. Tesu Rājagahe piṇḍāya caritvā Bhagavato santikaṃ gantvā nisennesu Lakkhaṇatthero pucchi “āvuso Mogallāna tvaṃ Gijjhākūṭā otaranto sitaṃ pātukaritvā mayā sitakāraṇaṃ puṭṭho ‘Bhagavato santike maṃ puccheyyāsī’ti avaca, kathehi idāni taṃ kāraṇaṃ”ti. Therō āha “ahaṃ āvuso ekaṃ petam disvā sitaṃ pātvākāsim, tassa evarūpo attabhāvo—manussasīsaṃ viya assa sīsaṃ, ahissa

1. Mahantataranti (Sī, Syā)

2. Jaṭīlasahassabbhantare (Sī)

viya¹ seso attabhāvo, ahipeto nāmesa pamāṇato pañcavīsatiyojaniko, tassa sīsato uṭṭhitā aggijālā yāva naṅguṭṭhā gacchanti, naṅguṭṭhato uṭṭhitā aggijālā yāva sīsā, majjhesīsato² uṭṭhitā dve passāni gacchanti, dvīhi passehi uṭṭhitā majjhe otarantī”ti. Dvinnāmyeva kira petānaṃ attabhāvo pañcavīsatiyojaniko, avasesānaṃ tigāvutappamāṇo. Imassa ceva Ahipetassa Kākapetassa ca pañcavīsatiyojaniko. Tesu ayaṃ tāva ahipeto. Kākapetampi Mahāmoggallāno Gijjhakūṭamatthake paccamānaṃ disvā tassa pubbakammaṃ pucchanto imaṃ gāthamāha—

“Pañcayojanikā jivhā, sīsāṃ te navayojanaṃ.
Kāyo accuggato tuyhaṃ, pañcavīsatiyojanaṃ.
Kiṃ nu kammaṃ karitvāna, pattosi dukkhamīdisaṃ”ti.

Athassa peto ācikkhanto—

“Ahaṃ bhante Moggallāna, Kassapassa Mahesino.
Saṃghassa ābhataṃ bhataṃ, āhāresim yadicchakaṃ”ti—

Gātham vatvā āha “bhante Kassapabuddhakāle sambahulā bhikkhū gāmaṃ piṇḍāya pavisiṃsu, manussā there disvā sampiyāyamānā āsanāsālāyaṃ nisīdāpetvā pāde dhovivā telam makkhetvā yāguṃ pāyetvā khajjakaṃ datvā piṇḍapātakālam āgamayamānā dhammaṃ suṇantā nisīdiṃsu, dhammakathāvasāne therānaṃ patte ādāya attano attano gehā nānaggarasabhojanassa pūretvā āharimṃsu, tadā ahaṃ kāko hutvā āsanāsālāya chadanapiṭṭhe nilīno taṃ disvā ekena gahitapattato tikkhattuṃ mukhaṃ pūrento tayo kabaḷe aggahesim, taṃ pana bhataṃ neva saṃghassa santakaṃ, na saṃghassa niyametvā dinnam, na bhikkhūhi gahitāvesakaṃ, attano attano geham netvā manussehi bhuñjitabbakaṃ, kevalam saṃgham uddissa abhihaṭamattameva, tato mayā tayo kabaḷā gahitā, ettakaṃ me pubbakammaṃ, svāham kālam katvā tassa kammaṃ vipākena Avīcimhi paccitvā tattha pakkāvesesena idāni Gijjhakūṭe kākapeto hutvā nibbatto imaṃ dukkham paccānubhomī”ti. Idam kākapetassa vatthu.

1. Viyassa (Syā)

2. Majjhe (Syā)

Idha pana thero “ahipetaṃ disvā sitaṃ pātvākāsin”ti āha. Athassa Satthā sakkhī hutvāpi uṭṭhāya “saccaṃ bhikkhave Moggallāno āha, mayāpesa sambodhipattadivaseyeva diṭṭho, apicāhaṃ ‘ye me vacanaṃ na saddaheyyuṃ, tesāṃ ahitāya bhaveyyā’ti parānuddayāya na kathesiṃ”ti āha. **Lakkhaṇasaṃyuttepi**¹ hi Mahāmogallānena diṭṭhakāleyeva Satthā tassa sakkhī hutvā Vinītavatthūni² kathesi, idampi tena tatheva kathitaṃ, taṃ sutvā bhikkhū tassa pubbakammaṃ pucchimsu. Satthāpi tesāṃ kathesi—

Atīte kira Bārāṇasiṃ nissāya nadītīre Paccekabuddhassa paṇṇasālaṃ karimsu. So tattha viharanto nibaddhaṃ nagare piṇḍāya carati. Nāgarāpi sāyampātaṃ gandhapupphādihatthā Paccekabuddhassūpaṭṭhānaṃ gacchanti. Eko Bārāṇasivāsī puriso taṃ maggaṃ nissāya khettaṃ kasi. Mahājano sāyampātaṃ Paccekabuddhassūpaṭṭhānaṃ gacchanto taṃ khettaṃ maddanto gacchati. Kassako ca “mā me khettaṃ maddathā”ti vārentopi vāretuṃ nāsakkhi. Athassa etadahosi “sace imasmiṃ ṭhāne Paccekabuddhassa paṇṇasālā na bhaveyya, na me khettaṃ maddeyyuṃ”ti. So Paccekabuddhassa piṇḍāya pavitṭhakāle paribhogabhājanāni bhinditvā paṇṇasālaṃ jhāpesi. Paccekabuddho taṃ jhāmaṃ disvā yathāsukhaṃ pakkāmi. Mahājano gandhamālaṃ ādāya āgato jhāmapaṇṇasālaṃ disvā “kahaṃ nu kho no ayyo gato”ti āha. Sopi mahājaneneva saddhiṃ gato mahājanamajjhe ṭhitakova evamāha “mayā tassa paṇṇasālā jhāpitā”ti. Atha naṃ “gaṇhatha, imaṃ pāpimaṃ nissāya mayaṃ Paccekabuddhaṃ daṭṭhuṃ na labhimhā”ti. Daṇḍādīhi pothetvā jīvitakkhayaṃ pāpesuṃ. So Avīcimhi nibbattitvā yāvāyaṃ mahāpathavī yojanamattaṃ ussannā, tāva niraye paccitvā pakkāvasesena Gijjhakūṭe ahipeto hutvā nibbatti. Satthā idaṃ tassa pubbakammaṃ kathetvā “bhikkhave pāpakammaṃ nāmetaṃ khīrasadisaraṃ, yathā khīraṃ duyhamānameva na pariṇamati, tathā kammaṃ kayiramānameva na vipaccati. Yadā pana vipaccati, tadā evarūpena dukkhena socatī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

1. Saṃ 1. 446 piṭṭhādīsu.

2. Vīsativatthūni (Syā)

71. “Na hi pāpaṃ kataṃ kammaṃ, sajjukhīraṃva muccati.

Ḍahantaṃ bālamaṇveti, bhasmacchannova pāvako”ti.

Tattha **sajjukhīraṃvā**ti taṃ khaṇaṃyeva dhenuyā thanehi nikkhantaṃ abbhūṇhaṃ khīraṃ na muccati na pariṇamati. Idaṃ vuttaṃ hoti—yathā idaṃ sajjukhīraṃ taṃ khaṇaññeva na muccati na pariṇamati na pakatiṃ vijahati. Yasmiṃ pana bhājane duhitvā gahitaṃ yāva tattha takkādi-ambilaṃ na pakkhipati, yāva dadhibhājanādikaṃ ambilabhājanaṃ na pāpuṇāti, tāva pakatiṃ avijahitvā pacchā jahati, evameva pāpakammampi kariyamānameva na vipaccati. Yadi vipacceyya, na koci pāpakammaṃ kātuṃ visaheyya. Yāva pana kusalābhiniḃattā khandhā dharanti, tāva naṃ te rakkhanti. Tesāṃ bhedaṃ apāye nibbattakkhandhesu vipaccati, vipaccamānañca **ḍahantaṃ bālamaṇveti**. Kim viyāti? **Bhasmacchannova pāvakoti**. Yathā hi chārikāya paṭicchanno vītaccitaṅgāro akkantopi chārikāya paṭicchannattā na tāva ḍahati, chārikaṃ pana tāpetvā cammādīnaṃ ḍahanavasena yāva matthaluṅgā ḍahanto gacchati, evameva pāpakammampi yena kataṃ hoti, taṃ bālaṃ dutiye vā tatiye vā attabhāve nirayādīsu nibbattaṃ ḍahantaṃ anugacchatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpannādayo ahesunti.

Ahipetavatthu dvādasamaṃ.

13. Saṭṭhikūṭapetavatthu

Yāvadeva anattāyāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Saṭṭhikūṭapetaṃ ārabha kathesi.

Purimanayeneva hi Mahāmogallānatthero Lakkhaṇattherena saddhim Gijjhakūṭā orohanto aññatarasmiṃ padese sitaṃ pātvākāsi. Therena sitakāraṇaṃ puṭṭho “Bhagavato santike maṃ puccheyyāsī”ti vatvā piṇḍāya caritvā Satthāraṃ upasaṅkamtivā vanditvā nisinnakāle puna puṭṭho āha “ahaṃ āvuso ekaṃ petāṃ addasaṃ tigāvutappamāṇena attabhāvena, tassa saṭṭhi ayakūṭasahassāni ādittāni sampajjalitāni uparimatthake patitvā patitvā uṭṭhahanti sīsaṃ bhindanti, bhinnaṃ bhinnaṃ puna

samuṭṭhahati, iminā attabhāvena mayā evarūpo attabhāvo na diṭṭhapubbo, ahaṃ taṃ disvā sitaṃ pātvākāsin”ti. Petavatthusmiṃ hi—

“Saṭṭhi kūṭasahassāni, paripuṇṇāni sabbaso.

Sīse tuyhaṃ nipatanti, vobhindanteva matthakan”ti¹ ādi—

Imameva petaṃ sandhāya vuttaṃ. Satthā therassa kathaṃ sutvāva “bhikkhave mayāpesa satto Bodhimaṇḍe nisinneneva diṭṭho, ‘ye ca pana me vacanaṃ na saddaheyyuṃ, tesāṃ ahitāya bhaveyyā’ti paresāṃ anukampāya na kathesiṃ, idāni pana Moggallānassa sakkhī hutvā kathamī”ti āha. Taṃ sutvā bhikkhū tassa pubbakammaṃ pucchiṃsu. Satthāpi nesaṃ kathesi—

Atīte kira Bārāṇasiyaṃ sālittakasippe nipphattiṃ patto eko pīṭhasappī ahoṣi. So nagaradvāre ekassa vaṭarukkhasa heṭṭhā nisinno sakkharāni khipitvā tassa paṇṇāni chindanto “hatthirūpakaṃ no dasshehi, assarūpakaṃ no dasshehi”ti gāmadārakehi vuccamāno icchiticchitāni rūpāni dassetvā tesāṃ santikā khādanīyādāni labhati. Athekadivasāṃ rājā uyyānaṃ gacchanto taṃ padesaṃ pāpuṇi. Dārakā pīṭhasappiṃ pārohantare katvā palāyīṃsu. Rañño ṭhitamajjhanhike rukkhamaṇḍalaṃ pavīṭṭhassa chiddāvachiddachāyā sarīraṃ phari². So “kiṃ nu kho etaṃ”ti uddhaṃ olokeno rukkhapaṇṇesu hatthirūpakādāni disvā “kassetāṃ kammaṃ”ti pucchitvā “pīṭhasappino”ti sutvā taṃ pakkosāpetvā āha “mayhaṃ purohito atimukharo appamattakepi vutte bahuṃ bhaṇanto maṃ upaddaveti, sakkhissasi tassa mukhe nālimattā ajalaṇḍikā khipitun”ti. Sakkhissāmi deva, ajalaṇḍikā āharāpetvā purohitena saddhiṃ tumhe antosāṇiyaṃ nisīdatha, ahamettha kattabbaṃ jānissāmīti. Atha rājā tathā kāresi. Itaro katthariyaggena sāṇiyā chiddaṃ katvā purohitassa raññā saddhiṃ kathentassa mukhe vivaṭamatte ekekaṃ ajalaṇḍikaṃ khipi. Purohito mukhaṃ pavīṭṭhaṃ pavīṭṭhaṃ gili. Pīṭhasappī khīṇāsu ajalaṇḍikāsu sāṇiṃ cālesi. Rājā tāya saññāya ajalaṇḍikānaṃ khīṇabhāvaṃ ṇatvā āha “ācariya ahaṃ tumhehi saddhiṃ kathento

1. Khu 2. 217 piṭṭhe.

2. Chiddāvachiddachāyā sarīraṃ paharati (Ka)

kathaṃ nittharituṃ na sakkhissāmi, tumhe atimukharatāya nālimattā ajalaṇḍikā gilantāpi tuṇhībhāvaṃ nāpajjathā”ti. Brāhmaṇo maṅkubhāvaṃ āpajjitvā tato paṭṭhāya mukhaṃ vivarivā raññā saddhiṃ sallapituṃ nāsakkhi. Rājā pīṭhasappiguṇaṃ anussarivā taṃ pakkosāpetvā “taṃ nissāya me sukhaṃ laddhaṃ”ti tuṭṭho tassa sabbaṭṭhakaṃ nāma dhanāṃ datvā nagarassa catūsu disāsu cattāro varagāme adāsi. Tamatthaṃ viditvā rañño atthadhammānusāsako amacco imaṃ gāthamāha—

“Sādhu kho sippakaṃ nāma, api yādisa kīdisaṃ.

Passa khañjappahārena, laddhā gāma catuddisā”ti¹.

So pana amacco tena samayena ayameva² Bhagavā ahosi. Atheko puriso pīṭhasappinā laddhasampattiṃ disvā cintesi “ayaṃ nāma pīṭhasappi hutvā imaṃ sippaṃ nissāya mahāsampattiṃ patto, mayāpetāṃ sikkhituṃ vaṭṭati”ti. So taṃ upasaṅkavitvā vanditvā “idaṃ me ācariya sippaṃ dethā”ti āha. Na sakkā tāta dātunti. So tena paṭikkhitto “hotu, ārādhessāmi nan”ti tassa hatthapādaparikkammādīni karonto cirassaṃ taṃ ārādhettvā punappunaṃ yāci. Pīṭhasappi “ayaṃ me ativiya upakāro”ti taṃ paṭibāhituṃ asakko sippaṃ sikkhāpetvā “nippannaṃ te tāta sippaṃ, idāni kiṃ karissasī”ti āha. Bahi gantvā sippaṃ vīmaṃsissāmīti. Kiṃ karissasīti. Gāviṃ vā manussaṃ vā paharivā māressāmīti. Tāta gāviṃ mārentassa sataṃ daṇḍo hoti, manussaṃ mārentassa sahaṃ, tvaṃ saputtadāropi taṃ nittharituṃ na sakkhissasi, mā vinassa, yamhi pahaṭe daṇḍo natthi, tādisaṃ nimātāpitikaṃ kañci upadhārehīti. So “sādhū”ti sakkharā ucchaṅge katvā tādisaṃ upadhārayamāno vicaranto gāviṃ disvā “ayaṃ sasāmikā”ti paharituṃ na visahi, manussaṃ disvā “ayaṃ samātāpitiko”ti paharituṃ na visahi.

Tena samayena Sunetto nāma Paccekabuddho taṃ nagaraṃ nissāya paṇṇasālāya viharati. So taṃ piṇḍāya pavisantaṃ nagaradvārantare disvā “ayaṃ nimātāpitiko, imasmiṃ pahaṭe daṇḍo natthi, imaṃ paharivā sippaṃ vīmaṃsissāmī”ti Paccekabuddhassa dakkhiṇakaṇṇasotaṃ sandhāya

1. Khu 5. 25 piṭṭhe.

2. Ahameva (Syā, Ka)

sakkharaṃ khiṇi. Sā dakkhiṇakaṇṇasotena pavisitvā vāmena nikkhami, dukkhā vedanā uppajji. Paccekabuddho bhikkhāya carituṃ nāsakkhi, ākāseṇa paṇṇasālaṃ gantvā parinibbāyi. Manussā Paccekabuddhe anāgacchante “kiñci aphāsukaṃ bhavissatī”ti cintetvā tattha gantvā taṃ parinibbutaṃ disvā rodimsu paridevimsu. Sopi mahājanaṃ gacchantāṃ disvā tattha gantvā Paccekabuddhaṃ sañjānitvā “ayaṃ piṇḍāya pavisanto dvārantare mama sammukhībhūto, ahaṃ attano sippaṃ vīmaṃsanto imaṃ pahariṃ”ti āha. Manussā “iminā kira pāpakena Paccekabuddho paḥaṭo, gaṇhatha gaṇhathā”ti pothetvā tattheva naṃ jīvitakkhayaṃ pāpesuṃ. So Avīcimhi nibbattitvā yāvāyaṃ mahāpathavī yojanamattaṃ ussannā, tāva paccitvā vipākāvaseseṇa Gijjhakūṭamatthake Saṭṭhikūṭapeto hutvā nibbatti. Satthā tassa imaṃ pubbakammaṃ kathetvā “bhikkhave bālassa nāma sippaṃ vā issariyaṃ vā uppajjamānaṃ anattāya uppajjati. Bālo hi sippaṃ vā issariyaṃ vā labhitvā attano anattameva karotī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

72. “Yāvadeva anattāya, ñattaṃ bālassa jāyati.

Hanti bālassa sukkaṃsaṃ, muddhamassa vipātayan”ti.

Tattha **yāvadevā**ti avadhiparicchedanatthe nipāto. **Ña ttanti** jānanaśabhāvo¹. Yaṃ sippaṃ jānāti, yaṃhi vā issariye yase sampattiyañca ṭhito janena ñāyati, pākaṭo paññāto hoti, tassetāṃ nāmaṃ. Sippaṃ vā hi issariyādibhāvo vā bālassa anattāyeva jāyati. Taṃ nissāya so attano anattameva karotī. **Hantī**ti vināseti. **Sukkaṃsanti** kusalakoṭṭhāsaṃ. Bālassa hi sippaṃ vā issariyaṃ vā uppajjamānaṃ kusalakoṭṭhāsaṃ ghātentameva uppajjati. **Muddhanti** paññāyetaṃ nāmaṃ. **Vipātayanti** viddhaṃsayamānaṃ. Tassa hi taṃ sukkaṃsaṃ hanantaṃ paññāsaṅkhātaṃ muddhaṃ vipātentaṃ viddhaṃsentameva hantīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsu.

Saṭṭhikūṭapetavatthu terasamaṃ.

1. Jānanaśabhāvo (Syā, Ka)

14. Cittagahapativatthu

Asantaṃ bhāvanamiccheyyāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Sudhammattheraṃ ārabha kathesi. Desanā Macchikāsaṇḍe samuṭṭhāya Sāvattthiyaṃ niṭṭhitā.

Macchikāsaṇḍanagarasmim̐ hi Citto nāma gahapati pañcavaggiyānaṃ abbhantaram̐ Mahānāmattheraṃ nāma piṇḍāya caramānaṃ disvā tassa iriyāpathe pasīditvā pattaṃ ādāya gehaṃ pavesetvā bhojetvā bhattakiccāvasāne dhammakathaṃ suṇanto sotāpatti-phalaṃ patvā acalasaddho hutvā Ambāṭakavanaṃ nāma attano uyyānaṃ saṃghārāmaṃ kattukāmo therassa hatthe udakaṃ pātetvā niyyādesi. Tasmim̐ khaṇe “patiṭṭhitaṃ Buddhasāsanaṃ”ti udakapariyantaṃ katvā mahāpathavī kampi. Mahāseṭṭhi uyyāne mahāvihāraṃ kāretvā sabbadisāhi āgatānaṃ bhikkhūnaṃ vivaṭadvāro ahosi, Macchikāsaṇḍe Sudhammatthero nāma nevāsiko ahosi. Aparena samayena Cittassa guṇakathaṃ sutvā dve aggasāvaka tassa saṅghaṃ kattukāmā Macchikāsaṇḍaṃ agamaṃsu. Citto gahapati tesāṃ āgamaṃ sutvā aḍḍhayaṃjanamaggaṃ paccuggantvā te ādāya attano vihāraṃ pavesetvā āgantukavattaṃ katvā “bhante thokaṃ dhammakathaṃ sotukāmomhī”ti Dhammasenāpatiṃ yāci. Atha naṃ thero “upāsaka addhānena āgatāmhā kilantarūpā, apica thokaṃ suṇāhī”ti tassa dhammaṃ kathesi. So therassa dhammaṃ suṇantova anāgāmi-phalaṃ pāpuṇi. So dve aggasāvake vanditvā “bhante sve bhikkhusahassena saddhim̐ mama gehe bhikkhaṃ gaṇhathā”ti nimantetvā pacchā nevāsikaṃ Sudhammattheraṃ “tumhepi bhante sve therehi saddhim̐ āgaccheyyāthā”ti nimantesi. So “ayaṃ maṃ pacchā nimanteti”ti kuddho paṭikkhipitvā punappunaṃ yāciyamānopi paṭikkhipi eva. Upāsako “paññāyissatha bhante”ti pakkamitvā punadivase attano nivesane mahādānaṃ sajjesi. Sudhammattheropi paccūsakāleyeva “kīdiso nu kho gahapatinā aggasāvakaṇaṃ sakkāro sajjito, sve gantvā passissāmī”ti cintetvā pātova pattacīvaram̐ ādāya tassa gehaṃ agamāsi.

So gahapatinā “nisīdatha bhante”ti vuccamānopi “nāhaṃ nisīdāmi, piṇḍāya carissāmī”ti vatvā aggasāvakaṇaṃ paṭiyāditaṃ sakkāraṃ

oloketvā gahapatim jātiyā ghaṭṭetukāmo “uḷāro te gahapati sakkāro, apicettha ekaññeva natthi”ti āha. Kim bhanteti. “Tilasamguḷikā gahapati”ti vatvā gahapatinā kākopamāya apasādito kujjhitvā “eso te gahapati āvāso, pakkamissāmahan”ti vatvā yāvatiyam vāriyamānopi pakkamitvā Satthu santikaṃ gantvā Cittena ca attanā ca vuttavacanaṃ ārocesi. Satthā “tayā upāsako saddho pasanno hīnena khumsito”ti tasseva dosaṃ āropetvā paṭisāraṇīyakammaṃ kārapetvā “gaccha, Cittagahapatim khamāpehi”ti pesesi. So tattha gantvā “gahapati¹ mayhameva so doso, khamāhi me”ti vatvāpi “nāhaṃ khamāmī”ti tena paṭikkhitto maṅkubhūto taṃ khamāpetuṃ nāsakkhi. Punadeva Satthusantikaṃ paccāgamāsi. Satthā “nāssa upāsako khamissati”ti jānantopi “mānathaddho esa, tiṃsayojanaṃ tāva maggaṃ gantvā paccāgacchatū”ti khamanūpāyaṃ anācikkhitvāva uyyojesi. Athassa punāgatakāle nihataṃānassa anudūtaṃ datvā “gaccha, iminā saddhim gantvā upāsakaṃ khamāpehi”ti vatvā “samaṇena nāma mayhaṃ vihāro, mayhaṃ nivāsaṭṭhānaṃ, mayhaṃ upāsako, mayhaṃ upāsikā’ti mānaṃ vā issaṃ² vā kātuṃ na vaṭṭati. Evaṃ karontassa hi icchāmānādayo kilesā vaḍḍhanti”ti anusandhim ghaṭṭetvā dhammaṃ desento imā gāthā abhāsi—

73. “Asantaṃ bhāvanamiccheyya, purekkhāraṇca bhikkhusu.

Āvāsesu issariyaṃ, pūjā parakulesu ca.

74. Mameva kata maññantu, gihī pabbajitā ubho.

Mamevātivasā assu, kiccākiccesu kismici.

Iti bālassa saṅkappo, icchā māno ca vaḍḍhati”ti.

Tattha **asantanti** yo bālo bhikkhu avijjamānaṃ sambhāvanaṃ iccheyya, “assaddhova samāno ‘saddhoti maṃ jano jānātū’ti icchati”ti **pāpicchatāniddese**³ vuttanayeneva bālo “assaddho dussīlo appassuto appavivitto kusīto anupaṭṭhitassati asamāhito duppañño akhīṇāsavova samāno ‘aho vata maṃ jano ayaṃ saddho, sīlavā, bahussuto, pavivitto, āraddhavīriyo, upaṭṭhitassati, samāhito,

1. Gahapatim (Sī)

2. Issā (Sī, Ka)

3. Abhi 2. 364 piṭṭhe.

paññavā, khīṇāsavo'ti jāneyyo”ti idaṃ asantasambhāvanam icchati. **Purekkhāranti** parivāram. “Aho vata maṃ sakalavihāre bhikkhū parivāretvā pañham pucchantā vihareyyun”ti evaṃ icchācāre ṭhatvā purekkhāraṇca bhikkhūsu icchati. **Āvāsesūti** saṃghikesu ca āvāsesu yāni vihāramajjhe pañītasenāsanāni, tāni attano sandiṭṭhasambhattādīnam bhikkhūnam “tumhe idha vasathā”ti vicārento sayampi varatarāṃ senāsanāṃ palibodhento, sesānaṃ āgantukabhikkhūnaṃ paccantimāni lāmakasenā sanāni ceva amanussapariggahitāni ca “tumhe idha vasathā”ti vicārento āvāsesu issariyaṃ icchati. **Pūjā parakulesu cāti** neva mātāpitūnaṃ na ñātakānaṃ paresuyeva kulesu “aho vatime mayhameva dadeyyum, na aññesan”ti evaṃ catuppaccayehi pūjaṃ icchati.

Mameva kata maññantūti yassa ca bālassa “yaṃkiñci vihāre uposathāgārādikaraṇavasena kataṃ navakammaṃ, taṃ sabbaṃ amhākaṃ therena katanti evaṃ gihī ca pabbajitā ca ubhopi mameva nissāya kataṃ parikammaṃ niṭṭhitaṃ maññantū”ti saṅkappo uppajjati. **Mamevātivasā assūti** “gihī ca pabbajitā ca sabbepi mameva vase vattantu, sakaṭagoṇavāsipharasu-ādīni vā laddhabbāni hontu, antamaso yāgumattampi tāpetvā pivanādīni vā, evarūpesu kiccākiccesu khuddakamahantesu karaṇīyesu kismiñci ekakiccepi mameva vase vattantu, mameva āpucchitvā karontū”ti saṅkappo uppajjati. **Iti bālassāti** yassa bālassa sā ca icchā ayaṇca evarūpo saṅkappo uppajjati, tassa neva vipassanā, na maggaphalāni vaḍḍhanti. Kevalaṃ panassa candodaye¹ samuddassa udakaṃ viya chasu dvāresu uppajjamānā taṇhā ceva navavidhamāno ca vaḍḍhatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Sudhammattheropi imaṃ ovādaṃ sutvā Satthāraṃ vanditvā uṭṭhāyāsanaṃ padakkhiṇaṃ katvā tena anudūtena bhikkhunā saddhiṃ gantvā upāsakassa cakkhupathe āpattim paṭikarivā upāsakaṃ khamāpesi. So upāsakena “khamāmaḥam bhante, sace mayhaṃ doso atthi, khamatha me”ti paṭikhamāpito Satthārā dinne ovāde ṭhatvā katipāheneva saha paṭisambhidāhi

1. Chandādayo (Syā, Ka)

arahattaṃ pāpuṇi. Upāsakopi cintesi “mayā Satthāraṃ adisvāva sotāpattiphalaṃ pattaṃ, adisvā eva anāgāmiphale patiṭṭhito, Satthāraṃ me daṭṭhuṃ vaṭṭati”ti. So tilataṇḍulasapphiphāṇitavattacchādanādīhi paripūrāni pañca sakaṭasatāni yojāpetvā “Satthāraṃ daṭṭhukāmo āgacchantu, piṇḍapātādīhi na kilamissanti”ti bhikkhusaṃghassa ārocāpetvā bhikkhunīsaṃghassāpi upāsakānampi upāsikānampi ārocāpesi. Tena saddhiṃ pañcasatā pañcasatā bhikkhū ca bhikkhuniyo ca upāsakā ca upāsikāyo ca nikkhamimsu. So tesaṃ ceva attano parisāya cāti tiṇṇaṃ janasaṃsānaṃ yathā timsayojane magge yāgubhattādīhi kiñci vekallaṃ na hoti, tathā saṃvidahi. Tassa pana nikkhantabhāvaṃ ñatvā yojane yojane devatā khandhāvāraṃ bandhitvā dibbehi yāgukhajjakabhattapānakādīhi taṃ mahājanaṃ upaṭṭhahimsu. Kassaci kenaci vekallaṃ na hoti. Evaṃ devatāhi upaṭṭhiyamāno devasikaṃ yojanaṃ gacchanto māsenā Sāvatthiṃ pāpuṇi, pañca sakaṭasatāni yathāpūritāneva ahesuṃ. Deva tāhi ceva manussehi ca abhihaṭaṃ paṇṇākāraṃ vissajjentova agamāsi.

Satthā Ānandattheraṃ āha “Ānanda ajja vaḍḍhamānakacchāyāya Citto gahapati pañcahi upāsakasatehi parivuto āgantvā maṃ vandissati”ti. Kiṃ pana bhante tassa tumhākaṃ vandanakāle kiñci pāṭihāriyaṃ bhavissatīti. Bhavissati Ānandāti. Kiṃ bhanteti. Tassa āgantvā maṃ vandanakāle rājamānena aṭṭhakarīsamatte padese jaṇṇukamattena odhinā pañcavaṇṇānaṃ dībbapupphānaṃ ghanavassaṃ vassissatīti. Taṃ kathaṃ sutvā nagaravāsino “evaṃ mahāpuñño kira Citto nāma gahapati āgantvā ajja Satthāraṃ vandissati, evarūpaṃ kira pāṭihāriyaṃ bhavissati, mayampi taṃ mahāpuññaṃ daṭṭhuṃ labhissāmā”ti paṇṇākāraṃ ādāya maggassa ubhosu passesu aṭṭhamsu. Vihārasamīpe āgatakāle pañca bhikkhusatāni paṭṭhamaṃ āgamimsu. Citto gahapati “ammā tumhe pacchato āgacchathā”ti mahā-upāsikāyo ṭhapetvā pañcahi upāsakasatehi parivuto Satthu santikaṃ agamāsi. Buddhānaṃ sammukhatṭhāne pana ṭhitā vā nisinnā vā ito vā etto vā na honti, Buddhavīthiyā dvīsu passesu niccalāva tiṭṭhanti. Citto gahapati mahantaṃ Buddhavīthiṃ okkami. Tīṇi phalāni pattena ariyasāvakena olokitolokitattṭhānaṃ kampi. “Eso kira Citto gahapatī”ti mahājano

olokesi. So Satthāraṃ upasaṅkamitvā chabbaṇṇānaṃ Buddharasmīnaṃ anto pavisitvā dvīsu gopphakesu Satthu pāde gahetvā vandi. Taṃ khaṇaṇṇeva vuttappakāraṃ pupphavassaṃ vassi, sādhu-kārasahassāni pavattayīmsu. So ekamāsaṃ Satthu santike vasi, vasamāno ca sakalaṃ Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ vihāreyeva nisīdāpetvā mahādānaṃ adāsi, attanā saddhiṃ āgatepi antovihāreyeva katvā paṭijaggi, ekadivasampi attano sakaṭesu kiñci gahettabbaṃ nāhosi, devamanussehi ābhatapaṇṇākārenea dānaṃ adāsi. Sabbakiccāni akāsi. So Satthāraṃ vanditvā āha “bhante ahaṃ ‘tumahākaṃ dānaṃ dassāmī’ti āgacchanto māsaṃ antarāmagge ahoṣiṃ, idheva me māso vītivatto, mayā ābhataṃ paṇṇākāraṃ kiñci gahetuṃ na labhāmi, ettakaṃ kālāṃ devamanussehi ābhatapaṇṇākārenea dānaṃ adāsiṃ, sohaṃ sacepi idha saṃvaccharaṃ vasissāmi, neva mama deyyadhammaṃ dātuṃ labhissāmi. Ahaṃ sakaṭāni otāretvā gantuṃ icchāmi, paṭisāmanaṭṭhānaṃ me ārocāpethā”ti.

Satthā Ānandattheraṃ āha “Ānanda upāsakassa ekaṃ padesaṃ tucchaṃ kāretvā dehī”ti. Thero tathā akāsi. Kappiyabhūmi¹ kira Cittassa gahapatino anuññātā. Upāsakopi attanā saddhiṃ āgatehi tīhi janasahashehi saddhiṃ tucchasaṅgāhehi puna maggaṃ paṭipajji. Devamanussā uṭṭhāya “ayya tayā tucchasaṅgāhehi gamanakammaṃ katan”ti sattaḥi ratanehi sakaṭāni pūrayīmsu. So attano ābhatapaṇṇākārenea mahājanaṃ paṭijagganto agamāsi. Ānandatthero Satthāraṃ vanditvā āha “bhante tumhākaṃ santikaṃ āgacchantopi māsenā āgato, idhāpi māsameva vuṭṭho, ettakaṃ kālāṃ devamanussehi abhihaṭapaṇṇākārenea mahādānaṃ adāsi, idāni pañca sakaṭasatāni tucchāni katvā māseneva kira gamissati, devamanussā panassa uṭṭhāya ‘ayya tayā tucchasaṅgāhehi gamanakammaṃ katan’ti pañca sakaṭasatāni sattaratanehi pūrayīmsu, so puna attano ābhatapaṇṇākārenea kira mahājanaṃ paṭijagganto gamissati”ti. Kim pana bhante etassa tumhākaṃ santikaṃ āgacchantassevāyaṃ sakkāro uppajjati, udāhu aññattha gacchantassāpi uppajjatīti. “Ānanda mama santikaṃ āgacchantassāpi aññattha gacchantassāpi

1. Vi 3. 335, 336 piṭṭhesu passitabbaṃ.

etassa uppajjateva. Ayaṃ hi upāsako saddho pasanno sampannasīlo, evarūpo puggalo yaṃ yaṃ padesaṃ bhajati tattha tatthevassa lābhasakkāro nibbattatī”ti vatvā Satthā imaṃ Pakiṇṇakavagge gāthamāha—

“Saddho sīlena sampanno, yaso bhogasamappito.
Yaṃ yaṃ padesaṃ bhajati, tattha tattheva pūjito”ti¹.

Attho panassā tattheva āvibhavissati.

Evam vutte Ānandatthero Cittassa pubbakammaṃ pucchi. Athassa Satthā ācikkhanto āha—

Ānanda ayaṃ Padumuttarassa Bhagavato pādamūle katābhinihāro kappasatasahassaṃ devamanussesu saṃsaritvā Kassapabuddhakāle migaluddakakule nibbatto vuddhimanvāya ekadivasaṃ deve vassante migānaṃ mārāṇatthāya sattim ādāya āraññaṃ gantvā mige olokento ekasmiṃ akaṭapabbhāre sasīsaṃ pārūpitvā ekaṃ bhikkhum nisinnaṃ disvā “eko ayyo samaṇadhammaṃ karonto nisinno bhavissati, bhattamassa āharissāmi”ti vegena gehaṃ gantvā ekasmiṃ uddhane hiyyo ābhatamaṃsaṃ, ekasmiṃ bhattaṃ pacāpetvā aññe piṇḍapātacārike bhikkhū disvā tesampi patte ādāya paññattāsane nisidāpetvā bhikkhaṃ sampādetvā “ayye parivisathā”ti aññaṃ āṇāpetvā taṃ bhattaṃ puṭake² pakkhipitvā ādāya gacchanto antarāmagge nānāpupphāni ocinitvā pattapuṭe katvā therassa nisinnaṭṭhānaṃ gantvā “mayhaṃ bhante saṅghaṃ karoṭhā”ti vatvā pattam ādāya pūretvā therassa hatthe ṭhapetvā tehi pupphehi pūjam katvā “yathā me ayaṃ rasapiṇḍapāto pupphapūjāya saddhim cittaṃ tosesi, evaṃ nibbattanibbattaṭṭhāne paṇṇākārasahassāni ādāya āgantvā mayhaṃ cittaṃ tosentu³, pañcavaṇṇakusumavassaṅca vassatū”ti patthanaṃ paṭṭhapesi. So yāvajīvaṃ kusalaṃ katvā devaloke nibbatti, nibbattaṭṭhāne jaṇṇukamattena odhinā dibbapupphavassaṃ vassi. Idānipissa jātadivase ceva idha āgatassa pupphavassavassaṅca paṇṇākārābhīhāro ca sattahi ratanehi sakaṭapūraṇaṅca tasseva kamma nissandoti.

Cittagahapativatthu⁴ cuddasamaṃ.

1. Khu 1. 56 piṭṭhe.

3. Tosetvā (Sī, Ka)

2. Piṭake (Syā)

4. Sudhammattheravatthu (Sī, Syā)

15. Vanavāsītissasāmaṇeravatthu

Aññā hi lābhūpanisāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Vanavāsikatissattheraṃ ārabha kathesi. Desanā Rājagahe samuṭṭhitā.

Sāriputtattherassa kira pitu Vaṅgantabrāhmaṇassa sahāyako Mahāsenabrāhmaṇo nāma Rājagahe vasati. Sāriputtatthero ekadivasam piṇḍāya caranto tasmim anukampāya tassa gehadvāraṃ agamāsi. So pana parikkhīṇavibhavo daliddo, so “mama putto mayhaṃ gehadvāraṃ piṇḍāya carituṃ āgato bhavissati, ahañcamhi duggato, mayhaṃ duggatabhāvaṃ na jānāti maññe, natthi me koci deyyadhammo”ti therassa sammukhā bhavituṃ asakkonto niliyi. Thero aparampi divasaṃ agamāsi, brāhmaṇo tatheva niliyi. “Kiñcideva labhitvā dassāmī”ti cintentopi nālabhi. Athekadivasam ekasmim brāhmaṇavācace tūlasātakena saddhim pāyasapātim labhitvā ādāya gehaṃ gantvāva theram anussari “imaṃ piṇḍapātam mayā therassa dātum vaṭṭati”ti. Theropi tam khaṇam jhānam samāpajjitvā samāpattito vuṭṭhāya tam brāhmaṇam disvā “brāhmaṇo deyyadhammam labhitvā mama āgamaṇam paccāsīsati, mayā tattha gantum vaṭṭati”ti saṃghātim pārupitvā pattam ādāya tassa gehadvāre ṭhitameva attānam dassesi.

Brāhmaṇo theram disvāva cittam pasīdi, atha nam upasaṅkamitvā vanditvā paṭisanthāram katvā antogehe nisīdāpetvā pāyasapātim gahetvā therassa patte ākiri. Thero upaḍḍham sampaṭicchitvā hatthena pattam pidahi. Atha nam brāhmaṇo āha “bhante ekapaṭivīsamattova ayaṃ pāyaso, paralokasaṅgahaṃ me karoṭha, mā idhalokasaṅgahaṃ, niravasesameva dātukāmomhī”ti sabbam ākiri. Thero tattheva paribhuñji. Athassa bhattakiccapariyosāne tampi sātakam datvā vanditvā evamāha “bhante ahampi tumhehi diṭṭhadhammameva pāpuṇeyyan”ti. Thero “evam hotu brāhmaṇā”ti tassa anumodanam katvā uṭṭhāyāsanaṃ pakkamanto anupubbena cārikam caranto Jetavanam agamāsi. “Duggatakāle dinnadānam pana ativiya tosetī”ti brāhmaṇopi tam dānam datvā pasannacitto somanassajāto there adhimattam sinehamakāsi. So there sineheneva kālam katvā Sāvatthiyam therassuṭṭhākakule paṭisandhim

gaṇhi. Tamkhaṇeyeva panassa mātā “kucchiyaṃ me gabbho paṭiṭṭhito”ti ñatvā sāmikassa ārocesi. So tassā gabbhapharihāraṃ adāsi.

Tassā accuṇṇha-atisīta-ati-ambilādi-paribhogam̐ vajjetvā sukkena gabbham̐ parihariyamānāya evarūpo dohaḷo uppajji “aho vatāham̐ Sāriputtattherappamukhāni pañca bhikkhusatāni nimantetvā gehe nisīdāpetvā asambhinnakhīrapāyasam̐ datvā sayampi kāsāyavatthāni paridahitvā suvaṇṇasarakam̐ ādāya āsanapariyante nisīditvā ettakānam̐ bhikkhūnam̐ ucchiṭṭhapāyasam̐ paribhuñjeyyan”ti. Tassā kira so kāsāyavatthaparidahane dohaḷo kucchiyaṃ puttassa Buddhasāsane pabbajjāya pubbanimittam̐ ahosi. Athassā ñātakā “dhammiko no dhītāya dohaḷo”ti Sāriputtattheram̐ saṃghattheram̐ katvā pañcannam̐ bhikkhusatānam̐ asambhinnakhīrapāyasam̐ adamsu. Sāpi ekam̐ kāsāvam̐ nivāsetvā ekam̐ pārupitvā suvaṇṇasarakam̐ gahetvā āsanapariyante nisinnā ucchiṭṭhapāyasam̐ paribhuñji, dohaḷo paṭippassambhi. Tassā yāva gabbhavuṭṭhānā antarantarā katamaṅgalesupi, dasamāsaccayena puttam̐ vijātāya katamaṅgalesupi Sāriputtattherappamukhānam̐ pañcannam̐ bhikkhusatānam̐ appodakamadhupāyasameva adamsu. Pubbe¹ kiresa dārakena brāhmaṇakāle dinnapāyasassa nissando.

Jātamaṅgaladivase pana tam̐ dārakam̐ pātova nhāpetvā maṇḍetvā sirisayane satahassagghanikassa kambalassa upari nipajjāpesum̐. So tattha nipannakova theram̐ oloketvā “ayaṃ me pubbācariyo, mayā theram̐ nissāya ayaṃ sampatti laddhā, mayā imassa ekam̐ pariccāgam̐ kātum̐ vaṭṭatī”ti sikkhāpadagahaṇatthāya ānīyamāno tam̐ kambalam̐ cūḷaṅguliyaṃ veṭhetvā aggahesi. Athassa “aṅguliyaṃ kambalo laggo”ti te tam̐ haritum̐ ārabhim̐su. So parodi. Ñātakā “apetha, mā dārakam̐ rodāpethā”ti kambaleneva saddhim̐ ānayim̐su. So theram̐ vandanakāle kambalato aṅgulim̐ apakaḍḍhitvā kambalam̐ therassa pādāmūle pātesi. Ñātakā “daharakumārena ajānitvā katan”ti avatvā “puttena no dinnam̐, pariccattameva hotu bhante”ti vatvā “bhante satahassagghanikena kambalena pūjākārakassa tumhākam̐ dāsassa sikkhāpadāni dethā”ti āham̐su. Konāmo ayaṃ dārakoti. Bhante ayyena

samānanāmako, Tisso nāmesa bhavissatīti. Thero kira gihikāle Upatissamāṇavo nāma ahosi. Mātāpissa cintesi “na mayā puttassa ajjhāsayo bhinditabbo”ti. Evaṃ dārakassa nāmakaraṇamaṅgalaṃ katvā puna tassa āhāraparibhogamaṅgalepi puna tassa kaṇṇavijjhanamaṅgalepi dussagahaṇamaṅgalepi cūḷākappanamaṅgalepi Sāriputtattherappamukhānaṃ pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ appodakamadhupāyasameva adaṃsu.

Dārako vuddhimanvāya sattavassikakāle mātaraṃ āha “amma therassa santike pabbajissāmī”ti. “Sādhu tāta, pubbevāhaṃ ‘na mayā puttassa ajjhāsayo bhinditabbo’ti manam akāsim, pabbaja puttā”ti theram nimantāpetvā tassa āgatassa bhikkhañca datvā “bhante tumhākaṃ dāso ‘pabbajissāmī’ti vadati, imaṃ ādāya sāyaṃ vihāraṃ āgamissāmā”ti theram uyyojetvā sāyanhasamaye mahantena sakkārasammānena puttaṃ ādāya vihāraṃ gantvā therassa niyyādesi. Thero tena saddhim kathesi “Tissa pabbajjā nāma dukkarā, uṇhena atthe sati sītaṃ¹ labhati, sītena atthe sati uṇhaṃ labhati, pabbajitvā kicchena jīvanti, tvañca sukhedhito”ti. Bhante ahaṃ tumhehi vuttaniyāmeneva sabbaṃ kātuṃ sakkhissāmīti. Thero “sādhū”ti vatvā tassa paṭikūlamanasikāravasena tacapañcakakammaṭṭhānaṃ ācikkhitvā taṃ pabbājesi. Sakalampi hi dvattimsakāraṃ kathetuṃ vaṭṭatiyeva. Sabbaṃ kathetuṃ asakkontena pana tacapañcakakammaṭṭhānaṃ kathetabbameva. Idañhi kammaṭṭhānaṃ sabbabuddhānaṃ avijahitameva. Kesādisu ekekakoṭṭhāsesu arahattaṃ pattānaṃ bhikkhūnampi bhikkhunīnampi upāsakānampi upāsikānampi paricchedo natthi. Abyattā bhikkhū pana pabbājentā arahattassūpanissayaṃ nāsenti. Tasmā thero kammaṭṭhānaṃ ācikkhitvā pabbājetvā dasasu silesu patiṭṭhāpesi.

Mātāpitaro puttassa pabbajitasakkāraṃ karontā sattāhaṃ vihāreyeva Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa appodakamadhupāyasameva adaṃsu. Bhikkhūpi “nibaddhaṃ appodakamadhupāyasaṃ paribhuñjituṃ na sakkomā”ti ujjhāyimsu. Tassapi mātāpitaro sattame divase sāyaṃ gehaṃ agamaṃsu. Sāmaṇero aṭṭhame divase bhikkhūhi saddhim piṇḍāya pāvisi. Sāvattvivāsino “sāmaṇero kira ajja piṇḍāya pavisissati,

1. Abbhūhena atthe sati sītaṃ (Sī, Syā)

sakkāramassa karissāmā”ti pañcahi sātakasatehi cumbaṭakāni katvā pañca piṇḍapātasatāni sajjetvā ādāya paṭipathe ṭhatvā adaṃsu, punadivase vihārassa upavanam¹ āgantvā adaṃsu. Evaṃ sāmaṇero dvīheva divaschi sātakasahashehi saddhiṃ piṇḍapātasahassam labhitvā bhikkhusaṃghassa dāpesi. Brāhmaṇakāle dinnathūlasātakassa kiresa nissando. Athassa bhikkhū “Piṇḍapādāyakisso”ti nāmaṃ karīmsu.

Punekadivasam sāmaṇero sītakāle vihāracārikaṃ caranto bhikkhū tattha tattha aggisālādīsū visibbente disvā āha “kiṃ bhante visibbento nisinnāthā”ti. Sītam no piḷeti sāmaṇerāti. Bhante sītakāle nāma kambalam pārupitum vaṭṭati. So hi sītam paṭibāhitum samatthoti. Sāmaṇera tvaṃ mahāpuñño kambalam labheyyāsi, amhākaṃ kuto kambaloti. “Tena hi bhante kambalatthikā mayā saddhiṃ āgacchantū”ti sakalavihāre ārocāpesi. Atha bhikkhū “sāmaṇerena saddhiṃ gantvā kambalam āharissāmā”ti sattavassikasāmaṇeram nissāya saḥsamattā bhikkhū nikkhamīmsu. So “ettakānam bhikkhūnam kuto kambalam labhissāmī”ti cittampi anuppādetvā te ādāya nagarābhimukho pāyāsi. Sudinnassa hi dānassa evarūpo ānubhāvo hoti. So bahinagareyeva gharapaṭipāṭiyā caranto pañca kambalāsātāni labhitvā antonagaram pāvīsi. Manussā ito cito ca kambale āharanti.

Eko pana puriso āpaṇadvārena āgacchanto pañca kambalāsātāni pasāretvā nisinnam ekaṃ āpaṇikaṃ disvā āha “ambho eko sāmaṇero kambale saṃharanto āgacchati, tava kambale paṭicchādehī”ti. Kiṃ pana so dinnake gaṇhāti, udāhu adinnaketi. Dinnake gaṇhātīti. “Evaṃ sante sace icchāmi, dassāmi, no ce, na dassāmi, gaccha tvaṃ”ti uyyojesi. Maccharinohi andhabālā evarūpesu dānam dadamānesu maccharāyitvā asadisadānam disvā maccharāyanto kāḷo² viya niraye nibbattanti. Āpaṇiko cintesi “ayam puriso attano dhammatāya āgacchamāno ‘tava kambale paṭicchādehī’ti maṃ āha. Sacepi³ so dinnakam gaṇhāti, aham pana ‘mama santakam sace icchāmi, dassāmi, no ce,

1. Vihārassūpacāram (Ka)

2. Khu 1. 40 piṭṭhe Asadisadānavatthuttakathāyam āgato.

3. Ahampi sace (Syā), api sace (Ka)

na dassāmi¹ti avacaṃ, diṭṭhakaṃ pana adentassa lajjā uppajjati, attano santakaṃ paṭicchādentassa doso natthi, imesu pañcakambalāsatesu dve kambalāni sataśahassagghanikāni, imāneva paṭicchādetuṃ vaṭṭatī²ti. Dvepi kambale dasāya dasaṃ sambandhitvā tesāṃ antare pakkhipitvā paṭicchādesi. Sāmaṇero pi bhikkhusahassena saddhiṃ taṃ padesaṃ pāpuṇi. Āpaṇikassa sāmaṇeraṃ disvāva puttasiṃho uppajji, sakalasarīraṃ sinehena paripuṇṇaṃ ahosi. So cintesi “tiṭṭhatu kambalāni, imaṃ disvā hadayamaṃsampi dātuṃ yuttan³”ti. Te dvepi kambale nīharitvā sāmaṇerassa pādamūle ṭhapetvā vanditvā “bhante tayā diṭṭhadhammassa bhāgī assan³”ti avaca. Sopissa “evaṃ hotū³”ti anumodanaṃ akāsi.

Sāmaṇero antonagarepi pañca kambalāsātāni labhi. Evaṃ ekadivasaṃyeva kambalāsahassaṃ labhitvā bhikkhusahassassa adāsi. Athassa Kambalādāyakaṭṭhattheroti nāmaṃ karimsu. Evaṃ nāmakaraṇadivase dinnakambalo sattavassikakāle kambalāsahassabhāvaṃ pāpuṇi. Buddhasāsaṇaṃ hi ṭhapetvā natthaññaṃ taṃ ṭhānaṃ, yattha appaṃ dinnaṃ bahuṃ hoti, bahuṃ dinnaṃ bahutaraṃ. Tenāha Bhagavā—

Tathārūpoyaṃ bhikkhave bhikkhusaṃgho, yathārūpe
bhikkhusaṃghe appaṃ dinnaṃ bahuṃ hoti, bahuṃ dinnaṃ
bahutaranti¹.

Evaṃ sāmaṇero ekakambalassa nissandena sattavassikova kambalāsahassaṃ labhi. Tassa Jetavane viharantassa abhikkhaṇaṃ ñātidāyaka² santikaṃ āgantvā kathāsallāpaṃ karonti. So cintesi “mayā idha vasantena ñātidāyakesu³ āgantvā kathentesu akathetumpi na sakkā, etehi saddhiṃ kathāpapañcena attano patiṭṭhaṃ kātuṃ na sakkā, yaṃnūnāhaṃ Satthu santike kammaṭṭhānaṃ uggaṇhitvā araṇṇaṃ paviseyyan³”ti. So Satthāraṃ upasaṅkamtivā vanditvā yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ kathāpetvā upajjhāyaṃ vanditvā pattacīvaramādāya vihārā nikkhamitvā “sace āsannaṭṭhāne vasissāmi, ñātakā maṃ pakkosissanti³”ti vīsati yojanasataṃ maggaṃ agamāsi. Athekena gāmadvārena gacchanto ekaṃ mahallakapurisaṃ disvā pucchi “kiṃ nu kho mahā-upāsaka imasmim padese

1. Ma 3. 123 piṭṭhe.

2. Ñātidārakā (Sī, Syā)

3. Ñātidārakesu (Sī, Syā)

vasantānaṃ āraññakavihāro atthī”ti. Atthi bhanteti. Tena hi me maggaṃ ācikkhāhīti. Mahallaka-upāsakassa pana taṃ disvāva puttasiṃho udapādi. Athassa tattheva ʘhito anācikkhitvā “ehi bhante, ācikkhissāmi te”ti gahetvā agamāsi. Sāmaṇero tena saddhiṃ gacchanto antarāmagge nānāpupphaphalapaṭimaṇḍite rukkhapabbatapadese¹ disvā “ayaṃ upāsaka kiṃ padeso nāma, ayaṃ upāsaka kiṃ padeso nāmā”ti pucchi. Sopissa tesāṃ nāmāni ācikkhanto āraññakavihāraṃ patvā “idaṃ bhante phāsukaṭṭhānaṃ, idheva vasāhī”ti vatvā “bhante konāmo tvan”ti nāmaṃ pucchitvā “ayaṃ Vanavāsītisso nāma upāsakā”ti vutte “sve amhākaṃ gāme bhikkhāya caritum vaṭṭatī”ti vatvā nivattitvā antogāmameva gato. “Vanavāsītisso nāma vihāraṃ āgato, tassa yāgubhattādīni paṭiyādethā”ti manussānaṃ ārocesi.

Sāmaṇero paṭhamameva Tisso nāma hutvā tato Piṇḍapātadāyakatisso Kambaladāyakatisso Vanavāsītissoti tīṇi nāmāni labhitvā sattavassabbhantare cattāri nāmāni labhi. So punadivase pātova taṃ gāmaṃ piṇḍāya pāvīsi. Manussā bhikkhaṃ datvā vandīṃsu. Sāmaṇero “sukhitā hotha, dukkhā muccathā”ti āha. Ekamanussopi tassa bhikkhaṃ datvā puna gehaṃ gantum nāsakkhi, sabbeva oloketā aṭṭhaṃsu. Sopi attano yāpanamattameva gaṇhi. Sakalagāmavāsino tassa pādāmūle urena nipajjitvā bhante tumhesu imaṃ temāsāṃ idha vasantesu mayaṃ tīṇi saraṇāni gahetvā pañcasu sīlesu paṭiṭṭhāya māsassa aṭṭha uposathakammāni upavasissāma, idha vasanatthāya no paṭiṇṇaṃ dethāti. So upakāraṃ sallakkhetvā tesāṃ paṭiṇṇaṃ datvā nibaddhaṃ tattheva piṇḍapātacāraṃ cari. Vanditavanditakkhaṇe ca “sukhitā hotha, dukkhā muccathā”ti padadvayameva kathetvā pakkāmi. So tatthevapaṭhamamāsaṅca dutiyamāsaṅca vītināmetvā tatiyamāse gacchante saha paṭisambhidāhi arahatthaṃ pāpuṇi.

Athassa pavāretvā vuṭṭhavassakāle upajjhāyo Satthāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā āha “ahaṃ bhante Tissasāmaṇerassa santikaṃ gacchāmī”ti. Gaccha Sāriputtāti. So attano parivāre pañcasate

1. Chappaṅcapadese (Sī, Syā)

bhikkhū ādāya pakkanto “āvuso Moggallāna ahaṃ Tissasāmaṇerassa santikaṃ gacchāmi”ti āha. Mahāmoggallānatthero “ahampi āvuso gacchāmi”ti pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ nikkhami. Etenupāyena Mahākassapatthero Anuruddhatthero Upālītthero Puṇṇattheroti sabbe mahāsāvaka pañcahi pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ nikkhamiṃsu. Sabbepi mahāsāvakanāṃ parivārā cattālīsa bhikkhusahassāni ahesuṃ. Te vīsatiyojanasataṃ maggaṃ gantvā gocaragāmaṃ sampattā. Sāmaṇerassa nibaddhūpaṭṭhāko upāsako dvāreyeva disvā paccuggantvā vandi.

Atha naṃ Sāriputtatthero pucchi “atthi nu kho upāsaka imasmiṃ padese āraññakavihāro”ti. Atthi bhanteti. Sabhikkhuko, abhikkhukoti. Sabhikkhuko bhanteti. Konāmo tattha vasatīti. Vanavāsītisso bhanteti. Tena hi maggaṃ no ācikkhāti. Ke tumhe bhanteti. Mayaṃ sāmaṇerassa santikaṃ āgatāti. Upāsako oloketvā Dhammasenāpatiṃ ādiṃ katvā sabbepi mahāsāvake sañjānitvā nirantaraṃ pītiyā phuṭṭhasarīro hutvā “tiṭṭhatha tāva bhante”ti vegena gāmaṃ pavisitvā “ete ayyā Sāriputtattheraṃ ādiṃ katvā asīti mahāsāvakā attano attano parivārehi saddhiṃ sāmaṇerassa santikaṃ āgatā, mañcapīṭhapaccattharaṇadīpatelādīni gahetvā vegena nikkhamathā”ti ugghosesi. Manussā tāvadeva mañcādīni gahetvā therānaṃ padānupadikā hutvā therehi saddhiṃyeva vihāraṃ pavisīṃsu. Sāmaṇero sikkhusaṃghaṃ sañjānitvā katipayānaṃ¹ mahātherānaṃ pattacīvarāni paṭiggahetvā vattamakāsi. Tassa therānaṃ vasanaṭṭhānaṃ saṃvidahantassa pattacīvaraṃ paṭisāmentasseva andhakāro jātoti. Sāriputtatthero upāsake āha “gacchatha upāsakā, tumhākaṃ andhakāro jāto”ti. Bhante ajja dhammassavanadivaso, na mayaṃ gamissāma, dhammaṃ suṇissāma, ito pubbe dhammassavanampi natthīti. Tena hi sāmaṇera dīpaṃ jāletvā dhammassavanassa kālaṃ ghosehīti. So tathā akāsi. Atha naṃ thero āha “Tissa tava upaṭṭhākā ‘dhammaṃ sotukāmāmhā’ti vadanti, kathehi tesāṃ dhammaṃ”ti. Upāsakā ekappahāreneva uṭṭhāya “bhante amhākaṃ ayyo ‘sukhitā hotha, dukkhā mucathā’ti imāni dve padāni ṭhapetvā aññaṃ dhammakathaṃ na

1. Paṭipāṭiyā naṃ (Ka)

jānāti, amhākaṃ aññaṃ dhammakathikaṃ dethā”ti vadimsu. Sāmaṇero pana arahattaṃ patvāpi neva tesam dhammakathaṃ kathesīti.

Tadā pana naṃ upajjhāyo “sāmaṇera kathaṃ pana sukhitā honti, ‘kathaṃ pana dukkhā muccantī’ti imesaṃ no dvinnaṃ padānaṃ atthaṃ kathehi”ti āha. So “sādhu bhante”ti cittabjaniṃ gahetvā dhammasanaṃ āruyha pañcahi nikāyehi atthañca kāraṇaṃca ākaḍḍhitvā ghanavassam vassanto cātuddīpakamahāmegho viya khandhadhātu-āyatanabodhipakkhiyadhamme vibhajanto arahattakūṭena dhammakathaṃ kathetvā “bhante evaṃ arahattappattassa sukhaṃ hoti, arahattaṃ pattoyeva dukkhā muccati, sesajanā jātidukkhādīhi ceva nirayadukkhādīhi ca na parimuccantī”ti āha. Sādhu sāmaṇera, sukathito te paṭibhāṇo¹, idāni sarabhaññaṃ bhaṇāhīti. So sarabhaññaṃ bhaṇi. Aruṇe uggacchante sāmaṇerassa upaṭṭhākamanussā dve bhāgā ahesuṃ. Ekacce “na vata no ito pubbe evarūpo kakkhaḷo diṭṭhapubbo. Kathaṃ hi nāma evarūpaṃ dhammakathaṃ jānanto ettakaṃ kālaṃ mātāpituṭṭhāne ṭhatvā upaṭṭhahantānaṃ manussānaṃ ekampi dhammapadaṃ na kathesī”ti kujjhimsu. Ekacce “lābhā vata no, ye mayaṃ evarūpaṃ bhadantaṃ guṇaṃ vā aguṇaṃ vā ajānantāpi upaṭṭhahimha, idāni ca panassa santike dhammaṃ sotuṃ labhimhā”ti tussimsu.

Sammāsambuddhopi taṃ divasaṃ paccūsasamaye lokaṃ volokento Vanavāsītissassa upaṭṭhāke attano ñāṇajālassa anto pavitṭhe disvā “kiṃ nu kho bhavissatī”ti āvajjento imamatthaṃ upadhāresi “Vanavāsītissasāmaṇerassa upaṭṭhākā ekacce tuṭṭhā, ekacce kuddhā, mayhaṃ puttassa pana sāmaṇerassa kuddhā nirayabhāgino² bhavissanti, gantabbameva tattha mayā, mayi gate sabbepi te sāmaṇere mettacittaṃ katvā dukkhā muccissantī”ti. Tepi manussā bhikkhusaṃghaṃ nimantetvā gāmaṃ gantvā maṇḍapaṃ kāretvā yāgubhattādīni sampādetvā āsanāni paññāpetvā saṃghassa āgamanamaggaṃ oloketā nisīdimsu. Bhikkhūpi sarīrapaṭijagganaṃ katvā bhikkhācāraṇelāya gāmaṃ piṇḍāya pavisantā sāmaṇeraṃ pucchimsu “kiṃ Tissa tvaṃ amhehi saddhiṃ gamissasi, udāhu pacchā”ti. Mama gamanaṇelāyameva gamissāmi, gacchatha tumhe bhanteti. Bhikkhū pattacīvaramādāya pavisimsu.

1. Padabhāṇo (Sī, Syā)

2. Nirayagāmino (Sī, Syā)

Satthā Jetavanasmimīyeva cīvaram pārupitvā pattamādāya ekacittakkaṇeṇeva gantvā bhikkhūnaṃ purato ʒhitameva attānaṃ dassesi. “Sammāsambuddho āgato”ti sakalagāmo saṅkhubhitvā ekakolāhalo ahoṣi. Manussā udaggacittā Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ nisīdāpetvā yāguṃ datvā khajjakaṃ adamsu. Sāmaṇero bhatte aniṭṭhiteyeva antogāmaṃ pāvīsi. Gāmaṇāsino nīharitvā tassa sakkaccaṃ bhikkhaṃ adamsu. So yāpanamattaṃ gahetvā Satthu santikaṃ gantvā pattam upanāmesi. Satthā “āhara Tissā”ti hatthaṃ pasāretvā pattam gahetvā “passa Sāriputta tava sāmaṇerassa pattan”ti therassa dassesi. Thero Satthu hatthato pattam gahetvā sāmaṇerassa datvā “gaccha, attano pattaṭṭhāne nisīditvā bhattakiccaṃ karohī”ti āha.

Gāmaṇāsino Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṅghaṃ parivisitvā Satthāraṃ vanditvā anumodanaṃ yāciṃsu. Satthā anumodanaṃ karonto evamāha “lābhā vata vo upāsakā, ye tumhe attano kulūpakaṃ sāmaṇeraṃ nissāya Sāriputtaṃ Mogallānaṃ Kassapaṃ Anuruddhanti asītimahāsāvake dassanāya labhatha, ahampi tumhākaṃ kulūpakameva nissāya āgato, Buddhadassanampi vo imaraṃ nissāyeva laddhaṃ, lābhā vo, suladdhaṃ vo”ti. Manussā cintayīṃsu “aho amhākaṃ lābhā, Buddhānañceva bhikkhusaṅghassa ca ārādhanasamatthaṃ amhākaṃ ayyaṃ dassanāya labhāma, deyyadhammañcassa dātuṃ labhāmā”ti sāmaṇerassa kuddhā manussā tussīṃsu. Tuṭṭhā manussā bhiyyoso mattāya pasīdiṃsu. Anumodanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇīṃsu. Satthā uṭṭhāyāsanaṃ pakkāmi. Manussā Satthāraṃ anugantvā vanditvā nivattiṃsu. Satthā sāmaṇerena saddhiṃ samadhurena gacchanto “sāmaṇera ayaṃ padeso konāmo, ayaṃ padeso konāmo”ti pubbe tassa upāsakena dassitapadese pucchanto agamāsi. Sāmaṇeropi “bhante ayaṃ itthannāmo, ayaṃ itthannāmo”ti ācikkhamānova agamāsi. Satthā tassa vasanaṭṭhānaṃ gantvā pabbatamatthakaṃ abhiruhi. Tattha ʒhitānaṃ pana mahāsamuddo paññāyati. Satthā sāmaṇeraṃ pucchi “Tissa pabbatamatthake ʒhito ito cito ca oloketvā kiṃ passasī”ti. Mahāsamuddaṃ bhanteti. Mahāsamuddaṃ disvā kiṃ cintesīti. “Mama dukkhitakāle rodantassa catūhi mahāsamuddehi

atirekatarena assunā bhavitabban”ti idaṃ bhante cintesinti. Sādhu sādhu Tissa, evametaṃ. Ekekassa hi sattassa dukkhitakāle paggharita-assūni catūhi mahāsamuddehi atirekatarānevāti. Idañca pana vatvā imaṃ gāthamāha—

“Catūsu samuddesu jalaṃ parittakaṃ,
Tato bahuṃ assujalaṃ anappakaṃ.
Dukkheṇa phuṭṭhassa narassa socanā¹,
Kiṃ kāraṇā samma tuvaṃ pamajjasī”ti.

Atha naṃ puna pucchi “Tissa kahaṃ vasasī”ti. Imasmiṃ pabbhāre bhanteti. Tattha pana vasanto kiṃ cintesīti. “Mayā marantena imasmiṃ ṭhāne katassa sarīranikkhepassa paricchedo natthī”ti cintesiṃ bhanteti. “Sādhu sādhu Tissa, evametaṃ. Imesañhi sattānaṃ pathaviyaṃ nipajjitvā amataṭṭhānaṃ nāma natthī”ti vatvā—

“Upasāḷakanāmāni, sahasāni catuddasa.
Asmiṃ padese daḍḍhāni, natthi loke anāmataṃ.
Yamhi saccañca dhammo ca, ahimsā saṃyamo damo.
Etaṃ ariyā sevanti, etaṃ loke anāmatan”ti²—

Imaṃ Dukanipāte **Upasāḷakajātakaṃ** kathesi. Iti pathaviyaṃ sarīranikkhepaṃ katvā marantesu sattesu amatapubbapadese marantā nāma natthi, Ānandattherasadisā pana amatapubbapadese parinibbāyanti.

Ānandatthero kira vīsavassasatikakāle āyusañkhāraṃ olokento parikkhīṇabhāvaṃ ñatvā “ito sattame divase parinibbāyissāmi”ti ārocesi. Taṃ pavattiṃ sutvā Rohiṇīnadiyā ubhayatīravāsikesu manussesu orimatīravāsikā “mayāṃ therassa bahūpakārā, amhākaṃ santike parinibbāyissatī”ti vadiṃsu. Paratīravāsikāpi “mayāṃ therassa bahūpakārā, amhākaṃ santike parinibbāyissatī”ti vadiṃsu. Thero tesāṃ vacanaṃ sutvā “ubhayatīravāsino mayhaṃ upakārā, ime nāma anupakārāti na sakkā vattuṃ, sacāhaṃ

1. Socato (Syā)

2. Khu 5. 41 piṭṭhe.

orimatīre parinibbāyissāmi, paratīravāsino dhātugahaṇatthaṃ tehi saddhiṃ kalahaṃ karissanti. Sace paratīre parinibbāyissāmi, orimatīravāsino tathā karissanti, kalaho uppajjamānopi maṃ nissāyeva uppajjissati, vūpasamamānopi maṃ nissāyeva vūpasamissatī”ti cintetvā “orimatīravāsino mayhaṃ upakārā, paratīra vāsino mayhaṃ upakārā, anupakārāpi nāma natthi, orimatīravāsino orimatīreyeva sannipatantu, paratīravāsino paratīreyevā”ti āha. Tato sattame divase majjhenadiyā sattatālappamaṇe ākāse pallānkena nisīditvā mahājanassa dhammaṃ kathetvā “mama sarīraṃ majjhe bhijjivā eko bhāgo orimatīre patatu, eko bhāgo paratīre”ti adhiṭṭhāya yathānisinnova tejodhātuṃ samāpajji, jālā uṭṭhahiṃsu. Sarīraṃ majjhe bhijjivā eko bhāgo orimatīre pati, eko bhāgo paratīre. Tato mahājano paridevi, pathavi-undriyanasaddo viya ārodanasaddo ahoṣi. Satthu parinibbāne ārodanasaddatopi kāruṇṇatara ahoṣi. Manussā cattāro māse rodantā paridevantā “Satthu pattacīcaraggāhake tiṭṭhante Satthu ṭhitakālo viya no ahoṣi, idāni no Satthā parinibbuto”ti vippalapantā viravantā vicarimsūti.

Puna Satthā sāmaṇeraṃ pucchi “Tissa imasmim vanasaṇḍe dīpi-ādīnaṃ saddena bhāyasi, na bhāyasi”ti. “Na bhāyāmi Bhagavā, apica kho pana me etesaṃ saddaṃ sutvā vanarati nāma uppajjati”ti vatvā saṭṭhimattāhi gāthāhi vanavaṇṇanaṃ nāma kathesi. Atha naṃ Satthā “Tissā”ti āmantesi. Kiṃ bhanteti. Mayaṃ gacchāma, tvaṃ gamissasi, nivattissasīti. Mayhaṃ upajjhāye maṃ ādāya gacchante gamissāmi, nivattente nivattissāmi bhanteti. Satthā bhikkhusaṃghena saddhiṃ pakkāmi. Sāmaṇerassa pana nivattitumeva ajjhāsayo, thero taṃ ṇatvā “Tissa sace nivattitukāmo, nivattā”ti āha. So Satthāraṇca bhikkhusaṃghaṇca vanditvā nivatti. Satthā Jetavanaṃ eva agamāsi.

Bhikkhūnaṃ dhammasabhāyaṃ kathā udapādi “aho vata Vanavāsītissasāmaṇero dukkaraṃ karoti, paṭisandhiggahaṇato paṭṭhāyassa ṇātakā sattaṃ maṅgalesu pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ appodakamadhupāyasameva adamsu, pabbajitakāle antovihāre Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa satta divasāni

appodakamadhupāyasameva adarṇsu. Pabbajitvā aṭṭhame divase antogāmaṃ pavisanto dvīheva divasehi sāṭakasahassena saddhiṃ piṇḍapātasahassam labhi, punekadivasam kambalasaḥassam labhi. Itissa idha vasanakāle mahālābhasakkāro uppajji, idāni evarūpaṃ lābhasakkāraṃ chaḍḍetvā araṇṇam pavisitvā missakāhārena yāpeti, dukkarakārako vata Tissasāmaṇero”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “āma bhikkhave, lābhūpanisā nāmesā aññā, nibbānagāminī paṭipadā aññā. ‘Evaṃ lābham labhissāmi’ti hi āraṇṇikādidhutaṅgasamādānavasena lābhūpanisaṃ rakkhantassa bhikkhuno cattāro apāyā vivaḍadvārā eva tiṭṭhanti, nibbānagāminiyā pana paṭipadāya uppannam lābhasakkāraṃ pahāya araṇṇam pavisitvā ghaṭento vāyamanto arahattam gaṇhātī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

75. “Aññā hi lābhūpanisā, aññā nibbānagāminī.

Evametam abhiññāya, bhikkhu Buddhassa sāvako.

Sakkāram nābhinandeyya, vivekamanubrūhaye”ti.

Tattha aññā hi lābhūpanisā, aññā nibbānagāminīti lābhūpanisā nāmesā aññā eva, aññā nibbānagāminī paṭipadā. Lābhuppādakena hi bhikkhunā thokam akusalakammaṃ kātuṃ vaṭṭati, kāyavaṅkādinī kātabbāni honti. Yasmiṃ hi kāle kāyavaṅkādisu kiñci karoti, tadā lābho uppajjati. Pāyasapātiyaṃ hi vaṅkam akatvā ujukameva hattham otāretvā ukkhipantassa hattho makkhitamattakova hoti, vaṅkamkatvā otāretvā ukkhipantassa pana pāyasapiṇḍam uddharantova nikkhamati, evam kāyavaṅkādinī karaṇakāleyeva lābho uppajjati. Ayaṃ adhammikā lābhūpanisā nāma. Upadhisampadā cīvaradhāraṇam bāhusaccam parivāro araṇṇavāsoti evarūpehi pana kāraṇehi uppanno lābho dhammiko nāma hoti. Nibbānagāminim paṭipadam pūrentena pana bhikkhunā kāyavaṅkādinī pahātabbāni. Anandheneva andhena viya, amūgeneva mūgena viya, abadhireneva badhirena viya bhavitum vaṭṭati. Asaṭhena amāyena bhavitum vaṭṭati. **Evametanti** etam lābhuppādanam paṭipadañca nibbānagāminim paṭipadañca evam ñatvā sabbesam saṅkhatāsaṅkhatadhammānam

bujjanaṭṭhena **Buddhassa** savanante jātaṭṭhena ovādānusāsaniṃ vā savanaṭṭhena **sāvako bhikkhu** adhammikaṃ catupaccayasakkāraṃ nābhinandeyya, na ceva dhammikaṃ paṭikkoseyya, kāyavivekādikāṃ **vivekaṃ anubrūhaye**. Tattha **Kāyavivekoti** kāyassa ekībhāvo. **Cittavivekoti** aṭṭha samāpattiyo. **Upadhivivekoti** nibbānaṃ. Tesu kāyaviveko gaṇasaṅgaṇikaṃ vinodeti, cittaviveko kilesasaṅgaṇikaṃ vinodeti, upadhiviveko saṅkhārasaṅgaṇikaṃ vinodeti. Kāyaviveko cittavivekassa paccayo hoti, cittaviveko upadhivivekassa paccayo hoti. Vuttampihetaṃ—

Kāyaviveko ca vivekaṭṭhakāyānaṃ nekkhammābhiratānaṃ,
cittaviveko ca parisuddhacittānaṃ paramavodānappattānaṃ,
upadhiviveko ca nirupadhīnaṃ puggalānaṃ visaṅkhāragatānanti¹.

Imaṃ tividhampi vivekaṃ brūheyya vaḍḍheyya, upasampajja vihareyyāti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Vanavāsītissasāmaṇeravatthu pannarasamaṃ.

Bālavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Pañcama vaggo.

1. Khu 7. 265 piṭṭhe Mahāniddeṣe.

6. Paṇḍitavagga

1. Rādhatheravattu

Nidhīnaṃva pavattāraṃti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto āyasmantaṃ Rādhatheraṃ ārabha kathesi.

So kira gihikāle Sāvattiyaṃ duggatabrāhmaṇo ahoṣi. So “bhikkhūnaṃ santike jīviṣṣāmi”ti cintevā vihāraṃ gantvā appaharitakaṃ karonto pariveṇaṃ sammajjanto mukhadhovanādīni dadanto antovihāreya vasi. Bhikkhūpi naṃ saṅgaṇhimsu, pabbājetuṃ pana na icchanti. So pabbajjaṃ alabhamāno kiso ahoṣi. Atheadivasāṃ Satthā paccūsakāle lokaṃ volokento taṃ brāhmaṇaṃ disvā “kiṃ nukho”ti upadhārento “arahā bhavissatī”ti ṇatvā sāyanaśamaṃ vihāracārikaṃ caranto viya brāhmaṇassa santikaṃ gantvā “brāhmaṇa kiṃ karonto vicarasi”ti āha. Bhikkhūnaṃ vattapaṭivattānaṃ karonto bhanteti. Labhasi nesaṃ santikā saṅgahanti. Āma bhante, āhāramattaṃ labhāmi, na pana maṃ pabbājentīti. Satthā etasmiṃ nidāne bhikkhusaṅghaṃ sannipātāpetvā tamattaṃ pucchitvā “bhikkhave atthi koci imassa brāhmaṇassa adhikāraṃ saratī”ti¹ pucchi. Sāriputtathero “ahaṃ bhante sarāmi, ayaṃ me Rājagahe piṇḍāya carantassa attano abhihaṭṭaṃ kaṭacchubhikkhaṃ dāpesi, imamaśsaṃ adhikāraṃ sarāmi”ti āha. So Satthārā “kiṃ pana te Sāriputta evaṃ katūpakāraṃ dukkhato mocetuṃ na vaṭṭatī”ti vutte “sādhu bhante, pabbājessāmi”ti taṃ brāhmaṇaṃ pabbājesi. Tassa bhattagge āsanapariyante āsanaṃ pāpuṇāti, yāgubhattādīhipi kilamati. Thero taṃ ādāya cārikaṃ pakkāmi, abhikkhaṇaṃ ca naṃ “idaṃ te kattabbaṃ, idaṃ te na kattabbaṃ”ti ovadi anusāsi. So suvaco ahoṣi padakkhiṇaggāhī. Tasmā yathā nusiṭṭhaṃ paṭipajjamāno katipāheneva arahattaṃ pāpuṇi.

Thero taṃ ādāya Satthu santikaṃ gantvā vanditvā nisīdi. Atha naṃ Satthā paṭisaṅghāraṃ katvā āha “suvaco nu kho Sāriputta te

1. Sarantoti (Sī, Syā) vi 3. 70 piṭṭhe vitthāro.

antevāsiko”ti. Āma bhante, ativiya suvaco, kismiñci dose vuccamāne na kuddhapubboti. Sāriputta evarūpe saddhivihārike labhanto kittake gaṇheyyāsīti. Bhante bahukepi gaṇheyyamevāti. Athekadivasam dhammasabhāya katham samuṭṭhāpesum “Sāriputtatthero kira kataññū katavedī, kaṭacchubhikkhāmattaṃ upakāraṃ saritvā Duggatabrahmaṇaṃ pabbājesi. Theropi ovādakkhamo ovādakkhamameva labhi”ti. Satthā tesam katham sutvā “na bhikkhave idāneva, pubbepi Sāriputto kataññū katavedīyevā”ti vatvā tamatthaṃ pakāsetum—

“Alīnacittaṃ nissāya, pahaṭṭhā mahatī camū.

Kosalaṃ senā’santuṭṭham, jīvaggāhaṃ agāhayi.

Evaṃ nissayasampanno, bhikkhu āraddhavīriyo.

Bhāvayaṃ kusalaṃ dhammaṃ, yogakkhemassa pattiya.

Pāpuṇe anupubbena, sabbasaṃyojanakkhayan”ti¹—

Imaṃ Dukaniṭṭhāte **Alīnacittajātakaṃ** vitthāretvā kathesi. Tadā kira vaḍḍhakīhi pādassa arogakaraṇabhāvena kataṃ attano upakāraṃ ñatvā sabbasetassa hatthipotakassa dāyako ekacāriko hatthī Sāriputtatthero ahoṣīti evaṃ theram ārabha jātaṃ kathetvā Rādhattheram ārabha “bhikkhave bhikkhunā nāma Rādheṇa viya suvacena bhavitabbaṃ, dosaṃ dassetvā ovādiyamānenapi na kujjhitabbaṃ, ovādādāyako pana nidhi-ācikkhaṇako viya daṭṭhabbo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

76. “Nidhīnaṃva pavattāraṃ, yaṃ passe vajjadassinam.

Niggayhavādiṃ medhāvīṃ, tādisaṃ paṇḍitaṃ bhaje.

Tādisaṃ bhajamānassa, seyyo hoti na pāpiyo”ti.

Tattha **nidhīnanti** tattha tattha nidahitvā ṭhapitānaṃ hiraññasuvaṇṇādipūrānaṃ nidhikumbhīnaṃ. **Pavattāraṃ** kicchajīvike duggatamanusse anukampaṃ katvā “ehi, sukheṇa jīvanūpāyaṃ dassessāmī”ti nidhiṭṭhānaṃ netvā hatthaṃ pasāretvā “imaṃ gahetvā sukheṇa jīvā”ti ācikkhitāraṃ² viya. **Vajjadassinanti** dve vajjadassinno “iminā naṃ asāruppena vā khalitena vā saṃghamaṃ niggāṇhissāmī”ti

1. Khu 5. 37 piṭṭhe.

2. Ācikkhātāraṃ (St)

randhagavesako ca, aññātaṃ nāpanatthāya nātaṃ anuggahaṇatthāya
 sīlādīnamassa vuddhikāmatāya taṃ taṃ vajjaṃ olokanena
 ullumpanasabhāvasaṅghito ca. Ayaṃ idha adhippeto. Yathā hi
 duggatamanusso “imaṃ gaṇhāhī”ti tajjetvāpi pothetvāpi nidhiṃ dassente
 kopaṃ na karoti, pamudito eva hoti, evameva evarūpe puggale asāruppaṃ
 vā khalitaṃ vā disvā ācikkhante kopo na kātabbo, tuṭṭheneva bhavitabbaṃ,
 “bhante mahantaṃ vo kammaṃ kataṃ, mayhaṃ ācariyupajjhāyaṭṭhāne
 ṭhatvā ovadantehi punapi maṃ vadeyyāthā”ti pavāretabbameva.
Niggayhavādinti ekacco hi saddhivihārikādīnaṃ asāruppaṃ vā khalitaṃ vā
 disvā “ayaṃ me mukhodakadānādīhi sakkaccaṃ upaṭṭhahati, sace naṃ
 vakkhāmi, na maṃ upaṭṭhahissati, evaṃ me parihāni bhavissatī”ti vattum
 avisahanto na niggayhavādī nāma hoti. So imasmim sāsane kacavaraṃ
 ākirati. Yo pana tathārūpaṃ vajjaṃ disvā vajjānurūpaṃ tajjento paṇāmento
 daṇḍakammaṃ karonto vihārā taṃ nīharanto sikkhāpeti, ayaṃ niggayhavādī
 nāma seyyathāpi Sammāsambuddho. Vuttañhetā “niggayha niggayhāhaṃ
 Ānanda vakkhāmi, pavayha pavayha Ānanda vakkhāmi, yo sāro so
 ṭhassatī”ti¹. **Medhāvinti** dhammojapaññāya samannāgataṃ. **Tādisanti**
 evarūpaṃ **paṇḍitaṃ** bhajeyya payirupāseyya. Tādisaṅhi ācariyaṃ
bhajamānassa antevāsikassa **seyyo hoti, na pāpiyo** vaḍḍhiyeva hoti, no
 parihānīti.

Desanāpariyosāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Rādhattheravatthu paṭhamāṃ.

2. Assajipunabbasukavatthu

Ovadeyyānusāseyyāti imaṃ dhammadesanaṃ Sattā Jetavane viharanto
 Assajipunabbasukabhikkhū ārabba katesi. Desanā pana Kīṭāgirismim
 samuṭṭhitā.

Te kira dve bhikkhū kiñcāpi aggasāvakaṇaṃ saddhivihārikā, alajjino
 pana ahesum pāpabhikkhū. Te pāpakehi attano parivārehi pañcahi

1. Ma 3. 159 piṭṭhe.

bhikkhusatehi saddhim Kīṭāgirismim viharantā “mālāvacchaṃ ropentipi ropāpentipī”ti-ādikam¹ nānappakāraṃ anācāraṃ karontā kuladūsakakammaṃ katvā tato uppannehi paccayehi jīvikam kappentā taṃ āvāsaṃ pesalānaṃ bhikkhūnaṃ anāvāsaṃ akaṃsu. Satthā taṃ pavattim sutvā tesam pabbājanīyakammakaraṇatthāya saparivāre dve aggasāvake āmantetvā “gacchatha Sāriputtā, tesu ye tumhākaṃ vacanaṃ na karonti, tesam pabbājanīyakammaṃ karotha, ye pana karonti, te ovadatha anusāsatha. Ovadanto hi anusāsanto apaṇḍitānaṃyeva appiyo hoti amanāpo, paṇḍitānaṃ pana piyo hoti manāpo”ti anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

77. “Ovadeyyānusāseyya, asabbhā ca nivāraye.

Sataṃ hi so piyo hoti, asataṃ hoti appiyo”ti.

Tattha **ovadeyyā**ti uppanne vatthusmim vadanto ovadati nāma, anuppanne vatthusmim “ayasopi te siyā”ti-ādivasena anāgataṃ dassento anusāsati nāma. Sammukhā vadanto ovadati nāma, parammukhā dūtaṃ vā sāsaṇaṃ vā pesento anusāsati nāma. Sakiṃ vadanto ovadati nāma, punappunaṃ vadanto anusāsati nāma. Ovadanto eva vā anusāsati nāmāti evaṃ ovadeyya anusāseyya. **Asabbhā cā**ti akusaladhammā ca nivāreyya, kusaladhamme patiṭṭhāpeyyāti attho. **Sataṃ hi so piyo hotī**ti so evarūpo puggalo Buddhādīnaṃ sappurisānaṃ piyo hoti. Ye pana adiṭṭhadhammā avitiṇṇaparalokā āmisacakkhukā jīvikatthāya pabbajitā, tesam **asataṃ** so ovādako anusāsako, “na tvaṃ amhākaṃ upajjhāyo, na ācariyo, kasmā amhe ovadasī”ti evaṃ mukhasattīhi vijjhantānaṃ appiyo hotīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti. Sāriputtamoggallānāpi tattha gantvā te bhikkhū ovadimsu anusāsimsu. Tesu ekacce ovādaṃ sampañicchitvā sammā vattimsu, ekacce vibbhamimsu, ekacce pabbājanīyakammaṃ pāpuṇimsūti.

Assajipunabbasukavatthu dutiyaṃ.

1. Vi 1. 274; Vi 4. 22 piṭṭhesu.

3. Channattheravatthu

Na bhaje pāpake mitteti imañ dhammadesanañ Satthā Jetavane viharanto Channattheraṃ ārabha kathesi.

So kira āyasmā “ahañ ambhākaṃ ayyaputtēna saddhiṃ mahābhinnikkhamaṇaṃ nikkhanto tadā aññaṃ ekampi na passāmi, idāni pana ‘ahañ Sāriputto nāma, ahañ Moggallāno nāma, mayaṃ aggasāvakaṃhā’ ti vatvā ime vicaranti” ti dve aggasāvake akkosati. Satthā bhikkhūnaṃ santikā taṃ pavattiṃ sutvā Channattheraṃ pakkosāpetvā ovadati. So taṃkhaṇeyeva tuṅhī hutvā puna gantvā there akkosatiyeva. Evaṃ yāvatatiyaṃ akkosantaṃ pakkosāpetvā Satthā ovaḍitvā “Channa dve aggasāvaka nāma tuyhaṃ kalyāṇamittā uttamapurisā, evarūpe kalyāṇamitte sevasu bhajassū” ti vatvā dhammaṃ desento imañ gāthamāha—

78. “Na bhaje pāpake mitte, na bhaje purisādhamē.

Bhajetha mitte kalyāṇe, bhajetha purisuttame” ti.

Tassattho—kāyaduccaritādi-akusalakammābhiratā **pāpamittā** nāma. Sandhicchedanādike vā ekavīsati-anesanādibhede vā aṭṭhāne niyojakā **purisādhamā** nāma. Ubhopi vā ete pāpamittā ceva purisādhamā ca, te na bhajeyya na payirupāseyya. Viparītā pana kalyāṇamittā ceva sappurisā ca, te bhajetha payirupāsethāti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Channatthero pana taṃ ovādaṃ sutvāpi purimanayeneva bhikkhū akkosati paribhāsati. Punapi Satthu ārocesuṃ. Satthā “bhikkhave mayi dharante Channaṃ sikkhāpetuṃ na sakkhissatha, mayi pana parinibbute sakkhissatha” ti vatvā parinibbānakāle āyasmatā Ānandena “bhante kathaṃ Channatthere amhehi paṭipajjitabban” ti vutte “Ānanda Channassa bhikkhuno brahmadaṇḍo dātabbo” ti āṇāpesi. So Satthari parinibbute Ānandattherena ārocitaṃ¹ brahmadaṇḍaṃ sutvā dukkhī dummano tikkhattuṃ mucchito patitvā

1. Āropitaṃ (Syā) Vi 4. 487 piṭṭhe vitthāro.

“Mā maṃ bhante nāsayitthā”ti yācitvā sammā vattaṃ pūrento na cirasseva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇīti.

Channattheravatthu tatiyaṃ.

4. Mahākappinattheravatthu

Dhammapīti sukhaṃ setīti imaṃ dhammaḍḍesaṇaṃ Satthā Jetavane viharanto Mahākappinattheraṃ ārabba kathesi.

Tatrāyaṃ anupubbī kathā—atīte kira āyasmā Mahākappino Padumuttarabuddhassa pādamūle katābhinihāro saṃsāre saṃsaranto Bārāṇasito avidūre ekasmiṃ Pesakāragāme jeṭṭhakapesakāro hutvā nibbatti. Tadā saḥassamattā Paccekabuddhā aṭṭha māse Himavante vasitvā vassike cattāro māse janapade vasanti. Te ekavāraṃ Bārāṇasiyā avidūre otarivā “senāsanakaraṇatthāya hatthakammaṃ yācathā”ti rañño santikaṃ aṭṭha Paccekabuddhe paṇiṃsu. Tadā pana rañño vappamaṅgalakālo hoti. So “Paccekabuddhā kira āgatā”ti sutvā tasmīṃ khaṇe nikkhamitvā āgatakāraṇaṃ pucchitvā “ajja bhante okāso natthi, sve amhākaṃ vappamaṅgalaṃ, tatiyadivase karissāmi”ti vatvā Paccekabuddhe animantetvāva pāvīsi. Paccekabuddhā “aññattha gamissāma”ti pakkamiṃsu. Tasmīṃ khaṇe jeṭṭhapesakārassa bhariyā kenacideva karaṇīyena Bārāṇasiṃ gacchantī te Paccekabuddhe disvā vanditvā “kiṃ bhante avelāya ayyā āgatā”ti pucchitvā ādito paṭṭhāya kathesuṃ. Taṃ pavattim sutvā saddhāsampannā ṇāṇasampannā itthī “sve bhante amhākaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti nimantesi. Bahukā mayaṃ bhaginīti. Kittakā bhanteti. Saḥassamattāti. “Bhante imasmiṃ gāme saḥsapesakārā vasimha¹, ekeko ekekassa bhikkhaṃ dassati, bhikkhaṃ adhivāsetha, ahameva vo vasanaṭṭhānampi kāressāmi”ti āha. Paccekabuddhā adhivāsayiṃsu.

Sā gāmaṃ pavisitvā ugghosesi “ahaṃ saḥsamatte Paccekabuddhe disvā nimantayim, ayyānaṃ nisīdanaṭṭhānaṃ saṃvidahatha, yāgubhattādīni

1. Saḥsamattāva sippikā (Sī)

sampādehā”ti. Gāmamajjhe maṇḍapaṃ kāretvā āsanāni paññāpetvā punadivase Paccekabuddhe nisīdāpetvā paṇītena khādanīyena bhojanīyena parivisitvā bhattakiccāvasāne tasmim gāme sabbā itthiyo ādāya tāhi saddhim Paccekabuddhe vanditvā “bhante temāsaṃ vasanatthāya paṭiññaṃ dethā”ti tesam paṭiññaṃ gahetvā puna gāme ugghosesi “ammatātā ekekakulato ekeko puriso pharasuvāsi-ādīni gahetvā araññaṃ pavisitvā dabbasambhāre āharitvā ayyānaṃ vasanaṭṭhānaṃ karotū”ti. Gāmavāsino tassāyeva vacanaṃ sutvā¹ ekeko ekekaṃ katvā saddhim rattiṭṭhānadivāṭṭhānehi paṇṇasālasahassaṃ kāretvā attano attano paṇṇasālāyaṃ vassūpagate Paccekabuddhe “ahaṃ sakkaccaṃ upaṭṭhahissāmi, ahaṃ sakkaccaṃ upaṭṭhahissāmi”ti upaṭṭhahimsu. Vassaṃvuṭṭhakāle “attano attano paṇṇasālāya vassaṃvuṭṭhānaṃ Paccekabuddhānaṃ cīvarasātake sajjethā”ti samādapetvā ekekassa sahasasahassamūlaṃ cīvaraṃ dāpesi. Paccekabuddhā vuṭṭhavassā anumodanaṃ katvā pakkamimsu.

Gāmavāsīnopi idaṃ puññakammaṃ katvā ito cutā Tāvatisabhavane nibbattitvā Gaṇadevaputtā nāma ahesuṃ. Te tatha dibbasampattiṃ anubhavitvā Kassapasammāsambuddhakāle Bārāṇasiyaṃ kuṭumbikagehesu nibbattimsu. Jeṭṭhakapesakāro jeṭṭhakakuṭumbikassa putto ahosi. Bhariyāpissa jeṭṭhakakuṭumbikasseva dhītā ahosi. Tā sabbāpi vayappattā parakulaṃ gacchantiyo tesam tesāmyeva gehāni agamimsu. Athekadivasaṃ vihāre dhammassavanaṃ saṅghuṭṭhaṃ. “Sathā dhammaṃ desessati”ti sutvā sabbepi te kuṭumbikā “dhammaṃ sossāmā”ti bhariyāhi saddhim vihāraṃ agamimsu. Tesam vihāramajjhaṃ pavitṭhakkhaṇe vassaṃ uṭṭhahi. Yesam kulūpakā vā ñātisāmaṇerādayo vā atthi, te tesam pariveṇāni pavisimsu. Te pana tathārūpānaṃ natthitāya katthaci² pavisitum avisahantā vihāramajjheyeva aṭṭhaṃsu. Atha ne jeṭṭhakakuṭumbiko āha “passatha amhākaṃ vippakāraṃ, kulaputtehi nāma ettakena lajjitum yuttan”ti. Ayya kiṃ pana karomāti. Mayaṃ vissāsikaṭṭhānassa abhāvena imaṃ vippakāraṃ pattā,

1. Tassā ovāde ṭhatvā (Sī), tassā vacane ṭhatvā (Syā)

2. Yesam pana tathārūpānaṃ natthi, te yattha katthaci (Ka)

sabbe dhanam samharitvā pariveṇam karomāti. “Sādhu ayyā”ti jeṭṭhako sahasam adāsi, sesā pañca pañca satāni. Itthiyo aḍḍhateyyāni aḍḍhateyyāni satāni. Te tam dhanam samharitvā sahasakūṭāgaraparivāram Satthu vasanatthāya mahāpariveṇam nāma ārabhimsu. Navakammasa mahantatāya dhane appahonte pubbe dinnadhanato puna upaḍḍhūpadḍham adamsu. Niṭṭhite pariveṇe vihāramaham karontā Buddhappamukhassa bhikkhusamghassa sattāham mahādānam datvā vīsatiyā bhikkhusahassānam cīvarāni sajjimsu.

Jeṭṭhakakuṭumbikassa pana bhariyā sabbehi samānam¹ akatvā attano paññāya ṭhitā “atirekataram katvā Satthāram pūjessāmī”ti anojapupphavaṇṇena sahasamūlena sāṭakena saddhim anojapupphacaṅkoṭakam gahetvā anumodanakāle Satthāram anojapupphehi pūjetvā tam sāṭakam Satthu pādamūle ṭhapetvā “bhante nibbattanibbattaṭṭhāne anojapupphavaṇṇamyeva me sarīram hotu, Anojā eva ca me nāmam hotū”ti patthanam paṭṭhapesi. Satthā “evam hotū”ti anumodanam akāsi. Te sabbepi yāvatāyukam ṭhatvā tato cutā devaloke nibbattitvā imasmim Buddhuppāde devalokā cavitvā jeṭṭhakakuṭumbiko Kukkuṭavatīnagare rājakule nibbattitvā vayappatto Mahākappinarājā nāma ahosi, sesā amaccakule nibbattimsu. Jeṭṭhakakuṭumbikassa bhariyā Maddaraṭṭhe Sāgalanagare rājakule nibbatti, anojapupphavaṇṇamevassā sarīram ahosi, **Anojāt**vevassā nāmam karimsu. Sā vayappattā Mahākappinarañño geham gantvā Anojādevī nāma ahosi. Sesitthiyopi amaccakulesu nibbattitvā vayappattā tesamyeva amaccaputtānam gehāni agamaṃsu. Te sabbe rañño sampattisadisam sampattim anubhaviṃsu. Yadā rājā sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito hatthim abhiruhitvā vicari, tadā tepi tatheva vicaranti. Tasmim assena vā rathena vā vicarante tepi tatheva vicaranti. Evam te ekato hutvā katānam puññānam ānubhāvena ekatova sampattim anubhaviṃsu. Rañño pana balo, balavāhano², puppho, pupphavāhano, supattoti pañca assā honti. Rājā tesu supattam assam sayam ārohati, itare cattāro assārohānam sāsanāhāraṇatthāya adāsi. Rājā te pātova bhojetvā

1. Samabhāgikam (Syā)

2. Vālo vālavāhano (St)

“Gacchatha dve vā tīṇi vā yojanāni āhiṇḍitvā Buddhassa vā dhammassa vā saṅghassa vā uppanabhāvaṃ ṇatvā mayhaṃ sukhasāsaṇaṃ āharathā”ti pesesi. Te catūhi dvārehi nikkhamitvā tīṇi yojanāni āhiṇḍitvā sāsanaṃ alabhitvā paccāgacchanti.

Athekadivasāṃ rājā supattaṃ assaṃ āruyha amaccasahassaparivuto uyyānaṃ gacchanto kilantarūpe pañcasatavāṇijake nagaraṃ pavisante disvā “ime addhānakilantā, addhā imesaṃ santikā ekaṃ bhaddakaṃ sāsanaṃ sossāmi”ti te pakkosāpetvā “kuto āgacchathā”ti pucchi. Atthi deva ito vīsatiyojanasatamatthake Sāvatti nāma nagaraṃ, tato āgacchāmāti. Atthi pana vo padese kiñci sāsanaṃ uppananti. Deva aññaṃ kiñci natthi, Sammāsambuddho pana uppanoti. Rājā tāvadeva pañcavaṇṇāya pītiyā phuṭṭhasarīro kiñci sallakkhetuṃ asakkonto muhuttaṃ vītināmetvā “tātā kiṃ vadethā”ti pucchi. Buddho deva uppanoti. Rājā dutiyampi tatiyampi tatheva vītināmetvā catutthe vāre “kiṃ vadetha tātā”ti pucchitvā “buddho deva uppanno”ti vutte “tātā vo satasahassaṃ dadāmi”ti vatvā “aññaṃ kiñci sāsanaṃ atthi”ti pucchi. Atthi deva, dhammo uppanoti. Rājā tampi sutvā purimanayeneva tayo vāre vītināmetvā catutthe vāre “dhammo uppanno”ti vutte “idhāpi vo satasahassaṃ dammi”ti vatvā “aparampi sāsanaṃ atthi tātā”ti pucchi. Atthi deva, saṅgharatanāṃ uppananti. Rājā tampi sutvā tayo vāre vītināmetvā catutthe vāre “saṅgho”ti pade vutte “idhāpi vo satasahassaṃ dammi”ti vatvā amaccasahassaṃ oloketvā “tātā kiṃ karissathā”ti pucchi. Deva tumhe kiṃ karissathāti. Ahaṃ tātā “Buddho uppanno, dhammo uppanno, saṅgho uppanno”ti sutvā na puna nivattissāmi, Satthāraṃ uddissa gantvā tassa santike pabbajissāmīti. Mayampi deva tumhehi saddhiṃ pabbajissāmāti. Rājā suvaṇṇapaṭṭe akkharāni likhāpetvā vāṇijake āha “Anojā nāma devī tumhākaṃ tīṇi satasahassāni dassati, evaṇca pana naṃ vadeyyātha ‘rañña kira te issariyaṃ vissatṭhaṃ, yathāsukhaṃ sampattiṃ paribhuñjāhī’ti, sace pana vo ‘rājā kahaṇ’ti pucchati, ‘Satthāraṃ uddissa pabbajissāmīti vatvā gato’ti āroceyyāthā”ti. Amaccāpi attano attano bhariyānaṃ tatheva sāsanaṃ

pahiṇimsu. Rājā vāṇijake uyyojetvā assaṃ abhiruyha
amaccasahassaparivuto taṃ khaṇaṃyeva nikkhami.

Satthāpi taṃ divasaṃ paccūsakāle lokaṃ volokento
Mahākappinarājānaṃ saparivāraṃ disvā “ayaṃ Mahākappino vāṇijakānaṃ
santikā tiṇṇaṃ ratanānaṃ uppanabhāvaṃ sutvā tesāṃ vacanaṃ tīhi
satasahashehi pūjetvā rajjaṃ pahāya amaccasahashehi parivuto maṃ uddissa
pabbajitukāmo sve nikkhamissati, so saparivāro saha paṭisambhidāhi
arahattaṃ pāpuṇissati, paccuggamanamassa karissāmi”ti punadivase
cakkavattī viya khuddakagāmaḥojakaṃ paccuggacchanto sayameva
pattacīvaraṃ gahetvā vīsayojanasataṃ maggaṃ paccuggantvā
Candabhāgāya nadiyā tīre nigrodharukkhamūle chabbaṇṇarasmiyo
vissajjento nisīdi. Rājāpi āgacchanto ekaṃ nadiṃ patvā “kā nāmesā”ti
pucchi. Aparacchā¹ nāma devāti. Kimassā parimāṇaṃ tātāti. Gambhīrato
gāvutaṃ, puthulato dve gāvutāni devāti. Atthi panettha nāvā vā uḷumpo vāti.
Natthi devāti. “Nāvādīni olokente amhe jāti jaraṃ upaneti, jarā maraṇaṃ.
Ahaṃ nibbematiko hutvā tīṇi ratanāni uddissa nikkhanto, tesāṃ me
ānubhāvena imaṃ udakaṃ udakaṃ viya mā ahoṣi”ti tiṇṇaṃ ratanānaṃ
guṇaṃ āvajjetvā “itipi so Bhagavā Arahaṃ Sammāsambuddho”ti
Buddhānussatiṃ anussaranto saparivāro assasahasena udakapiṭṭhiṃ
pakkhandi. Sindhavā piṭṭhipāsāṇe viya pakkhandimsu. Khurānaṃ aggā
neva² temimsu.

So taṃ uttaritvā purato gacchanto aparampi nadiṃ disvā “ayaṃ kā
nāmā”ti pucchi. Nīlavāhini³ nāma devāti. Kimassā parimāṇanti.
Gambhīratopi puthulatopi aḍḍhajojanaṃ devāti. Sesāṃ purimasadisameva.
Taṃ pana nadiṃ disvā “svākkhāto Bhagavatā dhammo”ti dhammānussatiṃ
anussaranto pakkhandi. Tampi atikkamitvā gacchanto aparampi nadiṃ disvā
“ayaṃ kā nāmā”ti pucchi. Candābhāgā nāma devāti. Kimassā parimāṇanti.
Gambhīratopi puthulatopi yojanaṃ devāti. Sesāṃ purimasadisameva.

1. Aravacchā (Sī), āravapacchā (Syā)

2. Aggaggāneva (Sī) Aṃ-Ṭṭha 1. 248; Saṃ-Ṭṭha 2. 225 piṭṭhesu pana passitabbaṃ.

3. Nīlavāhanā (Ka) nalavāhanā (Syā)

Imaṃ pana nadiṃ disvā “suppaṭipanno Bhagavato sāvakaśaṃgho”ti saṃghānussatiṃ anussaranto pakkhandi. Taṃ pana nadiṃ atikkamitvā gacchanto Satthu sarīrato nikkhantā chabbaṇṇarasmiyo addasa. Nigrodharukkhasa sākḥaviṭapapalāsāni sovaṇṇamayāni viya ahesuṃ. Rājā cintesi “ayaṃ pana obhāso neva candassa, na sūriyassa, na devamārabrahmanāgasupaṇṇādīnaṃ aññatarassa, addhā ahaṃ Satthāraṃ uddissa āgacchanto Mahāgotamabuddhena diṭṭho bhavissāmi”ti. So tāvadeva assapiṭṭhito otaritvā onatasarīro rasmi-anusārena Satthāraṃ upasaṅkamitvā manosilārase nimujjanto viya Buddharasmīnaṃ anto pavisitvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ nisīdi saddhiṃ amaccasahassena, Satthā tassa anupubbhiṃ kathaṃ katesi. Desanāvasāne rājā saparivāro sotāpattiphale patiṭṭhahi. Atha sabbeva utṭhahitvā pabbajjā yācīnsu. Satthā “āgamissati nu kho imesaṃ kulaputtānaṃ iddhimayapattacīvaran”ti upadhārento “ime kulaputtā Paccekabuddhasahassassa cīvarasahassaṃ adāmsu, Kassapasammāsambuddhakāle vīsatiyā bhikkhusahassānampi vīsaticīvarasahassānipi adāmsu, anacchariyaṃ imesaṃ iddhimayapattacīvarāgamanan”ti ñatvā dakkhiṇahattaṃ pasāretvā “etha bhikkhavo, caratha brahmacariyaṃ sammā dukkhassa antakiriyaṃ”ti āha. Te tāvadeva aṭṭhaparikkhāradharā vassasaṭṭhikattherā viya hutvā vehāsaṃ abbhuggantvā paccorohitvā Satthāraṃ vanditvā nisīdīmsu.

Tepi vāṇijakā rājakulaṃ gantvā raññā pahitabhāvaṃ ārocāpetvā deviyā “āgacchantū”ti vutte pavisitvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhaṃsu. Atha ne devī pucchi “tātā kiṃ kāraṇā āgatāthā”ti. Mayaṃ raññā tumhākaṃ santikaṃ pahitā, tīṇi kira no satasahassāni dethāti¹. Tātā atibahuṃ bhaṇatha, kiṃ tumhehi rañño kataṃ, kismim vo rājā pasanno ettakaṃ dhanāṃ dāpesīti. Devi na aññaṃ kiñci kataṃ, rañño pana ekaṃ sāsanaṃ ārocayimhāti. Sakkā pana tātā mayhaṃ ārocetunti. Sakkā devīti. Tena hi tātā vadethāti. Devi Buddho loke uppannoti. Sāpi taṃ sutvā purimanayeneva pītiyā phuṭṭhasarīrā tikkhattuṃ kiñci asallakketvā catutthe vāre “Buddho”ti padaṃ sutvā tātā imasmim pade raññā kiṃ dinnanti. Satasahassaṃ devīti.

1. Adāsi devīti (Sī)

Tātā ananucchavikaṃ raññā kataṃ evarūpaṃ sāsanaṃ sutvā tumhākaṃ satahassaṃ dadamānena. Ahaṃ hi vo mama duggatapaṇṇākāre tīṇi satahassāni dammi, aparampi tumhehi rañño kiṃ ārocitanti. Te idañcidañcāti itarānipi dve sāsānāni ārocayimsu. Devī purimanayeneva pītiyā phutṭhasarīrā tikkhattuṃ kiñci asallakkhetvā catutthe vāre tatheva sutvā tīṇi tīṇi satahassāni dāpesi. Evaṃ te sabbānipi dvādasa satahassāni labhiṃsu.

Atha ne devī pucchi “rājā kahaṃ tātā”ti. Devi “Satthāraṃ uddissa pabbajissāmī”ti gatoti. Mayhaṃ tena kiṃ sāsanaṃ dinnanti¹. Sabbaṃ kira tena tumhākaṃ issariyaṃ vissaṭṭhaṃ, tumhe kira yathāruciyaṃ sampattiṃ anubhavathāti. Amaccā pana kahaṃ tātāti. Tepi “raññā saddhimyeva pabbajissāmā”ti gatā devīti. Sā tesam bariyāyo pakkosāpetvā ammā tumhākaṃ sāmikā “raññā saddhiṃ pabbajissāmā”ti gatā, tumhe kiṃ karissathāti. Kiṃ pana tehi amhākaṃ sāsanaṃ pahitaṃ devīti. Tehi kira attano sampatti tumhākaṃ vissaṭṭhā, tumhe kira taṃ sampattiṃ yathāruci paribhuñjathāti. Tumhe pana devi kiṃ karissathāti. Ammā so tāva rājā sāsanaṃ sutvā² magge ṭhitakova tīhi satahasshehi tīṇi ratanāni pūjetvā kheḷapiṇḍaṃ viya sampattiṃ pahāya “pabbajissāmī”ti nikkhanto, mayā pana tiṇṇaṃ ratanānaṃ sāsanaṃ sutvā tīṇi ratanāni navahi satahasshehi pūjitāni, na kho panesā sampatti nāma rañño yeva dukkhā, mayhampi dukkhā eva. Ko raññā chaḍḍitakheḷapiṇḍaṃ jāṇukehi patiṭṭhahitvā mukhena gaṇhissati, na mayhaṃ sampattiyā attho, ahampi Satthāraṃ uddissa gantvā pabbajissāmīti. Devi mayampi tumheheva saddhiṃ pabbajissāmāti. Sace sakkotha, sādhu ammāti. Sakkoma devīti. “Sādhu ammā, tena hi ethā”ti rathasahassaṃ vojāpetvā rathaṃ āruya tāhi saddhiṃ nikkhamitvā antarāmagge paṭṭhamaṃ nadiṃ disvā yathā raññā puṭṭhaṃ, tatheva pucchitvā sabbapavattiṃ sutvā “rañño gatamaggaṃ olokethā”ti vatvā “sindhavānaṃ padavalañjaṃ na passāma devi”ti vutte “rājā tīṇi ratanāni uddissa nikkhanto saccakiriyaṃ katvā gato bhavissati. Ahampi tīṇi ratanāni uddissa nikkhantā, tesameva anubhāvena idaṃ udakaṃ udakaṃ viya mā

1. Na dinnanti (Ka)

2. Rājā hutvā (St)

ahosi”ti tiṇṇaṃ ratanānaṃ guṇaṃ anussarivā rathasahassaṃ pesesi.
Udakaṃ piṭṭhipāsāṇasadisaṃ ahosi. Cakkānaṃ aggaggaṇemivaṭṭiyo neva
temiṃsu. Eteneva upāyena itarā dve nadiyo uttari.

Atha Satthā tassāgamanabhāvaṃ ñatvā yathā attano santike nisinnā
bhikkhū na paññāyanti, evamakāsi. Sāpi gacchantī gacchantī Satthu sarīrato
nikkhantā chabbaṇṇarasmiyo disvā tatheva cintetvā Satthāraṃ
upasaṅkamtivā vanditvā ekamantaṃ ṭhitā pucchi “bhante Mahākappino
tumhākaṃ uddissa nikkhanto āgatettha maññe, kahaṃ so, amhākampi naṃ
dassethā”ti. Nisīdatha tāva, idheva naṃ passissathāti. Tā sabbāpi tuṭṭhacittā
“idheva kira nisinnā sāmike passissāmā”ti nisīdiṃsu. Satthā tāsāṃ
anupubbim̐ kathaṃ kathesi, Anojādevī desanāvasāne saparivārā
sotāpattiphalaṃ pāpuṇi. Mahākappinatthero tāsāṃ vaḍḍhitadhammadesanaṃ
suṇanto saparivāro saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi, tasmim̐ khaṇe
Satthā tāsāṃ te bhikkhū arahattappatte dassesi. Tāsāṃ kira āgatakkhaṇeyeva
attano sāmike kāsāvadhare muṇḍakasīse disvā cittaṃ ekaggaṃ na bhavēyya,
tena maggaphalāni pattum̐ na sakuṇeyyūṃ. Tasmā acalasaddhāya
patiṭṭhitakāle tāsāṃ te bhikkhū arahattappatteyeva dassesi.

Tāpi te disvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā “bhante tumhākaṃ tāva
pabbajitakiccaṃ matthakaṃ pattan”ti vatvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ
ṭhitā pabbajjaṃ yāciṃsu. Evaṃ kira vutte “Satthā Uppalavaṇṇāya
āgamaṃ cintesi”ti ekacce vadanti. Satthā pana tā upāsikāyo āha
“Sāvattim̐ gantvā bhikkhunī-upassaye pabbajethā”ti. Tā anupubbena
janapadacārikaṃ caramānā antarāmagge mahājanena
abhihaṭasakkārasammānā padasāva vīsayojanasatikaṃ gantvā bhikkhunī-
upassaye pabbajitvā arahattaṃ pāpuṇiṃsu. Satthāpi bhikkhusahassaṃ ādāya
ākāseneva Jetavanaṃ agamāsi. Tatra sudaṃ āyasmā Mahākappino
rattiṭṭhānadivāṭṭhānādīsu “aho sukhaṃ, aho sukhan”ti udānaṃ udānento
vicarati. Bhikkhū Bhagavato ārocesum̐ “bhante Mahākappino ‘aho sukhaṃ,
aho sukhan’ti udānaṃ udānento vicarati, attano kāmasukhaṃ rajjasukhaṃ
ārabbha kathesi maññe”ti. Satthā taṃ pakkosāpetvā “saccaṃ kira tvaṃ
Kappina kāmasukhaṃ

rajjasukhaṃ ārabba udānaṃ udānesī”ti. Bhagavā me bhante taṃ ārabba udānabhāvaṃ vā anudānabhāvaṃ vā jānātīti, Satthā “na bhikkhave mama putto kāmasukhaṃ rajjasukhaṃ ārabba udānaṃ udāneti, puttassa pana me dhammapīti nāma dhammarati nāma uppajjati, so amatamahānibbānaṃ ārabba eva udānaṃ udānesī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

79. “Dhammapīti sukhaṃ seti, vipprasanna cetasā.

Ariyappavedite dhamme, sadā ramati paṇḍito”ti.

Tattha **dhammapīti** dhammapāyako, dhammaṃ pivantoti attho. Dhammo ca nāmesa na sakkā bhājanena yāgu-ādīni viya pātuṃ, navavidhaṃ pana lokuttaradhammaṃ nāmakāyena phusanto ārammaṇato sacchikaronto pariññābhisamayādīhi dukkhādīni ariyasaccāni paṭivijjhanto dhammaṃ pivati nāma. **Sukhaṃ seti**ti desanāmatamevetāṃ, catūhipi iriyāpathehi sukhaṃ viharatīti attho. **Vipprasanna**ti anāvilena nirupakkilesena. **Ariyappavedite**ti Buddhādīhi ariyehi pavedite satipaṭṭhānādibhede bodhipakkhiyadhamme. **Sadā ramatīti** evarūpo dhammapīti vipprasanna cetasā viharanto paṇḍiccena samannāgato sadā ramati abhiramatīti.

Desanāvasāne bahū sotāpannādayo ahesunti.

Mahākappinattheravatthu catutthaṃ.

5. Paṇḍitasāmaṇeravatthu

Udakaṃ hi nayantīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Paṇḍitasāmaṇeraṃ ārabba kathesi.

Atīte kira Kassapasammāsambuddho vīsatikhīṇāsavasahassaparivāro Bārāṇasīṃ agamāsī. Manussā attano balaṃ sallakkhetvā aṭṭhapi dasapi ekato hutvā āgantukadānādīni adamsu. Athekadivasāṃ Satthā bhattakiccapariyosāne evaṃ anumodanamakāsi—

“Upāsakā idha ekacco ‘attano santakameva dātuṃ vaṭṭati, kiṃ parena samādapitenā’ti attanāva dānaṃ deti, paraṃ na

samādapeti. So nibbattanibbattaṭṭhāne bhogasampadaṃ labhati, no parivārasampadaṃ. Ekacco paraṃ samādapeti, attanā na deti. So nibbattanibbattaṭṭhāne parivārasampadaṃ labhati, no bhogasampadaṃ. Ekacco attanāpi na deti, parampi na samādapeti. So nibbattanibbattaṭṭhāne neva bhogasampadaṃ labhati, na parivārasampadaṃ, vighāsādoḅa hutvā jīvati. Ekacco attanā ca deti, parañca samādapeti. So nibbattanibbattaṭṭhāne bhogasampadampi labhati parivārasampadampi”ti.

Taṃ sutvā samīpe ṭhito eko paṇḍitapuriso cintesi “ahaṃ dāni tathā karissāmi, yathā me dvepi sampattiyo bhavissanti”ti. So Satthāraṃ vanditvā āha “bhante svātanāya¹ mayhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathā”ti. Kittakehi te bhikkhūhi atthoti. Kittako pana vo bhante parivāroti. Vīsati bhikkhusahassānīti. Bhante sabbehi saddhiṃ svātanāya mayhaṃ bhikkhaṃ gaṇhathāti. Satthā adhvāsesi. So gāmaṃ pavisitvā “ammatātā svātanāya mayā Buddhappamukho bhikkhusaṃgho nimantito, tumhe yattakānaṃ bhikkhūnaṃ dātuṃ sakkhissatha, tattakānaṃ dānaṃ dethā”ti ārocetvā vicaranto attano attano balaṃ sallakkhetvā “mayā dasannaṃ dassāma, mayā vīsatiyā, mayā satassa, mayā pañcasatānaṃ”ti vutte sabbesaṃ vacanaṃ ādito paṭṭhāya paṇṇe āropesi.

Tena ca samayena tasmaṃ nagare atiduggatabhāveneva “mahāduggato”ti paññāto eko puriso atthi, so tampi sammukhāgataṃ disvā samma mahāduggata mayā svātanāya Buddhappamukho bhikkhusaṃgho nimantito, sve nagaravāsino dānaṃ dassanti, tvaṃ kati bhikkhū bhojessasi. Sāmi mayhaṃ kiṃ bhikkhūhi, bhikkhūhi nāma sadhanānaṃ attho, mayhaṃ pana sve yāgu-atthāya taṇḍulanāḷimattampi natthi, ahaṃ bhatīṃ katvā jīvāmi, kiṃ me bhikkhūhīti. Samādapakena nāma byattena bhavitabbaṃ. Tasmā so tena “natthi”ti vuttepi tuṇḥibhūto ahutvā² evamāha “samma mahāduggata imasmiṃ nagare subhojanaṃ bhuñjitvā sukhumavatthaṃ nivāsetvā nānābharaṇapaṭiṇḍitā sirisayane sayamānā bahū janā sampattiṃ anubhavanti, tvaṃ pana divasaṃ bhatīṃ katvā kucchipūraṇamattampi na labhasi,

1. Sve (Sī, Syā, Ka)

2. Anāgantvā (Sī), ahutvā āgantvā (Ka)

evaṃ santepi ‘ahaṃ pubbe puññaṃ akatattā kiñci na labhāmi’ti na jānāsi”ti. Jānāmi sāmīti. Atha kasmā idāni puññaṃ na karosi, tvaṃ yuvā balasampanno, kiṃ tayā bhatim katvāpi yathābalaṃ dānaṃ dātum na vaṭṭatīti. So tasmim kathenteyeva samvegappatto hutvā “mayhampi ekaṃ bhikkhum paṇṇe āropehi, kiñcideva bhatim katvā ekassa bhikkhaṃ dassāmi”ti āha. Itaro “kiṃ ekena bhikkhuna¹ paṇṇe āropitenā”ti na āropesi. Mahāduggatopi gehaṃ gantvā bhariyaṃ āha “bhadde nagaravāsino sve saṃghabhattaṃ karissanti, ahampi samādapakena ‘ekassa bhikkhaṃ dehi’ti vutto, mayampi sve ekassa bhikkhaṃ dassāmi”ti. Athassa bhariyā “mayam daliddā, kasmā tayā sampaṭicchitan”ti avatvāva “sāmi bhaddakaṃ te kataṃ, mayam pubbepi kiñci adavā idāni duggatā jātā, mayam ubhopi bhatim katvā ekassa bhikkhaṃ dassāmi sāmī”ti vatvā ubhopi gehā nikkhamitvā bhatiṭṭhānaṃ agamaṃsu.

Mahāseṭṭhi taṃ disvā “kiṃ samma mahāduggata bhatim karissasi”ti pucchi. Āma ayyāti. Kiṃ karissasi. Yaṃ tumhe kāressatha, taṃ karissāmi. “Tena hi mayam sve dve tīṇi bhikkhusatāni bhojessāma, ehi, dārūni phālehi”ti vāsipharasuṃ niharitvā dāpesi. Mahāduggato daḷhaṃ kacchaṃ bandhitvā mahussāhappatto vāsim pahāya pharasuṃ gaṇhanto, pharasuṃ pahāya vāsim gaṇhanto dārūni phāleti. Atha naṃ seṭṭhi āha “samma tvaṃ ajja ativiya ussāhappatto kammaṃ karosi, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti. Sāmi ahaṃ sve ekaṃ bhikkhum bhojessāmi. Taṃ sutvā seṭṭhi pasannamānaso cintesi “aho iminā dukkaraṃ kataṃ, ‘ahaṃ duggato’ti tuṇhībhāvaṃ anāpajjitvā ‘bhatim katvā ekaṃ bhikkhum bhojessāmi’ti vadati”ti. Seṭṭhibharyāpi tassa bhariyaṃ disvā “amma kiṃ kammaṃ karissasi”ti pucchitvā “yaṃ tumhe kāressatha, taṃ karomi”ti vutte udukkhalasālaṃ pavesetvā suppamusalādīni dāpesi. Sā naccantī viya tuṭṭhapahaṭṭhā vīhim kotteti ceva ophuṇāti ca. Atha naṃ seṭṭhibharyā pucchi “amma tvaṃ ativiya tuṭṭhapahaṭṭhā kammaṃ karosi, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti. Ayye imaṃ bhatim katvā mayampi ekaṃ bhikkhum bhojessāmi. Taṃ sutvā seṭṭhibharyāpi tassam “aho vatāyaṃ dukkarakārikā”ti pasīdi. Seṭṭhi mahāduggatassa

1. Ekabhikkhuno (Ka)

dārūnaṃ phālitaḱālē “ayaṃ te bhaṭī”ti sālīnaṃ catasso nāḷiyo dāpetvā “ayaṃ te tuṭṭhidāyo”ti aparāpi catasso nāḷiyo dāpesi.

So gehaṃ gantvā bhariyaṃ āha “mayā bhaṭim katvā sāli laddho, ayaṃ nivāpo bhavissati, tayā laddhāya bhaṭiyā dadhitelakaṭukabhaṇḍāni gaṇhāhī”ti. Setṭhibhariyāpi puna tassā ekaṃ sappikaroṭikañceva¹ dadhibhājanañca kaṭukabhaṇḍañca suddhataṇḍulanāḷiñca dāpesi. Iti ca ubhinnampi nava taṇḍulanāḷiyo ahesuṃ. Te “deyyadhammo no laddho”ti tuṭṭhahaṭṭhā pātova uṭṭhahimsu. Bhariyā mahāduggataṃ āha “gaccha sāmi, paṇṇaṃ pariyesitvā āharā”ti. So antarāpaṇe paṇṇaṃ adisvā nadītīraṃ gantvā “ajja ayyānaṃ bhojanaṃ dātuṃ labhissāmi”ti pahaṭṭhamānaso gāyanto paṇṇaṃ uccinati. Mahājālaṃ khipitvā ṭhito kevaṭṭo “mahāduggatassa saddena bhavitabban”ti taṃ pakkositvā pucchi “ativiya tuṭṭhacitto gāyasi, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti. Paṇṇaṃ uccināmi sammāti. Kiṃ karissasīti. Ekaṃ bhikkhuṃ bhojessāmi. Aho sukhito bhikkhu, so tava kiṃ paṇṇaṃ khādissatīti². Kiṃ karomi samma, attanā laddhapaṇṇena bhojessāmi. Tena hi ehīti. Kiṃ karomi sammāti. Ime macche gahetvā pādagghanakāni aḍḍhagghanakāni kahāpaṇagghanakāni ca uddānāni karohīti. So tathā akāsi. Baddhabaddhe macche nagaravāsino nimantitanimantitānaṃ bhikkhūnaṃ atthāya harimsu. Tassa macchuddānāni karontasseva bhikkhācāraṇelā pāpuṇi. So velaṃ sallakkhetvā “gamissāmahaṃ samma, ayaṃ bhikkhūnaṃ āgamanavelā”ti āha. Atthi pana kiñci macchuddānanti. Natthi samma sabbāni khīṇānīti. “Tena hi mayā attano atthāya vālukāya nikhaṇitvā cattāro rohitamacchā ṭhapitā, sace bhikkhuṃ bhojetukāmosi, ime gahetvā gacchā”ti te macche tassa adāsi.

Taṃ divasaṃ pana Satthā paccūsakāle lokaṃ volokento mahāduggataṃ attano nāṇajālassa anto pavīṭṭhaṃ disvā “kiṃ nu kho bhavissatī”ti āvajjento “mahāduggato ‘ekaṃ bhikkhuṃ bhojessāmi’ti

1. Sappikaraḍakañceva (Syā)

2. Aho sukhito bhikkhu yo tava paṇṇaṃ khādissatīti (Syā)

bharyāya saddhiṃ hiyyo bhatim akāsi, kataram nu kho bhikkhum labhissati”ti cintetvā “manussā paṇṇe āropitasaññāya bhikkhū gahetvā attano attano gehesu nisīdāpessanti, mahāduggato maṃ ṭhapetvā aññaṃ bhikkhum na labhissati”ti upadhāresi. Buddhā kira duggatesu anukampaṃ karonti. Tasmā Satthā pātova sarīrapaṭijagganaṃ katvā “mahāduggataṃ saṅgaṇhissāmi”ti Gandhakuṭim pavisitvā nisīdi. Mahāduggatepi macche gahetvā gehaṃ pavisante Sakkassa Paṇḍukambalasilāsaṇaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So “kim nu kho kāraṇaṃ”ti olokeno “hiyyo mahāduggato ‘ekassa bhikkhuno bhikkhaṃ dassāmi”ti attano bharyāya saddhiṃ bhatim akāsi, kataram nu kho bhikkhum labhissati”ti cintetvā “natthetassa aññaṃ bhikkhu, Satthā pana mahāduggatassa saṅgaṇaṃ karissāmi”ti Gandhakuṭiyam nisinno. Mahāduggato attano upakappanaṃ yāgubhattaṃ paṇṇasūpeyyampi Tathāgatassa dadeyya, “yaṃnūnāhaṃ mahāduggatassa gehaṃ gantvā bhakkāraṃ kammaṃ kareyyaṃ”ti aññātakavesena tassa gehasamīpaṃ gantvā “atthi nu kho kassaci kiñci bhariyā kātabban”ti pucchi. Mahāduggato taṃ disvā āha “samma kim kammaṃ karissasi”ti. Ahaṃ sāmi sabbasippiko, mayhaṃ ajānanaṃ nāma natthi, yāgubhattādīnipi sampādetuṃ jānāmīti. Samma mayaṃ tava kammaṃ atthikā, tuyhaṃ pana kiñci dātabbaṃ bhatim na passāmāti. Kim pana te kattabbanti. Ekassa bhikkhussa bhikkhaṃ dātukāmomhi, tassa yāgubhattasaṃvidhānaṃ icchāmīti. Sace bhikkhussa bhikkhaṃ dassasi, na me bhariyā attho, kim mama puññaṃ na vaṭṭatīti. Evaṃ sante sādhu samma, pavisāti. So tassa gehaṃ pavisitvā telataṇḍulādīni āharāpetvā “gaccha, attano pattaṃ bhikkhum ānehi”ti taṃ uyyojesi. Dānaveyyāvaṭṭikopi paṇṇe āropitaniyāmena tesaṃ tesaṃ gehāni bhikkhū paṇi.

Mahāduggato tassa santikaṃ gantvā “mayhaṃ pattaṃ bhikkhum dehi”ti āha. So tasmim khaṇe satim labhitvā “ahaṃ tava bhikkhum pamuṭṭho”ti āha. Mahāduggato tikhiṇāya sattiyā kucchiyaṃ pahaṭo viya “sāmi kasmā maṃ nāsesi, ahaṃ tayā hiyyo samādapito bharyāya saddhiṃ divasaṃ bhatim katvā ajja pātova paṇṇatthāya nadīre āhiṇḍitvā āgato, dehi me ekaṃ bhikkhun”ti bāhā paggayha paridevi. Manussā

sannipatitvā “kimetaṃ mahāduggatā”ti pucchiṃsu. So tamatthaṃ ārocesi. Te veyyāvaṭṭikaṃ pucchiṃsu “saccaṃ kira samma tayā esa ‘bhatim katvā ekassa bhikkhussa bhikkhaṃ dehi’ti samādapito”ti. Āma ayyāti. Bhāriyaṃ te kammaṃ kataṃ, yo tvaṃ ettake bhikkhū saṃvidahanto etassa ekaṃ bhikkhuṃ nādāsīti. So tesam vacanena maṅkubhūto taṃ āha “samma mahāduggata mā maṃ nāsayi, ahaṃ tava kāraṇā mahāvihesaṃ patto, manussā paṇṇe āropitanīyāmena attano attano pattabhikkhū nayiṃsu, attano gehe nisinnabhikkhuṃ nīharitvā dento nāma natthi, Satthā pana mukhaṃ dhovitvā Gandhakuṭiyameva nisinno, rājayuvārājaseṇāpati-ādayo Satthu Gandhakuṭito nikkhamaṃ oloketā nisinnā Satthu pattam gahetvā gamissāma”ti. Buddhā nāma duggate anukampaṃ karonti, tvaṃ vihāraṃ gantvā ‘duggatomhi bhante, mama saṅghaṃ karoṭhā’ti Satthāraṃ vanda, sace te puññaṃ atthi, addhā lacchasi”ti.

So vihāraṃ agamāsi. Atha naṃ aññesu divasesu vihāre vighāsādabhāvena diṭṭhattā rājayuvārājādayo “mahāduggata na tāva bhattakālo, kasmā tvaṃ āgacchasi”ti āhaṃsu. So “jānāmi sāmī, ‘na tāva bhattakālo’ti. Satthāraṃ pana vandituṃ āgacchāmi”ti vadanto gantvā Gandhakuṭiyā ummāre sīsaṃ ṭhapetvā pañcapatiṭṭhitena vanditvā “bhante imasmiṃ nagare mayā duggatataro natthi, avassayo me hotha, karoṭha me saṅghaṃ”ti āha. Satthā Gandhakuṭidvāraṃ vivaritvā pattam nīharitvā tassa hatthe ṭhapesi. So cakkavattisiriṃ patto viya ahosi. Rājayuvārājādayo aññamaññassa mukhāni olokayīṃsu. Satthārā dinnapattañhi koci issariyavasena gahetuṃ samattho nāma natthi. Evaṃ pana vadīṃsu “samma mahāduggata Satthu pattam amhākaṃ dehi, ettakaṃ nāma te dhanam dassāma, tvaṃ duggato dhanam gaṇhāhi, kim te pattenā’ti. Mahāduggato “na kassaci dassāmi, na me dhanena attho, Satthāraṃyeva bhojessāmi”ti āha. Avasesā taṃ yācitvā pattam alabhivā nivattīṃsu. Rājā pana “mahāduggato dhanena palobhiyamānopi Satthu pattam na deti, Satthārā ca sayam dinnapattam koci gahetuṃ na sakkoti, imassa deyyadhammo nāma kittako bhavissati, iminā deyyadhammassa dinnakāle Satthāraṃ ādāya gehaṃ netvā mayham sampāditaṃ āhāraṃ dassāmi”ti cintetvā Satthārā

saddhimīyeva agamāsi. Sakkopi devarājā
yāgukhajjakabhattasūpeyyapaṇṇādīni sampādetvā Satthu nisīdanārahaṃ
āsanam paññāpetvā nisīdi.

Mahāduggato Satthāraṃ netvā “pavisatha bhante”ti āha.
Vasanagehañcassa nīcam hoti, anonatena pavisitum na sakkā. Buddhā ca
nāma geham pavisantā na onamitvā pavisanti. Gehaṃhi pavisanakāle
mahāpathavī vā heṭṭhā ogacchati, geham vā uddham gacchati. Idam tesam
sudinnadānassa phalam. Puna nikkhamitvā gatakāle sabbam pākatikameva
hoti. Tasmā Satthā ṭhitakova geham pavisitvā Sakkena paññattāsane nisīdi.
Satthari nisinne rājā āha “samma mahāduggata tayā amhākam yācantānampi
Satthu patto na dinno, passāma tāva, kīdiso te Satthu sakkāro kato”ti.
Athassa Sakko yāgukhajjakādīni vivaritvā dassesi. Tesam vāsagandho
sakalanagaraṃ chādetvā aṭṭhāsi. Rājā yāgu-ādīni oloketvā Bhagavantam āha
“bhante ‘aham mahāduggatassa deyyadhammo kittako bhavissati, iminā
deyyadhamme dinne Satthāraṃ geham netvā attano sampāditaṃ āhāraṃ
dassāmī’ti cintetvā āgato, mayā evarūpo āhāro na diṭṭhapubbo, mayi idha
ṭhite mahāduggato kilameyya, gacchāmahan”ti Satthāraṃ vanditvā pakkāmi.
Sakkopi Satthāraṃ yāgu-ādīni datvā sakkaccam parivisi. Satthāpi
katabhattakicco anumodanam katvā uṭṭhāyāsanā pakkāmi.

Sakko mahāduggatassa saññaṃ adāsi. So pattam gahetvā Satthāraṃ
anugacchi. Sakko nivattitvā mahāduggatassa gehadvāre ṭhito ākāsam
olokesi. Tāvadeva ākāsatō sattaratanavassam vassitvā tassa gehe
sabbabhājanāni pūretvā sakalam geham pūresi. Tassa gehe okāso nāhosi.
Tassa bhariyā dārake hatthesu gahetvā nīharitvā bahi aṭṭhāsi. So Satthāraṃ
anugantvā nivatto dārake bahi disvā “kim idan”ti pucchi. Sāmi sakalam no
geham sattahi ratanehi puṇṇam, pavisitum okāso natthīti. So “ajjeva me
dānena vipāko dinno”ti cintetvā rañño santikam gantvā vanditvā “kasmā
āgatosī”ti vutte āha “deva geham me sattahi ratanehi puṇṇam, tam dhanam
gaṇhathā”ti. Rājā “aho

Buddhānaṃ dinnadānaṃ, ajeva matthakaṃ pattan”ti cintevā taṃ āha “kiṃ te laddhuṃ vaṭṭatī”ti. Dhanaharaṇatthāya sakaṭasahassaṃ devāti. Rājā sakaṭasahassaṃ pesetvā dhanam āharāpetvā rājaṅgaṇe okirāpesi. Tālappamaṇo rāsi ahosi. Rājā nāgare sannipātāpetvā “imasmiṃ nagare atthi kassaci ettakaṃ dhanan”ti pucchi. Natthi devāti. Evaṃ mahādhanassa kiṃ kātuṃ vaṭṭatīti. Setṭhiṭṭhānaṃ dātuṃ vaṭṭati devāti. Rājā tassa mahāsakkāraṃ katvā setṭhiṭṭhānaṃ dāpesi.

Athassa pubbe ekassa setṭhino gehaṭṭhānaṃ ācikkhitvā “ettha jāte gacche harāpetvā gehaṃ uṭṭhāpetvā vasāhi”ti āha. Tassa taṃ ṭhānaṃ sodhetvā samaṃ katvā bhūmiyā khaññamānāya aññamaññaṃ āhacca nidhikumbhiyo uṭṭhahimsu. Tena rañño ārocite “tava puññaena nibbattā, tvameva gaṇhāhi”ti āha. So gehaṃ kāretvā sattāhaṃ Buddhappamukhassa bhikkhusaṅghassa mahādānaṃ adāsi. Tato parampi yāvatāyukaṃ tiṭṭhanto puññaṇi karitvā āyupariyosāne devaloke nibbatto.

Ekam Buddhantaram dibbasampattim anubhavitvā imasmiṃ Buddhuppāde tato cuto Sāvattiyam Sāriputtattherassūpaṭṭhākakule setṭhidhītu kucchiyaṃ paṭisandhim gaṇhi. Athassā mātāpitaro gabbhassa paṭiṭṭhitabhāvaṃ ñatvā¹ gabbhaparihāraṃ adamsu. Tassā aparena samayena evarūpo dohaḷo uppajji “aho vatāhaṃ Dhammadesanāpatiṃ ādim katvā pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ rohitamaccharasena dānaṃ datvā kāsāyāni vatthāni nivāsetvā āsanapariyante nisinnā tesam bhikkhūnaṃ ucchiṭṭhabhattam paribhuñjeyyan”ti. Sā mātāpitūnaṃ ārocetvā tathā akāsi, dohaḷo paṭipassambhi. Athassā tato aparesupi sattasu maṅgalesu rohitamaccharaseneva Dhammasenāpatittherappamukhāni pañca bhikkhusatāni bhojesuṃ. Sabbam Tissakumārassa vatthumhi vuttaniyāmeneva veditabbaṃ. Ayamassa pana mahāduggatakāle dinnassa rohitamaccharasadānasseva nissando. Nāmaggaṇadivase panassa “bhante dāsassa vo sikkhāpadāni dethā”ti mātārā vutte thero āha “konāmo ayam dārako”ti. Bhante imassa dārakassa kucchiyaṃ paṭisandhiggaṇato paṭṭhāya imasmiṃ gehe jaḷā eḷamūgāpi

paṇḍitā jātā, tasmā me puttassa **Paṇḍito**veva nāmaṃ bhavissatīti. Thero sikkhāpadāni adāsi. Jātadivasato paṭṭhāya panassa “nāhaṃ mama puttassa ajjhāsayaṃ bhindissāmi”ti mātu cittaṃ uppajji. So sattavassikakāle mātaraṃ āha “amma therassa santike pabbajissāmi”ti. “Sādhu tāta, ‘ahaṃ tava ajjhāsayaṃ na bhindissāmi’cceva manam uppādesin”ti vatvā theram nimantetvā bhojetvā “bhante dāso vo pabbajitukāmo, ahaṃ imam sāyanhasamaye vihāram ānessāmi”ti theram uyyojetvā ñātake sannipātāpetvā “mama puttassa gihikāle kattabbasakkāram ajjeva karissāma”ti mahantaṃ sakkāram kāretvā taṃ ādāya vihāram gantvā “imam bhante pabbājethā”ti therassa adāsi.

Thero pabbajjāya dukkarabhāvaṃ ācikkhitvā “karissāmahaṃ bhante tumhākaṃ ovādan”ti vutte “tena hi ehi”ti kese temetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ ācikkhitvā pabbājesi. Mātāpitaropissa sattāhaṃ vihāreyeva vasantā Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa rohitamaccharaseneva dānaṃ datvā sattame divase sāyaṃ geham agamaṃsu. Thero aṭṭhame divase antogāmaṃ gacchanto taṃ ādāya gacchati, bhikkhusaṃghena saddhim nāgamāsi. Kim kāraṇā? Natāvassa pattacīvaraggahaṇāni vā iriyāpatho vā pāsādiko hoti, apica vihāre therassa kattabbavattaṃ atthi. Thero hi¹ bhikkhusaṃghe antogāmaṃ pavitthe sakalavihāram vicaranto asammajjanaṭṭhānaṃ sammajjitvā tucchabhājanesu pānīyaparibhojanīyāni upaṭṭhapetvā dunnikkhittāni mañcapīṭhādīni paṭisāmetvā pacchā gāmaṃ pavisati. Apica “aññatitthiyā tucchavihāram pavisitvā ‘passatha samaṇassa Gotamassa sāvakānaṃ nisinnaṭṭhānāni’ti vattuṃ mā labhimsū”ti sakalavihāram paṭijaggitvā pacchā gāmaṃ pavisati. Tasmā taṃ divasampi sāmaṇerena pattacīvaraṃ gāhāpetvā divātaraṃ piṇḍāya pāvīsi.

Sāmaṇero upajjhāyena saddhim gacchanto antarāmagge mātikaṃ disvā “bhante idam kimnāmā”ti pucchi. Mātikā nāma sāmaṇerāti. Imāya kim karontīti. Ito cito ca udakaṃ āharitvā attano sassakammaṃ sampādentīti. Kim pana bhante udakassa cittaṃ

1. Theropi ca (Sī, Syā)

atthīti. Natthāvusoti. Evarūpaṃ acittakaṃ attano icchitaṭṭhānaṃ haranti bhanteti. Āmāvusoti. So cintesi “sace evarūpampi acittakaṃ attano icchiticchitaṭṭhānaṃ haritvā¹ kammaṃ karonti, kasmā sacittakāpi cittaṃ attano vase vattetvā samaṇadhammaṃ kātuṃ na sakkhissantī”ti. Atheso purato gacchanto usukāre saradaṇḍakaṃ aggimhi tāpetvā akkhikoṭiyā oloketvā ujukaṃ karonte disvā “ime bhante ke nāmā”ti pucchi. Usukārā nāmāvusoti. Kim panete karontīti. Aggimhi tāpetvā saradaṇḍakaṃ ujum karontīti. Sacittako bhante esoti. Acittako āvusoti. So cintesi “sace acittakaṃ gahetvā aggimhi tāpetvā ujum karonti, kasmā sacittakāpi attano cittaṃ vase vattetvā samaṇadhammaṃ kātuṃ na sakkhissantī”ti. Atheso purato gacchanto dārūni araneminābhi-ādīni tacchante disvā “bhante ime ke nāmā”ti pucchi. Tacchakā nāmāvusoti. Kim panete karontīti. Dārūni gahetvā yānakādīnaṃ cakkādīni karonti āvusoti. Etāni pana sacittakāni bhanteti. Acittakāni āvusoti. Athassa etadahosi “sace acittakāni kaṭṭhakaliṅgarāni gahetvā cakkādīni karonti, kasmā sacittakā attano cittaṃ vase vattetvā samaṇadhammaṃ kātuṃ na sakkhissantī”ti. So imāni kāraṇāni disvā “bhante sace tumhākaṃ pattacīvare tumhe gaṇheyyātha, ahaṃ nivatteyyan”ti. Thero “ayaṃ adhunā pabbajito daharasāmaṇero maṃ anubandhamāno² evaṃ vadetī”ti cittaṃ anuppādetvāva “āhara sāmaṇerā”ti vatvā attano pattacīvaraṃ aggahesi.

Sāmaṇeropi upajjhāyaṃ vanditvā nivattanto “bhante mayhaṃ āhāraṃ āharanto rohitamaccharaseneva āhareyyāthā”ti āha. Kathaṃ labhissāmāvusoti. “Bhante attano puññaena alabhantā mama puññaena labhissathā”ti āha. Thero “daharasāmaṇerassa bahi nisinnakassa paripanthopi bhaveyyā”ti kuñcikaṃ datvā “mayhaṃ vasanagabbhassa dvāraṃ vivaritvā anto pavisitvā nisīdeyyāsī”ti āha. So tathā katvā attano karajakāye nāṇaṃ otāretvā attabhāvaṃ sammasanto nisīdi. Athassa gaṇatejena sakkassa āsanaṃ uṇhākāraṃ dassesi. So “kim nu kho

1. Pāpetvā (Sī)

2. Anubuddhasamānaṃ (Sī), anubuddhamāno (Syā)

kāraṇan”ti upadhārento “paṇḍitasāmaṇero upajjhāyassa pattacīvaram datvā ‘samaṇadhammaṃ karissāmi’ti nivatto, mayāpi tattha gantuṃ vaṭṭati”ti cintetvā cattāro mahārāje āmantetvā “vihārassa upavane vasante sakuṇe palāpetvā samantato ārakkhaṃ gaṇhathā”ti vatvā Candadevaputtam “candamaṇḍalam ākaḍḍhitvā gaṇhāhi”ti, Sūriyadevaputtam “sūriyamaṇḍalam ākaḍḍhitvā gaṇhāhi”ti vatvā sayam gantvā āviñchanarajjuṭṭhāne ārakkhaṃ gahetvā aṭṭhāsi, vihāre purāṇapaṇṇassa patantassapi saddo nāhosi, sāmaṇerassa cittaṃ ekaggaṃ ahosi. So antarābhatteyeva attabhāvaṃ sammasitvā tīṇi phalāni pāpuṇi.

Theropi “sāmaṇero vihāre nisinno, tassa upakappanakam bhojanam asukakule nāma sakkā laddhun”ti ekam pemagāravayuttam upaṭṭhākakulam agamāsi. Tattha ca manussā tam divasaṃ rohitamacche labhitvā therasseva āgamanam oloketā nisīdīmsu. Te theram āgacchantam disvā “bhante bhaddakam vo katham idhāgacchantehi”ti antogehe pavesetvā yāgukhajjakādīni datvā rohitamaccharasenassa piṇḍapātāma¹ adamsu. Thero haraṇākāraṃ² dassesi. Manussā “paribhuñjatha bhante, haraṇakabhattampi labhissathā”ti vatvā therassa bhattakiccāvasāne pattam rohitamaccharasabhojanassa pūretvā adamsu. Thero “sāmaṇero me chāto”ti sīgham agamāsi. Satthāpi tam divasaṃ kālasseva bhūñjitvā vihāram gantvā evam āvajjesi “Paṇḍitasāmaṇero upajjhāyassa pattacīvaram datvā ‘samaṇadhammaṃ karissāmi’ti nivatto, nipphajjissati nu kho assa pabbajitakiccan”ti upadhārento tiṇṇam phalānam pattabhāvaṃ ñatvā “arahattassa upanissayo atthi, natthi”ti āvajjento “atthi”ti disvā “purebhattameva arahattam pattum sakkhissati, na sakkhissati”ti upadhārento “sakkhissati”ti aññāsi. Athassa etadahosi “Sāriputto sāmaṇerassa bhattam ādāya sīgham āgacchati, antarāyampissa kareyya, dvārakoṭṭhake ārakkhaṃ gahetvā nisīdissāmi, atha nam pañham³ pucchissāmi, tasmim pañhe vissajjyamāne⁴ sāmaṇero saha paṭisambhidāhi arahattam pāpuṇissati”ti. Tato

1. Patte bhojanam pūretvā piṇḍapātāma (Ka)

2. Gamaṇākāraṃ (Sī)

3. Cattāro pañhe (Syā, Ka)

4. Tasmim vissajjyamāne (Syā)

gantvā dvāraakoṭṭhake ṭhatvā sampattaṃ therāṃ cattāro pañhe pucchi,
puṭṭhaṃ puṭṭhaṃ pañhaṃ¹ vissajjesi.

Tatridaṃ pucchāvissajjanaṃ—Sathā kira naṃ āha “Sāriputta kiṃ te
laddhaṃ”ti. Āhāro bhanteti. Āhāro nāma kiṃ āharati Sāriputtāti. Vedanaṃ
bhanteti. Vedanā kiṃ āharati Sāriputtāti. Rūpaṃ bhanteti. Rūpaṃ pana kiṃ
āharati Sāriputtāti. Phassaṃ bhanteti. Tatrāyaṃ adhippāyo—jighacchitena hi
paribhutto āhāro tassa khuddaṃ² pariharitvā sukhaṃ vedanaṃ āharati.
Āhāraparibhogena sukhitassa sukḥāya vedanāya uppajjamānāya sarīre
vaṇṇasampatti hoti. Evaṃ vedanā rūpaṃ āharati. Sukhito pana
āhārajarūpavasena uppannasukhasomanasso “idāni me assādo jāto”ti
nipajjanto vā nisīdanto vā sukhasamphassaṃ paṭilabhatīti.

Evaṃ imesu catūsu pañhesu vissajjitesu³ sāmaṇero saha paṭisambhidāhi
arahattaṃ patto. Sathāpi therāṃ āha “gaccha Sāriputta, tava sāmaṇerassa
bhattaṃ dehi”ti. Thero gantvā dvāraṃ ākoṭesi. Sāmaṇero nikkhamitvā
therassa hatthato pattaṃ gahetvā ekamantaṃ ṭhapetvā tālavaṇṇena therāṃ
bīji. Atha naṃ thero āha “sāmaṇera bhattakiccaṃ karohī”ti. Tumhe pana
bhanteti. Kataṃ mayā bhattakiccaṃ, tvaṃ karohīti. Sattavassikadārako
pabbajitvā aṭṭhame divase taṃ khaṇaṃ vikasitapadumuppalasadiso
arahattaṃ patto, paccavekkhitaṭṭhānaṃ⁴ pana paccavekkhanto nisīditvā
bhattakiccamaḥāsi. Tena pattaṃ dhovitvā paṭisāmitakāle Candadevaputto
candamaṇḍalaṃ⁵ vissajjesi, Sūriyadevaputto sūriyamaṇḍalaṃ. Cattāro
mahārājāno catuddisaṃ ārakkhaṃ vissajjesuṃ, Sakko devarājā āviñchanake
ārakkhaṃ vissajjesi. Sūriyo majjhaṭṭhānato galitvā gato.

Bhikkhū ujjhāyimsu “chāyā adhikappamāṇā jātā, sūriyo majjhaṭṭhānato
galitvā gato⁶, sāmaṇerena ca idāneva bhuttaṃ, kiṃ nu kho etan”ti. Sathā
taṃ pavattim ṇatvā āgantvā pucchi “bhikkhave kiṃ kathethā”ti, idaṃ nāma
bhanteti. “Āma bhikkhave, puññavato samaṇadhammaṃ

1. Puṭṭhapañhe (Sī, Syā)

2. Khudaṃ (Sī)

3. Vissajjantesu (Sī, Ka)

4. Paccavekkhitaṭṭhānaṃ (Sī), bhattapakkipanaṭṭhānaṃ (Syā)

5. Candam (Sī, Ka)

6. Galito (Sī)

karaṇakāle Candadevaputto candamaṇḍalam, Sūriyadevaputto sūriyamaṇḍalam ākaḍḍhitvā gaṇhi, cattāro mahārājāno vihāropavane catuddisaṃ ārakkhaṃ gaṇhimsu, Sakko devarājā āviñchanake ārakkhaṃ gaṇhi, ahampi ‘Buddhomhī’ti appossukko nisīditum nālatthaṃ, gantvā dvārakoṭṭhake mama puttassa ārakkhaṃ aggahesiṃ, nettike ca mātikāya udakaṃ harante, usukāre ca usum ujum karonte, tacchake ca dārūni tacchante disvā ettakaṃ ārammaṇaṃ gahetvā paṇḍitā attānaṃ dametvā arahattaṃ gaṇhantiyevā”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

80. “Udakaṃ hi nayanti nettikā, usukārā namayanti tejanaṃ.

Dāruṃ namayanti tacchakā, attānaṃ damayanti paṇḍitā”ti.

Tattha **udakanti** pathaviyā thalaṭṭhānaṃ khaṇitvā āvāṭṭhānaṃ pūretvā mātikaṃ vā katvā rukkhadonim vā ṭhapetvā attanā icchiticchitaṭṭhānaṃ udakaṃ. Nentīti **nettikā**. **Tejananti** kaṇḍaṃ. Idaṃ vuttaṃ hoti—nettikā attano ruciyā udakaṃ **nayanti**, **usukārāpi** tāpetvā tejanaṃ **namayanti** usum ujum karonti. **Tacchakāpi** nemi-ādīnaṃ atthāya tacchantā **dāruṃ namayanti** attano ruciyā ujum vā vaṅkaṃ vā karonti. Evaṃ ettakaṃ ārammaṇaṃ katvā **paṇḍitā** sotāpattimaggādīni uppādentā **attānaṃ damayanti**, arahattappattā pana¹ ekantadantā nāma hontīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Paṇḍitasāmaṇeravatthu pañcamaṃ.

6. Lakuṇḍakabhaddiyattheravatthu

Selo yathāti imaṃ dhammaḍḍesaṇaṃ Satthā Jetavane viharanto Lakuṇḍakabhaddiyattheraṃ ārabba katesi.

1. Arahatte pana patte (Syā), arahattaṃ pana patte (Sī), arahattaṃ pana pattena (Ka) Kāṇamātuvatthumhi 375 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

Puthujjanā kira sāmaṇerādayo theram̐ disvā sīsepi kaṇṇesupi nāsāyapi gahetvā “kiṃ cūḷapita sāsanasmiṃ na ukkaṇṭhasi, abhiramasī”ti vadanti. Thero tesu neva kujjhanti, na dussati. Dhammasabhāyaṃ katham̐ samuṭṭhāpesuṃ “passathāvuso, Lakuṇḍakabhaddiyattheram̐ disvā sāmaṇerādayo evañcevañca viheṭṭhenti, so tesu neva kujjhanti, na dussatī”ti. Sathā āgantvā “kiṃ kathetha bhikkhave”ti pucchitvā “imam̐ nāma bhante”ti vutte “āma bhikkhave khīṇāsavā nāma neva kujjhanti, na dussanti. Ghanaselasadisā hete acalā akampiyā”ti vatvā anusandhim̐ ghaṭetvā dhammam̐ desento imam̐ gāthamāha—

81. “Selo yathā ekaghano, vātena na samīrati.

Evam̐ nindāpasamsāsu, na samiñjanti paṇḍitā”ti.

Tattha **nindāpasamsāsūti** kiñcāpi idha dve lokadhammā vuttā, attho pana aṭṭhannampi vasena veditabbo. Yathā hi **ekaghano** asusiro **selo** puratthimādibhedena **vātena na samīrati** na iñjati na calati, evam̐ aṭṭhasupi lokadhammesu ajjhottharantesu **paṇḍitā na samiñjanti**, paṭighavasena vā anunayavasena vā na calanti na kampanti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Lakuṇḍakabhaddiyattheravatthu chaṭṭham̐.

7. Kāṇamātuvatthu

Yathāpi rahadoti imam̐ dhammadesanam̐ Sathā Jetavane viharanto Kāṇamātaram̐ ārabha kathesi. Vatthu Vinaye¹ āgatameva.

Tadā pana Kāṇamātarā atucchahattam̐ dhītaram̐ patikulam̐ pesetum̐ pakkesu pūvesu catukkhattum̐ catunnam̐ bhikkhūnam̐ dinnakāle Sathārā tasmim̐ vatthusmim̐ sikkhāpade paññatte kāṇāya sāmikena aññāya pajāpatiyā ānītāya kāṇā tam̐ pavattim̐ sutvā “imehi me gharāvāso nāsito”ti diṭṭhadiṭṭhe bhikkhū akkosati paribhāsati.

1. Vi 2. 106 piṭṭhe.

bhikkhū taṃ vīthim paṭipajjitum na visahimsu. Satthā taṃ pavattim ñatvā tattha agamāsi. Kāṇamātā Satthāraṃ vanditvā paññattāsane nisīdāpetvā yāgukhajjakam adāsi, Satthā katapātarāso “kham Kāṇā”ti pucchi. Esā bhante tumhe disvā maṅkubhūtā rodantī ṭhitāti. Kim kāraṇāti. Esā bhante bhikkhū akkosati paribhāsati, tasmā tumhe disvā maṅkubhūtā rodamānā ṭhitāti. Atha naṃ Satthā pakkosāpetvā Kāṇe kasmā maṃ disvā maṅkubhūtā niliyitvā rodasīti. Athassā mātā tāya katakiriyaṃ ārocesi. Atha naṃ Satthā āha “kim pana Kāṇamāte mama sāvakaṃ tayā dinnakaṃ gaṇhimsu, adinnakan”ti. Dinnakaṃ bhanteti. Sace mama sāvakaṃ piṇḍāya carantā tava gehadvāraṃ pattā tayā dinnakaṃ gaṇhimsu, ko tesam dosoti. Natthi bhante ayyānaṃ doso. Etissāyeva dosoti. Satthā Kāṇam āha “Kāṇe mayham kira sāvakaṃ piṇḍāya caramānā gehadvāraṃ āgatā, atha nesam tava mātaraṃ pūvā dinnā, ko nāmettha mama sāvakaṇaṃ doso”ti “natthi bhante ayyānaṃ doso, mayhameva doso”ti Satthāraṃ vanditvā khamāpesi.

Athassā Satthā anupubbiṃ katham kathesi, sā sotāpattiphalaṃ pāpuṇi. Satthā uṭṭhāyāsanā vihāraṃ gacchanto rājaṅgaṇena pāyāsi. Rājā disvā “Satthā viya bhaṇe”ti pucchitvā “āma devā”ti vutte “gacchatha, mama āgantvā vandanabhāvaṃ ārocethā”ti pesetvā rājaṅgaṇe ṭhitam Satthāraṃ upasaṅkamitvā vanditvā “kham bhante gatāthā”ti pucchi. Kāṇamātāya¹ geham mahārājāti. Kim kāraṇā bhanteti. Kāṇā kira bhikkhū akkosati paribhāsati, taṅkāraṇā gatommhīti. Kim pana vo bhante tassā anakkosanabhāvo katoti. Āma mahārāja, bhikkhūnaṅca anakkosikā katā, lokuttarakuṭumbasāminī cāti. “Hotu bhante, tumhehi sā lokuttarakuṭumbasāminī katā, aham pana naṃ lokiyakuṭumbasāminim karissāmī”ti vatvā rājā Satthāraṃ vanditvā paṭinivatto paṭicchannamahāyoggaṃ paṇiṇitvā Kāṇam pakkosāpetvā sabbābharaṇehi alaṅkaritvā jeṭṭhadhītuṭṭhāne ṭhapetvā “mama dhītaram

1. Kāṇamātuyā (St)

posetuṃ samatthā gaṇhantū”ti āha. Atheko sabbatthakamahāmatto “ahaṃ devassa dhītaraṃ possessāmī”ti taṃ attano gehaṃ netvā sabbaṃ issariyaṃ paṭicchāpetvā¹ “yathāruuci puññāni karohī”ti āha. Tato paṭṭhāya Kāṇā catūsu dvāresu purise ṭhapetvā attanā upaṭṭhātabbe bhikkhū ca bhikkhuniyo ca pariyesamānāpi na labhati. Kāṇāya gehadvāre paṭiyādetvā ṭhapitaṃ khādanīyabhojanīyaṃ mahogho viya pavattati. Bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “pubbe āvuso cattāro mahallakattherā Kāṇāya vipaṭṭisāraṃ karīmsu, sā evaṃ vipaṭṭisārīnī hutvāpi Satthāraṃ āgamma saddhāsampadaṃ labhi, Satthārā puna tassā gehadvāraṃ bhikkhūnaṃ upasaṅkamanārahaṃ kataṃ. Idāni upaṭṭhātabbe bhikkhū vā bhikkhuniyo vā pariyesamānāpi na labhati, aho Buddhā nāma acchariyaguṇā”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “na bhikkhave idāneva tehi mahallakabhikkhūhi kāṇāya vipaṭṭisāro kato, pubbepi karīmsuyeva. Na ca idāneva mayā Kāṇā mama vacanakārikā katā, pubbepi katāyevā”ti vatvā tamatthaṃ sotukāmehi bhikkhūhi yācito—

Yatthe’ko labhate babbu, dutiyo tattha jāyati.

Tatiyo ca catuttho ca, idaṃ te babbukā bilanti²—

Idaṃ **Babbujātakam** vitthārena kathetvā “tadā cattāro mahallakabhikkhū cattāro biḷārā ahesuṃ, mūsikā Kāṇā, maṇikāro ahamevā”ti jātakam samodhānetvā “evaṃ bhikkhave atītepi Kāṇā dummanā āvilacittā vikkhittacittā hutvā mama vacanena pasanna-udakarahado viya vippasannacittā ahoṣī”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

82. “Yathāpi rahado gambhīro. Vippassanno anāvilo.

Evaṃ dhammāni sutvāna, vipasīdanti paṇḍitā”ti.

1. Paṭicchādesi (Ka)

2. Khu 5. 32 piṭṭhe Jātake.

Tattha **rahadoti** yo caturaṅginīyāpi senāya ogāhantiyā nakhubhati¹ evarūpo udakaṇṇavo, sabbākārena pana caturāsītiyojanasahassagambhīro nīlamahāsamuddo rahado nāma. Tassa hi heṭṭhā cattālīsaiyojanasahassamatte ṭhāne udakaṃ macchehi calati, upari tāvattakeyeva ṭhāne udakaṃ vātena calati, majjhe catuyojanasahassamatte ṭhāne udakaṃ niccalaṃ tiṭṭhati. Ayaṃ **gambhīro** rahado nāma. **Evam dhammānīti** desanādhammāni. Idaṃ vuttaṃ hoti—yathā nāma rahado anākulatāya² **vippasanno**, acalatāya **anāvilo**, evaṃ mama desanādhammaṃ sutvā sotāpattimaggādivasena nirupakkilesacittataṃ āpajjantā **vippasīdanti paṇḍitā**, arahattappattā pana ekantavippasannāva hontīti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Kāṇamātuvatthu sattamaṃ.

8. Pañcasatabhikkhuvatthu

Sabbattha ve sappurisā cajantīti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto pañcasate bhikkhū ārabha kathesi. Desanā Verañjāyaṃ samuṭṭhitā.

Paṭhamabodhiyañhi Bhagavā Verañjaṃ gantvā Verañjena brāhmaṇena nimantito pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ vassaṃ upagañchi. Verañjo brāhmaṇo mārāvaṭṭanena āvaṭṭo ekadivasampi Satthāraṃ ārabha satim na uppādesi. Verañjāpi dubbhikkhā ahoṣi, bhikkhū santarabāhiraṃ Verañjaṃ piṇḍāya caritvā piṇḍapātaṃ alabhantā kilamimsu. Tesāṃ assavaññijakā patthapatthapulakāṃ³ bhikkhaṃ paññāpesuṃ. Te kilamante disvā Mahāmoggallānatthero pathavojaṃ bhojetukāmo, Uttarakuruñca piṇḍāya pavesetukāmo⁴ ahoṣi, Satthā taṃ paṭikkhipi. Bhikkhūnaṃ ekadivasampi piṇḍapātaṃ ārabha parittāso⁵

1. Nakkhubbhati (Sī), nakkhambhati (Ka)

2. Athalusatāya (Sī)

3. Patthapatthapulakāṃ (Syā), patthapatthamūlakāṃ (Ka)

4. Pesetukāmo (Ka)

5. Paribhāso nāma (Ka)

nāhosi, icchācāraṃ vajjetvā eva vihariṃsu. Sathā tattha temāsaṃ vasitvā Verañjaṃ brāhmaṇaṃ apaloketvā tena katasakkārasammāno taṃ saraṇesu paṭiṭṭhāpetvā tato nikkhanto anupubbena cārikaṃ caramāno ekasmiṃ samaye Sāvatthiṃ patvā Jetavane vihāsi. Sāvattvivāsino Sathu āgantukabhaddhāni karīṃsu. Tadā pana pañcasatamattā vighāsādā bhikkhū nissāya antovihāreyyeva vasanti. Te bhikkhūnaṃ bhuttāvasesāni paṇitabhojanāni bhuñjitvā niddāyitvā uṭṭhāya nadītiraṃ gantvā nadantā vaggantā mallamuṭṭhiyuddhaṃ yujjhantā¹ kīlantā antovihārepi bahivihārepi anācārameva carantā vicaranti. Bhikkhū dhammasabhāyaṃ katham samuṭṭhāpesuṃ “passathāvuso, ime vighāsādā dubbhikkhakāle Verañjāyaṃ kañci vikāraṃ na dassesuṃ, idāni pana evarūpāni paṇitabhojanāni bhuñjitvā anekappakāraṃ vikāraṃ dassentā vicaranti, bhikkhū pana Verañjāyampi upasantarūpā viharitvā idānipi upasantupasantāva viharanti”ti. Sathā dhammasabhaṃ gantvā “bhikkhave kiṃ kathethā”ti pucchitvā “idaṃ nāmā”ti vutte “i-ubbepete gadrabhayoniyāṃ nibbattā pañcasatā gadrabhā hutvā pañcasatānaṃ ājānīyasindhavānaṃ allarasamuddikapānakapītāvasesaṃ ucchiṭṭhakasaṭaṃ udakena madditvā makacipilobhikāhi parissāvitattā ‘vālodakan’ti saṅkhyāṃ gataṃ apparatusaṃ nihīnaṃ pivitvā madhumattā viya nadantā vicarīṃsūti vatvā—

“Vālodakaṃ apparatusaṃ nihīnaṃ,
Pitvā mado jāyati gadrabhānaṃ.
Imaṅca pitvāna rasaṃ paṇitaṃ,
Mado na sañjāyati sindhavānaṃ.

Appaṃ pivitvāna nihīnajacco,
So majjatī tena janinda puṭṭho².
Dhorayhasīlī ca kulamhi jāto,
Na majjatī aggarasaṃ pivitvā”ti³.

Idaṃ **Vālodakajātakaṃ** vitthārena kathetvā “evaṃ bhikkhave sappurisā lokadhammaṃ vivajjetvā sukhitaḥālepi dukkhitakālepi

1. Mallayuddhaṃ bujjhantā (Sī) 2. Phuṭṭho (Sī, Syā, Ka) 3. Khu 5. 47 piṭṭhe.

nibbikārāva hontī”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

83. “Sabbattha ve sappurisā cajanti,
Na kāmakāmā lapayanti santo.
Sukhena phuṭṭhā atha vā dukhena,
Na uccāvacaṃ paṇḍitā dassayantī”ti.

Tattha **sabbatthā**ti pañcakkhandhādibhedesu sabbadhammesu. **Sappurisā**ti supurisā. **Cajantī**ti arahattamaggañāṇena apakaḍḍhantā chandarāgaṃ vijahanti. **Kāmakāmā**ti kāme kāmayaṅtā kāmahetu kāmakāraṇā. **Na lapayanti santoti** Buddhādayo santo kāmahetu neva attanā lapayanti, na paraṃ lapāpentī. Ye hi bhikkhāya pavīṭṭhā icchācāre ṭhitā “kiṃ upāsaka sukhaṃ te puttadārassa, rājacorādīnaṃ vasena dvipadacatuḥpadesu natthi koci upaddavo”ti-ādīni vadanti, tāva te lapayanti nāma. Tathā pana vatvā “āma bhante, sabbesaṃ no sukhaṃ, natthi koci upaddavo, idāni no gehaṃ pahūta-annapānaṃ, idheva vasathā”ti attānaṃ nimantāpentā¹ lapāpentī nāma. Santo pana idaṃ ubhayampi na karontī. **Sukhena phuṭṭhā atha vā dukhenā**ti desanāmettaṃ, aṭṭhahi pana lokadhammehi phuṭṭhā tuṭṭhibhāvamaṅkubhāvavasena vā vaṇṇabhaṇana-avaṇṇabhaṇanavasena vā **uccāvacaṃ ākāraṃ paṇḍitā na dassayantī**ti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇiṃsūti.

Pañcasatabhikkhuvatthu aṭṭhamam.

9. Dhammikattheravatthu

Na attahetūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Dhammikattheraṃ ārabha katesi.

Sāvatthiyaṃ kireko upāsako dhammena samena agāraṃ ajjhāvasatī. So pabbajitukāmo hutvā ekadivasam bhariyāya saddhiṃ

1. Nimantāpetvā (Syā, Ka)

nisīditvā sukhakatham kathento āha “bhadde icchāmaham pabbajitun”ti. Tena hi sāmī āgamehi tāva, yāvāham kucchigatam dārakam vijāyāmīti. So āgametvā dārakassa padasā gamanakāle puna tam āpucchitvā “āgamehi tāva sāmī, yāvāsam vayappatto hotī”ti vutte “kim me imāya apalokitāya vā anapalokitāya vā, attano dukkhanissaraṇam karissāmī”ti nikkhamitvā pabbaji. So kammaṭṭhānam gahetvā ghaṭento vāyamanto attano pabbajita kiccam niṭṭhapetvā tesam dassanattāya puna Sāvattim gantvā puttassa dhammakatham kathesi. Sopi nikkhamitvā pabbaji, pabbajitvā ca pana na cirasseva arahattam pāpuṇi. Purāṇaduti yikāpissa “yesam atthāya aham gharāvāse vaseyyam, te ubhopi pabbajitā, idāni me kim gharāvāse, pabbajissāmī”ti nikkhamitvā pabbaji, pabbajitvā ca pana na cirasseva arahattam pāpuṇi. Athekadivasam dhammasabhāyam katham samuṭṭhāpesum “āvuso Dhammika-upāsako attano¹ dhamme patiṭṭhitattā nikkhamitvā pabbajitvā arahattam patto puttadārassāpi patiṭṭhā jāto”ti. Sattā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave paṇḍitena nāma neva attahetu, na parahetu samiddhi icchitabbā, dhammikeneva pana dhammapaṭisaraṇena² bhavitabban”ti anusandhim ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

84. “Na attahetu na parassa hetu,
Na puttamicche na dhanam na raṭṭham.
Na iccheyya adhammena samiddhimattano,
Sa sīlavā paññavā dhammiko siyā”ti.

Tattha **na attahetū**ti paṇḍito nāma attahetu vā parahetu vā pāpam na karoti. **Na puttamiccheti** puttam vā **dhanam** vā **raṭṭham** vā pāpakammena na iccheyya, etānipi icchanto pāpakammam na karotiyevāti attho.

Samiddhimattanoti yā attano samiddhi, tampi **adhammena na iccheyya**, samiddhikāraṇāpi pāpam na karotīti attho. **Sa sīlavāti** yo evarūpo

1. Attanāpi (Sī, Ka)

2. Dhammanissaraṇena (Ka)

puggalo, so eva silavā ca **paññavā** ca **dhammiko** ca **siyā**, na aññoti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiṭṭhalādīni pāpuṇiṃsūti.

Dhammikatheravatthu navamaṃ.

10. Dhammassavanavatthu

Appakā te manussesūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto dhammassavanaṃ ārabba kathesi.

Sāvattiyaṃ kira ekavīthivāsino manussā samaggā hutvā gaṇabandhena dānaṃ datvā sabbarattiṃ dhammassavanaṃ kāresuṃ, sabbarattiṃ pana dhammaṃ sotuṃ nāsakkhiṃsu. Ekacce kāmaratinissitā hutvā puna gehameva gatā, ekacce dosanissitā hutvā, ekacce mānanissitā hutvā, ekacce thinimiddhasamaṅgino hutvā tattheva nisīditvā pacalāyantā sotuṃ nāsakkhiṃsu. Punadivase bhikkhū taṃ pavattiṃ ñatvā dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave ime sattā nāma yebhuyyena bhavanissitā, bhavesu eva laggā viharanti, pāragāmino nāma appakā”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imā gāthā āha—

85. “Appakā te manussesu, ye janā pāragāmino.

Athāyaṃ itarā pajā, tīramevānudhāvati.

86. Ye ca kho sammadakkhāte, dhamme dhammānuvattino.

Te janā pāramessanti, maccudheyyaṃ suduttaraṃ”ti.

Tattha **appakā**ti thokā na bahū. **Pāragāminoti** nibbānapāragāmino. **Athāyaṃ itarā pajāti** yā panāyaṃ avasesā pajā sakkāyadīṭṭhitīrameva **anudhāvati**, ayameva bahutarāti attho. **Sammadakkhāte**ti sammā akkhāte sukathite. **Dhammeti** desanādhamme. **Dhammānuvattinoti** taṃ

dhammaṃ sutvā tadanucchavikaṃ paṭipadaṃ pūretvā
maggaphalāsacchikaraṇena dhammānuvattino. **Pāramessantīti** te evarūpā
janā nibbānapāraṃ gamissanti. **Maccudheyanti** kilesamārasaṅkhātassa
maccussa nivāsaṭṭhānabhūtaṃ¹ tebhūmikavaṭṭaṃ. **Suduttaranti** ye janā
dhammānuvattino, te etaṃ² suduttaraṃ duratikkamaṃ māradheyyaṃ taritvā
atikkamitvā nibbānapāraṃ gamissantīti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Dhammassavanavatthu dasamaṃ.

11. Pañcasata-āgantukabhikkhuvatthu

Kaṇhaṃ dhammaṃ vipphāyāti imaṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane
viharanto pañcasate āgantuke bhikkhū ārabha kathesi.

Kosalaraṭṭhe kira pañcasatā bhikkhū vassaṃ vasitvā vuṭṭhavassā
“Satthāraṃ passissāmā”ti Jetavanaṃ gantvā Satthāraṃ vanditvā ekamantaṃ
nisīdimṃsu. Satthā tesāṃ cariyapaṭipakkhaṃ nisāmetvā³ dhammaṃ desento
imā gāthā abhāsi—

87. “Kaṇhaṃ dhamma vipphāya, sukkaṃ bhāvētha paṇḍito.

Okā anokamāgamma, viveke yattha dūramaṃ.

88. Tatrābhiratimiccheyya, hitvā kāme akiñcano.

Pariyodapeyya attānaṃ, cittaklesehi paṇḍito.

89. Yesāṃ sambodhiyaṅgesu, sammā cittaṃ subhāvitaṃ.

Ādānapaṭinissagge, anupādāya ye ratā.

Khīṇāsavā jutimanto, te loke parinibbutā”ti.

Tattha kaṇhaṃ **dhammanti** kāyaduccaritādibhedaṃ akusalaṃ dhammaṃ
vipphāya jahitvā. **Sukkaṃ bhāvēthāti paṇḍito** bhikkhu abhinikkhamaṇato
paṭṭhāya yāva arahattamaggā kāyasucaritādibhedaṃ sukkaṃ dhammaṃ
bhāveyya. Kathaṃ?

1. Nivāsanaṭṭhānabhūtaṃ (Sī, Syā)

2. Te eva (Ka)

3. Niyāmetvā (Ka)

Okā anokamāgammāti okaṃ vuccati ālayo, **anokaṃ** vuccati anālayo, ālayato nikkhamitvā anālayasaṅkhātāṃ nibbānaṃ paṭicca ārabha taṃ patthayamāno bhāveyyāti attho. **Tatrābhiratimiccheyyā**-i yasmim anālayasaṅkhāte viveke nibbāne imehi sattehi durabhiramaṃ, tatra abhiratiṃ iccheyya. **Hitvā kāmeti** vatthukāmakilesakāme hitvā **akiñcano** hutvā viveke abhiratiṃ iccheyyāti attho. **Cittaklesehī**ti pañcahi nīvaraṇehi **attānaṃ pariyodapeyya** vodāpeyya, parisodheyyāti attho. **Sambodhiyaṅgesūti** sambojjhaṅgesu. **Sammā cittaṃ subhāvitanti** hetunā nayena cittaṃ suṭṭhu bhāvitaṃ vaḍḍhitaṃ. **Ādānapaṭinissaggeti** ādānaṃ vuccati gahaṇaṃ, tassa paṭinissaggasaṅkhāte aggahaṇe catūhi upādānehi kiñci anupādiyitvā **ye ratāti** attho. **Jutimantoti** ānubhāvavanto, arahattamaggañāṇajutiyā khandhādibhede dhamme jotetvā ṭhitāti attho. **Te loketi** imasmim khandhādiloke **parinibbutā** nāma arahattappattito paṭṭhāya kilesavaṭṭassa khepitattā sa-upādisesena, carimacittanirodhena khandhavaṭṭassa khepitattā anupādisesena cāti dvīhi parinibbānehi parinibbutā, anupādāno viya padīpo apanṇattikabhāvaṃ gatāti¹ attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Pañcasata-āgantukabhikkhuvatthu ekādasamaṃ.

Paṇḍitavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Chaṭṭho vaggo.

1. Katāti (Ka)

7. Arahantavagga

1. Jīvakapañhavatthu

Gataddhinoti imam dhammadesanam Sathā Jīvakambavane viharanto Jīvakena puṭṭhapañham ārabha kathesi. Jīvakavatthu Khandhake¹ vitthāritameva.

Ekasmiṃ pana samaye Devadatto Ajātasattunā saddhiṃ ekato hutvā Gijjhakūṭam abhiruhitvā paduṭṭhacitto “Sathhāram vadhissāmī”ti silam pavijjhi. Tam dve pabbatakūṭāni sampācchimṃsu. Tato bhijjitvā gatā papaṭikā Bhagavato pādam paharitvā² lohitaṃ uppādesi, bhusā³ vedanā pavattimṃsu. Bhikkhū Sathhāram maddakucchim⁴ nayimṃsu. Sathhā tatopi Jīvakambavanam gantukāmo “tatha mam nethā”ti āha. Bhikkhū Bhagavantam ādāya Jīvakambavanam agamaṃsu. Jīvako tam pavattim sutvā Saththu santikam gantvā vaṇapaṭikammatthāya tikhiṇabhesajjam datvā vaṇam bandhitvā Sathhāram etadavoca “bhante mayā antonagare ekassa manussassa bhesajjam kataṃ, tassa santikam gantvā puna āgamissāmi, idam bhesajjam yāva mamāgamanā baddhaniyāmeneva tiṭṭhatū”ti. So gantvā tassa purisassa kattabbakiccam katvā dvārapidahanavelāya āgacchanto dvāram na sampāpuṇi. Athassa etadahosi “aho mayā bhāriyam kammaṃ kataṃ, yvāham aññatarassa purisassa viya Tathāgatassa pāde tikhiṇabhesajjam datvā vaṇam bandhim, ayam tassa mocanavelā, tasmim amuccamāne sabbarattim Bhagavato sarīre pariḷāho uppajjissatī”ti. Tasmim khaṇe Sathhā Ānandattheram āmantesi “Ānanda Jīvako sāyam āgacchanto dvāram na sampāpuṇi, ‘ayam vaṇassa mocanavelā’ti pana cintesi, mocehi nan”ti. Thero mocesi, vaṇo rukkhato challi⁵ viya apagato. Jīvako anto-aruṇeyeva Saththu santikam vegena āgantvā “kim nu kho bhante sarīre vo pariḷāho uppanno”ti pucchi. Sathhā “Tathāgatassa kho Jīvaka Bodhimaṇḍeyeva sabbapariḷāho vūpasanto”ti anusandhim ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

1. Vi 3. 377 piṭṭhe.

2. Abhihanitvā (Sī, Syā)

3. Kharā (Sī)

4. Maddakucchipabbatam (Ka)

5. Jalli (Sī)

90. “Gataddhino visokassa, vippamuttassa sabbadhi.

Sabbaganthappahīnassa, pariḷāho na vijjatī”ti.

Tattha **gataddhinoti** gamamaggassa kantāradhā vaṭṭaddhātī¹ dve addhā nāma. Tesu kantārapaṭipanno yāva icchitaṭṭhānaṃ na pāpuṇāti, tāva addhikoyeva, etasmim̐ pana patte gataddhi nāma hoti. Vaṭṭasannissitāpi sattā yāva vaṭṭe vasanti, tāva addhikā eva. Kasmā? Vaṭṭassa akhepitattā. Sotāpannādayopi addhikā eva, vaṭṭam̐ pana khepetvā ṭhito khīṇāsavo gataddhi nāma hoti. Tassa gataddhino. **Visokassāti** vaṭṭamūlakassa sokassa vigatattā visokassa. **Vippamuttassa sabbadhīti** sabbesu khandhādīdhammesu vippamuttassa, **sabbaganthappahīnassāti** catunnampi ganthānaṃ pahīnattā sabbaganthappahīnassa. **Pariḷāho na vijjatīti** duvidho pariḷāho kāyiko cetasiko cāti. Tesu khīṇāsavassa sītuṇhādivasena uppannattā² kāyikapariḷāho anibbutova, taṃ sandhāya Jīvako pucchati. Satthā pana Dhammarājatāya desanāvidhikusalatāya cetasika³pariḷāhasena desanaṃ vinivattento “Jīvaka paramatthena⁴ evarūpassa khīṇāsavassa pariḷāho na vijjatī”ti āha.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Jīvakapañhavatthu paṭhamam̐.

2. Mahākassapattheravatthu

Uyyuñjantīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Mahākassapattheraṃ ārabba kathesi.

Ekasmim̐ hi samaye Satthā Rājagahe vuṭṭhavasso “addhamāsaccayena cārikaṃ pakkamissāmī”ti bhikkhūnaṃ ārocāpesi. Vattam̐ kiretam̐ Buddhānaṃ bhikkhūhi saddhim̐ cārikaṃ caritukāmānaṃ “evam̐ bhikkhū attano pattapacanacīvararajanādīni katvā sukham̐ gamissantī”ti “idāni addhamāsaccayena cārikaṃ pakkamissāmī”ti bhikkhūnaṃ ārocāpanam̐. Bhikkhūsu pana attano pattapacanādīni

1. Kantāradhānavatṭaddhānātī (Sī, Ka)

2. Uppajjanako (Sī), uppajjanto (Syā)

3. Kāyikacetasika... (Sī)

4. Āvuso Jīvaka paramatthena hi (sabbattha)

karontesu Mahākassapattheropi cīvarāni dhovi. Bhikkhū ujjhāyimsu “thero kasmā cīvarāni dhovati, imasmim nagare anto ca bahi ca aṭṭhārasa manussakoṭiyo vasanti. Tattha ye therassa na ñātakā, te upaṭṭhākā, ye na upaṭṭhākā, te ñātakā. Te therassa catūhi paccayehi sammānasakkāram¹ karonti. Ettakam upakāram pahāya esa kham gamissati. Sacepi gaccheyya, māpamādakandarato param na gamissatī”ti. Satthā kira yaṃ kandaram patvā nivattetabbayuttake bhikkhū “tumhe ito nivattatha, mā pamajjitthā”ti vadati. Tam² “māpamādakandaran”ti vuccati, tam sandhāyetam vuttam.

Satthāpi cārikam pakkamanto cintesi “imasmim nagare anto ca bahi ca aṭṭhārasa manussakoṭiyo vasanti, manussānam maṅgalāmaṅgalaṭṭhānesu bhikkhūhi gantabham hoti, na sakkā vihāram tuccham kātum, kam nu kho nivattessāmī”ti. Athassa etadahosi “Kassapassa hete manussā ñātakā ca upaṭṭhākā ca, Kassapam nivattetum vaṭṭatī”ti. So theram āha “Kassapa na sakkā vihāram tuccham kātum, manussānam maṅgalāmaṅgalaṭṭhānesu bhikkhūhi attho hoti, tvam attano parisāya saddhim nivattassū”ti. “Sādhu bhante”ti thero parisam ādāya nivatti. Bhikkhū ujjhāyimsu “diṭṭham vo āvuso, nanu idāneva amhehi vuttam ‘Mahākassapo kasmā cīvarāni dhovati, na eso Satthārā saddhim gamissatī’ti, yaṃ amhehi vuttam, tadeva jātan”ti. Satthā bhikkhūnam katham sutvā nivattitvā ṭhito āha “bhikkhave kim nāmetam kathethā”ti. “Mahākassapattheram ārabha kathema bhante”ti attanā kathitaniyāmeneva sabbam ārocesum. Tam sutvā Satthā “na bhikkhave tumhe Kassapam ‘kulesu ca paccayesu ca laggo’ti vadetha, so ‘mama vacanam karissāmī’ti nivatto. Eso hi pubbe patthanam karontoyeva ‘catūsu paccayesu alaggo candūpamo hutvā kulāni upasaṅkamitum samattho bhavyeyan’ti patthanam akāsi. Natthetassa kule vā paccaye vā laggo, aham candopamappaṭipadañceva³ ariyavaṃsappaṭipadañca kathento mama puttam Kassapam ādim katvā kathesin”ti āha.

1. Sammānam sakkāram (Syā)

2. Tasmā (Sī)

3. Sam 1. 401 piṭṭhe.

Bhikkhū Satthāraṃ pucchimsu “bhante kadā pana therena patthanā ṭhapitā”ti. Sotukāmāttha bhikkhaveti. Āma bhanteti. Satthā tesam “bhikkhave ito kappasatasahassamatthake Padumuttaro nāma Buddho loke udapādī”ti vatvā Padumuttarapādamūle tena ṭhapitapatthanam ādim katvā sabbam therassa pubbacaritam kathesi. Tam Therapāḷiyam¹ vitthāritameva. Satthā pana imam therassa pubbacaritam vitthāretvā “iti kho bhikkhave aham candopamappaṭipadañceva ariyavaṃsappaṭipadañca mama puttam Kassapam ādim katvā kathesim, mama puttassa Kassapassa paccayesu vā kulesu vā vihāresu vā pariveṇesu vā laggo nāma natthi, pallale otarivā tattha caritvā gacchanto rājahamsa viya katthaci alaggoyeva mama putto”ti anusandhim ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

91. “Uyyuñjanti satimanto, na nikete ramanti te.

Haṃsāva pallalam hitvā, okamokam jahanti te”ti.

Tattha **uyyuñjanti satimantoti** sativepullappattā khīṇāsavā attanā paṭividdhaguṇesu² jhānavipassanādīsū āvajjanasamāpajjanavuṭṭhānādhiṭṭhānapacca-vekkhaṇāhi yuñjanti ghaṭenti. **Na nikete ramanti teti** tesam ālaye rati nāma natthi. **Haṃsāvāti** desanāsīsametaṃ, ayam panettha attho—yathā gocarasampanne pallale sakuṇā attano gocaram gahetvā gamanakāle “mama udakam, mama padumam, mama uppalam, mama kaṇṇikā”ti tasmiṃ ṭhāne kañci ālayam akatvā anapekkhāva tam ṭhānam pahāya uppativā ākāse kīlamānā gacchanti, evameva³ khīṇāsavā yattha katthaci viharantāpi kulādīsū alaggā eva viharitvā gamanasamayepi tam ṭhānam pahāya gacchantā “mama vihāro, mama pariveṇam, mamūpaṭṭhākā”ti anālayā anapekkhāva gacchanti. **Okamokanti** ālayālayam, sabbālaye pariccajantīti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Mahākassapattheravatthu dutiyam.

1. Khu 2. 350 piṭṭhe.

2. Paṭiladdhaguṇesu (Ka)

3. Evamete (Syā)

3. Belaṭṭhasīsatheravattu

Yesam sannicayo natthīti imam dhammadesanam Sathā Jetavane viharanto āyasmantaṃ Belaṭṭhasīsam ārabha kathesi.

So kirāyasmā antogāme ekaṃ vīthim piṇḍāya caritvā bhattakiccaṃ katvā puna aparaṃ vīthim caritvā sukkhaṃ kūraṃ¹ ādāya vihāraṃ haritvā paṭisāmetvā “nibaddhaṃ piṇḍapātapariyesanaṃ nāma dukkhaṃ”ti katipāham jhānasukhena vītināmetvā āhārena atthe sati taṃ paribhuñjati. Bhikkhū ñatvā ujjhāyitvā tamatthaṃ Bhagavato ārocesuṃ. Sathā etasmiṃ nidāne āyatim sannidhikāraparivajjanatthāya bhikkhūnaṃ sikkhāpadaṃ paññāpetvāpi² therena pana apaññatte sikkhāpade appicchataṃ nissāya katattā tassa dosābhāvaṃ pakāseto anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imam gāthamāha—

92. “Yesam sannicayo natthi. Ye pariññātabhojanā.
Suññato animitto ca, vimokkho yesam gocaro.
Ākāseva sakuntānaṃ, gati tesam durannayā”ti.

Tattha **sannicayoti** dve sannicayā kammaṣannicayo ca paccayasannicayo ca. Tesu kusalākusalakammaṃ **kammaṣannicayo** nāma, cattāro paccayā **paccayasannicayo** nāma. Tattha vihāre vasantassa bhikkhuno ekaṃ guḷapiṇḍam, catubhāgamattaṃ sappim, ekañca taṇḍulanālim ṭhapentassa paccayasannicayo natthi, tato uttari hoti. **Yesam** ayaṃ duvidhopi sannicayo **natthi**. **Pariññātabhojanā**ti tīhi pariññāhi pariññātabhojanā. Yāgu-ādīnaṃ hi yāgubhāvādi jānanaṃ ñātapariññā, āhāre paṭikūlasaññāvasena pana bhojanassa pari jānanaṃ tīraṇapariññā, kabalīkārāhāre chandarāga apakaḍḍhanaññānaṃ pahānapariññā. Imāhi tīhi pariññāhi **ye** pariññātabhojanā. **Suññato animitto cāti** ettha appaṇihitavimokkhopi gahitoyeva. Tīṇipi cetāni nibbānasseva nāmāni. Nibbānaṃ hi rāgadosamohānaṃ abhāvena suññato³, tehi ca vimuttanti suññato vimokkho, tathā rājādinimittānaṃ abhāvena animittaṃ, tehi ca vimuttanti animitto vimokkho, rāgādipaṇidhīnaṃ pana abhāvena

1. Sukkhāhāraṃ (Ka) Vi 2. 116 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

2. Paññāpesi. (Ka)

3. Suññaṃ (Syā)

appaṇihitaṃ, tehi ca vimuttanti appaṇihito vimokkhoti vuccati.
Phalasaṃpattivasena taṃ ārammaṇaṃ katvā viharantānaṃ ayaṃ tividho
vimokkho yesaṃ gocaro. Gati tesāṃ durannayāti yathā nāma ākāseṇa
gatānaṃ sakuṇānaṃ padanikkhepassa adassanena gati durannayā na sakkā
jānitum, evameva yesaṃ ayaṃ duvidho sannicayo natthi, imāhi ca tīhi
pariññāhi pariññātabhojanā, yesaṃca ayaṃ vuttappakāro vimokkho gocaro,
tesaṃ tayo bhavā catasso yoniyo pañca gatiyo satta viññāṇaṭṭhitiyo nava
sattāvāsāti imesu pañcasu koṭṭhāsesu iminā nāma gatāti gamanassa
apaññāyanato gati durannayā na sakkā paññāpetunti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Belatṭhasāsattheravattu tatiyaṃ.

4. Anuruddhattheravattu

Yassāsavāti imaṃ dhammaḍḍesaṇaṃ Satthā Veḷuvane viharanto
Anuruddhattheraṃ ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi divase thero jīṇṇacīvaro saṅkārakūṭādisu cīvaraṃ
pariyesati. Tassa ito tatiye attabhāve purāṇadutiyaikā Tāvatiṃsabhavane
nibbattivā Jālinī nāma devadhītā ahoṣi. Sā therāṃ coḷakāni pariyesaṃānaṃ
disvā therassa atthāya terasatthāyatāni catuhatthavitthatāni tīṇi
dibbadussāni gahetvā “sacāhaṃ imāni iminā nīhārena dassāmi, thero na
gaṇhissati”ti cintetvā tassa coḷakāni pariyesaṃānassa purato ekasmiṃ
saṅkārakūṭe yathā nesaṃ dasantamattameva paññāyati, tathā ṭhapesi. Thero
tena maggena coḷakapariyesaṃānaṃ caranto nesaṃ dasantaṃ disvā tattheva
gahetvā ākaḍḍhamāno vuttappamaṇāni dibbadussāni disvā
“ukkaṭṭhapamsukūlaṃ vata idan”ti ādāya pakkāmi. Athassa
cīvarakaraṇadivase Satthā pañcasatabhikkhuparivāro vihāraṃ gantvā nisīdi,
asītimahātherāpi tattheva nisīdiṃsu, cīvaraṃ sibbetum Mahākassapaṭṭhero
mūle nisīdi, Sāriputtatthero majjhe, Ānandatthero agge, bhikkhusaṃgho
suttaṃ vaṭṭesi, Satthā

sūcipāsake āvuṇi, Mahāmoggallānatthero yena yena attho, taṃ taṃ upanento vicari.

Devadhītāpi antogāmaṃ pavisitvā “bhontā ayyassa no Anuruddhattherassa cīvaraṃ karonto Satthā asītimahāsāvaka-parivuto pañcahi bhikkhusatehi saddhiṃ vihāre nisīdi, yāgu-ādīni ādāya vihāraṃ gacchathā”ti bhikkhaṃ samādapesi. Mahāmoggallānattheropi antarābhatte mahājambupesim āhari, pañcasatā bhikkhū parikkhīṇaṃ khādituṃ nāsakkhimsu. Sakko cīvarakaraṇaṭṭhāne bhūmiparibhaṇḍamakāsi, bhūmi alattakarasarañjitā viya ahosi. Bhikkhūhi paribhuttāvasesānaṃ yāgukhajjakabhattānaṃ mahārāsi ahosi. Bhikkhū ujjhāyimsu “ettakānaṃ bhikkhūnaṃ kiṃ evambahukehi yāgu-ādīhi, nanu nāma pamāṇaṃ sallakkhetvā ‘ettakaṃ nāma āharathā’ti nātakā ca upaṭṭhākā ca vattabbā siyuṃ, Anuruddhatthero attano ñāti-upaṭṭhākānaṃ bahubhāvaṃ ñāpetukāmo maññe”ti, atha ne Satthā “kiṃ bhikkhave kathethā”ti pucchitvā “bhante idaṃ nāmā”ti vutte kiṃ pana tumhe bhikkhave “idaṃ Anuruddhena āharāpitan”ti maññathāti. Āma bhanteti. “Na bhikkhave mama putto Anuruddho evarūpaṃ vadeti. Na hi khīṇāsavā paccayapaṭisaṃyuttaṃ kathaṃ kathenti, ayaṃ pana piṇḍapāto devatānubhāvena nibbatto”ti anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

93. “Yassāsavā parikkhīṇā, āhāre ca anissito.

Suññato animitto ca, vimokkho yassa gocaro.

Ākāseva sakuntānaṃ, padaṃ tassa durannayan”ti.

Tattha **yassāsavā**ti yassa cattāro āsavā **parikkhīṇā**. **Āhāre ca anissitoti** āhārasmiṃ ca taṇhādiṭṭhinissayehi anissito. **Padam tassa durannayanti** yathā **ākāse** gacchantānaṃ sakuṇānaṃ “imasmiṃ ṭhāne pādehi akkamitvā gatā, idaṃ ṭhānaṃ urena paharivā gatā, idaṃ sīsena, idaṃ pakkhehi”ti na sakkā ñātum, evameva evarūpassa bhikkhuno “nirayapadena vā gato, tiracchānayanipadena vā”ti-ādīnā nayena padaṃ paññāpetum nāma na sakkoti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Anuruddhattheravatthu catutthaṃ.

5. Mahākaccāyanattheravatthu

Yassindriyānīti imam dhammadesanam Satthā Pubbārāme viharanto Mahākaccāyanattheram ārabha kathesi.

Ekasmim hi samaye Bhagavā mahāpavāraṇāya Migāramātuyā pāsādassa heṭṭhā mahāsāvaka-parivuto nisīdi. Tasmim samaye Mahākaccāyanatthero avantīsu viharati. So panāyasmā dūratopi āgantvā dhammassavanam paggaṇhātiyeva. Tasmā mahātherā nisīdantā Mahākaccāyanattherassa āsanam ṭhapetvā nisīdimsu. Sakko devarājā dvīhi devalokehi devaparisāya saddhim āgantvā dibbagandhamālādīhi Satthāram pūjetvā ṭhito Mahākaccāyanattheram adisvā kim nu kho mama ayyo na dissati, sādhu kho panassa sace āgaccheyyāti. Theropi tam khaṇaññeva āgantvā attano āsane¹ nisinameva attānam dassesi. Sakko theram disvā gopphakesu daḷam gatetvā “sādhu vata me ayyo āgato, aham ayyassa āgamanameva paccāsīsāmī”ti vatvā ubhohi hatthehi pāde sambāhitvā gandhamālādīhi pūjetvā vanditvā ekamantam aṭṭhāsi. Bhikkhū ujjhāyimsu “Sakko mukham oloketvā sakkāram karoti, avasesamahāsāvakanam evarūpam sakkāram akaritvā Mahākaccāyanam disvā vegena gopphakesu gahetvā ‘sādhu vata me ayyo āgato, aham ayyassa āgamanameva paccāsīsāmī’ti vatvā ubhohi hatthehi pāde sambāhitvā pūjetvā vanditvā ekamantam ṭhito”ti. Satthā tesam tam katham sutvā “bhikkhave mama puttana Mahākaccāyanena sadisā indriyesu guttadvārā bhikkhū devānampi manussānampi piyāyevā”ti vatvā anusandhim ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

94. “Yassindriyāni samathaṅgatāni,
Assā yathā sārathinā sudantā.
Pahīnamānassa anāsavassa,
Devāpi tassa pihayanti tādino”ti.

1. Attanā (Ka)

Tassattho—**yassa** bhikkhuno chekena **sārathinā sudantā assā** viya cha **indriyāni samathaṃ** dantabhāvaṃ nibbisevanabhāvaṃ **gatāni**, tassa navavidhaṃ mānaṃ pahāya ʘhitattā **pahīnamānassa** catunnaṃ āsavānaṃ abhāvena **anāsavassa**. **Tādinoti** tādibhāvasaṅʘhitassa tathārūpassa **devāpi pihayanti**, manussāpi dassanañca āgamanañca patthentiyevāti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Mahākaccāyanattheravatthu pañcamāṃ.

6. Sāriputtattheravatthu

Pathavisamoti imāṃ dhammadeśanaṃ Satthā Jetavane viharanto Sāriputtattheraṃ ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi samaye āyasmā Sāriputto vuṭṭhavasso cārikaṃ pakkamitukāmo Bhagavantaṃ āpucchitvā vanditvā attano parivārena saddhiṃ nikkhami. Aññepi bahū bhikkhū therāṃ anugacchiṃsu. Thero ca nāmagottavasena paññāyamāne bhikkhū nāmagottavasena kathetvā nivattāpesi. Aññataro nāmagottavasena apākaṭo bhikkhu cintesi “aho vata mampi nāmagottavasena paggaṅhanto kathetvā nivattāpeyyā”ti. Thero mahābhikkhusaṃghassa antare taṃ na sallakkhesi. So “aññe viya bhikkhū na maṃ paggaṅhāti”ti there āghātaṃ bandhi. Therassapi saṃghāṭikaṅṅo tassa bhikkhuno sarīraṃ phusi, tenāpi āghātaṃ bandhiyeva. So “dāni thero vihārūpacāraṃ atikkanto bhavissatī”ti ñatvā Satthāraṃ upasaṅkamtivā “āyasmā maṃ bhante Sāriputto tumhākaṃ aggasāvakaṃhīti kaṅṅasakkhalim bhindanto viya paharivā akhamāpetvāva cārikaṃ pakkanto”ti āha. Satthā therāṃ pakkosāpesi.

Tasmiṃ khaṅe Mahāmogallānatthero ca Ānandatthero ca cintesuṃ “amhākaṃ aggaṅṅhabhātaraṃ imassa bhikkhuno apahaṭabhāvaṃ Satthā no na jānāti, sīhanādaṃ pana nadāpetukāmo bhavissatīti parisāṃ sannipātāpessāmā”ti. Te kuṅcikaṅṅatthā pariveṅṅadvārāni vivarivā

“Abhikkamathāyasmanto, abhikkamathāyasmanto, idānāyasmā Sāriputto Bhagavato sammukhā sīhanādaṃ nadissatī”¹ti mahābhikkhusaṃghaṃ sannipātesuṃ. Theropi āgantvā Satthāraṃ vanditvā nisīdi. Atha naṃ Satthā tamatthaṃ pucchi. Thero “nāyaṃ bhikkhu mayā pahaṭo”ti avatvāva attano guṇakathaṃ kathento “yassa nūna bhante kāye kāyagatāsati anupaṭṭhitā assa, so idha aññataraṃ sabrahmacāriṃ āsajja appaṭinissajja cārikaṃ pakkameyyā”ti vatvā “seyyathāpi bhante pathaviyaṃ sucimpi nikkhipanti, asucimpi nikkhipanti”ti-ādina¹ nayena attano pathavīsamacittatañca āpotejovāyo rajoharaṇa caṇḍālakumāraka usabhachinnavisāṇasamacittatañca ahikuṇapādīhi viya attano kāyena aṭṭiyanañca medakathālikā viya attano kāyapariharaṇaṃ pakāsesi. Imāhi ca pana navahi upamāhi there attano guṇe kathente navasupi ṭhānesu² udakapariyantaṃ katvā mahāpathavī kampi. Rajoharaṇacaṇḍālakumārakamedakathāliko pamānaṃ pana āharaṇakāle puthujjanā bhikkhū assūni sandhāretuṃ nāsakkhimsu, khīṇāsavānaṃ dhammasaṃvego udapādi.

There attano guṇaṃ kathenteyeva abbhācikkhanakassa bhikkhuno sakalasarīre ḍāho uppajji, so tāvadeva Bhagavato pādesu patitvā attano abbhācikkhanadosaṃ³ pakāsetvā accayaṃ desesi. Satthā therāṃ āmantetvā “Sāriputta khama imassa moghapurisassa, yāvassa sattadhā muddhā na phalati”ti āha. Thero ukkuṭikaṃ nisīditvā añjaliṃ paggayha “khamāmahaṃ bhante tassa āyasmato, khamatu ca me so āyasmā, sace mayhaṃ doso atthi”ti āha. Bhikkhū kathayimsu “passatha dānāvuso therassa anopamaguṇaṃ⁴, evarūpassa nāma musāvādena abbhācikkhanakassa bhikkhuno upari appamattakampi kopāṃ vā dosaṃ vā akatvā sayameva ukkuṭikaṃ nisīditvā añjaliṃ paggayha khamāpeti”ti. Satthā taṃ kathaṃ sutvā “bhikkhave kiṃ kathethā”ti pucchitvā “idaṃ nāma bhante”ti vutte “na bhikkhave sakkā Sāriputtasadisānaṃ kopāṃ vā dosaṃ vā uppādetuṃ, mahāpathavīsadisāṃ bhikkhave indakhīlasadisāṃ

1. Am 3. 181 piṭṭhe.

3. Abhūtabbhakkhānadosaṃ (Sī, Syā)

2. Vāresu (Sī, Syā)

4. Anomaguṇattaṃ (Syā)

pasanna-udakarahadasadisañca Sāriputtassa cittan”ti vatvā anusandhim
ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

95. “Pathavisamo no virujjhati,
Indakhilupamo tādi subbato.
Rahadova apetakaddamo,
Saṃsārā na bhavanti tādino”ti.

Tassattho—bhikkhave yathā nāma pathaviyaṃ sucīni gandhamālādīnipi
nikkhipanti, asucīni muttakarīsādīnipi nikkhipanti, yathā nāma nagaradvāre¹
nikhātāṃ indakhīlāṃ dārakādayo omuttentipi² ūhadantipi, apare pana taṃ
gandhamālādīhi sakkaronti. Tattha pathaviyā indakhīlassa ca³ neva
anurodho uppajjati, na virodho, evameva yvāyaṃ khīṇāsavo bhikkhu aṭṭhahi
lokadhammehi akampiyabhāvena **tādi**, vatānaṃ sundaratāya **subbato**. So
“ime maṃ catūhi paccayehi sakkaronti, ime pana na sakkarontī”ti
sakkārañca asakkārañca karontesu neva anurujjhati, **no virujjhati**, atha kho
pathavisamo ca **indakhilupamo** eva ca hoti. Yathā ca apagatakaddamo
rahado pasannodako hoti, evaṃ apagatakilesatāya rāgakaddamādīhi
akaddamo vippasannova hoti. **Tādinoti** tassa pana evarūpassa
sugatiduggatīsu saṃsaraṇavasena **saṃsārā** nāma na hontīti.

Desanāvasāne nava bhikkhusahassāni saha paṭisambhidāhi arahattaṃ
pāpuṇimsūti.

Sāriputtattheravatthu chaṭṭhaṃ.

7. Kosambivāsītissattherasāmaṇeravatthu

Santaṃ tassa manam hotīti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane
viharanto Tissattherassa sāmaṇeraṃ ārabba kathesi.

Eko kira Kosambivāsī kulaputto Satthu sāsane pabbajitvā
laddhūpasampado “Kosambivāsītissatthero”ti paññāyi. Tassa Kosambiyaṃ

1. Tathā nagaradvāre (Sī, Syā)

2. Ummihantipi (Syā)

3. Pathaviyā vā indakhīlassa vā (Syā)

vuṭṭhavassassa upaṭṭhāko ticīvarañceva sappiphāṇitañca āharitvā pādamūle ṭhapesi. Atha naṃ thero āha “kiṃ idaṃ upāsakā”ti. Nanu mayā bhante tumhe vassaṃ vāsītā, amhākañca vihāre vuṭṭhavassā imaṃ lābhaṃ labhanti, gaṇhatha bhanteti. Hotu upāsaka, na mayhaṃ iminā atthoti. Kiṃ kāraṇā bhanteti. Mama santike kappiyakārako sāmaṇeropi natthi āvusoti. Sace bhante kappiyakārako natthi, mama putto ayyassa santike sāmaṇero bhavissatīti. Thero adhvāsesi. Upāsako sattavassikaṃ attano puttāṃ therassa santikaṃ netvā “imaṃ pabbājethā”ti adāsī. Athassa thero kese temetvā tacapañcakakammaṭṭhānaṃ datvā pabbājesi. So khuraggeyeva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi.

Thero taṃ pabbājetvā aḍḍhamāsaṃ tattha vasitvā “Satthāraṃ passissāmi”ti sāmaṇeraṃ bhaṇḍakaṃ gāhāpetvā gacchanto antarāmagge ekaṃ vihāraṃ pāvīsi. Sāmaṇero upajjhāyassa senāsaṇaṃ gahetvā paṭijaggi, tassa taṃ paṭijaggantasseva vikālo jāto, tena attano senāsaṇaṃ paṭijaggitum nāsakkhi. Atha naṃ upaṭṭhānavelāyaṃ āgantvā nisinnaṃ thero pucchi “sāmaṇera attano vasanaṭṭhānaṃ paṭijaggitaṃ”ti¹. Bhante paṭijaggitum okāsaṃ nālatthanti. “Tena hi mama vasanaṭṭhāneyeva vasa, dukkhaṃ te āgantukaṭṭhāne bahi vasitum”ti taṃ gahetvāva senāsaṇaṃ pāvīsi. Thero pana puthujjano nipannamattova niddaṃ okkami. Sāmaṇero cintesi “ajja me upajjhāyena saddhiṃ tatiyo divaso² ekasenāsane vasantassa, ‘sace nipajjitvā niddāyissāmi, thero sahaseyyaṃ āpajjeyyā’ti nisinnakova vītināmessāmi”ti upajjhāyassa mañcakasamīpe pallaṅkaṃ ābhujitvā nisinnakova rattiṃ vītināmesi. Thero paccūsakāle paccuṭṭhāya “sāmaṇeraṃ nikkhamāpetum vaṭṭatī”ti mañcakapasse ṭhapitabījanaṃ gahetvā bījanipattassa aggena sāmaṇerassa kaṭasārakaṃ paharivā bījanaṃ uddhaṃ ukkhipanto “sāmaṇera bahi nikkhamā”ti āha. Bījanipattadaṇḍako akkhihi paṭihaññi, tāvadeva akkhi bhijji. So “kiṃ bhante”ti vatvā uṭṭhāya “bahi nikkhamā”ti vutte “akkhi me bhante bhinnan”ti avatvā ekena hatthena paṭicchādetvā nikkhami. Vattakaraṇakāle ca pana “akkhi me bhinnan”ti tuṅhī anisīditvā ekena hatthena akkhiṃ gahetvā ekena

1. Na paṭijaggitanti (Sī)

2. Tayo divasā (Ka)

hatthena muṭṭhisammuñjanim ādāya vaccakuṭiṅca mukhadhovanaṭṭhānaṅca sammajjitvā mukhadhovanodakaṅca ṭhapetvā pariveṇaṃ sammajji. So upajjhāyassa dantakaṭṭhaṃ dadamāno ekeneva hatthena adāsi.

Atha naṃ upajjhāyo āha “asikkhito vatāyaṃ sāmaṇero, ācariyupajjhāyānaṃ ekena hatthena dantakaṭṭhaṃ dātum na vaṭṭati”¹. Jānāmahaṃ bhante “na evaṃ vaṭṭati”², eko pana me hattho na tucchoti. Kim sāmaṇerāti. So ādito paṭṭhāya taṃ pavattim ārocesi. Thero sutvāva saṃviggamānaso “aho vata mayā bhāriyaṃ kammaṃ katan”³ti vatvā “khamāhi me sappurisa, nāhametaṃ jānāmi, avassayo me hohi”³ti añjalim paggayha sattavassikadārakassa pādāmūle ukkuṭikaṃ nisīdi. Atha naṃ sāmaṇero āha “nāhaṃ bhante etadatthāya kathesiṃ, tumhākaṃ cittaṃ anurakkhantena mayā evaṃ vuttaṃ, nevettha tumhākaṃ doso atthi, na mayhaṃ. Vaṭṭasseveso doso, mā cintayittha, mayā tumhākaṃ vippaṭisāraṃ rakkhanteneva nārocitan”³ti. Thero sāmaṇerena assāsiyamānopi anassāsivā uppannasamvego sāmaṇerassa bhaṇḍakaṃ gahetvā Satthu santikaṃ pāyāsi. Satthāpissa āgamaṇaṃ olokontova nisīdi. So gantvā Satthāraṃ vanditvā Satthārā saddhim paṭisammodanaṃ katvā “khamāniyaṃ te bhikkhu, kiñci³ atirekaṃ aphāsukaṃ atthi”³ti pucchito āha “khamāniyaṃ bhante, natthi me kiñci atirekaṃ aphāsukaṃ, apica kho pana me ayaṃ daharasāmaṇero viya añño atirekaguṇo na diṭṭhapubbo”³ti. Kim pana iminā kataṃ bhikkhūti. So ādito paṭṭhāya sabbaṃ taṃ pavattim Bhagavato ārocento āha “evaṃ bhante mayā khamāpiyamāno maṃ evaṃ vadesi ‘nevettha tumhākaṃ doso atthi, na mayhaṃ. Vaṭṭasseveso doso, tumhe mā cintayitthā’³ti, iti maṃ assāsesiyeva, mayi neva kopaṃ, na dosamakāsi, na me bhante evarūpo guṇasampanno diṭṭhapubbo”³ti. Atha naṃ Satthā “bhikkhu khīṇāsavā nāma na kassaci kuppanti, na dussanti, santindriyā santamānasāva honti”³ti vatvā anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

1. Dātum labhatīti (Sī, Syā) 2. Na etaṃ vattanti (Sī, Syā) 3. Na kiñci (Sī, Syā)

96. “Santam̐ tassa manam̐ hoti, santā vācā ca kamma ca.
Sammadaññā vimuttassa, upasantassa tādino”ti.

Tattha **santam̐ tassāti** tassa khīṇāsavasāmaṇerassa abhijjhādīnam abhāvena **manam̐** santameva **hoti** upasantam̐ nibbutam̐. Tathā musāvādādīnam abhāvena **vācā ca** paṇātipātādīnam abhāvena kāyakammañca santameva hoti. **Sammadaññā vimuttassāti** nayena hetunā jānitvā pañcahi vimuttīhi vimuttassa. **Upasantassāti** abbhantare rāgādīnam upasamena upasantassa. **Tādinoti** tathārūpassa guṇasampannessāti.

Desanāvasāne Kosambivāsītissatthero saha paṭisambhidāhi arahattam̐ pāpuṇi, sesamahājanassāpi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Kosambivāsītissattherasāmaṇeravatthu sattamam̐.

8. Sāriputtattheravatthu

Assaddhoti imam̐ dhammadesanam̐ Satthā Jetavane viharanto Sāriputtattheram̐ ārabha kathesi.

Ekasmim̐ hi samaye tiṃsamattā āraññakā bhikkhū Satthu santikam̐ āgantvā¹ vanditvā nisīdim̐su. Satthā tesam̐ saha paṭisambhidāhi arahattassūpanissayam̐ disvā Sāriputtattheram̐ āmantetvā “saddahasi tvam̐ Sāriputta, saddhindriyam̐ bhāvitam̐ bahulīkatam̐ amatogadham̐ hoti amatapariyosānan”ti² evam̐ pañcindriyāni ārabha pañham̐ pucchi. Thero “na khvāham̐ bhante ettha Bhagavato saddhāya gacchāmi, saddhindriyam̐ -pa- amatapariyosānam̐. Yesam̐ hetam̐ bhante aññātam̐ assa adiṭṭham̐ aviditam̐ asacchikataṃ aphassitam̐ paññāya, te tattha paresam̐ saddhāya gaccheyyūṃ. Saddhindriyam̐ -pa- amatapariyosānan”ti evam̐ tam̐ pañham̐ byākāsi. Tam̐ sutvā bhikkhū katham̐ samuṭṭhāpesum̐ “Sāriputtatthero micchāgahaṇam̐ neva³ vissajjesi, ajjāpi Sammāsambuddhassa na saddahatiyevā”ti. Tam̐ sutvā Satthā “kim̐ nāmetam̐ bhikkhave vadetha. Aham̐ hi ‘pañcindriyāni abhāvetvā samathavipassanam̐

1. Gantvā (Syā)

2. Sam̐ 3. 194 piṭṭhe.

3. Micchāgahaṇeneva (Syā)

avaḍḍhetvā maggaphalāni sacchikātuṃ samattho nāma atthīti saddahasi tvaṃ Sāriputtā'ti pucchim. So 'evaṃ sacchikaronto atthi nāmāti na saddahāmi bhante'ti kathesi. Na dinnassa vā katassa vā phalaṃ vipākaṃ na saddahati, nāpi Buddhādīnaṃ guṇaṃ na saddahati. Eso pana attanā paṭividdhesu jhānavipassanāmaggaphaladhammesu paresaṃ saddhāya na gacchati. Tasmā anupavajjo'ti vatvā anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

97. “Assaddho akataññū ca, sandhicchedo ca yo naro,
Hatāvakāso vantāso, sa ve uttamaporiso”ti.

Tassattho—attano paṭividdhaguṇaṃ paresaṃ kathāya na saddahatīti **assaddho**. Akataṃ nibbānaṃ jānātīti **akataññū**, sacchikatanibbānoti attho. Vaṭṭasandhim saṃsārasandhim chinditvā ṭhitoti **sandhicchedo**. Kusalākusalakammabījassa khīṇattā nibbattanāvakāso hato assāti **hatāvakāso**. Catūhi maggehi kattabbakiccassa katattā sabbā āsā iminā vantāti **vantāso**. So evarūpo **naro**. Paṭividdhalokuttaradhammatāya purisesu uttamabhāvaṃ pattoti **purisuttamoti**.

Gāthāvasāne te āraññakā tiṃsamattā bhikkhū saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇṇiṃsu, sesajanassāpi satthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Sāriputtattheravatthu aṭṭhamāṃ.

9. Khadiravanियarevatattheravatthu

Gāme vāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Khadiravanियarevatattheraṃ ārabha kathesi.

Āyasmā hi Sāriputto sattāsītikoṭidhanaṃ pahāya pabbajitvā Cālā Upacālā Sīsūpacālāti tisso bhaginiyo, Cundo Upasenoti ime dve ca bhātaro pabbājesi, Revatakumāro ekova gehe avasiṭṭho. Athassa mātā cintesi “mama putto Upatisso ettakaṃ dhanāṃ pahāya pabbajitvā Tisso ca bhaginiyo dve ca bhātaro pabbājesi, Revato ekova avaseso. Sace imampi pabbājessati,

ettakaṃ no dhanam nassissati, kulavaṃso pacchijjissati, daharakāleyeva nam gharāvāsena bandhissāmī”ti. Sāriputtattheropi paṭikacceva bhikkhū āṇāpesi “sace āvuso Revato pabbajitukāmo āgacchati, āgatamattameva nam pabbājeyyātha, mama mātāpitaro micchādiṭṭhikā, kim tehi āpucchitehi, ahameva tassa mātā ca pitā cā”ti. Mātāpissa Revatakumāram sattavassikameva gharabandhanena bandhitukāmā samānajātike kule dārikam vāretvā divasam vavatthapetvā kumāram maṇḍetvā pasādhetvā mahatā parivārena saddhim ādāya kumārikāya ñātigharam agamāsi. Atha nesam katamaṅgalānam dvinnampi ñātakesu sannipatitesu udakapātiyam hatthe otāretvā maṅgalāni vatvā kumārikāya vuḍḍhim ākaṅkhamānā ñatakā “tava ayyikāya diṭṭhadhammam passa¹, ayyikā viya ciram jīva amma”ti āhamso. Revatakumāro “ko nu kho imissā ayyikāya diṭṭhadhammo”ti cintetvā “katarā imissā ayyikā”ti pucchi. Atha nam āhamso “tāta kim na passasi imam vīsavassasatikam khaṇḍadantam palitakesam valittacam tilakāhatagattam gopānasivaṅkam, esā etissā ayyikā”ti. Kim pana ayampi evarūpā bhavissatīti. Sace jīvissati, bhavissati tātātīti. So cintesi “evarūpampi nāma sarīram jarāya imam vippakāram pāpuṇissati, idam me bhātarā Upatissena diṭṭham bhavissati, ajeva mayā palāyitvā pabbajitum vaṭṭatī”ti. Atha nam ñatakā kumārikāya saddhim ekayānam āropetvā ādāya pakkamiṃsu.

So thokam gantvā sarīrakiccam apadisitvā “ṭhapetha tāva yānam, otaritvā āgamissāmī”ti yānā otaritvā ekasmiṃ gumbe thokam papañcam katvā agamāsi. Punapi thokam gantvā teneva apadesena otaritvā abhiruhi, punapi tatheva akāsi. Athassa ñatakā “addhā imassa uṭṭhānāni vattantī”ti sallakkhetvā nātidalham ārakkham karimso. So punapi thokam gantvā teneva apadesena otaritvā “tumhe pājento purato gacchatha, mayam pacchato saṅikam āgamissāmā”ti vatvā otaritvā gumbābhimukho ahoṣi. Ñatakāpissa “pacchato āgamissatī”ti saññāya yānam pājentā gamimso.

1. Passitvā (Ka)

Sopi tato palāyitvā ekasmim padese tiṃsamattā bhikkhū vasanti, tesam santikaṃ gantvā vanditvā āha “pabbājetha maṃ bhante”ti. Āvuso tvam sabbālaṅkārapaṭimaṇḍito, mayam te rājaputtabhāvaṃ vā amaccaputtabhāvaṃ vā na jānāma, katham pabbājessāmāti. Tumhe maṃ bhante na jānāthāti. Na jānāmāvusoti. Aham Upatissassa kaniṭṭhabhātikoti. Ko esa Upatisso nāmāti. Bhante¹ bhaddantā mama bhātaraṃ “Sāriputto”ti vadanti, tasmā mayā “Upatisso”ti vutte na jānantīti. Kim pana tvam Sāriputtattherassa kaniṭṭhabhātikoti. Āma bhanteti. “Tena hi ehi, bhātaraṃ te anuññātamevā”ti vatvā bhikkhū tassa ābharaṇāni omuñcāpetvā ekamantaṃ ṭhapāpetvā taṃ pabbājetvā therassa sāsanam paṇiṃsu. Thero taṃ sutvā Bhagavato ārocesi “bhante ‘āraññikabhikkhūhi kira Revato pabbājito’ti sāsanam paṇiṃsu, gantvā taṃ passitvā āgamissāmī”ti. Satthā “adhivāsehi tāva Sāriputtā”ti gantuṃ na adāsi. Thero puna katipāhaccayena Satthāraṃ āpucchi. Satthā “adhivāsehi tāva Sāriputta, mayampi āgamissāmā”ti neva gantuṃ adāsi.

Sāmaṇeropi “sacāham idha vasissāmi, ñātakā maṃ anubandhitvā pakkosissanti”ti tesam bhikkhūnaṃ santike yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ uggaṇhitvā pattacīvaramādāya cārikaṃ caramāno tato tiṃsayojanike ṭhāne Khadiravanaṃ gantvā antovasseyeva temāsabbhantare saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Theropi pavāretvā Satthāraṃ puna tattha gamanattāya āpucchi. Satthā “mayampi gamissāma Sāriputtā”ti pañcahi bhikkhusatehi saddhim nikkhami. Thokaṃ gatakāle Ānandatthero dvedhāpathe ṭhatvā Satthāraṃ āha “bhante Revatassa santikaṃ gamanamaggesu ayaṃ parihārapatho saṭṭhiyojaniko manussāvāso, ayaṃ ujumaggo tiṃsayojaniko amanussapariggahito, katarena gacchāmā”ti. Sīvali pana Ānanda amhehi saddhim āgatoti. Āma bhanteti. Sace Sīvali āgato, ujumaggameva gaṇhāhīti. Satthā kira “aham tumhākaṃ yāgubhattam uppādessāmi, ujumaggam gaṇhāhī”ti avatvā “tesam tesam janānaṃ puññassa vipākadānaṭṭhānaṃ etan”ti ñatvā “sace Sīvali āgato, ujumaggam

1. Āma bhante (Sī, Ka)

gaṇhāhī”ti āha. Satthari pana taṃ maggaṃ paṭipanne devatā “amhākaṃ ayyassa Sīvalittherassa sakkāraṃ karissāmā”ti cintetvā ekekayojane vihāre kāretvā ekayojanato uddhaṃ gantuṃ adatvā pāto vuṭṭhāya dibbayāgu-ādīni gahetvā “ayyo no Sīvalitthero kahaṃ nisinno”ti vicaranti. Thero attano abhihaṭaṃ Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa dāpesi. Evaṃ Satthā saparivāro timsayojanikaṃ kantāraṃ Sīvalittherassa puññaṃ anubhavamānova agamāsi. Revatattheropi Satthu āgamanam̐ ñatvā Bhagavato Gandhakuṭṭim̐ māpetvā pañca kūṭāgārasatāni pañca caṅkamanasatāni pañcarattiṭṭhānadivāṭṭhānasatāni ca māpesi. Satthā tassa santike māsamattameva vasi, tasmim̐ vasamānopi Sīvalittherasseva puññaṃ anubhavi.

Tattha pana dve mahallakabhikkhū Satthu Khadiravanam̐ pavisanakāle evam̐ cintayim̐su “ayaṃ bhikkhu ettakaṃ navakammaṃ karonto kim̐ sakkhissati samaṇadhammaṃ kātuṃ, Satthā ‘Sāriputtassa kaniṭṭho’ti mukholokanakiccaṃ karonto evarūpassa navakammikassa bhikkhussa santikaṃ āgato”ti, Satthāpi taṃ divasaṃ paccūsakāle lokaṃ voloketvā te bhikkhū ditvā tesam̐ cittācāraṃ aññāsi, tasmā tattha māsamattaṃ vasitvā nikkhamanadivase yathā te bhikkhū attano telanāḷiṅca udakatumbaṅca upāhanāni ca pamussanti, tathā adhiṭṭhahitvā nikkhamanto vihārūpacārato bahi nikkhantakāle iddhiṃ vissajjesi. Atha te bhikkhū “mayā idaṅcīdaṅca pamuṭṭham̐, mayāpi pamuṭṭhan”ti ubhopi nivattitvā taṃ ṭhānaṃ asallakkhetvā khadirarukkhaṅṅakehi vijjhamānā vicaritvā ekasmim̐ khadirarukkhe olambantaṃ attano bhaṅṅakaṃ disvā ādāya pakkamim̐su. Satthāpi bhikkhusaṃgham̐ ādāya puna māsamatteneva Sīvalittherassa puññaṃ anubhavamāno paṭigantvā Pubbārāmaṃ pāvīsi.

Atha te mahallakabhikkhū pātova mukham̐ dhovitvā “āgantukabhattadāyikāya Visākhāya gharaṃ yāguṃ pivissāmā”ti gantvā yāguṃ pivitvā khajjakam̐ khādītva nisīdim̐su. Atha ne Visākhā pucchi “tumhepi bhante Satthārā saddhiṃ Revatattherassa vasanaṭṭhānaṃ āgamitthā”ti. Āma upāsiketi, ramaṇīyam̐ bhante therassa vasanaṭṭhānanti. Kuto tassa ramaṇīyatā, setakaṅṅakakhadirarukkagahanaṃ¹ petānaṃ nivāsanaṭṭhānasadisam̐ upāsiketi. Athaññe dve daharabhikkhū āgamim̐su. Upāsikā tesampi yāgukhajjakam̐ datvā tatheva

1. Kuto tassa taṃ ramaṇīyam̐, tāva suddhakaṃ kaṅṅakakhadirarukkagahanaṃ (Ka)

paṭipucchi. Te āhaṃsu “na sakkā upāsike vaṇṇetuṃ, sudhammadevasabhāsadisaṃ iddhiyā abhisaṅkhatam̐ viya therassa vasanaṭṭhānan”ti. Upāsikā cintesi “paṭhamam̐ āgatā bhikkhū aññathā vadim̐su, ime aññathā vadanti, paṭhamam̐ āgatā bhikkhū kiñcideva pamussitvā iddhiyā vissaṭṭhakāle paṭinivattitvā gatā bhavissanti, ime pana iddhiyā abhisaṅkharitvā nimmitakāle gatā bhavissanti”ti attano paṇḍitabhāvena etamattham̐ ñatvā “Satthāram̐¹ āgatakāle pucchissāmī”ti aṭṭhāsi. Tato muhuttaṃyeva² Satthā bhikkhusam̐ghaparivuto Visākhāya geham̐ gantvā paññattāsane nisīdi. Sā Buddhappamukham̐ bhikkhusam̐gham̐ sakkaccaṃ parivisitvā bhattakiccāvasāne Satthāram̐ vanditvā paṭipucchi “bhante tumhehi saddhim̐ gatabhikkhūsu ekacce Revatattherassa vasanaṭṭhānam̐ ‘khadiragahanam̐ araññan’ti vadanti, ekacce ‘ramaṇīyan’ti, kim̐ nu kho etan”ti. Tam̐ sutvā Satthā “upāsike gāmo vā hotu araññam̐ vā, yasmim̐ ṭhāne arahanto viharanti, tam̐ ramaṇīyamevā”ti vatvā anusandhim̐ ghaṭetvā dhammam̐ desento imam̐ gāthamāha—

98. “Gāme vā yadi vāraññe, ninne vā yadi vā thale.

Yattha arahanto viharanti, tam̐ bhūmirāmaṇeyyakam̐”ti.

Tattha kiñcāpi arahanto gāmante kāyavivekam̐ na labhanti, cittavivekam̐ pana labhanteva. Tesañhi dibbapaṭibhāgānipi ārammaṇāni cittaṃ cāletuṃ na sakkonti. Tasmā gāmo vā hotu araññādīnam̐ vā aññataram̐, **yattha arahanto viharanti, tam̐ bhūmirāmaṇeyyakanti** so bhūmipadeso ramaṇīyo evāti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇim̐sūti.

Aparena samayena bhikkhū katham̐ samuṭṭhāpesuṃ “āvuso kena nu kho kāraṇena āyasmā Sīvalitthero sattadivasasattamāsādhikāni satta vassāni mātu kucchiyam̐ vasi, kena niraye pacci, kena nissandena lābhaggayasaggappatto jāto”ti. Satthā tam̐ katham̐ sutvā “bhikkhave kim̐ kathethā”ti pucchitvā “bhante idam̐ nāmā”ti vutte tassāyasmato pubbakammam̐ kathento āha—

1. Satthu (Sī, Syā)

2. Muhuttasseva (Sī, Syā)

Bhikkhave ito ekanavutikappe Vipassī Bhagavā loke uppajjitvā ekasmim samaye janapadacārikam caritvā pitu nagaram paccāgamāsi. Rājā Buddhappamukhassa bhikkhusamghassa āgantukadānam sajjetvā nāgarānam sāsanam pesesi “āgantvā mayham dāne sahāyakā hontū”ti. Te tathā katvā “raññā dinnadānato atirekataram dassāmā”ti Satthāram nimantetvā punadivase dānam paṭiyādetvā rañño sāsanam paṇiṃsu. Rājā āgantvā tesam dānam disvā “ito adhikataram dassāmī”ti punadivasatthāya Satthāram nimantesi. Neva rājā nāgare parājetum sakkhi, na nāgarā rājānam. Nāgarā chaṭṭhe vāre “sve dāni yathā ‘imasim dāne idam nāma natthī’ti na sakkā hoti vattum, evam dānam dassāmā”ti cintetvā punadivase dānam paṭiyādetvā “kim nu kho ettha natthī”ti oloketā allamadhumeva na addasaṃsu. Pakkamadhu pana bahum atthi. Te allamadhassatthāya catūsu nagaradvāresu cattāri kahāpaṇasahassāni gāhāpetvā paṇiṃsu. Atheko janapadamanusso gāmabhojakam passitum āgacchanto antarāmagge madhupaṭalam disvā makkhikā palāpetvā sākham chinditvā sākḥadaṇḍakeneva saddhim madhupaṭalam ādāya “gāmabhojakassa dassāmī”ti nagaram pāvisi. Madhu-atthāya gato tam disvā “ambho vikkiṇiyam madhun”ti pucchi. Na vikkiṇiyam sāmīti. Handa imam kahāpaṇam gahetvā dehīti. So cintesi “imam madhupaṭalam pādampampi na agghati, ayam pana kahāpaṇam deti. Bahukahāpaṇako maññe, mayā vaḍḍhetum vaṭṭati”ti. Atha nam “na demī”ti āha, tena hi dve kahāpaṇe gaṇhāhīti. Dvīhipi na demīti. Evam tāva vaḍḍhesi, yāva so “tena hi idam sahasam gaṇhāhī”ti bhaṇḍikam upanesi.

Atha nam so āha “kim nu kho tvam ummattako, udāhu kahāpaṇānam ṭhapanokāsam na labhasi, pādampi na agghanakam madhum ‘sahasam gahetvā dehī’ti vadasi, kim nāmetan”ti. Jānāmaham bho, iminā pana me kammam atthi, tenevam vadāmīti. Kim kammam sāmīti. Amhehi Vipassībuddhassa aṭṭhasatṭhisamaṇasahassaparivārassa mahādānam sajjitam, tatrekam allamadhumeva natthi, tasmā evam gaṇhāmīti. Evam sante nāham mūlena dassāmi, sace ahampi dāne pattim labhissāmi, dassāmīti. So gantvā nāgarānam tamattham ārocesi. Nāgarā tassa saddhāya balavabhāvam ṇatvā “sādhu¹, pattiko

1. Sādhu sādhu (Sī, Ka)

hotū”ti paṭijāniṃsu, te Buddhappamukhaṃ bhikkhusaṃghaṃ nisīdāpetvā yāgukhajjakam datvā mahatiṃ suvaṇṇapātiṃ āharāpetvā madhupaṭalaṃ piḷāpesuṃ. Teneva manussena paṇṇākāratthāya dadhivārakopi āhaṭo atthi, so tampi dadhiṃ pātiyaṃ ākiritvā tena madhunā saṃsanditvā¹ Buddhappamukhassa bhikkhusaṃghassa ādito paṭṭhāya adāsi. Taṃ yāvadatthaṃ gaṇhantānaṃ sabbesaṃ pāpuṇi, uttarimpi avasiṭṭhaṃ ahosiyeva. “Evaṃ thokaṃ madhu kathaṃ tāva bahūnaṃ pāpuṇi”ti na cintetabbaṃ. Tañhi Buddhānubhāvena pāpuṇi, Buddhavisayo na cintetabbo. Cattāri hi “acinteyyāni”ti² vuttāni. Tāni cinto ummādasseva bhāgī hotīti. So puriso ettakaṃ kammaṃ katvā āyupariyosāne devaloke nibbattitvā ettakaṃ kālaṃ saṃsaranto ekasmiṃ samaye devalokā cavitvā Bārāṇasiyaṃ rājakule nibbatto pitu accayena rajjaṃ pāpuṇi. So “ekaṃ nagaraṃ gaṇhissāmi”ti gantvā parivāresi, nāgarānaṃca sāsanaṃ paḥiṇi “rajjaṃ vā me dentu yuddhaṃ vā”ti. Te “neva rajjaṃ dassāma, na yuddhaṃ”ti vatvā cūḷadvārehi nikkhamitvā dārūdakādīni āharanti, sabbakiccāni karonti.

Itaropi cattāri mahādvārāni rakkhanto sattamāsādhikāni satta vassāni nagaraṃ uparundhi. Athassa mātā “kiṃ me putto karoti”ti pucchitvā “idaṃ nāma devī”ti taṃ pavattiṃ sutvā “bālo mama putto, gacchatha, tassa ‘cūḷadvārānipi pidhāya nagaraṃ uparundhatū’ti vadethā”ti. So mātu sāsanaṃ sutvā tathā akāsi. Nāgarāpi bahi nikkhamituṃ alabhantā sattame divase attano rājānaṃ māretvā tassa rajjaṃ adāsu. So imāṃ kammaṃ katvā āyupariyosāne Avīcimhi nibbattitvā yāvāyaṃ pathavī yojanamattaṃ ussannā, tāya niraye paccitvā catunnaṃ cūḷadvārānaṃ pidahitattā tato cuto tassā eva mātu kucchismiṃ paṭisandhiṃ gahetvā sattamāsādhikāni satta vassāni antokucchismiṃ vasitvā satta divasāni yonimukhe tiriyaṃ nipajji. Evaṃ bhikkhave Sīvali tadā nagaraṃ uparundhitvā gahitakammena ettakaṃ kālaṃ niraye paccitvā catunnaṃ cūḷadvārānaṃ pidahitattā tato cuto tassā eva mātu kucchiyaṃ paṭisandhiṃ gahetvā ettakaṃ kālaṃ kucchiyaṃ vasi. Navamadhuno dinnattā lābhaggayasaggappatto jātoti.

1. Sannetvā (St), sandetvā (Syā)

2. Am 1. 392 piṭṭhe.

Punekadivasam bhikkhū katham samuṭṭhāpesum “aho sāmaṇerassa lābho, aho puññaṃ, yena ekakena pañcannaṃ bhikkhusatānaṃ pañcakūṭāgārasatādīni katāni”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave mayham puttassa neva puññaṃ atthi, na pāpaṃ, ubhayamassa pahīnaṃ”ti vatvā Brāhmaṇavagge imaṃ gāthamāha—

“Yodha puññañca pāpañca, ubho saṅga’ mupaccagā.
Asokaṃ virajaṃ suddham, tamahaṃ brūmi brāhmaṇaṃ”ti¹.

Khadiravanियarevatattheravatthu navamaṃ.

10. Aññatara-itthivatthu

Ramaṇīyāniti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto aññataraṃ itthim ārabha kathesi.

Eko kira piṇḍapātiko bhikkhu Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā ekaṃ jiṇṇa-uyyānaṃ pavisitvā samaṇadhammaṃ karoti. Ekā nagarasobhinī itthī purisena saddhim “ahaṃ asukaṭṭhānaṃ nāma gamissāmi, tvaṃ tattha āgaccheyyāsi”ti saṅketaṃ katvā agamāsi, so puriso nāgacchi. Sā tassa āgamanamaggaṃ oloketi taṃ adisvā ukkaṇṭhitvā ito cito ca vicaramānā taṃ uyyānaṃ pavisitvā theram pallaṅkaṃ ābhujitvā nisinnaṃ disvā ito cito ca olokayamānā aññaṃ kañci adisvā “ayañca puriso eva, imassa cittaṃ pamohessāmi”ti tassa purato ṭhatvā punappunaṃ nivatthasāṭakaṃ mocetvā nivāseti, kese muñcitvā bandhati, paṇim paharivā hasati. Therassa saṃvego uppajjitvā sakalasarīraṃ phari. So “kiṃ nu kho idan”ti cintesi. Satthāpi “mama santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā “samaṇadhammaṃ karissāmi”ti gatassa bhikkhuno kā nu kho pavattī”ti upadhārento taṃ itthim disvā tassā anācārakiriyaṃ, therassa ca saṃveguppattim ṇatvā Gandhakuṭiyaṃ nisinnova tena saddhim kathesi “bhikkhu kāmagavesakānaṃ aramaṇaṭṭhānameva vītarāgānaṃ ramaṇaṭṭhānaṃ

1. Khu 1. 72 piṭṭhe.

hotī”ti. Evañca pana vatvā obhāsaṃ pharivā tassa dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

99. “Ramaṇīyāni araññāni, yattha na ramatī jano.
Vītarāgā ramissanti, na te kāmagavesino”ti.

Tattha **araññānī**ti supupphitaruvanasaṇḍapaṭimaṇḍitāni vimalasalilasampannāni araññāni nāma **ramaṇīyāni**. **Yatthā**ti yesu araññesu vikaṣitesu padumavanesu gāmamakkhikā viya kāmagavesako **jano na ramati**. **Vītarāgā**ti vigatarāgā pana khīṇāsavā nāma bhamaramadhukarā viya padumavanesu tathārūpesu araññesu **ramissanti**. Kim kāraṇā? **Na te kāmagavesino**, yasmā te kāmagavesino na hontīti attho.

Desanāvasāne so thero yathānisinnova saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇitvā ākāsenāgantvā thutiṃ karonto Tathāgatassa pāde vanditvā agamāsīti.

Aññatara-itthivatthu dasamaṃ.

Arahantavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Sattamo vaggo.

8. Sahassavagga

1. Tambadāṭhikacoraghātakavatthu

Sahassamapi ce vācāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veļuvane viharanto Tambadāṭhikacoraghātakam ārabba kathesi.

Ekūnapañcasatā kira corā gāmaghātakādīni karontā jīvikam kappesuṃ. Atheko puriso nibbidhapiṅgalo Tambadāṭhiko tesam santikam gantvā “ahampi tumhehi saddhim jīvissāmī”ti āha. Atha nam corajeṭṭhakassa dassetvā “ayampi amhākam santike vasitum icchatī”ti āhamṣu. Atha nam corajeṭṭhako oloketvā “ayam mātu thanam chinditvā pitu vā galalohitam nīharitvā khādanasamattho atikakkaḷo”ti cintetvā “natthetassa amhākam santike vasanakiccan”ti paṭikkhipi. So evam paṭikkhittopi āgantvā ekam tasseva antevāsikam upaṭṭhahanto ārādhesi. So tam ādāya corajeṭṭhakam upasaṅkamitvā “sāmi bhaddako esa, amhākam upakārako, saṅgaṇhatha nan”ti yācitvā corajeṭṭhakam paṭicchāpesi. Athekadivasam nāgarā rājapurisehi saddhim ekato hutvā te core gahetvā vinicchayamahāmaccaṇam santikam nayimsu. Amaccā tesam pharasunā sīsacchedam āṇāpesuṃ. Tato “ko nu kho ime māressatī”ti pariyesantā te māretum icchantam kañci adisvā corajeṭṭhakam āhamṣu “tvam ime māretvā jīvitañceva labhissasi sammānañca, mārehi ne”ti. Sopi attānam nissāya vasitattā te māretum na icchi. Etenūpāyena ekūnapañcasate pucchimsu, sabbepi na icchimsu. Sabbapaccā tam nibbidhapiṅgalam Tambadāṭhikam pucchimsu. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā te sabbepi māretvā jīvitañceva sammānañca labhi. Etenūpāyena nagarassa dakkhiṇatopi pañca corasatāni ānetvā amaccānam dassetvā tehi tesampi sīsacchede āṇatte corajeṭṭhakam ādim katvā pucchantā kañci māretum icchantam adisvā “purimadivase eko puriso pañcasate core māresi, kham nu kho so”ti. “Asukaṭṭhāne amhehi diṭṭho”ti vutte tam pakkosāpetvā “ime mārehi, sammānam lacchasi”ti āṇāpesuṃ. So “sādhū”ti sampaṭicchitvā te sabbepi māretvā sammānam labhi. Atha nam “bhaddako

ayaṃ puriso, nibaddhaṃ coraghātakameva etaṃ karissāmā”ti mantetvā tassa taṃ ṭhānantaraṃ datvāva sammānaṃ kariṃsu. So pacchimadisatopi uttaradisatopi ānīte pañcasate pañcasate core ghātesiyeva. Evaṃ catūhi disāhi ānītāni dve saḥassāni māretvā tato paṭṭhāya devasikaṃ ekaṃ dveti ānīte te manusse māretvā pañcapaṇṇāsa saṃvaccharāni coraghātakakammaṃ akāsi.

So mahallakakāle ekappahārenea sīsaṃ chinnituṃ na sakkoti, dve tayo vāre paharanto manusse kilameti. Nāgarā cintayīṃsu “aññopi coraghātako uppajjissati, ayaṃ ativiya manusse kilameti, kiṃ iminā”ti tassa taṃ ṭhānantaraṃ hariṃsu. So pubbe coraghātakakammaṃ karonto “ahatasāṭake nivāsetuṃ, navasappinā saṅkhatāṃ khīrayāguṃ pivituṃ, sumanapupphāni pilandhituṃ, gandhe vilimpitun”ti imāni cattāri na labhi. So ṭhānā cāvitaḍivase “khīrayāguṃ me pacathā”ti vatvā ahatavatthasumanamālāvilepanāni gāhāpetvā nadiṃ gantvā nhatvā ahatavatthāni nivāsetvā mālā pilandhitvā gandhehi anulittagatto gehaṃ āgantvā nisīdī. Athassa navasappinā saṅkhatāṃ khīrayāguṃ purato ṭhapetvā hatthadhovanodakaṃ āhariṃsu. Tasmīṃ khaṇe Sāriputtatthero samāpattito vuṭṭhāya “kattha nu kho ajja mayā gantabban”ti attano bhikkhācāraṃ olokento tassa gehe khīrayāguṃ disvā “karissati nu kho me puriso saṅgahan”ti upadhārento “maṃ disvā mama saṅgahaṃ karissati, karitvā ca pana mahāsampattiṃ labhissati ayaṃ kulaputto”ti ṇatvā cīvaraṃ pārūpitvā pattāṃ āḍāya tassa gehadvāre ṭhitameva attānaṃ dassesi.

So therāṃ disvā pasannacitto cintesi “mayā cirāṃ coraghātakakammaṃ kataṃ, bahū manussā mārītā, idāni me gehe khīrayāgu paṭiyattā, thero āgantvā mama gehadvāre ṭhito, idāni mayā ayyassa deyyadhammaṃ dātuṃ vaṭṭatī”ti purato ṭhapitayāguṃ apanetvā therāṃ upasaṅkamtivā vanditvā antogehe nisīdāpetvā patte khīrayāguṃ ākiritvā navasappiṃ āsiṅcivā therāṃ bījamāno aṭṭhāsi. Athassa ca dīgharattaṃ aladdhapubbatāya khīrayāguṃ pātuṃ balava-ajjhāsayo ahosi. Thero tassa ajjhāsayaṃ ṇatvā “tvaṃ upāsaka attano yāguṃ

pivā”ti āha. So aññassa hatthe bījanīm datvā yāguṃ pivi. Thero bījamānaṃ purisaṃ “gaccha, upāsakameva bījāhī”ti¹ āha. So bījiyamāno kucchipūraṃ yāguṃ pivitvā āgantvā therāṃ bījamāno ṭhatvā katāhāraḱicassa therassa pattāṃ aggahesi. Thero tassa anumodanaṃ ārabhi. So attano cittaṃ therassa dhammadesanānugaṃ² kātuṃ nāsakkhi. Thero sallakkhetvā “upāsaka kasmā cittaṃ desanānugaṃ kātuṃ na sakkosī”ti pucchi. Bhante mayā dīgharattaṃ kakkhaḱakammaṃ kataṃ, bahū manussā mārītā, tamahaṃ attano kammaṃ anussaranto cittaṃ ayyassa desanānugaṃ kātuṃ nāsakkhinti. Thero “vañcessāmi nan”ti cintetvā kiṃ pana tvaṃ attano ruciyā akāsi, aññehi kāritosīti. Rājā maṃ kāresi bhanteti. Kiṃ nu kho te upāsaka evaṃ sante akusalaṃ hotīti. Mandadhātuko³ upāsako therenevaṃ vutte⁴ “natthi mayhaṃ akusalan”ti saññī hutvā tena hi bhante dhammaṃ kathethāti. So there anumodanaṃ karonte ekaggacitto hutvā dhammaṃ suṇanto sotāpattimagassa orato anulomikaṃ khantiṃ nibbatesi. Theropi anumodanaṃ katvā pakkāmi.

Upāsakaṃ therāṃ anugantvā nivattamānaṃ ekā yakkhinī dhenuvesena āgantvā ure paharivā māresi. So kālaṃ katvā Tusitapure nibbatti. Bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “coraghātako pañcapanṇāsa vassāni kakkhaḱakammaṃ katvā ajjeva tato mutto, ajjeva therassa bhikkhaṃ datvā ajjeva kālaṃ kato, kahaṃ nu kho nibbatto”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave Tusitapure nibbatto”ti āha. Kiṃ bhante vadetha, ettakaṃ kālaṃ ettake manusse ghātetvā Tusitavimāne nibbattoti. “Āma bhikkhave, mahanto tena kalyāṇamitto laddho, so Sāriputtassa dhammadesanaṃ sutvā anulomañāṇaṃ nibbattetvā ito cuto Tusitavimāne nibbatto”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Subhāsitaṃ suṇitvāna, nagare coraghātako.

Anulomakhantiṃ laddhāna, modatī tidivaṃ gato”ti.

1. Gaccha tvaṃ upāsaka, mā me bījāhīti (Ka)

2. Dhammadesanānugataṃ (Syā), dhammadesanānuyogaṃ (Ka)

3. Muddhadhātuko (St)

4. Vutto (Syā)

Bhante anumodanakathā nāma na balavā, tena kataṃ akusalakammaṃ mahantaṃ, kathaṃ ettakena visesaṃ nibbattesīti. Satthā “kiṃ bhikkhave ‘mayā desitadhammassa appaṃ vā bahuṃ vā’ti mā pamāṇaṃ gaṇhatha. Ekavācāpi hi atthanissitā seyyāvā”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

100. “Sahassamapi ce vācā, anattapadasaṃhitā.

Ekam atthapadaṃ seyyo, yaṃ sutvā upasammātī”ti.

Tattha **sahassamapī**ti paricchavedavacanāṃ, ekaṃ sahasaṃ dve sahasānīti evaṃ sahasena cepi¹ paricchinnavācā honti, tā ca pana **anattapadasaṃhitā** ākāsaṃṇanāpabbatavaṇṇanāvānavaṇṇanādīni pakāsakehi aniyyānadīpakehi anattakehi padehi saṃhitā yāva bahukā hoti, tāva pāpikā evāti attho. **Ekam atthapadanti yaṃ** pana “ayaṃ kāyo, ayaṃ kāyagatāsati, tisso vijjā anupatto, kataṃ Buddhassa sāsanā”ti evarūpaṃ ekaṃ atthapadaṃ **sutvā** rāgādivūpasamena **upasammati**, taṃ atthasādhakaṃ nibbānappaṭisaṃyuttaṃ khandhadhātu-āyatana-indriyabalabojjhaṅgasatipaṭṭhānaparidīpakaṃ ekampi padaṃ seyyoyevāti attho.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Tambadāṭhikacoraghātakavatthu paṭhamāṃ.

2. Bāhiyadārucīriyattheravatthu

Sahassamapi ce gāthāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Dārucīriyattheraṃ ārabha kathesi.

Ekasmiṃ hi kāle bahū manussā nāvāya mahāsamuddaṃ pakkhanditvā antomahāsamudde bhinnāya nāvāya macchakacchapabhakkhā ahesuṃ. Ekovettha² ekaṃ phalakaṃ gahetvā vāyamanto supparakapaṭṭanaṭīraṃ okkami, tassa nivāsanapārūpanaṃ natthi. So aññaṃ kiñci apassanto sukkhakaṭṭhadaṇḍake vākehi paliveṭhetvā nivāsanapārūpanaṃ katvā devakulato

1. Ceva (Sī), ce (Ka)

2. Vāñijo (Ka)

kapālaṃ gahetvā suppārakapaṭṭanaṃ agamāsi. Manussā taṃ disvā yāgubhattādīni datvā “ayaṃ eko arahā”ti sambhāvesuṃ. So vatthesu upanītesu “sacāhaṃ nivāsessāmi vā pārupissāmi vā, lābhasakkāro me parihāyissatī”ti tāni vatthāni paṭikkhipitvā dārucīrāneva paridahi¹. Athassa bahūhi “arahā arahā”ti vuccamānassa evaṃ cetaso parivitakko udapādi “ye kho keci loke arahanto vā arahattamaggaṃ vā samāpannā, ahaṃ tesam aññataro”ti. Athassa purāṇasālohitā devatā evaṃ cintesi.

Purāṇasālohitāti pubbe ekato katasamaṇadhammā. Pubbe kira Kassapadasabalassa sāsane osakkamāne sāmaṇerādīnaṃ vippakāraṃ disvā satta bhikkhū samvegappattā “yāva sāsanaṃ antaradhānaṃ na hoti, tāva attano paṭiṭṭhaṃ karissāmā”ti suvaṇṇacetiyam vanditvā araṇṇam pavīṭṭhā ekam pabbataṃ disvā “jīvite sālayā nivattantu, nirālayā imaṃ pabbataṃ abhiruhantū”ti vatvā nisseṇim bandhitvā sabbepi taṃ abhiruyha nisseṇim pātetvā samaṇadhammaṃ karimsu. Tesu saṃghatthero ekarattātikkameneva arahattaṃ pāpuṇi. So Anotattadahe nāgalatādantakaṭṭhaṃ khādītva Uttarakuruto piṇḍapātāṃ āharitvā te bhikkhū āha “āvuso imaṃ dantakaṭṭhaṃ khādītva mukhaṃ dhovitvā imaṃ piṇḍapātāṃ paribhuñjathā”ti. Kim pana bhante amhehi evaṃ katikā katā “yo paṭhamaṃ arahattaṃ pāpuṇāti, tenābhataṃ piṇḍapātāṃ avasesā paribhuñjissanti”ti. No hetam āvusoti. “Tena hi sace mayampi tumhe viya visesaṃ nibbattessāma, sayam āharitvā paribhuñjissāmā”ti na icchimsu. Dutiyadivase dutiyatthero anāgāmi phalaṃ pāpuṇi. Sopi tatheva piṇḍapātāṃ āharitvā itare nimantesi. Te evamāhamsu “kim pana bhante amhehi evaṃ katikā katā ‘mahātherena ābhataṃ piṇḍapātāṃ abhuñjitvā anūtherena ābhataṃ bhuñjissāmā’ti”. No hetam āvusoti. “Evaṃ sante tumhe viya mayampi visesaṃ nibbattetvā attano purisakārena bhuñjitum sakkontā bhuñjissāmā”ti na icchimsu. Tesu arahattaṃ patto bhikkhu parinibbāyi, anāgāmī brahmaloke nibbatti. Itare pañca therā visesaṃ nibbattetum asakkontā sussitvā sattame divase kālam

1. Parihari (Sī)

katvā devaloke nibbattitvā imasmim Buddhuppāde tato cavitvā tattha tattha kulagharesu nibbattiṃsu. Tesu eko **Pukkusāti rāja**¹ ahosi, eko **Kumārakassapo**², eko **Dārucīriyo**³, eko **Dabbo Mallaputto**⁴, eko **Sabhiyo paribbājakoti**⁵. Tattha yo brahmaloke nibbatto bhikkhu, taṃ sandhāyetam vuttam “purāṇasālohitā devatā”ti.

Tassa hi brahmuno etadahosi “ayam mayā saddhim nisseṇim bandhitvā pabbatam abhiruhitvā samaṇadhammam akāsi, idāni imam laddhim gahetvā vicaranto vinasseyya, samvejessāmi nan”ti. Atha nam upasankamitvā evamāha “neva kho tvaṃ Bāhiya arahā, napi arahattamaggam vā samāpanno, sāpi te paṭipadā natthi, yāya tvaṃ arahā vā assa arahattamaggam vā samāpanno”ti. Bāhiyo ākāse ṭhatvā kathentam mahābrahmānam oloketvā cintesi “aho bhāriyam kammam katam, aham ‘arahantomhi’ti cintesim, ayañca mam ‘na tvaṃ arahā, napi arahattamaggam vā samāpannosī’ti vadati, atthi nu kho loka añño arahā”ti. Atha nam pucchi “atthi nu kho etarahi devate loka arahā vā arahattamaggam vā samāpanno”ti. Athassa devatā ācikkhi “atthi Bāhiya uttaresu janapadesu Sāvatti nāma nagaram, tattha so Bhagavā etarahi viharati Araham Sammāsambuddho. So hi Bāhiya Bhagavā arahā ceva arahattatthāya ca dhammam desetī”ti.

Bāhiyo rattibhāge devatāya katham sutvā samviggamānaso tam khaṇamyeva supparakā nikkhamitvā ekarattivāsena⁶ Sāvattim agamāsi, sabbam vīsayojanasatikam maggam ekarattivāseneva agamāsi. Gacchanto ca pana devatānubhāvena gato. “Buddhānubhāvenā”tipi vadantiyeva. Tasmim pana khaṇe Sattā Sāvattim piṇḍāya pavittḥo hoti. So bhuttapātarāse kāya-ālasiyavimocanattam abbhokāse caṅkamante sambahule bhikkhū “kham etarahi sattā”ti pucchi. Bhikkhū “Bhagavā Sāvattim piṇḍāya pavittḥo”ti vatvā tam pucchiṃsu “tvaṃ pana

1. Ma 3. 281 piṭṭhe.

2. Ma 1. 195 piṭṭhe.

3. Khu 1. 84 piṭṭhe.

4. Vi 1. 243; Khu 1. 191 piṭṭhesu.

5. Khu 1. 355 piṭṭhe Suttanipāte.

6. Nikkhamitvā sabbattha ekarattivāsena (Ka)

kuto āgatosī”ti suppārakā āgatomhīti. Kadā nikkhantosīti. Hiyyo sāyaṃ nikkhantomhīti. Dūratosi āgato, nisīda, tava pāde dhovitvā telena makkhetvā thokaṃ vissamāhi, āgatakāle Satthāraṃ dakkhissasīti. Ahaṃ bhante Satthu vā attano vā jīvitantarāyaṃ na jānāmi, ekarattenevamhi katthaci aṭṭhatvā anisīditvā vīsayojanasatikāṃ maggaṃ āgato, Satthāraṃ passitvā vā vissamissāmīti. So evaṃ vatvā taramānarūpo Sāvattihīṃ pavisitvā Bhagavantaṃ anopamāya Buddhasiriyā piṇḍāya carantaṃ disvā “cīrassaṃ vata me Gotamo Sammāsambuddho diṭṭho”ti diṭṭhaṭṭhānato paṭṭhāya onatasarīro gantvā antaravīthiyameva pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā gopphakesu daḷhaṃ gahetvā evamāha “desetu me bhante Bhagavā dhammaṃ, desetu Sugato dhammaṃ, yaṃ mamassa dīgharattaṃ hitāya sukhāyā”ti. Atha naṃ Satthā “akālo kho tāva Bāhiya, antaragharaṃ¹ paviṭṭhamhā piṇḍāyā”ti paṭikkhipi.

Taṃ sutvā Bāhiyo bhante saṃsāre saṃsarantena kabaḷikārāhāro na aladdhapubbo, tumhākaṃ vā mayhaṃ vā jīvitantarāyaṃ na jānāmi, desetu me dhammanti. Satthā dutiyampi paṭikkhipiyeva. Evaṃ kirassa ahosi “imassa maṃ diṭṭhakālato paṭṭhāya sakalasarīraṃ pītiyā nīrantaraṃ ajjhotthataṃ hoti, balavapītevego dhammaṃ sutvāpi na sakkhissati paṭivijjhitaṃ, majjhattupekkhāya tāva tiṭṭhatu, ekaratteneva vīsayojanasatikāṃ maggaṃ āgatattā darathopissa balavā, sopi tāva paṭippassambhatū”ti. Tasmā dvikkhattuṃ paṭikkhipitvā tatiyaṃ yācīto antaravīthiyaṃ ṭhitova “tasmātiha te Bāhiya evaṃ sikkhitabbaṃ ‘diṭṭhe diṭṭhamattaṃ bhavissatī’ti” ādinā² nayena dhammaṃ desesi. So Satthu dhammaṃ suṇantoyeva sabbāsava khepetvā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Tāvadeva ca pana Bhagavantaṃ pabbajjaṃ yāci “paripuṇṇaṃ te pattacīvaranti” puṭṭho “na paripuṇṇaṃ”ti āha. Atha naṃ Satthā “tena hi pattacīvaraṃ pariyesāhi”ti vatvā pakkāmi.

“So kira vīsati vassasahassāni samaṇadhammaṃ karonto ‘bhikkhunā nāma attanā paccaye labhitvā aññaṃ anoloketvā sayameva paribhuñjitaṃ vaṭṭatī’ti ekabhikkhussāpi pattaṇa vā cīvarena vā saṅghaṃ na

1. Antaravīthim (Syā)

2. Khu 1. 85 piṭṭhe.

akāsi, tenassa iddhimayapattacīvaram na uppajjissati”ti nātvā ehibhikkhubhāvena pabbajjam na adāsi. Tampi pattacīvaram pariyesamānameva ekā yakkhinī dhenurūpena āgantvā uramhi¹ paharivā jīvitakkhayaṃ pāpesi. Satthā piṇḍāya caritvā katabhattakicco sambahulehi bhikkhūhi saddhiṃ nikkhanto Bāhiyassa sarīraṃ saṅkāraṭṭhāne patitaṃ disvā bhikkhū āṇāpesi “bhikkhave ekasmiṃ gehadvāre ṭhatvā mañcakaṃ āharāpetvā imaṃ sarīraṃ nagarato nīharitvā jhāpetvā thūpaṃ karoṭhā”ti. Bhikkhū tathā karimsu, katvā ca pana vihāraṃ gantvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā attanā katakiccaṃ ārocetvā tassa abhisamparāyaṃ pucchimsu. Atha nesaṃ Bhagavā tassa parinibbutabhāvaṃ ācikkhitvā “etadaggaṃ bhikkhave mama sāvakaṇaṃ bhikkhūnaṃ khippābhiññānaṃ yadidaṃ Bāhiyo dārucīriyo”ti² etadagge ṭhapesi. Atha naṃ bhikkhū pucchimsu “bhante tumhe ‘Bāhiyo arahattaṃ patto’ti vadetha, kadā so arahattaṃ patto”ti. Mama dhammaṃ sutakāle bhikkhaveti, kadā panassa bhante tumhehi dhammo kathitoti. Piṇḍāya carantena antaravīthiyaṃ ṭhatvāti. Appamattako hi bhante tumhehi antaravīthiyaṃ ṭhatvā kathitadhammo kathaṃ so tāvattakena visesaṃ nibbattesīti, atha ne Satthā “kiṃ bhikkhave mama dhammaṃ ‘appamā vā bahum vā’ti mā pamāṇaṃ gaṇhatha. Anekānipi hi gāthāsahassāni anathanissitāni na seyyo, atthanissitaṃ pana ekampi gāthāpadaṃ seyyo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

101. “Sahassamapi ce gāthā, anattapadasaṃhitā.

Ekam gāthāpadaṃ seyyo, yaṃ sutvā upasammati”ti.

Tattha **ekam gāthāpadaṃ seyyoti** “appamādo amatapadaṃ -pa- yathā matā”ti³ evarūpā ekā gāthāpi seyyoti attho. Sesam purimanayeneva veditabban.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Bāhiyadārucīriyattheravatthu dutiyaṃ.

1. Vāma-ūrumhi (Syā, Ka)

2. Am 1. 25 piṭṭhe.

3. Khu 1. 16 piṭṭhe.

3. Kuṇḍalakesittherīvatthu

Yo ca gāthāsataṃ bhāseti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Kuṇḍalakesiṃ ārabba katheti.

Rājagahe kira ekā seṭṭhidhītā soḷasavassuddesikā abhirūpā ahoṣi dassanīyā pāsādikā. Tasmim ca vaye ṭhitā nāriyo purisajjhāsayā honti purisalolā. Atha naṃ mātāpitāro sattabhūmikassa pāsādassa uparimatale sirigabbhe nivāsāpesuṃ, ekamevassā dāsīm paricārikam ādamsu, athekaṃ kulaputtam corakammaṃ karontam gahetvā pacchābāham bandhitvā catukke catukke kasāhi paharivā āghātanam nayimsu. Seṭṭhidhītā mahājanassa saddam sutvā “kiṃ nu kho etan”ti pāsādāle ṭhatvā oloketi tam disvā paṭibaddhacittā hutvā tam patthayamānā āhāram paṭikkhipivā mañcake nipajji. Atha naṃ mātā pucchi “kiṃ idaṃ ammā”ti. Sace etam “coro”ti gahetvā niyyamānam purisam labhissāmi, jīvissāmi. No ce labhissāmi, jīvitam me natthi, idheva marissāmīti. Amma mā evam kari, amhākam jātiyā ca gottena ca bhogena ca sadisam aññam sāmikam labhissasīti. Mayham aññena kiccam natthi, imaṃ alabhamānā marissāmīti. Mātā dhītaram saññāpetum asakkonti pituno ārocesi. Sopi nam saññāpetum asakkonto “kiṃ sakkā kātun”ti cintevā tam coram gahetvā gacchantassa rājapurisassa sahasabhaṇḍikam pesesi “imaṃ gahetvā etam purisam mayham dehi”ti. So “sādhū”ti kahāpaṇe gahetvā tam muñcivā aññam māretvā “mārīto deva coro”ti rañño ārocesi. Seṭṭhipi tassa dhītaram adāsī.

Sā tato paṭṭhāya “sāmikam ārodhessāmī”ti sabbābharaṇapaṭimaṇḍitā sayameva tassa āgu-ādīnam samvidahati, coro katipāhaccayena cintesi “kadā nu kho imaṃ māretvā etissā ābharaṇāni gahetvā ekasmim surāgehe vikkiṇitvā khādītum labhissāmī”ti. So “attheko¹ upāyo”ti cintevā āhāram paṭikkhipivā mañcake nipajji. Atha naṃ sā upasaṅkamitvā “kiṃ te sāmi rujjati”ti pucchi. Na kiñci me bhaddeti. Kacci pana me mātāpitāro tuyham kuddhāti. Na kujjhanti

1. Attheso (Syā, Ka)

bhaddeti. Atha kim nāmetanti. “Bhadde ahaṃ taṃ divasaṃ bandhitvā niyyamāno corapapāte adhivatthāya devatāya balikammaṃ paṭissuṇitvā jīvitaṃ labhiṃ, tvampi mayā tassā eva ānubhāvena laddhā, taṃ me devatāya balikammaṃ ṭhapitaṃ”ti cintemi bhaddeti. Sāmi mā cintayi, karissāmi balikammaṃ, vadehi, kenatthoti. Appodakamadhupāyaseṇa ca lājapañcamakapupphehi cāti. “Sādhu sāmi, ahaṃ paṭiyādessāmi”ti sā sabbaṃ balikammaṃ paṭiyādetvā “ehi sāmi, gacchamā”ti āha. Tena hi bhadde tava ñātake nivattetvā mahagghāni vatthābharaṇāni gahetvā attānaṃ alaṅkarohi, hasantā kīlāntā sukhaṃ gamissāmāti. Sā tathā akāsi.

Atha naṃ so pabbatapādaṃ gatakāle āha “bhadde ito paraṃ ubho va janā gamissāma, sesajanaṃ yānakena saddhiṃ nivattāpetvā balikammabhājanaṃ sayam ukkhipitvā gaṇhāhī”ti. Sā tathā akāsi. Coro taṃ gahetvā corapapātapabbataṃ abhiruhi. Tassa hi ekena passena manussā abhiruhanti, ekaṃ passaṃ chinnapapātaṃ¹. Pabbatamatthake ṭhitā tena passena core pātentī. Te khaṇḍākhaṇḍaṃ hutvā bhūmiyaṃ patanti. Tasmā “corapapāto”ti vuccati. Sā tassa pabbatassa matthake ṭhatvā “balikammaṃ te sāmi karohī”ti āha. So tuṇhī ahosi. Puna tāya “kasmā sāmi tuṇhībhūtosī”ti vutte taṃ āha “na mayhaṃ balikammenattho, vañcetvā pana taṃ ādāya āgatomhī”ti. Kim kāraṇā sāmīti. Taṃ māretvā tava ābharaṇāni gahetvā palāyanatthāyāti. Sā maraṇabhayaatajjitā āha “sāmi ahañca ābharaṇāni ca tava santakāneva, kasmā evaṃ vadesī”ti. So “mā evaṃ karohī”ti punappunaṃ yāciyamānopi “māremi evā”ti āha. “Evaṃ sante kim te mama maraṇeṇa, imāni ābharaṇāni gahetvā mayhaṃ jīvitaṃ dehi, ito paṭṭhāya maṃ ‘matā’ti dhārehi, dāsī vā te hutvā kammaṃ karissāmi”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Idaṃ suvaṇṇakeyūraṃ, muttā veḷuriyā bahū.

Sabbaṃ harassu bhaddante, maṃ ca dāsīti sāvayā”ti².

1. Chinnataṭaṃ (Sī, Syā)

2. Ime suvaṇṇakeyūrā, sabbe veḷuriyāmayā.

Sabbañca gaṇhā bhaddante, mamaṃ dāsīñca sāvayāti.

(Sī, Syā, Ka) Khu 4. 242 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

Taṃ sutvā coro “evaṃ kate tvaṃ gantvā mātāpitūnaṃ ācikkhissasi, māressāmiyeva, mā tvaṃ bālhaṃ paridevasī”ti vatvā imaṃ gāthamāha—

“Mā bālhaṃ¹ paridevesi, khippaṃ bandhāhi bhaṇḍikaṃ.
Na tuyhaṃ jīvitam atthi, sabbaṃ gaṇhāmi bhaṇḍakan”ti.

Sā cintesi “aho idaṃ kammaṃ bhāriyaṃ, paññā nāma na pacitvā khādanatthāya katā, atha kho vicāraṇatthāya katā, jānissāmissa kattabban”ti. Atha naṃ āha “sāmi yadā tvaṃ ‘coro’ti gahetvā nīyasi, tadāhaṃ mātāpitūnaṃ ācikkhiṃ, te sahaṣsaṃ vissajjetvā taṃ āharāpetvā gehe karimsu. Tato paṭṭhāya ahaṃ tuyhaṃ upakārikā, ajja me sudiṭṭhaṃ katvā attanaṃ vanditum dehi”ti. So “sādhu bhadde, sudiṭṭhaṃ katvā vandāhī”ti vatvā pabbatante aṭṭhāsi. Atha naṃ sā tikkhattum padakkhiṇaṃ katvā catūsu ṭhānesu vanditvā “sāmi idaṃ te pacchimidassanaṃ, idāni tuyhaṃ vā mama dassanaṃ, mayhaṃ vā tava dassanaṃ natthī”ti purato ca pacchato ca āliṅgitvā pamattaṃ hutvā pabbatante ṭhitaṃ piṭṭhipasse ṭhatvā ekena hatthena khandhe gahetvā ekena piṭṭhikacchāya gahetvā pabbatapapāte khipi. So pabbatakucchiyaṃ paṭihato khaṇḍākhaṇḍikaṃ hutvā bhūmiyaṃ pati. Corapapātamatthake adhivatthā devatā tesam dvinnampi kiriyaṃ disvā tassā itthiyā sādhuḥkāraṃ datvā imaṃ gāthamāha—

“Na hi² sabbesu ṭhānesu, puriso hoti paṇḍito.
Itthīpi paṇḍitā hoti, tattha tattha vicakkhaṇā”ti³.

Sāpi coram papāte khipitvā cintesi “sacāhaṃ gehaṃ gamissāmi, ‘sāmiko te kuhin’ti pucchissanti, sacāhaṃ evaṃ puṭṭhā ‘mārīto me’ti vakkhāmi, ‘dubbinīte sahaṣsaṃ datvā taṃ āharāpetvā idāni naṃ māresī’ti maṃ mukhasattīhi vijjhissanti, ‘ābharaṇatthāya so maṃ māretukāmo ahoṣī’ti vuttepi na saddahissanti, alaṃ me gehenā”ti tatthevābharaṇāni chaḍḍetvā araṇṇaṃ pavisitvā anupubbena vicarantī ekaṃ paribbājakānaṃ assamaṃ patvā vanditvā “mayhaṃ bhante tumhākaṃ santike pabbajjaṃ dethā”ti āha. Atha naṃ pabbājesuṃ. Sā pabbajitvāva pucchi “bhante tumhākaṃ pabbajjāya kiṃ uttaman”ti. Bhadde dasasu vā kaṣiṇesu parikammaṃ katvā jhānaṃ

1. Bāle (Sī)

2. Na so (Sī, Syā)

3. Khu 4. 242 piṭṭhe Therī-apadāne.

nibbattetabbarā, vādasahassamā vā uggaṇhitabbarā, ayaṃ amhākaṃ pabbajjāya uttamatthoti. Jhānaṃ tāva nibbattetuṃ ahaṃ na sakkhissāmi, vādasahassamā pana uggaṇhissāmi ayyāti. Atha naṃ te vādasahassamā uggaṇhāpetvā “uggahitaṃ te sippaṃ, idāni tvaṃ jambudīpatale vicarivā attanā saddhiṃ pañhaṃ kathetuṃ samatthaṃ olokehī”ti tassā hatthe jambusākhāṃ datvā uyyojesuṃ “gaccha bhaddhe sace koci gihibhūto tayā saddhiṃ pañhaṃ kathetuṃ sakkoti, tasseva pādapari-carikā bhavāhi, sace pabbajito sakkoti, tassa santike pabbajāhī”ti.

Sā nāmena Jambuparibbājikā nāma hutvā tato nikkhamitvā diṭṭhe diṭṭhe pañhaṃ pucchantī vicarati. Tāya saddhiṃ kathetuṃ samattho nāma nāhosi. “Ito Jambuparibbājikā āgacchatī”ti sutvāva manussā palāyanti. Sā gāmaṃ vā nigamaṃ vā bhikkhāya pavisantī gāmadvāre vālukarāsīṃ katvā tattha jambusākhāṃ ṭhapetvā “mayā saddhiṃ kathetuṃ samattho jambusākhāṃ maddatū”ti vatvā gāmaṃ pāvisi. Taṃ ṭhānaṃ upasaṅkhamituṃ samattho nāma nāhosi. Sāpi milātāya jambusākhāya aññaṃ jambusākhāṃ gaṇhāti, iminā nīhārena vicarantī Sāvattthiṃ patvā gāmadvāre vālukarāsīṃ katvā jambusākhāṃ ṭhapetvā vuttanayeneva vatvā bhikkhāya pāvisi. Sambahulā gāmadārakā jambusākhāṃ parivāretvā aṭṭhaṃsu. Tadā Sāriputtatthero piṇḍāya caritvā katabhattakicco nagarā nikkhanto te dārake jambusākhāṃ parivāretvā ṭhite disvā “kiṃ idan”ti pucchi. Dārakā therassa taṃ pavattīṃ ācikkhiṃsu. Tena hi dārakā imaṃ sākhaṃ maddathāti, bhāyāma bhanteti. Ahaṃ pañhaṃ kathessāmi, maddatha tumheti. Te therassa vacanena sañjātussāhā tathā katvā maddantā jambusākhāṃ¹ ukkhipiṃsu. Paribbājikā āgantvā te paribhāsivā “tumhehi saddhiṃ mama pañhena kiccaṃ² natthi, kasmā me sākhaṃ maddathā”ti āha. “Ayyenamhā maddāpitā”ti āhaṃsu. Bhante tumhehi me sākhaṃ maddāpitāti. Āma bhaginīti. Tenati mayā saddhiṃ pañhaṃ kathethāti. Sādhu kathessāmīti.

Sā vaḍḍhamānakacchāyāya pañhaṃ pucchituṃ therassa santikaṃ agamāsi, sakalanagaraṃ saṅkhubhi. “Dvinnam paṇḍitānaṃ kathaṃ suṇissāmā”ti nāgarā tāya saddhiṃyeva gantvā theram vanditvā ekamantaṃ nisīdiṃsu. Paribbājikā

1. Rajam (Sī, Syā)

2. Pañhapucchānakkiccam (Sī)

theraṃ āha “bhante pucchāmi te pañhan”ti. Puccha bhaginīti. Sā vādasahassaṃ pucchi, pucchitaṃ pucchitaṃ thero vissajjesi. Atha naṃ thero āha “ettakā eva te pañhā, aññepi atthi”ti. Ettakā eva bhanteti. Tayā bahū pañhā puṭṭhā, mayampi ekaṃ pucchāma, vissajjissasi noti. Jānamānā vissajjissāmi, pucchatha bhanteti. Thero “ekaṃ nāma kin”ti¹ pañhaṃ pucchi. Sā “evaṃ nāmesa vissajjetabbo”ti² ajānantī “kiṃ nāmetaṃ bhante”ti pucchi. Buddhapañho³ nāma bhaginīti. Mayhampi taṃ detha bhanteti. Sace mādisā bhavissasi, dassāmīti. Tena hi maṃ pabbājethāti. Thero bhikkhunīnaṃ ācikkhitvā pabbājesi. Sā pabbajitvā laddhūpasampadā Kuṇḍalakesittherī nāma hutvā katipāhaccayeneva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi.

Bhikkhū dhammasabhāyaṃ kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “Kuṇḍalakesittheriyā dhammassavanañca bahuṃ natthi, pabbajitakiccañcassā matthakaṃ pattaṃ, ekena kira corena saddhiṃ mahāsaṅgāmaṃ katvā jinitvā āgatā”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinna”ti pucchitvā “imāya nāma”ti vutte “bhikkhave mayā desitadhammaṃ ‘appaṃ vā bahuṃ vā’ti pamāṇaṃ mā gaṇhatha⁴, anattakaṃ padasatampi seyyo na hoti, Dhammapadaṃ pana ekampi seyyova. Avasesacore jinantassa ca jayo nāma na hoti, ajjhattikakilesacore jinantasseva pana jayo nāma hoti”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imā gāthā abhāsi—

102. “Yo ca gāthāsataṃ bhāse, anattapadasaṃhitā.

Ekaṃ dhammapadaṃ seyyo, yaṃ sutvā upasammati.

103. Yo sahasaṃ sahasena, saṅgāme mānuse Jine.

Ekañca jeyyamattānaṃ, sa ve saṅgāmajuttamo”ti.

Tattha **gāthāsataṃ** yo ca puggalo sataparicchedā bahūpi gāthā bhāseyyāti attho. **Anattapadasaṃhitā**ti ākāsaṇṇanādivasena anattakehi padehi saṃhitā. **Dhammapadanti** atthasādhakaṃ khandhādīpaṭisaṃyuttaṃ, “cattārimāni paribbājakā dhammapadāni. Katamāni cattāri, anabhihijhā paribbājakā dhammapadaṃ, abyāpādo paribbājakā dhammapadaṃ, sammāsati paribbājakā

1. Khu 1. 3; Am 3. 296 piṭṭhādīsu vitthāro.

2. Evaṃ nāma me vissajjetabbanti (Sī)

3. Buddhamanto (Syā)

4. Mā minātha (Sī, Syā)

dhammapadaṃ, sammāsamādhī paribbājakā dhammapadaṃ”ti¹ evaṃ vuttesu catūsu dhammapadesu ekampi dhammapadaṃ **seyyo. Yo sahaṣṣaṃ sahasseṇāti** yo eko saṅgāmayodho sahasseṇa guṇitaṃ sahaṣṣaṃ **mānuse** ekasmiṃ **saṅgāme** jineyya, dasamanussasatasahaṣṣaṃ jinitvā jayaṃ āhareyya, ayampi saṅgāmajinataṃ uttamo pavaro nāma na hoti. **Ekañca jeyyamattānanti** yo rattiṭṭhānadivāṭṭhānesu ajjhattikakammaṭṭhānaṃ sammasanto attano lobhādīkilesajayena attānaṃ jineyya. **Sa ve saṅgāmajuttamoti** so saṅgāmajinānaṃ uttamo pavaro saṅgāmasīsayodhoti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Kuṇḍalakesittherīvattu tatiyaṃ.

4. Anattapucchakabrāhmaṇavatthu

Attā haveti imaṃ dhammadeṣaṇaṃ Satthā Jetavane viharanto anattapucchakaṃ brāhmaṇaṃ ārabha kathesi.

So kira brāhmaṇo “kiṃ nu kho Sammāsambuddho atthameva jānāti, udāhu anattampi, pucchissāmi naṃ”ti Satthāraṃ upasaṅkamtivā pucchi “bhante tumhe atthameva jānātha maññe, no anattan”ti. Atthañcāhaṃ brāhmaṇa jānāmi anattañcāti. Tena hi me anattaṃ kathethāti. Athassa Satthā imaṃ gāthamāha—

“Ussūraseyyaṃ ālasyaṃ, caṇḍikkaṃ dīghasoṇḍiyaṃ².

Ekassaddhānagamaṇaṃ, paradārūpasevaṇaṃ.

Etaṃ brāhmaṇa sevassu, anattaṃ te bhavissatī”ti.

Taṃ sutvā brāhmaṇo sādhuḥkāramadāsi “sādhu sādhu gaṇācariya gaṇajeṭṭhaka, tumhe atthañca jānātha anattañcā”ti. Evaṃ kho brāhmaṇa atthānatthajānanako³ nāma mayā sadiso natthīti. Athassa Satthā ajjhāsayaṃ upadhāretvā “brāhmaṇa kena kammaṇa jīvasī”ti pucchi. Jūtakammaṇa bho Gotamāti. Kiṃ pana te jayo hoti

1. Am 1. 338 piṭṭhe.

2. Dīghasotthiyaṃ (Sī), dīghasotthiyaṃ (Syā)

3. Anattajānanako (Sī)

parājayoti. “Jayopi hoti parājayopī”ti vutte “brāhmaṇa appamattako esa, param jinantassa jayo nāma na seyyo. Yo pana kilesajayena attānam jināti, tassa jayo seyyo. Na hi taṃ jayaṃ koci apajayaṃ kātuṃ sakkoti”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imā gāthā abhāsi—

104. “Attā have jitaṃ seyyo, yā cāyaṃ itarā pajā.

Attadantassa posassa, niccaṃ saññatacārino.

105. Neva devo na Gandhabbo. Na māro saha brahmunā.

Jitaṃ apajitaṃ kayirā, tathārūpassa jantuno”ti.

Tattha **haveti** nipāto. **Jitanti** liṅgavipallāso, attano kilesajayena attā jito seyyoti attho. **Yā cāyaṃ itarā pajāti** yā panāyaṃ avasesā pajā jūtena vā dhanaharaṇena vā saṅgāmena vā¹ balābhibhavana² vā jitaṃ bhavyeṃ, taṃ jinantena yaṃ jitaṃ, na taṃ seyyoti attho. Kasmā pana tadeva jitaṃ seyyo, idaṃ na seyyoti? Yasmā **attadantassa -pa- tathārūpassa jantunoti**. Idaṃ vuttaṃ hoti—yasmā hi yvāyaṃ nikkilesatāya attadanto poso, tassa attadantassa³ kāyādīhi niccaṃ saññatacārino evarūpassa imehi kāyasaññamādīhi⁴ saññatassa jantuno **devo vā gandhabbo vā māro vā brahmunā saha** uṭṭhahitvā “ahamassa jitaṃ apajitaṃ karissāmi, maggabhāvanāya pahīne kilese puna uppādessāmi”ti ghaṭentopi vāyamantopi yathā dhanādīhi parājito pakkhantaro hutvā itarena jitaṃ puna jinanto apajitaṃ kareyya, evaṃ apajitaṃ kātuṃ neva sakkuṇeyyāti.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Anatthapucchakabrāhmaṇavatthu catuttham.

1. Saṅgāme vā (Sī, Syā)

2. Dhanalābhibhāvena (Ka)

3. Anaṅgaṇassa (Syā)

4. Kāyasamācārādīhi (Ka)

5. Sāriputtattherassa mātulabrāhmaṇavatthu

Māse māseti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veļuvane viharanto Sāriputtattherassa Mātulabrāhmaṇaṃ ārabha kathesi.

Thero kira tassa santikaṃ gantvā āha “kiṃ nu kho brāhmaṇa kiñcideva kusalaṃ karosī”ti. Karomi bhanteti. Kiṃ karosīti. Māse māse saḥassapariccāgena dānaṃ dammīti. Kassa desīti. Niḡaṇṭhānaṃ bhanteti. Kiṃ patthayantoti. Brahmaloḡaṃ bhanteti. Kiṃ pana brahmalokassa ayaṃ maggoti. Āma bhanteti. Ko evamāhāti. Ācariyehi me kathitaṃ bhanteti. “Neva tvaṃ brahmalokassa maggaṃ jānāsi, nāpi te ācariyā, Satthāva eko jānāti, ehi brāhmaṇa, brahmalokassa te maggaṃ kathāpessāmi”ti taṃ ādāya Satthu santikaṃ netvā “bhante ayaṃ brāhmaṇo evamāhā”ti taṃ pavattiṃ ārocetvā sādhu vatassa brahmalokassa maggaṃ kathethāti. Satthā “evaṃ kira brāhmaṇā”ti pucchitvā “āma bho Gotamā”ti vutte “brāhmaṇa tayā evaṃ dadamānena vassasataṃ dinnadānatopi muhuttamatthaṃ pasannacittena mama sāvakaṃ olokaṃ vā kaṭacchubhikkhāmattadānaṃ vā mahapphalataran”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

106. “Māse māse saḥassena, yo yajetha sataṃ samāṃ.

Ekañca bhāvitattānaṃ, muhuttamapi pūjaye.

Sāyeva pūjanā seyyo, yañce vassasataṃ hutā”ti.

Tattha **saḥassenāti** saḥassapariccāgena. **Yo yajetha sataṃ samānti** yo vassasataṃ māse māse saḥassaṃ pariccajanto lokiyamahājanassa dānaṃ dadeyya, **ekañca bhāvitattānanti** yo pana ekaṃ silādiguṇavisesena vaḍḍhita-attānaṃ heṭṭhimakoṭiyā sotāpannaṃ, uparimakoṭiyā khīṇāsavaṃ gharadvāraṃ sampattaṃ kaṭacchubhikkhādānavasena vā yāpanamatta-āhāradānavasena vā thūlasāṭakadānamattena vā pūjeyya. **Yaṃ** itarena **vassasataṃ hutāṃ**, tato **sāyeva pūjanā seyyo**, seṭṭho uttamoti atthoti.

Desanāvasāne so brāhmaṇo sotāpattiphalaṃ patto, aññepi bahū sotāpattiphalaḍḍini pāpuṇimsūti.

Sāriputtattherassa mātulabrāhmaṇavatthu pañcamaṃ.

6. Sāriputtattherassa bhāgineyyavatthu

Yo ca vassasataṃ jantūti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Sāriputtattherassa bhāgineyyaṃ ārabha kathesi.

Tampi hi thero upasaṅkamtivā āha “kiṃbrāhmaṇa kusalaṃ karosī”ti. Āma bhanteti. Kiṃ karosīti. Māse māse ekaṃ ekaṃ pasuṃ ghātesvā aggim paricarāmīti. Kimatthaṃ evaṃ karosīti. Brahmaloḥkamaggo kiresoti. Kenevaṃ kathitanti. Ācariyehi me bhanteti. “Neva tvaṃ brahmalokassa maggaṃ jānāsi, nāpi te ācariyā, ehi, Satthu santikaṃ gamissāmā”ti taṃ Satthu santikaṃ netvā taṃ pavattiṃ ārocetvā “imassa bhante brahmalokassa maggaṃ kathethā”ti āha. Satthā “evaṃ kirā”ti pucchitvā “evaṃ bho Gotamā”ti vutte “brāhmaṇa vassasatampi evaṃ aggim paricarantassa tava aggipāricariyā mama sāvakaṃsa taṃkhaṇamattaṃ pūjampi na pāpuṇāti”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

107. “Yo ca vassasataṃ jantu, aggim paricare vane.

Ekañca bhāvitattānaṃ, muhuttamapi pūjaye.

Sāyeva pūjanā seyyo, yañce vassasataṃ hutana”ti.

Tattha **jantūti** sattādhivacanametam. **Aggim paricare vaneti** nippapañcabhāvapatthanāya vanaṃ pavisitvāpi tattha aggim paricareyya. Sesam purimasadisamevāti.

Desanāvasāne so brāhmaṇo sotāpattiphalaṃ pāpuṇi, aññepi bahū sotāpattiphalaḍḍini pāpuṇimsūti.

Sāriputtattherassa bhāgineyyavatthu chaṭṭhaṃ.

7. Sāriputtatherassa sahāyakabrāhmaṇavatthu

Yaṃ kiñci yiṭṭhaṃ vāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Veḷuvane viharanto Sāriputtatherassa sahāyakabrāhmaṇaṃ ārabha kathesi.

Tampi hi thero upasaṅkamtivā “kiṃ brāhmaṇa kiñci kusalaṃ karosī”ti pucchi. Āma bhanteti. Kiṃ karosīti. Yiṭṭhayāgaṃ yajāmīti. Tadā kira taṃ yāgaṃ mahāpariccāgena yajanti. Ito paraṃ thero purimanayeneva pucchitvā taṃ Satthu santikaṃ netvā taṃ pavattiṃ ārocetvā “imassa bhante brahmalokassa maggaṃ kathethā”ti āha. Satthā “brāhmaṇa evaṃ kirā”ti pucchitvā “evaṃ bho Gotamā”ti vutte “brāhmaṇa tayā saṃvaccharaṃ yiṭṭhayāgaṃ yajantena lokiyamahājanassa dinnadānaṃ pasannacittena mama sāvakānaṃ vandantānaṃ uppannakusalacetanāya catubhāgamattampi na agghatī”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

108. “Yaṃ kiñci yiṭṭhaṃ va hutam va loke,
Saṃvaccharaṃ yajetha puñṇapekkho.
Sabbampi taṃ na catubhāgameti,
Abhivādanā ujjugatesu seyyo”ti.

Tattha **yaṃ kiñcīti** anavasesapariyādānavacanametaraṃ. **Yiṭṭhanti** yebhuyyena maṅgalakiriyādivasesu dinnadānaṃ. **Hutanti** abhisāṅkharitvā kataṃ pāhunadānañceva, kammañca phalañca¹ saddahitvā katadānañca. **Saṃvaccharaṃ yajethāti** ekasaṃvaccharaṃ nirantareva vuttappakāraṃ dānaṃ sakalacakkavāḷepi lokiyamahājanassa dadeyya. **Puñṇapekkhoti** puñṇaṃ icchanto. **Ujjugatesūti** heṭṭhimakoṭiyā sotāpannesu uparimakoṭiyā khīṇāsavesu. Idaṃ vuttaṃ hoti—evarūpesu pasannacittena sarīraṃ onamitvā vandantassa kusalacetanāya yaṃ phalaṃ, tato catubhāgampi sabbaṃ taṃ dānaṃ na agghati, tasmā ujjugatesu abhivādanameva seyyoti.

Desanāvasāne so brāhmaṇo sotāpattiphalaṃ patto, añṇepi bahū sotāpattiphalaḍḍhāni pāpuṇimsūti.

Sāriputtatherassa sahāyakabrāhmaṇavatthu sattamaṃ.

1. Kammaphalaṃ (Syā)

8. Āyuvaddhanakumāravatthu

Abhivādanasīlissāti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Dīghalaṅghikam¹ nissāya Araññakuṭiyam viharanto Dīghāyukumāraṃ ārabba kathesi.

Dīghalaṅghikanagaravāsino kira dve brāhmaṇā bāhirakapabbajjam pabbajitvā aṭṭhacattālīsa vassāni tapacaraṇam karimsu. Tesu eko “paveṇi me nassissati, vibbhamissāmi”ti cintetvā attanā kataṃ tapaṃ paresaṃ vikkīṇitvā gosatena ceva kahāpaṇasate ca saddhim bhariyam labhitvā kuṭumbam saṅṭhapesi. Athassa bhariyā puttam² vijāyi. Itaro panassa sahāyako pavāsam gantvā punadeva taṃ nagaram paccāgami. So tassa āgatabhāvaṃ sutvā puttadāraṃ ādāya sahāyakassa dassanattāya agamāsi. Gantvā puttam mātu hatte datvā sayam tāva vandi, mātāpi puttam pitu hatthe datvā vandi. So “dīghāyukā hothā”ti āha, putte³ pana vandāpīte tuṅhī ahosi, atha naṃ “kasmā bhante amhehi vandite ‘dīghāyukā hothā’ti vatvā imassa vandanakāle kiñci na vadethā”ti āha. Imasseko antarāyo atthi brāhmaṇāti. Kittakam jīvissati bhanteti. Sattāham brāhmaṇāti. Paṭibāhanakāraṇam atthi bhanteti. Nāham paṭibāhanakāraṇam jānāmīti. Ko pana jāneyya bhanteti. Samaṇo Gotamo jāneyya, tassa santikam gantvā pucchāhīti. Tattha gacchanto tapaparihānito bhāyāmīti. Sace te puttasiṅho atthi, tapaparihāniṃ acintetvā tassa santikam gantvā pucchāhīti.

So Satthu santikam gantvā sayam tāva vandi. Satthā “dīghāyuko hohī”ti āha, pajāpatiyā vandanakālepi tassā tatheva vatvā puttassa vandāpanakāle tuṅhī ahosi. So purimanayeneva Satthāraṃ pucchi, Satthāpi tatheva byākāsi. So kira brāhmaṇo sabbaññutaññāṇam apaṭivijjhītvāva attano mantam sabbaññutaññāṇena saṃsandesi, paṭibāhanupāyam pana na jānāti. Brāhmaṇo Satthāraṃ pucchi “atthi pana bhante paṭibāhanupāyo”ti. Bhaveyya brāhmaṇāti. Kim bhaveyyāti. Sace tvam attano gehadvāre maṇḍapam kāretvā tassa majjhe pīṭhikam kāretvā taṃ parikkhipanto aṭṭha vā soḷasa vā

1. Dīghalambikam (Sī, Syā)

2. Dārakam (Sī, Syā)

3. Puttena (Sī)

āsanāni paññāpetvā tesu mama sāvake nisīdāpetvā sattāhaṃ nirantaraṃ parittaṃ kātuṃ sakkuṇeyyāsi, evamassa antarāyo nasseyyāti. Bho Gotama mayā maṇḍapādīni sakkā kātuṃ, tumhākaṃ pana sāvake kathaṃ lacchāmīti. Tayā ettake kate ahaṃ mama sāvake paṇiṇissāmīti. “Sādhu bho Gotamā”ti so attano gehadvāre sabbaṃ kiccaṃ niṭṭhāpetvā Satthu santikaṃ agamāsi. Satthā bhikkhū paṇiṇi, te gantvā tatha nisīdimṃsu, dāraḥkampi pīṭhikāyaṃ nīpajjāpesuṃ. Bhikkhū sattarattindivaṃ nirantaraṃ parittaṃ bhaṇimṃsu, sattame divase sāyaṃ¹ Satthā āgacchi. Tasmim āgate sabbacakkavāḷadevatā sannipatimṃsu. Eko pana avaruddhako nāma yakkho dvādasa saṃvaccharāni Vessavaṇaṃ upaṭṭhahitvā tassa santikā varam labhanto “ito sattame divase imaṃ dāraḥkaṃ gaṇheyyāsi”ti labhi. Tasmā sopi āgantvā aṭṭhāsi.

Satthari pana tatha gate mahesakkhāsu devatāsu sannipatitāsu appesakkhā devatā osakkitvā osakkitvā okāsaṃ alabhamānā² dvādasa yojanāni paṭikkamimṃsu. Avaruddhakopi tatheva paṭikkami, Satthāpi sabbarattim parittamakāsi. Sattāhe vītivatte avaruddhako dāraḥkaṃ na labhi. Aṭṭhame pana divase aruṇe uggatamatte dāraḥkaṃ ānetvā Satthāraṃ vandāpesuṃ. Satthā “dīghāyuko hohi”ti āha. Kīvaciraṃ pana bho Gotama dāraḥko ṭhassatīti. Vīsavassasataṃ brāhmaṇāti. Athassa “Āyuvaddhanakumāro”ti nāmaṃ karimṃsu. So vuddhimanvāya pañcahi upāsakasatehi parivuto vicari. Athekadivasam dhammasabhāyaṃ bhikkhū kathaṃ samuṭṭhāpesuṃ “passathāvuso, Āyuvaddhanakumārena kira sattame divase maritabbaṃ abhavissa, so idāni vīsavassasataṭṭhāyī hutvā pañcahi upāsakasateti parivuto vicarati, atthi maññe imesaṃ sattānaṃ āyuvaddhanakāraṇaṃ”ti. Satthā āgantvā “kāya nuttha bhikkhave etarahi kathāya sannisinnā”ti pucchitvā “imāya nāmā”ti vutte “bhikkhave na kevalaṃ āyuvaddhanameva, ime pana Satthā guṇavante vandantā abhivādentā catūhi kāraṇehi vaddhanti, parissayato muccanti, yāvataṭṭhāyukameva tiṭṭhanti”ti³ vatvā anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

1. Sayam (Ka)

2. Dadamānā (Sī)

3. Ṭhassantīti (Sī)

109. “Abhivādanasīlissa, niccaṃ vuḍḍhāpacāyino.

Cattāro dhammā vaḍḍhanti, āyu vaṇṇo sukhaṃ balan”ti.

Tattha **abhivādanasīlissā**ti vandanasīlissa, abhiṇhaṃ vandanakiccapasutassāti attho. **Vuḍḍhāpacāyino**ti gihissa vā tadahupabbajite daharasāmaṇerepi, pabbajitassa vā pana pabbajjāya vā upasampadāya vā vuḍḍhatare guṇavuḍḍhe apacāyamānassa, abhivādanena vā **niccaṃ** pūjentassāti attho. **Cattāro dhammā vaḍḍhanti**ti āyumhi vaḍḍhamāne yattakaṃ kālaṃ taṃ vaḍḍhati, tattakaṃ itarepi vaḍḍhantiyeva. Yena hi paññāsavassa-āyusaṃvattanikaṃ kusalaṃ kataṃ, pañcavīsativassakāle cassa jīvitantarāyo uppajjeyya, so abhivādanasīlatāya paṭippassambhati, so yāvatāyukameva tiṭṭhati, vaṇṇadayopissa āyunāva saddhiṃ vaḍḍhanti. Ito uttaripi eseva nayo. Anantarāyena pavattassāyuno vaḍḍhanaṃ nāma natthi.

Desanāvasāne Āyuvaḍḍhanakumāro pañcahi upāsakasatehi saddhiṃ sotāpattiphale paṭiṭṭhahi, aññepi bahū sotāpattiphalaḍḍhāni pāpuṇimsūti.

Āyuvaḍḍhanakumāravatthu aṭṭhamaṃ.

9. Saṃkiccāsāmaṇeravatthu

Yo ca vassasataṃ jīveti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Saṃkiccāsāmaṇeraṃ ārabha kathesi.

Sāvattthiyaṃ kira tiṃsamattā kulaputtā Satthu dhammakathaṃ sutvā sāsane uraṃ datvā pabbajimsu. Te upasampadāya pañcavassā hutvā Satthāraṃ upasaṅkamtivā ganthadhuraṃ vipassanādhuranti dve dhurānīti sutvā “mayāṃ mahallakakāle pabbajitā”ti ganthadhure ussāhaṃ akatvā vipassanādhuraṃ pūretukāmā yāva arahattā kammaṭṭhānaṃ kathāpetvā “bhante ekaṃ araññāyatanaṃ gamissāmā”ti Satthāraṃ āpucchimsu. Satthā “kataraṃ ṭhānaṃ gamissathā”ti pucchitvā “asukāṃ nāmā”ti vutte “tattha tesāṃ ekaṃ vighāsādaṃ nissāya bhayaṃ uppajjissati, tañca pana Saṃkiccāsāmaṇere gate vūpasamissati, atha nesāṃ pabbajitakiccaṃ pāripūriṃ gamissati”ti aññāsī.

Saṅkiccāsāmaṇero nāma Sāriputtattherassa sāmaṇero sattavassiko jātiyā. Tassa kira mātā Sāvatthiyaṃ aḍḍhakulassa dhītā, sā tasmim̐ kucchigate ekena byādhinā taṃkhaṇaṇṇeva kālamakāsi. Tassā¹ jhāpiyamānāya ṭhapetvā gabbhamaṃsaṃ sesaṃ jhāyi. Athassā gabbhamaṃsaṃ citakato otāretvā dvīsu tīsu ṭhānesu sūlehi vijjhimsu. Sūlakoṭi dārakassa akkhikoṭim̐ pahari. Evaṃ gabbhamaṃsaṃ vijjhivā aṅgāraraśimhi khipitvā aṅgāreheva paṭicchādetvā pakkamimsu. Gabbhamaṃsaṃ jhāyi, aṅgāramatthake pana suvaṇṇabimbasadiso dārako padumagabbhe nipanno viya ahosi. Pacchimabhavikassa sattassa hi Sinerunā otthariyamānassapi arahattaṃ appatvā jīvitakkhayo nāma natthi. Punadivase “citakam̐ nibbāpessāmā”ti āgatā tathānipannaṃ dārakam̐ disvā acchariyabbhutacittajātā “kathaṇhi nāma ettakesu dārūsu khīyamānesu sakalasarīre jhāpiyamāne dārako na jhāyi, kim̐ nu kho bhavissati”ti dārakam̐ ādāya antogāmaṃ gantvā nemittake pucchimsu. Nemittakā “sace ayaṃ dārako agāraṃ ajjhāvasissati, yāva sattamā kulaparivattā nātakā duggatā bhavissanti². Sace pabbajissati, pañcahi samaṇasatehi parivuto vicarissati”ti āhamsu. Tassa saṅkunā akkhikoṭiyā bhinnattā **Saṅkiccanti**³ nāmaṃ kariṃsu. So aparena samayena Saṅkiccoti paññāyi. Atha naṃ nātakā “hotu, vaḍḍhitakāle amhākaṃ ayyassa Sāriputtassa santike pabbājessāmā”ti posimsu. So sattavassikakāle “tava mātukucchiyaṃ vasanakāle mātā te kālamakāsi, tassā sarīre jhāpiyamānepi tvaṃ na jhāyī”ti kumārakānaṃ kathaṃ sutvā “ahaṃ kira evarūpā bhayā mutto, kim̐ me gharāvāsenā, pabbajissāmī”ti nātakānaṃ ārocesi. Te “sādhu tātā”ti Sāriputtattherassa santikaṃ netvā “bhante imaṃ pabbājethā”ti adamsu. Thero tacapañcakakammaṭṭhānaṃ datvā pabbājesi. So khurageyeva saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi. Ayaṃ Saṅkiccāsāmaṇero nāma.

Satthā “etasmiṃ gate taṃ bhayaṃ vūpasamissati, atha nesaṃ pabbajitakiccaṃ pāripūrim̐ gamissati”ti nātvā “bhikkhave tumhākaṃ jeṭṭhabhātikaṃ Sāriputtattheraṃ oloketvā gacchathā”ti āha. Te “sādhu”ti vatvā

1. Tassam̐ (Sī)

2. Na bhavissanti (Syā)

3. Saṅkiccoti (Sī, Syā)

therassa santikaṃ gantvā “kiṃ āvuso”ti vutte mayaṃ Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā araṇṇaṃ pavisitukāma hutvā āpucchimhā, atha no Satthā evamāha “tumhākaṃ jeṭṭhabhātikaṃ oloketvā gacchathā”ti. Tenamhā idhāgatāti. Thero “Satthārā ime ekaṃ kāraṇaṃ disvā idha pahitā bhavissanti, kiṃ nu kho etan”ti āvajjento tamatthaṃ ñatvā āha “atthi pana vo āvuso sāmaṇero”ti. Natthi āvusoti. Sace natthi, imaṃ Saṅkiccasāmaṇeraṃ gahetvā gacchathāti. Alaṃ āvuso, sāmaṇeraṃ nissāya no palibodho bhavissati, kiṃ araṇṇe vasantānaṃ sāmaṇerenāti. Nāvuso imaṃ nissāya tumhākaṃ palibodho, apica kho pana tumhe nissāya imassa palibodho bhavissati. Satthāpi tumhe mama santikaṃ paḥiṇanto tumhehi saddhiṃ sāmaṇerassa paḥiṇanaṃ paccāsīsaṃto paḥiṇi, imaṃ gahetvā gacchathāti. Te “sādhū”ti adhvāsetvā sāmaṇerena saddhiṃ ekatimsa janā therāṃ apaloketvā vihārā nikkhamma cārikaṃ carantā vīsayojanasatamatthake ekaṃ sahasakulaṃ gāmaṃ pāpuṇimsu.

Manussā te disvā pasannacittā sakkaccaṃ parivisitvā “bhante kattha gamissathā”ti pucchitvā “yathāphāsukaṭṭhānaṃ āvuso”ti vutte pādamūle nipajjitvā “mayaṃ bhante ayyesu imaṃ ṭhānaṃ nissāya antovassaṃ vasantesu pañcasīlaṃ samādāya uposathakammaṃ karissāma”ti yācimsu. Therā adhvāsesuṃ. Atha nesaṃ manussā rattitṭhānadivāṭṭhānacaṅkamanapaṇṇasālāyo saṃvidahitvā “ajja mayaṃ, sve mayan”ti ussāhappattā upaṭṭhānamakaṃsu. Therā vassūpanāyikadivase katikavattaṃ karimsu “āvuso amhehi dharamānakabuddhassa santike kammaṭṭhānaṃ gahitaṃ, na kho pana sakkā aññatra paṭipattisampadāya Buddhe ārādhetuṃ, amhākaṅca apāyadvārāni vivaṭāneva, tasmā aññatra pāto bhikkhācārelaṃ, sāyaṃ therūpaṭṭhānavelaṅca sesakāle dve ekaṭṭhāne na bhavissāma, yassa aphāsukaṃ bhavissati, tena ghaṇḍiyā¹ pahaṭāya tassa santikaṃ gantvā bhesajjaṃ karissāma, ito aññasmiṃ rattibhāge vā divasabhāge vā appamattā kammaṭṭhānāmanuyuñjissāma”ti.

1. Gaṇḍiyā (Sī, Syā)

Tesu evaṃ katikaṃ katvā viharantesu eko duggatapurisō dhītaraṃ upanissāya jīvanto tasmim̄ ṭhāne dubbhikkhe uppanne aparaṃ dhītaraṃ upanissāya jīvitukāmo maggaṃ paṭipajji. Therāpi gāme piṇḍāya caritvā vasanaṭṭhānaṃ āgacchantā antarāmagge ekissā nadiyā nhatvā vālukapuline nisīditvā bhattakiccaṃ karimsu. Tasmim̄ khaṇe so puriso taṃ ṭhānaṃ patvā ekamantaṃ aṭṭhāsī, atha naṃ therā “kahaṃ gacchasi”ti pucchimsu. So tamatthaṃ ārocesi. Therā tasmim̄ kāruṇṇaṃ uppādetvā “upāsaka ativiya chātosī, gaccha, paṇṇaṃ āhara, ekamekaṃ te bhattapiṇḍaṃ dassāmā”ti vatvā tena paṇṇe āhaṭe attanā attanā bhuñjananiyāmeneva sūpabyañjanehi sannahitvā¹ ekamekaṃ piṇḍaṃ adamsu. Etadeva kira vattaṃ, yaṃ bhojanakāle āgatassa bhattaṃ dadamānena bhikkhūnaṃ aggabhattaṃ adatvā attanā bhuñjananiyāmeneva thokaṃ vā bahuṃ vā dātabbaṃ, tasmā tepi tathā adamsu. So katabhattakicco there vanditvā pucchi “kiṃ bhante ayyā kenaci nimantitā”ti. Natthi upāsaka nimantaṃ, manussā devasikaṃ evarūpameva āhāraṃ dentīti. So cintesi “mayāṃ niccakālaṃ uṭṭhāya samuṭṭhāya kammaṃ karontāpi evarūpaṃ āhāraṃ laddhuṃ na sakkoma, kiṃ me aññattha gatena, imesaṃ santikeyeva jīvissāmi”ti. Atha ne āha “ahaṃ vattapaṭivattaṃ katvā ayyānaṃ santike vasituṃ icchāmi”ti. Sādhu upāsakāti. So tehi saddhim̄ tesaṃ vasanaṭṭhānaṃ gantvā sādhukaṃ vattapaṭivattaṃ karonto bhikkhū ativiya ārādhettvā dvemāsaccayena dhītaraṃ daṭṭhukāmo hutvā “sace ayye āpucchissāmi, na maṃ vissajjissanti, anāpucchā gamissāmi”ti tesaṃ anācikkhitvāva nikkhami. Ettakameva kirassa oḷārikaṃ khalitaṃ ahosi, yaṃ bhikkhūnaṃ anārocetvā pakkāmi.

Tassa pana gamanamagge ekā aṭavī atthi, tattha pañcasatānaṃ corānaṃ “yo imaṃ aṭaviṃ pavisati, taṃ māretvā tassa maṃsalohitena tuyhaṃ balikammaṃ karissāmā”ti devatāya āyācanaṃ katvā vasantānaṃ sattamo divaso hoti. Tasmā sattame divase coraṭṭhako rukkhaṃ āruya olovento taṃ āgacchantaṃ disvā corānaṃ saññamadāsi. Te tassa aṭavimajjhaṃ pavitṭhabhāvaṃ ṇatvā parikkhipitvā taṃ gaṇhitvā gāḷhabandhanaṃ

1. Sannetvā (Sī), sannehitvā (Syā)

katvā araṇisahitena aggim nibbattetvā¹ dārūni samkaḍḍhitvā mahantaṃ aggikkhandhaṃ katvā sūlāni tacchimsu. So tesam taṃ kiriyaṃ disvā “sāmi imasmim ṭhāne neva sūkarā, na migādayo dissanti, kim kāraṇā idaṃ karoṭhā”ti pucchi. Taṃ māretvā tava maṃsalohitena devatāya balikammaṃ karissāmāti. So maraṇabhayatajjito bhikkhūnaṃ taṃ upakāraṃ acintetvā kevalaṃ attano jīvimeva rakkhamāno evamāha “sāmi ahaṃ vighāsādo, ucchiṭṭhabhattaṃ bhuñjitvā vaḍḍhito, vighāsādo nāma kāḷakaṇṇiko, ayyā pana yato tato nikkhamitvā pabbajitāpi khattiyāva, asukasmim ṭhāne ekatimsa bhikkhū vasanti, te māretvā balikammaṃ karoṭha, ativiya vo devatā tussissati”ti. Taṃ sutvā corā “bhaddakaṃ esa vadeti, kim iminā kāḷakaṇṇinā, khattiye māretvā balikammaṃ karissāmā”ti cintetvā “chi, nesam vasanaṭṭhānaṃ dassēhi”ti tameva maggadesakaṃ katvā taṃ ṭhānaṃ patvā vihāramajjhe bhikkhū adisvā “kahaṃ bhikkhū”ti naṃ pucchimsu. So dve māse vasitattā tesam katikavattaṃ jānanto evamāha “attano divāṭṭhānarattiṭṭhānesu nisinnā, etaṃ ghaṇḍim paharatha, ghaṇḍisaddena sannipatissanti”ti. Corajeṭṭhako ghaṇḍim pahari.

Bhikkhū ghaṇḍisaddaṃ sutvā “akāle ghaṇḍi pahaṭā, kassaci aphāsukaṃ bhavissati”ti āgantvā vihāramajjhe paṭipāṭiyā paññattesu pāsāṇaphalakesu nisīdimsu. Saṃghatthero core oloketvā pucchi “upāsakā kenāyaṃ ghaṇḍi pahaṭā”ti. Corajeṭṭhako āha “mayā bhante”ti. Kim kāraṇāti. Amhehi aṭavidevatāya āyācitaṃ atthi, tassā balikammakaraṇaṭṭhāya ekaṃ bhikkhūṃ gahetvā gamissāmāti. Taṃ sutvā mahāthero bhikkhū āha “āvuso bhātikānaṃ uppannakiccaṃ nāma jeṭṭhabhātikena nittharitabbaṃ, ahaṃ attano jīvitaṃ tumhākaṃ pariccajitvā imehi saddhim gamissāmi, mā sabbesaṃ antarāyo hotu, appamattā samaṇadhammaṃ karoṭhā”ti. Anuthero āha “bhante jeṭṭhabhātu kiccaṃ nāma kaniṭṭhassa bhāro, ahaṃ gamissāmi, tumhe appamattā hothā”ti. Iminā upāyena “ahameva ahamevā”ti vatvā paṭipāṭiyā timsapi janā uṭṭhahimsu, evaṃ te neva ekissā mātuyā puttā,

1. Nimmathetvā (Sī, Syā)

na ekassa pituno, nāpi vītarāgā, atha ca pana avasesānaṃ atthāya paṭipāṭiyā jīvitam pariccajimsu. Tesu ekopi “tvaṃ yāhī”ti vattum samattho nāma nāhosi.

Saṅkiccasāmaṇero tesam katham sutvā “bhante tumhe tiṭṭhatha, ahaṃ tumhākaṃ jīvitam pariccajivā gamissāmi”ti āha. Te āhaṃsu “āvuso mayaṃ sabbe ekato māriyamānāpi taṃ ekakaṃ na vissajjessāmā”ti. Kiṃ kāraṇā bhanteti. “Āvuso tvaṃ Dhammasenāpatisāriputtattherassa sāmaṇero, sace taṃ vissajjessāma, sāmaṇeraṃ me ādāya gantvā corānaṃ niyyādimsū”ti thero no garahissati, taṃ nindaṃ nittharituṃ na sakkhissāma, tena taṃ na vissajjessāmāti. “Bhante Sammāsambuddho tumhe mama upajjhāyassa santikaṃ paṇḍitopi, mama upajjhāyo maṃ tumhehi saddhiṃ paṇḍitopi idameva kāraṇaṃ disvā paṇḍi, tiṭṭhatha tumhe, ahameva gamissāmi”ti so tiṃsa bhikkhū vanditvā “sace bhante me doso atthi, khamathā”ti vatvā nikkhami. Tadā bhikkhūnaṃ mahāsaṃvego uppajji, akkhīni assupuṇṇāni hadayamaṃsaṃ pavedhi. Mahāthero core āha “upāsakā ayaṃ daharako tumhe aggim karonte, sūlāni tacchante, paṇṇāni attharante disvā bhāyissati, imaṃ ekamante ṭhapetvā tāni kiccāni kareyyāthā”ti. Corā sāmaṇeraṃ ādāya gantvā ekamante ṭhapetvā sabbakiccāni karimsu.

Kiccapariyosāne corajeṭṭhako asim abbāhitvā sāmaṇeraṃ upasaṅkhami. Sāmaṇero nisīdamāno jhānaṃ samāpajjitvāva nisīdi. Corajeṭṭhako asim parivattetvā sāmaṇerassa khandhe pātesī, asi namitvā dhārāya dhāraṃ pahari, so “na sammā paharin”ti maññamāno puna taṃ ujukaṃ katvā pahari. Asi tālapaṇṇaṃ viya veṭṭhayamāno¹ tharumūlaṃ agamāsi. Sāmaṇeraṃ hi tasmim kāle Sinerunā avattharantopi māretum samattho nāma natthi, pageva asinā. Taṃ pāṭihāriyaṃ disvā corajeṭṭhako cintesi “pubbe me asi silāthambhaṃ vā khadirakhāṇum vā kaḷīraṃ viya chindati, idāni ekavāraṃ nami, ekavāraṃ tālapattaveṭṭhako viya jāto. Ayaṃ nāma asi acetano hutvāpi imassa guṇaṃ jānāti, ahaṃ sacetanopi na jānāmi”ti. So asim

1. Veṭṭhiyamāno (Sī), paveṭṭhiyamāno (Ka)

bhūmiyaṃ khipitvā tassa pādamūle urena nipajjitvā “bhante mayaṃ dhanakāraṇā aṭaviṃ pavitṭhāmhā, amhe dūratova disvā sahasamattāpi manussā pavedhanti, dve tisso kathā kathetuṃ na sakkonti. Tava pana santāsamattampi¹ natthi, ukkā mukhe suvaṇṇaṃ viya supupphitakaṇikāraṃ viya ca te mukhaṃ virocati, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti pucchanto imaṃ gāthamāha—

“Tassa te natthi bhītattaṃ², bhiyyo vaṇṇo pasīdati.

Kasmā na paridevesi, evarūpe mahabbhaye”ti³.

Sāmaṇero jhānā vuṭṭhāya tassa dhammaṃ desento “āvuso Gāmaṇi khīṇāsavassa attabhāvo nāma sīse ṭhapitabhāro viya hoti, so tasmaṃ bhijjante vā nassante vā tussateva, na bhāyati”ti vatvā imā gāthā abhāsi—

“Natthi cetasikaṃ dukkhaṃ, anapekkhassa gāmaṇi.

Atikkantā bhayā sabbe, khīṇasaṃyojanaṃ ve.

Khīṇāya bhavanettiyā, diṭṭhe dhamme yathātathe.

Na bhayaṃ maraṇe hoti, bhāranikkhepane yathā”ti⁴.

So tassa kathaṃ sutvā pañca corasatāni oloketvā āha “tumhe kiṃ karissathā”ti. Tumhe pana sāmīti. Mama tāva bho evarūpaṃ pāṭihāriyaṃ disvā agāramajjhe kammaṃ natthi, ayyassa santike pabbajissāmīti mayampi tatheva karissāmāti. “Sādhu tātā”ti tato pañcasatāpi corā sāmaṇeraṃ vanditvā pabbajjaṃ yācimsu. So tesāṃ asidhārāhi eva kese ceva vatthadasā ca chinditvā tambamattikāya rajitvā tāni kāsāyāni acchādāpetvā dasasu sīlesu patiṭṭhāpetvā te ādāya gacchanto cintesi “sacāhaṃ there adisvāva gamissāmi,

1. Cittutrāsamattampi (Syā)

2. Tāso te natthi na bhayaṃ (Sī, Syā)

3. Khu 2. 320 piṭṭhe Theragāthāyaṃ.

4. Natthi cetasikaṃ dukkhaṃ, anapekkhassa Gāmaṇi.

Atikkanto bhayaṃ sabbaṃ, khīṇasaṃyojano isī.

Khīṇā cassa bhavanetti, diṭṭhā dhammā yathā tathā.

Nibbhayaṃ maraṇaṃ hoti, bhāravoropanaṃ yathāti (Sī, Syā) Khu 2. 320 piṭṭhe pana passitabbaṃ.

te samaṇadhammaṃ kātuṃ na sakkhissanti. Corānaṃ hi maṃ gahetvā nikkhantakālate paṭṭhāya tesu ekopi assūni sandhāretuṃ nāsakkhi, ‘mārito nu kho sāmaṇero, no’ti cintentānaṃ kammaṭṭhānaṃ abhimukhaṃ na bhavissati, tasmā disvāva ne gamissāmi”ti. So pañcasatabhikkhuparivāro tattha gantvā attano dassanena paṭiladdha-assāsehi tehi “kiṃ sappurisa saṃkicca, laddhaṃ te jīvitaṃ”ti vutte “āma bhante, ime maṃ māretukāmā hutvā māretuṃ asakkonto mama guṇe pasīditvā dhammaṃ sutvā pabbajitā, ahaṃ ‘tumhe disvāva gamissāmi’ti āgato, appamattā samaṇadhammaṃ karotha, ahaṃ Satthu santikaṃ gamissāmi”ti te bhikkhū vanditvā itare ādāya upajjhāyassa santikaṃ gantvā “kiṃ Saṃkicca, antevāsikā te laddhā”ti vutte “āma bhante”ti taṃ pavattiṃ ārocesi. Therena “gaccha Saṃkicca, Satthāraṃ passāhi”ti vutte “sādhū”ti therāṃ vanditvā te ādāya Satthu santikaṃ gantvā Satthārāpi “kiṃ Saṃkicca, antevāsikā te laddhā”ti vutte “āma bhante”ti taṃ pavattiṃ ārocesi. Satthā “evaṃ kira bhikkhave”ti pucchitvā “āma bhante”ti vutte “bhikkhave tumhākaṃ corakammaṃ katvā dussīle patiṭṭhāya vassasataṃ jīvanato¹ idāni sīle patiṭṭhāya ekadivasampi jīvitaṃ seyyo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

110. “Yo ca vassasataṃ jīve, dussīlo asamāhito.

Ekāhaṃ jīvitaṃ seyyo, sīlavantassa jhāyino”ti.

Tattha **dussīloti** nissīlo. **Sīlavantassāti** dussīlassa **vassasataṃ** jīvanato **sīlavantassa** dvīhi jhānehi **jhāyino** ekadivasampi ekamuhuttampi **jīvitaṃ seyyo**, uttamanti attho.

Desanāvasāne te pañcasatāpi bhikkhū saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇiṃsu, sampattamahājanassāpi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Aparena samayena Saṃkicco upasampadaṃ labhitvā dasavasso hutvā sāmaṇeraṃ gaṇhi. So pana tasseva bhāgineyyo Adhimuttasāmaṇero nāma. Atha naṃ thero paripuṇṇavassakāle āmantetvā “upasampadaṃ te karissāmi, gaccha, ñātakānaṃ santike vassaparimāṇaṃ

pucchitvā ehi”ti uyyojesi. So mātāpitūnaṃ santikaṃ gacchanto antarāmagge pañcasatehi corehi balikammatthāya māriyamāno tesam dhammaṃ desetvā pasannacittehi tehi “na te imasmim thāne amhākaṃ atthibhāvo kassaci ārocetabbo”ti vissaṭṭho paṭipathe mātāpitāro āgacchante disvā tameva maggaṃ paṭipajjantānampi tesam saccamanurakkhanto nārocesi. Tesam corehi viheṭṭhiyamānānaṃ “tvampi corehi saddhim ekato hutvā maññe, amhākaṃ nārocesi”ti paridevantānaṃ saddam sutvā te¹ mātāpitūnampi anārocitabhāvaṃ ñatvā pasannacittā pabbajjam yācimsu. Sopi Saṃkiccāsāmaṇero viya te sabbe pabbājetvā upajjhāyassa santikaṃ ānetvā tena Satthu santikaṃ pesito gantvā taṃ pavattim ārocesi. Satthā “evaṃ kira bhikkhave”ti pucchitvā “āma bhante”ti vutte purimanayeneva anusandhim ghaṭetvā dhammaṃ desento imameva gāthamāha—

“Yo ca vassasataṃ jīve, dussīlo asamāhito.
Ekāhaṃ jīvitam seyyo, sīlavantassa jhāyino”ti.

Idampi **Adhimuttasāmaṇeravattu** vuttanayamevāti.

Saṃkiccāsāmaṇeravattu navamaṃ.

10. Khāṇukoṇḍaññattheravattu

Yo ca vassasataṃ jīveti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Khāṇukoṇḍaññattheraṃ ārabha katesi.

So kira thero Satthu santike kammaṭṭhānaṃ gahetvā araññe viharanto arahattaṃ patvā “Satthu ārocessamī”ti tato āgacchanto antarāmagge kilanto maggā okkamma ekasmim piṭṭhipāsāṇe nisinno jhānaṃ samāpajji. Athesam gāmaṃ vilumpitvā pañcasatā corā attano balānurūpena bhaṇḍikaṃ bandhitvā sisenādāya gacchantā dūraṃ gantvā kilantarūpā “dūraṃ āgatāma, imasmim piṭṭhipāsāṇe vissamissamā”ti maggā

1. Tena (Sī, Ka)

okkamma piṭṭhipāsāṇassa santikaṃ gantvā therāṃ disvāpi “khāṇuko ayan”ti saññino ahesuṃ. Atheko coro therassa sīse bhaṇḍikaṃ ṭhapesi, aparopi taṃ nissāya bhaṇḍikaṃ ṭhapesi. Evaṃ pañcasatāpi corā pañcāhi bhaṇḍikasatehi therāṃ parikkhipitvā sayampi nisinnā niddāyitvā aruṇuggamanakāle pabujjhivā attano attano bhaṇḍikaṃ gaṇhantā therāṃ disvā “amanusso”ti saññāya palāyituṃ ārabhiṃsu. Atha ne thero āha “mā bhāyittha upāsakā, pabbajito ahan”ti. Te therassa pādāmūle nipajjitvā “khamatha bhante, mayāṃ khāṇukasaññino ahumhā”ti therāṃ khamāpetvā corajeṭṭhakena “ahaṃ ayyassa santike pabbajissāmī”ti vutte sesā “mayampi pabbajissāmā”ti vatvā sabbepi ekacchandā hutvā therāṃ pabbajjāṃ yāciṃsu. Thero Saṃkiccāsamaṇero viya sabbepi te pabbājesi. Tato paṭṭhāya **Khāṇukoṇḍañño**ti paññāyi. So tehi bhikkhūhi saddhiṃ Satthu santikaṃ gantvā Satthārā “kiṃ Koṇḍañña antevāsikā te laddhā”ti vutte taṃ pavattiṃ ārocesi. Satthā “evaṃ kira bhikkhave”ti pucchitvā “āma bhante, na no aññassa evarūpo ānubhāvo diṭṭhapubbo, tenamhā pabbajitā”ti vutte “bhikkhave evarūpe duppaññakamme patiṭṭhāya vassasataṃ jīvanato idāni vo paññāsampadāya vattamānānaṃ ekāhampi jīvitaṃ seyyo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

111. “Yo ca vassasataṃ jīve, duppañño asamāhito.

Ekāhaṃ jīvitaṃ seyyo, paññavantassa jhāyino”ti.

Tattha **duppañño** nippañño. **Paññavantassāti** sappaññassa. Sesāṃ purimasadisamevāti.

Desanāvasāne pañcasatāpi te bhikkhū saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇiṃsu, sampattamahājanassāpi sātthikā dhammadesanā ahoṣīti.

Khāṇukoṇḍaññattheravatthu dasamaṃ.

11. Sappadāsattheravatthu

Yo ca vassasataṃ jīveti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Sappadāsattherāṃ ārabba kathesi.

Sāvattthiyaṃ kireko kulaputto Satthu dhammadesanaṃ sutvā pabbajitvā laddhūpasampado aparena samayena ukkaṇṭhitvā “mādisassa kulaputtassa gihibhāvo nāma ayutto, pabbajjāya ṭhatvā maraṇampi me seyyo”ti cintetvā attano maraṇūpāyaṃ cinto vīcarati. Athekadivasāṃ pātova katabhattakiccā bhikkhū vihāraṃ gantvā aggisālāya sappāṃ disvā taṃ ekasmiṃ kuṭe pakkhipitvā kuṭaṃ pidahitvā ādāya vihārā nikkhamiṃsu. Ukkaṇṭhitabhikkhupi bhattakiccaṃ katvā āgacchanto te bhikkhū disvā “kiṃ idaṃ āvuso”ti pucchitvā “sappo āvuso”ti vutte iminā kiṃ karissathāti. Chaḍḍessāma nanti. Tesāṃ vacanaṃ sutvā “iminā attānaṃ ḍaṃsāpetvā marissāmī”ti “āharatha, ahaṃ taṃ chaḍḍessāmī”ti tesāṃ hatthato kuṭaṃ gahetvā ekasmiṃ ṭhāne nisinna tena sappena attānaṃ ḍaṃsāpeti, sappo ḍaṃsitaṃ na icchati. So kuṭe hatthaṃ otāretvā ito cito ca āloleti, ghorasappassa mukhaṃ vivaritvā aṅgulim pakkhipati, neva naṃ sappo ḍaṃsi. So “nāyaṃ āsīvīso, gharasappo eso”ti taṃ pahāya vihāraṃ agamāsi. Atha naṃ bhikkhū “chaḍḍito te āvuso sappo”ti āhaṃsu. Na so āvuso ghorasappo, gharasappo esoti. “Ghorasappoyevāvuso mahantaṃ phaṇaṃ katvā susuyanto dukkhena amhehi gahito, kiṃ kāraṇā evaṃ tvaṃ vadesī”ti āhaṃsu. Ahaṃ āvuso tena attānaṃ ḍaṃsāpentopi mukhe aṅgulim pakkhipentopi taṃ ḍaṃsāpetuṃ nāsakkhinti. Taṃ sutvā bhikkhū tuṅhī ahesuṃ.

Athekadivasāṃ nhāpito dve tayo khure ādāya vihāraṃ gantvā ekaṃ bhūmiyaṃ ṭhapetvā ekena bhikkhūnaṃ kese ohāreti. So bhūmiyaṃ ṭhapitaṃ khuraṃ gahetvā “iminā gīvaṃ chinditvā marissāmī”ti ekasmiṃ rukke gīvaṃ upanidhāya khuradhāraṃ galanāliyaṃ katvā ṭhito upasampadāmāḷato¹ paṭṭhāya attano sīlaṃ āvajjento vimalacandaṃḍalaṃ viya sudhotamaṇikhandhamiva ca nimmalaṃ sīlaṃ addasa. Tassa taṃ olokentassa sakalasarīraṃ pharaṇṭi pīti uppajji. So pītiṃ vikkhambhetvā vipassanaṃ vaḍḍhento saha paṭisambhidāhi arahattaṃ patvā khuraṃ ādāya vihāramajjhaṃ pāvīsi. Atha naṃ bhikkhū “kahaṃ gatosi āvuso”ti pucchīṃsu. “Iminā khurena galanāliṃ

1. Upasampadakāḷato (Syā, Ka)

chinditvā marissāmī”ti gatomhi āvusoti. Atha kasmā na matosīti. Idānimhi satthaṃ āharitum abhabbo jāto. Ahañhi “iminā khurena galanālim chindissāmī”ti ñāṇakhurena sabbakilese chindinti. Bhikkhū “ayaṃ abhūtena aññaṃ byākaroti”ti Bhagavato ārocesum. Bhagavā tesam katham sutvā āha “na bhikkhave khīṇāsavā nāma sahatthā attānaṃ jīvitā voropenti”ti. Bhante tumhe imaṃ “khīṇāsavo”ti vadatha, evaṃ arahattūpanissayasampanno panāyaṃ kasmā ukkaṅṭhati, kimassa arahattūpanissayakāraṇaṃ kasmā so sappo etaṃ na ḍaṃsatīti. Bhikkhave so tāva sappo imassa ito tatiye attabhāve dāso ahosi, so attano sāmikassa sarīraṃ ḍaṃsitum na visahatīti. Evaṃ tāva nesaṃ Satthā ekaṃ kāraṇaṃ ācikkhi. Tato paṭṭhāya ca so bhikkhu **Sappadāso** nāma jāto.

Kassapasammāsambuddhakāle kireko kulaputto Satthu dhammakathaṃ sutvā uppannaṃvego pabbajitvā laddhūpasampado aparena samayena anabhiratiyā uppannāya ekassa sahāyakassa bhikkhuno ārocesi. So tassa abhiṇhaṃ gihibhāve ādīnavaṃ kathesi. Taṃ sutvā itaro sāsane abhiramitvā pubbe anabhiratakāle malaggahite samaṇaparikkhāre ekasmiṃ Soṇḍitīre nimmale karonto nisīdi. Sahāyakopissa santikeyeva nisinno. Atha naṃ so evamāha “ahaṃ āvuso uppabbajanto ime parikkhāre tuyhaṃ dātukāmo ahosi”ti. So lobhaṃ uppādetvā cintesi “iminā mayhaṃ pabbajitena vā uppabbajitena vā ko attho, idāni parikkhāre gaṇhissāmī”ti¹. So tato paṭṭhāya “kiṃ dānāvuso amhākaṃ jīvitena, ye mayaṃ kapālahatthā parakulesu bhikkhāya carāma, puttadārehi saddhiṃ ālāpasallāpaṃ na karomā”ti-ādīni² vadanto gihibhāvassa guṇaṃ kathesi. So tassa kathaṃ sutvā puna ukkaṅṭhito hutvā cintesi “ayaṃ mayā ‘ukkaṅṭhitomhī’ti vutte paṭṭhamaṃ gihibhāve ādīnavaṃ kathetvā idāni abhiṇhaṃ guṇaṃ katheti, kiṃ nu kho kāraṇaṃ”ti cintento “imesu samaṇaparikkhāresu lobhenā”ti ñatvā sayameva attano cittaṃ nivattesi. Evamassa Kassapasammāsambuddhakāle ekassa bhikkhuno ukkaṅṭhāpitattā idāni

1. Nāsessāmīti (Syā)

2. Karomāti-ādīni (Sī, Ka)

anabhirati uppannā. Yo pana teneva tadā vīsati vassasahassāni
samaṇadhammo kato, svassa etarahi arahattūpanissayo jātoti.

Imamatthaṃ te bhikkhū Bhagavato santikā sutvā uttarim̐ pucchimsu
“bhante ayaṃ kira bhikkhu khuradhāraṃ galanāḷiyam̐ katvā ṭhitova
arahattaṃ pāpuṇāti, uppajjissati nu kho ettakena khaṇena arahattamaggo”ti.
“Āma bhikkhave, āraddhavīriyassa bhikkhuno pādam̐ ukkhipitvā bhūmiyam̐
ṭhapentassa pāde bhūmiyam̐ asampattheyeva arahattamaggo uppajjati.
Kusītaṃ puggalassa hi vassasatam̐ jīvanato āraddhavīriyassa
khaṇamattampi jīvitam̐ seyyo”ti vatvā anusandhim̐ ghaṭetvā imam̐
gāthamāha—

112. “Yo ca vassasatam̐ jīve, kusīto hīnavīriyo.

Ekāham̐ jīvitam̐ seyyo, vīriyamārabhato daḷhan”ti.

Tattha **kusītoti** kāmavitakkādīhi tīhi vitakkehi vītināmento puggalo.
Hīnavīriyoti nibbīriyo. **Vīriyamārabhato daḷhanti**
duvidhajjhānanibbattanasamatthaṃ thiram̐ vīriyam̐ ārabhantassa. Sesam̐
purimasadisameva.

Desanāvasāne bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Sappadāsattheravatthu ekādasamam̐.

12. Paṭācārātherīvatthu

Yo ca vassa satam̐ jīveti imam̐ dhammadesanam̐ Satthā Jetavane
viharanto Paṭācāram̐ theram̐ ārabha kathesi.

Sā kira Sāvattiyam̐ cattālīsakoṭivibhavassa seṭṭhino dhītā ahosi
abhirūpā. Tam̐ soḷasavassuddesikakāle sattabhūmikassa pāsādassa
uparimatale rakkhantā vasāpesum̐. Evam̐ santepi sā ekena attano
cūḷupaṭṭhākena saddhim̐ vippaṭipajji. Athassā mātāpitaro samajātikakule
ekassa kumārassa paṭissuṇitvā vivāhadivasam̐ ṭhapesum̐. Tasmim̐ upakaṭṭhe
sā tam̐ cūḷupaṭṭhākam̐ āha “mam̐ kira asukakulassa nāma dassanti, mayi
patikulam̐ gate mama paṇṇākāram̐ gahetvā āgatopi tatta pavesanam̐ na
labhissasi, sace te mayi sineho atthi,

idāneva maṃ gahetvā yena vā tena vā palāyassū”ti. So sādhu bhaddeti. “Tena hi ahaṃ sve pātova nagaradvārassa asukaṭṭhāne nāma ṭhassāmi, tvaṃ ekena upāyena nikkhamitvā tattha āgaccheyyāsi”ti vatvā dutiyadvase saṅketaṭṭhāne aṭṭhāsi. Sāpi pātova kiliṭṭhaṃ vatthaṃ nivāsetvā kese vikkiritvā kuṇḍakena sarīraṃ makkhitvā kuṭaṃ ādāya dāsīhi saddhiṃ gacchantī viya gharā nikkhamitvā taṃ ṭhānaṃ agamāsi. So taṃ ādāya dūraṃ gantvā ekasmiṃ gāme nivāsaṃ kappetvā araṇṇe khettaṃ kasitvā dārupaṇṇādīni āharati. Itarā kuṭena udakaṃ āharitvā sahatthā koṭṭanapacanādīni karontī attano pāpassa phalaṃ anubhoti. Athassā kucchiyaṃ gabbho patiṭṭhāsi. Sā paripuṇṇagabbhā “idha me koci upakārako natthi, mātāpitaro nāma puttesu muduhadayā honti, tesam santikaṃ maṃ nehi, tattha me gabbhavuṭṭhānaṃ bhavissatī”ti sāmikaṃ yāci. So “kim bhadde katesi, maṃ disvā tava mātāpitaro vividhā kammakāraṇā kareyyuṃ, na sakkā mayā tattha gantun”ti paṭikkhipi. Sā punappunaṃ yācitvāpi gamaṇaṃ alabhamānā tassa araṇṇaṃ gatakāle paṭivissake āmantetvā “sace so āgantvā maṃ apassanto ‘kahaṃ gatā’ti pucchissati, mama attano kulagharaṃ gatabhāvaṃ ācikkheyyāthā”ti vatvā gehadvāraṃ pidahitvā pakkāmi. Sopi āgantvā taṃ apassanto paṭivissake pucchitvā taṃ pavattiṃ sutvā “nivattessāmi nan”ti anubandhitvā taṃ disvā nānappakāraṃ yāciyamānopi nivattetuṃ nāsakkhi. Athassa ekasmiṃ ṭhāne kammajavātā calimsu. Sā ekaṃ gacchantaraṃ pavisitvā “sāmi kammajavātā me calitā”ti vatvā bhūmiyaṃ nipajjitvā samparivattamānā kicchena dāraṃ vijāyitvā “yassatthāyāhaṃ kulagharaṃ gaccheyyaṃ, so attho nipphanno”ti punadeva tena saddhiṃ gehaṃ āgantvā vāsaṃ kappesi.

Tassā aparena samayena puna gabbho patiṭṭhahi. Sā paripuṇṇagabbhā hutvā purimanayeneva sāmikaṃ yācitvā gamaṇaṃ alabhamānā puttaṃ aṅkenādāya tatheva pakkamitvā tena anubandhitvā “tiṭṭhāhi”ti vutte¹ nivattituṃ na icchi. Atha nesaṃ gacchantānaṃ mahā akālamegho udapādi. Samantā vijjulātāhi ādittaṃ viya megghatthanitehi² bhijjamānaṃ

1. Anubandhitvā diṭṭhāpi (Sī, Syā)

2. Meghasaddena (Ka)

viya udakadhārānīpātanirantaram¹ nabham ahoṣi. Tasmim̄ khaṇe tassā kammajavātā calimsu. Sā sāmikam̄ āmantetvā “sāmi kammajavātā me calitā, na sakkomi sandhāretum̄, anovassakaṭṭhānam̄ me jānāhī”ti āha. So hatthagatāya vāsiyā ito cito ca upadhārento ekasmim̄ vammikamatthake jātam̄ gumbam̄ disvā chinditum̄ ārabhi. Atha nam̄ vammikato nikkhamitvā ghoraviso āsīviso ḍamsi. Tam̄khaṇaññevassa sarīram̄ antosamuṭṭhitāhi aggijālāhi ḍayhamānam̄ viya nīlavaṇṇam̄ hutvā tattheva pati. Itarāpi mahādukkham̄ anubhavamānā tassa āgamanam̄ oloketīpi tam̄ adisvāva aparampi puttam̄ vijāyi. Dve dārakā vātavuṭṭhivegam̄ asahamānā mahāviraṇam̄ viravanti. Sā ubhopi te urantare katvā dvīhi jaṇṇukehi ceva hatthehi ca bhūmiyam̄ uppīletvā tathā ṭhitāva ratthim̄ vītināmesi. Sakalasarīram̄ nillohitam̄ viya paṇḍupalāsavaṇṇam̄ ahoṣi. Sā uṭṭhite aruṇe maṇsapesivaṇṇam̄ ekam̄ puttam̄ añkenādāya itaram̄ aṅguliya gahetvā “ehi tāta, pitā te ito gato”ti vatvā sāmikassa² gatamaggena gacchantī tam̄ vammikamatthake kālam̄ katvā patitam̄ nīlavaṇṇam̄ thaddhasarīram̄ disvā “mam̄ nissāya mama sāmiko panthe mato”ti rodantī paridevantī pāyāsi.

Sā sakalarattim̄ devena vuṭṭhattā Acīravatim̄ nadim̄ jaṇṇuppamāṇena kaṭippamāṇena thanappamāṇena udakena paripuṇṇam̄ disvā attano mandabuddhitāya dvīhi dārakehi saddhim̄ udakam̄ otaritum̄ avisahantī jeṭṭhaputtam̄ orimatīre ṭhapetvā itaram̄ ādāya paratīram̄ gantvā sākḥābhaṅgam̄ attharivā nipajjāpetvā “itarassa santikam̄ gamissāmī”ti bālaputtakam̄ pahāya taritum̄ asakkontī punappunam̄ nivattitvā olokayamānā pāyāsi. Athassā nadīmajjham̄ gatakāle eko seno tam̄ kumāram̄ disvā “maṇsapesī”ti saññāya ākāsato bhassi. Sā tam̄ puttassatthāya bhassantam̄ disvā ubho hatthe ukkhipitvā “sūsū”ti tikkhattum̄ mahāsaddam̄ nicchāresi. Seno dūrabhāvena tam̄ asutvāva kumārakam̄ gahetvā vehāsam̄ uppattitvā gato. Orimatīre ṭhitaputto mātaram̄ nadīmajjhe ubho hatthe ukkhipitvā mahāsaddam̄ nicchārayamānam̄

1. Dhārāpātanirantaram̄ (Sī, Syā)

2. Sāmikena (Ka)

disvā “maṃ pakkosati”ti saññāya vegena udake pati. Itissā bālaputtaṃ seno hari, jeṭṭhaputto udake vūḷho.

Sā “eko me putto senena gahito, eko udakena vūḷho, panthe me pati mato”ti rodantī paridevantī gacchamānā Sāvattthito āgacchantam ekaṃ purisaṃ disvā pucchi “kattha vāsikosi tātā”ti. Sāvattthivāsikomhi ammāti. Sāvattthinagare asukavīthiyam evarūpaṃ asukakulaṃ nāma atthi, jānāsi tātāti. Jānāmi amma, taṃ pana mā pucchi. Sace aññaṃ jānāsi, pucchāti. Aññaena me kammaṃ natthi, tadeva pucchāmi tātāti. Amma tvaṃ attano anācikkhitum na desi¹, ajja te sabbarattim devo vassanto diṭṭhoti. Diṭṭho me tāta, mayhameveso sabbarattim vuṭṭho, na aññaassa. Mayhaṃ pana vuṭṭhakāraṇaṃ pacchā te kathessāmi, etasmim tāva me seṭṭhigehe pavattim kathehīti. Amma ajja rattim seṭṭhiṅca seṭṭhibhariyaṅca seṭṭhiputtaṅcāti tayopi jane avatttharamānaṃ² gehaṃ pati, te ekacitakasmim jhāyanti. Esa dhūmo paññāyati ammāti. Sā tasmim khaṇe nivattthavatttham patamānaṃ na sañjāni³, ummattikabhāvaṃ patvā yathājātāva rodantī paridevantī—

“Ubho puttā kālakatā, panthe mayhaṃ patī mato.

Mātā pitā ca bhātā ca, ekacitamhi ḍayhare”ti⁴—

Vilapantī paribbhami. Manussā taṃ disvā “ummattikā ummattikā”ti kacavaraṃ gahetvā paṃsum gahetvā matthake okirantā leḍḍūhi paharanti. Satthā Jetavanamahāvihāre aṭṭhaparisaṃmajjhe nisīditvā dhammaṃ desento taṃ āgacchamānaṃ addasa kappasatasahassaṃ pūritapāraṃ abhinīhārasampannaṃ.

Sā kira Padumuttarabuddhakāle Padumuttarasatthārā ekaṃ vinayadharattherim bāhāya gahetvā Nandanavane ṭhapentaṃ viya etadaggaṭṭhāne ṭhapiyamānaṃ disvā “ahampi tumhādisassa Buddhassa santike vinayadharattherinaṃ aggaṭṭhānaṃ labheyyan”ti adhikāraṃ katvā patthanam ṭhapesi. Padumuttarabuddho anāgataṃsaññaṃ pattharivā patthanāya samijjanabhāvaṃ ñatvā “anāgate Gotamabuddhassa nāma sāsane ayaṃ Paṭācārā nāmena vinayadharattherinaṃ

1. Amma ācikkhitum na yuttanti. Vadehi me tātāti (Syā)

2. Vātavuṭṭhi avatttharamānaṃ (Ka)

3. Na sañjānantī (Syā)

4. Khu 4. 238 piṭṭhe Therī-apadāne.

aggā bhavissatī”ti byākāsi. Tam evaṃ patthitapatthanam abhīnīhārasampannaṃ Satthā dūratova āgacchantim disvā “imissā ṭhapetvā maṃ añño avassayo bhavituṃ samattho nāma natthī”ti cintetvā taṃ yathā vihārābhīmukhaṃ āgacchati, evaṃ akāsi. Parisā taṃ disvāva “imissā ummattikāya ito āgantuṃ mā daditthā”ti āha. Satthā “apetha, mā naṃ vārayitthā”ti vatvā avidūraṭṭhānaṃ āgatakāle “satim paṭilabha bhaginī”ti āha. Sā taṃ khaṇamyeva Buddhānubhāvena satim paṭilabhi. Tasmim kāle nivatthavattassa patitabhāvaṃ sallakkhetvā hīrottappaṃ paccupaṭṭhāpetvā ukkuṭikaṃ nisīdi. Athassā eko puriso uttarasāṭakam khipi. Sā taṃ nivāsetvā Satthāraṃ upasaṅkamitvā suvaṇṇavaṇṇesu pādesu pañcapaṭiṭṭhitena vanditvā bhante avassayo me hotha, paṭiṭṭhā me hotha. Ekañhi me puttaṃ seno gaṇhi, eko udakena vūḷho, panthe me pati mato, mātāpitaro ceva me bhātā ca gehena avatthaṭā ekacitakasmim jhāyantīti.

Satthā tassā vacanaṃ sutvā “Paṭācāre mā cintayi, tava tāṇaṃ saraṇaṃ avassayo bhavituṃ samatthasseva santikaṃ āgatāsi. Yathā hi tava idāni eko puttako senena gahito, eko udakena vūḷho, panthe pati mato, mātāpitaro ceva bhātā ca gehena avatthaṭā, evameva imasmim saṃsāre puttādīnaṃ matakāle tava rodantiyā paggharita-assu catunnaṃ mahāsamuddānaṃ udakato bahutaraṃ”ti vatā imaṃ gāthamāha—

“Catūsu samuddesu jalaṃ parittakam,
Tato bahuṃ assujalaṃ anappakam.
Dukkheṇa phuṭṭhassa narassa socanā,
Kim kāraṇā amma tuvaṃ pamajjasī”ti.

Evaṃ Satthari **anamataggapariyāyam** kathente tassā sarīre soko tanuttaṃ agamāsi. Atha naṃ tanubhūtasokam ñatvā puna Satthā āmantetvā “Paṭācāre puttādayo nāma paralokaṃ gacchantassa tāṇaṃ vā leṇaṃ vā saraṇaṃ vā bhavituṃ na sakkonti, tasmā vijjamānāpi te na santiyeva. Paṇḍitena pana sīlam visodhetvā attano nibbānagāmiṃ maggaṃ khippameva sodhetuṃ vaṭṭatī”ti vatvā dhammaṃ desento imā gāthā abhāsi—

“Na santi puttā tāṇāya, na pitā nāpi bandhavā.

Antakenādhīpannessa, natthi ñātīsu tāṇatā¹.

Etamatthavassamā ñatvā, paṇḍito sīlasamvuto.

Nibbānagamanam maggam, khippameva visodhaye”ti².

Desanāvasāne Paṭācārā mahāpathaviyam paṃsuparimāṇe kilese jhāpetvā sotāpattiphale patiṭṭhahi, aññepi bahū sotāpattiphalaḍḍhāni pāpuṇimsūti. Sā pana sotāpannā hutvā Satthāraṃ pabbajjāya yāci. Satthā taṃ bhikkhunīnaṃ santikaṃ paṇiṇitvā pabbājesi. Sā laddhūpasampadā paṭitācārattā **Paṭācārā**veva paññāyi. Sā ekadivasaṃ kuṭena udakaṃ ādāya pāde dhovantī udakaṃ āsiñci, taṃ thokaṃ gantvā pacchijji. Dutiyavāre āsittāṃ tato dūratarāṃ agamāsi. Tatiyavāre āsittāṃ tatopi dūrataranti. Sā tadeva ārammaṇaṃ gahetvā tayo vaye paricchinditvā “mayā paṭhamāṃ āsittāṃ udakaṃ viya ime sattā paṭhamavayepi maranti, tato dūratarāṃ gataṃ dutiyavāre āsittāṃ udakaṃ viya majjhimavayepi maranti, tatopi dūratarāṃ gataṃ tatiyavāre āsittāṃ udakaṃ viya pacchimavayepi marantiyevā”ti cintesi. Satthā Gandhakuṭiyāṃ nisinnova obhāsaṃ pharitvā tassā sammukhe ṭhatvā kathento viya “evametaṃ Paṭācāre, pañcannampi khandhānaṃ udayabbayaṃ apassantassa vassasataṃ jīvanato tesāṃ udayabbayaṃ passantassa ekāhampi ekakkhaṇampi jīvitaṃ seyyo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

113. “Yo ca vassasataṃ jīve, apassam udayabbayaṃ.

Ekāhaṃ jīvitaṃ seyyo, passato udayabbayaṃ”ti.

Tattha **apassam udayabbayanti** pañcannaṃ khandhānaṃ pañcavīsatiyā lakkhaṇehi udayaṇca vayaṇca apassanto. **Passato udayabbayanti** tesāṃ udayaṇca vayaṇca passantassa. Itarassa jīvanato ekāhampi jīvitaṃ seyyoti.

Desanāvasāne Paṭācārā saha paṭisambhidāhi arahattaṃ pāpuṇi.

Paṭācārātherīvatthu dvādasamaṃ.

1. Khu 1. 54; Khu 4. 238 piṭṭhesu.

2. Khu 1. 54 piṭṭhe.

13. Kisāgotamīvattu

Yo ca vassasataṃ jīveti imaṃ dhammadesanaṃ Satthā Jetavane viharanto Kisāgotamiṃ ārabha kathesi.

Sāvattthiyaṃ kirekassa seṭṭhissa gehe cattālīsakoṭidhanaṃ aṅgārā eva hutvā aṭṭhāsi. Seṭṭhi taṃ disvā uppannasoko āhāraṃ paṭikkhipitvā mañcake nipajji. Tasseko saḥāyako gehaṃ gantvā “samma kasmā socasī”ti pucchitvā taṃ pavattiṃ sutvā “samma mā soci, ahaṃ ekaṃ upāyaṃ jānāmi, taṃ karohī”ti. Kiṃ karomi sammāti. Attano āpaṇe kilañjaṃ pasāretvā tattha te aṅgāre rāsīṃ katvā vikkiṇanto viya nisīda, āgatāgatesu manussesu ye evaṃ vadanti “sesajanā vatthatelamadhuphāṇitādīni vikkiṇanti, tvaṃ pana aṅgāre vikkiṇanto nisinno”ti. Te vadeyyāsi “attano santakaṃ avikkiṇanto kiṃ karomī”ti. Yo pana taṃ evaṃ vadati “sesajanā vatthatelamadhuphāṇitādīni vikkiṇanti, tvaṃ pana hiraññasuvaṇṇaṃ vikkiṇanto nisinno”ti. Taṃ vadeyyāsi “kahaṃ hiraññasuvaṇṇaṃ”ti. “Idaṃ”ti ca vutte “āhara tāva naṃ”ti hattehi paṭiccheyyāsi. Evaṃ dinnāṃ tava hatthe hiraññasuvaṇṇaṃ bhavissati. Sā pana sace kumārikā hoti, tava gehe puttassa naṃ āharitvā cattālīsakoṭidhanaṃ tassā niyyādetvā tāya dinnāṃ valañjeyyāsi. Sace kumārako hoti, tava gehe vayappattaṃ dhītaraṃ tassa datvā cattālīsakoṭidhanaṃ niyyādetvā tena dinnāṃ valañjeyyāsīti. So “bhaddako upāyo”ti attano āpaṇe aṅgāre rāsīṃ katvā vikkiṇanto viya nisīdi. Ye pana naṃ evamāhaṃsu “sesajanā vatthatelamadhuphāṇitādīni vikkiṇanti, kiṃ pana tvaṃ aṅgāre vikkiṇanto nisinno”ti. Tesāṃ “attano santakaṃ avikkiṇanto kiṃ karomī”ti paṭivacanaṃ adāsi. Athekā Gotamī nāma kumārikā kisasarīratāya **Kisāgotamī**ti paññāyamānā pariṇṇakulassa dhītā attano ekena kiccena āpaṇadvāraṃ gantvā taṃ seṭṭhiṃ disvā evamāha “kiṃ tāta sesajanā vatthatelamadhuphāṇitādīni vikkiṇanti, tvaṃ hiraññasuvaṇṇaṃ vikkiṇanto nisinno”ti. Kahaṃ amma hiraññasuvaṇṇanti. Nanu tvaṃ tadeva gahetvā nisinnosīti, āhara tāva naṃ ammāti. Sā hatthapūraṃ gahetvā tassa hatthesu ṭhapesi, taṃ hiraññasuvaṇṇameva ahosi.

Atha nam setṭhi “kataram te amma gehan”ti pucchitvā “asukam nāmā”ti vutte tassā assāmikabhāvam nātvā dhanam paṭisāmetvā tam attano puttassa ānetvā cattālīsakoṭidhanam paṭicchāpesi. Sabbam hiraññasuvaṇṇameva ahosi. Tassā aparena samayena gabbho paṭiṭṭhahi. Sā dasamāsaccayena puttam vijāyi. So padasā gamanakāle kālamakāsi. Sā adiṭṭhapubbamaraṇatāya tam jhāpetum niharante vāretvā “puttassa me bhesajjam pucchissāmī”ti matakāḷevaram ankenādāya “api nu me puttassa bhesajjam jānāthā”ti pucchantī gharapaṭipāṭiyā vicarati. Atha nam manussā “amma tvam ummattikā jātā, matakaputtassa bhesajjam pucchantī vicarasī”ti vadanti. Sā “avassam mama puttassa bhesajjam jānanakam labhissāmī”ti maññamānā vicarati. Atha nam eko paṇḍitapuriso disvā “ayam mama dhītā paṭhamam puttakam¹ vijātā bhavissati adiṭṭhapubbamaraṇā, mayā imissā avassayena bhavitum vaṭṭatī”ti cintetvā āha “amma aham bhesajjam na jānāmi, bhesajjajānanakam pana jānāmī”ti. Ko jānāti tātāti. Satthā amma jānāti, gaccha, tam pucchāhīti. Sā “gamissāmi tāta, pucchissāmi tātā”ti vatvā Satthāram upasaṅkamtivā vanditvā ekamantam ṭhitā pucchi “tumhe kira me puttassa bhesajjam jānātha bhante”ti. Āma jānāmīti. Kim laddhum vaṭṭatīti. Accharaggahaṇamatte siddhatthake laddhum vaṭṭatīti. Labhissāmi bhante. Kassa pana gehe laddhum vaṭṭatīti. Yassa gehe putto vā dhītā vā na koci matapubboti. Sā “sādhu bhante”ti Satthāram vanditvā mataputtakam ankenādāya antogāmam pavisitvā paṭhamagehassa dvāre ṭhatvā “atthi nu kho imasmim gehesiddhatthako, puttassa kira me bhesajjam etan”ti vatvā “atthī”ti vutte tena hi dethāti. Tehi āharitvā siddhatthakesu diyyamānesu “imasmim gehe putto vā dhītā vā matapubbo koci natthi ammā”ti pucchitvā “kim vadesi amma. Jīvamānā hi katipayā, matakā eva bahukā”ti vutte “tena hi gaṇhatha vo siddhatthake, netam mama puttassa bhesajjan”ti paṭi-adāsī².

Sā iminā niyāmena ādito paṭṭhāya nam pucchantī vicari. Sā ekavehepi siddhatthake agahetvā sāyanhasamayā cintesi “aho

1. Paṭhamaputtakam (Sī)

2. Paṭikkhipi (Sī)

bhāriyaṃ kammaṃ, ahaṃ ‘mameva putto mato’ti saññamakāsim, sakalagāmepehi pana jīvantehi matakāva bahutarā”ti. Tassā evaṃ cintayamānāya puttasinēham¹ mudukahadayaṃ thaddhabhāvaṃ agamāsi. Sā puttaṃ araññe chaḍḍetvā Satthu santikaṃ gantvā vanditvā ekamantaṃ aṭṭhāsi. Atha naṃ Satthā “laddhā te ekaccharamattā siddhatthakā”ti āha. Na laddhā bhante, sakalagāme jīvantehi matakāva bahutarāti. Atha naṃ Satthā “tvaṃ ‘mameva putto mato’ti sallakkhesi, dhuvadhammo esa sattānaṃ. Maccurājā hi sabbasatte aparipuṇṇajjhāsaye eva mahogho viya parikaḍḍhamānoyeva apāyasamudde pakkhipatī”ti vatvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

“Taṃ puttapasusammattaṃ, byāsattamanasaṃ naraṃ.
Suttaṃ gāmaṃ mahoghova, maccu ādāya gacchatī”ti².

Gāthāpariyosāne Kisāgotamī sotāpattiphale patitṭhahi, aññepi bahū sotāpattiphalādīni pāpuṇimsūti.

Sā pana Satthāraṃ pabbajjaṃ yāci, Satthā taṃ bhikkhunīnaṃ santikaṃ pesetvā pabbājesi. Sā laddhūpasampadā **Kisāgotamī therīti** paññāyi. Sā ekadivasaṃ uposathāgāre vāraṃ patvā dīpaṃ jāletvā nisinnā dīpajālā uppajjantiyo ca bhijjantiyo ca disvā “evameva ime sattā uppajjanti ceva nirujjhanti ca, nibbānappattā eva³ na paññāyanti”ti ārammaṇaṃ aggahesi. Satthā Gandhakuṭiyāṃ nisinnova obhāsaṃ pharitvā tassā sammukhe nisīditvā kathento viya “evameva Gotami, ime sattā dīpajālā viya uppajjanti ceva nirujjhanti ca, nibbānappattā eva³ na paññāyanti, evaṃ nibbānaṃ apassantānaṃ vassasataṃ jīvanato nibbānaṃ passantassa khaṇamattampi jīvitaṃ seyyo”ti vatvā anusandhiṃ ghaṭetvā dhammaṃ desento imaṃ gāthamāha—

114. “Yo ca vassasataṃ jīve, apassaṃ amataṃ padaṃ.

Ekāhaṃ jīvitaṃ seyyo, passato amataṃ padan”ti.

Tattha **amataṃ padanti** maraṇavirahitakoṭṭhāsaṃ, amatamahānibbānanti attho. Sesāṃ purimasadisameva.

1. Puttasinehena (Syā)

2. Khu 1. 54 piṭṭhe.

3. Nibbānaṃ patvā evaṃ (Syā)

Desanāvasāne Kisāgotamī yathānisinnāva saha paṭisambhidāhi arahatte patiṭṭhahīti.

Kisāgotamīvatthu terasamañ.

14. Bahuputtikattherīvatthu

Yo ca vassasatañ jīveti imañ dhammadesanañ Satthā Jetavane viharanto Bahuputtikañ theriñ ārabba kathebbhi.

Sāvatthiyañ kirekasmim kule satta puttā satta ca dhītarō ahesuñ. Te sabbe pi vayappattā gehe patiṭṭhahitvā attano dhammatāya sukhappattā ahesuñ. Tesañ aparena samayena pitā kālamakāsi. Mahā-upāsikā sāmike naṭṭhepi na tāva kuṭumbañ vibhajati. Atha nañ puttā āharisū “amma amhākañ pitari naṭṭhe tuyhañ ko attho kuṭumbena, kiñ mayañ tañ upaṭṭhātuñ na sakkomā”ti. Sā tesañ kathañ sutvā tuñhī hutvā punappunañ tehi vuccamānā “puttā mañ paṭijaggissanti, kiñ me visuñ kuṭumbenā”ti sabbañ sāpateyyañ majjhe bhinditvā adāsi. Atha nañ katipāhaccayena jeṭṭhaputtassa¹ bhariyā “aho amhākañ ayyā ‘jeṭṭhaputto me’ti dve koṭṭhāse datvā viya imameva gehañ āgacchati”ti āha. Sesaputtānañ bhariyāpi evameva vadimsu. Jeṭṭhadhītarañ ādiñ katvā tāsāñ gehañ gatakālepi nañ evameva vadimsu. Sā avamānappattā hutvā “kiñ imesañ santike vuṭṭhena, bhikkhunī hutvā jīvissāmī”ti bhikkhunī-upassayañ gantvā pabbajjañ yāci. Tā nañ pabbājesuñ. Sā laddhūpasampadā hutvā **Bahuputtikattherīti** paññāyi. Sā “ahañ mahallakakāle pabbajitā, appamattāya me bhavitabban”ti bhikkhunīnañ vattapaṭivattañ karontī “sabbarattim samaṇadhammañ karissāmī”ti heṭṭhāpāsāde ekañ thambhañ hatthena gahetvā tañ āviñchamānāva² samaṇadhammañ karoti, cañkamamānāpi “andhakāraṭṭhāne me rukkhe vā katthaci vā sīsañ paṭihaññeyyā”ti tañ rukkhañ hatthena gahetvā tañ āviñchamānāva samaṇadhammañ karoti, “Satthārā desitadhammaeva karissāmī”ti dhammañ āvajjetvā dhammañ anussaramānāva samaṇadhammañ karoti.

1. Katipāhaccayena jeṭṭhaputtassa gehañ agamāsi, jeṭṭhaputtassa (Sī, Ka)

2. Āvijjhamānā (Syā)

Atha Satthā Gandhakuṭiyam nisinnova obhāsam pharivā sammukhe nisinno viya tāya saddhim kathento “Bahuputtike mayā desitam dhammam anāvajjentassa apassantassa vassasatam jīvanato mayā desitam dhammam passantassa muhuttampi jīvitam seyyo”ti vatvā anusandhim ghaṭetvā dhammam desento imam gāthamāha—

115. “Yo ca vassasatam jīve, apassam dhammamuttamam.
Ekāham jīvitam seyyo, passato dhammamuttaman”ti.

Tattha **dhammamuttamanti** navavidham lokuttaradhammam. So hi uttamo dhammo nāma. Yo hi tam na passati, tassa vassasatampi jīvanato tam dhammam passantassa pajṭivijjhantassa ekāhampi ekakkhaṇampi **jīvitam seyyoti**.

Gāthāpariyosāne Bahuputtikattherī saha paṭisambhidāhi arahatte patiṭṭhahīti.

Bahuputtikattherīvatthu cuddasamam.

Sahassavaggavaṇṇanā niṭṭhitā.

Aṭṭhamo vaggo.

Dhammapadaṭṭhakathāya paṭhamabhāge

Samvaṇṇitapadānaṃ anukkamaṇikā

Padānukkamo	Piṭṭhāṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhāṅkā
[A]		[A]	
Akataññū	396	Anapāyini	24
Akiñcano	381	Anavaṭṭhitacittassa	196
Akkocchi	29	Anavassutacittassa	196
Agandhakaṃ	242	Anāvilo	375
Agāraṃ	78	Anāsavassa	390
Aggiṃ	421	Anikkasāvo	52
Aggīva gacchati	179	Animitto	386
Agghati soḷasiṃ	319	Anivesano siyā	202
Aciraṃ vata	203	Anissito	388
Ajini	29	Anuttaraṃ	147
Aññā nibbānagāmini	344	Anudhammacārī	102
Aññā hi lābhūpanisā	344	Anudhāvati	379
Aṇuṃ	179	Anupādiyāno	102
Atittaṃyeva	232	Anubrūhaye	345
Attano natthi	298	Anokaṃ	381
Attanova avekkheyya	239	Antako	232
Attahetu	378	Apassaṃ	442
Attānaṃ	371	Apeto	52
Attā hi	298	Appakā	379
Atthapadaṃ	408	Appamattassa	152
Athāyaṃ	379	Appamattā	146
Adhammena	378	Appamatto	164, 167, 272
Adhisessati	203	Appamādamhi	146
Anatthapadasaṃhitā	408, 417	Appamādarato	179
Ananvāhatacetaso	196	Appamādavihāriṇaṃ	274

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[A]		[A]	
Appamāde	146	Assaddho	396
Appamādena	178	Assumukho	306
Appamādo	145	Ahāsi	29
Appampi ce	102		
Abalassaṃva	167	[Ā]	
Abhabbo	181	Ākāse	388
Abhāvitam	78	Ādānapaṭinissagge	381
Abhikīrati	162	Āyukkayena	110
Abhivādanasīlissa	425	Āraddhavīriyam	48
Abhisambudhāno	214	Āvāsesu	329
Amataṃ padaṃ	445	Āhārakkhayena	111
Amatapadaṃ	145	Āhāre	388
Amattaññum	47		
Amitteneva attanā	304	[I]	
Araññāni	404	Iccheyya	378
Ariyappavedite	359	Itarā	379
Ariyānaṃ	146	Itarā pajā	419
Avadhi	29	Iti bālassa	329
Avijānataṃ	289	Iti bālo	298
Avekkhati	165	Idha	99
Averena	33	Idha tappati	97
Asaṃvutaṃ	47	Idha vā	102
Asataṃ	349	Idha socati	83
Asantaṃ	328	Indakhilupamo	392
Asabbhā ca	349	Indriyāni	390
Asarīraṃ	193	Indriyesu	47, 48
Asāradassino	73	Imaṃ sadevakam	212
Asāre	73		
Asubhānupassim	48	[U]	
Asoko	165	Uccāvacaṃ	377
		Ujjhitasmim	280

Padānukkamo	Piṭṭhaṅko	Padānukkamo	Piṭṭhaṅko
[U]		[O]	
Ujjugatesu	422	Okamokato	183
Uṭṭhānavato	152	Okā	381
Udakaṃ	371	Ogho	162
Udayabbayaṃ	442	Ovadeyya	349
Upadhiviveko	345	[Ka]	
Upasantassa	395	Kaṭukapphalaṃ	304
Upasammati	408	Kaṇhaṃ dhammaṃ	380
Upeto	52	Katapuñño	85, 99
Ubbhato	183	Kammakiliṭṭhaṃ	83
Ubhayattha	97, 99	Kammavisuddhiṃ	85
Ubhayattha modati	85	Kammasannicayo	386
Ubhayattha socati	83	Kayirā	206, 264
Uyyuñjanti	385	Kayirātha	162
Usukārā	371	Karoti vā	15, 24
Usukārova	182	Kalaṃ	319
[E]		Kāmakāmā	377
Ekam	408	Kāmagavesino	404
Ekaghano	372	Kāmaratisanthavaṃ	164
Ekacaraṃ	193	Kāmesu	232
Ekacariyaṃ	296	Kāyaviveko	345
Etesaṃ	267	Kuto dhanam	299
Evaṃ	242	Kuto puttā	299
Evaṃ gāme	237	Kubbato	242
Evaṃ dhammāni	375	Kumbhūpamaṃ	201
Evametaṃ	344	Kurute	232
Esa dhammo	33	Kusalo	212
[O]		Kusītam	47
Okamokam	385	Kusīto	437
Okamokata-ubbhato	183	Ko	212

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ka]		[Ca]	
Ko imaṃ	212	Cittaviveko	345
Ko pacesati	213	Cittassa damatho	188
Ko pana		Cūḷapanthako	154
[Kha - Ga]		[Cha - Ja - Jha]	
Khippaṃ	302	Chāyāva	24
Gataddhino	383	Chuddho	204
Gati	387	Jantu	421
Gato	178	Jāgarato bhayaṃ	197
Gambhīro	375	Jitaṃ	419
Garahito	178	Jitañca rakkhe	201
Gāthāsataṃ	417	Jīvitaṃ	432
Guhāsayaṃ	194	Jutimanto	381
Gocare	146	Jeyyamattānaṃ	418
Gocaro	387	Jotiraso	127
[Ca]		Jhāyino	432
Cakkaṃva	15	[Ña - Ḍa]	
Cajanti	377	Ñattaṃ	326
Cattāro dhammā	425	Ñatvā	146
Candanaṃ	267	Ḍahaṃ	179
Capalaṃ	182	Ḍahantaṃ	323
Caraṃ	296	[Ta]	
Caranti	304	Taṃ kammaṃ	310
Cittaṃ	182	Taṃ ve	48
Cittaṃ guttaṃ	191	Tagaramallikā vā	267
Cittaṃ dantaṃ	188	Tacchakā	371
Cittaṃ rakkhetha	191	Tato	15, 24, 42
Cittaṃ saṃyameṣṣanti	194	Tato kare	206, 211
Cittakleṣehi	381	Tatrābhiratimiccheyya	381
Cittamidaṃ ṭhapetvā	201		

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ta - Tha]		[Da]	
Tādi	392	Duppañño	434
Tādino	390, 392, 395	Dummedhā	304
Tādisaṃ	348	Dummedhino	164
Tejanaṃ	182, 371	Durannayaṃ	388
Te jhāyino	147	Durannayā	387
Tena so	300	Dussīlo	432
Tesaṃ	274	Dūrakkhaṃ	182
Te sāraṃ	73	Dūraṅgamaṃ	193
Thale khitto	183	Devānaṃ	178
Thūlaṃ	179		
[Da]		[Dha]	
Dabbī sūparaṣaṃ yathā	301	Dhanaṃ	378
Damayanti	371	Dhanaṃ me atthi	298
Damasaccena	52	Dhammajīvino	152
Dassayanti	377	Dhammapadaṃ	212, 417
Daḷhaṃ	437	Dhammapīti	359
Daḷhaṃ kayirā	296	Dhammamuttamaṃ	447
Daḷhaparakkamā	147	Dhammassa hoti	102
Dāruṃ	371	Dhammā	14, 24
Disodisaṃ	209	Dhammāni	375
Disvā	83	Dhammānūvattino	379
Dīghaṃ	289	Dhammiko	379
Dīghā	288	Dhamme	379
Dīpaṃ	162		
Dukkhamanveti	15	[Na]	
Dukhena	377	Naṃ	15, 24, 206, 211
Duggatiṃ gato	97	Nagarūpamaṃ	201
Ducchannaṃ	78	Na taṃ	210
Dunniggaḥassa	187	Na taṃ kammaṃ	306
Dunnivārayaṃ	182	Natthi bāle	296
		Namayanti	371

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
	[Na]		[Pa]
Nayanti	371	Papupphakāni	214
Naro	396	Pabbataṭṭhova	165
Nikete	385	Pamattesu	167
Niggayhavādim	348	Pamādaṃ	164
Niccamaṃ	147	Pamāde	179
Nidhīnaṃ	347	Pamādo	146, 178
Nindāpasamsāsu	372	Pamodanti	146
Nibbānasseva santike	181	Parakulesu ca	329
Niratthaṃva kaliṅgamaṃ	204	Parikkhīṇā	388
Nisammakārino	152	Paricare	421
Nudati	165	Pariññātabhojanā	386
Nupanayhanti	29	Paridahissati	52
Nettikā	371	Parinibbutā	381
	[Pa]	Paripūradi	196
Pacinantam	231	Paripphandatidaṃ cittaṃ	183
Paccayasannicayo	386	Pariplavapasādassa	196
Pajā	379	Pariyodapeyya	381
Paññavantassa	434	Parihānāya	181
Paññavā	379	Pariḷāho	383
Paññā	196	Pare	42
Paṇḍitaṃ	348	Paresaṃ katākataṃ	239
Paṇḍitaṃ payirupāsati	302	Paresaṃ vilomāni	239
Paṇḍitā	146, 371-2	Paleti	236
Paṇḍito	380	Pavattāraṃ	347
Paṇḍito vāpi	300	Pavāyati	267
Pathaviṃ	203	Pasamsanti	178
Pathavisamo	392	Pasannena	24
Padam	15, 146, 388	Pasahati	47
Paduṭṭhena	15	Passato	442
		Pahātave	183

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Pa]		[Pha]	
Pahīnamānassa	390	Phandanam	182
Pāpaṁ na paccati	312	Phuṭṭhā	377
Pāpaṁ me	97	Phusanti	147
Pāpakārī	83, 97	Pheṇūpamaṁ	214
Pāpamittā	350	[Ba]	
Pāpiyo	206, 348	Bahujāgaro	167
Pāragāmino	379	Bālamaveti	323
Pāramessanti	380	Bālā	164, 304
Pāvako	323	Bālānaṁ	289
Piyo hoti	349	Bālo	300, 319
Pihayanti	390	Buddhassa	345
Puññaṁ me	99	Byāsattamanasaṁ naraṁ	228, 232
Puññakkhayaena	111	[Bha]	
Puññapāpapahīnassa	197	Bhajamānassa	348
Puññapekkho	422	Bhamaro	236
Puttamicche	378	Bhayadassi vā	179
Puttā me atthi	298	Bhasmacchannova	323
Puthujjane	281	Bhāvitattānaṁ	420
Pupphaṁ	212, 236	Bhāvetha	380
Pupphagandho	267	Bhāsati vā	15, 24
Puppharāsīmhā	264	Bhāsamāno	101
Pupphāni heva	231	Bhiyyo	99
Pubbaṅgamā	14, 24	Bhiyyo tappati	97
Purisādhamā	350	Bhūmaṭṭhe	165
Purisuttamo	396	Bhūmirāmaṇeyyakam	400
Purekkhāraṁ	329	Bhojanamhi	47-8
Pūjanā	420	[Ma]	
Pūjā	329	Maggam	274
Pecca	97, 99	Maghavā	178
Pecca socati	83		

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ma]		[Ma]	
Maccudheyyaṃ	380	Medhāvim	348
Maccuno	146	Medhāvī	164, 191
Maccena	264	Mokkhanti	194
Mattaññum	48	[Ya]	
Madhuvā	312	Yaṃ katvā	310
Manaṃ	395	Yaṃ kiñci	422
Manasā	15	Yajetha	420, 422
Mano	14, 24	Yattha	404
Manopubbaṅgamā	14, 24	Yatthakāmanipātinaṃ	191
Manomayā	15, 24	Yatthakāmanipātino	187
Manoramaṃ	280	Yathā matā	146
Manosetṭhā	15, 24	Yadā ca	312
Mameva kata maññantu	329	Yamalokañca	212-3
Mamevātivasā assu	329	Yasobhivaḍḍhati	152
Marīcidhammaṃ	214	Yassa	390
Mahāpathe	280	Yassāsavā	388
Mahāpanthako	154	Yāva	312
Mānuse	418	Yāvadeva	326
Māradheyyaṃ	183	Yiṭṭhaṃ	422
Mārabandhanā	194	Ye ca taṃ	29
Mārassa	214	Ye ca tattha	42
Māro	274	Ye cittaṃ	194
Mālāguṇe bahū	264	Ye pamattā	146
Micchāpaṇihitaṃ cittaṃ	206	Yesaṃ	386
Mīyanti	146	Yo	418
Muddhaṃ	326	Yogakkhemaṃ	147
Munī care	237	Yo ca sīlavataṃ	272
Muhuttamapi ce	302	Yojanaṃ	289
Me	29	Yo bālo	299
Medhagā	42		

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ra - La]		[Va]	
Raṭṭhaṃ	378	Viññū	302
Ratā	146	Vindati	274
Ramaṇīyāni	404	Vipātayaṃ	326
Ramanti	385	Vippamuttassa	383
Ramissanti	408	Vippasannena	359
Rahado	375, 392	Vippasanno	375
Rukkhaṃva dubbalaṃ	47	Vippasīdanti	375
Ruciraṃ	242	Vippahāya	380
Lapayanti	377	Vimuttassa	395
Lahuno	187	Vimuttānaṃ	274
Loke	381	Vimokkho	387
[Va]		Virujjhati	392
Vajjadassinaṃ	347	Vivekaṃ	345
Vaṇṇavantaṃ	242	Visesato	146
Vane	421	Visokassa	383
Vantakasāva'ssa	52	Vihaññati	298
Vantāso	396	Viharantaṃ	47
Vasaṃ	232	Vītarāgā	404
Vassasataṃ	432	Vīriyamārabhato	437
Vassikī	267	Vuḍḍhāpacāyino	425
Vahato	15	Verī vā pana	206
Vāti devesu uttamo	272	Verena	33
Vātena	372	[Sa]	
Vāto	47	Saṃyojanaṃ	179
Vārijoḃa	183	Saṃvaccharaṃ	422
Vicessati	212	Saṃsārā	392
Vijānanti	42	Saṃsāro dīgho	289
Vijānāti	302	Saṃhitaṃ	101
Vijjati	383	Sagandhakaṃ	242

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Sa]		[Sa]	
Saṅkāradhānasmiṃ	280	Samathaṃ	390
Saṅkārabhūtesu	280	Samiñjanti	372
Saṅkhātadhammānaṃ	319	Samiddhimattano	378
Saṅgāmajuttamo	418	Samīrati	372
Saṅgāme	418	Sampannasīlānaṃ	274
Sajjukhīraṃva	323	Sammati	29
Saññatassa	152	Sammadakkhāte	379
Sataṃ	420	Sammadaññā	274, 395
Sataṃ hi so	349	Sammanti	33, 42
Satañca gandho	267	Sammā cittaṃ	381
Satīmato	152	Sammāpaṇihitaṃ	210
Satīmanto	385	Sambodhiyaṅgesu	381
Sadā	178	Sa ve	52, 418
Sadā ramati	359	Sa ve bālo	300
Saddhammaṃ	289	Sahassaṃ	418
Saddhammaṃ avijānato	196	Sahassamapi	408
Sanantano	33	Sahassena	418, 420
Santaṃ	395	Sahāyatā	296
Santassa	289	Sātatikā	147
Sandhicchedo	396	Sādhu	306
Sannicayo	386	Sārañca	73
Santo	377	Sārathinā	390
Sappurisā	377	Sāramatino	73
Sappuriso	267	Sāre	73
Sabbaganthappahīnassa	383	Sāvako bhikkhu	345
Sabbattha	377	Sīlavantassa	432
Sabbadhi	383	Sīlesu	52
Sabbā disā	267	Sukkaṃ	380
Samam	420	Sukkaṃsaṃ	326
Samativijjhati	78	Sukhaṃ seti	359

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Sa]		[Sa]	
Sukhamanveti	24	Seṭṭhataṃ	178
Sukhāvahaṃ	188, 191	Seyyaṃ sadisamattano	296
Sukhena	377	Seyyaso	211
Sucikammaṣa	152	Seyyo	418, 420
Sucigandhaṃ	280	Seyyo hoti	348
Suññato	386	Selo	372
Suttaṃ gāmaṃ	229	So	52, 83, 319
Suttesu	167	Sokinim pajam	165
Sudantā	390	Socati	83
Suduttaraṃ	380	[Ha]	
Sududdasaṃ	191	Haṃsāva	385
Sudesitaṃ	212	Hatāvakāso	396
Sunipuṇaṃ	191	Hanti	326
Subbato	392	Have	419
Subhānupassim	47	Hitvā kāme	381
Subhāvitaṃ	78, 381	Hitvā yāti	167
Subhāsita vācā	242	Hīnavīriyaṃ	47
Sumedhaso	167	Hīnavīriyo	437
Susaṃvutaṃ	48	Hutaṃ	422
Susamāhito	52	Huraṃ vā	102
Sekho	213		

Padānukkamo Piṭṭhaṅkā

[I]

Itthīnaṃ cīvaradānaṃ mahā-	
latāpasādhanāṃ labhi	249
Idhamodanapeccamodanānaṃ	
visesatā	85
Idhasocanapeccasocanānaṃ	
visesatā	83

[U]

Utena	105
Uttamagandhā tayo	265
Upatissakolitavatthu	56, 61
Uppalavaṇṇā	310
Uruvelakassapādīnaṃ	
atītavatthu	63-5

[E - O]

Ekapadavārassa	
kusaladhammā chapañña	230
Ekavācāyapi atthanissitatā	
	408, 412, 417
Erāvaṇo nāma hatthī	173
Ehibhikkhu	356
Ovādā, nusāsanaṃ	
visesatā	349

[Ka]

Kathitadhammānaṃ savanā-	
savanādīni	241-2
Kantāraddhā	383
Kammasarikkhakavipāka	82

Padānukkamo Piṭṭhaṅkā

[Ka]

Kalaṃ nāgghati soḷasim	319, 320
Kalyāṇāni pañca	244
Kāmagavesakānaṃ aramaṇa-	
ṭṭhānameva vītarāgānaṃ	
ramaṇaṭṭhānaṃ	403-4
Kāyikapariḷāha	383
Kāsāvajātaka	50-1
Kāḷayakkhiniyā	
sakkāra-kāraṇaṃ	34
Kisāgotamī	443
Kulānaṃ upagamaṇā,	
nupagamaṇāṅgāni nava	217
Koṭṭhāsā pañca	387
Koṇḍaññattherassa	
atītavatthu	61-3
Kosambiyam	
saṃghabhedassa kāraṇaṃ	35
Kosalassa mahāyaṇṇo	285

[Kha]

Khamāpanānisaṃsa	329
Khāṇukoṇḍañña	434
Khīṇāsavānaṃ akujjhanatādīni	372
Khīṇāsavānaṃ katthaci	
alaggatāva	385
Khīṇāsavānaṃ pariḷāho na	
vijjati	383
Khīṇāsavānaṃ maraṇacetanā	
natthi	13
Khujjuttarāya pubbakammaṃ	144

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ga - Gha]	
Ganthadhuraṃ	5
Gandhajātānaṃ silagandho anuttaro	267
Gandhajātāni tīṇi	265-6
Gahaṭṭha,pabbajitānaṃ pamādatā	146
Ghosakadevaputta	110, 113
[Ca]	
Cattāro janā javamānā na sobhanti	246
Candapajjotassa atītavatthu	126-7
Candabhāgā nadī	355
Cavanāni devalokato cattāri	110-1
Cittappasādassa sirisampattikā	17
Cittassa upakkiliṭṭhatā	15
Cittassa pabhassaratā	15
Cittassa pubbakammaṃ	332
Cittahatthathera	195
Cūḷapanthakassa atītavatthu	159
Cetasikapariḷāha	383
Corapapāta	414
[Jha - Ña - Ṭha]	
Jhānaṃ duvidhaṃ	147
Ñāṇaphusaṇā	147
Ñātakānaṃ chāyā sītalā	226
Ṭhānantarappattānaṃ abhinīhārasampannatā	216

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ta - Da]	
Te sāranti ettha sāraddhammā cha	73
Dānacatukka	49, 359, 360
Dānānisamsacatukka	49
Du-Sa-Na-So	287-288
Devadattassa Ajātasattusmiṃ palobhanaṃ	89, 90
Devadattassa pathaviṃ paviṭṭhatā	94, 95
Devadattassa pabbajjānu- jānanakāraṇaṃ	95
Devadattassa Bhagavati āghātabandhanaṃ	90
Deva, manussānaṃ āyuppanāṇāni	231
Desanādhhammo	14
[Dha]	
Dhanañcayaseṭṭhino ovādā dasa	251, 254-5
Dhammaṃ pivati nāma	359
Dhammapadāni cattāri	417-8
Dhammassa sahāyatā	296
Dhammā cattāro	14
[Na]	
Natthipūvaṃ	86-7
Nadiyo tisso	355
Nāradajātaka	26, 28
Nigamavāsitisattherassa atītavatthu	180

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Na]	
Nibbānassa suññatādi- nāmāni	386-7
Nimittānukkama	54
Nissattadhammo	14
Nilavāhinī nadi	355
[Pa]	
Paṃsukūlacīvara	387
Paccūsakāle	203
Paññavanto sacakkhukā nāma	280
Paññācakkhuvirahitā andhā nāma	280
Pañhā cattāro	370
Paṭācāra	442
Paṭācārāya atītavatthu	440
Paṭipatti, paṭivedha- dhammānaṃ jānājānatā	301
Paṇḍita	367
Paṇḍitamānī	300
Paṇḍitasāmaṇerassa atītavatthu	359
Paṇḍitānaṃ neva atta- paratthahetu pāpaṃ karoti	378
Paṇḍitena pacchānutappa- kammaṃ na kattabbaṃ	306
Paṇḍukambalasilā	173
Patipūjika	230
Padacetiyaṃ adhiṭṭhāyeva paññāyati	129

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Pa - Pha]	
Panthaka (mahā, cūḷa)	153-4
Pamattapuggalānaṃ dhammo	102
Pamattassa apāyā sakagehasadisatā	6
Pamattā, pamattānaṃ jīvājīvatā	145
Pamattāpamattānaṃ matāmatatā	146
Pamādavihārino ubhayattha tappanatā	97
Pamādavihārino ubhayattha socanatā	82
Paraṃ samādapeti attanā na deti	360
Paradārakammaṃ ānisaṃsā	208
Parinibbānāni dve	381
Pariyattidhammo	14
Parivitakkānaṃ na maggaphalapaṭivedhā	70
Pariḷāho duvidho	383
Pāradārikakammaṃ ānisaṃsā	285-7
Pāricchattakarukkha	173, 267
Pālileyahatthivatthu	37, 41
Pālileyahatthinā Bhagavato upaṭṭhānaṃ	37-8
Pupphagandho	265-6
Pūtīgattatissattherassa atītavatthu	204-5
Pemaṃ aṭṭhimiñjaṃ āhacca ṭhitam	116
Phusanā dve	147

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ba - Bha]	
Bandhulasenāpati	215, 222
Bahujanā Buddhānaṃ	
āgamaṇaṃ paccāsīsanti	216
Bahuputtikattherī	446
Buddhavacanaṃ kathiyamānā-	
naṃ appamādatā	145
Buddhassa nātikulasahassāni	
dve asīti	3
Buddhassa candopamatā	256
Buddhānaṃ	
uppannādihikaraṇaṃ	
sattāhameva	136
Buddhā nāma ekaṭṭhāne	
nibaddhabhikkhaṃ na	
gaṇhanti	216
Bhagavato Pālileyyaka-	
vanasaṇḍe vassūpagamaṇaṃ	37
Bhojane amattaññūtā	47
[Ma]	
Makkaṭadevaputtavatthu	38-9
Maghassa atītavatthu	169
Maghassa itthiyo	
catasso	171, 174
Macchānaṃ dinnānaṃ	
satānisaṃsaṃ	283
Maṭṭhakuṇḍalino devalokūpa-	
pattikāraṇaṃ	17-8
Matakā eva bahukā	444
Manaso dhammānaṃ	
pubbaṅgamatā	15, 24
Maraṇassa abhāyakaṣatto	
nāma natthi	84
Mallikāya atītavatthu	290

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ma]	
Mahākappinattherassa	
atītavatthu	351
Mahākassapattherasaddhi-	
vihārikassa atītavatthu	295
Mahāduggata	360
Mahāpālattherassa	
andhakāraṇaṃ	13-4
Mahāpālattherassa	
arahattappattatā	8
Mahāpālassa	
pabbajjūpasampadā	4, 5
Mahāpuññā pañca	243
Mahābhiniikkhamaṇaṃ	53
Mahālatāpasādhanalābhā	
itthiyo tissova	260
Mahālatāpasādhanassa vidhi	248
Mahāvilocanāni pañca	53
Mātāpitaro puttānaṃ dhaṇaṃ	
dātukāmatā	211
Micchādiṭṭhikānaṃ	
akkosānādīni	135-6
Mūlagandho	265-6
Mettasuttānisaṃsa	200, 201
Mettāya ānisaṃsā	139
[Ya - Ra]	
Yasakulaputtappamukhānaṃ	
atītavatthu	63
Ratanattayaguṇānaṃ	
ānubhāvā	355

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[La]	
Laddhabyākaraṇā tevīsa	53
Lābhūpanisā	344
Lokavolokanāni dve	203
[Va]	
Vaṭṭaddhā	383
Vanavāsītissa (3)	338
Vassasataṃ aggipāricariyāyapi taṃkhaṇamattā pūjā mahapphalatarā	421
Vassasataṃ jīvanato ekāhampi jīvitaṃ seyyo	432, 434, 437, 442, 445, 447
Vassasataṃ dinnadānatopi kaṭacchubhikkhāmattadānaṃ mahapphalatarā	420
Vāhanāni pañca	126
Vipassanādhuraṃ	5
Vipākaphusaṇā	147
Vimuttiyo pañca	274
Vivaṭanakkhattadivasa	245
Vivekānaṃ paramparakāraṇatā	345
Vivekānaṃ saṅgaṇika- vinodanatā	345
Visākhāya atītavatthu	263
Visākhāya udānagāthāyo pañca	262-3
Vejayanto nāma pāsādo	173
Verānaṃ vūpasamūpāyo	33

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Sa]	
Samkicca	426
Samvaccharaṃ yajatopi vandanaṃ mahapphalatarāṃ	422
Sakkassa nāmalābha- kāraṇāni	168
Sakkassa maṇipallaṅko	174
Sakkassa vatapadāni satta	168, 172
Saṭṭhikūṭapetassa atīta- vatthu	324
Sattaratanavassa	365
Saddhāya lokiya- lokuttaratā	48
Sannicayā dve	386
Sappadāsa	436
Sappadāsattherassa atīta- vatthu	436
Sappurisānaṃ sukhita, dukkhita- kālepi nibbikārāva	376-7
Sabbaññūtaññāṇalābho	55
Samaṇadhamma	185
Samānadevaputtā tayo	269
Sarīraṃ jhāpetvā thūpaṃ karotha	412
Sāmāvatī	122
Sāmāvatīyā atītavatthu	143
Sāyaṃ	203
Sāragandho	265-6
Sāriputtattherassa ciratarena sāvakaparamiññāṇapattatā	61

Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Padānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Sa]		[Sa]	
Sāriputtamoggallānānaṃ		Subhānupassī nāma	47
atītavatthu	66, 72	Sumanādevīvatthu	97
Sāvattiyā ariyasāvaka		Sekhāsekhānaṃ caraṇatā	237
manussā pañcakoṭimattā	4	Seṭṭhīnaṃ viharā tayo	133
Sāsane dhurāni dve	5	Sotāpannopi uppanna-	
Sīvalittherassa pubbakammaṃ	401	sokassa nādhivāsanatā	98
Sudassanaṃ nāma kumbhaṃ	174	Soreyyatthera	210
Suddhodanassa maggalābho	74, 75	Sosānikadhutaṅgadharassa	
		vattāni	44

Dhammapadaṭṭhakathāya paṭhamabhāge

Nāmānaṃ anukkamaṇikā

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[A]		[Ā - I]	
Aṅga (raṭṭha)	243, 319	Ājīvaka	196
Aṅgulimāla	94, 306	Ānandatthera	28, 32, 39, 40, 71, 86, 88, 91, 136, 140, 181, 208, 216, 217, 219, 241, 259, 262, 265-6, 298, 304-5, 309, 316, 330, 332, 342, 348, 350, 382, 387, 390, 398
Aciravatī	228	Ānandasettḥi	297-99
Ajātasattu	89, 90, 382	Āḷavaka (upāsaka)	216
Aññātakonḍañña	55	Isigilipassa	272
Atthadassī (Buddha)	53	[U]	
Adinnapubbaka (brāhmaṇa)	16, 17	Uggasena	290
Anāgāmī	55, 130, 193, 240, 409	Utena	123-4, 126
Anāthapiṇḍika	3, 39, 41, 75, 97, 131, 179, 180, 205, 216, 260, 261	Uttarakuru	375, 409
Anupiyambavana	86	Uttiṇṇa	37
Anuruddha	86, 88, 89, 339, 387-8	Udāyitthera	300-1
Anekavaṇṇadevaputta	269	Udumbaravana	180
Anojā (devī)	153, 358	Upatissa	56-8, 60, 396, 398
Anoma (aggasāvaka)	67, 70	Upatissagāma	56
Anomadassī (Buddha)	53, 67, 71	Upatissamāṇava	335
Anomā (nadī)	54	Upālithera	88, 339
Amaravatī (nagara)	52-3	Uppalavaṇṇā	216, 310, 313, 358
Avīcimahāniraya	82	Uravela	55
Assajitthera	58-9, 72		
Assajipunabbasuka	348-9		
Ahipeta	320, 322-3		
Allakappa (raṭṭha)	103, 108		

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[U - E]	
Uruvelakassapa	61, 63
Erāvāṇa (hatthi)	173
[Ka]	
Kakusandha (Buddha)	53, 65-6
Kaṭṭhanagaratthera	10
Kapilapura	74
Kapilavatthu	306
Kappaṭa (vāṇija)	79, 80
Kappāsikavana	55, 301
Kambaladāyakatissatthera	337-8
Kallavāla (gāma)	61
Kassaka	304-6
Kassapatthera	165
Kassapa (Buddha)	53, 65, 144, 155, 204, 249-50, 264, 270, 289, 313, 321, 332, 352, 356, 359, 409, 436
Kākapeta	321
Kākavaliya	243
Kāṇa	372-5
Kālī	44
Kāsi (raṭṭha)	13, 42, 264
Kālī	112-3, 119
Kāḷudāyitthera	73
Kikī (rājā)	250, 265
Kimila	86, 88-9
Kisāgotami	54, 443, 445-6
Kīṭāgiri	348-9

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ka]	
Kukkuṭavati (nagara)	353
Kukkuṭaseṭṭhi	130, 133
Kukkuṭārāma	133
Kuṇḍakudāla	197-8
Kuṇḍalakesītherī	417-8
Kudālapaṇḍita	197, 199
Kumbhaghosaka	147, 149, 151, 152
Kumārakassapa	1, 410
Kuru (raṭṭha)	128
Kusināra	215, 222
Kūṭāgārasālā	167
Keṇiya (jaṭṭila)	205
Kesava (tāpasa)	218, 219
Kesava (rāja)	218
Kokālika	92
Koṇāgamana (Buddha)	53, 65
Koṇḍañña (Buddha)	53
Komāra	155, 157
Kolita	56-7, 59, 60
Kolitagāma	56
Kosambaka (bhikkhū)	34, 41
Kosambī	34, 36, 37, 42, 89, 103-4, 107-8, 111, 120-1, 123, 130, 133, 392
Kosambīvāsītissatthera	392, 395
Kosala (raṭṭha)	24, 205, 225, 380

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ka - Kha]	
Kosala (rājā)	36, 41, 89, 184, 243, 244, 247, 282, 285, 288, 312
Khadiravaniya- revatathera	396, 403
Khantivāda	96
Khāṇukoṇḍaññatthera	433-4
Khujjuttarā	134, 144, 216
Khemā	216
[Ga - Gha]	
Gaṅgā	180
Gaṇadevaputta	352
Gaṇṭhibhedakacora	299, 300
Gandhakuṭi	203, 225, 364, 442, 445, 447
Gandhabba	419
Gayāsīsa	56, 92
Garahadinna (Nigaṇṭhasāvaka)	275, 277-81
Gijjhakūṭa	320-23, 326, 382
Gotama (Buddha)	22-3, 53, 66, 70-2, 90, 130, 135, 137, 256, 264, 275, 277, 315, 319, 356, 367, 411, 422, 424, 440
Godhika	273, 274
Godhikatthera	272
Ghosaka	144, 115, 116, 120-3, 130, 133

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Gha]	
Ghosakadevaputta	110
Ghositārāma	34, 103, 133
[Ca]	
Cakkhupālatthera	2, 11, 13
Caṇḍapajjota	123, 124
Candakinnarī	74
Candadevaputta	369-71
Candavatīnagara	67
Cātumahārājika	35
Cālikāpabbata	182
Cittagahapati	216, 327, 330, 332
Cittahatthatthera	194, 199
Cittā	171-2, 174
Cundasūkarika	80, 82
Cūḷa-anāthapiṇḍika	216
Cūḷakāḷatthera	42-5, 61-2
Cūḷadhammapāla	96
Cūḷapanthakatthera	153-9, 161-3
Cūḷapāla	3, 12
Cūḷamāgaṇḍiya	130
Cūḷarathadevaputta	269
Cūḷasubhadda	98
Cūḷasetṭhi	162
[Cha - Ja]	
Chattapāṇi-upāsaka	240
Channatthera	350-1
Jaṭila	243
Janapadakalyāṇi	74, 76, 78, 80
Jambuka-ājīvaka	313, 316-9
Jambukatthera	320

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ja]	
Jambudīpa	28, 39, 57, 141, 258, 290, 310, 416
Jālinī (devadhītā)	387
Jīvaka	155, 157, 382-3
Jīvākambavana	382
Jetavana	9, 12, 29, 34, 41, 43, 49, 73, 75, 77, 83, 86, 94, 97, 99, 163-6, 178-9, 183, 186, 207, 235, 236, 261, 275, 282, 293-4, 299, 301, 304, 310, 327, 333, 337, 341, 343, 346, 348, 350-51, 358-9, 371-2, 375-7, 379-80, 386, 390, 392, 395-6, 403, 408, 413, 418, 425, 433-4, 437, 443, 446
Jetavanamahāvihāra	3
Jotika	243, 244
[Ta]	
Takkasīla	79, 159, 161, 251, 207, 209
Tāpasa	196
Tambapaṇṇidīpa	1
Tāvatisadevaloka	17, 39, 41, 76, 110, 172-3, 229, 231, 267, 352
Tissa (Buddha)	53, 64
Tissakumāra	366

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Ta]	
Tissatthera	25, 29, 392
Tissasāmaṇera	338-40, 344
Tusita	53, 85
[Da]	
Dabbamallaputta	410
Dārucīriya	410
Dārucīriyatthera	408
Disāpāmokkha	159, 161, 215
Dīghakārāyana	225
Dīghāvukumāra	42
Dīpaṅkara (Buddha)	53
Devadatta	49, 51, 86, 88, 96, 382
Devila (tāpasa)	26-8
[Dha]	
Dhanañcaya (seṭṭhi)	243-4, 247-8, 264
Dhanaseṭṭhi	153-4
Dhammadassī (Buddha)	53
Dhammadinnā	290, 292
Dhammika-upāsaka	83, 378
Dhammikatthera	377, 379
[Na]	
Nanda	206
Nandakumāra	74
Nandagopālaka	205
Nandatthera	73, 75, 80
Nandamaṇava	311
Nandavana	440
Nandā	171-2, 174

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Na]	
Nandā (pokkharāṇī)	172, 175
Narinda	139
Nāgasenatthera	81
Nārada	219
Nārada (tāpasa)	26-8
Nārada (Buddha)	53
Nāḷāgiri	90
Nigaṇṭha	196
Nigamavāsītissatthera	179-80
Nigrodhamahāvihāra	3
Niraya	238
Nisabha (aggasāvaka)	67, 70
Nerañjarā (nadī)	54
[Pa]	
Paccekabuddha	50-1
Pañcavaggiya	55, 58
Paṭācārātherī	437
Paṭācārī	440, 442
Paṇḍava (pabbata)	54
Paṇḍitasāmaṇera	359, 367, 369, 371
Patipūjika (kumārika)	229, 232
Paduma	
(Buddha)	53, 63, 263, 310, 332, 351, 385, 440
Pasenadikumāra	215
Pasenadikosala	180, 215, 240
Pāla	3
Pālita	9
Pālitatthera	9

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Pa]	
Pālileyaka (vana)	41, 77
Pāvārikaseṭṭhi	130, 133
Pāvārikārāma	133
Pāveyya (ājīvaka)	237-8, 240
Pāveyyakabhikkhū	301-2
Piṅgala	96
Piṇḍapātadāyakatissa	338
Piṇḍapātikatthera	253
Pippaliguḥā	293
Pippaliguḥā	164
Piyadassī (Buddha)	53
Pukkusāti	304, 410
Puṇḍarika (hatthi)	282
Puṇṇa (seṭṭhi)	243
Puṇṇatthera	339
Puṇṇavaḍḍhanakumāra	244, 247
Pubbārāma	242, 389
Pūtīgattatissatthera	202-3, 205
Pūrantappa (rāja)	104, 106
Pesakāragāma	351
[Pha - Ba]	
Phussa (Buddha)	53, 64, 66
Bandhula	215, 222-5, 260
Bahuputtikattherī	446-7
Bārāṇasī	13, 26, 36, 50, 79, 143, 144, 159-60, 176, 197, 198, 218, 222, 260, 286, 287, 290, 292, 295, 322, 351-2, 359, 402

Nāmānukkamo Piṭṭhāṅkā

[Ba]

Bālanakkhatta	163
Bāhiyadārucīriyatthera	412
Bimbisāra (rāja)	56, 65-6, 89, 148, 243, 247, 306
Belatṭhasāsatthera	386-7
Brahmadatta	36, 42, 50, 79, 143, 197, 218
Brahmaloka	197

[Bha]

Bhagu	86, 88-89
Bhagga	279
Bhaddavaggiya	55, 61, 63
Bhaddavatiyasetṭhi	122, 126
Bhaddavatī (nagara)	120
Bhaddiyatthera	89
Bhaddiyanagara	86, 88-9, 243, 260
Bhaddiyasetṭhi	260

[Ma]

Magadha (raṭṭha)	54, 61, 169, 319
Magha	169, 170, 171, 178
Maṅgala (Buddha)	53
Macala (gāma)	169
Macchariyakosiyasetṭhi	232, 237
Macchikāsaṇḍanagara	327
Maṭṭhakuṇḍalī	16-8, 22-3
Mandadhātuka	407
Malla	86
Mallarājaputta	215
Mallarājā	222

Nāmānukkamo Piṭṭhāṅkā

[Ma]

Mallikādevī	222, 224-5, 241, 260, 285-6, 289-90, 292
Mahākaccāyanatthera	207, 209, 389-90
Mahākappinatthera	351, 358-9
Mahākappinarājā	353
Mahākassapatthera	89, 164, 268, 72, 293, 6, 339, 338, 5, 387
Mahākālatthera	42-3, 46-7, 61
Mahākosala	215
Mahādhammapāla	75
Mahānāma	86, 219, 220
Mahāpajāpati	74
Mahāpanthaka	154-5, 157
Mahāpāla	3, 4
Mahāmāyā	71
Mahāmoggallānatthera	46, 56, 60-1, 67, 71, 89, 92, 216, 219, 234, 236, 237, 261, 320-24, 339, 341, 350, 375, 388, 390
Mahārathadevaputta	269
Mahāli	167, 169
Mahālicchavī	222, 178, 215
Mahāvāsagāma	199
Mahāvihāra	133

Nāmānukkamo Piṭṭhaṅkā

[Ma]

Mahāsamudda	341-2
Mahāsubhadda	97
Mahāsuvaṇṇa (kuṭumbika)	2
Mahāsena brāhmaṇa	333
Mahindarāja	64
Māgaṇḍiya	103, 128, 130, 135-8, 142, 145
Mātaṅga	40
Mātali	177
Mātikagāma	184
Mātulaputta	311
Mātulabrāhmaṇa	420-1
Māra	273-4, 419
Mālabhārī (devaputta)	229, 231
Migadāya	55
Migāraseṭṭhi	244, 247, 251, 252, 256-9, 389
Meghiyatthera	182-3
Meṇḍakaseṭṭhi	243-4, 264
Moggalī	56

[Ya - Ra]

Yasavā (khattiya)	67
Yasodharā	67
Rājagaha	49-50, 54, 56-8, 61, 73, 75, 89-91, 94, 143-4, 147, 149, 151, 153, 164, 225, 232, 268, 269, 270, 272, 293-4, 306, 316, 320, 333, 383, 413

Nāmānukkamo Piṭṭhaṅkā

[Ma]

Rādhatthera	346-8
Rāhula	54, 71, 74
Rāhulakumāra	75
Revata (Buddha)	53
Revata (kumāra)	396
Revatatthera	399, 408

[La - Va]

Lakuṇḍakabhaddiyatthera	371-2
Lakkhaṇatthera	320, 323
Licchavī	167, 178, 215
Lohakumbhī	287-8
Vaṅgantabrāhmaṇa	333
Vanavāsikatissatthera	333
Vanavāsikatissasāmaṇera	338-9, 443, 445
Varuṇa (upaṭṭhaka)	67
Vāsabhakhattiya	241
Vāsuladatta	123, 128
Viṭaṭūbha	214, 220-1, 225-6, 229
Vinayadharattherī	440
Vipassī (Buddha)	53
Visākha (upāsaka)	65, 242-3
Visākhā (upāsikā)	3, 39, 97 216, 245, 246, 248, 251-3, 255-65, 400
Vejayantaratha	177
Veṭhadīpaka (tāpasa)	103
Veṭhadīpaka (raṭṭha)	103

Nāmānukkamo Piṭṭhaṅkā

[Va]

Vepacitti (asurinda)	176
Verañjā	375-6
Vesālī (nagara)	167, 215, 222
Vessantara	53, 74
Vessabhū (Buddha)	53
Veḷukaṇḍakīnandamātā (upāsikā)	216
Veḷuvana	52, 56-7, 59-61, 73, 80, 90, 147, 153, 268, 272, 302, 306, 313, 320, 323, 387, 405, 420-2

[Sa]

Samkiccāsāmaṇera	425-7, 430, 432-4
Samgharakkhitamātugāma	193
Sakadāgāmī	98, 193
Sakka (devarājā)	11-2, 56, 76, 167-9, 172-3, 175, 177-8, 271-2, 290-1, 320-3, 317, 365, 389
Saṅghadāsī	250, 264
Sañcaya (paribbājaka)	57, 59
Saṭṭhikūṭapeta	323, 326
Sappadāsatthera	434, 436-7
Sabhiyaparibbājaka	410
Sarada (tāpasa)	67, 72
Sarada (māṇava)	67
Sahampati (brahmā)	55

Nāmānukkamo Piṭṭhaṅkā

[Sa]

Sāmāvati	103, 122-3, 134-5, 137-40
Sāriputtatthera	45, 49-50, 56, 59, 61, 66, 71, 75, 89, 92, 216, 219, 333-5, 338-9, 341, 346-7, 349-50, 366, 369-70, 387, 390-2, 395-8, 406, 416, 420-2, 426
Sārī	56
Sāvattihī	2, 3, 4, 12, 16, 18, 39, 41, 43, 50, 75, 83, 94, 97, 99, 133, 163, 179, 186, 189, 191, 194, 199, 202, 205, 207, 210, 212-5, 220, 222-3, 225-6, 229, 232, 237-8, 240, 242, 244, 247, 251-2, 258-9, 261, 265, 275, 293, 297, 304, 310-1, 327, 330, 333, 335, 346, 354, 358, 366, 376, 377, 379, 410-1, 425-6, 435, 437, 440, 443, 446,
Sikhī (Buddha)	53
Siddhattha (Buddha)	53
Sirigutta	275-81
Sirivaḍḍhana	72
Sirivaḍḍhanakuṭumbika	67
Sīvalitthera	399, 400
Sujā	171-2, 174, 268, 270

Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā	Nāmānukkamo	Piṭṭhaṅkā
[Sa]		[Sa]	
Sujāta (Buddha)	53	Sumedhā	52
Sujātā (devī)	54, 263	Suva (rāja)	180-1
Suddhodana	71, 73	Sūriya (devaputta)	369-71
Sudhammatthera	327, 329	Selabrāhmaṇa	243
Sudhammadevasabhā	400	Sotāpanna	17, 52, 55, 59, 85, 97-9, 102, 141, 147, 164, 178, 181, 188, 193, 204, 278, 265, 323
Sudhammā	171	Sotthiya	54
Sunanda (rājā)	263	Sobhita (Buddha)	53
Sundarā (aggasāvikā)	67	Soreyyatthera	207, 210, 211
Suppabuddhakuṭṭhi	302-4	Soreyyanagara	208
Suppāvāsā	216	[Ha]	
Sumana (deva)	32	Haṃsavatī (nagara)	63, 263
Sumanadevī	97-8, 243	Hatthaka (upāsaka)	216
Sumanapaccekabuddha	309	Himavanta	26, 53, 130-1, 180, 295, 351
Sumana (Buddha)	53		
Sumanamālākāra	133-4, 306, 310		
Sumanā (aggasāvikā)	67		
Sumedha (Buddha)	53		

Dhammapadaṭṭhakathāya paṭhamabhāge

Nānāpāṭhā

Paṭhamo mūlapāṭho, Sī = Sīhaḷapotthakaṃ, Syā = Syāmapotthakaṃ,
Kaṃ = Kambojapotthakaṃ, I = Iṅgalisapotthakaṃ, Ka = kesuci
Marammapotthakesu dissamānapāṭho, Ka-Sī = kesuci Sīhaḷapotthakesu
dissamānapāṭho, Ṭṭha = Aṭṭhakathā.

Dhammapadaṭṭhakathāya

Nānāpāṭhā

Piṭṭhāṅkā

[A]

Anṣakūṭānaṃ upari = Jattūnamupari (Sī)	315
Akkhikāṇassa = Anakkhikakālassa (Sī)	7
Akkuṭṭho = Kuddho (Ka)	29
Aggā neva = Aggaggāneva (Sī)	355
Ajini = Ajinī (?)	29
Aṭṭhaṅgulamattampi = Aḍḍhaṅgulamattampi (Syā)	267
Aṭṭhīhi = Aṭṭhehi (Sī)	95
Atisāraṃ = Atīsāraṃ (Sī)	117
Attadantassa = Anaṅgaṇassa (Syā)	419
Anapāyinīti = Anupāyinīti (Ka)	23
Anākulatāya = Akalusatāya (Sī)	375
Anāhariyaṃ = Asaṃhāriyaṃ (Sī)	176
Anivattagamaṇaṃ = Anivattaniyagamaṇaṃ (Sī)	41
Anupubbikathā = Anupubbī kathā (Sī, Syā)	103
Anubandhamāno = Anubuddhasamānaṃ (Sī), Anubuddhamāno (Syā)	368
Anopamaḡuṇaṃ = Anomaḡuṇattaṃ (Syā)	391
Anopamaḡuṇāti = Anomaḡuṇāti (Sī, Syā)	319
Antaragharaṃ = Antaravīthim (Syā)	411
Aparacchā = Aravacchā (Sī), Āravapacchā (Syā)	355
Apariciṇṇaṭṭhāne = Aparicitaṭṭhāne (Sī, Syā)	45

Nānāpāṭhā

Piṭṭhānkā

[A - Ā]

Apasabyaṃ = Apasādaṃ (Sī), Apabyāyaṃ (Syā), Appabyāyakammaṃ (Ka)	303
Ambaṇaṃ = Ammaṇaṃ (Sī), Ambaṇakaṃ (Syā)	203
Amittamaddanaṃ = Amittamathanaṃ (Sī), Amittadamaṇaṃ (Ka)	198
Ayakapallaṃ = Ayakapālaṃ (Sī)	95
Aruṇavatīmattikañca = Aruṇavaṇṇamattikañca (Sī)	283
Alabhamānā = Dadamānā (Sī)	424
Allakapparaṭṭhe = Ajitaraṭṭhe (Sī)	108
Asabbhaṃ = Asabbhivācaṃ (Syā)	163
Āgantvā = Gantvā (Syā)	395
Ācikkhitāraṃ = Ācikkhātāraṃ (Sī)	347
Āyakammikaṃ = Āyuttakaṃ (Syā, Ka)	118
Ārocitaṃ = Āropitaṃ (Syā)	350
Ālimpentāpi = Āḷimpetvāpi (Sī)	143
Ālopaṃ katvā = Āluppakāraṃ (Sī), Ālopakāraṃ katvā (Syā)	315
Āvijjhivā = Āvajjetvā (Sī), Āviñchivā (Ka)	198
Āsane = Attanā (Ka)	389
Āsīsamānena = Āsīmsamānena (Sī, Syā)	1
Āḷāne = Āḷāhane (Syā, Ka)	81
Āḷāhane = Āḷahane (Ka)	87

[U]

Ujukasaṇṭhānena = Ujukasantānena (Sī, Ka)	204
Utenoti = Udenoti (Sī)	105
Udañcanabhāvappatti = Udakacalanabhāvappatti (Syā), Udakasiñcanabhāvappatti (Ka)	60
Uddhacchiddakavātapānāni = Uddhacchikavātapānāni (Sī), Khuddacchiddakavātapānāni (Syā)	135
Upacchijjissati = Ucchijjissati (Sī, Syā)	290
Upaṭṭhiyamāno = Utṭhiyamāno (Sī)	37

Nānāpāṭhā

Piṭṭhaṅkā

[U]

Upasampadāmāḷato = Upasampadakāḷato (Syā, Ka)	435
Uppāṭetvā = Ubbattetvā (Sī, Syā)	48
Ubbejanīyo = Ubbegajaniyo (Ka)	105
Uramhi = Vāma-ūrumhi (Syā, Ka)	412
Ekovettha = Vāṇijo (Ka)	408

[O]

Oṭāraṃ = Okāsaṃ (Ka)	225
Omuttentipi = Ummihantipi (Syā)	392

[Ka]

Kaṇḍakaṃ = Kanthakaṃ (Sī, Syā)	54
Kaṭṭhattharake = Kaṭṭhatthare (Ka)	87
Katipāheneva = Katipāhasseva (Sī, Syā)	204
Kathāpariyosāne = Gāthāpariyosāne (Ka)	133
Kappaṭo = Kappako (Syā)	79
Kāyasaññamādihi = Kāyasamācārādihi (Ka)	419
Kālena kālaṃ = Kālānukālaṃ (Sī, Syā)	205
Kāsāvāni = Kāsāyāni (Sī, Syā)	65
Kiñci = Na kiñci (Sī, Syā)	394
Kiñci ñāti = Kañci ñātim vā (Syā)	163
Kimaṅgaṃ = Kimaṅga (Sī)	5
Kimilaṃ = Kimbilaṃ (Sī, Syā)	86
Kirīti = Kiṇīti (Sī)	215
Kuṭikaṃ = Kuṭim (Ka)	311
Kuṇṭhadhāro = Kuṇṭhākāro (Sī)	161
Kūṭaṭṭaparājītā = Kūṭaḍḍaparājītā (Ka)	224
Koseyyavattapūrāji = Pattavattha... (Sī), Suttavattha... (Syā)	249

[Kha]

Khīrapakehi = Khīrapāyakepi (Sī, Ka)	227
Khuddaṃ = Khudaṃ (Sī)	370

Nānāpāṭhā

Piṭṭhānkā

[Ga]

Gaṇhissāmīti = Nāsessāmīti (Syā)	436
Gatāti = Katāti (Ka)	381
Gato = Galito (Sī)	370
Gahetvā = Gaṇetvā (Sī)	101
Giraggasamajjo = Giraggasamajjam (Sī, Ka)	56

[Gha]

Ghaṭiyā = Ghaṭito (Sī, Syā)	269
Ghaṭetvā = Ghaṭṭetvā (Ka)	213
Ghaṭṭesi ghaṭṭesi = Ghaṭesi ghaṭesi (Syā)	160
Ghaṇḍiyā = Gaṇḍiyā (Sī, Syā)	184, 427
Ghanavassam = Ghanakarakavassam (Sī)	228

[Ca]

Cakkapathe = Cakkapāde (Sī, Syā)	192
Candamaṇḍalam = Candam (Sī, Ka)	370
Caritavasena = Cariyāvasena (Syā)	60
Cariyāvasena = Pubbacariyavasena (Ka)	243
Cittagahapativatthu = Sudhammattheravatthu (Sī, Syā)	332
Cittahatthatheram = Cittahaṭṭhattheram (Ka)	194
Cuṇṇakādīhi = Vaṇṇakādīhi (Sī, Ka)	245
Cumbaṭakam = Cumbuṭakam (Ka)	90
Celakaṭṭhi = Celakaṇṭhī (Sī), Velakamsī (Syā)	126

[Cha - Ja]

Chinnapapātam = Chinnataṭam (Sī, Syā)	414
Challi = Jalli (Sī)	382
Jambusākham = Rajam (Sī, Syā)	416
Jātasamvaḍḍho = Jātisamvaḍḍho (Ka)	179
Jīvitaphalanti = Saphalanti (Syā)	287
Jeṭṭhāpacāyanakammaṃ = Jeṭṭhāpacāyikakammaṃ (Syā)	172

Nānāpāṭhā

Piṭṭhānkā

[Ṭha - Ta]

Ṭhānesu = Vāresu (Sī, Syā)	391
Taṃ = Tasmā (Sī)	384
Tamattabhāvaṃ = Tamabhāvaṃ (Sī)	15
Tassā = Tassaṃ (Sī)	426
Tikhiṇena = Tiṇhena (Sī, Syā)	81
Tiṭṭhantīti = Ṭhassantīti (Sī)	424
Tissattheravatthu = Thullatissattheravatthu (Sī)	29
Tuṭṭhahaṭṭho = Haṭṭhapahaṭṭho (Sī)	311
Te etaṃ = Te eva (Ka)	380

[Da - Dha]

Dassatīti = Ṇassatīti (Sī)	251
Daharadaharānaṃ = Daharatarānaṃ (Sī, Syā)	292
Dīghalaṅghikaṃ = Dīghalambikaṃ (Sī, Syā)	423
Dīghītissa = Dīghāvupitussa (Ka)	36
Duṭṭhassa = Dubbinītassa (Sī, Syā)	293
Dussaṇṭhāpito = Dussaṇṭhāpiyo (Sī)	192
Dussante = Dasante (Sī)	115
Devilo = Devalo (Sī, Syā)	26
Dosaṃ = Vivaraṃ (Sī, Syā)	283
Dosena = Rosena (Sī)	234
Dhure = Pure (Syā, Ka)	139
Dhūmāyantopi = Dhūpāyantopi (Sī)	234

[Na]

Nakhubhati = Nakkhubbhati (Sī), Nakkhambhati (Ka)	375
Nikkammikā = Nikkammā (Sī, Syā)	137
Nikkhamanato = Nekkhammato (Sī)	103
Nibbattaṭṭhānaṃ = Parinibbutaṭṭhānaṃ (Ka)	274
Nibbattetvā = Nimmathetvā (Sī, Syā)	429

Nānāpāṭhā

Piṭṭhaṅkā

[Na]

Nibbānappattā eva = Nibbānaṃ patvā evaṃ (Syā)	445
Nibbinditvā = Nibbijjitvā (Sī)	55
Nimātā nipitāti = Nimmātāpitikāti (Sī)	220
Niratthakaṃ = Na laṭṭhakaṃ (Sī), Na siliṭṭhakaṃ (Syā)	306
Nirayabhāgino = Nirayagāmino (Sī, Syā)	340
Nivatthadussakaṇṇe vā = Dasākaṇṇe vā (Sī)	246
Niviṭṭhagatto = Nibiddhagatto (Sī, Syā)	38
Nivuṭṭhaṃ = Niviṭṭhaṃ (Ka)	128
Nivutthaṭṭhānaṃ = Nibbattaṭṭhānaṃ (Sī, Syā)	298
Nisānapāsāṇasadiṣaṃ = Satthakanisādana... (Sī, Syā)	196
Nisāmetvā = Niyāmetvā (Ka)	380
Nīlavāhinī = Nīlavāhanā (Ka), Nalavāhanā (Syā)	355
Nhatvā = Nahātā (Sī)	289
Nhānatitthaṃ = Nahānatitthaṃ (Sī, Syā)	2

[Pa]

Pakkadhūpanatelaṃ = Cakkadhūpanatelaṃ (Syā)	201
Pakkuthitatele = Pakkuthitateleṇa (Ka)	145
Pakkuthikaṃ = Pakkaṭṭhitaṃ (Sī)	81
Pakkhantariko = Pakkhuttariyo (Sī)	219
Paccisaṃ = Paccayim (Sī)	292
Pañhaṃ = Cattāro pañhe (Syā, Ka)	369
Pañhaṃ pucchanāya = Pañhapucchāya (Sī), Pañhaṃ pucchāya (Syā)	22
Paṭi-adāsi = Paṭikkhipi (Sī)	444
Paṭicchāpetvā = Paṭicchādesi (Ka)	374
Paṭipādeyyāsīti = Paṭiyādeyyāsīti (Sī)	230
Paṭibāhanto = Paṭidahanto (Ka)	201
Paṭibhāṇo = Padabhāṇo (Sī, Syā)	340
Paṭiyādesi = Paṭipādesi (Sī, Syā)	12
Paṭihananaṭṭhānaṃ = Paṭihananaṭṭhānaṃ (Syā)	139

Nānāpāṭhā

Piṭṭhānkā

[Pa]

Patikiṭṭhataro = Kiliṭṭhatarova (Ka)	283
Patthapatthapulakam = Patthapatthapūlakam (Syā), Patthapatthamūlakam (Ka)	375
Pattāsane = Paññattāsane (Ka)	69
Panunnapamādo = Panuṇṇapamādo (Sī), Panudapamādo (Ka)	165
Parikarabandhanaṭṭhāne = Parikkhārabandhanaṭṭhāne (Ka)	223
Pariciṇṇo = Paricchinnō (Ka)	7
Parittāso = Paribhāso nāma (Ka)	375
Paridahi = Parihari (Sī)	409
Parimadditvā = Pariggaṇhitvā (Syā)	57
Parivaccharam = Parisajjam (Ka)	133
Parivattamānā = Pavaṭṭamānā (Sī, Syā)	8
Parihariyamāno = Paricāriyamāno (Sī, Syā)	53
Palāyantāva = Palātā (Sī, Syā)	147
Palobhetvā = Payojetvā (Sī)	287
Pavidhattā = Pavijjhitattā (Ka)	91
Pavesetukāmo = Pesetukāmo (Ka)	375
Pasannākāramasā = Paṇṇākāramassā (Syā)	257
Pasādhanapeḷakam = Pasādhanapeḷikam (Sī)	144
Pahaṃsitvā = Ghaṃsitvā (Ka)	161
Paharivā = Abhihanitvā (Sī, Syā)	382
Pākabhattam = Pākavaṭṭam (Sī), Pākavattam (Syā)	299
Pājento = Vāhento (Sī)	222
Pāloti = Pālitoti (Sī)	3
Pāveyyam = Pāṭhikam (Sī), Pāṭikam (Syā)	237
Pāveyyake = Pāṭheyyake (Sī, Syā)	301
Piṇḍapātikatthero = Piṇḍapātacārikatthero (Ka)	253
Puṭake = Piṭake (Syā)	332
Puṭṭho = Phuṭṭho (Sī, Syā, Ka)	376
Puttanattapanattaparivāram = Puttanattaparivāram (Sī, Syā)	258
Puttanattesu = Puttanattasahassesu (Sī, Syā)	258

Nānāpāṭhā

Piṭṭhaṅkā

[Pa - Pha]

Pupphapaṭā = Pupphapaṭṭā (Syā)	309
Purato = Parato (Sī)	115
Pūrantappo = Parantapo (Sī, Syā)	104
Pothesi = Poṭhesi (Sī), Poṭesi (Ka)	223
Phalake = Phallaṅke (Sī)	12

[Ba]

Bāḷham = Bāle (Sī)	415
Buddhapañho = Buddhamanto (Syā)	417
Balābhibhavana = Dhanalābhibhāvena (Ka)	419
Balibaddassa = Balivaddassa (Sī, Syā)	14
Balo, balavāhano = Vālo vālavāhano (Sī)	353
Bahumāyā = Bahumantā (Sī, Syā)	284
Bālakaloṇakagāmaṃ = Bālakaloṇakārāmaṃ (Sī, Syā), Pālileyyakagāmaṃ (Ka)	36
Bālyena = Bāllena (Sī)	164
Bidalamañcake vā = Viraḷamañcake vā (Ka)	87
Byāsattamanasaṃ = Byāsattamānasaṃ (Syā, Ka)	228

[Bha]

Bhatakena = Bhatikena (Syā)	148
Bhattavetaṇaṃ = Vetaṇaṃ (Sī, Syā)	16
Bhavissanti = Na bhavissanti (Syā)	426
Bhusā = Kharā (Sī)	382

[Ma]

Maggakilanto = Magge kilamanto (Syā)	186
Macalagāme = Acalagāme (Syā)	169
Maccuparāyaṇo = Mañcaparāyano (Sī)	118
Maṭṭhakuṇḍalim = Maṭṭakuṇḍalim (Sī)	16
Maddakucchim = Maddakucchipabbataṃ (Ka)	382

Nānāpāṭhā

Piṭṭhāṅkā

[Ma]

Manosilārāse = Manosilātale (Ka)	308
Mallamuṭṭhiyuddham yujjhantā = Mallayuddham bujjhantā (Sī)	376
Mandadhātuko = Muddhadhātuko (Sī)	407
Māgaṇḍiyā = Māgandiyā (Sī, Syā)	128
Mā gaṇhatha = Mā minātha (Sī, Syā)	417
Mātuṭṭhāne = Mātiṭṭhāne (Sī, Syā)	257
Māretabbāti = Māritā (?)	228
Māladhārī = Mālabhārī (Sī, Syā)	18
Micchāgāhaṇaṃ = Micchāgahaṇaṃ (Sī)	42
Mettacittena = Mettena (Sī)	170
Medāḷupaṇaṃ = Ulumpaṇaṃ (Sī)	225

[Ya]

Yathāruci = Yathāruciyā (Syā), Yathāruciṃ (Ka)	186
Yvāyaṃ tagaracandaṇaṃ = Yāyaṃ tagaracandaṇī (Sī)	272
Yāva arahattā = Yāva arahattaṃ (Ka)	178

[Ra]

Ratanesu = Saraṇesu (Sī, Ka)	256
Rājabalīṃ = Rājapīḷaṃ (Syā)	205
Rājāṇaṃ = Rājadaṇḍaṃ (Ka)	125

[La]

Lakkhayoggaṃ = Lakkhaṇayoggaṃ (Ka)	34
Laṅjaṃ = Laṅcaṃ (Syā)	135

[Va]

Vakkhā = Rukkhā (Sī, Syā, Ka)	219
Vajjhappattānaṃ = Paccāmittānaṃ (Ka)	41
Vanappatiṃ = Vanaspatiṃ (Sī)	2
Vassāratte = Vassāvāse (Syā, Ka)	130
Vāyati = Yāti (Sī, Syā)	267

Nānāpāṭhā

Piṭṭhānkā

[Va]

Vāretvā = Dhāretvā (Ka)	30
Vālukam = Vālikam (Sī, Syā)	2
Vicārentesu = Viharantesu (Syā), Vicarantesu (Ka)	97
Vicessati = Vijessati (Sī, Syā)	212
Viṭaṭūbham = Viḍūḍabham (Sī, Syā)	214
Viddhamṣitacammaṃ = Viddhastacammaṃ (Sī, Syā)	63
Vibhātāya = Vibhātamānāya (Sī), Vibhāyamānāya (Syā)	105
Vilapamānā = Vipḍalapakamānā (Sī, Syā)	98
Vilapasi = Vipḍalapasi (Sī, Syā)	98
Visākhapuṇṇamadivase = Visākhapuṇṇamīdivase (Syā)	54
Vissakammena = Vissukammena (Syā), Visukammena (Ka)	54
Vissatthā = Vissatṭhā (Syā)	219
Vīsati = Vīsam (Sī)	126

[Sa]

Samsanditvā = Sannetvā (Sī), Sandetvā (Syā)	402
Sakkāram = Adhikāram (Sī)	71
Sakkāram = Sakkharam (Sī), Sakkaram (Syā)	232
Saṅkārādhānasmiṃ = Saṅkārāṭhānasmiṃ (Ka)	280
Saccakārasadisam = Laṅjakārasadisam (Syā)	114
Sañcayassa = Saṅjayassa (Sī, Syā)	52
Saṭṭhivassikatthero = Vassasatikatthero (Sī, Syā)	60
Satasahassagghanakam = Sahassagghanikam (Sī, Syā)	262
Satasahassavijjulatā = Sataramsivijjullatā (Sī)	307
Sattayojanamattakehi = Chayojanamattaketi (Syā)	244
Sannahitvā = Sannetvā (Sī), Sannehitvā (Syā)	428
Sabbameva = Khippameva (Syā, Ka)	127
Sabbaravaññū = Sabbarutaññū (Ka)	148
Samaggavāsam = Samaggasamvāsam (Syā)	150
Sampattasaddhammapado = Sampannasaddhammapado (Syā)	1

Nānāpāṭhā

Piṭṭhaṅkā

[Sa]

Sampādetvāna = Sannipātetva (Sī), Sannipātetvāna (Syā)	69
Samānaṃ = Samabhāgikaṃ (Syā)	353
Samitagamanena = Mitagamanena (Sī)	246
Sasineho = Sasneho (Sī)	215
Sahapaṃsukīlakā = Saha paṃsukīlāya (Sī)	67
Sahassanayapaṭimaṇḍite = Sahassanayasampanne (Sī, Syā)	59
Sāriputtattheravatthu = Aggasāvakaavatthu (Sī), Sañjayavatthu (Syā)	73
Sāriyā = Rūpasāriyā (Sī, Ka)	56
Sippalivanaṃ = Simbalivanaṃ (Sī)	177
Sihavijambhita = Sihavikkanta (Sī, Syā)	159
Sujāti = Sujātāti (Sī, Syā, Ka)	171
Suvā = Suvakā (Syā)	180
Seyyamāno = Semānako (Sī), Sayamāno (Syā)	11
Sottiyena = Sotthiyena (Sī, Syā, Ka)	54

[Ha]

Hatthināgaṃ = Hatthinā taṃ (?)	124
Haraṇākāraṃ = Gamaṇākāraṃ	369
Haripattā = Haritapattā (Sī, Syā, Ka)	180
Hāretvā = Hāpetvā (Ka)	224

Dhammapadaṭṭhakathāya paṭhamabhāge

Gāthāsūci

Paṭhamapādā	Piṭṭhāṅkā		Paṭhamapādā	Piṭṭhāṅkā
[A]			[A]	
Akataññussa posassa (Khu 5. 17, 199)	96		Aniccā vata saṅkhārā (Dī 2. 129, 161)	45
Akaramhasa te kiccaṃ (Khu 5. 97)	93		Api vīraka passesi (Khu 5. 54)	93
Akkocchi maṃ avadhi maṃ	29		Appaṃ pivitvāna nihīnajacco (Khu 5. 47)	376
Akkhī bhinnā paṭo naṭṭho (Khu 5. 32)	94		Appaṃ vā bahuṃ vā nāddasāma (Khu 2. 115, 148)	21
Acāri vatāyaṃ vitudaṃ vanāni (Khu 5. 56)	93		Appaṃ vā bahuṃ vā bhāsassu (Vi 3. 51)	58
Aciraṃ vata'yaṃ kāyo	203		Appakā te manussesu	379
Acchariyaṃ vata abbhutaṃ vata (Khu 2. 114, 148)	21		Appakenāpi medhāvī (Khu 5. 2)	162
Ajjeva Buddhaṃ saraṇaṃ vajāhi (Khu 2. 115, 148)	21		Appamatto ayaṃ gandho	272
Añjanānaṃ khayaṃ disvā	297		Appamatto pamattesu	167
Aññā hi lābhūpanisā	344		Appamādarato bhikkhu	179,181
Attā have jitaṃ seyyo	419		Appamādena Maghavā	178
Atthakāmosi me yakkha (Khu 2. 115, 148)	22		Appamādo amatapadaṃ	145
Atha vāssa agārāni (Khu 1. 33, 34)	115		Appampi ce saṃhita bhāsamāno	101
Anavaṭṭhitacittassa			Abbahī vata me sallaṃ (Khu 2. 113, 147)	20
(Khu 5. 104)	196, 295		Abhikkantena vaṇṇena	23
Anavassutacittassa	196		Abhivādanasīlissa	425
Anikkasāvo kāsavaṃ	52		Alaṅkato Maṭṭhakuṇḍalī (Khu 2. 113, 146)	18

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[A - Ā]	
Alīnacittam nissāya (Khu 5. 37)	347
Asantaṃ bhāvanamiccheyya	328
Asāre sāramatino	73
Asubhānupassim viharantaṃ	47
Assaddho akataññū ca	396
Ahaṃ nāgo va saṅgāme (Khu 1. 59)	136
Ahaṃ bhante Moggallāna	321
Ādittam vata maṃ santam (Khu 2. 113, 147)	20
Ābādhiko haṃ dukkhito gilāno (Khu 2. 115, 148)	21
[I]	
Ichchitam patthitam tuyhaṃ	127
Idam me āsanam vira	69
Idam suvaṇṇakeyūram	414
Idha tappati pecca tappati	97
Idha nandati pecca nandati	99
Idha modati pecca modati	85
Idha socati pecca socati (Khu 1. 15)	82, 292
Imehi aṭṭhihi tamaggapuggalam	95
[U]	
Uṭṭhānavato satīmato	152
Uṭṭhānena'ppamādena	162
Udakaṃ hi nayanti nettikā	371
Udakathalacarassa pakkhino (Khu 5. 54)	93

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[U]	
Uddham adho ca tiriyaṃ (Saṃ 1. 123)	274
Upasāḷakanāmāni (Khu 5. 41)	342
Upemi saraṇam Buddhaṃ (Khu 2. 115, 148)	22
Ubho khañjā ubho kuṇi	237
Ubho puttā kālakatā (Khu 4. 238)	440
Uyyuñjanti satīmato	385
Ussūraseyyam ālasyam	418
[E - O]	
Ekassa caritam seyyo (Vi 3. 496; Ma 3. 192)	40
Ekissā kaṇṭham chetvāna	292
Etamatthavasam ñatvā (Khu 1. 54)	442
Evam ce sattā jāneyyūṃ (Khu 5. 5)	292
Evam nissayasampanno (Khu 5. 37)	347
Evam visesato ñatvā	145
Evam saṅkārabhūtesu	280
Evam hi dhīrā kubbanti (Saṃ 1. 122)	273
Esa bhiyyo pamuyhāmi	139
Ovadeyyānusāseyya	349
[Ka]	
Kaṇham dhammam vippahāya	380
Katham hi Bhagavā tuyham (Saṃ 1. 122)	273

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[Ka - Kha - Ga]	
Kadāhaṃ kāsikaṃ vatthaṃ	263
Kadāhaṃ pāsādaṃ rammaṃ	262
Kadāhaṃ mañcapīṭhaṅca	263
Kadāhaṃ sappinavanītaṃ	263
Kadāhaṃ salākabhattaṃ	263
Kappānaṃ satasahassaṃ	309
Kammantā nappavattanti	28
Karaṇīyamattakusalena	200
Kāmaṃ patāmi nirayaṃ (Khu 5. 10)	283
Kālaṃ desaṅca dīpaṅca	53
Kālo deva mahāvīra (Khu 4. 305)	53
Kumbhūpamaṃ kāyamimaṃ viditvā	201
Ko imaṃ pathaviṃ vicessati	212
Khīṇāya bhavanettikā (Khu 2. 320)	431
Gataddhino visokassa	383
Gamanāgamanampi dissati (Khu 2. 113, 147)	20
Gāme vā yaḍi vāraṅṅe	400
[Ca]	
Cakkhūni jīrantu mamāyitāni	7
Cakkhūni bhijjantu mamāyitāni	7
Cakkhūni hāyantu mamāyitāni	7
Catuppadiṃ saṅkhamukhiṃ	80
Catūsu samuddesu jālaṃ parittakaṃ	342, 441
Candanaṃ tagaraṃ vāpi	267
Caraṅce nādhigaccheyya	296

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[Ca - Ja - Ña]	
Caranti bālā dummedhā	304
Jarājajjaritā honti	5
Jetvāna maccuno senaṃ (Saṃ 1. 123)	274
Ñātametaṃ kuruṅgassa (Khu 5. 6)	93
[Ta]	
Taṃ puttapasusammattaṃ (Khu 1. 54)	445
Taṅca kammaṃ kataṃ sādhu	310
Tatrābhiratimiccheyya	380
Tassa ayomayā bhūmi (Ma 3. 222)	81
Tassa te natthi bhītattaṃ (Khu 2. 320)	431
Tassa sokaparetassa (Saṃ 1. 123)	274
Te jhāyino sātatikā	145
Tesaṃ sampannasilānaṃ	274
[Da]	
Dantaṃ nayanti samitiṃ (Khu 1. 59)	136
Diso disaṃ yaṃ taṃ kayirā	206
Disvāna taṅhaṃ aratiṃ ragaṅca (Khu 1. 409)	130
Dīghā jāgarato ratti	288
Dujjīvitamaḍḍimha (Khu 5. 100)	287
Dunniggahassa lahuno	187
Dūraṅgamaṃ ekacaraṃ	193
Devatānusi gandhabbo (Khu 2. 113, 147)	20
Doso rajo na ca pana reṇu vuccati (Khu 7. 406)	157

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[Dha]	
Dhammapīti sukhaṃ seti	359
Dhammo have rakkhati	
dhammacāriṃ (Khu 2. 272)	62
[Na]	
Na attahetu na parassa hetu	378
Na taṃ kammaṃ kataṃ sādhu	306
Na taṃ jitaṃ sādhu jitaṃ	
(Khu 5. 16)	198
Na taṃ mātā pitā kayirā	210
Natthi anto kuto anto	
(Khu 5. 100)	288
Natthi cetasikaṃ dukkhaṃ	
(Khu 2. 320)	431
Na paresaṃ vilomāni	239
Na pupphagandho	
paṭivātameti	267
Na bhaje pāpake mitte	350
Na me piyo āsi	
akaṇhanetto (Khu 5. 66)	96
Na santi puttā tāṇāya	442
Na hi dhammo adhammo ca	
(Khu 2. 272)	14
Na hi pāpaṃ kataṃ kammaṃ	323
Na hi verena verāni	33
Na hi sabbesu ṭhānesu	
(Khu 4. 242)	415
Nānāpupphaṅca gandhaṅca	69
Nidhīnaṃva pavattāraṃ	347
Nibbutā nūna sā mātā	54
Neva devo na gandhabbo	419
No ce labhetha nipakaṃ	
sahāyaṃ (Vi 1. 496)	40

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[Pa - Pha - Ba]	
Pañcayojanikā jivhā	321
Paṭikkhitto tikicchāya	8
Patodaṃ te karissāmi	79
Patodaṃ me karissasi	79
Pathavisamo na virujjhati	392
Padmaṃ yathā kokanadaṃ	
sugandhaṃ (Saṃ 1. 81)	155
Pamādaṃ appamādena	165
Pamādamanuyuñjanti	163
Pare ca na vijānanti	42
Pāṇātipātā viraṃāmi khippaṃ	
(Khu 2. 115)	22
Pāṇātipātā viraṃassu khippaṃ	
(Khu 2. 115, 148)	21
Piṇḍapātikassa bhikkhuno	
(Khu 1. 111)	272
Puttā matthi dhanammatthi	298
Pupphāni heva	
pacinantāṃ	228, 231
Pubbeva sannivāseṇa	
(Khu 5. 66)	116
Phandaṇaṃ capalaṃ cittaṃ	182
Pheṇūpamaṃ kāyamimaṃ	
viditvā	214
Bahumpi ce saṃhita	
bhāsamāno	101
Bālo kho tvaṃ asi māṇava	
(Khu 2. 113, 147)	19
[Ma]	
Maccheravinaye yuttaṃ	169, 172
Madhuvā maññati bālo	312
Manussasseva te sīsaṃ	
(Khu 5. 103)	295

Paṭhamapādā	Piṭṭhāṅkā
[Ma]	
Manussindaṃ jahitvāna (Khu 5. 116)	219
Manopubbaṅgamā dhammā	2, 14, 23
Mama lohitabhakkhassa (Khu 5. 97)	93
Mameva kata maññantu	328
Mahāvīra mahāpañña (Saṃ 2. 122)	273
Mātāpettibharaṃ jantuṃ	169, 172
Mā pamādamanuyuñjetha	164
Mā bālhaṃ paridevesi	415
Mā maṃ tvaṃ saraṇaṃ gaccha	139
Māse māse kusaggena	319
Māse māse sahasena	420
Muhuttamapi ce viññū	301
Moho rajo na ca pana reṇu vuccati (Khu 7. 406)	157
Mohasambandhano loko (Khu 1. 176)	142
[Ya]	
Yam kiñci yiṭṭhaṃ va hutam va loke	422
Yañca kandasi yañca rodasi (Khu 2. 113, 147)	20
Yathā agāraṃ ducchannaṃ	78
Yathā agāraṃ succhannaṃ	78
Yathā pi puppharāsindhā	264
Yathāpi bhamaro pupphaṃ	236
Yathāpi rahado gambhīro	374
Yathāpi ruciraṃ pupphaṃ	242

Paṭhamapādā	Piṭṭhāṅkā
[Ya]	
Yatho saṅkāradhānasmim	280
Yatthe'ko labhate babbu (Khu 5. 32)	374
Yamhi saccañca dhammo ca (Khu 5. 41)	342
Yassa ete dhanā atthi (Aṃ 2. 398, 399)	303
Yassa nittiṇṇo paṅko (Khu 1. 104)	78
Yassāsavā parikkhīṇā	388
Yassindriyāni samathaṅgatāni	378
Yāvajīvampi ce bālo	300
Yāvadeva anattāya	326
Ye ca kho sammadakkhāte	379
Yesam sannicayo natthi	386
Yesam sambodhiyaṅgesu	380
Yo ca gāthāsataṃ bhāse	417
Yo ca vantakasāva'ssa	52
Yo ca vassasataṃ jantu	421
Yo ca vassasataṃ jīve	432,
	433, 434, 437,
	442, 445, 447
Yo daṇḍena adaṇḍesu (Khu 1. 33, 34)	115
Yodha puññañca pāpañca (Khu 1. 72)	403
Yo dhīro dhisampanno (Saṃ 1. 123)	274
Yo bālo maññati bālyam	299
Yo sahasam sahasena	417

Paṭhamapādā Piṭṭhaṅkā

[Ra - La - Va]

Rattassa hi ukkuṭikaṃ padaṃ bhava (Am-Ṭṭha 1. 335)	129
Ramaṇīyāni araṇṇāni	404
Rāgo rajo na ca pana reṇu vuccati (Khu 7. 406)	157
Rājato vā upasaggaṃ (Khu 1. 33, 34)	115
Lasī ca te nipphalikā (Khu 5. 33)	93
Vadhake Devadattamhi (Khu 3. 51)	94
Varamassatarā dantā (Khu 1. 59)	136
Vārijova thale khitto	182
Vāripokkharapatteva (Khu 1. 71)	312
Vālodakaṃ apparaṣaṃ nihīnaṃ (Khu 5. 47)	376
Visākhā vīsati puttā	258
Vedanaṃ pharusāṃ jānīm (Khu 1. 33, 34)	115

[Sa]

Sace labhetha nipakaṃ sahāyaṃ (Vi 3. 496)	40
Saccaṃ kho vadesi māṇava (Khu 2. 113, 147)	20
Saṭṭhi kūṭasahassāni (Khu 2. 217)	324
Saṭṭhi vassasahassāni (Khu 5. 100)	287
Sattarattindivaṃ Buddho	69

Paṭhamapādā Piṭṭhaṅkā

[Sa]

Saddhādhanam sīladhanam (Am 2. 398)	302
Saddho sīlena sampanno (Khu 1. 56)	332
Santaṃ tassa manam hoti	395
Santi rukkhā haripattā (Khu 5. 190)	180
Sabbattha ve sappurisā cajanti	377
Sabbo jano hiṃsito piṅgalena (Khu 5. 66)	96
Sammuyhāmi pamuyhāmi	139
Sahassakkhattumattānaṃ	158
Sahassanetto Devindo	11, 12
Sahassamapi ce gāthā	412
Sahassamapi ce vācā	408
Sahassaramsī satatejo	27
Sādum vā yadi vā'sādum (Khu 5. 116)	219
Sādūni ramaṇīyāni (Khu 5. 116)	219
Sādhu kho sippakaṃ nāma (Khu 5. 25)	325
Sāraṇca sārato ṇatvā	73
Sālīnaṃ odanaṃ bhuñje (Khu 5. 116)	219
Sāvako te mahāvīra (Sam 1. 122)	273
Svāham abbūḷhasallosmi (Khu 2. 147)	20

Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā	Paṭhamapādā	Piṭṭhaṅkā
[Sa]		[Sa]	
Svāhaṃ muditamano pasannacitto (Khu 2. 115, 148)	21	So māṇavo tassa pāvadi (Khu 2. 113, 146)	19
Sukaraṃ sādhunā sādhu (Khu 1. 150)	92	Sovaṇṇamayo pabhassaro (Khu 2. 113, 146)	19
Sukarāni asādhūni (Khu 1. 38)	92	Sohaṃ ajja pajānāmi	257
Sududdasaṃ sunipuṇaṃ	190	Sohaṃ nūna ito gantvā (Khu 5. 100)	288
Subhānupassim viharantaṃ	47	[Ha]	
Subhāsitaṃ suṇitvāna	407	Hoti silavataṃ attho (Khu 5. 3)	92
Sekho pathaviṃ vicesati	212	Handāhaṃ hatacakkhusmi	11
Selo yathā ekaghano	372		
So karassu ānubhāvaṃ	295		